ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

Homeri Ilias,

Id est, de rebus ad Trojam gestis.

Editio postrema.

CANTABRIGIÆ,
Excudebat *Johannes Hayes*, celeberrimæ
Academiæ Typographus, 1679.

C

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Αἱ κατὰ ῥαψῳδίαν.

HOMERI ILIADIS

Vigintiquatuor Libri.

ARGUMENTUM PRIMI LIBRI ILIADIS HOMERI.

CHryſes ſacerdos Apollinis venit ad caſtra Græcorum, ut redimat filiam Chryſeidem: ſed repulſam paſſus contumelioſam ab Agamemnone, petit ab Apolline ut ſuam ulciſcatur contumeliam: Apollo Græcis gravem immittit peſtilentiam: cogit concilium Achilles, ut peſtilentiæ cauſam ſcrutetur: eam Calchas indicat, & remedium proponit. Sed Agamemnon iratus, dicit vati convitium: rixatur graviter cum Achille: tandem remittit patri Chryſeidem: ipſe Achilli eripit Briſeidem, ejus concubinam. At Thetis mater Achillis impetrat à Jove, ut filii contumeliam ulciſcatur: ille ſe hoc facturum recipit, Juno re cognita rixatur cum Jove, ſed ridiculo Vulcani interventu rixa ſedatur.

ALIUD ARGUMENTUM, SIVE ALIA INSCRIPTIO.

Primus preces Chryſæ, peſtem exercitûs, inimicitias regum (ſub. continet.)

HOMERI ILIADOS PRIMUS LIBER.

Invocatio cum argumento.

RAM cane dea Pelidæ Achillis (attulit,
Pernicioſam, quæ infinitos Græcis dolores
Multaſq; fortiſſimas animas orco demiſit
Heroum, ipſos v. prædā dilaniādā fecit cāibus.
Alitibuſq; omnibus (ac Jovis conſilium exitum habuit)
Ex quo primum diſſenſerunt contendentes
Atrideſque rex virorum, & dius Achilles.

Chryſes Apollinis ſacerdos ab Agamemnone filiam repetens repudiatur.

Quiſnam ipſos deorum contentione commiſit pugnare?
Latonæ & Jovis filius: ille enim regi iratus
Morbum in exercitu excitavit malum: peribant vero populi,
Eo quod Chryſen dedecoravit ſacerdotem
Atrides. Is enim venit citas ad naves Græcorum,
Redempturus filiam, ferenſq; præclara munera,
Coronas habens in manibus minus ferientis Apollinis,
Aureo ſuper ſceptro: & precabatur omnes Græcos,
Atridas vero maxime, duos imperatores exercitûs:
Atridæ, voſque cæteri bene ocreati Græci,
Vobis quidem dii dent cœleſtes domos habitantes
Depopulari Priami urbem, feliciterq; domum redire.

Filiam

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων· λοιμοῦ δὲ γινομένου καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν, Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, διελέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπῄτησε, τὴν Βρισηΐδα· ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς ἕλλησι. Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διελέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ· οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας συνευωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἡ ἐπιγραφή.

Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἡ Α. Ῥαψῳδία

ΜΗΝΙΝ ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην· ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε· γρ. ἑλώρια.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων· αὐτοὺς δὲ *ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν, γρ. Οἰωνοῖσί τε πᾶσι δ'
*Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο *βουλή·
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα *διαστήτην ἐρίσαντε, γρ. καὶ Οἰωνοῖσί τε δαῖτα· Διὸς δ'
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; γρ. βουλῆ.
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός, ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί,
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα γρ. διαστήτην.
Ἀτρείδης, ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρείδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·

Filiã vero mihi solvite charã, atq; dona redeptionis accipite:
Verentes Jovis filium, eminus ferientem Apollinem.
Tunc cæteri quidem omnes comprobarunt Græci
Venerarique sacerdotem, & præclara accipere munera;
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,
Sed aspere dimisit, & dura mandata dedit,
Fac ne te senex concavas ego apud naves offendam
Aut nunc immorantem, aut postea redeuntem,
Ne tibi parum prosit sceptrum & corona dei.
Istam vero ego nunquam liberabo, priusquam ipsam senium
Nostra in domo in Peloponneso longe à patria (vadat
Telam percurrentem, & meum lectum adornantem.
Quin abi, ne me irrita, sospes ut redeas.
Sic loquutus est, timuit vero senex, & paruit imperio:
Abiit vero tacitus juxta littus multisoni maris.
Chryses ab Apolline vindictam petit de Danais. Multas deinde seorsum abiens preses fundebat senex
Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona, (ris,
Audi me, argenteũ habens arcum, qui Chrysen undiq; tue-
Cillamq; perquam divinam, Tenedoq; fortiter imperas,
Apollo: si unquam tibi gratiosum templum adornavi,
Aut si unquam pinguia femora adolevi
Taurorum, atque caprarum: hoc mihi perfice desiderium:
Dent poenas Græci ob meas lacrymas tuis jaculis.
Sic dixit orans, illum vero audivit Phœbus Apollo:
Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum. Descendit vero ab Olympi verticibus iratus corde,
Arcus humeris gerens, & undique tectam pharetram.
Sonuerunt vero tela in humeris (illius) irati,
Dum movebatur: ipse vero ibat nocti assimilatus.
Sedit deinde seorsum à navibus, postea sagittam immisit:
Vehemens vero sonitus factus est argentei arcus.
Mulos quidem principio invasit, & canes veloces:
Deinde vero ipsis telum amarum immittens,
Feriebat: perpetuò vero rogi mortuorũ ardebãt frequentes.
Per novem dies quidem in castris ferebantur missilia dei:
At decima ad concionem vocavit exercitum Achilles.
Huic enim posuit in animo dea albas habens ulnas Juno.
Sollicita n. erat de Græcis, quãdoquidẽ eos moriẽtes videbat
Postquam igitur illi congregati, & frequentes facti sunt,
Illis exurgens verba fecit pedibus celer Achilles:
Achillis ad Achivos concio. O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
Retro redituros, si modo mortem evitare poterimus:
Quoniam simul bellum absumit & pestis Græcos.
Sed age, aliquem vatem consulamus, aut sacerdotem,
Aut etiã somniorũ interpretẽ (etenim somniũ ex Jove est)
Qui indicet quamobrem adeo iratus sit Phœbus Apollo:

Παῖδα δέ μοι * λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης
Ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν, ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς * ἀφιεὶς, Γρ. ἱερεύς.
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς,
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον· καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·
Ὅς κ' εἴποι ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Sive ille ob votum accusat, sive ob hecatomben,
Si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum
Vult adeptus, à nobis pestem propulsare.
Ille quidem sic fatus resedit, inter illos vero surrexit
Calchas Thestorides, augurum perquam præstantissimus,
Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,
Et navibus viæ dux fuerat Græcorum ad Ilium,
Suam ob arté vaticinandi,quam ei præbuit Phœbus Apollo;
Qui ipsis bene cogitans concionem habuit, & dixit,
O Achilles: jubes me, Jovi chare, eloqui
Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.
Itaque ego dicam; tu vero paciscere mecum, & mihi jura,
Te mihi propenso animo,& verbis, & manibus opé laturum.
Puto enim virum ægre laturum, qui magnum in omnes
Argivos habet imperium, & ei obediunt Græci.
Potentior enim rex (est) quum irascitur viro inferiori,
Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,
In posterum tamen eam retinet, ut ad finem perducat
In pectore suo:tu vero vide an me servaturus sis. (Achilles:
Illũ vero per vices respondens alloquutus est pedibus celer
Tu cum summa fiducia dicito vaticinium quodcunq; novisti,
Nam per Apollinem Jovi charum, cui tu Calchas
Vota faciens Græcis vaticinia aperis,
Nullus me vivente & super terram vidente,
Tibi concavas apud naves graves manus afferet
Simul ex omnibus Græcis:ne si Agamemnoné quidé dixeris,
Qui nunc longe præstantissimus in exercitu gloriatur esse.
Tunc vero fiduciam concepit & dixit vates inculpabilis:
Neque ob votum ille nos accusat, neque ob hecatomben,
Sed propter sacerdotem, quem dedecoravit Agamemnon,
Neq; dimisit filiam, & non accepit dona redemptionis.
Hanc ob rem dolorem dedit Apollo, atque etiam dabit:
Neque ille prius à pestilentia graves manus abstinebit,
Quam patri charo reddatur nigris oculis puella
Non redempta, absq; donis, abducaturq; sacrum sacrificium
Ad Chrysam, tunc vero ipsam placantes flexerimus.
Ille quidem sic fatus resedit, inter illos vero surrexit
Heros Atrides late imperans Agamemnon, (gra
Turbatus: furore vero supra modum præcordia penitus ni-
Implebantur, oculi vero ei igni micantes similes erant.
Calchantem primum torve aspiciens alloquutus est,
Vates malorum, nunquam mihi quicquã jucundum dixisti:
Perpetuo tuo placet animo infausta vaticinari:
Faustum vero verbum nullum adhuc dixisti,neq; perfecisti:
Et nunc inter Græcos vaticinans prædicas,

Calchãtis verba

Achilles Calchãti impunitatem dicendi pollicetur.

Calchas pestis causam aperit.

Agamemnon Calchãtem objurgat.

Εἴτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·
Αἴκεν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με Διῒ φίλε μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο * ἄνακτος·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον, γρ. ἑκατη-
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ.
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα,
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ Κάλχαν
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις ἐμοῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς.
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων,
Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες * ἀμφιμέλαιναι
γρ. ἀμφὶ μέλαιναι.
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα * κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
γρ. κακὰ ὀσσόμενος,
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας.
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,

Propterea ipsis Apollinem dolores struere,
Quod ego puellæ Chryseidos præclara dona,
Nolui accipere, quoniam malo eam
Domi habere: etenim Clytemnestræ eam antepono,
In virginitate mihi nuptæ uxori: nam non ipsa est deterior
Neq; corpore, neq; indole, neq; mente, neq; operum peritiâ:
Verum etiam sic volo reddere, si hoc conducibilius:
Volo ego exercitum sospitem esse, potius quam perire.
Sed mihi præmium confestim parate, ut non solus
Græcorum absque præmio sim: nam neque convenit.
Videtis enim hoc omnes, quod meum præmium abit alió,

Achillis cum Agamemnone rixa.

Huic deinde respondit pedibus valens dius Achilles,
Atride ambitiosissime atque avarissime omnium,
Quomodo nam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?
Nondum enim ullam ingentem prædam indivisam novimus:
Sed ea quam ex urbibus captis egimus divisa jam est,
Exercitum vero non decet eam rursus collectã congregare.
Sed tu nunc istam deo permitte: Græci vero
Triplo, quadrúploque persolvemur si forte Jupiter
Dederit urbem Trojam bene munitam diripiendam.
Hunc respondens alloquutus est imperator Agamemnon,
Noli ita, quanquam sis fortis, deo similis Achilles,
Fallere me animo: nã non superabis me, neq; mihi persuade-
Visne ipse habeas præmium, me autem incassum (bis.
Sedere egentem? suades vero me istam reddere?
Verum si dabunt præmium magnanimi Græci,
Satisfacientes meo animo, ut pari dignitate sit:
Quod si non dederint, ego vero ipse accipiam
Aut tuum, aut Ajacis veniens præmium, aut Ulyssis
Abducam capiens, ille vero irascetur ad quem veniam.
Sed de his deliberabimus etiam posthac:
Nunc age, navem nigram deducamus in mare humidum,
In quam remiges lectos cogamus, & sacrificium
Imponamus, at ipsam Chryseida formosam
Ascendere faciamus: unus vero aliquis vir princeps præsit,
Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Ulysses:
Aut tu Pelide, omnium maxime terribilis virorum,
Ut nobis Hecaergum propitium reddas, sacra faciens.
Hunc vero torve intuitus alloquutus est pedibus celer A-
Proh! impudentiam indute, vafer, (chilles,
Quomodo quis tuis propenso animo imperiis obediat Græ-
Aut insidias ponere, aut cum viris fortiter pugnare? (corũ,
Non enim ego Trojanorum gratiâ veni bellatorum
Huc pugnaturus: quandoquidem nihil mihi culpandi sunt:
Non enim unquam meas boves abegerunt, neq; etiã equos:
Neque

Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ * οὔ ἑθέν ἐστι χερείων, γρ. οὐ ἑθέν.
Οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ * ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον· γρ. ὥς.
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος γρ. λώ- σητι,
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά,
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοί
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴκε ποθι Ζεύς
Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις·
Ἦε θέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι·
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἢ τεόν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν, εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ σὺ Πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ὤμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

Οὐδὲ

Neq; unquam in Phthia glebosa virorum altrice
Fruges corruperunt. Nam valde multi interpositi,
Montesque umbrosi, mareque resonans; (deas,
Sed te ô valde impudens, simul sequuti sumus, ut tu gau-
Pœnas repetentes Menelao, tibique ô oculis caninis,
A Trojanis, quorum nullam curam neq; rationem habes;
Et jam mihi præmium ipse te ablaturum minitaris,
Pro quo multa sustinui: dederuntq; mihi filii Achivorum.
Et tamen nunquam tibi æquale habeo præmium, quū Græci
Trojanorum depopulantur bene habitatam urbem.
Quanquam majorem partem impetuosi belli (venerit,
Manus meæ administrant: sed si quando (prædæ) partitio
Tibi præmium multo majus, ego vero parvumq; gratumque
Discedo habēs ad naves, postea quā defessus sum pugnando,
Nunc vero discedā ad Phthiam: quandoquidē multo condu-
Domum ire cum navibus nigris; neq; te arbitror (cibilius est
Ego qui hîc afficior ignominia, te opes & divitias exhaustu-
Huic deinde respondit rex virorum Agamemnon: (rum
Fuge cito, si tibi animus incitatus est, neque te ego
Precor gratia mei manere. Apud me (sunt) & alii,
Qui me honorabūt, potissimum vero sapientissimus Jupiter.
Inimicissimus vero mihi es nobilissimorum principum.
Perpetuo enim tibi contentio grata, bellaq; pugnaque.
Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.
Domum abito cum navibus tuis, & tuis sociis,
Et Myrmidonibus impera, te vero ego non curo,
Neque tui irati rationem habeo, minabor vero tibi sic,
Ut à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
Quam quidem ego cum nave meâ & meis sociis
Dimittam: ego ita abducam Briseida formosam
Ipse veniens ad tentorium tuum præmium: ut bene noscas
Quantum potentior sum te, horreat vero & alius
Ex æquo mecum loqui, & similem se facere ex adverso.
Sic loquutus est: Achilli vero dolor obortus est, ejusque
In pectoribus hirsutis bifariam cogitavit: (animus
Utrum gladium acutum educens è vagina,
Illos disturbaret, ipse autem Agamemnonem interficeret;
An iram sedaret, compesceretque impetum animi.
Dum ille hæc volvebat mente & animo, (va
Trahebat enim è vagina magnum gladium, venit Miner-
E cœlo, nam demisit dea albis ulnis Juno,
Ambos pariter animo amansq; curansque.
Stetit vero à tergo, rutilisq; comis prehendit Achillem.
Soli apparens: cæterorum autem nullus videbat.
Obstupuit vero Achilles, retroq; conversus protinus agnovit
Palladem

Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.
Ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀΐω
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίξοι,
Ἦε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα·
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις * ὁρᾶτο. γρ. ὀρῆτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω

Παλλάδ'

Palladem Minervam, terribiles vero oculi ei micuerunt:
Et concepta voce verbis alatis eam alloquutus est:
Quid tandem huc ægida gerentis Jovis filia venisti?
Anne ut contumeliam videas Agamemnonis Atridæ?
Sed tibi edico, quod etiam perfectum iri puto;
Suâ insolentiâ brevi utique animam perdet.
Hunc vicissim alloquuta est dea glaucis oculis Minerva:
Veni ego sedatura tuam iram, si modo obedias,
E cœlo, ante autem me misit dea candidis ulnis Juno,
Ambos pariter animo amansq; curansque. (nu:
Quin age fac finem contentionis, neq; gladium trahe ma-
Verum convitium ei dicito ut licebit,
Sic enim dicam, quod & perfectum erit:
Aliquando tibi, vel ter tot aderunt splendida dona,
Contumeliæ gratia hujus, tu vero cessa, obedi autem nobis,
Hanc vicissim alloquutus est pedibus celer Achilles:
Oportet quidem vestrum dea consilium sequi
Me, valde quamvis animo iratum, ita enim melius
Qui deos audit, ipsi quoque valde exaudiunt eum.
Dixit, & in argenteo capulo continuit manum gravem,
Retro vero in viginam impulit magnũ gladiũ,neq; non aus-
Consilio Minervæ. Ipsa vero ad cœlũ ascendit, (cultavit
Ad domos ægidem gerentis Jovis, ad cæteros deos.
Pelides autem iterum acerbis verbis
Agamemnonem alloquutus est, & nondum iram posuerat,

Achilles cum Agamemnone iterum jurgatur.

Ebrie, canis oculos habens, cor autem cervi,
Neque unquam ad prælium cum exercitu armari,
Neque ad insidias venire cum principibus Græcorum
Sustines animo: hoc certe tibi mors videtur esse,
Profecto multo satius est in amplis castris Græcorum
Dona ei adimere quicunque te contradixerit.
Populi devorator rex: nam ignavis imperas: (meliam.
Certe enim Atrida nunc postremam intulisses istam contu-
Sed tibi edico, & magnum juramentum juro, (ramos,
Certe per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia &
Producet ex quo semel stirpem suam in montibus reliquit
Neque revirescet: ferrum enim undique illud delibravit
Foliaq; & corticem: nunc vero ipsum filii Achivorum
In manibus gestant judices, quique leges (tum:
A Jove custodiunt: hoc vero tibi magnum erit juramen-
Erit tempus quum Achillis desideriũ tanget filios Græcorũ
Simul omnes: quibus tu nihil poteris,quamvis mœrens,
Prodesse, quum multi sub Hectore homicidâ
Morientes occumbent: tu vero interius animum lacerabis
Iratus, quod fortissimum Græcorum nihil honorasti.

Sic

Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν * ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, γρ. ὀλέσσῃ.
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα * τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, γρ. τὸ σοὶ μ.
Οὐρανόθεν, πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί,
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον·
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' εἰς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· * τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι. γρ. τόδε τοι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν, νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· * ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· γρ. ὅδε τοι.
Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Sic loquutus est Achilles: & sceptrum projecit in terram,
Nestor Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur. Aureis clavis distinctum: resedit vero ipse.
Agamenon autē ex altera parte erat iratus: illis vero Nestor
Suaviloquus exurrexit, argutus Pyliorum concionator:
Cujus etiam à lingua melle dulcior fluebat vox. (hominum
Huic vero jam duæ quidē ætates loquentiū diversis linguis
Interierant, qui cum eo prius nutriti fuerant & geniti
In Pylo admiranda: in tertia vero imperabat:
Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & dixit,
Proh dii! certe magnus luctus Græcanicam terram occupat,
Certe gauderet Priamus, Priamique filii,
Cæterique Trojani valde lætabuntur animo,
Si de vobis hæc omnia resciverint pugnantibus, (tudine.
Qui excellitis consilio inter Græcos, excellitis etiam forti-
Quin obedite: ambo enim juniores estis me.
Jam enim olim ego etiam cum fortioribus, quam vos estis
Viris habui consuetudinem, & nunquā me illi contemnebāt.
Non enim unquam tales vidi viros neque videbo,
Qualem Pirithoumque Dryantemq; principem populorum,
Cæneumque, Exadiumque, & deo parem Polyphemum,
Theseumque Ægei filium, persimilem immortalibus.
Fortissimi quidem illi terrestrium erant virorum:
Fortissimi erant, & cum fortissimis pugnabant
Belluis montanis, & immaniter peremerunt.
Etiam cum illis ego consuetudinem habui, è Pylo profectus
Longe ex Peloponneso terra; vocarunt enim ipsi:
Et pugnabam pro viribus ego, cum illis enim nullus
Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnasset;
Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabantq; sermo-
Quare obedite & vos: nam obedire melius est. (ni.
Neque tu hunc, quanquam sis potens, priva puella,
Sed sine ut ei primum dederunt præmium filii Græcorum.
Neque tu Pelide velis contendere cum rege
Ex æquo: nam nunquam æqualem sortitus est honorem
Sceptriger rex, cui Jupiter honorem dedit.
Quod si tu fortior es, deaque te genuit mater;
At hic quidem potentior est: nam pluribus imperat:
Atride, tu vero seda tuam iram: ego vero
Supplicabo Achilli dimittere iram, qui magnum omnibus
Septum Græcis est belli perniciosi. (memnon,
Hunc vero respondens alloquutus est imperator Aga-
Agamemnon & Achilles tertio jurgantur. Certe jam hæc omnia senex recte dixisti.
Sed hic vir vult supra omnes esse alios:
Omnibus quidem imperare vult, omnibusque rex esse,
Omnibus etiam præesse: quæ aliquem non laturum puto:

Ὣς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει,
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
Οἳ * περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. γρ. περὶ μ. β. δ' περὶ δ'.
Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον·
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγεΐδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔ τις
Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν.
Μήτε σὺ * Πηλείδ' ἤθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ γρ. Πηλείδη θελ'.
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει * περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων. γρ περὶ.
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω.

Quod si ipsum bellatorem fecerunt dii semper existentes,
Propterea ei procurrunt convitia dicenda ? (chilles,
Huic vero interpellato sermone respondit generosus A-
Profecto timidus, & nihili homo vocer
Si tibi quacunque in re paream, quum jusseris,
Aliis tandem ista præcipe, ne mihi
Imperes, non enim me posthac tibi obediturum puto ;
Aliud autem tibi dicam, tu vero id manda animo tuo ;
Manibus quidé nihil ego pugnabo gratiá puellæ (dedistis;
Neq; tecũ, neq; cũ quoquã alio, quandoquidē me privastis qui
Ex cæteris autem rebus quæ mihi sunt velocem apud navem
Ex iis nullam auferes acceptam invito me. (nigram;
Quin age, fac periculum, ut cognoscant & isti ;
Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.
Sic isti contrariis pugnantes verbis (corum,
Surrexerunt; dimiserunt vero concionem apud naves Græ-
Et Pelides ad tentoria & naves æquales
Abiit cum Patroclo & suis sociis :
Agamemnon Chryseiden ad patrem remittit. Agamemnon autem navem velocem in mare deduxit,
Et remiges elegit viginti, & hecatomben
Imposuit deo : & Chryseida formosam
Collocavit subduces: & dux ascendit sapientissimus Ulysses,
Illi deinde inscendentes navigabant per humidas vias.
Exercitum vero Atrides lustrari jussit ;
Illi lustrabantur, & in mare sordes abjiciebant ;
Sacrificabant etiam Apollini perfectas hecatombas
Taurorum & caprarum, juxta littus maris indomiti ;
Agamemnon Briseiden ab Achille accersit. Nidor autem ad cœlum pervenit, circumvolutus fumo.
Sic isti quidé hæc administrabant in castris: at nõ Agamẽnon
Desinebat à contẽtione quã principio cõminatus fuerat A-
Sed ipse Talthybiumq; & Eurybatem alloquutus est, (chil,
(Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)
Ite ad tentorium Pelidæ Achillis,
Manu capientes ducite Briseida formosam ;
Quod si non dederit, ego ipse capiam
Veniens cum pluribus : quod ei etiam durius erit.
Sic fatus, misit ultro, & dura mandata dedit.
Illi vero inviti ibant juxta littus maris indomiti ;
Myrmidonum vero ad tentoria & naves venerunt.
Illum vero invenerunt apud tentorium & navem nigram
Sedentem : neq; vero illos quũ vidisset, lætatus est Achilles.
Illi quidem timentes & reverentes regem, (gabant:
Steterunt, neque quicpiam ipsum alloquebantur, neq; ro-
At ipse cognovit sua mente, dixitque,
Salvete præcones, Jovis nuncii atq; etiam hominum :

Propius

Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴποις·
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο. μὴ γὰρ * ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω. * ἐμοί γ'.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι. Ἄλλο δὲ τοι ἐρ.
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοὶ, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
Εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί·
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν,
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε σύν τε Μενοιτιάδῃ, καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν.
Ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἕρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. A. 12 Met. 154.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ·
Ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε,
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι [illegible]
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, * κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο· * κρατερόν τ'.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·

Propius ite: nihil mihi vos culpabiles, sed Agamem.
Qui vos mittit Briseidis gratia puellæ.
Quin age generose Patrocle, educ puellam,
Et ipsis da abducendam: vos vero testes sitis (bus,
Et coram diis immortalibus, & coram hominibus mortali-
Et coram rege illaudato, si olim rursus
Opus meâ operâ fuerit, ut sævam pestem avertam
Aliis: nam ille perdita plane mente furit,
Neque potest prospicere simul præterita & futura,
Ut ei apud naves sospites pugnent Græci.
Sic loquutus est. Patroclus vero charo obedivit socio,
Eduxit vero ex tentorio Briseida formosam,
Deditq; abducendã: illi vero redibant ad naves Græcorum.
Ipsa autem invita simul cum illis mulier ibat: sed Achilles
Lacrymans à sociis protinus sedit seorsum separatus,
Littus in maris cani spectans, in purpureum pontum:
Multa vero matri charæ supplicavit manibus sublatis,

Achilles à matre vindictam petit Achivorum.

Mater, quandoquidem me peperisti exiguo ævo futurum:
Honorem saltem mihi debuit Olympius præbuisse (ravit.
Jupiter altitonans: nunc vero ne tantillum quidẽ me hono-
Certe enim me Atrides late imperans Agamemnon
Ignominia affecit: capiẽs enim habet præmiũ ipse abripiens.
Sic dixit lacrymans: hunc vero audivit veneranda mater,
Sedens in imo maris, apud patrem senem.
Protinus vero emersit è cano mari, veluti caligo:
Et ante eum sedit lacrymantem,
Manuq; ipsum demulsit: verbumq; dixit, & eloquuta est.
Fili, quid ploras, & quis animum tuum occupavit luctus?
Eloquere, ne cela animo: ut sciamus ambo. (chilles,
Hanc vero ingemiscens alloquutus est pedibus celer A-
Novisti: cur tibi ista scienti omnia recenseam?
Pervenimus ad Thebas, sacram urbem Eetionis:
Hanc vero depopulati sumus, & egimus huc omnia:
Atq; hæc recte diviserunt inter se filii Græcorum:
Exemerunt vero Atridæ Chryseida formosam.
Chryses autem postea, sacerdos eminus ferientis Apollinis,
Venit veloces ad naves Græcorum loricatorum,
Redempturus filiam, ferensq; præclara munera:
Coronam habens in manibus eminus ferientis Apollinis
Aureo super sceptro, & precabatur universos Græcos,
Atridas vero maxime, duos imperatores exercitûs.
Tunc cæteri quidem omnes comprobarunt Græci
Venerarique sacerdotem, & præclara accipere munera:
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,
Sed aspere dimisit & dura mandata dedit.

Iratus

Ἄσσον ἴτ'· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεες ἔξαγε κούρην,
Καί σφωϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
  Ὣς φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς,
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν,
Ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
  Ὣς φάτο δάκρυ χέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
  Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
  Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Iratus vero senex abiit: hunc autem Apollo
Precantem exaudivit, nam nimium charus ei erat:
Immisit vero Græcis pestiferum telum: turbæ autem
Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei
Passim per ampla castra Græcorum, nobis autem vates
Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.
Confestim ego primus jussi deum placari:
Atriden vero deinde ira occupavit, statim autem exurgens
Minatus est minas quæ jam suum habuerunt exitum,
Illam enim cum navi veloci nigroculi Græci
Ad Chrysam mittunt, adducuntque dona regi.
Hanc vero nuper è tentorio abierunt præcones ducentes
Puellam Brysei, quam mihi dederunt filii Græcorum.
Sed tu si quidem potes, fer opem filio tuo:
Ascendens in Olympum, Jovem precare, si unquam quid
Aut verbo juvisti cor Jovis, aut etiam re ipsa:
Sæpe enim te patris in ædibus audivi
Gloriantem, quum dicebas, tempestatum autori Saturnio
Solam te inter immortales duram avertisse perniciem,
Quo tempore eum colligare cœlites voluerunt cæteri,
Junoque, & Neptunus, & Pallas Minerva:
Sed tu illum adveniens liberasti vinculis,
Mox centimanum vocans ad altum Olympum,
Quem Briareum vocant dii, homines vero omnes
Ægeona; ille enim tunc viribus suo patre præstantior erat
Qui apud Saturnium sedit eo honore lætus:
Quem timuerunt immortales dii, neq; ligaverunt. (nua,
Hæc revocans ei in memoriam, adside, & comprehende ge-
Si quo modo velit Trojanis auxilio esse,
Illos vero ad puppes & ad mare compellere Græcos
Occisos, ut omnes fruantur rege,
Cognoscatque & Atrides late imperans Agamemnon
Suam noxam, quando fortissimum Græcorũ nil honoravit.
Huic vero respondit deinde Thetis lacrymas fundens.
Thetidis verba ad filium Achillem.
Eheu fili mi, curnam te educavi quem malo fato peperi?
Utinam apud naves Græcorum absque lacrymis & illæsus
Sederes: nam certe tibi fata instant, neq; procul absunt;
Nunc autem simulque brevi moriturus, & ærumnosus supra
Es: quare te malo fato peperi in ædibus: (omnes
Hoc autem tuum mandatum relatura Jovi gaudenti fulmine
Veniam ipsa in Olympum nivosum, si forte obediat.
Sed tu quidem nunc navibus assidens citis
Esto iratus Græcis, à bello vero abstine prorsus.
Jupiter enim in Oceanum ad inculpabiles Æthiopas
Hesternus abiit ad epulum; dii vero simul omnes secuti sunt:

Χωόμενος δ' ὁ γέρων, πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Απόλλων
Ευξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν·
Ηκε δ' ἐπ' Αργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Εκάτοιο.
Αυτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ατρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ηπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Αχαιοὶ
Ες Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Αχαιῶν.
Αλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος,
Ελθοῦσ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Η ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ·
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
Ευχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ολύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ηρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ * Παλλὰς Αθήνη· γρ. φοῖβος ἄπολλον.
Αλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ωχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ον Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
Ος ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα, παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας, καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Αχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, ad Hes. Σ. 240.
Γνῷ δὲ καὶ Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Ην ἄτην, ὅτ' ἄριστον Αχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα,
Ωἴ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ησθ'· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Επλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Αχαιοῖσιν· πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο

Duodecima vero die redibit in olympum;
Et tunc deinde veniam Jovis in æneas ædes,
Et ipsum suppliciter obsecrabo: & eum pariturum puto.
Sic loquuta abiit: illum vero reliquit illic
Iratum animo ob formosam puellam,
Quam vi invito auferebat: at Ulysses
Ad Chrysam pervenit, ducens sacram hecatomben.
Illi vero postquam portum profundum intraverunt,
Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in nave nigra,
Malũ autẽ in sua theca collocarunt rudentibus remittentes
Celeriter: illam vero protraxerunt ad stationem remis:
Et anchoras ejecerunt & navis retinacula littori alligarunt;
Et ipsi egressi sunt in littus maris:
Et hecatomben exposuerunt eminus ferienti Apollini:
Et Chryseis è navi exiit sulcanti maria;
Hanc deinde ad aram ducens sapientissimus Ulysses,
Patri charo in manus posuit, & ipsum alloquutus est,
O Chrysa, misit me rex virorum Agamemnon,
Filiamq; ut tibi ducerem, Phœboq; sacram hecatomben
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem,
Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.
Sic fatus, in manus posuit: ipse vero excepit gaudens
Filiam charam: illi vero protinus Deo inclytã hecatomben
Ordine statuerunt pulchrè ædificatam juxta aram,
Manus laverunt deinde, & fruges salsas susceperunt:
Illis vero Chryses alta voce precabatur manibus sublatis,
Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam tueris,
Cillamque perquam divinam, & Tenedo fortiter imperas:
Et jam ante me exaudîsti precantem,
Et honorasti quidem me, valde vero læsisti exercitum Græcorum:
Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,
Jam à Græcis sævam pestem averte.
Sic dixit precans: hunc vero exaudivit Phœbus Apollo.
Cæterum postquam precati sunt, & salsas fruges projecerunt
Reduxerunt quidem primum hostiarum cervicem, & mactaverunt, & excoriarunt,
Femoraq; absciderunt, eaq; pinguedine operuerunt
Duplicantes, & frustula carniũ eis imposuerunt.
Adolebat autem super lignis levibus senex, & insuper vinũ generosũ
Libabat: juvenes vero juxta eum tenebant verua manibus.
At postquam femora combusta sunt, & viscera comederunt,
Minutatim secarunt cæteras carnes, & verubus fixerunt.
Assaruntq; scienter, detraxeruntque omnes.
Sed postquam defuncti sunt labore & instruxerunt convivium,
Epulabantur: neque animus egebat epulo æquali.

Ulysses Chryseiden patri tradit.

Chryses Apollinem Achivis placat.

Sed

Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται οὐλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.

Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλειπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν·

Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·

Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Juvenes quidem crateras coronarunt vino,
Et in orbem ministrarunt omnibus, iterum exorsi poculis.
Illi vero totum diem cantu deum placabant,
Lætum canentes Pæana juvenes Græcorum, (ens.
Celebrantes Apollinem: ille vero animo delectabatur audi-
Quando vero Sol occidit & crepusculum advenit,
Tunc vero cubarunt ad retinacula navis,
Quum autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc deinde solverunt ampla versus castra Græcorum.
Illis vero secundũ ventũ immisit Apollo procul operans(ra-
Illi vero erigunt malũ, sursumq; vela alba pandunt: (diis)
Ac ventus flavit in medium velum: fluctus vero ad
Carinam purpureus valde resonabat nave currente.
Ipsa vero currebat per fluctus secans vias,
Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Navem quidem illi nigram ad continentem subduxerunt
Alte super arenas: subtus vero fulcra longa tetenderunt.
Ipsi vero diversi abierunt ad tentoria navesque:
At ille erat iratus, navibus assidens citis,
Generosus Pelei filius, pedibus celer Achilles: (ros:
Neque unquam concionem frequentabat illustrantem vi-
Neque unquam bellum, sed tabescebat charo animo,
Illic manens, desiderabat vero præliumq; bellumque.
Sed quum jam ex eo duodecima venit aurora,
Tum demum in Olympum ibant dii sempiterni
Omnes simul: Jupiter autem præibat: Thetis vero non oblita
Filii sui, sed illa emersit e fluctu maris. (est præceptorum
Matutina autem conscendit altum cœlum Olympumque:
Invenit autem late prospicientem Saturnium sedentem se-
In vertice summo cacuminosi olympi. (orsum ab aliis,
Et ante eum sedit, & apprehendit genua
Sinistrâ: dextrâ vero subtus mentum tenens,
Supplicans, alloquuta est Jovem Saturnium regem,
Jupiter pater, si unquam te inter immortales juvi
Aut verbo aut re, hoc mihi perfice desiderium:
Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ inter cæteros
Est: jam vero eum rex virorum Agamemnon (piens.
Ignominia affecit, capiens enim habet præmium ipse abri-
Sed tu saltem ipsum honora, cœlestis sapientissime Jupiter,
Tantisper autem Trojanis annue victoriam, dum Græci
Filiũ meũ honorarint, auxerintq; ipsum honore, (Jupiter,
Sic dixit: illam vero nihil alloquutus est qui cogit nubes
Sed tacitus diu sedebat. Thetis vero ut apprehendit genua
Ita tenebat hærens, & iterum rogavit,

Thetis Jovem interpellat pro filio.

Constanter

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν* ἱλάσκοντο, γρ. ἱλάσκον τὸ
Καλὸν ἀείδοντες Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, Καλὸν ἀ-
Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων. είδοντες.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· παιήονα
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, κοῦροι ἀχαιῶν
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. Μέλπ.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ * ψαμάθοις· ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν· γρ. ψα-
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. μάθῳ.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Διογενὴς Πηλέος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οὔτέ ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πτόλεμόν τε·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε, Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα,
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις·

Νημερτὲς

Constanter jam mihi promitte, & annue,
Aut renue; nam non tibi inest timor, ut bene sciam,
Quantũ ego inter omnes inhonoratissima dea sũ. (Jupiter,
Illã moleste admodũ ferens alloquutus est qui cogit nubes
Certe facinus pestiferum erit, quando me in inimicitias in-
Junonis, quum me irritabit conviтiis. (ducis
Illa vero etiam frustra me perpetuo inter immortales deos
Objurgat, & ait me in prælio Trojanis auxiliari.
Sed tu quidem nunc abi, ne te sentiat
Juno: mihi vero hæc curæ erunt ut perficiam:
Quin age tibi capite annuam, ut confidas;
Hoc enim ex me inter deos immortales certissimum
Est signum: neq; enim meum revocabile, neq; fallax,
Neq; irritum, quodcunq; capite annuero.
Dixit & nigris superciliis annuit Saturnius;
Immortales vero comæ commotæ sunt regis
Capite ab immortali; magnum autem concussit Olympum.
Illi quidẽ sic quum consultassent, seperati sunt: hæc quidem
In mare delapsa est profundũ de splendido cœlo. (deinde
Jupiter vero suã ad domũ: dii vero omnes simul assurrexe-
Ex sedibus, suo patri obviam: & nullus sustinuit (runt
Expectare venientem, sed obvii steterunt universi.
Sic ille illic sedit in solio, neque ipsum Juno
Ignoravit, conspicata quod cum eo contulerat consilia
Argenteis pedibus Thetis, filia marini Senis.
Statim itaque convitiis Jovem Saturnium alloquuta est,
Quis vero iterũ tecum, dolosissime deorũ contulit consilia?
Semper tibi gratum est seorsum à me existentem,
Tua consilia celantem statuere: neq; ullum adhuc mecum
Lubẽs sustinuisti conferre consiliũ, quodcunq; destinaveris.
Huic deinde respondit pater hominumq; deorumque,
Juno, ne sperato te omnia mea consilia
Scituram: difficilia tibi erunt, quanquam sis uxor:
Sed quod erit conveniens te audire, nullus sanè
Neque deorum prius hoc sciet, neque hominum:
Quod vero ego seorsum à diis velim inire,
Id tu neq; sigillatim quærito, neq; curiosius vestigato.
Huic respondit deinde bovinis oculis prædita veneranda
Severissime Saturnie, qualẽ hunc sermonẽ dixisti? (Juno
Vel nimirum te prius neque interrogo, neque inquiro,
Sed valde quietus ea deliberas quæcunq; vis.
Nunc vero graviter timeo animo nè te avertat
Argenteis pedibus Thetis, filia marini Senis;
Matutina enim tibi assedit, & prehendit genua,
Huic te suspicor promisisse certè, te Achillem

Juno Thetidi promittit se ulturam Achivos.

Junonis cum Jove jurgium.

Honora-

Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Η ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔτοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Οσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Η δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ηρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
Η δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τε μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω·
Ει δ' ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Ουδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Η, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Αμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
Τώγ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου·
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Εξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ως ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ηρη
Ηγνοίησεν, ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα,
Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτ', τι νοήσεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ηρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Αλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ,
Αλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ηερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
Τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Αχιλῆα

Τιμήσῃς

Honoraturum: perditurû vero multos in navibus Græcorû.
Hanc vicissim alloquutus est qui nubis cogit Jupiter,
Infelix, semper quidem suspicaris, neq; te lateo,
Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis
Magis mihi eris: hoc autem tibi & durius erit.
Quod si hoc ita est: mihi scilicet placet.
Quin tacita sedeto, meoque obedi sermoni,
Nè forte tibi parum prosint quotquot dii sunr in cœlo,
Propius accedentes, quum tibi invictas manus immisero.
Sic dixit: conterrita est vero bovinis oculis veneranda
Et tacita sedit, flectens charum animum: (Juno,
Moleste autem tulerunt in domo Jovis dii cœlites.
Illis autem Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari,
Matri charæ gratificans albis ulnis Junoni, (randa
Vulcanus matrem admonens. Sane quidem pestifera opera hæc erunt, neq; amplius tole-
Si quidem vos propter mortales contenditis sic.
Inter vero deos tumultum excitatis neq; ulla convivii
Boni erit voluptas, quandoquidem deteriora superiora sunt.
Matri autem ego suadeo, & ipsi licèt intelligenti,
Patri charo gratificari Jovi, nè rursus
Objurget pater, & nobis convivium turbet.
Nam si velit cœlestis fulgurator,
De solio deturbaverit: hic enim multo potentissimus est,
Sed tu hunc verbis demulceto blandis:
Statim deinde propitius cœlestis erit nobis.
Sic utiq; dixit, & impetu surgens poculum geminum
Matri charæ in manus posuit, & ipsam alloquutus est,
Fer patienter, mater mea & sustine (quamvis doleas)
Nè te his, licèt chara, oculis videam
Cædi; tunc enim nihil potero (quamvis doleam)
Opitulari: difficilis enim cœlestis quocum congrediatur quis.
Jam enim me & alias auxiliari cupientem
Projecit, pede prehendens, de limine divino.
Toto autem die ferebar, simul autem cum Solis occasu
Decidi in Lemnum (paulum autem quid animi inerat)
Ibi me Senties homines continuo exceperunt delapsum.
Sic dixit: subrisit autem dea albis ulnis Juno:
Subridens autem, filii excepit manu poculum,
Ille vero cæteris diis à dextra omnibus
Fundebat, dulce nectar ex cratere hauriens.
Inextinguibilis autem excitatus est risus diis immortalibus,
Ut viderent Vulcanum per ædes ministrantem.
Sic tunc quidem integrum diem ad solem occidentem
Epulabantur: neq; ulterius animus egebat convivio æquali,
Neq; cythara admodum pulchra, quam habeat Apollo,
Musa-

Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω·
Ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες·
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' * ἔτ' ἀνεκτὰ, γρ. οὐδέ τ.
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῒ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος * ἀστεροπητὴς γρ. ἀστεροπητής.
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν,
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε,
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥῖψε, ποδὸς τεταγὼν· ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος * δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν, γρ. δ' ἔτι
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ', οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,

Musarumq; quæ cantabant respondentes voce pulchra.
At postquam occidit splendidum lumen Solis,
Hi quidem cubaturi abierunt domum quilibet,
Ubi unicuiq; domum inclytus claudicans utroq; pede
Vulcanus ædificaverat sapienti mente.
Jupiter vero ad suum lectum ivit cœlestis fulgurator,
Ubi antea cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat:
Ibi cubavit ascendens: juxta vero, aureū solium habēs Juno.

ARGUMENTUM II. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

Jupiter, promissa præstiturus Thetidi, admonet in somnis Agamemnonem ut copias Græcorum ad prælium educat: tempus adesse ait quo Trojam expugnaturus sit. Ille procerum consilium convocat, & somnium exponit. Mox convocata concione, militum pertentat voluntatem, & reditum suadet in Græciam. Hunc dum adornant Græci, Ulysses eos retinet: compescit Thersitem qui petulantius in regem invehebatur: ipse habet concionem: dissuadet fugam: hortatur ad belli perseverantiam: idem facit Nestor, atque adeo minatur pœnam capitis, siquis navem deducat abeundi gratia. Sumpto demum cibo exercitus armatur. Trojani idem faciunt: & acie instructa in campum prodeunt. Sed antequam exercitus confligant, poeta enumerat naves & copias Græcorum, & nomina principum; recenset etiam copias Trojanorum.

ALIUD

Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ', ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα * κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη. χ. καθεῦδ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΗΤΑ ῥαψῳδίας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς (ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας) τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, περὶ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι· ὁ δὲ οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπούλως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα ἐπιτεθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσποιεῖσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν· Ὀδυσσεὺς δέ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην ἀμέσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα, καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει· συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτά, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διΐ, τοὺς γέροντας ἑστιᾷ, καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντα· ἑξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

ALIUD ARGUMENTUM,
sive alia inscriptio.

Secundus liber somnium continet, concionem, & naves numerat.

HOMERI ILIADIS
SECUNDUS LIBER.

CÆteri quidem dii & homines armati
Dormiebant nocturni: Jovem vero non totam noctem tenebat dulcis somnus,
Sed volvebat animo quomodo Achillem (rum.
Honoraturus esset, perditurus vero multos ad naves Græco-
Illud vero ei in animo optimum videbatur consilium,
Mittere ad Atriden Agamemnonem perniciosum somnium,
Et ipsum vocans verbis alatis alloquutus est, (rum:
Vade age perniciosum somnium veloces ad naves Græco-
Et ingressum in tentorium Agamemnonis Atridæ,
Cuncta admodum diligenter dicito ut mando:
Armare ipsum jube capite comatos Græcos
Copiis omnibus; nunc enim capiet urbem lativiam
Trojanorum, non enim amplius seorsum cœlestes domos
Dii consultant, flexit enim universos (tenentes
Juno supplicans: Trojanis vero dolores imminent.
Sic dixit: abiit autē somnium postquam sermonē audivit:
Protinus vero pervenit veloces ad naves Græcorum;
Venit autem ad Atriden Agamemnonem: huncq; invenit
Dormientē in tentorio; circū autē divinus fusus est somnus
Et stetit supra caput, Neleio filio assimilatus (non
Nestori, quē maxime omniū principū honorabat Agamem-
Huic eum assimulatum alloquutum est divinum somnium,
Dormis Atrei fili, bellicosi equorum domitoris?
Non convenit solidam noctem dormire consiliarium virum,
Cui exercitus commissi sunt, & tot res curæ sunt.
Nunc vero me audi cito: Jovis enim tibi nuntius sum,
Qui tui, quanquam distet, magnam curam gerit, teq; mise-
Armare te jubet comatos Græcos (ratur:
Copiis omnibus: nunc enim capies urbem lativiam
Trojanorum, non enim amplius seorsum cœlestes domos
Dii consultant: flexit enim universos (tenentes
Juno supplicans: Trojanis vero dolores imminent
A Jove. Verum tu hæc tene tuo animo, nè te oblivio
Capiat quum te mellitus somnus reliquerit

Jupiter somnium mittit Agamemnoni, qui cum præliari jubeat, falso ei Trojæ excidium promittens.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Η ἐπιγραφή.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Β. ῥαψῳδία.

ΑΛΛΟΙ μέν ῥα θεοί τε, καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
Αλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Αχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
Ηδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Πέμψαι ἐπ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Ελθὼν ἐς κλισίην Αγαμέμνονος Ατρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Αχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Αθάνατοι φράζονται, ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ηρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ως φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ατρείδην Αγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ· περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Αγαμέμνων.
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος,
Εὕδεις Ατρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ω λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε·
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ος σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Αχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ηρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Εκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.

Sic utique loquutum abiit: hunc verò reliquit illic,
Ea cogitantem in animo quæ non erant exitum habitura:
Putavit enim ille se capturum Priami urbem die illo,
Insipiens: neq; ea novit quæ utiq; Jupiter moliebatur opera
Erat enim impositurus doloresque suspiriáque
Trojanisq; & Græcis in acribus præliis. (erat visio;
Excitatus est autem è somno: divina verò ipsum circumfusa
Sedit autem erectus, mollémque induit tunicam,
Pulchrã, recens factã: circũ autẽ ru. sum magnũ jecit palliũ:
Pedibus verò nitentibus alligavit pulchra calceamenta:
Ex humeris verò suspendit gladium argenteis clavis distin-
Cepit insuper sceptrũ avitum immortale semper. (ctum:
Cum quo profectus est ad naves Græcorum loricatorum.
Aurora quidem dea ascenderat altum olympum,
Jovi diem allatura & cæteris diis:
Ille verò præcones canoros jussit
Convocare ad concionem comatos Græcos. (citò.
Hi quidem convocarunt, illi verò congregati sunt valdè
Concilium quidem primum magnanimorum locavit princi-
Nestoream apud navem in Pylo geniti regis: (pum
Hos ille quum convocasset, prudens struxit consilium:
Audite amici, divinum mihi in somnis venit somnium
Intempestam per noctẽ: potissimum verò Nestori generoso
Formaq; magnit. habitúq; quam proximè simile videbatur.
Stetit utique supra caput, & me sermone alloquutum est,
Dormis Atrei fili bellicosi equorum domitoris?
Non convenit solidam noctem dormire consiliarium virum,
Cui exercitus commissi sunt, & tot curæ sunt.
Nunc vero me audi citó: Jovis enim tibi nuntius sum,
Qui de te, quanquam distet, sollicitus est, & te miseratur
Armare te jubet comatos Græcos (vias
Frequentes: nunc enim capies urbem amplas habentem
Trojanorum; non enim amplius diversa cœlestes domos
Dii sentiunt: flexit enim universos (tenentes
Juno supplicans: Trojanis verò dolores imminent
A Jove: verùm tu tuo retineto hæc animo. Sic illud
Abiit avolans, me verò dulcis somnus dimisit.
Verùm agite si quo modo armemus filios Græcorum:
Primùm verò ego verbis tentabo, sicuti fas est,
Et fugere cum navibus transtratis jubebo:
Vos verò aliunde alius retinete verbis.
Ille quidem ita loquutus resedit. illis verò surrexit
Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ: (est
Qui inter eos qua erat sapientia concionatus & loquutus
O amici, Argivorum duces atque consultores

Agamemnon in consilio somnium suum narrat.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅ δ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή,
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
Ποσσὶ δ' * ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα· γρ. ὑπὸ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βυλὼ * δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων γρ. Βυλῆ.
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυλοιγενέος βασιλῆος. γρ. Βυλὴν γάρ.
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν
Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε·
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν· ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,
Ὤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν·
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος,
Ὅς σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Si quis somnium Græcorum alius dixisset,
Mendacium certè putaremus & repudiaremus potius :
Nunc verò vidit qui valdè præstātissimus in exercitu gloria-
Verū agite si quo modo armemus filios Græcorū (tur esse.
Sic loquutus, concilio cœpit exire.
Illi verò consurrexerunt, paruerúntq; pastori populorum
Sceptrigeri reges : sequebantur verò tubæ.
Veluti exanima prodeunt apum frequentium,
Saxo ex concavo semper recens venientium,
In botri morem autem volant super flores vernos,
Et aliæ hac confertim volunt, aliæ verò illac :
Ita illorum turbæ multæ ex navibus & tentoriis
Littus secundùm profundum prodibant
Turmatim ad concionem : inter verò eos fama fulgebat
Urgens ire, Jovis nuntia, illi verò congregabantur :
Horrebat autem concio, subtus verò ingemiscebat terra
Dum turba sedent, tumultus autem erat : novem verò ipsos
Præcones vociferantes compescebant, si fortè à tumultu
Desisterent, audirent autem Jove nutritos reges.
Vix autem resedit populus, & occupavit subsellia
Sedato clamore : ut imperator Agamemnon
Surrexit, sceptrū tenens (quod quidem Vulcanus elaboravit
Vulcanus quidem tradidit Jovi Saturnio regi : (fabricans
Jupiter verò dedit internuncio Argicidæ,
Mercurius autem rex dedit Pelopi agitanti equos :
Cæterùm hic rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum:
Atreus verò moriens reliquit prædiviti Thyestæ.
Verū hic rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandum
Ut multis insulis & Peloponneso toto imperaret)
Hoc ille innixus, verba alata proloquebatur,
O amici heroes Græci, famuli Martis,
Jupiter me magnopere Saturnius illigavit damno gravi
Durus qui antea mihi promisit & annuit
Ilio direpto bene munito me abiturum.
Nunc verò malam fraudem struxit, & me jubet
Inglorium Argos redire, postquam multas perdidi copias.
Sic scilicet Jovi debet præpotenti placere,
Qui jam multarum urbium demolitus est arces,
Et adhuc demolietur : ejus enim potentia est maxima.
Turpe enim hoc utique est etiam posteris auditu,
Incassum ita tales tantásque copias Græcorum
Infinitum bellum gerere atque pugnare
Cum viris paucioribus : finis autem nondum ullus apparet.
Si enim velimus Græcíque Trojaníque
Fœdera fidelia ferientes numerari utrique.

Achivi in concionem coeunt.

Agamemnonis ad milites ficta oratio in qua jubet in patriam reverti.

Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
Νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
Οἱ * δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες, ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
Ἠΐονος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
Ὀτρύνουσ' ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
Τετρήχει δ' ἀγορή. ὑπὸ δ' ἐστεναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν, ἐννέα δέ σφεας
Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων·
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
Παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, (τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε Πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν)
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, * ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον, ἀπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καί με κελεύει
Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ * γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε, Τρῶές τε
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,

γρ. δὲ πανέστησαν.

γρ. ἔπε' ἀργείοισι μετηύδα.

γρ. γάρ γ'.

Et Trojanos recensere incolæ quotquot sunt,
Nos autem in decadas digeremur Græci,
Ex Trojanis autem viros singulos sumamus qui pincernam (agant:
Multæ certè decades desideraverint pincernam.
Tantum ego puto plures esse filios Græcorum
Trojanis qui habitant in urbe: sed auxiliares
Multis ex urbibus hastas vibrantes viri sunt,
Qui me magnoperè impediunt, & non sinunt volentem
Illi depopulari fortunatam urbem.
Novem jam præterierunt Jovis magni anni,
Et jam ligna putruerunt navium, & funes soluti sunt;
Nostræq; fortasse uxores, & parvuli liberi
Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
Ita imperfectum cujus gratiâ huc venimus,
Verùm agite, ut ego dixero, obtemperemus omnes:
Fugiamus cum navibus charam in patriam terram:
Non enim amplius Trojá capiemus amplas habentem vias.

Græci discessum parant.

Ita dixit, illis verò animum in pectoribus commovit
Omnibus in multitudine, quotquot non consilium audive- (runt,
Mota est autem concio, veluti fluctus ingentis maris
Ponti Icarii, quos quidem eurúsque notúsque
Concitavit insurgens patris Jovis è nubibus.
Ac veluti quum moverit Zephyrus altam segetem veniens;
Vehemens ingruens, illa nutat aristis:
Ita horum tota concio mota est? illi verò tumultu
Ad naves contendebant: pedes verò subtus pulvis

Juno Minervam mittit ad Græcorum discessum prohibendum.

Surgebat excitatus: illi autem sese mutuò adhortabantur
Ut prehenderent naves, atq; deducerét in mare humidum,
Et scutula repurgabant, clamor autem cœlum pervenit
Domum contendentium, subducebant verò fulcra navium,
Tunc Græcis præter fatum reditus evenisset,
Nisi Minervam Juno sermone alloquuta esset,
Proh dolor, ægida habentis Jovis filia indomita,
Sic domum charam in patriam terram
Græci fugient per lata dorsa maris,
Gloriam autem Priamo & Trojanis relinquent
Argivam Helenam, cujus gratia multi Græcorum
In Troja perierunt chara procul à patria terra?
Quin delabere nunc ad exercitum Græcorum loricatorum
Tuisque blandis verbis detine unumquemque virum,
Neq; sine naves ad mare trahere utrinq; agitatas remis.
Sic dixit: neq; non obedivit dea cæsiis oculis Minerva:
Descendit autem de cœli verticibus celerans:
Protinus autem pervenit celeres ad naves Græcorum:
Invenit deinde Ulyssem Jovi prudentia parem

Stantem:

Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵατ' ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
Ὤρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθών,
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων, ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν,
Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
Οὕτω δ' οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν,
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων * ἀΐξασα, γρ. ἀΐξα-
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· σα.
* Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον γρ. Εὗρε ἔπ'.

Stantem: neq; ille navem transtratam nigram (occupavit
Attingebat, quandoquidem ipsum dolor in corde & animo
Propius autem stans, alloquuta est cæsiis oculis Minerva,
Generosissime Laertæ fili prudentissime Ulysses,
Siccine domum, charam in patriam terram
Fugietis in navibus transtratis præcipites,
Et gloriam Priamo & Trojanis relinquetis
Argivam Helenam, cujus gratiâ multi Græcorum
In Troja perierunt chara procul à patria terra?
Quin vade nunc per exercitum Græcorum, neque cessa:
Tuísque blandis verbis detine unumquemque virum,
Neque sine naves ad mare trahere utrinq; remis agitatas.

Ulysses Achivos à discedendo coercet.

Sic dixit: ille verò agnovit deæ vocem loquutæ:
Abiit autem currendo, & palliū abjecit: hoc autem suscepit
Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur:
Ipse verò Atridæ Agamemnoni obvius veniens,
Accepit sceptrum ejus paternum immortale semper,
Cum quo ivit per naves Græcorum loricatorum.
Et quemcunque principem & eximium virum invenisset,
Eum blandis verbis retinebat adsistens,
O bone, non te decet quasi timidum trepidare:
Verùm & ipse sede & cæteras sedere facito copias.
Non enim dum manifestè novisti qualis animus Atridæ:
Nunc quidem tentat: mox autem puniet Græcos.
In concilio verò non omnes audivimus quale dixit,
Nè quid iratus faciat malè filiis Græcorum.
Ira verò magna est à Jove nutriti regis:
Honor.a.à Jove est, Diligit a.ipsum consultissimus Jupiter.
Quemcunq; autem ex plebe virum vidisset, vociferantémq;
Hunc sceptro pulsabat, increpitabátq; verbis, (offendisset,
Miser, quietè sedeto, & aliorum sermonem audito,
Qui te præstantiores sunt: tu autem imbellis, & invalidus.
Neq; unquam in bello numerandus, neq; in concilio.
Nullo certè modo omnes regnabimus hîc Græci.
Non bona res est multorum dominatus: unus dominus esto,
Unus rex, cui dederit, filius Saturni versuti
Sceptrúmq; & jura, ut ipsis regnet. (cilium
Sic iste dominans regebat exercitum. illi autem ad con-
Rursum ruebant à navibus & tentoriis:
Sonitu tali, qualis quum fluctus multistreperi maris
Littore in magno fremit, reboat autem pontus.
Ac cæteri quidem sedebant, quiescebántq; per sedes.

Thersitæ garrulitas.

Thersites autem adhuc solus loquacissimus tumultuabatur,
Qui verba in animo suo immoderatáq; multáq; sciebat,
Ut temerè & non decenter adversaretur regibus:

Sed

Ἑσταότ'. οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς,
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι.
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρείδαο·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε·
Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι. φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος, καὶ ἄναλκις,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, Citat Theophr. ch. p. 106.
Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν, οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
Ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Ἄλλοι μὲν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

Ἀλλ'

Sed quodcunque ei visum esset ridiculum Achivis
Fore, *id diceret*, turpissimus autem vir ad Trojam venit,
Strabo erat, claudus autem altero pede: & ipsius humeri
Curvi, in pectus contracti: & desuper
Acuto erat capite: rara autem superflorebat lanugo:
Inimicissimus autem Achilli maxime erat & Ulyssi.
Hos enim objurgabat, tunc verò Agamemnoni dio
Acutum clamorem edens dicebat convitia. hunc Achivi
Vehementer oderant, indignabantúrque in animo.
Sed hic altum vociferans, Agamemnonē objurgabat verbis
" Atride, quid adhuc conquereris, aut *qua re* indiges?
" Plena tibi ære tentoria, multæ & mulieres
" Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achivi
" Primò damus, quum urbem capimus.
" An item & auro indiges, quod quis oportet
" Trojanorum equitum, ex Troja filii redemptionis pretiū
" Quem ego vinctum adducam, vel alius Achivorum?
" An mulierem juvenem, ut misceari *ei* amore venereo?
" Quamque ipse seorsum detineas? atqui non decet
" Ut qui princeps sit, in mala inducat filios Achivorum.
" O imbelles, mala vituperia, Achæides, non jam Achivi,
" Domum cum navibus redeamus: tunc autem sinamus
" Istic in Troja præmia *sua* concoquere, ut sciat
" An in aliquo ipsi nos quoque auxiliamur an non?
" Qui & nunc Achillem ipso multò præstantiorem virum
" Ignom. effecit, eripiens. habet *ejus* præm. qu. ipse per vim *illi* abstulit.
" Sed plane non est Achilli ira in animo, sed est remissus,
" Alioqui quidem, Atride, nunc postremum injurius esses.
Sic dixit objurgans Agamemnonem pastorem populorum
Thersites. Huic autem citò astitit dius Ulysses,
Et ipsum torvè intuens duro objurgavit sermone,
" Thersite stultiloque, vocalis licet sis concionator,
" Desine, & noli solus contendere cum regibus.
" Non enim ego te censeo ignaviorem mortalem alium
" Esse *ex iis* qui cum Atridis ad Trojam venerunt.
" Quare nè reges in ore habens, concioneris,
" Et ipsis convitia ingeras, reditúsq; occasionem observes.
" Neque adhuc apertè scimus quorsum evadunt hæc facta
" An benè an malè redibimus filii Achivorum.
" Idcirco nunc Atridæ Agamemnoni, pastori populorum,
" Tempus teris exprobrando, quia ei valde multa dant
" Heroes Danai: tu autem convitians concionaris.
" Sed tibi edico (hoc & effectum reddetur)
" Sicubi te insanientem invenero sicut hîc,

Ulysses Thersitæ loquacitatem coercet.

" Nè

Ἀλλ' ὅ,τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ.
Τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
“Ἀτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
“Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
“Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
“Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
“Ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
“Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα,
“Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
“Ἠὲ γυναῖκα νέην. ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
“Ἥν τ' αὐτὸς ἀπο νόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
“Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
“Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί, x Diac. ad Hes.
“Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐῶμεν ap. p. 217 B.
“Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
“Ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί.
“Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα
“Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
“Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων.
“Ἢ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
“Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
“Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
“Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
“Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
“Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
“Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις.
“Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
“Ἢ εὖ, ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν·
“Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
“Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
“Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις. γρ. Εἰ κέτι.
“Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
“Εἴ κ' ἔτι * σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι * ὥς νύ περ ὧδε. γρ. ὡς το πάρος περ.

Μηκέτ'

" Nè posthac Ulyssi caput humeris insit,
" Neque Telemachi pater vocer,
" Si non ego te comprehensum & charis vestibus exutum,
" Palliòque & tunica, & iis quæ pudenda contegunt,
" Te, *inquam*, flentem ad naves veloces dimisero,
" Verberans; è concione, turpibus plagis.
Sic dixit: sceptróque dorsum atque humeros
Percussit, ille autem dorso incurvatus est: calidáq; ei excidit
Vibex autem cruentus dorso exortus est (lacryma:
Sceptro ab aureo: ipse autem sedit, timuitque.
Dolens autem & turpiter intuens, abstersit lacrymam.
Illi autem, quamvis mœsti, super ipso graviter riserunt.
Sic autem quisquam dicebat ad *sibi* propinquum alium,
O dii, certè infinita Ulysses bona fecit,
Autor bonorum consiliorum, bellúmque instruens:
Nunc autem hoc quàm optimum inter Argivos fecit,
Qui hūc cōvitiatorē maledicū cessare fecit à cōcionatoriis
Nō ipsū iterū rursus premit animus superbus (sermonibus
Objurgare reges contumeliosis verbis.
Sic dixerunt multitudo, sed urbium expugnator Ulysses
Surrexit sceptrum habens, juxta autem cæsia Minerva
Similis præconi silere populum jussit,
Ut simul primique & postremi filii Achivorum sermonem
Audirent, & intelligerent consilium.
Qui ipsis bene cupiens concionatus est, & dixit,
Atride, nunc te, rex, volunt Achivi
Omnibus probrosissimum reddere mortalibus hominibus:
Ulyssis ad milites oratio qua eos ad prælium cohortatur. Neque tibi præstant promissum cui se submiserunt,
Huc venientes ab Argo equis pascendis apto,
Videlicet Ilio exciso bene munito se redituros,
Tanquam enim vel pueri tenelli viduæve mulieres,
Inter se plorant domum redire.
Et sanè durum est ut quis molestia affectus abeat.
Etenim aliquis unum mensem manens procul à sua uxore
Tristatur in navi multa transtra habente, quam procellæ
Hybernæ rotant, commotúmque mare.
" Nobis autem nonus erat qui revolvitur annus
" Hic manentibus: quocirca non reprehendo Achivos
" Tristari apud naves rostratas, sed tamen
" Turpe, diùque manere, inanémque redire.
" Tolerate amici, & manete ad tempus, ut faciamus
" An verum Calchas vaticinatur, an non:
" Probè enim hoc scimus in mentibus, estis autem omnes
" Testes, quos non clades mortiferæ abierunt auferentes:
" Heriq; & nudiustertius, quando in aulidē naves Græcorū
" Congre-

“ Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
“ Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
“ Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
“ Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
“ Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
“ Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν. ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ * ἔκπεσε δάκρυ. γρ. ἐκ-φυγε.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβησέν τε.
Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
“ Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
“ Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
“ Νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
“ Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
“ Οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ,
“ Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
“ Ἀτρείδη νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
“ Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
“ Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν
“ Ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
“ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
“ Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες,
“ Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι·
“ Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
“ Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο,
“ Ἀσχαλάᾳ * παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλαι γρ. σὺν νηΐ.
“ Χειμέριαι * εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
“ Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
“ Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς γρ. Χει-μέριοι.
“ Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
“ Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
“ Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
“ Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
“ Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
“ Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
“ Χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

“ Ἠγ-

" Congregabantur, mala Priamo & Trojanis ferentes;
" Nos autem circa fontem sacra per altaria
" Sacrificabamus immortalibus perfectas hecatombas,
" Pulchrâ sub platano, unde fluebat limpida aqua:
" Ibi apparuit magnum signum: draco dorso sanguineus,
" Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,
" Quum ex altari prosiliisset, ad platanum perrexit:
" Ibi erant passeris pulli, parvi filii,
" Ramo in extremo, sub foliis jacentes,
" Octo: sed mater nona erat, quæ peperit filios.
" Ibi ille hos miserabiliter comedit stridentes;
" Mater autem circumvolabat, lugens dilectos filios:
" Hanc circumagens alâ prehendit circum clamantem.
" Sed postquam filios devoravit passeris, & ipsam,
" Hunc quidem illustrem fecit Deus qui ostenderat,
" Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti.
" Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
" Ut igitur terribilia portenta deorum subiêre hecatombas
" Calchas statim postea vaticinans dixit,
" Cur muti facti estis comati Achivi?
" Nobis quidem hoc ostendit signû magnû prudens Jupiter
" Serum, seri exitus, cujus gloria nunquam peribit,
" Ut hic filios devoravit passeris, & ipsam,
" Octo, sed mater nona erat, quæ peperit filius:
" Sic nos tot annos bellabimus hic:
" At decimo civitatem capiemus latas vias habentem,
" Ille sic interpretabatur: hæc jam nunc omnia perficiûtur.
" Sed age, manete omnes bene ocreati Achivi
" Istic, quousque civitatem magnam Priami capiamus.

Portentum Draconis qui passere devoravit.

Sic dixit. Argivi verò altum clamârunt (circum a.naves
Terribiliter resonuerunt clamantibus Achivis)
Sermonem laudantis Ulyssis divini.
Hos autem interdixit Gerenius eques Nestor,
" Dii boni, certè pueris similes loquimini
" Infantibus, quibus non sunt curæ bellicosa opera.
" Quò jam pactáque & juramenta abibunt nobis?
" In igne jam & consilia sint & curæ virorum (dimus.
" Fœderaque, libatione meri facta & dextræ quibus credi-
" Frustra enim verbis contendimus, neq; aliquam rationem
" Invenire possumus, etiam si multo tempore hic moremur
" Atrida, tu autem sicuti prius, habens firmum consilium,
" Impera Achivis in fortibus prælis,
" Hos autem sine tabescere, unum, & duos, qui ab Achivis
" Seorsum consultant, effectus autem non erit ipsis,
" Prius Argos eundi quam & Jovis ægida tenentis

Nestoris verba ad milites.

" Cogno-

" Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
" Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
" Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
" Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέον ἀγλαὸν ὕδωρ.
" Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
" Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
" Βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
" Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα
" Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
" Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
" Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
" Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
" Τὴν δ' ἐλελιξάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν·
" Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
" Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνε,
" Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
" Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
" Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας·
" Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε,
" Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
" Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
" Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
" Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
" Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
" Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίξομεν αὖθι·
" Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν,
" Κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
" Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί
" Αὐτοῦ εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
" Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
" Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα·
" Πῇ δὴ συνθεσίαι τε, καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν·
" Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
" Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
" Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
" Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
" Ἀτρεΐδη σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
" Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
" Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα, καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
" Νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
" Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο

" Γνώμεναι

" Cognoscamus an falsum promissum, an non.
" Dico enim annuisse præpotentem Saturnium
" Die illo quando navibus in citis conscenderunt
" Argivi Trojanis cædem & parcam ferentes,
" Fulgurantem dextera, fausta signa ostendentem.
" Quare ne quis prius festinet domum redire,
" Quàm aliquis apud Trojanorum uxorem cubet,
" Ut ulciscatur Helenæ curas gemitúsque.
" Sin autem aliquis mirificè cupit domum ire,
" Tangat suam navem bonas sedes habentem, & nigram,
" Ut ante illos mortem & fatum obeat.
" Sed rex, tu bene consulito, & auscultato alteri.
" Non rejiculum verbum erit quod dicam.
" Secerne viros per gentes & per tribus, Agamemnon:
" Ut tribus tribui auxilietur, & gentes gentibus.
" Si autem sic facies, & tibi obediant Achivi, (militibus,
" Cognosces postea quis ex ducibus ignavus sit, quisve ex
" Sive quis strenuus erit, per seipsos enim pugnabunt:
" Cognosces etiã an divina voluntate civitatẽ non destrues
" An virorum ignavia, & imperitia rei militaris.

Nestorem laudat Agamemnon

Hunc autem respondens alloquutus est rex Agamemnon,
" Certè quidẽ concionatoria facultate vincis filios Achivorũ
" Utinam enim, Jupiterque pater & Pallas & Apollo,
" Tales decem mihi consultores essent Achivorum:
" Sic citò caderet civitas Priami regis,
" Manibus sub nostris captáque direptáque.
" Sed mihi Ægiochus Saturnius Jupiter dolores dedit,
" Qui me in vanas lites & contentiones conjicit.
" Etenim ego Achilléſque pugnavimus gratia puellæ
" Altercatoriis verbis: ego autẽ initiũ faciebam indignandi.
" Quod si unquã in unũ consultabimus non amplius postea
" Trojanis dilatio mali erit, nè paulisper quidem.
" Nunc autem venite ad cœnam, ut committamus pugnam.
" Bene quidem aliquis hastam acuat, bene & scutum ponat
" Bene & aliquis equis cœnã det veloces pedes habentibus
" Bene & aliquis currum utrinq; explorans, belli curã hab.
" Ut per totum diem sævo decernamus Marte.
" Non enim cessatio postea erit, nè paulisper quidem,
" Nisi nox veniens dirimat robora virorum.
" Sudabit quidem alicujus lorum circa pectora (tigabitur:
" Scuti circumtegentis hominem, & circa lanceã manum fa-
" Sudabit & alicujus equus politum currum trahens.
" Quem autem ego seorsum à pugna velle intellexero
" Manere apud naves rostratas, non ei postea
" Possibile erit fugere canes & aves.

Sic

‘ Γνώμεναι εἴ τι ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
‘ Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
‘ Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
‘ Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
‘ Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
‘ Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
‘ Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι
‘ Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
‘ Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
‘ Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο, μελαίνης,
‘ Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
‘ Ἀλλὰ ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ.
‘ Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττί κεν εἴπω.
‘ Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,
‘ Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
‘ Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
‘ Γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
‘ Ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
‘ Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
‘ Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
‘ Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας Ἀχαιῶν.
‘ Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
‘ Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.
‘ Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
‘ Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
‘ Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' * ἔδωκεν,
‘ Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλει. γρ. ἔ-θηκεν.
‘ Καὶ γὰρ ἐγὼν, Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
‘ Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.
‘ Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
‘ Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν.
‘ Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
‘ Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
‘ Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
‘ Εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω,
‘ Ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ,
‘ Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιόν,
‘ Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
‘ Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσφιν
‘ Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται.
‘ Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
‘ Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
‘ Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
‘ Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας, ἠδ' οἰωνούς.

Sic dixit. Argivi vero magnum clamorem ediderunt, ut
Littore in alto, quando movet Notus veniens (quum fluctus
In procurrenti scopulo, quem nunquam fluctus relinquunt
Omnis generis ventorum, quando hic vel illic orti sunt;
Surgentes autem ruebant, sparsi ad naves,
Fumigaruntque in tentoriis, & coenam sumpserunt.
Alius autem alii sacrificabat deorum semper existentium,
Orans ut mortem fugeret, & stragem Martis.
Sed bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon,
Pinguem, quinquennem, valde potenti Saturnio.
Vocavit autem senes optimates omnium Græcorum,
Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,
Deinde vero Ajaces duos, & Tydei filium:
Sextum autem Ulyssem, Jovi consilio similem:
Spontaneus autem ei venit in bello strenuus Menelaus;
Sciebat enim in animo quod frater laborabat.
Bovem autem circumsteterunt, & molas acceperunt.
' Hos autem inter orans dixit rex Agamemnon,
' Jupit. augustiss. max. nigras nebulas faciens, in æthere habitans,
' Non prius sol occidat & tenebræ adveniant,
' Quam ego pronum dejiciam Priami palatium
' Ardens: uram & igni hostili portas.
' Hectoream vero loricam circa pectora dividam
' Ense disruptam, multi & ipsum socii
' Proni in pulveribus mordicus capiant terram.
Sic dixit: neq; ei effectum reddebat *votum* Saturnius.
Sed hic suscepit quidem sacrificia, laborē v. magnū augebat:
Sed postquā precati sunt, & molas projecerunt,
Cervicem *victima* primū reflexerunt, & jugularunt, & excoriarunt,
Femoraq; absciderunt, & arvina cooperuerunt,
Duplicia facientes: in ipsis autem crudas carnes posuerunt,
Et hæc quidem lignis scissis folia non habentibus urebant:
Intestina autē quum infixissent *verubus*, tenebant super Vulc. (i. igni.
Sed ubi femor. cremata sunt, & intestina cōederunt,
Minutatim conciderunt reliquas carnes, & verub. infixerunt.
Assaveruntq; valde scienter detraxeruntq; è *verubus* omnia.
Sed postquam cessaverunt à labore, instruxeruntq; conviviū,
Convivati sunt: neq; animus indigebat convivio æquali.
Postquam vero potûs & cibi desiderium deposuerunt,
Inter eos primus verba fecit Gerenius eques Nestor,
' Atride, augustissime, rex virorum Agamemnon,
' Nè nunc diu hic differamus neque diu
' Differamus opus, quod deus dabit.
' Sed age, præcones quidem Achivorumære tunicatorum
' Populum

Græci ad bellum sese parant.

Agamemnonis ad Jovem preces.

Græci sacra faciunt.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ᾽ οὔποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅτ᾽ ἂν ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα γένωνται.
Ἀνστάντες δ᾽ ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
Ἄλλος δ᾽ ἄλλῳ * ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον Ἄρηος. γρ. μεῖξε.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱὸν
Ἕκτον δ᾽ αὖτ᾽ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον·
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο·
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσι δ᾽ ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
‘Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
‘Μὴ πρὶν ἐπ᾽ ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
‘Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
‘Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα,
‘Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
‘Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
‘Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ᾽ ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ᾽ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ᾽ ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτησαν,
Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ᾽ ἐκάη, καὶ σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘Μηκέτι νῦν δήθ᾽ αὖθι λεγώμεθα· * μηδέ τι δηρὸν
‘Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει. γρ. μηδ᾽ ἔτι.
‘Ἀλλ᾽ ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

'Populum præconio congregent ad naves:
' Nos autem conferti hic per exercitum latum Achivorum
' Eamus, ut citius suscitemus acrem Martem.
Sic dixit, neq; inobsequens fuit rex virorum Agamemnon
Statim præconibus arguta voce præditus imperavit
Vocare ad bellum capite comatos Achivos: (ter.
Græci ad bellum coeunt. Hi quidem vocaverunt, illi a. congregati sunt valde veloci-
Qui autem circa Atriden *erant* Jovis alumni reges
Discurrebant distinguentes: simul a. glaucis oculis Minerva
Ægidē habēs valde pretiosā senii expertē, immortalemque;
Cujus centum fimbriæ totæ aureæ pendebant,
Omnes bene contextæ: centum nummorum autē unaquæq;
Cum hac impetum faciens ibat per populum Achivorum,
Adhortans ire: robur autem immisit uniuscujusque
Animo, ut incessanter bellaret & pugnaret.
His autem statim bellum dulcius factum est quam reditus
Super navibus concavis dilectam in patriam terram,
Velut ignis valde lucidus comburit immensam sylvam
Montis in verticibus, procul autem apparet splendor:
Sic his abeuntibus, æris divini
Splendor valde apparens per aerem in cœlum ibat.
Horum autem sicut avium volatilium agmina multa,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa colla habentium
Asio in prato, Caystrii circa fluenta,
Huc & illuc volant exultantes alis,
Cum clamore residentium, resonat autem & pratum:
Sic horum agmina multa ex navibus & tentoriis
In planitiem effundebantur Scamandriam: subtus terra
Terribiliter resonabat pedibus ipsorumq; & equorum.
Steterunt autem in prato Scamandrio florido
Infiniti, quot folia & flores gignuntur vere:
Veluti muscarum frequentium agmina multa,
Quæ in tigurio pastorali errant
Tempore verno, quando lac vasa madefacit:
Tot contra Trojanos comati Achivi
In campo stabant, exitio dare *eos* cupientes.
Hos autem ut greges magnos caprarum caprarii viri
Facile distinguunt, postquam in pascuis permixti fuerint:
Sic ductores disponebant hos huc & illuc,
Ut ad prælium irent: inter quos rex Agamemnon
Oculis & capite similis Jovi gaudenti fulmine:
Marti autem, balteo: pectore autem, Neptuno.
Velut bos in armento valde eximius est inter omnes
Taurus; (hic enim boves intereminet congregatas.)
Talem

‘ Λαὸν κηρύσσοντες, ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
‘ Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
‘ Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
Καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ' ὥς ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καΰστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών.
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἵππων·
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
Αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ' ὥς αἰπόλια, πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·
Ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι,
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·

Talem Atriden reddidit Jupiter die illo,
Conspicuum inter multos & eximium heroas.

Musarum invocatio. Dicite nunc mihi Musæ cœlestes domos habentes,
(Vos enim deæ estis, adestisque, scitisque omnia:
Nos autem famam solum audimus, neq; quidquam scimus)
Qui duces Danaorum & principes erant,
Multitudinem autem non ego dixerim, neq; nominatim,
Non si mihi decem quidem linguæ, decem autem ora sint,
Vox etiam infrangibilis, æreum & mihi cor insit:
Nisi cœlestes Musæ Jovis ægiochi
Filiæ commemorent quot sub Ilium venerunt.
Principes autem navium dicam, navesque omnes.

ENUMERATIO NAVIUM. VEL BOEOTIA. BOEOTIS quidem Peneleus & Leitus imperabant,
Arcesilausque, Prothoenorque, Cloniusque,
Quique Hyrien habitabant & Aulidem petrosam,
Schœnumque, Scolumque, jugosamque Eteonum,
Thespiam, Græamque, & spatiosum Mycalessum:
Quiq; circum Harma habitabant, & Ilesium & Erythras:
Quiq; Eleona tenebant, & Hylen & Peteona,
Ocaleam, Medeonaque, bene ædificatam urbem,
Copas, Eutresinq; & columbis abundantem Thisben,
Quique Coroneam & herbosam Haliartum,
Quique Platæam tenebant & qui Glissantem incolebant,
Quique sub Thebis habitabant bene ædificatam urbem,
Onchestumq; sacrum Neptunium clarum nemus:
Quiq; uvis abundantem Arnem habitabant, quiq; Mideam
Nissamq; sanctam, Anthedonaq; ultimam (autem
Horum quidem quinquaginta naves ibant: in unaquaque
Pueri Bœotorum centum & viginti proficiscebantur.

Aspledonenses & Orchomenii. Qui vero Aspledona habitabant, & Orchomenum Mine-
His imperabat Ascalaphus & Jalmenus, filii Martis, (cum
Quos peperit Astyoche in domo Actoris Azidæ, (disset)
Virgo verecunda (superiorem partem domûs quum ascen-
Marti forti: hic autem ipsi concubuit clam:
Horum triginta concavæ naves ibant.

Phocenses. At Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant
Filii Iphiti magnanimi Naubolidæ:
Qui Cyparissum habitabant, Pythonaque petrosam,
Crissamque sanctam & Daulida & Panopea,
Quiq; Anemoriam, & Hyampolin circum habitabant:
Quiq; apud fluvium Cephissum divinum habitabant,
Quiq; Lylæam habitabant ad fontem Cephisi:
Cum his quadraginta nigræ naves sequebantur. (tes:
Hi quidem, Phocensium ordines instruxerunt, circa-laboran-

Bœotos

Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
Ἐκπρεπέ', ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
(Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα·
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·)
Οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν·
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.
ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ.
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίος τε·
Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
Οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, ΗΤΟΙ ΒΟΙΩΤΙΑ.
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην.
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
Οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
* Νίσσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ γρ. Ἶσσαν τε ζαθ.
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον, γρ. καὶ Κρεῦσάν τε
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος, καὶ Ἰάλμενος υἷες Ἄρηος,
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα ζαθ.
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ· γρ. καὶ Νῦσάν τε ζαθ'.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Υἷες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν, γρ. καὶ Φηρὰς τε ζαθίας.
Κρῖσάν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῇς ἔπι Κηφισοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,

Bœotos autem prope ad sinistram armabantur,

Lorri Ajax Oilei. Locrensibus autem dux erat Oilei *filius* velox Ajax,
Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax: (bens,
Sed multo minor, parvus quidem erat, lineum thoracem ha-
Sed lanceæ arte instructus erat sup. omnes Græcos & Achiv.
Qui Cynumq; habitabant, Opoentaque Calliarumque.
Bessamque, Scarphenque, & Augias amabiles:
Tarphenque, Throniumque, Boagrii circum fluenta.
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur
Locrorum, qui habitabant ultra sacram Eubœam.

Qui autè Eubœã habitabant robora spirantes Abantes,
Chalcidaque, Iretriamque abundantemq; uvis Histiæam:
Cerinthumque maritimam. Di'q; altum oppidum:
Quique Carystum incolebant, & qui Stya habitabant,
Elephenor. Horum vero dux erat Elephenor ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc simul Abantes sequebantur veloces, a tergo comati
Pugnaces, prompti porrectis hastis
Thoracas disrumpere inimicorum circa pectora,
Una cum hoc quadraginta nigræ naves sequebantur.

Atheni-enses. Qui autem Athenas habitabant, bene ædificatam urbem,
Populum Erechthei magnanimi, quem aliquando Minerva
Nutrivit Jovis filia, peperit autem alma Tellus,
Et Athenis collocavit in suo pingui templo.
Illic enim ipsam tauris & agnis placant
Pueri Atheniensium circumvolventibus annis:
Mene-stheus. Horum dux erat filius Petei Menestheus.
Huic nondum quisquam similis inter terrestres fuit vir
In ordinandis equitibusque & viris scutigeris:
Nestor solus contendebat, hic enim ætate grandior erat:
Cum hoc autem quinquaginta nigræ naves sequebantur,

Ajax Telamo-nius. Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naves:
Statuit autem ducens ubi Atheniensium stabant phalanges.
Qui autem Argosq; habitabant, Tirynthaq; bene muratam,
Hermionem, Asinenque, profundum sinum habentes:
Trœzena, Eionasque, & vitibus consitam Epidaurum,
Quiq; habitabant Æginam, Masetaque, filii Achivorum:
Diome-des. His præerat bello strenuus Diomedes,
Sthene-lus Eu-ryalus. Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Una vero cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,
Mecistei filius Talaoniadæ regis.
Omnibus autem præerat bello strenuus Diomedes.
Hos autem octoginta nigræ naves sequebantur.

Qui autem Mycenas incolebant, bene ædificatam urbem,

Opulen-

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ·
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
Ἔνθα δέ μιν ταύροισι, καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
Κοσμῆσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος * ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· γρ. ὄγι.
Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, τρισκαί-δεκα.
Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν', * Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον, γρ. Τροί-ζην.
Οἵ τ' ἔχον * Αἴγιναν, Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός, γρ. Νῆσόν τ' Αἴγιναν.
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

Ἀφνειόν

Mycenenses. Opulentamque Corinthum, bene ædificatasq; Cleonas;
Orniasq; habitabant, Aræthyreamq; amabilem,
Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
Quiq; Hyperesiamque, & excelsam Gonoessam,
Pellenamq; habitabant, & Ægium incolebant, (sam:
Et omnem otam illam maritimã, & circa Helicem spatio-
Agamemnon Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon
Atrides, una cum hoc quam plurimæ & præstantissimæ
Copiæ sequebantur: ipse vero induit splendidum æs,
Exultans, quia omnes inter conspicuus erat heroas: (pias.
Quoniam strenuissimus erat, & quamplurimas ducebat co-
Qui autem tenebant concavam Lacedæmona immensam,
Lacædemonii. Pharenque Spartamque, abundantemq; columbis Messen:
Brysiasq; incolebant & Augias amabiles:
Quiq; Amyclas tenebant, Helosq; maritimum oppidum;
Quiq; Laam tenebant, & OEtylon circumhabitabant;
Menelaus. His ipsius frater præerat prælio strenuus Menelaus,
Sexaginta navibus: seorsum autem armabantur.
Inter eos ipse ibat, suâ animi præsentiâ fretus,
Adhortans ad bellum: maxime vero cupiebat animo
Ulcisci Helenæ curas gemitusque.
Qui autem Pylumq; habitabant & Arenen amabilem,
Pylii. Et Thryon Alphei vadum, & bene ædificatum Epy;
Et Cyparisseentem & Amphigeniam habitabant,
Et Pteleon & Helos, & Dorion, ubi Musæ
Thamyris fabula. Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarunt cantu,
Ex OEchalia venientem ab Euryto OEchaliensi:
Afferebat enim gloriabundus se superaturum, etiamsi ipsæ
Musæ canerent *secum*, filiæ Jovis ægiochi.
Illæ autem iratæ cœcum fecerunt, & *ei* cantum (citharam.
Divinum ademerunt, & oblivisci fecerunt artem pulsandi
Nestor. Horum dux erat Gerenius eques Nestor: (bant.
Post hunc autem nonaginta concavæ naves ordine incede-
Arcadii. Qui autẽ habitabant Arcadiam sub Cyllenes monte alto,
Prope Ægypti monumentum, ubi viri cominus pugnantes,
Qui Pheneumq; incolebant & Orchomenum pecorosum
Ripenque, Stratienque, & ventis expositam Enispen,
Et Tegeam habitabant & Mantineam amabilem:
Stymphelumq; tenebant, & Parrhasien habitabant:
Agapenor. His imperabat Ancæi filius rex Agapenor
Sexaginta navibus: multi autem in navi qualibet
Arcades viri ibant rei militaris periti.
Ipse enim eis dedit rex virorum Agamemnon
Naves bene transtratas ad transfretandum nigrum pontum
Atrides;

Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα * κητώεσσαν, γρ. καιετάεσσαν.
Φᾶρίν * τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην, γρ. Φάρην
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς·
Οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' * Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, γρ. οἱ τύλον.
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπύ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεόν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι, Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Αἱ δὲ χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
Οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο·
Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ,
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι * πολέμοιο. γρ. πολεμίζειν.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον

Ἀτρείδης·

Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.
Buphrasiani. Qui autem Buprasiumq; & Elidem nobilem habitabant,
Quantum *agri* Hyrmine, & Myſinus extrema
Petraq; Olenia & Aliſium intus continet:
Amphimachus Horum quatuor duces erant: & decem virum unumquenq;
Naves ſequebantur veloces, multi a, *eas* conſcenderant Epei.
Thalpius His quidem Amphimachus & Thalpius præerant,
Filii, alter quidem, Creati; alter autem, Euriti Actorionis:
Illis vero Amaryncides imperabat fortis Diores.
Polyxenus. Quartis autem imperabat Polyxenus, Deo ſimilis,
Filius Agalthenis Augeiadæ regis.
Dulichii. Qui autem *venerant* ex Dulichio, Echinadibuſq; ſacris
Inſulis, quæ habitantur trans mare, è regione Elidis:
Meges. Horum dux erat Meges ſimilis Marti,
Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,
Qui quondam in Dulichium migraverat, patri iratus:
Hunc quadraginta naves ſequebantur.
At Ulyſſes ducebat Cephallenenſes magnanimos,
Ulyſſes Ithacenses Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondoſum,
Et Crocylia habitabant, & Ægilipa aſperam:
Quiq; Zacynthum habitabant, & qui Samum incolebant.
Quiq; Epirum habitabant, & oppoſitam continentē incole-
His quidem Ulyſſes imperabat, Jovi conſilio par: (bant:
Hūc autē naves ſequebātur duodecim, proras rubras habētes
Ætolorum autem dux erat Thoas Andræmonis filius,
Ætoli Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylenen.
Thoas. Chalcidaq; maritimam, Calydonaque petroſam.
Non enim amplius OEnei magnanimi filii erant: (leager.
Neq; item amplius ipſe erat, mortuus erat autem flavus Me-
Huic autem omnia erant commiſſa, ut imperaret Ætolis,
Hunc autem quadraginta nigræ naves ſequebantur.
Cretenses. Idomeneus. Cretenſibus autem Idomeneus haſta clarus præerat:
Qui Cnoſſumq; incolebant, Gortynaq; bene cinctam mœ-
Lyctum, Miletumque, & albicantem Lycaſtum, (nibus
Phæſtumque, Rhytiumque, civitates bene habitatas:
Aliiſq; qui Cretam centum urbium incolebant.
His Idomeneus bello clarus præerat,
Merioneſque, ſimilis Marti homicidæ.
Meriones. Hos autem octoginta nigræ naves ſequebantur.
Tlepolemus autem Heraclides, fortiſque magnuſque
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodienſium ſuperborum,
Qui Rhodum habitabant, trifariam diſtributi,
In Lindum, Jelyſſumque, & albicantem Camirum,

Horum

Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε, καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει·
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
Ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους·
Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον, καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο,
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν * δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός·
Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην, * γρ. δ' ἦρχον.
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην· θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτ' ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο·
Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἠΰς τε μέγας τε,
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων.
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·

Tlepolemus. Horum quidem Tlepolemus hasta inclytus dux erat,
Quem peperit Astyochia forti Herculi,
Quam duxit ex Ephyre fluvio à Sellente,
Depopulatus civitates multas alumnis Jovis juvenum.
Tlepolemus autem postquam educatus est in domo bene ex-
Statim patris sui dilectum avunculum interfecit, (structa,
Jam senescentem Licymnium, ramum Martis.
Statim autē naves compegit: multas autē copias quū coegis-
Abiit fugiens per mare; minati enim fuerant ipsi alii (set,
Filii nepotesque fortis Herculis:
Cæterum Rhodum venit errans, ærumnas patiens, (runt
Trifariam autē distincti habitarunt per tribus, & dilecti fue-
A Jove, qui diis & hominibus imperat;
Et ipsis ingentes divitias dimisit Saturnius. (lateribus,

Nireus. Nireus autem ex Syma duxit tres naves æquales inter se
Nireus, Aglaiæ filius Charopique regis,
Nireus qui pulcherrimus vir ad Ilium venit
Aliorum Danorum, post irreprehensibilem Pelidem:
Sed imbellis erat, & paucæ ipsum sequebantur copiæ.
Qui autem Nysirum tenebant, Crapathumq; Casumque,
Et Con Eurypili civitatem, insulasq; Calydnas:
Phidippus. Antiphus. His Phidippusq, & Antipus duces erant,
Thessali filii duo Heraclidæ regis.
Horum triginta concavæ naves ordine ibant.

Nunc autem eos quicunq; Pelasgicum Argos habitabant,
Quique Alon, quique Alopen, quiq; Trechina incolebant,
Quiq; tenebant Phthiam & Hellada pulchras mulieres ha-
Myrmidones. Achilles. Myrmidones a. vocabantur & Hellenes & Achivi. (bentē.
Horum quinquaginta navium erat dux Achilles:
Sed hi non belli horrisoni recordabantur.
Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.
Jacebat enim in navibus celeripes divus Achilles,
Briseis. Puellæ causa iratus Briseidis pulchricomæ,
Quam ex Lyrnesso eduxit, quum multum laborasset,
Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum.
Mynetem dejecit & Epistrophum, bellicosos,
Filios Eveni Selepiadæ regis.
Ejus *causa* is jacebat mœrens: sed cito surrecturus erat.

Qui autem habitabant Phylacem & Pyrrhasum floridam,
Cereris lucum, Itonaq; matrem ovium,
Maritimamq; Antrona & Pteleum herbosam:
Protesilaus. Horum Protesilaus Martius dux erat,
Quum viveret: tunc autem jam detinebat *eum* terra nigra.
Hujus autem & genas lacerata uxor in Phylace relicta erat

Et

Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, * ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
γρ. ἠδὲ φίληθεν.
* Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
γρ. Καί σφισι.
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱός, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας.
Τῶν αὖ * Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
γρ. Τῶν δ' αὖ.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' * αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
γρ. Νῦν αὖτε.
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί,
γρ. Οἳ δ' ἄλλοι.
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.
Οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης.
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν, καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος.
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν·
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα, ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,

Καὶ

Et domus imperfecta: hunc autem interfecerat Dard. vir
De navi desilientem longe primum *ante alios* Achivos.
Sed tamen ne hi quidem carebant duce: desiderabant nihilominus *illum* ducem *suum*.
Podarches. Sed ipsos instruxit Podarches, ramus Martis,
Iphicli filius pecorosi, Phylacidæ,
Frater germanus magnanimi Protesilai,
Minor natu: ille autem prior *erat* & præstantior,
Heros Protesilaus Martius, neque copiæ ejus
Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum, *utpote* strenuũ:
Hunc quadraginta nigræ naves sequebantur.
Qui autem Pheras habitabant apud Bœbeidem paludem,
Bœben, & Glaphyras, & bene ædificatam Joalcum:
His imperabat Admeti charus filius undecim navibus.
Eumelus Eumelus quem sub Admeto peperit nobilissima mulierum
Alcestis, inter Peliæ filias forma præstantissima.
Qui vero Methonen & Thaumaciam incolebant,
Et Melibœam tenebant & Olizonem asperam:
Philoctetes. His Philoctetes præerat, jaculandi peritus,
Septem navibus: remiges autem in unamquamq; quinquaginta
Conscenderant jaculandi periti, ad fortiter pugnandum.
Sed hic quidem in insula jacebat ingentes dolores patiens
Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum
Ulcere laborantem tetro perniciosi colubri.
Ibi ille jacebat mœrens: brevi autem recordaturi erant
Argivi apud naves Philoctetæ regis.
Neque isti sine duce erant: desiderabant tamen *illum* ducem *suum*:
Sed Medon *ipsos* instruxit, Oilei nothus filius,
Quem peperit Rhema sub Oileo urbium eversore.
Quiq; habitabant Triccen & Ithomen asperam,
Quiq; habitabant OEchaliam civitatem Euryti OEchalii:
His rursus duces erant Æsculapii duo filii,
Podalirius, Machaon. Medici boni, Podalirius & Machaon.
His triginta concavæ naves ordine ibant.
Quiq; tenebant Ormenium, quique fontem Hyperiam,
Quique incolebant Asterium, Titanique albos vertices,
Eurypylus. Horum dux erat Eurypylus Evæmonis præclarus filius.
Hunc quadraginta nigræ naves sequebantur.
Quique Argissam tenebant, & Gyrtonem incolebant,
Orthen, Elonenque, urbemque Oloossona albam:
Polypœtes. His præerat bellicosus Polypœtes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter.
(Hunc sub Pirithoo peperit inclyta Hippodamia
Die illo quo feras ultus est villosas (*i. centauros.*)

Hos

Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην, καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ * μνήσεσθαι ἔμελλον γρ. μνήσασθαι.
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν.
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ δ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' * Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, γρ. Ἀργεῖαν.
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
(Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
Ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,

Hos autem ex Pelio expulit, & ad Æthicas adegit)
Non solus: una cum eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Cænidæ,
Hos vero quadraginta nigræ naves sequebantur.

Guneus.

Guneus autem ex Cypho ducebat duas & viginti naves;
Hunc Enienes sequebantur, bellicosique Perrhæbi,
Qui circa Dodonem valde algidam domos posuerunt;

Titaresius fluvius super Peneum fluit, neq; miscetur.

Quiq; circa desiderabilem Titaresium arva incolebant,
Qui in Peneum immittit pulchre fluentem aquam.
Neq; hic Peneo commiscetur argenteos vortices habenti,
Sed in ipsum superne influit, tanquam oleum:
Juramenti enim gravis, Stygis aquæ, est rivus.

Magnetes Prothous.

Magnetib. autem præerat Prothous, Tenthredonis filius
Qui circa Peneum & Pelium frondosum
Habitabant, his quidem Prothous velox dux erat:
Hunc vero quadraginta nigræ naves sequebantur.
Hi certe, duces Græcorum & Principes erant. (Musa,
Quis horum longe præstantissimus fuerit, tu mihi dic
Ipsorum & equorum, qui Atridas sequebantur.
Equæ quidem longe præstantissimæ erant Pheretiadæ,

Eumeli equæ.

Quas Eumelus agitabat, celeripides tanquam aves,
Simili pilo, coævas, *velut* ad perpendiculum tergo similes:
Quas in Pieria nutrivit argenteum arcum gestans Apollo,
Ambas fœminas, terrorem belli ferentes.

Ajax Telamonius Achilles.

Virorum autẽ longe præstantissimus erat Telamonius Ajax,
Tantisper dũ Achilles irascebatur: hic n. longe fortiss. erat,
Equique qui ferebant inculpabilem Peliden.
Sed hic quidem in navibus rostratis pontigradis
Jacebat iratus Agamemnoni pastori populorum
Atridæ: *ejus* autem copiæ apud littus maris
Discis se oblectabant & hastilibus, *ea* jaculantes,
Arcubusque: equi autem apud currus suos singuli
Lotum mandentes, palustreque apium
Stabant, currus autem bene tecti jacebant principum
In tentoriis: illi autem ducem *suum* bellicosum desiderantes
Vagabantur huc & illuc per exercitum neque pugnabant,
At illi ibant ac si igne terra tota pasceretur. (denti
Terra autem subtus gemebat, sicut *gemit* Jovi fulmine gau-
Irascenti, quod circa Typhœum terram verberat
In Arimis: ubi dicunt Typhœi esse cubilia:
Sic horum sub pedibus valde gemebat terra
Gradientium: valde autem velociter pertransibant campum.
Trojanis autem nuncia venit ventipes velox Iris
A Jove ægiocho, cum nuncio tristi.
Illi vero conciones concionabantur in Priami vestibulis,

Omnes

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ·
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠΰτ' ἔλαιον,
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος * Τενθρηδόνος υἱὸς, *γρ. τερθρηδόνος.*
Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον, τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο.
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας,
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας φόβον Ἄρηος φορεούσας·
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν·
Ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι

Omnes ſimul congregati, tam juvenes quam ſenes.
Prope autem ſtans alloquuta eſt pedibus velox Iris.
Ac ſe adſimulavit voce filio Priami Politæ,
Qui Trojanorum ſpeculator ſedebat, pedũ velocitate fretus,
In tumulo ſummo Æſyetæ ſenis,
Obſervans quando è navibus ſeſe moverunt Achivi:
Huic ſimilis ipſum alloquuta eſt pedibus velox Iris,

Iris Trojanos armari jubet.

'O ſenex, ſemper tibi ſermones grati ſunt indiſcreti
'Sicut olim quum pax eſſet: bellum autẽ inevitabile eſt ortũ.
'Equidem valde ſæpe pugnis interſui virorum,
'Sed nondum tales tantaſque copias vidi.
'Valde enim foliis ſimilis vel arenis,
'Incedunt per campum, pugnaturi circa civitatem.
'Hector, tibi autem maxime mando ſic facere.
'Multi enim in civitate magna Priami auxiliares,
'Alia autem aliorum lingua diverſigenũm hominum:
'His unuſquiſque vir imperet quibus præeſt,
'Hoſque educat inſtructis *ſuis* civibus.

Sic dixit: Hector autem non deæ orationem ignoravit:

Hector Trojanos ad prælium educit.

Sed ſtatim dimiſit concionem, ad arma autem ruebant.
Omnes autẽ aperiebãtur portæ, & foras erumpebant copiæ,
Pedeſtreſq; equeſtreſque: multuſq; tumultus coortus eſt.
Eſt autem quædam ante civitatem alta columna
In planitie ſeorſum, circum hinc & inde,
Quam quidem homines Batieam vocant,
Immortales autem ſepulchrum agillimæ Myrinnes:
Ibi tunc Trojanique diſtincti fuerunt & auxiliares milites.
Trojanis quidem dux erat magnus ornata galea Hector
Priamides: ſimul cum hoc quam plurimæ & præſtantiſſimæ
Copiæ armabantur, promptæ lanceis.

Dardaniis autem imperabat ſtrenuus filius Anchiſæ

Æneas.

Æneas (hunc autem ſub Anchiſe peperit diva Venus
Idæ in jugis, dea cum mortali poſtquam cubuit)
Non ſolus: una cum eo duo Antenoris filii,

Archilochus. Acamas.

Archilochuſque Acamaſq; bene periti omnes pugnæ.
Qui autem Zeleam habitabant, ſub pedem imum Idæ,
Divites bibentes aquam nigram Æſepi,
Trojani, his rurſus præerat Lycaonis clarus filius

Pandarus.

Pandarus, cui & arcum Apollo ipſe dederat.
Qui autem Adraſtiamq; incolebant & civitatem Apæſi,
Et Pityeam tenebant, & Terees montem altum,

Adraſtus Amphius

His imperabat Adraſtuſque & Amphius linithorax,
Filii duo Meropis Percoſii, qui ſupra omnes
Noverat vaticinia: neq; ſuos filios ſinebat
Proficiſci in aciem virorum perditricem, ſed illi non

Obedi-

Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης, πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἤδη μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι·
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει,
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε, σῆμα πολυσκάρθμοιο * Μυρίνης· γρ. μυρεί-νης.
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· (τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·)
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε, καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ, γρ. οὐδὲ εἴας.
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων γρ. φθει-σήνορα.
Ἤδεε μαντοσύνας· * οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον * φθισήνορα, τὼ δέ οἱ οὔτι

Obediverunt: fata enim eos agebant nigræ mortis.
At qui Percoten & Practium incolebant,
Et Sestum & Abydum tenebant, & diam Arisben,
His vero Hyrtacides præerat Asius, princeps virorum:
Asius. Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Ardentes magni à fluvio Selleente.
Hippothous. Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorum bellico-
Eorum qui Larissam fertilem habitabant; (sorum,
His præerat Hippothous, & Pylæus ramus Martis,
Filii duo Lithi Pelasgi Teutamidæ.
Sed Thracas ducebat Acamas, & Pirous heros,
Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.
Euphemus. Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum.
Filius Trœzenii alumni Jovis Ceadæ.
Pyræchmes. At Pyræchmes ducebat Pæonas curvis arcubus utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio late fluente;
Axio, cujus pulcherrima aqua diffunditur super terram.
Pylæmenis. Paphlagonibus autem præerat Pylæmenis hirsutum cor,
Ex Enetis, unde mularum generatio agrestium:
Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
Circaq; Parthenium fluvium inclytas domus habitabant,
Cromnamque, Ægialumque, & altos Erythinos.
Dius, Epistrophus. Sed Halizonius Dius & Epistrophus imperabant,
Longe ex Alybe, unde argenti est origo.
Chromis Ennomus Mysis autem Chromis præerat & Ennomus augur,
Sed non auguriis depulit mortem nigram:
Verum prostratus est sub manibus velocis Æacidæ,
In fluvio eo ubi Trojanos trucidabat & alios.
Phorcis Ascanius At Phorcis Phrygas ducebat, & Ascanius deo similis
Procul ex Ascania: animati autẽ erant ad conferendã pugnã.
Mesthles Antiphus Meonibus autem Mesthlesque, & Antiphus præerant,
Filii Pylæmenis; quos Gygea peperit palus:
Qui & Meonas ducebant sub Tmolo natos.
Nastes vero Carum dux erat barbare loquentium.
Qui Miletũ tenebant Pthirorumq; montẽ valde frondosum
Mæandrique fluenta, Mycolesq; alta cacumina:
Amphimachus. Nastes. Horum quidem Amphimachusq; & Nastes duces erant,
Nastes Amphimachusque, Nomionis clari filii,
Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella
Stultus: neque ipsi hoc depulit terram mortem,
Sed prostratus est sub manibus velocis Æacidæ,
In fluvio, aurum vero Achilles asportavit pugnandi peritus.
Sarpedon. Glaucus Sarpedon a. imperabat Lyciis, & Glaucus irreprehensibilis
Procul ex Lycia, Xantho à vorticoso.

ARGU-

Πειθέμεν· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἱ δ᾽ ἄρα Περκώτην, καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν, καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ᾽ Ὑρτακίδης ἦρχ᾽ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ᾽ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον,
Τῶν ἦρχ᾽ Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ᾽ ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ᾽ Ἀκάμας, καὶ Πείροος ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ᾽ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους.
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ᾽ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται * αἴη. γρ. ζαῖαν.
Παφλαγόνων δ᾽ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ᾽ ἔναιον,
Κρῶμνάν τ᾽, * Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. γρ. Κρώμναν, καὶ Βιαλόν τε, καὶ ὑψ.
Αὐτὰρ Ἀλιζώνων ὁ Δίος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Κρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής,
Ἀλλ᾽ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς
Τῆλ᾽ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ᾽ ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε, καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεο, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης * αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων. γρ Ναύστης.
Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ᾽ ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοάς. Μυκάλης τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχος, καὶ * Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, * Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, γρ. ναύστης ἡγησάσθην.
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ᾽ ἴεν ἠΰτε κούρη
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ τό γ᾽ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο γρ. Ναύστης ἀμφίμ.
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ARGUMENTUM III. LIBRI ILIADIS HOMERI.

QUum Alexander provocasset Menelaum ad singulare prælium ut omnia componerentur, juramenta fiunt, ut qui vicerit, Helenam accipiat & opes ipsius. Victum autem Alexandrum Venus rapit, & in proprium thalamum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem, sermone inter se habito, ad somnum se convertunt.

ALIUD ARGUMENTUM,

vel alia inscriptio,

In Gamma autem de Helena solis pugna est maritis.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Jusjurandum & singulare prælium Alexandri & Menelai.

HOMERI ILIADOS. LIB. III.

Trojanorum & Græcorum incessus in prælium.

AT postquam instructi fuerunt una cum *suis* singuli,
Trojani quidem cum clangore clamoreq; incedebant,
Velut clangor gruum est in aere, (sicut aves:
Quæ postquam frigus effugerunt, & immensum imbrem,
Cum clangore volant ad Oceani fluenta,
Viris Pygmæis cædem & mortem ferentes:
Aeriæque hæ sævum prælium inferunt.
Ibant autem cum silentio robur spirantes Achivi,
In animo parati opem ferre sibi invicem,
Veluti montis cacuminibus notus offudit nebulam,
Pastoribus nequaquam gratam, furi autem nocte aptiorem,
Tantumque aliquis prospicit quantum lapidem jacit;
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Adventantium: valde enim celeriter pertransibant campum.
Hi autem quum jam proximi essent alii in alios incurrentes,
Trojanorum in prima acie erat Alexander deo similis,

Paris in prima acie sese ostentat.

Pellem pardi humeris gestans & curvos arcus,
Et ensem: sed hic hastilia duo acuminata ferro
Vibrans Græcorum provocabat fortissimos quosque,
Ut contra se pugnarent gravi pugna:
Hunc postquam animadvertit Marti charus Menelaus

Venientem

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΜΜΑ
ῥαψῳδίας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀλέξανδρος προσκαλεσάμενος Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς· ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην· οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ΑΛΛΗ.

Ὅρκοι, καὶ μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Γ. Ῥαψῳδία.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ, μένεα πνείοντες, Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν.
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής
Ἐρχομένων, μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος

Ἐρχο-

Venientem ante agmen, grandi passu gradientem
Sicut leo gavisus est qui magnum in corpus inciderit,
Inveniens vel cervum cornutum, vel sylvestrem capram
Esuriens: (valde enim devorat, etiamsi ipsum
Agitent veloces canes florentesque juvenes)
Sic gavisus est Menelaus Alexandrum deo similē (liquerat,
Oculis conspicatus: sperabat n. ulturū se eū qui in ipsum de-
Statim itaque de curru cum armis desiliit ad terram.
Illum igitur postquam animadvertit Alexan. deo similis,
Paris trepid. refugit. In prima acie apparentem, perculsus est charum cor,
Ac retro sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
Sicut a. quum quis serpentem conspicatus, retrogradus fugit
Montis in saltibus, tremorque occupavit membra,
Retroque secessit, pallorque ipsum invasit in genis:
Sic retro in agmen secessit Trojanorum superborum,
Timens Atrei filium Alexander deo similis.

Paridem objurgat Hector. Hunc a. Hector conspicatus objurgavit turpibus verbis
'Infelix Pari, forma præstantissimus mulierose, impostor
'Utinam fuisses non natus, aut nuptiarum expers periisses:
'Et hoc vellem, & quidem multo utilius esset,
'Quam sic & dedecus esse & spectaculum aliis.
'Certe enim exultant comati Græci,
'Dicentes optimum propugnatorem esse, quoniam venusta
'Species inest, sed non est vis animo neque ullum robur.
'Certe talis existens in pontigradis navibus
'Mare transmittens, & socios charos congregans,
'Permistus alienigenis, mulierem pulchram abduxisti
'Ex Apia terra, sponsum virorum bellicosorum?
'Patriq; tuo magnum detrimentum, urbiq; totiq; populo,
'Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?
'An non sustinueris bellicosum Menelaum?
'Cognoveris certe qualis viri tenes florentem uxorem.
'Non tibi profuerit cithara & dona Veneris,
'Et coma & species, quum in pulvere mistus eris,
'Sed valde Trojani *sunt* timidi: certe enim nunc
'Lapideam induisses tunicam, malorum gratia quæ fecisti.

Paris cum Menelao se congressurum suscipit. Hunc vero alloquutus est Alexander divinus,
'Hector quoniam me jure objurgasti, neque injuria,
'Semper tibi cor, sicut securis, est indomitum,
'Quæ penetrat lignum, à viro *impulsa*, qui arte
'Navale *lignum* scindit, augetq; & viri impetum.
'Sic tibi in pectoribus imperterrita mens est.
'Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris:
'Non rejicienda sunt deorum valde illustria dona

'Quæ

Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Πεινάων· (μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·)
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τε μιν εἷλε παρειάς·
Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
‘ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
‘ Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
‘ Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
‘ Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι, καὶ ὑπόψιον ἄλλων, ad Theophr. char
‘ Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ p. 207.
‘ Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
‘ Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή·
‘ Ἦ τοιός δε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
‘ Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
‘ Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
‘ Ἐξ Ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
‘ Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
‘ Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
‘ Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
‘ Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
‘ Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
‘ Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης·
‘ Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες, ἦ τέ κεν ἤδη
‘ Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
‘ Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
‘ Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς, ἐστιν ἀτειρής,
‘ Ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ
‘ Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
‘ Ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
‘ Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης·
‘ Οὔτι τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

‘ Ὅσσα

' Quæ ipſi dant; volens autem non aliquis acciperet.
' Nunc autem, ſi me vis bellare & pugnare,
' Cæteros quidem ſedere fac Trojanos & omnes Achivos,
' Et me in medio & bellicoſum Menelaum
' Committite pro Helena & opibus omnibus pugnare:
' Uter autem vicerit ſuperiorque fuerit,
' Opes capiens omnes, mulieremq; domum abducat.
' *Vos* autem cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes,
' Habitetis Trojam gleboſam: at illi redeant (habentem.
' In Argos equis alendis aptum,& Achaiā pulchras mulieres
Sic dixit. Hector vero gaviſus eſt valde, ſermone *hoc* aud.
Et in medium progreſſus, Trojanorum coercuit phalanges
Mediam haſtam prehendens: illi autem reſederunt omnes:
In hunc autem jaculabantur comati Achivi,
Sagittiſque collimantes, lapidibuſque jaciebant.
Sed alte clamavit rex virorum Agamemnon,
' Continete vos Argivi: nè jacite juvenes Achivorum:
' Videtur enim aliquod verbū dicturus agitator galeæ Hect.
Sic dixit: hi autem abſtinuerunt à pugna, tacitiq; facti ſunt
Confeſtim: Hector autem inter utroſq; loquutus eſt,

Hector Græcis verba Paridis de ſingulari certamine exponit.

Audite ex me Trojani & fortes Achivi,
' Sermonem Alexandri cujus gratia contentio mota eſt:
' Cæteros quidem jubet Trojanos & omnes Achivos
' Arma pulchra deponere ſuper tellurem almam,
' Se autem in medio & bellicoſum Menelaum,
' Solos pro Helena, & opibus omnibus pugnare.
' Uter autem vicerit, ſuperiorque fuerit,
' Opes accipiens omnes, mulieremque domum abducat:
' *Nos* alii autem amicitiam & fœdera firma feriamus.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum ſilentio.
Inter illos autem etiam loquutus eſt in bello ſtrenuus Men,

Menelaus certamen cum Paride ſuſcipit.

' Audite nunc & me, maxime enim *hæc* moleſtia tangit
' Animum meum, cogito autem direptum iri jam
' Argivos & Trojanos, quoniam mala multa paſſi eſtis
' Gratia meæ contentionis & Alexandri cauſa autoris.
' Noſtrûm autem utri mors & fatum paratum eſt,
' Moriatur: at cæteri dirimamini citiſſime.
' Afferte autem agnos,alterū album, alterum autē nigrum,
' Terræque & Soli: at Jovi nos afferemus alium.
' Adducite autem Priami vim, ut fœdera feriat
' Ipſe: quoniam ejus filii fœdifragi *ſunt* & infidi:
' Ne quis tranſgreſſione, Jovis fœdera violet,
' Semper autem juniorum virorum mentes inſtabiles ſunt,
' Quibus aut. *rebus* ſenex interfuerit: ſimul ante & poſt

‘Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
‘Νῦν δ' αὖτ' * εἴ με θέλεις πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι. γρ. εἴ μ' ἐθέλεις.
‘Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιούς·
‘Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
‘Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
‘Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
‘Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
‘Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
‘Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
‘Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας.
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘Ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν.
‘Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης. ἄνεῳ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως, Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
‘Κέκλυτέ μοι Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
‘Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,
‘Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
‘Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
‘Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
‘Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
‘Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
‘Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
‘Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν,
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
‘Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
‘Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
‘Ἀργείους καὶ Τρῶας· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
‘Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
‘Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
‘Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
‘Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
‘Γῇ τε, καὶ Ἠελίῳ. Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
‘Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
‘Αὐτὸς ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ἄπιστοι,
‘Μήτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
‘Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
‘Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω

‘Λεύσσει,

'Prospicit ut quam optime inter utrosque transigatur.
'Sic dixit. Gavisi sunt autem Græci Trojanique,
Sperantes se cessaturos ab ærumnoso bello, (autem ipsi,
Et equos quidem traxerunt in ordines *è currib.* egressi sunt
Armaq; exuerunt : quæ quidem deposuerunt in terra
Prope se invicem : exiguum autem erat utrinq; solum.
Hector autem ad urbem duos præcones misit
Celeriter, qui & agnos portarent, Priamumq; vocarent :
Sed hic Talthybium præmisit rex Agamemnon,
Naves ad concavas ut iret, & agnum jussit
Portare, ille vero haud immoriger fuit Agamemnoni dio.

Iris Helenæ futurum singulare certamen Paridis & Menelai nunciat.

Iris autem Helenæ albas ulnas habenti nuncia venit,
Similis Glori Antenoridæ uxori,
Quam Antenorides habebat rex Helicaon,
Laodicen Priami filiarum forma præstantissimam.
Hanc autē invenit in domo: hæc vero magnā telam texebat
Duplicem, splendidam : & multos intexebat labores
Trojanorumq; bellicosorum & Achiv. ære tunicatorum,
Quos sui causa sustinebant è Martis manibus.
Prope autem stans alloquuta est pedibus velox Iris,
'Huc veni nympha chara, ut admiranda facta videas
' Trojanorumq; bellicosorum & Achivorum ære tunicatorū
' Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
' In campo, perniciosi cupidi belli,
' Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessāt)
' Scutis inclinati : juxta autem lanceæ longæ fixæ sunt,
' Sed Alexander & bellicosus Menelaus
' Longis lanceis pugnabunt de te,
'Ei vero qui vicerit, chara vocaberis uxor.

Helena ad certaminis spectaculum egreditur.

Sic loquuta dea dulce desiderium injecit animo
Virique prioris, & urbis, & parentum.
Statim autem candidis operta velis,
Egrediebatur è thalamo, humidam lacrymam effundens
Non sola : eam *enim* & famulæ duæ sequebantur,
Æthra Pitthei filia Clymeneque pulchra.
Statim autem postea pervenerunt, ubi Scææ portæ erant,
Priamus autem & Panthoas & Thymoetes,
Lampusque, Clytiusque, Hicetaonq; ramus Martis,

Trojani senores Helenæ pulchritudinem admirantur.

Ucalegonque & Antenor, prudentes ambo,
Sedebant populi seniores in Scæis portis,
Ob senectutem jam à bello cessantes ; sed concionatores
Boni, cicadis similes, quæ in sylva
Arbori insidentes vocem suavem emittunt :
Tales Trojanorum proceres sedebant in turre.

Hi

‘ Λεύσσει, ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα μετ᾽ ἀμφοτέροισι γένηται·
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε, Τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ᾽ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ᾽ ἔβαν αὐτοί,
Τεύχεά τ᾽ ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ᾽ ἐπὶ γαίῃ,
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ᾽ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι·
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ᾽ ἄρν᾽ ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθησ᾽ Ἀγαμέμνονι δίῳ·
Ἶρις δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων
Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν μεγάρῳ, ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα μαρμαρέην· πολέας δ᾽ ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Οὓς ἕθεν εἵνεκ᾽ ἔπασχον ὑπ᾽ Ἄρηος παλαμάων·
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Δεῦρ᾽ ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
‘ Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
‘ Οἳ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
‘ Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
‘ Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
‘ Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ᾽ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
‘ Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
‘ Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
‘ Τῷ δέ κε νικήσαντι, φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεά, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ᾽ ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ᾽ ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν
Οἱ δ᾽ ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ᾽ Ἱκετάονά τ᾽ ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε, καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ᾽ ἀγορηταὶ
Ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ᾽ ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ᾽ ἐπὶ πύργῳ.

Hi igitur postquam viderunt Helenam in turrim euntem,
Tacite inter se verba velocia dixerunt,
'Non est indigne ferendum Trojanos & fortes Achivos
'Talem propter mulierem longo tempore dolores pati.
'Valde *enim* immortalibus deabus vultu similis est.
'Sed & sic, talis quamvis sit in navibus redeat,
'Neq; nobis filiisq; in posterum detrimentum relinquat.

Priamus Helenam de certis, quos spectabat, Græcis interrogat. Agamemnonis descriptio.

Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce,
'Huc veniens dilecta filia, sede ante me,
'Ut videas priorem maritum, affinesq; amicosque.
'(Non mihi causa es, dii mihi autores sunt,
'Qui mihi immiserunt bellum lacrymosum Achivorum)
'Ut mihi & hunc virum ingentem nomines,
'Quisnam iste sit Achivus vir, latusque, magnusque,
'Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:
'Pulchrum autem adeo nondum vidi oculis,
'Nec adeo venerabilem, regi enim viro similis est.
Huic Helena verbis respondet præstantiss. mulierum,
'Reverendusque mihi es dilecte socer timendusque:
'Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc
'Filium tuum sequebar, thalamum fratresq; relinquens
'Filiamque unicam & coætanearum cœtum amabilem,
'Sed hæc non facta sunt: ob hoc & flens contabesco.
'Hoc autem tibi dicam quod ex me quæris & percontaris,
'Iste *est* Atrei filius late imperans Agamemnon,
'Utrumque, rexque bonus fortisque pugnator,
'Levir item meus fuit, *mei inquam* impudentissimæ, si unquã (fui.
Sic dixit: hunc vero senex admiratus est loquutusq; est,
'O beate Atrida, lætis fatis nate, fortunate:
'Certe tibi multi superati sunt juvenes Achivorum.
'Jam & in Phrygiam veni vitiferam,
'Ubi vidi plurimos Phryges viros equos agitandi peritos
'Copias Otrei & Mygdonis divini,
'Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarii.
'Etenim ego auxiliaris existens, inter eos numeratus fui,
'Die illo quando venerunt Amazones viragines.
'Sed nè hi quidem tot erant quot nigris oculis Achivi.

Ulyssis descriptio & eloquentia.

Secundo rursus Ulyssem videns, interrogavit senex,
'Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est,
'Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
'Latior autem humeris & pectore, visu.
'Arma quidem ejus jacent in terra multos pascente:
'Ipse autem, sicut aries, obambulat ordines virorum.
'Arieti ipsum ego assimilo villoso,

Qui

Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Οὐ νέμεσις Τρῶας, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν;
Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὦπα ἔοικεν·
Ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
(Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·)
Ὥς μοι καὶ τὸν δ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε.
Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
Καλὸν δ' οὕτως ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
Αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν·
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
Οὗτός γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής·
Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴποτ' ἔην γε.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον·
Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν·
Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς Ὀτρῆος, καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὣς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,

‘ Qui ovium magnum gregem permittit albarum.
Huic respondit postea Helena Jove nata.
‘ Iste autem *est* Laertiadæ filius multum consultus Ulysses,
‘ Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperæ licet existentis,
‘ Sciens varios dolos & consilia prudentia.
Huic autem Antenor prudens contra loquutus est:
‘ O mulier profecto valde hoc verbum verum dixisti.
‘ Olim enim & huc aliquando venit dius Ulysses
‘ Tui causa legatus cum Martio Menelao.
‘ Hos ego hospitio accepi, & in *meis* ædibus amice tractavi
‘ Amborum & staturam cognovi, & consilia prudentia.
‘ Sed quum jam Trojanis congregatis mixti essent,
‘ Stantibus quidem *illis*, Menel. eminebat latis humeris:
‘ Ambobus autem sedentibus, venerabilior erat Ulysses.
‘ Sed quum verba & consilia omnibus texebant,
‘ Certe quidem Menelaus succincte concionabatur:
‘ Pauca quidẽ, sed valde acute, quoniã non erat multiloquus
‘ Neq; in sermone verbis peccans: quamvis ætate posterior (erat.
‘ Sed quando prudens surrexerat Ulysses,
‘ Stabat, deorsum autẽ intuebatur, in terram oculis defixis:
‘ Sceptrum vero neq; retrorsum neq; antrorsum movebat,
‘ Sed immobile tenebat, imperito viro similis.
‘ Dixisses valde iracundum aliquẽ esse, dementemq; itidem:
‘ Sed quando & vocem magnam ex pectore emittebat,
‘ Et verba imbribus nivalibus similia hybernis,
‘ Non jam cum Ulysse contendere potuisset homo alius.
‘ Non tunc adeo Ulyssis admirati sumus speciem videntes.
Aiacis descriptio. Tertio rursus Ajacem conspicatus interrogabat senex
‘ Quis etiam *est* iste alius Achivus vir latusq; magnusque
‘ Eminens supra *cæteros* Argivos capite & latis humeris?
Huic Helena lõgũ peplũ gerẽs respõdit, dia inter mulieres
‘ Iste Ajax est, mire procerus, propugnaculum Græcorum:
Idomeneus. ‘ Idomeneus a. ex altera parte inter Cretenses, Deus tanquã
‘ Stat: circa autem ipsum Cretensium duces congregantur.
‘ Sæpe ipsum hospitio accepit Marti charus Menelaus
‘ Domo in nostra quando ex Creta venerat.
‘ Nunc autẽ alios quidem omnes video nigroculos Achivos,
‘ Quos facile cognoscerem, & *quorum* nomen dicerem;
Castor & Pollux. ‘ Sed duos non possum videre ductores populorum,
‘ Castoremque, equorũ domit. & pugilatu strenuũ Pollucem
‘ Germanos fratres, quos mihi una eademq; genuit mater.
‘ An non sequuti sunt *cæteros* Lacedæmone ex amabili.
‘ An huc quidem sequuti sunt in navibus pontigradis,
‘ Sed nunc nolunt pugnam inire virorum,

‘ Dedecora

‘ Ὅς τ' ὀΐων μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
‘ Οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
‘ Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
‘ Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
‘ Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς * ἔειπες. γρ. ἤπας.
‘ Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
‘ Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,
‘ Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
‘ Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά.
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ * Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν, γρ. Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν.
‘ Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους·
‘ Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους, καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
‘ Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
‘ Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
‘ Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
‘ Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
‘ Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
‘ Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς
‘ Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
‘ Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
‘ Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
‘ Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός,
‘ Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε, μέγας τε,
‘ Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν, ἠδ' εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
‘ Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν·
‘ Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
‘ Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
‘ Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
‘ Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
‘ Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
‘ Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην·
‘ Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
‘ Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
‘ Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ·
‘ Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
‘ Ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
‘ * Νῦν δ' αὖ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, γρ. Νῦν αὖτ'.

' Dedecora timentes & probra multa quæ mihi sunt ?
Sic dixit, at hos jam tenebat alma tellus
In Lacedæmone ipsa apud charam patriam terram.
Præcones autem per urbem deorum feriebant fœdera firma
Agnos duos, & vinum lætificum, fructum terræ,
Utre in caprino, ferebat autem craterem lucidum
Præco Idæus, & aureas pateras.
Hortabatur autem senem astans verbis,
' Surge Laomedontiade : vocant principes
' Trojanorumq; bellicosorum, & Achivorũ ære loricatorũ;
' In campum descendere, ut fœdera firma feriantur :
' Sed Alexander & bellicosus Menelaus
' Longis lanceis demicabunt de muliere ;
' Eum autem qui vicerit mulier & opes sequentur.
' At cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes
' Incolemus Trojam fertilem : illi autem revertentur
' Ad Argos equorum nutriciũ, & Achaia pulchras mulieres
Sic dixit: cohorruit autẽ senex, & jussit socios (habentes
Equos jungere, hi vero impigre paruerunt.
Ascendit igitur Priamus, habenasq; adduxit retrorsum :
Juxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum :
Illi autẽ per Scæas *portas* in campum agebant veloces equos :
Sed quum pervenerunt ad Trojanos & Græcos,
Ex equis descendentes in terram multorum altricem,
In medium Trojanorum & Græcorum prodierunt.
Surrexit autem statim postea rex virorum Agam.
Surrexit & Ulysses prudens : sed præcones venerandi
Fœdera fida deorum cogebant, *in* cratere autem vinum
Miscebant, cæterum regibus aquam in manus fuderunt,
Atrides autem extrahens manibus cultrum,
Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat,
Agnorum ex capitibus abscidit pilos : sed eos postea (bus.
Præcones Trojanorum & Achivorũ distribuerunt optimati-
Inter hos a. Atrid. alta voce precabatur, manibus sublatis,
' Jupiter pater, qui Idæ praes, augustiss. maxime,
' Solque qui omnia aspicis, & omnia audis,
' Et fluvii, & terra & qui infra mortuos
' Homines punitis, quicunque perjurium juraverit,
' Vos testes sitis, conservateq; fœdera fida,
' Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
' Ipse tum Helenam retineat & opes omnes.
' Nos autem in navibus redeamus pontigradis :
' Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus
' Trojanos tunc Helenam & opes omnes reddere,

Præco Priamum ad exercitum vocat ad fœdus feriendum.

Trojani & Græci fœdus inter se paciscuntur.

Mulctamque

‘Αἴσχεα δειδιότες, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν,
Ὄρσεο Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
‘Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
‘Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητε· γρ. πάραμεν.
‘Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
‘Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
‘Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο.
‘Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
‘Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
‘Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζεύγνυμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιούς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο·
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ὅρκια πιστὰ θεῶν συνάγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών,
‘Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
‘Ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
‘Καὶ ποταμοί, καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
‘Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
‘Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
‘Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
‘Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω, καὶ κτήματα* πάντα· γρ. πάντα
‘Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν,
‘Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος, Εἰ δέ κ'
‘Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην, καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι.

' Mulctamque Argivis pendere quam par est,
' Quæq; etiam (*i. cujus memoria*) inter posteros hom. fit,
' Quod si mihi mulctam Priamus Priamique filii
' Pendere nolint, Alexandro prostrato,
' Tum ego etiam postea pugnabo causa mulctæ,
' Hic manens, quousque finem belli inveniam.
Dixit, & fauces agnorum abscidit crudeli ære.
Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,
Anima carentes (etenim *vitales* vires abstulerat æs)
Vinum autem è cratere haurientes, pateris
Effundebant, & vota faciebant diis immortalibus.
Sic autem aliquis dicebat Achivorumq; Trojanorumque,
' Jupiter augustiss. maxime, & immortales dii cæteri,
' Utri priores contra fœdera noxam intulerint,
' Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, sicut hoc vinum,
' Ipsorum & liberorum: uxores autem aliis misceantur.
Sic dicebant: nondum tamen *istud* ipsis effectum reddebat
Inter eos autē Dardanides Priamus verba fecit, (Saturnius.
Priamus in urbem revertitur. ' Audite me Trojani & bene ocreati Græci,
' Certe ego abeo ad Trojam ventosam
' Retro: quia nullo modo tolerabo oculis videre
' Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
' Jupiter quidem certe hoc scit, & immortales dii reliqui,
' Utri mortis finis fato destinatus sit.
Dixit & in currum agnos posuit par superis vir,
Et ascendit ipse, & habenas adduxit retrorsum.
Juxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum,
Hi quidem retrogradi ad Trojam redierunt.
Hector autem Priami filius & nobilis Ulysses
Locum quidem primum dimetiebantur: at postea
Sortes jaciuntur. Sortes in galea ex ære facta movebant accipientes,
Uter prior emitteret æream hastam.
Populi autem precati sunt, & diis manus elavarunt.
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque
' Jupiter pater, qui Idæ præes, augustissime, maxime,
' Uter horum *bellicorum* operum inter utrosq; autor fuit,
' Illum da interremptum subire intra domum Plutonis:
' Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.
Sic dixerunt, concutiebat vero *sortes* magnus galeæ agita-
Retro aspiciens: Paridis autē illico sors exiliit. (tor, Hector
Illi quidem postea consederunt per ordines, ubi unicuique
Equi celeripides & variegata arma jacebant.
Paris armatur. At circa humeros induit arma pulchra
Dius Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ:

Ocreas

‘Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
‘Ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
‘Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
‘Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
‘Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἵνεκα ποινῆς
‘Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ· καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
‘Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
‘Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
‘Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος
‘Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν·
Ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
‘Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
‘Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
‘Ἄψ· ἐπεὶ οὔ πως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
‘Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
‘Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
‘Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς·
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ μὲν ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα,
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ τ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
‘Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
‘Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
‘Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω, r Heins. ad Hes. E 152.
‘Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas.
Postea vero thoracem circa pectora induit
Sui fratris Lycaonis: sed quadravit ipsi.
Circa autem humeros suspendit ensem argentei clavum,
Æreum: at postea scutum magnumq; graveque.
Capiti autem forti galeam affabre factam imposuit (tabat.
Cauda equina cristatā, horribiliter autem crista desuper nu-
Corripuit autē validā lanceā, quæ ipsius māibus quadrabat.
Eodem autem modo Menelaus mavortius arma induit.
Hi igitur, postquam ex utraq; parte exercitus armati sunt,
In medium Trojanorum & Græcorum processerunt,
Truculenter intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
Trojanosq; domit. equorum, & bene ocreatos Achivos.
Et prope steterunt *inter se* dimenso in loco,
Quatientes lanceas, sibi invicem irati.
Paridis & Menelai certamen. Prius autem Alexander emisit longam lanceam
Et ictum inflixit per Atridæ scutum undiq; æquale
Neque perrupit æs, reflexa est enim ei cuspis
Scuto in valido: secundus autem ruebat ære
Atrides Menelaus, quum vota fecisset Jovi patri:
'Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuria affecit,
'Dium Alexandrum, & meis sub manibus doma:
'Ut aliquis timeat & posterorum hominum
'Hospitem injuria afficere qui amicitiæ officia exhibuerit.
Dixit, & libratam emisit longam lanceam,
Et ictum inflixit per Priamidæ scutum undiq; æquale:
Per scutum quidem penetravit lucidum robusta lancea,
Et in thorace affabre facto infixa est:
E regione autem juxta ilia discidit tunicam
Lancea, sed ille inclinavit se, & evitavit mortem nigram.
Atrides autem educens ensem argentei-clavum
Percussit elevans galeæ conum: circum autem ipsum
In tria & quatuor frusta disruptus excidit manu.
Atrides autem ingemuit, suspiciens in cœlum latum,
'Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:
'Certe speraveram me ulturum Alexandrum de injuria:
'Atqui nunc mihi in manibus fractus est ensis, lancea a mihi
'Exiliit è manu irrita: neq; assequutus sum ipsum. (stata,
Dixit & impetu facto, prehēdit *eum* galea pilis equinis cri-
Trahebatq; convertens *eum* ad bene ocreatos Græcos.
Strangulabat autē ipsum acu pictū lorū tenero sub jugulo,
Quod ipsius sub mento retinaculum distensum erat galeæ.
Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,
Nisi

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
Αμφὶ δ' ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ιππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ως δ' αὔτως Μενέλαος Αρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ες μέσσον Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Αχαιούς·
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισι κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Αλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ατρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν * χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ γρ. χαλκός.
Ασπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ατρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
‘ Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθ' ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
‘ Δῖον Αλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
‘ Οφρά τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
‘ Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥα· καὶ ἀμπεπαλών, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοτε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς * ὄμβριμον ἔγχος, γρ. ὄβριμον.
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Αντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Εγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ατρείδης δέ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος, κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·
Ατρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
‘ Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
‘ Ἦ τ' ἐφάμην * τίσεσθ' Αλέξανδρον κακότητος· γρ. τίσασθαι.
‘ Νῦν δέ μοι ἐν * χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος γρ. χείρεσσιν ἄγη
‘ Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
Ελκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
Αγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
Ος οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,

Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,
Quæ ipsi rupit lorum bovis fortiter occisi.
Inanis autem galea una sequebatur manum crassam.
Hanc quidem postea heros ad bene ocreatos Achivos
Projecit contorquens: susceperunt autem *eam* amabiles so.
Sed hic rursus irruit, interficere *illum* cupiens

Venus Paridem ex prælio surripit.

Lancea ferrea, sed illum eripuit Venus
Facile valde, utpote dea: cooperuitque caligine multa,
Collocavit autem in cubiculo suaveolenti fragrante.
Ipsa deinde Helenam vocatura ivit: hanc autem offendit
Turri in alta: circa autem Trojanæ abunde erunt.
Manu autem *eam* nectarea veste concussit prehendens:
Et anui similis facta grandævæ ipsam alloquuta est
Lanificæ: quæ ipsi Lacedæmone habitanti
Carpebat lanas scite, maximeq; ipsum diligebat:

Venus Helenam alloquitur.

Huic quum se assimilasset, ipsam alloquuta est diva Venus,
'Huc veni: Alexander te vocat domum redire:
'Ille hic *est* in thalamo, & torno factis lectis,
'Pulchritudineque splendens, & vestibus: neq; dixeris
'Cum viro congressum huc venisse, sed ad choream
'Proficisci, vel à chorea modo cessantem sedere.
Sic dixit: huic autem animum in pectore commovit,
Ac postquam cognovit deæ pulchrum collum,
Pectusque desiderabile, & oculos fulgentes,
Stupuitq; deinde, sermonemq; habuit, & *his* verbis usa est.

Helenæ ad Venerem responsio.

'Misera, cur me his cupis decipere?
'Aut quo me ulterius ad urbes bene habitatas
'Duces, vel Phrygiæ, vel Meoniæ amabilis?
'Siquis tibi & illic amicus diversi-linguium hominum,
'Quoniam videlicet nunc dium Alexandrum Menelaus
'Postquam vicit, vult odiosam me domum abducere,
'Propterea nunc huc dolos meditans advenisti?
'Sede apud ipsum profecta, deorum autem abnega vias,
'Neque unquam tuis pedibus revertaris in cœlum:
'Sed semper circa eum ærumnas perfer, & ipsum custodi,
'Donec te vel uxorem faciat, vel servam.
'Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim esset)
'Illius ornatura lectum: Trojanæ enim me postea
'Omnes vituperabunt: habeo autem dolores immensos animo.

Venus Helenæ irascitur

Hanc autem irata alloquuta est divina Venus,
'Ne me irrites misera, ne irata te deseram:
'Sic vero te odio habeam, sicut nunc mirifice dilexi:
'Et in medio utrorumque struam odia perniciosa *in te*,
'Trojanorum & Danaorum: tu autem malo fato pereas.

Sic

Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι·
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη.
‘ Δεῦρ' ἴθ', Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι·
‘ Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
‘ Κάλλεΐ τε στίλβων, καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
‘ Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
‘ Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
‘ Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
‘ Ἦ πῇ με * προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
‘ Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς; γ. προτέρω
‘ Εἴ τίς τοι * καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων.
‘ Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος γ. κἀκεῖθι.
‘ Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
‘ Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
‘ Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθους·
‘ Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
‘ Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
‘ Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
‘ Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, (νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,)
‘ Κείνου * πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω γ. πορσυνέουσα.
‘ Πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη.
‘ Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
‘ Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·
‘ Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
‘ Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.

Ὣς

Sic dixit : timuit autem Helena Jove nata,
Ivit igitur cooperta velo candido, fulgido,
Tacite : atq; omnes Troadas latuit : præibat autem dea,
Hæ vero quando Alexandri domum pulchram venerunt,
Ancillæ quidẽ postea velociter ad mũera *sua* se converterũt:
At ipsa in altum thalamum ascendit, dia inter mulieres.
Huic autem sellam capiens amatrix risus Venus
Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens.
Ubi sedet Helena, filia Jovis ægiochi.
Quum oculos retro flexisset, maritum a. objurgavit *hoc* sermone,
'Venisti ex bello : utinam illic periisses,
'A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
'Certe quidem antea gloriabaris, bellicoso Menelao
'Tua vi, & manibus, & lancea præstantior esse :
'Ergo vade nunc, provoca bellicosum Menelaum
'Rursus pugnare adversum *te*, imo *vero* te ego
'Cessare jubeo, neque flavo Menelao
'Adversarium bellum bellare & pugnare
'Stulte ; ne forte ab ipso lancea sternaris.
Hanc autem Paris *his* verbis respondens alloquutus est :
'Nè mihi mulier acerbis opprobriis animum lædas.
'Nunc etenim Menel. vicit cum Minerva i. *ope Minervæ*
'Illũ autẽ vicissim ego *vincam*: nam dii adsunt etiam nobis.
'Sed age, ad amores nos convertamus, ubi cubuerimus.
'Non enim unquam me sic amor mentem obtexit,
'(Neq; quando te prius Lacedæmone ex amabili
'Navigabam rapta in pontigradis navibus,
'Insulaq; in Cranae mistus sum amoreq; & concubitu,)
'Sicut te nunc depereo, & me dulce desiderium *tui* capit.
Dixit, & præibat in lectum ascendens: simul autem sequebatur uxor.
Hi quidem in perforatis cubarunt lectis.
Atrides autem per turbam vagabatur feræ similis,
Sicubi videret Alexandrum Deo similem.
Sed nullus poterat Trojanorum inclytorumq; auxiliarium
Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.
Neq; enim propter benevolentiam abscondissent, si quis vidisset
Æque enim ipsis omnibus odio erat atque mors nigra.
Inter eos autem loquutus est rex virorum Agememnon.
'Audite me Trojani & Dardani & auxiliares,
'Victoria quidem apparet bellicosi Menelai :
'Vos autem Argivam Helenam & opes cum ipsa
'Reddite, & mulctam pendite quam par est,
'Quæq; etiam(i. *cujus memoria*) inter posteros homines sit.
Sic dixit Atrides : approbabant autem cæteri Achivi.

Venus Helenam ducit ad Paridem

Helena Paridem objurgat

Paris ex prælio elapsus cum Helena conjungitur.

ARGU-

Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
Ἔνθα καθῖζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
‘Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
‘Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
‘Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου
‘Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
‘Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
‘Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
‘Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
‘Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
‘Ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
‘Μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν * ἔνιπτε. γρ. ἔνισπε.
‘Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
‘Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
‘Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
‘Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
‘(Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
‘Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
‘Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι, καὶ εὐνῇ)
‘Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Ἦ ῥα· καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών, ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν·
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον φοίτα θηρὶ ἐοικὼς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
‘Κέκλυτέ μοι Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι.
‘Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
‘Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
‘Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
‘Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
‘Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ARGUMENTUM IV. LIBRI ILIADOS HOMERI.

VISUM est diis ut Ilium caperetur: quapropter Minerva quidem Menelaum jaculis peti a Pandaro fecit. Et sic confusis fœderibus, Machaon quidem medetur Menelao: Agamemnon autem abiens exercitum hortatur ad bellum. Congressu autem facto, multi utrinque trucidantur.

ALIUD ARGUMENTUM.

ALEXANDRO victo & Agamemnone poscente, secundum fœdera, & Helenam & opes una cum ea raptas, & pœnas de illa injuria, in Jovis regia dii deliberant de Ilio. Ac Jupiter hortatu Junonis mittit Minervam in Trojanorum exercitum confusionem fœderum facturam. Hæc autem, quum advenisset, persuadet Pandaro Zelitæ ut sagitta feriat Menelaum. Eo autem percusso, Agamemnon gemit, & Machaonem medicum accersit. Sed dum adhuc circa Menelai curationem occupati sunt Optimates, armati Trojani impetum faciunt. Agamemnon vero exercitum lustrans, eos quidem qui jam in procinctu erant hortatur & laudat, at eos qui ignorabant irruptionem Trojanorum, increpat. Atque ita, quum ad pugnam concurrissent, utrinque multi cadunt.

ALIUD

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι· διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε· καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιπωλῶν, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον· συμβολῆς δὲ γινομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου· καὶ Ζεὺς προτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην· ἡ δὲ παραγενομένη πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον· καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται· καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις· Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήττει· καὶ οὕτως συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

Delta, deorum concio, fœderum confusio, prælii initium.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Fœderum confusio & Agamemnonis lustratio [*exercitus*]

HOMERI ILIADOS. IV.

Deorum concio.

DII autem apud Jovem sedebant & concionem habentes consultabant
Aureo in pavimento: inter vero hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat: illi autem aureis poculis
Excipiebant sese mutuo, Trojanorum civitatem aspicientes.
Continuo conabatur Saturnius irritare Junonem
Mordacibus verbis per collationem (*vel simulanter*) loquens.
'Duæ quidem Menelao adjutrices sunt dearum,
'Junoq; Argiva, & auxiliatrix Minerva.
'Sed enim ipsæ seorsum sedentes aspicientes
'Oblectantur: illi autem contra amans risum Venus
'Semper assistit, & ab ipso exitia depellit:
'Et nunc conservavit putantem se moriturum,
'Sed victoria quidem est bellicosi Menelai.
'Nos autem consultemus quomodo erunt hæ res:
'An rursus bellumq; perniciosum & certamen grave
'Excitemus, an amicitiam inter utrosq; conciliemus.
'Quod si æque hoc omnibus gratum & jucundum sit,
'Certe quidem habitetur civitas Priami regis,
'Rursus Argivam Helenam Menelaus abducat.
Sic dixit: tacitæ autem fremuerunt Minervaq; & Juno,
Propinquæ hæ sedebant, mala autem Trojanis struebant.
Certe Minerva tacita erat, neque quidquam dixit,
Indignato Jovi patri, ira autem ipsam gravis corripiebat:
Juno autē non continuit in pectore irā, sed *eum* compellavit:
'Sævissime Saturnie, quale verbum dixisti?

Junonis cum Jove rixa.

'Quomodo vis vanum reddere laborem, & imperfectum
Sudorē quē sudavi præ fatigatione? defessi a. sunt mihi equi,
'Populum congreganti, Priamo malo, hujusq; filiis.
'Fac: sed nequaquam omnes comprobavimus dii cæteri.
Hanc autem valde suspirans alloquutus est nubium coactor
'Infelix, quid te Priamus Priamiq; filii (Jupiter,

'Tant's

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, Ἄρεος ἀρχή.

ΑΛΛΗ.

Ὁρκίων σύγχυσις, καὶ ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Δ. Ῥαψῳδία.

ΟΙ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων.
‘ Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
‘ Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη.
‘ Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
‘ Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
‘ Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.
‘ Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
‘ Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου.
‘ Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
‘ Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
‘ Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
‘ Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
‘ Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
‘ Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν· οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα,
‘ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
‘ Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
‘ Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
‘ Λαὸν ἀγειρούσῃ· Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
‘ Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες

‘ Tantis malis afficiunt, ut incessanter cupias
‘ Trojæ evertere bene ædificatam urbem ?
‘ Quod si tu ingressa portas & muros altos
‘ Crudum comederis Priamum Priamiq; filios,
‘ Cæterosq; Trojanos : tunc demum iram placaveris.
‘ Fac quomodo vis : ne hæc rixa posthac
‘ Tibi & mihi magna concertatio inter utrosq; fit.
‘ Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente repone tua,
‘ Quando ego & promptus *ero* urbem excindere
‘ Quam voluero, ubi tibi dilecti viri nati sunt ;
‘ Ne remoreris meam iram, sed me sine *id facere*.
‘ Etenim ego tibi concessi volens, invito tamen animo.
‘ Quæ enim sub sole & cœlo stellifero
‘ Habitantur civitates terrestrium hominum,
‘ Harum mihi maxime animo honorabatur Troja sacra,
‘ Et Priamus & populus fortis Priami.
‘ Non enim mihi unquam ara carebat convivio pari,
‘ Libationeq; nidoreq; hunc n. sortiti sumus honorem nos.
Huic vero respondit bovinis oculis veneranda Juno,
‘ Certe mihi tres quidem longe dilectissimæ sunt civitates,
‘ Argosq; Spartaq; & latas vias habens Mycena.
‘ Has destrue quando tibi invisæ fuerint in animo.
‘ Has non ego propugno, neque invideo ;
‘ Quamvis enim invideam, & non sinam destruere,
‘ Nihil proficio invidens, quoniam multo potentior es.
‘ Sed oportet & meum efficere laborem non irritum
‘ Nam & ego dea sum : genus autem mihi inde unde tibi.
‘ Et me dignit. maxima præditam genuit Saturnus vafer,
‘ Duabus de causis, genereque, & quod tua conjux
‘ Vocor, tu autem inter omnes immortales regnas.
‘ Sed certe quidem hæc condonabimus invicem,
‘ Tibi quidem ego, tu autē mihi: insequentur vero dii cæteri
‘ Immortales, tu autem ocyus Minervæ manda
‘ Ire in Trojanorum & Achivorum pugnam acrem :
‘ Conarique ut Trojani valde gloriosos Achivos
‘ Incipiant priores præter fœdera injuria afficere.
Sic dixit : neq; non paruit pater homin. deorumque
Protinus Minervam verbis alatis alloquutus est,
‘ Cito admodū ad exercitum vade, ad Trojanos & Achivos.
‘ Conareque ut Trojani valde gloriosos Achivos
‘ Incipiant priores præter fœdera injuria afficere.
Sic fatus instigavit antea promptam Minervam :
Descendit vero ab Olympi summitatibus festinatione usa :
Qualem autem stellam misit Saturni filius vafri,

Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus opera violandum.

Aut

‘ Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις·
‘ Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
‘ Εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
‘ Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
‘ Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
‘ Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
‘ Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
‘ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
‘ Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
‘ Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
‘ Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
‘ Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ,
‘ Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
‘ Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
‘ Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ,
‘ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
‘ Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
‘ Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘ Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
‘ Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
‘ Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
‘ Τάων οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
‘ Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
‘ Οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι·
‘ Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον, γρ. ἀγκυλομήτης.
‘ Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοι,
‘ Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος * ἀγκυλομήτης,
‘ Ἀμφότερον γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα * σὴ παράκοιτις ἢ σοί.
‘ Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
‘ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
‘ Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
‘ Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
‘ Ἐλθεῖν ἐς Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
‘ Πειρᾶν θ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς,
‘ Ἄρξωσι πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι· γρ. ὑπὲρ ὅρκια.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιοὺς,
‘ Πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
‘ Ἄρξωσι πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι· γρ. ὑπὲρ ὅρκια.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Aut nautis portentum aut exercitui lato populorum
Splendidam, ex ea autem multæ ſcintillæ emittuntur:
Huic ſimilis feſtinanter delapſa eſt in terram Pallas Min.
Proſiliit autem in medium, ſtupor autem tenebat aſpicientes
Trojanoſq; equorum domitores & bene ocreatos Achivos.
Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium,
‛ Vel rurſus bellumq; tetrum & pugna gravis
‛ Erit: vel amicitiam inter utroſque ſtatuit
‛ Jupiter qui hominum arbiter belli eſt.
Sic utiq; aliquis dicebat Achivorumq; Trojan.
Hæc autem viro ſimilis Trojan. ingreſſa eſt multitud.
Laodoco Antenoridæ forti bellatori,
Pandarum deo ſimilem quærens ſicubi inveniret.
Invenit Lycaonis filium inculpabilem fortemque
Stantem: circa autem ipſum fortes acies ſcutigerorum
Populorum qui ipſum ſequuti fuerant ab Æſepi fluentis;
Prope autem ſtans verbis alatis alloquuta eſt,
‛ Nonne mihi quid pareas Lycaonis fili bellicoſe?
‛ Auſiſne Menelao immittere velocem ſagittam?
‛ Ab omnibus utiq; Trojanis gratiam & gloriam referas,
‛ Ex omnibus autem maxime ab Alexandro rege:
‛ Ab eo ſane in primis ſplendida dona feras,
‛ Si viderit Menelaum bellicoſum Atrei filium
‛ Tuo telo domitum, pyram conſcendentem triſtem.
‛ Sed age, ſagitta pete Menelaum illuſtrem:
‛ Vove a. Apollini in Lycia genito, quē arcus inclytū reddit,
‛ Ex agnis primogenitis ſacrificaturum celebrem hecatomb.
‛ *Ubi* domum reverſus fueris ſacræ in civitatem Zeliæ.
Pandarus Menelaum perfide vulnerat
Sic dixit: Minerva autē hujus dementis animo *id* perſuaſit,
Statim eduxit arcum perpolitum ſaltatricis capræ
Agreſtis, quam quondam ipſe ſub pectore aſſequutus
E rupe exeuntem excipiens in inſidiis
Percuſſerat in pectus, hæc autem ſupina cicidit in petram.
Cujus cornua ex capite ſexdecim palmorum nota erant.
Et illa quidem elaborans cornuum politor aptaverat faber;
Totum autem quum levigaſſet, auream impoſuit cuſpidem.
Et hunc quidem quum tetendiſſet ſcite depoſuit, ad terram
Inclinans: ante autem ſcuta tenebant ſtrenui ſocii,
Ne prius irrumperent Martii filii Achivorum,
Quam percuſſus eſſet Menelaus, Martius dux Achivorum
Sed hic detrahebat operculum pharetræ: eximebatq; ſagittā
Nondum emiſſam, pennatam, gravium fulcrum dolorum:
Statim autem ad nervum aptabat acerbam ſagittam.
Supplicabat autem Apol. in Lycia genito, inclyto jaculatori

Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν
Λαμπρόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη·
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
‘Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
‘Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
‘Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε.
Ἣ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
‘Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;
‘Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν, καὶ κῦδος ἄροιο,
‘Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ,
‘Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
‘Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν
‘Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς,
‘Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο.
‘Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
‘Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
‘Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον (ἰξάλου αἰγὸς
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα· δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ·
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην)
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ * σάκη σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, γρ. σάκεα.
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν·
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
Αὐτὰρ ὁ, σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν,
Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ

Ex agnis primigenis se sacrificaturum claram hecatomben,
Ubi domum reversus esset sacræ in urbem Zeliæ.
Traxit autem una crenã sagittæ prehend.& nervos bubulos,
Nervum quidẽ mammæ appropinquavit,arcui autẽ ferrum.
Sed postquam in orbem curvatum magnum arcum tetendit
Stridit arcus: nervus autem valde sonuit, saliitq; telum
Acutum, in turbam advolare cupiens.
Neque tui Menelae dii beati obliviscebantur
Immortales: prima autem Jovis filia prædatrix,
Quæ ante te stans, sagittam mortiferam arcebat.
Hæc vero tantum quidem inhibuit à corpore,ut quũ mater
A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno:
Ipsa autem direxit ubi baltei fibulæ
Aureæ connectebant, & duplex occurrebat thorax,
Cecidit autem in balteum aptatum *corpori* pestifera sagitta,
Per que balteum adacta est affabre factum,
Et in thorace valde pulchro inhæsit,
Et in lamina,quam portabat tutamen corpori septũ telorũ,
Quæ ipsum plurimum juvit, penetravit tamen & ipsam:
Summam vero sagitta perstrinxit cutem viri.
Statim autem fluxit sanguis ater ex vulnere:
Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit,
Mæonia vel ex Caira,maxillare *ornamentum* ut sit equorum.
Est autem repositum in thalamo,multiq; ipsum optarunt
Equites gestare, regi autem repositum est ornamentum,
Utrinque ornatus equo aurigæque decus:
Talia tibi Menelae fœdata erant sanguine femora
Robusta, suræque, & tali pulchri ima parte *pedis*.
Horruit autem deinde rex virorum Agamemnon,
Postquam vidit atrem sanguinem defluentem ex vulnere.
Horruit & ipse bellicosus Menelaus:
Postquam autem vidit nervumq;& cuspides extra existentes
Iterum ei animus in pectora revocatus est.

Agamemnonis verba ad Menelaum vulneratum.

Inter hos autem graviter suspirans locutus est rex Agamem.
Manu tenens Menelaum: ingemiscebant autem socii:
‘ Chare frater, *in* mortem certe tibi fœdera feriebam,
‘ Solum objiciens pro Achivis cum Trojanis pugnare:
‘ Sic te vulnerarunt Trojani & fœdera fida conculcarunt.
‘ At nullo modo irritum est jusjurandum, sanguisq; agnorũ,
‘ Fœderaq; mero facta, & dextræ *junctæ*,quibus fidebamus.
‘ Tametsi enim statim Olympius *rem* non perfecerit,
‘ *Tamen* etiam sero perficiet: & magno luent
‘ Cum propriis capitibus, uxoribus & filiis:
‘ Bene enim ego hoc scio in mente & in animo,

‘ Erit

Αρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης·
Ελκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια.
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιός· νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Οξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Αθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελαίη,
Ητοι πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν·
Η δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
Εν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.
Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ' ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Η οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ακρότατον δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ιππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα.
Αμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος.
Τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ρίγησεν δ' ἄρ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Ως εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
Ρίγησε δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ως δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Αψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Αγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
‘Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
‘Οἶον προστήσας πρὸ Αχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
‘Ως σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
‘Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν.
‘Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
‘Εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ολύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
‘Εκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
‘Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
‘Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

'Erit dies quum aliquando peribit Ilium sacrum,
'Et Priamus, & populus bellicosi Priami:
'Jupiter autem ipsis Satur. in alto sedens, *in* æthere habi-(tans,
'Ipse incutiet nigrantem ægida omnibus,
'Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidem erunt non irrita.
'Sed mihi gravis dolor tui *causa* erit, ô Menelae.
'Si moriaris, & fatum adimpleveris vitæ:
'Et valde infamis siticulosum Argos repetam.
'Statim enim recordabuntur Achivi patriæ terræ;
'Gloriam vero Priamo & Trojanis relinquemus
'Argivam Helenam: tua autem ossa putrefaciet terra,
'Jacentis in Troja, imperfecto in opere.
'Et aliquis sic dicet Trojanorum superborum,
'Sepulchro insultans Menelai gloriosi,
'Utinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,
'Sicut & tunc incassum exercitum duxit huc Achivorum
'Jam vero rediit domum dilectam in patriam terram,
'Cum vacuis navibus relinquens strenuum Menelaum.
'Sic aliquando quis dicet: tunc mihi dehiscat lata terra.
Hunc vero confirmans alloquutus est flavus Menelaus,
'Bono esto animo: ac ne terrefacito populum Achivorum,
'Non in lethali *loco* acuta fixa est sagitta, sed ante
'Tutatus est *me* balteus varius, & subter
'Loricaque: & lamina, quam ærarii fecerunt homines.
Hunc autem respondens affatus est rex Agamemnon,
'Utinam vero ita sit, ô chare Menelae.
'Vulnus autem medicus tractabit, & adhibebit
'Medicamenta quæ liberent te à nigris doloribus.
'Dixit, & Talthybium divinum præconem alloquutus est,
'Talthybi, quam citissime Machaonem huc accerse
'Virum, Æsculapii filium inculpati medici,
'Ut videat Menelaum Martium, ducem Achivorum
'Quem aliquis jaculatus vulneravit, arcuum bene peritus
'Trojanorum vel Lyciorum: *quæ res est* illi quidem gloria, nobis vero luctus.

Agamemnon Machaonem jubet accersi.

Sic dixit, neq; ei præco immoriger fuit simulatq; audivit,
Perrexit autem ire per populum Achivorum loricatorum,
Pervestigans oculis heroa Machaonẽ; hunc autẽ animadver.
Stantem: circum autem ipsum validæ acies scutigerorum
Populorũ, qui ipsum sequuti erant ex Trice equorũ altrice.
Prope autem stans verbis alatis alloquutus est,
'Prorumpe Æsculapiade vocat *te* rex Agamemnon,
'Ut videas Menelaum Martium Atrei filium,
'Quem aliquis jaculatus vulneravit, arcuum bene peritus

'Tro-

‘ Ἔσσεται ἦμαρ ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
‘ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο,
‘ Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
‘ Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
‘ Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
‘ Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε,
‘ Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
‘ Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
‘ Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
‘ Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
‘ Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα * πύσει ἄρουρα γρ. πύσει
‘ Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
‘ Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
‘ Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,
‘ Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
‘ Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
‘ Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘ Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
‘ Ὥς ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
‘ Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν
‘ Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
‘ Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
‘ Ζῶμά τε καὶ μίτρη τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
‘ Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε.
‘ Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
‘ Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα,
‘ Ταλθύβι' ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
‘ Φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
‘ Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
‘ Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼς,
‘ Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων.
‘ Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν,
‘ Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼς,

‘ Τρώων

'Trojanorum vel Lyciorum, *quæ res est* illi quidem gloria,
nobis autem luctus.

Machaon Menelaum curat.

' Sic dixit: huic autem animum in pectore commovit.
Perrexerunt autem ire per turbã ad exercitũ latũ Achivorũ
Sed quum pervenerunt *eo* ubi flavus Menelaus (quique
Vulneratus fuerat, circũ vero ipsum congregati erant optimi
Undique: inter medios autem stabat diis æquandus vir.
Statim autem ex balteo bene aptato traxit sagittam.
Dum a.ea extraheretur retrorsum fractæ sunt acutæ pinnulæ
Solvit autem ipsi balteum varium, & subter (cuspidis.
Loricamq; & laminam, quam ærarii fecerunt homines.
Sed postquam vidit vulnus quo incidit amara sagitta,
Sanguinem exugens, lenia medicamenta sciens
Inspergebat, quæ suo quondam patri benevolus dedit Chir.
Dum hi satagebant circa bello strenuum Menelaum
Interim Trojanorum turmæ supervenerunt scutigerorum:
Illi a. rursus arma induerunt, & memoriã pugnæ revocarunt,
Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona dium,
Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare,
Sed valde properantem in pugnam viris decus afferentem;
Equos etenim dimisit & currus variegatos ære,
(Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes,
Eurymedon filius Ptolemæi Piraidæ (ipsum
Cui plurimum mandaverat in propinquo habere, si quando
In membris occuparet defatigatio per multos imperitantẽ:)
Sed hic, pedester existens, obibat ordines virorum,
Et quos quidẽ properantes vidisset Danaorũ celeribus equis
Hos valde hortabatur assistens, verbis, (utentium,

Agamemnon milites cohortatur.

' Argivi, ne quid remittatis de strenua fortitudine;
' Non enim mendaciis pater Jupiter erat auxiliator,
' Sed qui priores præter fœdera injuriam intulerunt
' Horum certe tenera corpora vultures vorabunt,
' Nos vero uxoresque dilectas & infantes liberos
' Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.
Quos vero remittentes vidisset triste bellum,
Eos valde objurgabat iracundis verbis,
' Argivi, jaculationi destinati, infames, non erubescitis?
' Curnam sic statis stupidi sicut hinnuli,

Agamemnon ignavos objurgat

' Qui postquam fessi sunt per longum campum currentes
' Stant, neque aliquod ipsis in præcordiis est robur?
' Sic vos statis stupidi, neque pugnatis,
' An expectatis Trojanos propius accedere, ubi naves
' Subductæ sunt pulch. pup. habentes cani in littore maris,
' Ut videatis an super vos manum teneat Saturnius?

Sic

‘Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν.
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδώς,
Πάσσε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
(Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα·)
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐών, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν,
‘Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
‘Οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός·
‘Ἀλλ' οἵ περ πρότεροι * ὑπὸ ὅρκια δηλήσαντο, γρ. ὑπὲρ ὅρκια.
‘Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
‘Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
‘Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
‘Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
‘Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί,
‘Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
‘Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή;
‘Ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
‘Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
‘Εἰρύατ' εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
‘Ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων

‘Ὃς

Sic is imperans obibat ordines virorum.
Venit autem ad Cretenses, iens per catervam virorum.
Hi autem circum Idomeneum bellicosum armabantur.
Idomeneus quidē *erat* inter pugnantes in pri.acie apro simi-
Meriones autē ei extremas incitabat phalanges, (lis robore
Hos autem videns lætatus est rex virorum Agamemnon :
Statim autem Idomeneum alloquutus est blandis *verbis*,

Agamemnon Idomeneum alloquitur.

' Idomeneu, supra quidem te honoro Danaos celeres equos habentes,
' Tum etiam in bello, tum in alio opere,
' Tum etiam in convivio, quum senibus destinatum ardens
' Argivorum proceres in crateribus miscent. (vinum
' Etsi enim cæteri comati Achivi
' Dimensum bibunt, tuum tamen plenum poculum semper
' Stat ut mihi, ut bibas quando animus jubet. (esse.
' Sed prorumpe ad bellum, *talis* qualis antea gloriabaris
Hunc vero, Idom. Cretensium dux contra alloquutus est,
' Atride, valde quidem tibi ego concors socius
' Ero, sicut prius promisi & anui.
' Sed alios hortare comatos Achivos,
' Ut quam primum pugnemus : quoniā fœdera confuderunt
' Trojani, quibus mors & dolores in posterum
' Erunt, quoniam priores præter fœdera injuriā intulerunt.

Agamemnon Ajaces adit.

Sic dixit : Atrides autem præteribat lætus corde,
Venit autem ad Ajaces iens per turbam virorum.
Hi autē armabantur : simul vero nimbus sequebatur peditū
Sicut autem quando è specula vidit nebulam caprarius vir
Venientem per mare à Zephyri flatu :
Illi autem procul existenti niger ut pix
Videtur, gradiens per mare, adducitq; imbrem multum :
Diriguit vero conspicatus *eam*, subq; speluncā compulit o-
Tales simul cum Ajacibus bellicosorum juvenum (ves :
Sævum in bellum densæ movebantur phalanges
Fuscæ, scutisque & lanceis horrentes.
Et has quidem lætatus est ubi conspexit rex Agamemnon
Et ipsos quum inclamasset, verbis alatis alloquutus est,
' Ajaces, Argivorum duces ære tunicatorum
' Vos quidē (non enim par est) hortari *exercitum* non jubeo,
' Ipsi enim valde exercitum compellitis fortiter pugnare.
' Utinam enim ô Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
' Talis omnibus animus in pectoribus esset.
' Sic cito caderet civitas Priami regis,
' Manibus sub nostris captaq; destructaque.
Sic fatus, hos quidem reliquit illic : ivit autem ad alios

Ὣς ὅ γε κοιρανέων, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ ἴκελος ἀλκήν·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν.
‘Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
‘Ἠ μὲν ἐνὶ πολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
‘Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
‘Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
‘Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
‘Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
‘Ἕστηχ' ὥς περ ἐμοὶ, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
‘Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόν δ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
‘Ἀτρεΐδη μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
‘Ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
‘Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
‘Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν ὅρκι' ἔχευαν
‘Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
‘Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι* ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο. γρ. ὑπὲρ-ὅρκια.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δ' παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ·
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον, ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον ἠΰτε πίσσα
Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα.
Τοῖαι ἅμ'* Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
‘Σφῶϊ μὲν (οὐ γὰρ ἔοικ') ὀτρυνέμεν οὔ τι κελεύω.
‘Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
‘Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
‘Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο
‘Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
‘Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους,

γρ. αἰάντεσσι. διοτρεφέων αἰζ.

Ἐνθ'

Ubi Nestorem invenit, argutum Pyliorum concionatorem,
Suos socios ordinantem & exhortantem ad pugnandum,
Circum magnum Pelagontem Alastoraque, Chromiumque
Hæmonemq; regem Biantemque pastorem populorum:
Equites quidem primum cum equis & curribus,
Pedites autem à tergo constituit, multosque & strenuos.
Vallum ut essent belli: ignavos autem in medium intrusit,
Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.
Equitibus quidem primum dabat mandata, hos enim jussit
Suos equos continere, neque tumultuari in turba.
' Neque quisquam equitandi peritia & strenuitate fretus
' Solus ante alios properet cum Trojanis pugnare,
' Neque retrocedat, imbecilliores enim eritis.
' Quicunq; a. vir à suis curribus ad alienos currus pervenerit
' Lancea porrecta pugnet, quoniam multo melius sit:
' Sic & majores *nostri* urbes & muros destruebant,
' Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.

Agamemnon Nestorem adit.

Ita senex adhortabatur, jampridem rei militaris sciens.
Et hoc quidem lætatus est viso rex Agamemnon,
Et ipsum quum inclamasset, verbis allatis alloquutus est,
' O senex utinam sicut animus est in pectore charo
' Sic te genua sequerentur, robur autem tibi firmum esset.
' Sed te senectus conficit æq; molesta omnibus: utinam quis
' Virorum alius illam haberet, tu autem juniores esses inter.

Nestoris verba ad Agamemnonem.

Huic respondit postea Gerenius eques Nestor,
' Atride, valde quidem ego vellem & ipse
' Sic esse ut quando dium Eruthalionem interfeci.
' Sed non simul omnia dii dederunt hominibus.
' Si tunc juvenis eram, nunc contra me senectus invadit.
' Veruntamen & sic equitibus interero & adhortabor
' Consilio & verbis, hoc enim decus est senum.
' Hastas autem vibrabunt juniores qui me
' Minores natu sunt, confiduntque viribus.

Sic dixit. Atrides autem præteribat lætus animo.
Invenit filium Petei Menestheum stimulatorem equorum,
Stantem, circum autem erant Athenienses periti belli.
Ac prope stabat prudens Ulysses.
Juxta autem Cephallenum circum turmæ non imbecillæ
Stabant, nondum n. ipsorum copiæ audierant clamorem bel-
Sed recenter concitatæ movebantur phalanges (licum.
Trojanorumq; domitorũ equ. & Græcorum: hi v. expectan.
Stabant quando turma Achivorum alia adveniens,
In Trojanos rueret & inciperent bellum.
Hos autem videns objurgavit rex virorum Agamemnon,

Et

Ενθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Αμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Αλάστορά τε, Χρομίον τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ιππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,
Ερκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Οφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις, ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ιππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
‘ Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
‘ Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
‘ Μηδ' ἀναχωρείτω, ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
‘ Ος δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
‘ Εγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
‘ Ωδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
‘ Τὸνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες·
Ως ὁ γέρων ὄτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ω γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
‘ Ως τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
‘ Αλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις
‘ Ανδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘ Ατρείδη μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
‘ Ως ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ερευθαλίωνα κατέκταν·
‘ Αλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
‘ Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
‘ Αλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
‘ Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
‘ Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
‘ Οπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι.
Ως ἔφατ'· Ατρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ,
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
Εσταότ'· ἀμφὶ δ' Αθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Οδυσσεὺς,
Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Εστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς.
Αλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Αχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Εστασαν, ὁππότε πύργος Αχαιῶν ἄλλος, ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,

Καὶ

Et ipsos quum inclamasset verbis alatis alloquutus est,

Agamemnon Menestheum objurgat

'O fili Petei Jovis alumne,
'Et tu malis dolis instructe, astute,
'Cur trepidantes absceditis, & expectatis alios?
'Vos quidem conveniebat inter primos existentes
'Consistere, & pugnæ ardenti vos offerre.
'Primi enim nuntium de convivio auditis meo,
'Quandocunq; convivium proceribus paramus Achivi:
'Ubi libet assatas carnes edere, & pocula
'Vini bibere suavis, quamdiu volueritis:
'Nunc vero libenter videritis, etiam decem turmæ Achivorum
'Ante vos pugnarent sævo ferro.
Hunc autē torve intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
'Atride, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
'Quomodo dicis à bello cessare *nos*, quum Achivi
'In Trojanos equites cieamus acrem Martem?
'Videbis si volueris, & si tibi hæc curæ sint,
'Telemachi dilectum patrem, antesignanis permixtum
'Trojanorum equitum, tu igitur hæc vana dicis.

Ulyssei Agamemnoni respondet.

Hunc vero subridens alloquutus est rex Agamemnon,
Postquam cognovit iratum, resumpsitq; sermonem,
'Jove sate Laertiade multum industrie Ulysses,
'Neq; te objurgo graviter, neq; *tibi* impero.
'Scio enim quod tibi animus in pectore charo
'Mitia consilia novit, eadem enim sentis quæ & ego.
'Vade igitur; hæc a. postea placabimus, siquid perperam nunc
'Dictum est: hæc autem omnia dii irrita faciunt,
Sic loquutus, hos quidem reliquit illic: ivit autem ad alios,

Agamemnon Diomedem objurgat.

Invenitq; Tydei filium magnanimum Diomedem
Stantem inter equos & currus compactos.
Apud autem ipsum stabat Sthenelus Capanei filius.
Et hunc quidem objurgavit conspicatus rex Agamemnon,
Et ipsum quum inclamasset, verbis velocibus alloquutus est,
'Heu Tydei fili, bellicosi, equûm domitoris,
'Cur trepidas? cur & circumspicis belli transitus?
'Haud certe Tydeo itidem moris erat trepidare,
'Sed multo ante dilectos socios cum hostibus pugnare:
'Sicut dixerunt qui eum viderunt labores *bellicosos* obeuntem, non enim ego
'Occurri, neq; vidi: sed præ cæteris strenuum dicunt fuisse.
'Certe enim sine exercitu intravit Mycenas
'Hospes, cum divino Polynice copias congregans,
'Qui tūc militabāt sacra adversus mœnia Thebæ:
'Et valde supplicabant *Mycenensibus* ut daret inclytos auxiliarios

'Hi

Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ω υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
‘ Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον,
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
‘ Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
‘ Εστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
‘ Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
‘ Οππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί·
‘ Ενθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
‘ Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
‘ Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
‘ Υμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
‘ Ατρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
‘ Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
‘ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα;
‘ Οψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
‘ Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
‘ Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ως γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
‘ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
‘ Οὔτέ σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
‘ Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
‘ Ηπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ.
‘ Αλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
‘ Εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ως εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους,
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Εσταότ' ἔν θ' ἵπποισι, καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Παρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος Καπανήϊος υἱός.
Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
‘ Ω μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
‘ Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
‘ Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
‘ Αλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
‘ Ως φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ
ἔγωγε
‘ Ηντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι·
‘ Ητοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
‘ Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
‘ Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
‘ Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·

'Hi autē volebant dare, & assentiebant sicut *illi* hortabātur.
' Sed Jupiter avertit, dira prodigia ostendens.
' Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sunt,
'Ad Asopum *flu.* venerunt altos juncos habentem herbosum.
' Tunc rursus nuntium Tydeum miserunt Achivi.
' Hic igitur ivit,multos v.invenit Cadmeenses (*i.Thebanos*)
' Convivantes in domo potentiæ Æteocleæ.
' Tunc neque, hospes existens, equûm agitator Tydeus,
Timebāt, dum solus erat multos inter Cadmeenses:
' Sed is ad certandum provocabat; quemlibet autē vincebat,
' Facile talis ei auxiliatrix erat Minerva.
' Verum irati Cadmei stimulatores equorum,
' Redeunti densas insidias locarunt ducentes
' Juvenes quinquaginta: duo autem ductores erant,
' Mæon Hæmonides, persimilis immortalibus,
' Filiusq; Autophoni perseverans in bello Lycophontes
' Tydeus tamen & his turpem mortem intulit:
' Omnes interfecit,unum vero solum misit ut domū rediret:
' Mœona utiq; præmisit, deorum signis parens,
' Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium (te præstantiorem.
' Generavit seipso inferiorē pugna,sed concionandi faculta-
Sic dixit:hunc vero non alloquutus est fortis Diomedes,
Reveritus regis objurgationem venerandi;
Sed ei filius Capanei respondit inclyti: (vera.
' Atride,nē mentiaris,quum notitiam habeas, ad dicendū

Sthenelus Agamemnoni asperius respondet.

' Nos quidem patribus longe præstantiores gloriamur esse.
' Nos etiam Thebæ solum cepimus septiportis
' Pauciorem exercitum ducentes sub murum Marti sacrum,
' Freti signis deorum, & Jovis auxilio.
' Illi autem suis temerariis factis perierunt.
' Ideo ne mihi patres unquam in pari ponas honore.

Diomedes Sthenelum objurgat

Hunc autem torve intuitus alloquutus est fortis Diomedes,
' O amice, tacitus sede, meoq; acquiesce sermoni:
' Non enim ego succenseo Agamemnoni pastori populorum
' Hortanti ad pugnandum bene ocreatos Achivos,
' Hunc etenim gloria sequetur, si Achivi
' Trojanos debellarint ceperintq; Ilium sacrum.
' Hunc contra magnus dolor *consequetur*, Achivis profligatis.
' Sed age,nos quoq; curæ habeamus strenuam fortitudinem.
Dixit, & ex curru cum armis desiliit in terram.
Horribiliter autem sonabat æs circa pectora regis
Ruentis, vel magno animi rob. præditum timor invasisset
Sicut autem quum in littore multisono fluctus maris
Concitatur creber, quem Zephyrus paulatim agitavit:

‘Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον·
‘Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
‘Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
‘Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
‘Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
‘Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
‘Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
‘Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς,
‘Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν·
‘Ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
‘Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
‘Οἱ δὲ, χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων
‘Ἂψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
‘Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
‘Μαίων Αἱμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
‘Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Λυκοφόντης·
‘Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε,
‘Πάντας ἔπεφν'· ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι.
‘Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
‘Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
‘Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο.
‘Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
‘Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
‘Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
‘Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
‘Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
‘Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
‘Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
‘Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
‘Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
‘Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
‘Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' * ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
‘Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν. γρ. ἰῶνται.
‘Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
‘Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα· καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν·
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,

In ponto quidem primum attollitur, sed postea
Ad terram fractus multum fremit, à summitate autem
Agminis incessus. Turgidus existens erigitur: expuitq; maris spumam:
Sic tunc densæ Danaorum movebantur phalanges
Assidue ad bellum, imperabat autem suis unusquisque
Ducum, alii autem tacite ibant (neque dixisses
Tantam multitudinē sequi, habentem in pectoribus vocem,)
Cum silentio *inquam, utpote* reveriti duces: circū autē omnes
Arma ornata splendebant, quibus induti ordine incedebant.
Trojani vero sicut oves, multa possidentis viri in caula
Innumeræ stant dum mulgentur lac album,
Continue balantes, audita voce agnorum:
Sic Troum clamor per exercitum latum excitatus est:
Non enim omnium erat una vociferatio, neque una vox:
Sed lingua mista erat: ex multis locis convocati n. erant viri.
Instigabat autem hos quidem Mars, illos autē cæsia Minerva,
Terrorque & fuga & contentio inexplebitur furens,
Martis homicidæ soror sociaque,
Quæ parva quidem primum attollitur: sed postea
In cœlo firmavit caput, & super terram ingreditur:
Quæ ipsis, & tunc litē utrinq; pariter perniciosam injecit in
Discursans per turbam, augens gemitum virorū. (medium,
Hi autem quum jam in locum unum coeuntes venissent,
Commiserunt clypeos: simul & lanceas & robora virorum
Ære loricatorum ac scuta umbilicata (batur.
Appropinquabat invicem: multus autem strepitus excita-
Conflictus. Tunc vero simul ejaculatus & jactantia erat virorum
Occidentium & eorum qui occidebantur, fluebat a. sanguine
Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes (terra.
In convallem conferunt impetuosam aquam
Canalibus ex magnis concavum intra alveum.
Horum autem procul fragorem in montibus audit pastor:
Sic iis commixtis ortus est clamorque fugaque.
Primus autem Antilochus Trojan. interficit virum armatum
Antilochus Echepolum interficit. Strenuum inter antesignanos Thalysiadem Echepolum:
Quem percussit primus galeæ *in* conum equisetæ.
Inq; frontem fixit *lanceam*: penetravit autem os intra
Cuspis ærea, hunc autem tenebræ oculos cooperuerunt:
Cecidit autem sicut quando *cadat* turris in acri pugna.
Hunc autem prolapsum pedibus prehendit rex Elephenor
Calchodontiades, magnanimorum dux Abantium:
Trahebat autem extra tela cupidus, ut quamprimum
Arma prædaretur: sed ad momentū temp. fuit ei *iste* conatus
Cadaver enim trahentem videns magnanimus Agenor

Latera,

Πόντῳ * μέν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα γρ. μέν τε
Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν· (οὐδέ κε φαίης
Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν·)
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ' ὥς τ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν·
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ.
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ.

Latera quæ ei procumbenti apud scutum apparebant,
Vulneravit hasta ærata, solvit autem membra.
Sic hunc quidē deseruit anima:ob id autem pugna coorta est
Ardua Trojanorum & Achivorum, hi autem lupi ceu
In se invicem irruerunt: vir autem virum occidebat.
Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Ajax,
Juvenem, florentem, Simoisium, quem olim mater
Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis
Peperit, quum parentes sequuta esset, oves ut videret:
Propterea ipsum vocabant Simoisium, neq; parentibus
Nutricationis prœmia charis reddit: breve enim ei ævum
Fuit, utpote ab Ajace magnanimo lancea interfecto.
Eū enim dum veniret primus percussit in pectore ad papillā
Dexteram: ex adverso autem per humerum ærea lancea
Penetravit, hic autem in pulveribus humi cecidit, ceu popu.
Quæ in humido loco paludis magnæ nata est
Lævis: sed ei rami in vertice creverunt;
Hanc quidem carpentarius micanti ferro
Excidit, ut orbem rotæ incurvet pulchro currui:
At illa arescens jacet fluvii ad ripas:
Talem Antemidem Simoisium interfecit
Ajax generosus. In hunc autē Antiph. cui variegatus thorax
Priamides in turba jaculatus est acutea lancea.
Ab hoc quidem aberravit, sed Leucum Ulyssis fidum socium
Vulneravit ad inguen, cadaver alio trahentem.
Cecidit autem juxta ipsum: cadaver autem ei excidit manu.
Hoc vero Ulysses valde animo interfecto iratus est,
Incessit autem per antesignanos, armatus micanti ære.
Stetit a. valde prope accedēs, & jaculatus est hasta splendēti,
Circum se respectans. Trojani autem retrocesserunt
Quum vir ille jaculatus esset, at non irritum telum misit,
Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,
Qui ex Abydo venerat ab *armentis* equarum velocium:
Hunc Ulysses amici *causa* iratus percussit lancea
In tempore: alterum autem per tempus penetravit
Cuspis ærea: & hujus oculos tenebræ cooperuerunt.
Strepitum autē edidit cadens: sonueruntq; arma super ipso,
Recesseruntq; primæ aciei pugnatores & illustris Hec.
Argivi autem altum clamabant trahebantq; cadavera.
Recta vero perrexerūt multo ulterius: iratus est autē Apollo
Ex Pergamo despiciens, Troja, itaq; adhortatus est inclamās,
Apollo Trojanos animat. ‘ Prorumpite equites Troes, neq; cedite pugna
‘ Argivis: quoniam non illis lapis *est* corpus, neq; ferrum,
‘ Ut æreā lanc. sustineat incidentē corpus, dū percutiuntur:
‘ Præte-

Πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ· λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν· ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
* Θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε· μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν — γρ. Θρέπτρα.
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα,
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ· νεκρὸς δέ οἱ * ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν·
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων·
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψε· — γρ. ὄσσε κάλυψε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς·
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·

' Præterea neque Achilles Thetidis filius pulchricomæ
' Pugnat, sed ad naves iram cruciatricem animi concoquit.
Sic dixit ab urbe terribilis Deus: sed Achivos
Excitavit Jovis filia augustiss. Minerva
Incedens per multitudinem, ubi remissos *aliquos* vidisset.
Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicuit.
Saxo enim vulneratus est juxta malleolum aspero
In tibia dextra: percussit autem *eum* Thracum dux virorum
Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.
Ambos autem nervos & ossa lapis asper
Penitus fregit: ille igitur supinus in pulveribus
Decidit, ambas manus dilectis sociis expandens,
Animam exspirans, accurrit autem qui percusserat
Pirus, vulneravitq; lancea ad umbilicum, omnia vero
Effusa sunt humi intestina: hunc a. tenebræ oculos cõtexerũt.
Sed hunc Thoas Ætolus abeuntem percussit lancea
In pectore, super papillã, fixa est autem in pulmone lancea.
Prope autem eum accessit Thoas, & gravem lanceam
Extraxit pectore: eduxit autem *vagina* ensem acutum,
Quo ventrem percussit medium, ademitque animam:
Sed arma non exuit: circumstabant enim socii
Thraces verticicomi, longas hastas manibus tenentes,
Qui ipsum *Thoantem*, magnum licet & fortem & generosum,
Repulerunt à seipsis, hic autem recedens concussus est.
Sic hi duo in pulveribus prope invicem extensi sunt: (rum
Scilicet hic quidẽ Thracum, ille autẽ Epiorum ære tunicato-
Duces: multi autem circum interficiebantur & alii.
Tunc non pugnam vir *aliquis* reprehenderet interveniens,
Quia adhuc nec eminus nec cõ. læsus & vuln. acuto ferro
Vagaretur per mediũ *exercituum*, duceret a. ipsum Pallas Mi-
Manu prehendens, & telorum adverteret impetum. (nerva
Multi enim Trojanorum & Achivorum die illo
Proni in pulveribus prope inter se extensi sunt.

ARGU-

Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε.
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ Αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χεῦντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψε. γρ. ὄσσε
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς * ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ κάλυψε,
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός. γρ. ἀπεσσύμενον.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσατο δὲ ξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν·
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς τώγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
Ἡγεμόνες, πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΥΠΟΘΕ-

ARGUMENTUM V. LIBRI ILIADOS HOMERI.

DIOMEDES, Minerva ei auxiliante, strenue rem gerit: atq; multos interficit hostium. Vulnerat autem Venerem in manu, & Martem in ventre. Æneam vero ab ipso percussum lapide, Apollo conservat. At Tlepolemus à Sarpedone interficitur. Cæterum Martem Jupiter increpat: sanat autem ipsum Pæon Deorum Medicus.

ALIUD ARGUMENTUM.

QUum abduxisset poeta Pelei *filium Achillem*, qui propugnator erat, aliumque Græcis præficere voluisset, ac fortitudinem quæ propter opinionem futura esset narrare Tydei *filium, Diomedem*, constituit. Sed cum non æquè ac ille terrere hostes posset, eum dicit Minervæ auxilio adjuvari, & honore eximio honorari. Conspici enim super humeris ejus terribilem ignem ardentem: adeo ut Trojani obstupefacti ad auxilium à diis *proficiscens* confugerint, terribiliorem eum Achille quoque existimantes. Dicit igitur,

Nec tantus terror populorum ductor Achilles
Ante fuit, diva memorent licèt esse creatum.
Immensum furit, haudq; animis æquatur ab ullo.

Quum hoc modo Diomedi Minerva auxiliaretur, Trojanorum multos interficit & Pandarum qui fœdera violaverat. Vulnerat autem & Venerem, qui filium Æneam adjuvabat: similiter & Martem. Venerem quidem mater Dione consolatur: Marti vero medetur Pæon, à Jove prius objurgato.

ALIUD

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων· τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρός, καὶ Ἄρηα κατὰ τοῦ κενεῶνος· Αἰνείαν δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ πληγέντα λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει· Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται· τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει· ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ ποιητὴς ἐκ τῆς μάχης, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὸν Τυδέως εἰσάγει· καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι· ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὸ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπεπληγέντας ἐπὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν,

Οὐδ᾽ Ἀχιλῆά ποθ᾽ ὧδέ γ᾽ ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅν περ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι, ἀλλ᾽ ὅδε λίην
Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ, ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρηα· τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρηα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

E, ferit Venerem & Martem Tydei filius.

ALIA

Diomedis magna strenuitas.

HOMERI ILIADOS. LIB. V.

TUnc vero Tydidæ Diomedi Pallas Minerva
Dedit robur, & audaciam,ut conspicuus inter omnes
Argivos fieret, & gloriam insignem auferret.
Ardebat ei ex galeaque, & ex scuto indefessus ignis,
Stellæ autumnali similis, quæ maxime
Splendide lucet lota in Oceano :
Talis ei ignis lucebat à capiteque & humeris.
Impulit autem eum in medium,ubi plurimi tumultuabantur,
Erat a.quidam inter Trojanos Dares locuples,inculpabilis,
Sacerdos Vulcani : duo autem ei filii erant,
Phegeus, Ideusque, pugnæ periti omnis,
Hi duo, semoti *à suis*, adversi ruerunt :
Hic quidem ab equis, ille vero à terra ruebat pedes.
Hi autẽ quando jam prope erant in se mutuo concurrentes,
Phegeus prior projecit longam hastam :
Tydidæ vero supra humerum sinistrum venit cuspis
Lanceæ, neq; vulneravit ipsum, posterior autem ruebat
Tydides : hujus non vanum telum fugit è manu.
Sed percussit pectus inter papillas:depulit autem ab equis :
Idæus autem aufugit linquens perpulchrum currum,
Neque sustinuit protegere fratrem interfectum.
Nam ne ipse quidem effugisset mortem nigram :
Sed Vulcanus eripuit, servavitque caligine tegens,
Ut ipsi non penitus senex tristis esset.
Equos autem abigens magnanimi Tydei filius,
Dedit sociis, ut deducerent cavas in naves.
Trojani autẽ magnanimi postquam viderunt filios Daretis
Alterum quidẽ elapsum,alterum autẽ interfectum apud cur-(rus,
Omnibus perturbatus est animus:sed cæsia Minerva
Manu apprehendens,verbis alloquuta est furentem Martem,
'Mars,Mars,hominũ pernicies,inq.cæde,murorũ concussor,

Minerva Martem educit ex acie.

'Nonne

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Εἶ, βάλλει Κυθέρειαν, Ἄρηα τε Τυδέος υἱός.

ΑΛΛΗ.

Διομήδους ἀριστεία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Ε. ῥαψῳδία.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο·
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε, καὶ ὤμων.
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειός, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο, δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Τώ οἱ ἀποκρινθέντε, * ἐναντίω ὁρμηθήτην, γρ. ἐναντίον.
Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον· ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη·
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα,
‛ Ἆρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

‛ Οὐκ

' Nonne Trojanos quidem sinamus & Achivos
' Pugnare, utris pater Jupiter gloriam *victoriæ* præbuerit
' Nos autem cedamus, & Jovis evitemus iram ?
Sic fata, pugna eduxit impetuosum Martem.
Hunc quidem postea cedere fecit in riposo Scamandro :
Trojanos a. in fugã verterunt Danai; interfecit autẽ virũ qui-
Ductorum: primus autem rex virorum Agamemnon (libet
Ducem Halizonum Odium magnum ejecit e curru.
Primo enim verso in fugam in tergum hastam infixit,
Humeros inter, perque pectora trajecit :
Sonuit autem cadens, insonuerunt autem arma super ipso.
Idomeneus autem Phæstum interfecit Mæonis filium
Bori, qui ex Tarne grandigleba venerat.
Hunc quidem Idomeneus hasta inclytus lancea longa
Vulneravit, equos ascendentem, ad dextrum humerum :
Cecidit autem ex curru: horrenda autẽ ipsum caligo invasit.
Hunc quidem Idomenei spoliarunt famuli.
Filium autem Strophii Scamandrium peritum venationis
Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
Bonum venatorem ; docuerat enim Diana ipsa
Jaculari ferarum omne genus, quas nutrit in montibus sylva.
Sed non ipsi tunc profuit Diana sagittis gaudens,
Neq; jaculandi eminus artes, quibus antea instructus erat ;
Sed ipsum Atrides lancea inclytus Menelaus
Ante se fugientem in dorso vulneravit lancea,
Humeros inter, per pectora autem trajecit.
Cecidit autem pronus : sonuerunt autem arma super ipso.
Meriones autem Phereclum interfecit fabri filium
Harmonidæ qui manibus noverat ingeniosa omnia
Facere : egregie ipsum dilexerat Pallas Minerva :
Qui etiam Alexandro fabricaverat naves æquales,
Inceptrices malorũ, quæ omnibus exidium Trojanis fuerunt,
Eiq; ipsi : quoniam non deorum oracula noverat.
Hunc quidẽ Meriones quando jam assequutus esset insequẽs.
Vulneravit ad clunem dextrum : ac penitus
E regione juxta vesicam sub osse venit cuspis : (texit.
In genua autem cecidit plorans, mors autem ipsum circum-
Pedæum autem interfecit Meges Antenoris filium :
Qui nothus quidem erat, accurate tamen *eum* educabat dia
Æque ac dilectos filios, gratificans marito suo. (Theano
Hunc certe Phylides lancea inclytus prope veniens,
Vulnerabit capitis ad occiput acuta lancea : (rum;
Ex adversa autem parte inter dentes linguam dissecuit fer-
Cecidit autẽ in pulvere, frigidumq; prehendit ferrũ dẽtibus.
Eurypulus

‘ Οὐκ ἂν* δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς γρ. δὴ καὶ τρῶας ἐάσομεν.
‘ Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
‘ Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ·
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου.
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγύς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μῄονος υἱὸν
*Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει· γρ. Μόρου Φάρου.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἵμονα θήρης
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα· τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη·
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
Ὤμων μεσσηγύς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ * διαπρὸ γρ. διαπρό.
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατ' ἰνίον ὀξέϊ δουρί.
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ· ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύ-

Eurypylus autem Evæmonides, Hypsenora divum,
Filium magnanimi Dolipionis, & Scamandri
Sacerdos creatus fuerat, & Dei instar honorabatur à pop.
Hunc quidem Eurypylus, Evæmonis clarus filius
Ante se fugientem cursu assequutus percussit in humero
Ense irruens : abscidit autem manum gravem ;
Sanguinolenta auté manus in campo cecidit; hunc a. in oculis
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Sic hi quidem laborabant in acri prælio ;
Tydiden autem non cognovisses utris interesset,
An inter Trojanos versaretur, an inter Achivos :
Currebat enim per campum fluvio inundanti similis
Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes ;
Hunc autem neque pontes muniti reprimunt,
Neque septa retinent vinearum late virentium
Venientem repente, quando ingruerit Jovis imber,
Multaq; ab ipso opera diruta sunt pulchra *agricolarum* juve-
Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges (num :
Trojanorum; neq; ipsum sustinebant multi licet existentes.
Diomedes vulneratur à Pendaro.
Hunc autem postquã animadvertit Lycaonis clarus filius
Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
Statim contra Tydidem intendebat incurvos arcus,
Et percussit irruentem, assequutus ad dextrum humerum
Thoracis concavitatem : pervolavit autem acerba sagitta,
Atq; in opposit. partem transiit: fœd. autem sanguine thorax :
Super hoc valde inclamavit Lycaonis clarus filius :
' Ingruite Trojani magnanimi, stimulatores equorum,
' Vulneratus est n. fortissimus Achivorum : neq; ipsum puto
' Diu toleraturum violentam sagittam, si vere me
' Impulit rex Jovis filius profectum ex Lycia.
Sic dixit jactabundus; hunc a. non sagitta velox interfecit.
Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium :
' Prorumpe amice Capaneide, descende de curru,
' Ut mihi ex humero trahas amaram sagittam.
Sic dixit : Sthenelus autem ab equis desiliit in terram :
Astans auté sag. velocem penitus trajectam extraxit humero
Sanguis autem sursum ebulliit per tortilem tunicam.
Tum jam precatus est prælio strenuus Diomedes :
Diomedis preces ad Minervam.
' Audi me Ægiochi Jovis filia indomita,
' Si unquam mihi & patri benigna astitisti
' Sævo in bello, nunc rursus me dilige Minerva.
' Da autem me virum interfic. & in impetum hastæ venire.
' Qui me vulnerav. præveniens, & gloriatur, neq; me putat
' Diu

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ,
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
Θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
Χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
Ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἂμ πεδίον, * πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας, γρ. πρὸς ἕθεν.
Αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
„ Ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων.
„ Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι
„ Δηθ' * ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με γρ. Δηθὰ σχήσεσθ.
„ Ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήϊον υἱόν.
„ Ὄρσεο πέπον, Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
„ Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου.
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
„ Κλῦθι * μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
„ Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
„ Δηΐῳ ἐν πολέμῳ· νῦν * αὖτ' ἐμὲ φῖλαι Ἀθήνη· γρ. φίλαι.
„ Δὸς δέ τε μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν, γρ. αὖ τῇ
„ Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται· οὐδέ με φησὶ με φίλει.

" Diu amplius visurum splendidum lumen Solis. (va.
" Sic dixit precans: hunc autem exaudivit Pallas Miner-
Membra autem fecit levia, pedes & manus superne
Prope autem stans, verbis velocibus alloquuta est:
" Confidens jam ô Diomedes, contra Trojanos pugna.
" Nam tibi in pectoribus robur paternum misi
" Intrepidum, quale habuit vibrator scuti eques Tydeus.
" Caliginem verò tibi ab oculis abstuli, quæ prius inerat,
" Ut bene dignoscas, tum Deum, tum etiam hominem.
" Itaque nunc si deus tentans te huc veniat,
" Nequaquam tu immortalibus diis ex adverso pugna
" Aliis: sed *tantum* si Jovis filia Venus
" Venerit in bellum, hanc vulnera acuto ferro.
Hæc quidem, sic loquuta, discessit cæsia Minerva:
Tydides autem reversus antesignanis mixtus est. (gnare
Et antea quamvis animo promptus esset in Trojanos pu-
Tunc demum ipsum ter tantum cepit robur instar leonis,
Quem pastor in agro inter lanigeras oves
Perstrinxerit caulam transilientem, neque interfecit:
Ipsius quidem vim irritavit, postea vero non defendit *oves*,
Sed stabulis se condit: at illæ desertæ formidant,
Ac coacervatæ aliæ super alias sternuntur:
At ille *leo* alacer alto exilit ovili:
Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes. (lorum,
Tunc interfecit Astynoum, & Hypenora pastorem popu-
Alterum quidem super papillam percutiens ærata hasta,
Alterum autem ense magno, in clave *cervicis* ad humerum
Percussit: ab cervice autem humerum disjunxit, & à dorso.
Hos quidem reliquit: Abantem verò petiit & Polyidum,
Filios Eurydamantis somniorum interpretis senis.
Quibus *tamen* euntibus *ad bellum* senex non interpretatus
Sed ipsos fortis Diomedes interfecit, (est somnia
Ivit a. ad Xanthúmque Thoonáque Phænopis filios (tristi
Ambos in senio *patris* natos: hic autem conficiebatur senecta
Filium enim non generavit aliũ, quẽ dom. bon. relinqueret
Tum hic illos interfecit, charam autem abstulit animam
Utrisque: patri autem luctum, & curas tristes
Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reversos
Recepit: sed orbi illius heredes bona partiebantur.
Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidæ,
In uno curru existentes, Echemonáque, Chromiúmque.
Sicut autem leo in boves insiliens cervicem frangit
Juvencæ, vel bovis, sylvam depascentium:
Sic hos ambos ex equis Tydei filius

Detur-

Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Θαρσῶν νῦν Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι.
“ Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
“ Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
“ Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
“ Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
“ Τῷ νῦν αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
“ Μήτι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
“ Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
“ Ἔλθησ' ἐς πόλεμον· τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι·
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ,
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται,
Αἱ μέν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται·
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς, βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον, καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί·
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους·
Ἀλλὰ σφέας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ·
Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι·
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν, πατέρι δὲ γόον, καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο. χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, * Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ γρ. ἐχέμμονα.
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων·
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς

Deturbavit duriter invitos, postea autem arma spoliabat:
Equos autem suis sociis dabat ad naves abigendos.

Æneas Pandarū quærit.

Hunc vidit Æneas dissipantem ordines virorum:
Perrexit autem ire ad pugnam, & ad strepitum lancearum,
Pandarum deo parem quærent sicubi inveniet.
Invenit Lycaonis filium inculpabilem fortémque:
Stetit ante ipsum verbúmque eum contra alloquutus est:
" Pandare ubi tibi arcus, & veloces sagittæ?
" Et gloria? quâ nullus tecum contendit hîc quidem vir,
" Neque quisquam in Lycia te gloriatur esse præstantior.
" Sed age huic immitte sagittam viro: Jovi manus elevans
" Quisquis is *sit, qui* vincit: & jam malis multis affecit
" Trojanos: quoniam multorúmque & fortium genua sol-
" Nisi quis deus est iratus Trojanis, (vit.
" Ob sacrificia succensens. Gravis autem dei est ira.

Pandari verba ad Æneam.

Hunc autem alloquutus est Lycaonis clarus filius,
" Ænea, Trojanorum consultor ære loricatorum,
" Tydidæ eum ego bellicoso in omnibus assimilo,
" Scuto agnoscens, galeâque triconata,
" Equósque inspiciens: certò autem nescio an deus sit,
" An autem hic vir, quem dico, bellicosus Tydei filius.
" Non hic sine deo ista furiosè facit, sed aliquis propè
" Stat immortalium nebulâ tectus humeros, (alió.
" Qui ab isto sagittam celerem quæ assequuta erat eū avertit
" Jam enim ei immisi jaculum, & ipsum petii in humero
" Dextro, è regione per thoracis concavitatem,
" Et ipsum ego affirmabam ad Plutonem demissurum (*me*)
" Attamen non occidi. Deus sanè aliquis est iratus.
" Equi autem non adsunt & currus quos conscendam.
" Sed in ædibus Lycaonis undecim currus *sunt* (gula
Pulchri, nunc primum compacti, recens facti, circū v. stra-
" Expansa sunt: apud autem *ipsos unicuiq;* bijuges equi
" Stant hordeum album comedentes, & avenam.
" Certè quidem mihi valdè multa senex bellator Lycaon
" Proficiscenti mandavit in ædibus affabre factis:
" Equis me jussit in curribus invectum
" Præesse Trojanis in validis præliis,
" Sed ego non parui (profectò multò satius fuisset.)
" Equis parcens, nè mihi indigerent pabulo,
" Viris (*in urbe*) inclusis, soliti comedere largiter.
" Sic reliqui: sed pedes ad illum veni
" Arcubus fretus qui mihi non erant profuturi.
" Jam enim duobus principibus immisi,
" Tydidæque & Atridæ: ex ambobus autem

Verum

Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
Ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
  Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα,
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
“ Καὶ κλέος, ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;
“ Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
“ Ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, (Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,)
“ Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
“ Τρῶας. ἐπεὶ πολλῶν τε, καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
“ Εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
“ Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ* ἔπι μῆνις. γρ. ἐπιμῆνις.
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
“ Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
“ Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
“ Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
“ Ἵππους τ' εἰσορόων. σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν,
“ Εἰ δ', ὅ γ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός.
“ Οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται· ἀλλά τις ἄγχι
“ Ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
“ Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
“ Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
“ Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
“ Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν.
“ Ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
“ Ἵπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
“ Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
“ Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
“ Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
“ Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύρας.
“ Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
“ Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν,
“ Ἵπποισίν μ' ἐκέλευε, καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
“ Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
“ Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)
“ Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
“ Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι* ἄδδην. γρ. ἄδην.
“ Ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
“ Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
“ Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
“ Τυδεΐδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν,

"Verum sanguinem elicui feriens: sed irritavi magis.
"Ideo malo fato à paxillo curvos arcus
"Die illo abstuli, quum Trojam ad desiderabilem
"Ducebam Trojanos, gratificans Hectori dio.
"Si autem rediero & aspexero oculis
"Patriam meam uxorémque & altam magnam domum,
"Statim postea à me caput abscindat alienus vir.
"Nisi ègo hos arcus splendido in igne posuerim
"Manibus confractos, inutiles enim mihi sunt comites.
Hunc autē Æneas Trojanorū dux vicissim alloquutus est:
"Nè sic loquere: prius enim non erit aliter,
"Quàm uterque in hunc virum cum equis & curribus
"Obviam invecti armis experiamur.
"Quare age, meos currus ascende, ut videas
"Quales Trojani equi, periti per campum
"Celeriter valde huc & illuc insequi & fugere.
"Qui & nos in urbem salvos sistent, si rursus
"Jupiter Tydidæ Diomedi gloriam præbuerit.
"Sed age, nunc scuticam, & habenas mirificas
"Accipe: ego autem ab equis descendam, ut pugnem.
"Vel tu hunc excipe: curæ erant autem mihi equi.
Hunc autem alloquutus est Lycaonis clarus filius,
"Ænea tu quidem ipse tene habenas & tuos equos:
"Magis *enim* sub auriga consueto curvum currum
"Ferent, si fugiamus Tydei filium:
"Nè hi, metu correpti, cessatores sint, neque velint
"Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:
"Nos autem impetu facto magnanimi Tydei filius,
"Et ipsos interficiat,& abigat *unicam* ungulā habētes equos
"Quare tu ipse age tuos currus & tuos equos:
"Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta.
Sic loquuti, in currus variegatos conscendentes
Prompti animis in Tydidem, regebant veloces equos.
Hos autem vidit Sthenelus Capanei clarus filius.
Statim autem Tydidem verbis alatis alloquutus est:
"Tydide Diomedes meo charissimo animo,
"Duos viros video fortes, contra te paratos pugnare,
"Vires immensas habentes: alter quidem,arcuum peritus
"Pandarus, filius autem Lycaonis gloriatur esse:
"*Alter* verò Æneas filius magnanimi Anchisæ
"Gloriatur natus esse, mater autem ipsius est Venus.
"Sed age retrocedamus in equis: neque mihi sic
"Ruas per primam aciem: nè dilectum cor perdas.
Hunc autē torvè aspiciens alloquutus est fortis Diomedes

Æneas & Pandarus Diomedem aggrediuntur.

Nè

" Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλὼν, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
" Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
" Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
" Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
" Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
" Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
" Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
" Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
" Χερσὶ διακλάσσας, ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
" Μηδ' οὕτως ἀγόρευε, πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
" Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσφιν
" Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
" Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
" Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
" Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι.
" Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
" Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
" Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
" Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
" Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
" Αἰνεία σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία, καὶ τεὼ ἵππω·
" Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
" Οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
" Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
" Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
" Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
" Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
" Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἅρματα, καὶ τεὼ ἵππω.
" Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους.
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός·
Αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
" Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
" Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐῢ εἰδὼς
" Πάνδαρος· υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι.
" Αἰνείας δ' * υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
" Εὔχεται ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω
" Θῦνε διὰ προμάχων μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

* γρ. υἱὸς μὲν ἀμύμονος ἀγχ.

" Μήτι

Nè de fuga loquaris, quoniam non te persuasurum puto:
“ Non n. meæ generositati consentaneũ fugitantem pugnare
“ Neque formidare: adhuc mihi vires firmæ sunt:
“ Piget autem equos ascendere: sed & sic (nerva.
“ Obviam ibo ipsis: trepidare *enim* me non sinit Pall. Mi-
“ Hos autem duos non iterum retrò referent veloces equi
“ Ambos à nobis: si quidem alter *eorum* aufugerit.
“ Aliud autem tibi dico, tu autem in præcordiis pone tuis,
“ Si mihi multum consiliaria Minerva gloriam dederit
“ Ambos interficiendi, tuos quidem veloces equos
“ Hoc ipso in loco cohibeto, ad currum habenas tendens,
“ Æneæ autem occurrito recordatus ad equos,
“ Et abige *eos* à Trojanis ad bene ocreatos Achivos,
“ Ejus n. stirpis *sunt*, è qua Troi longè lateq; vocẽ mit. Jup.
Dedit pro filio Ganymede pretium: quia optimi *sunt*
“ Equorum quicunque sunt sub auroráque soléque.
“ Hujus stirpis *equos* furatus est rex virorum Anchises
“ Clam Laomedonte quum submisisset fœminas equas,
“ Horum ei sex generati sunt in ædibus ex *illa* stirpe.
“ Quatuor quidem ipse habens nutriebat ad præsepe:
“ Duos autem Æneæ dedit peritos fugæ *capessendæ*.
“ Si *ergo* hos ceperimus, retulerimus gloriam præclaram.
Sic hi quidem talia inter se dicebant: (equos.
Illi autem citò propè accesserunt, impellentes veloces
Hunc prior alloquutus est Lycaonis clarus filius:
Forti animo prædite rei milit. perite, inclyti Tydei fili,
“ Profectò te non telum velox interfecit, amara sagitta;
“ Nunc autem lancea experiar *an te* assequi possim.
Dixit, & vibrans projecit longam hastam,
Et percussit Tydidæ scutum: per hoc autem penitus
Cuspis ærea volans, thoraci infixa est,
Huic autem immane inclamavit Lycaonis clarus filius,
“ Vulneratus es ad ilia penitus: neque te puto
“ Diu amplius duraturum: mihi autẽ magnã laudem dedisti.
Hunc vero non territus alloquutus est fortis Diomedes,
“ Errasti, & non assequutus es: sed *vos* quidem non puto
“ Ante cessaturos, quam alter saltem cadens
“ Sanguine satiet Martem insatigabilem bellatorem.
Sic fatus, jaculatus est: telum autem direxit Minerva
Ad nasum oculum versus, albos autem trajecit dentes,
Atque hujus linguam extremam abscidit ferrum indomitũ:
Cuspis verò penetravit ad extremum mentum,
Cecidit autem è curru: sonuerunt autem arma super ipso
Versicoloria, valde fulgida, trepidarunt vero ejus equi

Pandarum interficit Diomedes.

Velo-

“ Μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἴω,
“ Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
“ Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, γρ. ἦτορ.
“ Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ * αὔτως,
“ Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
“ Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
“ Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγῃσιν.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“ Αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
“ Ἀμφοτέρω κτεῖναι· σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
“ Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
“ Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων·
“ Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
“ Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
“ Δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· οὕνεκ' ἄριστοι
“ Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε·
“ Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
“ Λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
“ Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι * γενέθλης·
“ Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ· γρ. γενέθλη.
“ Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν μήστωρε φόβοιο.
“ Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κεν κλέος ἐσθλόν,
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
“ Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
“ Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
“ Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχοιμι.
Ἦ ῥα. καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ * διὰ πρὸ γρ. διαπρό.
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.
“ Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀΐω
“ Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“ Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
“ Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος, προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής·
Αἰχμὴ δ' * ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα. γρ. ἐξεσύθη.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι

Ὠκύ-

Velocipedes, hujus autem illic soluta est animáq; robúrq;
Æneas autem irruit cum scuto, lanceáque longa,
Veritus nè ad se traherent cadaver Achivi.
Circumibat igitur ipsum, tanquam leo, viribus confisus,
Ante a. ipsum hastā obtendit,& scutū circumquaq; æquale,
Eum interficere paratus, quicunq; huic obvius venisset:
Horribiliter vociferans: saxum autem accepit manu
Tydides, magni ponderis, quód non duo viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: at hic ipsum facile concutiebat,
Eo percussit Æneæ coxendicem, ubi femur (etiam solus;
In coxa vertitur (acetabulum autem ipsum vocant.)
Contūdit a. ipsi acetabulū,& ambos insuper abrupit nervos,
Detraxit autem cutem asper lapis; ipse autem heros
Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
Terræ, *illius* autem oculos atra nox circum cooperuit:
Atque adeò ibi periisset rex virorum Æneas,
Venus Æneam subducit ex acie. Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,
Mater, quæ ipsum sub Anchise peperit boves pascente,
Circum autē suum dilectū filiū extendit lacertos candidos
Ante autem ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit
Munimentum ut esset telorum: nè quis Danaorum equitum
Ferrum in pectoribus jaculatus animam adimeret.
Hæc quidem suum dilectum filium subduxit à prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorum quæ *ei* mandaverat in bello strenuus Diomedes.
Sed is quidem suos inhibuit unicam angulā habentes equos
Seorsum è *bellico* strepitu, ex curru habenas tendens:
Æneæ autem occurrens pulchrè crinitos equos
Abegit à Trojanis, ad benè ocreatos Achivos:
Dedit autem Deipylo socio dilecto (quem supra omnem
Honorabat æqualium cœtum quia ejus menti apta noverat)
Naves ad concavas ut abigeret: sed hic heros
Suos equos ascendens, sumpsit habenas mirificas, (equis
Statim a. Tydidem consecutus est cū fortes ung. habētibus
Alacer: is autem Venerem persequebatur crudeli ferro,
Diomedes Venerem vulnerat. Cognoscens imbellem esse deam, neque dearum
Earum quæ in virorum bello denominantur,
Neq; Minervam, neque urbium vastatricem Bellonam.
At quum tandē assequutus esset, multā per turbā insequens,
Tunc porrecta *lancea* magnanimi Tydei filius
Summam vulnerat manum insiliens acuta lancea,
Imbecillam, statim autem lancea cutem perforavit
Divinum per peplum, quem ei Charites elaborârant ipsæ,
Extremam supra volā fluebat autē immortalis sanguis deæ,

(Cruor

Ωκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' * ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι, δουρί τε μακρῷ, γρ. ἀπόρουσε.
Δείσας μή πως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Αχαιοί·
Αμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς· γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα * πάντοτε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο δ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
Ισχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ωσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Εστη, γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε·
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Αγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Αμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν
Ερκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Η μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Αλλ' ὅγε, τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Εξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς·
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ων ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
Εμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ Αθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ενυώ·
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ενθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ακρην οὔτασε χεῖρα μεταλμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Αβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
Αμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο

(Ιχὼρ

(Cruor, qualis fluit nempe beatis diis.
Non enim frumentum edunt, neque bibunt ardens vinum;
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)
Ille verò valde clamans abs se dejecit filium.
Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo
Nigra nebula, nequis Danaorum equitum
Ferrum in pectora jaculatus animam adimeret.
Huic autem altum inclamavit bello strenuus Diomedes,
" Recede Jovis filia à bello & pugna:
" An non satis est quod mulieres invalidas decipis?
" Quod si tu in bello versabere certè te puto (mentionem.
" Formidaturā bellum & quidem si etiam alibi audieris ejus
Sic dixit: hæc autem mœrens abiit: affligebatur a. graviter
Hanc quidē Iris prehendens pede, velox duxit extra turbā,
Oppressam doloribus, nigrescebat autem ei pulchra cutis.
Invenit deinde pugnæ ad sinistram impetuosum Martem
Sedentem: caligine *tecta* autem hasta jacebat & veloces
Hæc autem in genua procidens fratris dilecti, (equi.
Multum supplicans aureas phaleras habentes petebat equos
" Dilecte frater effer me, da autem mihi equos,
" Ut in olympum eam, ubi immortalium sedes est.
" Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciavit vir,
" Tydides, qui nunc vel aversus Jovem patrem pugnaret,
Sic dixit: huic autē Mars dedit aureas phaleras hab. equos
Hæc autem in currus ascendit mœrens charo animo:
Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus: (bant,
Percussit autē scut. ut agerent *currū*: hi verò non inviti volā-
Statim a. postea pervenerunt *in* deorum sedem, altum O-
Ubi equo stetit ventipes velox iris, (lympum.
Solvens ex curru, atque immortalem apposuit escam.
Illa autem genibus accidit Diones diva Venus
Matris suæ: hæc autem ulnis complectebatur filiam suam,
Manúque ipsam demulsit. & compellavit his verbis,
" Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, cœlicolarum
" Temere, tanquam aliquid mali facienti palam?
Huic autem respondit amica risus Venus,
" Vulneravit me Tydei filius superbus Diomedes,
" Quoniam ego dilectum filium subducebam è prælio
" Æneam, qui mihi omnium longè charissimus est.
" Non n. amplius inter Trojanos & Achivos pugna gravis
Sed jam Danai etiam cum immortalibus pugnant. (est
Huic autem respondit deinde Dione, nobilis dea,
" Perfer filia mea, & tolera angaris licet,
" Multi enim jam pertulimus cœlestes domos habitantes

Venus apud matrem de Diomede conqueritur.

Dione Venerem consolatur.

" Ab

Ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται,)
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν,
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
« Εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος.
« Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
« Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀΐω
« Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφατ'· ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω.
Ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους,
« Φίλε κασίγνητ' ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.
« Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί·
« Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
« Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ·
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη
Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν.
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
« Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων,
« Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
« Οὖτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
« Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
« Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
« Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
« Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων,
« Τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
« Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

" Ab hominibus, gravibus malis invicem illatis;
" Passus est quidem Mars quando ipsum Otus fortísque
" Filii Aloei ligaverunt validis vinculis. (Ephialtes
" Æreo autem in carcere ligatus fuit tredecim menses:
" Et quidem ibi periisset Mars, insatiabilis belli,
" Nisi noverca perpulchra Eeribœa
" Mercurio *illud* indicasset: hic autem furtim subduxit:
" Jam dura enim ipsum vincula conficiebant.
" Passa est & Juno quando eum fortis filius Amphitryonis
" Dextram ad papillam sagitta tricuspide
" Vulneravit, tunc ipsum immedicabilis cepit dolor.
" Passus est & Pluto inter hos ingens velocem sagittam
" Quando ipsum idem vir filius Jovis ægiochi, (tradidit:
" Ad portam *inferorum* inter mortuos assecutus doloribus
" (Sed is ivit ad domum Jovis magnúmque Olympum
" Corde dolens, doloribus cruciatus, nam sagitta
" Humerum per fortem adacta erat, & angebat animum.
" Sed huic Pæon dolores mitigantia pharmaca inspargens,
" Curavit, neque enim mortalis erat.) (committere.
" Improbus horrēda patrās, qui nihil pensi habebat scelesta
" Qui arcu affligebat deos, qui Olympum habitant
" In te autem hunc incitavit dea cæsia Minerva.
" Stultus, neque hoc scit animo Tydei filius, (gnaverit.
" Quod valdè non longævus *sit* qui cum immortalibus pu-
" Neque ipsum filii ad genua patrem appellant,
" Reversum ex bello, & gravi pugna.
" Itaque nunc Tydides, tametsi valde fortis est,
" Caveat nè quis secum fortior te pugnet.
" Nè diu Ægialea perprudens Adrasti filia
" Ex somno gemens charos domesticos excitet,
" Eum cui virgo nupsit desiderans maritum, præstantiss.
" Generosa uxor Diomedis bellicosi. (Achivorum,
Dixit sanè, & ambabus cruorem à manu abstergebat:
Sanata est manus: dolores autem mitigati sunt graves.
Rursus autem inspicientes Minerváque & Juno,
Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritabant.
Inter eos autem sermonem cepit dea cæsia Minerva,
"Jupiter pater, num mihi succensebis ob id quod dixero?
" Sane aliquam Venus Achivarum inducens,
Venerem deridet Minerva
" Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc valde dilexit,
" Earum aliquā demulcens Achivarum pulchris peplis indu-
" Ad auream fibulam perstrinxit manum mollem. (tarum
Sic dixit, subrisit autem pater hominúmque deorúmque
Et advocans alloquutus est auream Venerem:

"Non

“ Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
“ Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
“ Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
“ Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
“ Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
“ Εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
“ Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
“ Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα·
“ Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
“ Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι
“ Βεβλήκει, τότε κεν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος·
“ Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν,
“ Εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
“ Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·
“ (Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διός, καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
“ Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
“ Ὤμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·
“ Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
“ Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι * καταθνητός γ' ἐτέτυκτο) γρ. κατὰ θνητός γ'
“ Σχέτλιος, * ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων, γρ. ὀμβριμοεργός.
“ Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
“ Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
“ Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
“ Ὅτι μάλ' οὐ δηναιός, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
“ Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι.
“ Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
“ Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
“ Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
“ Μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
“ Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
“ Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.
“ Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὀμόργνυ·
Ἄλθετο χείρ· ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι μοι κεχολώσεαι ὅττι κεν εἴπω;
“ Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
“ Τρωσὶν * ἅμ' ἕσπεσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε, γρ. ἅμα σπέσθαι.
“ Τῶν τινὰ καῤῥέζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων,
“ Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην,

“ Οὔ

" Non tibi filia mea, commissa sunt bellica opera;
" Quin tu jucunda obi munera nuptiarum,
Hæc autem Marti veloci & Minervæ omnia curæ erunt.
Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
In Æneam autem irruit bello clarus Diomedes
Cognoscens quòd illi ipse super tenebat manus Apollo,
Sed hic nè deum quidē magnum reverebatur: sed cupiebat
Æneam interficere, & inclytis armis spoliare. (semper
Ter quidem deinde irruit, interficere cupiens:
Ter autem ei repressit lucidum scutum Apollo.
Sed quum jam quartò irrueret deo par,
Graviter insuper alloquutus est procul operans Apollo,
" Cave Tydide, & recede, neque diis
" Paria velis sapere: quoniam nunquam genus simile erit
" Immortaliúmque deorum ac humi euntium hominum.
Sic dixit. Tydides autem abscessit paulisper retro,
Iram evitans longè ferientis Apollinis.
Æneam autem seorsum à turba posuit Apollo
Pergamo in sacro, ubi ipsi templum factum erat:
Hunc quidem Latonáque & Diana sagittis gaudens,
In magno adyto curabántque & honorificè tractabant.
Sed simulacrum fecit argenteo arcu decorus Apollo
Ipsíque Æneæ simile & armis tale.
Circum autem simulacrum Trojani & nobiles Achivi
Feriebant inter se circa pectora bovinos
Clypeos rotundos, & parmas leves, (Apollo.
Tunc utique impetuosum Martem alloquutus est Phœbus
" Mars, Mars, hominū exitiū, fœdate cæde, mœnium quas-
" Annon hunc virum è pugna trahes accedens (sator
" Tydidem qui nunc certè vel Jovi patri pugnaret?
" Veneris quidem primum cominus vulneravit manum ad
" Deinde autem in meipsum irruit deo par. (volam.
Sic loquutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelso,
Trojanorum autem ordines perniciosus Mars concitavit ac-
Assimilatus Achamanti veloci ductori Thracum: (cedens,
Filios autem Priami Jovis alumnus adhortatus est:
" O filii Priami Jovis alumni Regis,
" Quousque adhuc interfici sinetis populum ab Achivis?
" An tantisper dum ad portas scitè structas pugnent?
" Jacet vir quem æquè honorabamus atque Hectorē dium,
" Æneas filius magnanimi Anchisæ,
" Sed agite ex tumultu eripiamus strenuum socium.
Sic loquutus excitavit robur & animum uniuscujusque
Tunc verò Sarpedon valde objurgavit Hectorem nobilem
" Hector,

Apollo Diomedem reprimit.

Apollo facto Æneæ simulachro hostes eludit.

Apollo Martem inciet.

‘ Οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
‘ Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
‘ Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ, καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
‘ Φράζεο Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
‘ Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
‘ Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ, εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον.
Ἀμφὶ δ' ἄρα εἰδώλῳ Τρῶες, καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
‘ Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
‘ Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
‘ Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο;
‘ Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
‘ Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν,
“ Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
“ Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
“ Ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
“ Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
“ Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
“ Ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·

' Hector, quoniam tibi robur abiit quod prius habebas?
' Gloriabaris nimirum sine populis civitatem servaturum
' Solum cum affinibus fratribúsq; tuis. (te & sociis,
' Horum nunc nullum ego videre possum, neq; animadver-
' Sed trepidant tanquam canes circa leonem, (tere.
' At nos pugnamus qui auxiliares adsumus, (venio.
' Etenim & ego auxiliator existens admodum è longinquo
' Procul enim *est* Lycia Xanthum ad vorticosum:
' Ubi uxorémq; dilectam reliqui, & infantem filium,
' Et possessiones multas quas cupere solet qui indigus *est*.
' Sed tamen sic Lycios adhortor, & paratus sum ipse
' Cum viro pugnare, etsi nihil mihi hîc tale est
' Quod vel asportent Achivi, vel abducant.
' At tu stas, ac nè hortaris quidem cæteras
' Copias consistere, & opem ferre *suis* uxoribus.
' Nè fortè quasi nexibus retis capti omnia venantis
' Viris hostibus præda & lucrum insperatum efficiamini.
' Illi autem cito evertent bene habitatam civitatem vestrã.
' Tibi autem oportet hæc omnia curæ esse noctésq; diésque,
' Principes precanti è longinquo vocatorum auxiliatorum,
' Ut assiduè persistant, & duram deponere objurgationem.
Sic dixit Sarpedon, momordit autem mentẽ Hectori sermo,
Statim igitur de curru cum armis saliit ad terram:
Vibránsq; acutas lanceas, per exercitum ibat circumquaque
Adhortans ad pugnandum: excitavit autẽ pugnam gravem.
Hi autem conversi sunt *à fuga*, & adversi steterunt Achivis.
Argivi verò expectarunt conglobati, neq; in fugã versi sunt.
Sicut autem ventus paleas fert sacris in areis,
Viris ventilantibus, quando flava Ceres
Secernit ingruentibus ventis fructúmq; & paleas,
Et albescunt acervi palearum: sic tunc Achivi
Albi supernè facti sunt pulvere, quem per ipsos (equorum
Cœlum adusq; solidum terram pulsando excitarunt pedes
Iterum confligentium, conversi etiam sunt aurigæ:
Illi autẽ robur manuũ recta ferebant, undiq; autẽ caliginẽ
Impetuosus Mars offudit in pugna, Trojanis opem ferens,
In omnem partem discurrens: exequabatur autem mandata
Phœbi Apollinis aureum ensem gestantis, qui ipsum jussit
Trojanis animum excitare postquam vidit Pallada Miner-
Abeuntem: hæc enim erat Danais auxiliatrix. (vam
Ipse autem Æneam valde optimo ex adyto
Eduxit, & in pectoribus robur indidit pastori populorum.
Æneas autem inter socios stetit: hi vèro gavisi sunt,
Postquam viderunt vivúmq; & incolumem advenientem.

'Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
'Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
'Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
'Τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι·
'Ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὡς, ἀμφὶ λέοντα·
'Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
'Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω.
'Τηλοῦ γὰρ Λυκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
'Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
'Κὰδ δὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής·
'Ἀλλὰ καὶ ὣς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
'Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
'Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν·
'Τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
'Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι·
'Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου
'Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε.
'Οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
'Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
'Ἀρχοὺς λισσομένῳ * τηλεκλητῶν τ' ἐπικούρων — γρ. τηλεκλειτῶν.
'Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν·
Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν·
Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κείνει * ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας· — γρ. Κρίνῃ
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο * κονισάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν — γρ. κονισσάλῳ.
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων, ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες·
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου· ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν * ἀγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών. — γρ. ἐγεῖραι.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Et vires integras habentem: percontati tamen non sunt:
Non enim finebat labor alius quem Apollo suscitaverat,
Mársque mortalium perditor, Contentióque insatiabiliter
Ajaces autem ambo, & Ulysses & Diomedes (avida.
Concitabant Danaos ad pugnandum, hi autem & ipsi
Neq; vires Trojanorum timebant, neq; impetus;
Sed expectabant, nebulis simi'es, quas Saturnius
Tranquillitatis tempore sistit in summis montibus
Quiete, quamdiu quiescit vis Boreæ, & aliorum
Vehementium ventorum qui nubes opacas
Flatibus stridulis dissipant flantes. (bant
Sic Danai Trojanos expectabant constanter, neq; fugie-
Atrides autem per turbam *suorum* multa hortans, discurre-
' O amice, viri estote, & fortem animum sumite, (bat,
' Aliiq; alios verecundamini per fortes pugnas.
' Verecundantium enim virorum plures salvi quam occisi:
' Fugientium autem neq; gloria emergit, neq; ulla fortitudo.

Agamemnon suos co hortatus Deicoontem interficit.

Dixit, & jactu hastæ subitò percussit antesignanum virum
Æneæ socium magnanimi Deicoontem
Pergasidem: quem Trojani æquè ac Priami filios
Honorabant, quia impiger erat inter primos ad pugnan-
Hunc in scuto lancea percussit rex Agamemnon. (dum:
Illud vero non hastā imped. sed prorsus trajecit etiam ips.
Ultimum autem in ventrem per balteum *eam* adegit.
Sonuit autem cadens, sonueruntq; arma super ipso.

Æneas Crethonem & Orsilochum interficit

Tunc viciss. Æneas Danaorum occidit viros præstantiss.
Filios Dioclei, Crethonáque, Orsilochúmque.
Horum pater quidem habitabat bene ædificata in Phera,
Dives opum: genere autem erat è fluvio
Alpheo, qui latè fluit Pyliorum per terram:
Qui peperit Orsilochum multis viris imperantem.
Orsilochus verò genuit Diocleum magnanimum.
Ex Diocleo autem gemini nati sunt,
Crethon, Orsilochúsq; pugnæ bene periti omnis.
Hi quidem puberes facti, nigris in navibus
Ad Ilium generosis equis abundans Argivos sequuti sunt
Honorem Atridis, Agamemnoni & Menelao
Comparantes: hos autem ibi finis mortis obtexit.
Quales leones duo montis in cacuminibus
Nutriti sunt sub matre profundæ in densitatibus sylvæ
Hi quidem rapientes boves & pingues oves,
Stabula hominum vastant, donec & ipsi
Virorum in manibus interfecti sunt acuto ferro:
Tales isti duo manibus Æneæ prostrati

Deci-

Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Διομήδης
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
‛Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
‛Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
‛Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.
‛Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ἦ· καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείεω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ * εἴσατο καὶ τῆς, γρ. εἴσατο χαλκός.
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃς', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
Ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε

Deciderunt, abietibus similes altis. (nelaus:
Horum autem prostratorum misertus est in bello fortis Me-
Ivit autem per primos pugnatores armatus fulgenti ferro
Quassans hastam: hujus autem impellebat animum Mars,
Ea cogitans, ut sub manibus Æneæ interficeretur.
Hunc a. vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius. (pulorū,
Ivit a. per primos pugnat. multum enim timebat pastori po-
Ne quid pateretur, & valde ipsorum frustraretur laborem.
Hi quidem jam manúsq; & hastas acutas
Contra se invicem tenebant parati pugnare:
Antilochus verò valde prope astitit pastori populorum,
Æneas autem non sustinuit, impiger quamvis esset bellator,
Ut vidit duos viros, unum prope alterum stantes.
Hi autē postquā occisos traxerunt ad exercitum Achivorū,
Illos quidem miseros tradiderunt in manus sociorum:
Ipsi autem conversi inter primos pugnabant.
Tunc Pylæmenem interfecerunt parem Marti,
Principem Paphlagonum magnanimorum scutatorum,
Hunc quidem Atrides hastâ inclytus Menelaus
Stantem hastâ vulneravit ad clavem *brachii* assequutus.
Antilochus autem Mydona percussit aurigam famulum
Bonum Atymniadē (hic autē avertebat solidungulos equos)
Saxo cubitum assequutus medium, at ex manibus
Frena candida ebore humi ceciderunt in pulveribus.
Antilochus autem occurrens ense percussit tempus:
Sed hic graviter anhelans è pulchro decidit curru
Pronus in pulveribus in sinciput & humeros. (dam.
Atque diu valde *fixus* stetit: inciderat n. in aream profun-
Donec equi pulsant. *eum* humi projecerunt in pulveres.
Hos autem scutica petiit Antil. & ad exercitū abegit Ach.
Hos autē Hect. animad. inter turmas: irruit autem in ipsos
Vociferans, simul autem Trojanorum sequebantur phalāges
Fortes: præerat autem ipsis Mars, & veneranda Bellona:
Hæc quidem habens tumultum immanem pugnæ,
Mars verò in manibus ingentem hastam quassabat (post.
Ibat autem modò quidem ante Hectorem, modò autem
Hunc verò conspicatus horruit in bello acer Diomedes.
Sicut a. quum vir nescius quod agat, immensus ingentē cam-
Constitit ad rapidum fluvium, in mare profluentem, (pum
Spumâ frementem videns, recurritq; retrorsum:
Sic tunc Tydides recessit dixitque populo,
' O amici, qualiter admirabamur, Hectorem dium
' Hastæ vibratorem esse, & audacem bellatorem: (vertit.
' Huic semper prope adest unus deorum, qui mortem a-
'Et

Menelaus Pylæmenem, Antilochus Mydonem perimit.

Diomedes Hectori cedit.

Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων· ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθοι, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ, χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῗδα τυχήσας.
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον, θεράποντα,
Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην (ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους.)
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων, εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμόν τε, καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' εἱστήκει· (τύχε * γὰρ ψαμάθοιο βαθείης·) γρ. γάρ ῥ' ἀμαθοιο.
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος· μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης, καὶ πότνι' Ἐνυώ·
Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
Ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
· Ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
· Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
· Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.

' Et nunc ei adest ille Mars mortali viro similis :
' Quare ad Trojanos conversi semper retro
' Absistite cedentes : neque cum diis cupiatis fortiter pu- (gnare.
Sic dixit : Trojani autem admodum prope accesserunt ipsos.
Tunc Hector duos viros interfecit peritos belli,
In uno curru existentes, Menesthem, Anchialúmque,
Horum autẽ lapsorũ misertus est magnus Telamonius Ajax.
Stetit autem proximè accedens,& jaculatus est hasta lucida
Et percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso
Habitabat, prædives, arvis abundans : sed eum fatum
Duxit auxiliaturum ad Priamúmq; & filios.
Hunc in balteo percussit Telamonius Ajax :
Inferiori autem in ventre defixa est longa hasta,
Resonuítq; cadens, accurrit autem illustris Ajax,
Arma prædaturus : Trojani verò *in eum* tela fuderunt
Acuta, perlucida : scutum autem excepit multa.
Sed hic calce impresso, ex cadavere æratam hastam
Evulsit, non tamen etiam alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere : premebatur enim telis.
Timuit autem circumventionem validam Trojanorum strei- (nuorum,
Qui multiq; & strenui instabant hastas tenentes :
Qui ipsum, magnum licet existentem & fortem & clarum,
Repulerunt à se ; hic autem cedens, retroactus est.
Sic hi quidem laborem subibant in forti pugna,
Tlepolemi & Sarpedonis pugna.
Tlepolemum autem Heraclidem latúmq; magnúmq;
Animavit adversus dium Sarpedonem fatum violentum,
Hi autem quum jam propè essent, alter in alterum euntes,
Filiúsq; nepósq; Jovis nebularum congregatoris,
Hunc & Tlepolemus prior verbum alloquutus est,
' Sarpedon, Lyciorum consultor, quæ tibi necessitas
' Pavitare hîc, pugnæ imperito viro ?
' Mentientes igitur te dicunt Jovis sobolem ægiochi
' Esse, quum multum illis inferior sis viris
' Qui ex Jove nati sunt, tempore priscorum hominum.
' Sed qualem aiunt vim Herculeam,
' Esse meum patrem,audacem leoninos spiritus gerentem,
' Qui quondam huc quum venisset ob equos Laomedontis
' Sex solis cum navibus & viris paucis,
' Ilii diripuit civitatem, desertásq; reddidit vias.
' At tibi ignavus quidem animus, minuuntur autem *tuæ* co-
' Neq; te Trojanis puto auxilio fore, (piæ
' Profectum ex Lycia, etiamsi admodum fortis es,
' Sed à me interfectum ad portas inferni descensur.
Hunc rursus Sarpedon Lyciorũ dux contra alloquutus est,
' Tle-

‘ Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
‘ Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
‘ Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε * κατέκλανεν, εἰδότε χάρμης, γρ. κατέκταν' ἕν εἰδότε.
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας·
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβάς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι,
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠΰν τε μέγαν τε
Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
‘ Σαρπηδόν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
‘ Πτώσσειν, ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
‘ Ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
‘ Εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
‘ Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
‘ Ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην,
‘ Εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα·
‘ Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
‘ Ἓξ οἴης σὺν νηυσί, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
‘ Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
‘ Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί,
‘ Οὐδέ * τέ σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι γρ. τί σε.
‘ Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι·
‘ Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα, πύλας Ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,

‘ Τληπό-

' Tlepoleme, certè ille evertit Ilium sacrum
' Temeritate viri clari Laomedontis, (sermone
' Qui ipsum, quum beneficium contulisset, aspero increpuit
' Neq; reddidit equas, quarum gratiâ è longinquo venerat
' Tibi autem ego hæc edico cædem & mortem nigram
' A me eventuram, & meâ sub hastâ stratum (hábenti.
' Gloriam mihi daturum, animã autẽ Plutoni inclytos equos
Sic dixit Sarpedon: sustulit autem fraxineam lanceam
Tlepolemus: & horum quidem simul hastæ longæ
E manibus eruperunt, percussit quidem cervicem mediam
Sarpedon, cuspis autem penitus penetravit acerba:
Hunc vero circa oculos obscura nox cooperuit,
Tlepolemus autem femur sinistrum hastâ longâ
Percussit: cuspis autem transacta est properans,
Ossi infixa: pater autem mortem avertit.
Ac Deo parem quidem Sarpedonem generosi socii
Extulerunt è prælio: gravabat autem ipsum hasta longa
Dum traheretur, eam quidem nullus animad. nec cogitavit
Femore trahere lanceam fraxineam, ut rectus staret, (*eum*
Festinantium talem enim habebant laborem occupati circa
Tlepolemum autem ex altera parte bene ocreati Achivi
Exportabant prælio: animadvertit autem nobilis Ulysses
Fortem animum habens: turbatum erat autem ei dilectum
Sed deliberavit postea in mente & in animo, (cor.
An ulteriùs Jovis filium gravisoni insequeretur,
An plurimum Lyciorum animam auferret.
Neque verò Ulyssi magnanimo fatale erat,
Fortem Jovis filium interficere acuto ferro. (nerva
Quare ad multitudinem Lyciorum vertit *ejus* animum Mi-
Tunc *igitur* hic Cæranum occidit, Alestorémq; Chromiúmq;
Alcandrúmque Haliúmque, Neomenáque Prytanímque
Atq; etiam plures Lyciorum interfecit nobilis Ulysses
Nisi statim intellexisset magnus, pulchrè galeatus Hector:
Ivit autem per primas acies armatus fulgenti ære, (dente
Terrorem inferens Danais, gavisus est autem eo acce-
' Sarpedon Jovis filius, verbum autem lugubre dixit, *Sarpedon vulneratus Hectoris opem implorat*
' Priamede, nè me prædam Danais sinas
' Jacere, sed auxiliare: postea me vel deserat vita
' In civitate vestra, quoniam non eram ego
' Reversurus domum, dilectam in patriam terram,
' Oblectaturus uxorémq; dilectam, & infantem filium.
Sic dixit: hunc autem non alloquutus est galeæ motor
Sed perrexit, cupiens quàm citissimè (Hector,
Repellere Argivos, multorúmq; animam auferre.

Cæterum

‘Τληπόλεμ᾽ ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
‘Ανέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
‘Ος ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
‘Ουδ᾽ ἀπέδωχ᾽ ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
‘Σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
‘Εξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
‘Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ᾽ Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ως φάτο Σαρπηδών· ὃ δ᾽ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν * ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ γρ. ἁμαρτῇ.
Εκ χειρῶν ἤϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδών· αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ᾽ ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ᾽ ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Οστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ᾽ ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ελκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ᾽, οὐδ᾽ ἐνόησε
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ᾽ ἐπιβαίη
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ᾽ ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
Η᾽ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Η᾽ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν.
Ιφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ενθ᾽ ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Αλκανδρόν θ᾽, Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε,
Καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ᾽ ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
‘Πριαμίδης, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
‘Κεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
‘Εν πόλει ὑμετέρῃ. ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ἔγωγε
‘Νοστήσας οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ως φάτο· τὸν δ᾽ οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Αλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ωσαιτ᾽ Ἀργείους, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.

Cæterum divinum quidem Sarpedonem generosi socii
Collocarunt sub ægiochi Jovis perpulchra fago:
Ex autem ipsius femore lanceam fraxineam extraxit foras
Fortis Pelagon, qui ejus dilectus erat socius.
Hunc autem deseruit animo, & circa oculos offusa est caligo;
Rursus autem refocillatus est: circum autem aura Boreæ
Recreabat afflans ægrè spirantem animam.
Argivi autem propter Martem, & Hectorem armatum,
Neq; unquam conversi fugiebant nigras ad naves,
Neq; unquam contra ferebantur in pugna, sed semper retrò
Cedebant, postq. animadverterunt inter Trojanos Martem
Tunc quem primum, quem ultimum interfecit
Hectórque, Priami filius, & ferreus Mars?
Eximium Teuthrantem, & equitandi peritum Orestem.
Threcúmq; bellatorem Ætolium, Oenomaúmque
Oenopidemq; Helenū, & Oresb. ornat. mitram habentem.
Qui in Hyla habitabat valde divitiarum studiosus,
Lacu circundatus Cephisside: apud autem ipsum alii
Habitabant Bœoti valde opimum populum habentes;
Hos autem postquam animadvertit dea albis ulnis Juno,
Argivos interimentes in forti pugna,
Statim Minervam verbis velocibus alloquuta est,
'Proh facinus! ægiochi Jovis filia indefessa,
'Certè vanum verbum promisimus Menelao,
'*Eum* Ilio devastato bene murato rediturum,
'Si sic furere sinamus perniciosum Martem.
'Sed age, & nos adhibeamus impetuosum robur.
Sic dixit: neq; inobsequens fuit dea cæsia Minerva
Properans quidem auro ornatos apparavit equos
Juno veneranda dea, filia magni Saturni:
Hebe autem circa currus velociter posuit rotundas rotas
Æreas, octo radiorum, ferreum axem circum,
Quarum aurea est circumferentia, incorrupta, sed supernè
Æreæ laminæ affixæ, res mirabiles visu:
Modioli autem ex argento sunt orbiculati utrinque.
Stella autem aureis & argenteis loris
Distensa est, duo autem rotundi orbes sunt: (temonem
Ex ea autem argenteus temo extabat, sed ad summum
Ligavit aureum pulchrum jugum: in eo antilenas
Pulchras posuit aureas: sub verò jugum duxit Juno
Equos velocipides, cupida contentionis & vociferationis.
Sed Minerva filia Jovis ægiochi
Peplum quidem deposuit subtilem, patris super pavimento
Variegatum, quem ipsa fecerat & elaborarat manibus;

Juno & Minerva ad prælium se præparant.

Lori-

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη· περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
　Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ, καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην·
Ὅς ῥ' Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι, πὰρ δέ οἱ ἄλλοι Palmer. Exer. p. 816.
Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. δήμου.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
„Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
„Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
„Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
„Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
„Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
　Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους·
Ἥρη πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα γρ. ὀχέσφι.
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι, καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
　Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
Ποικίλον· ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν·

Loricam autem quum induisset Jovis nubium coactoris,
Armis ad bellum armabatur lacrymosum,
Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,
Horribilem; circum quam undiq; terror circumdatus erat.
Inerat autẽ contentio, inerat fortitudo, inerat horribilis per-
Inerat etiã Gorgon, caput diri monstri, (sequentiũ impetus,
Dirúmque, horrendúmq; Jovis portentum Ægiochi.
In capite autẽ circumcristatã galeã posuit quatuor annulos
Aureã, centum urbium militibus sufficientem. (habentem
Inq; currus lucentes pedibus ascendit, accepit autem hastã
Gravem, magnam, solidam, qua domat turmas virorum
Heroum, quibuscunq; irascitur forti patre genita.
Juno autem scutica velociter urgebat equos: (Horæ.
Sponte autem portæ crepuerunt Cœli, quas custodiebant
Quibus commissum est magnum Cœlum Olympúsque,
Ut & aperiant densam nebulam, & claudant.
Hâc per ipsas calcaribus parentes impellebant equos.
Invenerunt autem Saturnium a diis seorsum sedentem aliis
Summô vertice cacuminosi Olympi.
Tunc equos sistens dea albas ulnas habens Juno
Jovem supremum Saturnium interrogavit, & alloquuta est,
'Jup. pater an non succẽses Marti ob ista violẽta facinora?
' *Prob* ! quantum & qualem perdidit populum Achivorum
' Temere, ac non ut decuit, mihi autẽ dolor: illi verò quieti
' Delectantur, Venúsq; & argenteo arcu decorus Apollo,
' Insanum hunc *Martem* emittentes, qui nullum novit jus.
' Jupiter pater, nunquid mihi irasceris si Martem
' Graviter percutiens pugna expellam ? (piter:

Juno & Minerva à Jove pugnandi veniam petunt.

Hanc autem respondens alloquutus est nubicogus Ju-
' Agedum, adversus ipsum incita Minervam prædatricem,
' Quæ ipsum maximè solita est malis doloribus afficere.
Sic dixit : neq; immorigera fuit dea albis ulnis Juno.
Verberavit autem equos : hi autem non inviti volabant
Inter terramq; & Cœlum stellatum.
Quantum *autem* aeris spatium vir vidit oculis
Sedens in specula, prospectans in purpureum mare,
Tantum saltu emetiuntur deorum altisoni equi. (tes,
Sed quando Trojam pervenerunt, duósq; ad fluvios fluen-
Quà fluxus Simois committunt & Scamander,
Ibi equos stitit dea albas ulnas habens Juno, (dit:
Solvens ex curribus: circum autem caliginem multam fu-
Cæterum his ambrosiã Simois emergere fecit ad pascendum,
Hæ autem iverunt timidis columbis incessu similes,
Viris Argivis auxiliari properantes.

Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωτο·
Εν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή·
Εν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πολέων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ες δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ηρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ηρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
Ημὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ενθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο, καὶ προσέειπε·
‘ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Αρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
‘Οσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Αχαιῶν
‘ Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι.
‘Τέρπονται, Κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων,
‘ Αφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα,
‘ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν Αρηα
‘ Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Αγρει μάν, οἱ ἔπορσον Αθηναίην ἀγελείην,
Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Οσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ημενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ηχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ενθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ανδράσιν Αργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.

Αλλ'

Sed quando venerunt ubi plurimi & optimi
Stabant, circa vim Diomedis equorum domitoris
Confer ti, leonibus similes cruda vorantibus,
Vel suibus apris, quorum robur non debile;
Ibi stans clamavit dea albas ulnas habens Juno,
Stentori similis magnanimo, æream vocem habenti,
Qui tantum vociferabatur quantum alii quinquaginta.
Pudor *adsit*, Argivi, mala probra, forma *tantum* spectabiles,
' Quamdiu quidem in bello versabatur divus Achilles,
' Nunquam Trojani ante portas Dardanias
' Veniebant, illius enim horrebant fortem hastam:
' Nunc autem procul ab urbe concavas apud naves pugnant.
Sic fata, commovit robur & animum uniuscujusque.
Tydidi autem supervenit dea glaucis oculis Minerva;
Invenit autem hunc regem apud equos & currus
Vulnus refrigerantem, quod ei inflixerat Pandarus sagitta,
Sudor enim ipsum affligebat sublato loro
Scuti rotundi, quo premebatur, æger autem erat manu
Allevata igitur loro, atrum sanguinem abstergebat.
Equinum autem dea jugum tetigit dixitque,
' Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.
' Tydeus parvus quidem erat corpore, sed bellator: (bam,
' Et quidem *etiam tum* quum ipsum ego non pugnare sine-
' Neq; irruere: ac quando venit absq; Achivis
' Legatus ad Thebas multos inter Cadmeos, *i. Thebanos*
' Epulari ipsum jubebam in ædibus quietum:
' Attamen hic animum retinens suum fortem, sicut antea,
' Juvenes Thebanorum provocabat, quemlibet autem vin-
' Facile: talis namq; ego adjutrix eram. (cebat
' At tibi certè ego quidem assisto & *te* custodio,
' Et te alacriter jubeo adversus Trojanos pugnare:
' Sed tua vel labor multo motu fatigans membra subiit
' Vel te certè timor cohibet exanimans: non *igitur* tu post-
' Tydei soboles es bellicosi Oenidæ. (hac
' Hanc autem respondens alloquutus est fortis Diomedes,
' Agnosco te dea filia Jovis ægidem tenentis.
' Ideo ingenuè dicam verbum, neq; celabo: (cordia,
' Neque me aliquis timor tenet exanimans, neq; aliqua so-
' Sed adhuc tuorum recordor jussorum quæ mandasti.
' Non *enim* me sinebas beatis diis, ex adverso pugnare
' Aliis, sed si Jovis filia Venus
' Venisset ad prælium, hanc *jubebas*, lædere acuto ferro.
' Quare nunc & ipse recede; atq; cæteros
' Argivos jussi congregari hic omnes.

Minerva Diomedem alloquitur

' Agnosco

Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Εστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Η συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ενθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ος τόσον αὐδήσασκ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
" Αἰδὼς Αργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
" Οφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Αχιλλεύς,
" Ουδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
" Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
" Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ως εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
Ελκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
Ιδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ασπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ανδ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
Ιππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε,
" Η ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
" Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
" Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
" Ουδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Αχαιῶν
" Αγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
" Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον·
" Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ.
" Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
" Ρηϊδίως· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
" Σοὶ * δή τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω, γρ. δ' ἤτοι.
" Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι.
" Αλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
" Η νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
" Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
" Γινώσκω σε θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
" Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω·
" Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὄκνος.
" Αλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
" Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
" Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
" Ελθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
" Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
" Αργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας.

" Agnosco enim Martem in prælio dominantem.

Minerva Diomedem jubet cum Marte congredi

Huic vero respondit deinde dea cæsiis oculis Minerva;
" Tydide Diomedes, meo charissime animo,
" Nè tu Martem hunc time, neque quenquam alium
" Immortalium : talis tibi ego adjutrix sum.
" Sed age in Martem primum impelle unicungulos equos :
" Verbera autem [illegible]minus,neq; verere impetuosum Martem
" Hunc,insanum ascitū malum,ab aliis ad alios transeuntē,
" Qui nuper mihíque & Junoni promiserat, dicens,
" Adversus Trojanos *se* pugnaturum,& Argivis auxiliaturū:
"Nunc tamen cum Trojanis versatur,illorū autē oblitus est.
Sic loquuta Sthenelum ab equis detrusit in humum,
Manu retrorsum trahens, hic autem confestim desiliit,
Atque in currum ascendit juxta Diomedem nobilem
Alacris dea, valde autem crepuit fagineus axis
Præ pondere,potentē enim ducebat deā virúmq; optimum.
Corripuit autem flagellum & habenas Pallas Minerva :
Satím*que* in Mart. primum direxit unicungulos equos.
Certè hic quidem Periphantem ingentem interfecit
Ætolorum longè fortissimum, Ochesii illustrem filium :
Hunc quidem Mars occidebat sanguinarius : sed Minerva
Induit Orci galeam, nè ipsam videret potens Mars.
Postquā autē vidit hominum perditor Mars Diomedē divum,
Certè hic quidem Periphantem ingentem illic sivit
Jacere, ubi primùm interficiens abstulerat animum,
At ivit recta in Diomedem equitandi peritum.
Hi autem quum jam proximi essent alter in alterum euntes
Prius Mars jaculatus est super jugum habenásq; equorum
Hastam æream, cupiens animam eripere,

Diomedes Martem vulnerat.

Et hanc manu accipiens dea cæsiis oculis Minerva,
Summovit à curru, ut incassum vibraretur.
Secundo autem impetum faciebat bello fortis Diomedes
Hastâ æreâ. adegit autem Pallas Minerva
Infimum in ventrem, ubi cingebatur balteo. (ceravit :
Eâ parte ipsum vulneravit assequutus,cutémq; pulchrā dila-
Et hastam extraxit rursus, boatum autem edidit ferreus
Quantum novies mille clamant vel decies mille (Mars
Viri in belli, pugnam ineuntis Martis.
At verò tremor occupavit Achivósque Trojanósque,
Territos : adeo resonuit Mars insatiabilis belli.
Qualis autem ex nubibus atra apparet caligo,
Ab æstu venti graviter spirantis excitati :
Talis Tydidi Diomedi fortis Mars
Apparebat simul cum nebulis iens in cœlum latum.

" Γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
" Μήτε σύ γ᾽ Ἄρηα * τόνδε δείδιθι, μήτε τιν᾽ ἄλλον γρ. τόγε.
" Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.
" Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐπ᾽ Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
" Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ᾽ ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
" Τοῦτον, μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον,
" Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ᾽ ἀγορεύων
" Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
" Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ᾽, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
Ἡ δ᾽ ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ᾽ ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ᾽ ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτίκ᾽ ἐπ᾽ Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν
Αἰτωλῶν ὄχ᾽ ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν᾽ Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ᾽ ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ᾽ ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ᾽ ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ᾽ ἵππων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ᾽ ἐκ δίφροιο, ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ᾽ ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν·
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ᾽ ἔβραχε χάλκεος Ἄρης·
Ὅσσον τ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες, ἐν πολέμῳ ἔριδα συνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ᾽ Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ᾽ ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο.
Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
Φαίνεθ᾽ ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Celeriter autem venit deorum in sedem, altum Olympum
Apud autem Jovem Saturnium sedit animo mœrens.
Ostendit autē immortalē sanguinem defluentē ex vulnere
Et lugens verbis velocibus *eum* alloquutus est,

Mars saucius apud Jovem expostulat.

' Jupiter pater, non indignaris videns hæc violenta facinora
' Semper sanè gravissima *nos* dii passi sumus
' Mutuo consilio gratificantes hominibus. (am
' Propter te omnes pugnamus tu n. pepulisti dementem fili-
' Perniciosam : cui semper scelesta opera curæ sunt.
' Alii enim omnes quotquot dii sunt in Olympo,
' Tibi obediunt, & subjecti sumus, singuli.
' Hanc autem neq; verbo coerces, neq; facto :
' Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam noxiam,
' Quæ nunc Tydei filium magnanimum Diomedem
' Furere induxit contra immortales deos. (volam
' Venerē quidē primum comminus vulneravit in manu ad
' Postea autem in meipsum irruit deo similis.
' Sed me subduxerunt veloces pedes : profectò diu
' Ibi dolores passus fuissē inter horrendos cadaverum acerv.
' Aut vivens, languidus fuissem ex ferri ictibus (piter,

Jupiter Martem objurgat

Hunc autem torvè intuitus, alloquutus est nubicogus Ju-
' Nè *tu*, qui ab aliis ad alios transis, mihi assidens lamen.
' Inimicissimus enim mihi es deorum qui olympū habitant
' Semper enim tibi contentio grata, belláq; pugnæq;
' Matris tibi ingenium est intolerabile ; non tractabile,
' Junonis, quam quidem ego sedulo reprimo verbis.
' Idcirco te puto illius hæc pati consiliis
' Sed *tamen* neutiquā te amplius diu patiar dolores habere
' Ex me enim genus tibi est, mihíq; te genuit mater.
' Si autem aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus
' Jampridem fuisses inferior cœlitibus.

Sic dixit, & Pæonem jussit *illi* mederi. (gens
Huic igitur Pæon dolorem lenientia medicamina insper-
Sanavit *eum*, nequaquam enim mortalis erat. (album
Sicut autē quando coagulum agitatum concrescere fecit lac
Liquidum quum esset: valde autē velociter concrescit mis-
Ita celeriter sanavit impetuosum Martem. (centi :
Hunc autem Hebe lavit, pulchráq; indumenta induit
Juxta autem Jovem Saturnium sedit, *eo* honore exultans.
Rursus autem ad domum Jovis magni venerunt
Junóq; Argiva & alalcomeneis Minerva, (dibus.
Postquam cohibuerunt homicidam Martem à virorum cæ-

ARGU-

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων·
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
“Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
“Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
“Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
“Οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
“Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ
“Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
“Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ·
“Ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον,
“Ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
“Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
“Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
“Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
“Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
“Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
“Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
“Μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε·
“Ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
“Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε·
“Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
“Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
“Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν·
“Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
“Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐστί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
“Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
“Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο· καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα * φάρμακα πάσσων.
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο· γρ. φαρμακ' ἐπάσσεν·
* Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν * ἐπειγόμενος συνέπηξεν Ὡς δ'.
Ὑγρὸν ἐὸν, μάλα δ' ὦκα * περιστρέφεται κυκόωντι· γρ. ἐπειγόμενος.
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε.
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων. γρ. περι-
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο, στρέφεται.
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

ARGUMENTUM VI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

QUum dii à prælio recessissent, Græci multos interficiunt Trojanorum: Heleno autem suadente, Hector in civitatem ascendit, & matrem Hecubam hortatur ut vota faciat Minervæ: & polliceatur duodecim boum sacrificium, ut Diomedem avertat à prælio. Interim autem quum essent in campo, Glaucus & Diomedes agnita paterna amicitia permutant arma inter se. Hector vero alloquutus matrem Hecubam & uxorem Andromacham, cum fratre Alexandro in prælium egreditur.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Zeta Andromachæ & Hectoris est confabulatio.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris & Andromaches colloquium.

HOMERI ILIADOS. LIB. VI.

TRojanorum autem & Achivorum acris pugna destituta est *à diis*. (cum per campum,
Frequenter autem huc & illuc cum impetu ferebatur præli-
Quum alii in alios dirigerent æratas lanceas,
Inter Simoentis & Xanthi fluenta.
Ajax autem primus Telamonius, septum Achivorum,
Fit cædes. Trojanorum rupit agmen, lumenq; sociis attulit,
Quum percussisset virum qui fortissimus inter Thraces erat,
Filium Eussori, Acamantem, amplum & procerum.
Hunc percussit primus galeæ in cono equina seta cristatæ,
Inque fronte fixit, penetravit autem intra os
Cuspis ærata: atq; hic tenebræ oculos texerunt.
Axylum autem interfecit strenuus in bello Diomedes
Teuthranidem, qui habitabat bene structa in Arisba,
Dives opum; ac benignus erat hominibus:
Omnes enim accipiebat comiter, secus viam ædes incolens.
Ab eo tamen nullus horum tunc avertit acerbam mortem
Ante *illum* prodiens *(ad eum protegendū)* sed ambos *ille* vita
Ipsum & famulum Calesium qui tunc equorum (privavit,
Erat

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων· Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Ζῆτα δ' ἄρ Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔσσ' ὀαριστύς.

ΑΛΛΗ.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Ζ. ῥαψωδία.

ΤΡΩΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα· φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψεν. γρ. ὅσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων·
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων

Erat auriga, hi igitur ambo terram subierunt.
Dresum autem Euryalus & Opheltium interfecit.
Ivit autem ad Æsepum & Pedasum, quos quondam nym.
Nais Abarbarea peperit inculpato Bucolioni.
Bucolion autem erat filius clarus Laomedontis
Maximus natu: sed clandestinum ipsum genuerat mater,
Pastoris enim officio fungens super ovibus, mixtus est (*cum quadam nympha*) amore & cubili.
Ipsa autem gravida facta gemellos peperit filios.
Horum igitur labefactavit robur & pulchra membra
Mecistiades, & ab humeris *illorum* arma detraxit.
Astyalum autem occidit perseverans in bello Polypœtes
Pidytem verò Ulysses Percosium interfecit
Hasta ærea, Teucer autem Aretaonem nobilem.
Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendenti
Nestorides. Elatum verò rex virorum Agamemnon:
Incolebat autem Satnioentis pulchrè fluentis apud ripas
Pedasum altum. Phylacum autem occidit Leitus heros
Fugientem: Eurypylus autem Melanthium interfecit.
Adrestum autem postea fortis in bello Menelaus
Vivum cepit, equi enim ipsius pavefacti per campum,
Ad ramum impediti myricinum, curvum currum
Quum fregissent in summo temone ipsi quidem contende-
Ad civitatem quo alii territi fugiebant: (runt
Ipse autem ex curru juxta rotam devolutus est
Pronus in pulveribus in os, apud autem ipsum stetit
Atrides Menelaus tenens longam hastam.
Adrestus autem deinde amplexus genua supplex oravit,
'Vivum cape Atrei fili, ac tu digna accipe præmia,
'Multæ enim in divitis patris *domo* res pretiosæ reconditæ
'Æsq; aurumq; & valdè elaboratum ferrum: (jacent,
'Ex his tibi largietur pater infinita dona,
'Si me vivum *esse* audiverit in navibus Achivorum.

Adrestum vivum cepit Menelaus.

Sic dixit: huic autem animum in pectoribus persuadebat;
Et jam ipsum mox erat veloces ad naves Achivorum
Daturus suo famulo deducendum: sed Agamemnon
Obvius venit currens, & minaciter clamans, verbum dixit,
'O mollis, ô Menelae, curnam tu respectum habes ita
'Hominum? an tibi optimè res administratæ sunt domi
'A Trojanis? horum nullus effugiat grave exitium
'Manusq; nostras, neq; quem in ventre mater
'Infantem existentem fert, nè is quidē fugiat: sed simul om-
'*Cum* Ilio pereant inhumati, & prorsus extincti, (nes
Sic loquutus immutavit fratris mentem heros,

Recta

Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον·
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
Ἄδρηστον δ' ἄρ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ', ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο, γρ. ἐνι-
Ὄζῳ * ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα βλαφθέν-
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην τε.
Πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
Πρηνὴς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων,
" Ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
" Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
" Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
" Τῶν κέν τοι χαρίσατο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
" Αἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν * ἔπειθε γρ. ὄρινε.
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα,
" Ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι * αὔτως
" Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον γρ. οὕτως.
" Πρὸς Τρώων; τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, γρ. ἦι.
" Χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
" Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
" Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι, καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,

Αἴσιμα

Recta admonens: hic autem à se depulit manu
Heroem Adrastum: atque hunc rex Agamemnon
Vulneravit ad ile: hic verò resupinatus est: Atrides autem
Calce in pectus impressa evulsit fraxineam lanceam.
Nestor milites cohortatur.
At Nestor Argivos hortabatur, altè clamans,
' O amici heroes Danai, famuli Martis,
' Nemo nunc exuviis intentus retrò
' Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat:
' Sed viros interficiamus: pòstea autem & illos quieti
' Cadaveribus per campum detrahetis mortuis.
Sic fatus concitavit robur & animum uniuscujusque
Tunc autem Trojani bellicosis ab Achivis
Helenus Æneam & Hectorem monet. Hectorique suadet ut in urbem eat, & fœminas Minervæ supplicare jubeat.
Ilium ascendissent, propter ignaviam *suam* domiti,
Nisi Æneæq; & Hectori dixisset astans
Priamides Helenus, augurum longè præstantissimus,
' Æneáque & Hector (quoniam labor in vos maximè,
' Trojanorum & Lyciorum incumbit, quia præstantissim.
' Omnē ad impetum estis & ad pugnandum & consulendū)
' State istic, & copias inhibete ante portas, (uxorum
' Quoquoversum discurrentes, priusquā rursus inter manus
' Fugientes cadant, hostibus verò gaudium fiant.
' Sed postquam phalanges adhortati fueritis omnes,
' Nos quidem adversus Danaos pugnabimus ibi manentes
' Quamvis valde premamur, necessitas enim urget.
' Sed tu Hector civitatem adi: dic autem deinde
' Matri tuæ & meæ: hæc autem congregans matronas
' *In* templum Minervæ glaucis oculis in arce summa,
' Aperiens clave valvas sacræ ædis,
' Peplum qui ei videbitur preciosissimus & maximus
' Esse in domo, & ei longè charissimus ipsi,
' Ponat Minervæ ad genua pulchricomæ:
' Et ei voveat *se* duodecim boves in templo
' Anniculas indomitas sacrificaturam: si miserata fuerit
' Urbémq; & Trojanorum uxores; & infantes liberos.
' Si Tydei filium averterit ab Ilio sacro,
' Ferocem bellatorem, fortem artificem fugæ,
' Quem certè fortissimum Achivorum arbitror esse.
' Neq; Achillem unquam sic timuimus principem virorum
' Quem aiunt ex dea *natum* esse: sed hic valde
' Furit, neq; quisquam ei potest robore par esse.
Sic dixit: Hector autem nequaquā fratri inobediens fuit,
Sed statim ex curru cum armis desiliit in terram,
Vibrans autē acuta jacula per exercitū ibat quoquoversum
Concitans ad pugnandum, suscitavit autem prælium grave.

Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
" Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
" Μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
" Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
" Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
" Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας·
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε, καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
" Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
" Τρώων, καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
" Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε, μάχεσθαί τε, φρονέειν τε,
" Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
" Πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
" Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι·
" Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
" Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
" Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
" Ἕκτορ ἀτὰρ σὺ πόλινδε * μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα γρ. με-
" Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς, τοίχεο.
" Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
" Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
" Πέπλον ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
" Εἶναι ἐνὶ * μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ, γρ. με-
" Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο, γάρῳ.
" Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
" Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
" Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
" * Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς, γρ. ὥς
" Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο· κεν Τυδ.
" Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
" Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν.
" Ὅν πέρ φασι θεᾶς * ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
" Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. γρ. ἐξ
" Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν. ἔμμεναι.
" Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων * μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ γρ. μα-
χέσασθαι.

Hi autem conversi sunt, & adversi steterunt Achivis:
Argivi autem paulum retrocesserunt, & cessarunt à cæde,
Existimabant enim aliquem immortalium ex cœlo stellato
Trojanis auxiliaturum descendisse: sic conversi sunt.
' Hector autem Trojanos hortabatur, altum inclamans,
' Trojani animosi, & è longinquo evocati socii,
' Viri estote amici: ac mementote strenuæ fortitudinis
' Tantisper dum ego ibo ad Ilium, & senibus
' Dicam consiliariis & nostris uxoribus,
' Diis ut supplicent, voveântq; hecatombas.
Sic loquutus abiit pulchrè galeatus Hector: (grum
Circum autem ipsum talos pulsabat & cervicem corium ni-
Ora quæ extrema currebat circa scutum umbilicatum.
Glaucus autem Hippolochi filius,& Tydei filius
In medium utrorumq; coierunt prompti ad pugnandum.
Quum autem jam propinqui essent, alter in alterum euntes,
Illum prior alloquutus est fortis in prælio Diomedes,
' Quisnam tu es, fortissime mortalium hominum?
' Non enim unquam vidi *te* in pugna viris decus afferente
' Antea: atqui nunc longè antecessisti cunctos
' Tua confidentia: quoniam meam longam hastam expe-
' Sed infelicium filii meo robori occurrunt. (ctasti.
' At si aliquis immortalium de cœlo venisti,
' Non equidem cum diis cœlestibus pugnavero:
' Nam nè Dryantis quidem filius fortis Lycurgus
' Diu vixit, qui cum diis cœlestibus contendebat:
' Qui olim furentis Bacchi nutrices
' Persequebatur per sacrum Nysseiũ: illæ autem simul omnes
' Thyrsos in terram projecerunt, ab homicida Lycúrgo
' Verberatæ stimulo. Bacchus autem territus
' Subiit maris undam: ac Thetis excepit sinu (pationem
' Timentem, vehemens n. tenebat *eum* tremor ob viri incre-
' Huic quidem postea irati sunt dii tranquillè viventes,
' Et ipsum cæcum fecit Saturni filius, neque amplius diu
' Vixit: quoniam immortalibus invisus erat omnibus diis
' Neq; ego cum beatis diis velim pugnare.
' Si autẽ aliquis es mortalium qui terræ fructum comedunt
' Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias.
Hunc autem Hippolochi alloquutus est illustris filius,
' Tydide magnanime cur genus percontaris?
' Quale foliorum genus, tale & virorum,
' Folia alia quidem ventus humi fundit, alia autem sylva
' Germinans producit: veris autem succrescunt tempore:
' Sic virorum genus hoc quidẽ nascitur, illud autem desinit.

Glauci & Diomedis colloquium in acie.

' Si

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν·
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
“ Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοι τ' ἐπίκουροι, γρ. τηλέκλειτοι.
“ Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
“ Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
“ Εἴπω βουλευτῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
“ Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
“ Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
“ Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
“ Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
“ Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
“ Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
“ Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
“ Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
“ Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
“ Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
“ Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
“ Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
“ Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
“ Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
“ Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
“ Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
“ Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες.
“ Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
“ Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
“ Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι·
‘ Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
“ Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
“ Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός.
“ Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
“ Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
“ Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
“ Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
“ Ὣς ἀνδρῶν γενεή· ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει·

“ Εἰ

' Si autem vis & hæc discere, ut bene cognoscas
' Nostram stirpem (multi autem ipsam hominis norunt)
' Est civitas Ephyra in recessu Argi equorum alumni.
' Hic autem Sisyphus fuit, qui astutissimus fuit hominum,
' Sisyphus Æolides, hic verò Glaucum generavit filium.
' Verum Glaucus genuit inculpatum Bellerophontem,
' Huic autem dii pulchritudinem & vigorem optabilem
' Præbuerunt; sed ei Prœtus mala molitus est animo:
' Qui *eum* excivit, expulit, quia multo præstantior erat
' Argivis, Jupiter enim ejus sub sceptro subegit.
' Cum hoc autem uxor Prœti furiosè cupivit nobilis Antia
' Occulto concubitu misceri: sed neutiquam
' Persuasit sana mente prædito bellicoso Bellerephonti,
' At illa mentita Prœtum regem alloquuta est,
' Moriaris ô Prœte: alioqui interfice Bellerophontem,
' Qui mihi voluit concubitu misceri haud volenti.
Sic dixit, regem itaque ira invasit, ut audivit.
Interficere quidem vitabat (verebatur enim id animo)
Sed misit ipsum in Lyciam, præbuitq; literas perniciosas
Scribens in tabella plicata exitialia multa.
Ostendere autem *eas* jubebat suo socero quo periret.
Sed ille ivit in Lyciam, deorum sub fausto comitatu.
Ac quum in Lyciam venisset Xanthúmque fluentem,
Promptè ipsum honoravit rex Lyciæ spatiosæ;
' Novem diebus hospitio excepit, & novē boves sacrificav.
' Sed quando jam decima apparuit roseis digitis aurora,
' Tunc demum ipsum interrogavit, & petiit ut literas, vid.
' Quas ipsi à generoso Prœto ferret.
' At postquam literas exitiales accepit generi,
' Primùm quidem Chimæram inexpugnabilem jussit
' Interficere: hæc autem erat divinum genus, non hominum
' Ante leo, post autem draco: media autem capra,
' Ingentem spirans ignis vim ardentis.
' Et hanc quidem interfecit deorum prodigiis confisus,
' Secundo autem cum Solymis pugnavit inclytis.
' Fortissimam certè hanc pugnam dicebat *se* iniisse virorum
' At tertio interfecit Amazonas viragines
' Huic verò redeunti astutum dolum alium struebat,
' Dilectis ex Lyciâ latâ viris fortissimis
' Collocavit insidias: hi igitur non rursus domum redierunt
' Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
' Sed quando jam cognovit dei sobolem præclaram esse,
' Illic ipsum detinuit; dedit autem *ei* filiam suam:
' Dedit etiam honoris regii dimidium totius,
' Et

“ Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς
“ Ἡμετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν)
“ Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο·
“ Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
“ Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
“ Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
“ Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
“ Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ·
“ Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
“ Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασε.
“ Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια
“ Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι, ἀλλὰ τὸν οὔτι
“ Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
“ Ἡ δὲ ψευσαμένη, Προῖτον βασιλῆα προσηύδα,
“ Τεθναίης ὦ Προῖτ' ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
“ Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·
Ὣς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε.
Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε· σεβάσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
Πέμπε δέ μιν * Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρά, γρ. λυκίηνδ', ἔπορεν.
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο·
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
“ Ἐννῆμαρ ξείνισε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
“ Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
“ Ὅ, ττί ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
“ Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
“ Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
“ Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.
“ Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο·
“ Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσι πιθήσας.
“ Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισι·
“ Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
“ Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
“ Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε.
“ Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
“ Εἷσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο·
“ Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης·
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
“ Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
“ Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.

“ Καὶ

‘ Et quidem ei Lycii prædium partiti sunt præstans cæteris
‘ Amœnum viridariis & arvis, ut coleret.
‘ At hæc peperit tres filios bellicoso Bellerophontæ,
‘ Isandrúmque, & Hippolochum, & Laodamiam.
‘ Cum Laodamia quidem concubuit sapiens Jupiter.
‘ Hæc autem peperit divinum Sarpedona ære armatum,
‘ Sed quum jam & ille exosus esset omnibus diis,
‘ Hic certè per campum Aleum solus errabat,
‘ Suum animum consumens, consortium hominum fugiens,
‘ Ipsi vero Isandrum filium Mars insatiabilis belli
‘ Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos.
‘ Hanc autem irata aureas habenas tractans Diana occid.
‘ Hippolochus autẽ me genuit,& ex hoc dico *me* natum esse
‘ Misit autẽ me ad Trojam,& mihi valdè multum mandavit
‘ Ut semper fortissimè me gererem & præstant.essem aliis,
‘ Neq; genus patrum dedecorarem,qui longè fortissimi
‘ Et in Ephyrâ fuerunt & in Lyciâ latâ.
‘ Hoc ex genere & sanguine glorior esse.

Sic dixit : lætatus est autem fortis in bello Diomedes,
Et hastam quidem defixit in terram multipascuam :
Blandis *verbis* autem alloquutus est pastorem populorum
‘ Certè mihi hospes paternus es, verus.
‘ Oeneus enim olim dius eximium Bellerophontem
‘ Hospitio accepit in ædibus, viginti dies detinens :
‘ Atq; illi mutuò etiam dederunt sibi xenia pulchra.
‘ Oeneus quidem balteum dedit puniceo colore fulgentem,
‘ Bellerophontes autem aureum poculum rotundum
‘ Et illud ego reliqui proficiscens, in ædibus meis.
‘ Tydei autẽ non memini,quoniã me,adhuc parv.quum essẽ
‘ Reliquit, quando ad Thebas periit exercitus Achivor.
‘ Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argis med.
‘ Sum : tu autem in Lycia quum eam ad gentem venero,
‘ Hastas itaq; mutuas evitemus etiam in turba :
‘ Multi quidẽ mihi Trojani inclytíq; socii *sunt* (tus fuero :
‘ Ut occidã quemcunq; deus præbuerit & pedibus assequu-
‘ Multi a. vicissim tibi Achivi. ut interficias quemcunque
‘ Arma autem inter nos permutabimus, ut & hi (poteris
‘ Cognoscant quod hospites paterni gloriamur esse.

Sic utiq; loquuti, ab equis descendentes,
Manus mutuò prehenderunt,& fidẽ dederunt acceperúntq;
Tum vero Glauco Saturnius mentem ademit Jupiter
Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,
Aurea æneis, centum bobus (*nummis*) æstimabilia, cum iis quæ novem bobus æstimabantur.

Hector

‘Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
‘Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο·
‘Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
‘Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν,
‘Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς·
‘Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
‘Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
‘Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
‘Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
‘Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
‘Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
‘Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
‘Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
‘Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
‘Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
‘Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
‘Ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·
‘Ταύτης τοι γενεῆς τε, καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν,
‘Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός.
‘Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
‘Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
‘Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
‘Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
‘Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον, δέπας ἀμφικύπελλον·
‘Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι·
‘Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα,
‘Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
‘Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
‘Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι·
‘Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ δι' ὁμίλου.
‘Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
‘Κτείνειν ὅν κε θεός κε* πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω· γρ. πόρῃ.
‘Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
‘Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
‘Γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
Ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Hector in urbem venit.

Hector autē postquam Scæásq; portas & ad fagum pervenit,
Circa ipsum Trojanorum uxores currebant & filiæ,
Percontantes de filiisque, fratribúsque, amicísque,
Et maritis : ille vero deinde diis supplicare jussit
Omnes ordine : multis autem luctus imminebant.
Sed quando jam Priami ad domum perpulchram venit,
Politis porticibus extructam : (cæterum in ea
Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide,
Alii prope alios ædificati : ubi scilicet filii
Cubabant Priami apud legitimas uxores,
Filiarum autem ex altera parte oppositi intra atrium
Duodecim erant excelsi thalami ex polito lapide,
Alii prope alios ædificati : illic autem generi
Cubabant Priami apud pudicas uxores)
Ibi ei mitis obvia venit mater
Laodicen deducens filiarum forma præstantissimam,
Inq; ipsius hæsit manu sermonémq; habuit his verbis,

Hectoris cum matre colloquium

‘ Fili cur relicto prælio audaci venisti ?
‘ Nam valde filii Achivorum premunt infausti nominis
‘ Pugnantes circa urbem : te autem huc animus impulit
‘ Ut veniens ex summa arce Jovi manus tenderes ?
‘ Sed expecta dum tibi dulce vinum afferam,
‘ Ut libes Jovi patri, & cæteris immortalibus
‘ Primum : deinde & ipse reficiaris, si biberis.
‘ Viro enim defatigato robur valde vinum auget.
‘ Sicut tu defatigatus es opem ferens tuis civibus.
Huic respondebat deinde magnus pulch è galeatus He.
‘ Nè mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,
‘ Nè me debilites, ac roboris viriúmq; obliviscor.
‘ Manibus autem illotis Jovi libare ardens vinum
‘ Vereor : neq; ullo modo fas est nubes reddenti atras Sat.
‘ Sanguine & tabo pollutum vota facere.
‘ Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
‘ Vade cum suffimentis, postquam congregaris matronas :
‘ Peplum autem qui tibi pretiosissimus & maximus
‘ Est in domo & tibi longè charissimus ipsi :
‘ Hunc pone Minervæ ad genua pulchricomæ,
‘ Et ei promitte, duodecim boves in templo
‘ Anniculas, indomitas te sacrificaturam, si miserata fuerit
‘ Civitatem, & Trojanorum uxores, & infantes liberos :
‘ Si Tydei filium repulerit ab Ilio sacro
‘ Ferocem bellatorem, acrem incussorem terroris.
‘ Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
‘ Vade : ego autem Paridem adibo, ut vocem,

‘ Si

Εκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας, καὶ * φηγὸν ἵκανεν, γρ. πύργον.
Αμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Αλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
* Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς, γρ. πλησίον.
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο.
* Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ γρ. Πλησίον.
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·
Ενθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
“ Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
“ Η μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Αχαιῶν
“ Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ; σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
“ Ελθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διῒ χεῖρας ἀνασχεῖν,
“ Αλλὰ μέν' ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
“ Ως σπείσῃς Διῒ πατρί, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
“ Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίῃσθα·
“ Ανδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
“ Ως τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαιόλος Εκτωρ,
“ Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
“ Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι·
“ Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
“ Αζομαι, οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
“ Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
“ Αλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Αθηναίης ἀγελείης
“ Ερχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς.
“ Πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος, ἠδὲ μέγιστος
“ Εστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
“ Τὸν θὲς Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
“ Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
“ Ηνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
“ Αστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
“ Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ιλίου ἱρῆς,
“ Αγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
“ Αλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Αθηναίης ἀγελείης
“ Ερχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,

'Si velit dicentem audire: utinam illi (damnum
'Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nutrivit
'Trojanisque, & Priamo magnanimo, ejúsque filiis.
'Si illum viderem descendisse intra inferos,
'Dicerem animum injucundæ ærumnæ oblitum esse,
Sic dixit: hæc autem profecta ad ædes, ancillis
Trojanæ Mandatũ dedit, & quidẽ hæ congregarunt per urbẽ matron.
Minervæ Ipsa autem in thalamum descendit odoribus fragrantem
supplicant. Ubi erant pepli variè picti, opera mulierum
Sidoniarum, quas ipse Alexander divinus
Abduxerat è Sidonia, navigans per spatiosum mare
Eâ viâ quâ Helenam abduxerat patre nobilem.
Horum unum accipiens Hecuba tulit dono Minervæ.
Qui pulcherrimus erat variegationibus, & maximus
Velútq; stella splendebat: jacebat autem ultimus aliorum
Perrexit autem ire: multæq; unà properabant matronæ
Hæ autẽ quum in templũ venissent Minervæ in arce summa
Eis fores aperuit Theano pulchras genas habens,
Cissei filia, uxor Antenoris equorum domitoris.
(Illam enim Trojani fecerunt Minervæ sacerdotem)
Hæ autem *cum* ululatu omnes Minervæ manus sustulerunt.
Peplum autem accipiens Theano formosa
Posuit Minervæ ad genua pulchricomæ,
Vovénsq; precabatur Jovis filiam magni,
'Veneranda Minerva, custos urbis, nobilissima dearum
'Frange jam hastam Diomedis, atq; ipsum
'Pronum da cadere Scæas ante portas,
Ut tibi statim nunc duodecim boves in templo
'Anniculas, indomitas sacrificemus si miserata fueris
'Urbémq; & Trojanorum uxores: & infantes liberos
Sic dixit vovens: abnuit autem Pallas Minerva.
Ita illæ quidem supplicabant Jovis filiæ magni.
Hector it Hector autem ad ædes Alexandri ivit (simi
in domũ Pulchras, quas ipse ædificarat cum viris, qui tunc præstantis-
Paridis. Erant in Troja glebosa fabrilis artis periti viri:
Qui ei fecerunt thalamum & domum & aulam,
Prope Priamum & Hectorẽ (*i. eorum ædes*) in arce summa
Illuc Hector intravit Jovi dilectus, & in manu (hastæ
Hastam gerebat undecim cubitorum: ante autẽ splendebat
Cuspis ærea: circum autem aureus ambibat annulus.
Hunc autem invenit in thalamo pulchra arma curantem,
Scutum & thoracem & curvos arcus tractantem.
Argiva autem Helena inter ancillas mulieres
Sedebat, & ancillis pulchra opera imperabat.

Hunc

« Αἴ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κεν οἱ αὖθι
« Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
« Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
« Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
« Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπε' ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατ' ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα·
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο.
Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
« Πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
« Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
« Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
« Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
« Ἤνις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃς
« Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο, καὶ Ἕκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ·
Ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχεν ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Hunc autem Hector objurgavit conspicatus probrosis verbis
' Infelix, non certè opportunè indignationē hanc concepisti
' Copiæ quidē pereunt circa urbem altáq; mœnia (animo:
' Pugnantes, ac tui gratia tumultus bellúmque
' Urbē hanc circum ardet: tu autē contendere debeas & cū
' Sicubi aliquem cessantem videris ab odioso bello (alio,
' Sed surge, nè citò civitas igne ardenti comburatur.
Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divinus.
' Hector quoniam me officiose increpuisti, neq; inofficiose
' Propterea tibi dicam: tu autem attende, & me audi,
' Non ego adeo in Trojanos irâ neq; justâ indignatione
' Sedebam in thalamo: sed volebam dolori cedere,
' Nunc autem me admonens uxor mollibus verbis
' Impulit ad bellum, videtur autem mihi sic & ipsi
' Melius fore: victoria autem alternis venit ad homines.
' Sed age, nunc expecta *donec* martia arma induam.
' Aut præi: ego autē sequar: me autem assequuturum te puto
Sic dixit: hunc vero non alloquutus est bellicosus Hect.

Helenæ ad Hectorem verba.

' Sed hunc Hect. Helena verbis alloquutus est blandis
' Levir mei, quæ sum canis, malorum molitrix, horrenda,
' Utinam me die illo quando me primum peperit mater,
' Abiisset asportans sæva venti procella
' In montem, vel in undam valde resonantis maris.
' Ubi me unda mersisset, priusquam hæc facinora patrata
' Sed postquam hæc sic dii mala statuerunt (essent.
' Utinam igitur viri melioris essem uxor,
' Qui nosset indignationem & opprobria multa hominum.
' Huic autem neq; nunc præcordia integra *sunt* neq; in po-
' Erunt: idcirco ipsum pœnas daturum suspicor. (sterū
' Sed age nunc intra, & sede hac super sellâ
' Levir, quoniam tuam maximè labor mentem invasit
' Gratiâ mei, quæ sum canis, & Alexandri causa injuriæ:
' Quibus Jupiter imposuit duram sortem, ut & in posterum
' Hominibus simus famosi futuris.
Huic deinde respondit magnus pulchrè galeatus Hector,
' Ne me sedere facias Hel. quamvis *me* dil. neq; mihi persua-
' Jā n. mihi animus prōptus est ut auxilier (debis *ut id faç.*
' Trojanis qui valde mei desiderium absentis habent:
' Sed tu incita hunc: acceleret autem & ipse,
' Ut me intra urbem assequatur existentem.
' Etenim ego domum ibo, ut videam
' Domesticos, uxorémq; dilectam & infantem filium.
Non enim scio si amplius ipsis redux veniam rursus,
' An nunc me sub manibus dii domabunt Achivorum.

Sic

Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
‘ Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
‘ Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
‘ Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε
‘ Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε, σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
‘ Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
‘ Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
‘ Ἕκτορ ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
‘ Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
‘ Οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει
‘ Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
‘ Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
‘ Ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
‘ Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
‘ Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἀρήϊα τεύχεα δύω.
‘ Ἢ ἴθ'· ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
‘ Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
‘ Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
‘ Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
‘ Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
‘ Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
‘ Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι·
‘ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
‘ Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
‘ Ὅς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε, καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
‘ Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἂρ ὀπίσσω
‘ Ἔσσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.
‘ Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ
‘ Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
‘ Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
‘ Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
‘ Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
‘ Μή με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
‘ Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
‘ Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
‘ Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
‘ Ὥς κεν ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
‘ Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
‘ Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
‘ Οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
‘ Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάωσιν Ἀχαιῶν.

Sic fatus abivit pulchrè galeatus Hector.
Statim autem postea pervenit ad ædes bene habitatas,
Neq; invenit Andromachen candidis ulnis in ædibus
Sed illa cum filio & ancilla pulchrum gestante peplum
In turri stabat plorans geménsque.
Hector autem postquam non intus inculpabilem invenit ux.
Stetit ad limen accedens, & ancillis dixit,

Hector uxorem suam quærit.

' Eia agite mihi ancillæ vera loquimini.
' Quò ivit candidas ulnas habens Andromache ex ædib.
' An aliquo ad glorum aut fratriarum benè cultarum *ædes*,
' An ad Minervæ *templum* exivit: ubi aliæ
' Trojanæ pulchricomæ deam potentem placant ?
Hunc deinde sedula, proma conda verbum alloquuta est,
' Hector, quoniam jussisti exactè vera loqui.
' Neq; aliquo ad glorum, neq; fratriarum bene indutarum
' Neq; ad Minervæ *templum* exivit, ubi aliæ (*ædes*
' Trojanæ pulchricomæ potentem deam placant :
' Sed in turrim ascendit latam Ilii, quoniam audivit
' Premi Trojanos magnámq; victoriam esse Achivorum.
' Illa quidem ad murum festinans pervenit
' Furenti similis : fert autem simul puerum nutrix.
Dixit mulier proma conda: sed egressus est domo Hector
Eadem via rursus magnificè constructas per plateas.
Ubi *autem* ad portas venit, pertransiens magnam urbem,
Scæas (hac enim erat egressurus in campum)

Hectoris cum uxore colloquium.

Tum uxor multum dotata obvia venit currens
Andromache filia magnanimi Eetionis :
Qui Eeton habitabat in Hypoplaco sylvosa
In Thebe Hypoplacia, Cilicibus viris imperans. (coso,
Hujus sanè filia habebatur *in matrimonio* ab Hectore belli-
Quæ ipsa postea occurrit, (famula autem ibat cum ipsa)
Filium ad sinum gestans qui tenellus erat infantem etiam
Hectoridem dilectum, similem stellæ pulchræ :
Quem Hector nominabat Scamandrium cæterum alii
Astyanacta : solus enim tutabatur Ilium Hector.
Sane hic quidem subrisit tacitè intuitus puerum :
Andromache autem ipsi prope astabat lacrymans,
Inq; ejus hæsit manu & sermonem habuit his verbis,
' Generose, perdet te tuus animi fervor : neq; misereris
' Filium infantem, & me miseram, quæ cito vidua
' Tui ero : mox enim te interficient Achivi,
' Omnes *in te* impetu facto, mihi autem utilius esset,
' A te destitutæ, terram subire : non enim amplius aliud
' Erit solatium, postquam tu fatum *tuum* sequutus fueris
' Sed

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Οὐδ᾽ εὗρ᾽ Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ᾽ ἥγε σὺν παιδὶ, καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν, κατὰ καὶ δμωῇσιν ἔειπεν,
‘Εἰ δ᾽ ἄγε μοι δμωαὶ νημερτέα μυθήσασθε·
‘Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
‘Ἠέ πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
‘Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
‘Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ᾽ αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ᾽ ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
‘Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ᾽ εἰνατέρων εὐπέπλων,
‘Οὔτ᾽ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
‘Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται.
‘Ἀλλ᾽ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ᾽ ἄκουσε
‘Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
‘Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
‘Μαινομένῃ εἰκυῖα, φέρει δ᾽ ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ᾽ ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ᾽ ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
Σκαιάς. (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε)
Ἔνθ᾽ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ᾽ ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Ἥ οἱ ἔπειτ᾽ ἤντησ᾽, ἅμα δ᾽ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ᾽ ἐπὶ κόλπον ἔχουσ᾽ ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ᾽· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυχέουσα,
Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε,
‘Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ᾽ ἐλεαίρεις
‘Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ᾽ ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
‘Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
‘Πάντες ἐφορμηθέντες, ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
‘Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλη
‘Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,

‘Ἀλλ᾽

‘ Sed mœrores, neq; mihi est pater ac veneranda mater
‘ Nempe enim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
‘ Et civitatem devastavit Cilicum bene habitatam,
‘ Theben celsas portas habentem, interfecit autem Eetionē
‘ Neq; ipsum spoliavit: (nam religio fuit illi animo id *facere*)
‘ Sed ipsum combussit cum armis elegantibus
‘ Et insuper tumulum aggessit: circū autē ulmos plantarunt
‘ Nymphæ monticolæ, filiæ Jovis ægidem quatientis.
‘ Qui autem mihi septem fratres erant in ædibus,
‘ Hi quidem omnes uno iverunt die ad orcum.
‘ Omnes enim interfecit pedibus celer nobilis Achilles,
‘ *Deprehensos* apud boves inflectent. pedes, & albas oves
‘ Matrem autem quæ regnabat *in* Hypoplaco sylvosa,
‘ Hanc postquam huc duxit cum cæteris facultatibus,
‘ Statim hic eam liberavit, accipiens ingentia præmia:
‘ Sed patris in ædibus jaculata est eam Diana sagittis gaudens,
‘ Hector sed tu mihi es pater & veneranda mater.
‘ Et frater, etiam mihi ætate florens maritus.
‘ Sed age, nunc miserere, & hic mane in turri,
‘ Ne puerum *tuum* pupillum facias, viduámq; uxorem.
‘ Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
‘ Ascensu facilis est urbs & incursioni patens est murus,
‘ Ter enim hac venientes tentarunt *murum* fortissimi,
‘ Ajaces duo, & perinclytus Idomeneus,
‘ Et Atridæ, & Tydei fortis filius:
‘ Sive aliquis ipsis dixit vaticiniorum bene peritus
‘ Sive etiam ipsorum animus *eo* impulit & jussit.
Hanc autē alloquutus est magnus pulchrè galeatus Hect.
‘ Certe & mihi hæc omnia curæ sunt, uxor: sed vehement.
‘ Vereor Trojanos & Troades longa vestium syrmata trahentes
‘ Si, velut ignavus, seorsim declinem præliū
‘ Neque me animus jubet *id facere*: quoniam didici esse audax
‘ Semper, & primos inter Trojanos pugnare,
‘ Conservans patrisq; magnam gloriam & meam ipsius.
‘ Bene enim hoc scio in mente & in animo,
‘ Erit dies aliquando quum peribit Troja sacra,
‘ Et Priamus, & populus fortis Priami.
‘ Sed non mihi Trojanorum tantum curæ est dolor in posterum.
‘ Neq; ipsius Hecubæ, neq; Priami regis,
‘ Neq; fratrum qui multiq; & fortes
‘ In pulveribus ceciderint sub viris hostibus,
‘ Quantum tui quando aliquis Achivorum ære loricatorum
‘ Lacrymabundam abducet, liberum diem eripiens:
‘ Et Argis commorans, alterius imperio telam texes,

‘ Et

“ Αλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ.
“ Ητοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Αχιλλεὺς,
“ Εκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
“ Θήβην ὑψίπυλον, κατὰ δ' ἔκτανεν Ηετίωνα.
“ Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ.
“ Αλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
“ Ηδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
“ Νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
“ Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
“ Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω,
“ Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
“ Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
“ Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Υποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
“ Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
“ Αψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
“ Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Αρτεμις ἰοχέαιρα.
“ Εκτορ ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
“ Ηδὲ κασίγνητος· σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
“ Αλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
“ Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς, χήρην τε γυναῖκα.
“ Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
“ Αμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
“ Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
“ Αμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ιδομενῆα,
“ Ηδ' ἀμφ' Ατρεΐδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱὸν,
“ Η πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
“ Η νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ
“ Η καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
“ Αἰδέομαι Τρῶας, καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
“ Αἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
“ Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
“ Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
“ Αρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
“ Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
“ Εσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ιλιος ἱρὴ,
“ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο·
“ Αλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
“ Οὔτ' αὐτῆς Εκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
“ Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
“ Εν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
“ Οσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
“ Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
“ Καί κεν ἐν Αργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

“ Καὶ

'Et aquam feres Messeidis *fontis* aut Hyperiæ,
'Valde invita, dura tamen incumbet necessitas:
'Et aliquando quis dicet videns *te* lacrymas fundentem,
'Hectoris hæc uxor *erat,* qui præstantissim. erat pugnator
Trojanorum bellicosorum, quando circa Trojam pugnabăt.
'Sic aliquando quis dicet: tibi autem novus erit dolor
'Ex privatione talis mariti; ad depellendum servilem diem.
'Sed me mortuum ingesta terra obtegat,
'Antequam tuum clamorem tuíq; abstractionem audiam
Sic fatus suum filiũ porrectis manibus petiit illustris Hect.
Retro autem puer ad sinum bene cinctæ nutricis
Inclinatus est clamans patris dilecti aspectu pavefactus,
Timens æsq; & cristam ex equinis setis factam.
Terribiliter à summa galea nutantem quum vidisset.
Risit autem patérq; charus & reverenda mater:
Statim à capite galeam sustulit illustris Hector:
Et hanc quidem deposuit humi undiq; lucidam (manibus
Deinde ipse suũ charũ filium postquã osculat. est, versavítq;
Dixit precatus, Jovémq; aliósq; deos.
'Jupiter cæteriq; dii date & hunc fieri
'Filiũ meum sicut ego *sum*, valde insignem inter Trojanos
'Ita etiam viribus valentem & Trojæ fortiter imperare.
'Et olim quis dicat, Patre autem hic multo præstantior,
'Quum ex bello redibit; & referat spolia cruenta,
'Interfecto hoste aliquo, gaudeat autem animo mater,
Sic fatus uxoris dilectæ in manibus posuit
Puerum suum: hæc autem ipsum fragranti excepit sinu,
Lacrymabundè ridens: vir autem misertus est *id* intuitus,
Manúq; ipsam demulsit, verbúmq; dixit & eloquutus est
'Generosa, nè mihi valde vexêris animo. (ter.
'Non enim aliquis me præter fatum vir ad orcum demit-
'Fatum verò neminem dico effugisse hominum,
'Nec ignavum nec strenuum, postquam primum natus fuerit
'Sed in domum vadens tua ipsius opera cura,
'Telámque colúmque, & ancillis jube
'Opus facere: bellum autem viris curæ erit
'Omnibus, (mihi vero *omnium* maximè) qui in Ilio nati.
Sic fatus galeam sumpsit illustris Hector
Equina cauda cristatam, uxor autem dilecta domum abiit,
Retrò oculos vertens, calidam lachrymam fundens,
Statim autem postea pervenit ad ædes benè habitatas
Hectoris hominum occisoris; invenítq; intus multas
Ancillas: his autem luctum omnibus excivit,
Quæ quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo

Non

‘Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης
‘Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
‘Καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
‘Ἕκτορος ἥδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
‘Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
‘Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
‘Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ·
‘Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
‘Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι,
‘Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
‘Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
‘Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·
‘Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
‘Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
‘Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
‘Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.
‘Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
‘Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
‘Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
‘Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
‘Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
‘Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
‘Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη * οἶκόν δε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα· γρ. οἰκόνδ' ἰβεβήκει.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους· τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
Αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

Οὐ

Non enim ipsum amplius putabant reducem ex bello
Reversurum elapsum ex robore, & manibus Achivorum.
Neq; verò Paris diutius moratus est in altis ædibus,
Sed hic postquam induit inclyta arma varia ære,
Properabat deinde per urbem pedibus velocibus fretus.
Ceu a. quum aliquis qui diu stetit equus hordeo pastus ad
Capistro rupto currit per campum,terrā feriens, (præsepe
Consuetus lavari *aqua* pulchriflui fluvii.
Exultans, altè vero caput attollit, & jubæ circum (tus
Humeros jactantur: quum autem pulchritudine *sua* sit fre-
Facilè ipsum genua ferunt ad loca consueta & pascua equo-
Sic filius Priami Paris à Pergami arce (rum;
Armis undiq; fulgens, tanquam gallus incedebat
Exultans & veloces *eum* pedes ferebant;statim autem postea
Hectora nobilem invenit fratrem, quum esset
Digressurus à loco ubi suæ colloquebatur uxori.
Hunc prior alloquutus est Alexander deo par,
' Venerande *frater*,certè valdè te etiam properantē detineo
' Remorans: neq; venisti tempestivè ut jussisti. (ctor,
Hunc a. respondens alloquutus est pulchrè galeatus He-
' Generose non aliquis tibi vir,qui æquus rerum æstimator
' Facta *tua* bellica vituperet nam fortis es:
' Sed libens cessas & non vis *pugnare*, at meum cor
' Tristatur in animo quando de te probra audio
' A Trojanis, qui habent multum laborem gratia tui:
' Sed eamus: hæc autem postea mitigabimus,si quando Jup.
' Dederit, cœlestibus diis sempiternis (mibus,
' Craterem statuere liberum(i.*ob libertatem adeptam*)in do-
' Troja expulsis bellicosis Achivis.

ARGUMENTUM VII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

HELENO auctore,Hector provocat Græcorum præstantissimum quemque ad singulare certamen. Quum autem surrexissent novem, sors obvenit Ajaci Telamonio. Ac ipsos, quum strenuè certassent,dir:munt præcones vespere orto: postridie autem cadavera sublata sepeliunt, & murum Græci extruunt: ob quod Neptunus indignatus est. Quinetiam Jupiter ipsis per noctem signa haud fausta futurorum ostendit,

ALIUD

Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαν τ' ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
« Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
« Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
« Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
« Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
« Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
« Ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις, τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
« Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
« Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
« Ἀλλ' ἴομεν, τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
« Δῴη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
« Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
« Ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἑλένου συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν· ἐννέα δ' ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης· τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUM. VEL ALIA INSCRIPTIO.

H autem Ajax pugnabat soli solus Hectori dio.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

Hectoris & Ajacis monomachia.

HOMERI ILIADOS. LIB. VII.

SIC loquutus portas egressus est illustris Hector;
Cum eo autem simul Alexander ibat frater: atque in
Ambo parati erant præliari & pugnare. (animo
Sicut autẽ Deus nautis desiderantibus dedit (ignis remis
Ventũ secũdũ post; defatigati fuerũt politis abietibus i. ab-
Mare versantes, & labore membra soluta sunt.
Sic hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.
Tunc interfecerunt, hic quidem filium Areithoi regis
In Arma habitantem Menesthium, quem claviger
Genuit Areithous & Philomedusa pulchra oculis:
Hector autem Eioneum percussit hastâ acutâ, (bra,
Ad cervicem, sub galeâ ex bono ferro factâ solvitq; mem-
Glaucus autem Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum
Iphinoum percussit hastâ in forti prælio
Dexiadem, equos insilientem veloces, (tem membra.
In humero, atq; hic ex equis humi cecidit; soluta sunt au-
Hos autem postquam animadverit dea glaucis oculis Mi-
Argivos perimentes in forti pugnâ, (nerva,
Venit de Olympo verticibus properans
Ilium in sacrum, huic autem obvius ruit Apollo, (riam,
Ex Pergamo conspicatus: Trojanis autem optabat victo-
Invicem igitur hi occurrerunt apud fagum.
Hanc prior alloquutus est rex Jovis filius Apollo,

Minerva & Apollo deliberant de prælio in præsentia reprimendo.

" Cur tu ardens studio Jovis filia magni
" Venisti ab Olympi, & magnus te effectus impulit?
" An ut jam Danais pugnæ dubiam victoriam
" Des? nam minimè Trojanos pereuntes miseraris.
" Sed si quid mihi parueris, hoc multo utilius fuerit.
" Nunc quidem dirimamus prælium & pugnam
" Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem
" Trojæ invenerint: quandoquidem sic gratum est animo
" Vobis quæ estis immortales evertere hanc urbem.

" Hunc

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

ΑΛΛΗ

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Η. Ῥαψῳδία

Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος, καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ·
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
“ Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
“ Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
“ Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
“ Δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
“ Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη;
“ Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
“ Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
“ Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
“ Ὑμῖν ἀθανάτῃσι διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

" Hunc autem alloquuta est dea cæsia Minerva;
" Ita sit *Apollo* longe operans: eadem enim sentiens & ipsa
" Veni ab Olympo ad Trojanos & Achivos.
" Sed age, quomodo cupis prælium sedare virorum?
Hanc autem alloquutus est rex Jovis filius Apollo,
" Hectoris incitemus validum robur bellicosi,
" Si quem forte Græcorum provocabit, ut cum solo solus
" Ex adverso pugnet in acri pugna:
" Admirati autem ære armati Achivi
" Solum *aliquem* incitent pugnare cum Hectore divino.
Sic dixit: neq; non paruit dea glaucis oculis Minerva.
Horum autem Helenus Priami charus filius intellexit animo
Consilium, quod diis placuit consultantibus. (rus est,
Stetit autem apud Hectorem quũ venisset, & ipsum alloqu-
" Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
" Nonne mihi aliqua in re pareas? frater autem tibi sum.
" Alios quidem sedere fac Trojanos: & omnes Achivos;
" Ipse autẽ provoca Achivorũ quisquis præstantissimus *est*,
" Adversum te ut pugnet in acri pugna.
" Nondum enim tibi fors fatalis est mori, & fato concedere
" Sic enim ego vocem audivi deorum immortalium.
Sic dixit: H. rursus gavisus est valde sermone audito:
Et in medium progressum Trojanorum cohibebat phalanges
Media hasta sumpta: illi autem constiterunt omnes.
At Agamemnon sedere fecit bellicosos Achivos:
Et Minerva & argenteum arcum habens Apollo
Sederunt, avibus similes vulturibus,
Fago super alta patris Jovis ægidem gestantis,
Viris se oblectantes: horum autem acies sedebant densæ,
Scutis & galeis & lances horrentes:
Qualis autem Zephyro diffunditur per mare horror
Insurgente recens, nigrescitque mare sub illo:
Sic ordines sedebant Achivorúmque Trojanorúmque
In campo, Hector autem inter utrosque loquutus est,
" Audite me Trojani & bene ocreati Achivi,
" Ut dicam quæ me animus in præcordiis jubet *dicere*.
" Fœdera quidem Saturnius sublimis non rata fecit:
" Sed malè cogitans molitur utrisque,
" Donec vel vos Trojam bene turritam capiatis,
" Vel ipsi ad naves prosternamini pontigradas.
" Quandoquidem vobis sunt proceres omnium Græcorum,
" Eorum nunc quemcunque animus mecum pugnare jubet,
" Huc veniat ex omnibus propugnatur ut sit contra Hect.
" Sic autem aio: (ac Jupiter nobis testis adsit) dium.
" Siquidem

Helenus Hectorẽ monet, ut Græcorum quemvis provocet ad singulare certamen.

Hector Græcos provocat ad singulare certamen.

Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“ Ὧδ' ἔστω ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
“ Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιούς.
“ Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
“ Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
“ Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
“ Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
“ Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοί,
“ Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
Βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
“ Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
“ Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί·
“ Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιούς·
“ Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
“ Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
“ Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
“ Ὣς γὰρ ἐγὼ ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφατ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε, καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί,
Ἀσπίσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον *ἔπι φρίξ γρ. ὀπι-
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς· φρίξ.
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
“ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
“ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
“ Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν;
“ Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
“ Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε.
“ Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
“ Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
“ Τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
“ Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
“ Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,

" Siquidem me ille interfecerit longo ferro,
" Arma ubi detraxerit, ferat concavas ad naves.
" Corpus autem meum domum reddat rursus, ut ignem me
" Trojani & Trojanorum uxores sortiti faciant mortuum
" Si autem ego hunc interfecero, detq; mihi gloriã Apollo,
" Arma ubi detraxero, feram ad Ilium sacrum,
" Ut suspendam ad templum Apollinis longè jaculantis;
" Cadaver autem ad naves benè transtratas reddam,
" Ut ipsum sepeliant capite comati Achivi:
" Tumulúmque ei extruant ad latum Hellespontum;
" Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
" Nave transtratâ navigans in nigrum pontum,
" Viri quidem hoc monumentum est jamdiu defuncti:
" Quem olim præstantem fortudine occidit illustris Hect.
" Sic olim aliquis dicet: mea auté gloria nunquam peribit.
Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:
Verebantur quidem renuere, sed timebant suscipere.
Tandem verò Menelaus surrexit, & dixit,
Convitio exprobans; valde autem suspirabat animo.
" Hei mihi minaces, Achivæ, non amplius Achivi,
" Sane dedecus hæc erunt magis magisque grave,
" Si non aliquis Danaorum nunc Hectori obvius eat.
" Sed vos quidem omnes aqua & terra fiatis (*i. moriamini*)
" Sedentes ibi singuli excordes, inglorii pariter:
" Contra hunc autem ego ipse armabor, sed supernè
" Victoriæ termini tenentur inter immortales deos.
Sic fatus, induebat arma pulchra
Tunc tibi Menelae visus fuisset vitæ finis
Hectoris in manibus quoniam multo præstantior erat.
Nisi surgentes inhibuissent *te* reges Achivorum,
Ipséq; Atrides latè dominans Agamemnon
Dextrâ prehendit manu; sermonémq; habuit his verbis,
" Insanis Menelae, Jovis alumne: nec tibi opus est
" Hac dementiâ: sed contine te, dolens quamvis (pugnare
" Neq; velis propter *istam* contentionem meliori te cũ viro
" Hectore Priamide, quem horrent & alii:
" Et verò Achilles huic in pugna gloriosos viros reddente
" Metuit occurrere, qui te multo fortior *est*.
" Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:
" Huic autem propugnatorem alium excitabunt Achivi
" Quamvis intrepidus sit, & quamvis belli sit insatiabilis,
" Existimo *tamen* eum libenter genu flexurũ (*i. quieturum*)
" Sævo & bello & gravi pugnâ. (si effugerit
Sic fatus, à sententia deduxit fratris mentem heros,

Menelaus certamen suscipere cupere vult.

Agamemnon Menelaum cum Hectore congredi prohibet

“ Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
“ Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
“ Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
“ Τρῶες, καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα·
“ Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων,
“ Τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
“ Καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
“ Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
“ Ὄφρά ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
“ Σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
“ Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
“ Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
“ Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
“ Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ·
“ Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
“ Ὤ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί.
“ Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
“ Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν·
“ Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοισθε,
“ Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
“ Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
“ Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν
Αὐτός τ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
“ Ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
“ Ταύτης ἀφροσύνης, ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
“ Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
“ Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι,
“ Καὶ δ' Ἀχιλλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
“ Ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετ' ἔθνος ἑταίρων·
“ Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί,
“ Εἴ περ ἀδειής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
“ Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι
“ Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως

Recta monens, hic autem paruit: hujus quidem postea
Læti famuli ab humeris arma abstulerunt.
Nestor autem inter Græcos surrexit, & dixit,

Nestor Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant.

" O dii, certè magnus luctus Achaidem terram occupat:
" Certè valdè plorabit senex equitator Peleus,
" Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator:
" Qui olim me interrogans valdè lætabatur sua in domo
" Omnium Achivorum inquirens patrésque filiósque.
" Hos si nunc trepidantes sub Hectore omnes audierit
" Sæpe immortalibus dilectas manus attollet,
" Anima è membris ut descendat domum Plutonis intro.
" Utinam enim Jupitérque pater & Minerva & Apollo,
" Ætate florerē sicut quādo ad rapidum Celadontē pugna- (bant
" Congregati Pyliique & Arcades hastis utentes
" Pheæ apud muros Jardani circa fluenta.
" Inter hos autem Ereuthalion primarius stabat divinus vir
" Arma gestans humeris Areithoi regis:
" Nobilis Areithoi, quem cognomento clavigerum
" Viri appellabant, pulchréq; cinctæ mulieres:
" Quoniam non arcubus pugnabat, hastáq; longa,
" Sed ferrea clava perrumpebat agmina.
" Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,
" Angusta in via, ubi clava non ei mortem
" Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus præveniens
" Hasta medium transfodit: Hic autem supinus solo stratus,
" Armáq; detraxit, quæ ei dederat ferreus Mars:
" Et ea quidem postea ipse gestabat in prælio Martis;
" At postquam Lycurgus in ædibus senuit,
" Dedit Ereuthalioni dilecto servo gestanda.
" Illius hic arma habens provocabat omnes fortissimos:
" Hi a. valde tremebant & timebant, nec quisq. ausus fu. *ad-*
" Sed me animus induxit audax ut pugn. (*vers. eum prodire*
" Confidentia sua: natu autem minimus eram omnium,
" Et pugnabam cum eo: dedit autem mihi gloriam Minerva
" Illum igitur procerissimum & fortissimū interfeci virum:
" Magnus enim quidam jacebat extensus hinc atq; illinc
" Utinā *inquam* sic ætate florerē, vires a. mihi integræ essēt.
" Ideo citò occurreret prælio variam cassidem habens.

Græci novem cum Hectore congredi parati sunt.

" Vestrûm autem qui sunt præstantissimi omnium Græcorū
" Nè illi quidem alacriter parati sunt Hectori obviam ire.
Sic increpavit senex: hi igitur novem omnes surrexerunt.
Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon.
Post hunc verò Tydides surrexit fortis Diomedes:
Post hunc autem Ajaces strenuum induti fortitudinem:

Post

Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείθετο, τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' Αργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
Η κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
“ Εσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ' ἀγορητής,
“ Ος ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
“ Πάντων Αργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
“ Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Εκτορι πάντας ἀκούσαι,
“ Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
“ Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Αϊδος εἴσω.
“ Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Απολλον,
“ Ηβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ, Κελάδοντι μάχοντο
“ Αγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Αρκάδες ἐγχεσίμωροι,
“ Φειᾶς παρ τείχεσιν, Ιαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
“ Τοῖσι δ' Ερευθαλίων πρόμος ἵστατο ἰσόθεος φώς,
“ Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Αρηϊθόοιο ἄνακτος,
“ Δίου Αρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
“ Ανδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
“ Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
“ Αλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
“ Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,
“ Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
“ Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάς,
“ Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη,
“ Τεύχεα τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Αρης·
“ Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Αρηος.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
“ Δῶκε δ' Ερευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
“ Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
“ Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
“ Αλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
“ Θάρσεϊ ᾧ, γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων,
“ Καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Αθήνη.
“ Τὸν δὴ μήκιστον, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
“ Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα·
“ Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
“ Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Εκτωρ·
“ Υμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
“ Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Εκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
Ως νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
Ωρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·

Post hos autem, Idomeneus & comes Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ;
Post hos autem Eurypylus Evæmonis illustris filius
Surrexit & Thoas Andræmonides, & nobilis Ulysses:
Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
Inter hos autem rursus verba fecit Gerenius eques Nestor,
" Sortem nunc movete universi, qui sorte electus fuerit:
" Iste enim juvabit benè ocreatos Græcos,
" Et ipse suum animum juvabit, si evaserit
" Pernicioso ex prælio & periculoso certamine.
Sic dixit: hi autem sortem signaverunt singuli,
Et injecerunt galeæ Agamemnonis Atridæ.
Populi autem supplicabant, diisque manus attollebant,
Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum,
" Jupiter pater, *da* vel Ajaci sortem obvenire, vel Tydei
" Vel ipsi regi ditissimarum Mycenarum. (filio
Sic dixerunt: movit autem Gerenius eques Nestor:
Exiliit autem è galea sors quam volebant ipsi,
Ajacis: præco autem ferens per cœtum ubique
Ostendit à dextra *incipiens* omnibus optimatibus Græco-
Hi autem non cognoscentes renuerunt singuli. (rum
Sed quando jam ad illũ pervenit ferens per cœtum ubique
Qui ipsam inscriptam galeæ injecerat, illustris Ajax,
Subjecit quidem manum: hic autem imposuit propè adstans
Cognovit autẽ sortis signum conspicatus: gavisus est autem
Hanc itaq; ad pedem suum humi jecit, dixitque, (animo
" O amici, sanè sors mea *est*: gaudeo autem & ipse
" Animo, quoniam existimo *me* victurum Hectora nobilem;
" Sed agite; dum ego bellica arma induam,
" Interim vos supplicate Jovi Saturnidæ regi
" Tacité apud vos, ut nè Trojani audiant:
" Vel etiam palam: quandoquidẽ neminem timemus tamen,
" Non enim aliquis me viribus volens nolentem terrebit
" Neque propter imperitiam: nam nè me quidem rudẽ adeò
" Puto in Salamine genitum educatúmque esse.
Sic dixit: hi autem supplicabant Jovi Saturnidæ regi.
Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum,
" Jupiter pater, Idæ præses, augustissime, maxime,
" Da victoriam Ajaci & splendidam gloriam referre.
" Si autem & Hectorem diligis & ejus curam geris,
" Æqualem ambobus vim & gloriam præbe.
Sic dixerunt: Ajax autem armabatur fulgenti ferro,
Ac postquam omnia circa corpus induit arma,
Progressus est postea, qualis ingens incedit Mars,

Ajax sorte designatur ad certandum cum Hectore.

Qui

Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεύς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
" Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν.
" Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
" Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴκε φύγῃσι
" Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος.
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
" Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,
" Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες, ἀπηνήναντο ἕκαστος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
Ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέῃ βάλε φαίδιμος Αἴας·
Ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε,
" Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
" Θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
" Ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
" Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι
" Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶες * γε πύθωνται,
" Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης. γρ. πεπύθωνται.
" Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
" Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
" Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι, * τε τραφέμεν τε, γρ. τετρεφέμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
" Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
" Δὸς νίκην Αἴαντι, καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
" Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
" Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην, καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,

" Ὃς

Ajacis cum Hectore pugna.

Qui it in bellum ad viros quos Saturnius
Animum rodentis contentionis vi commisit pugnare?
Talis Ajax progressus est magnus, vallum Achivorum.
Subridens terribili vultu: inferne autem pedibus
Ibat latè gradiens quatiens longam hastam.
Hunc autem & Argivi valdè lætabantur aspicientes;
At Trojanos tremor gravis incessit per membra singulos.
Hectorique ipsi animus in pectoribus palpitabat.
Sed non amplius poterat subterfugere, neque regredi
Retro copiarum in turbam, quoniã provocaverat ad duellũ.
Ajax igitur cominus accessit ferens scutum instar turris
Æreũ, è septẽ coriis boũ factũ, quod ei Tychicus elabor. fa-
Coriariorũ præstãtissimus, in Hyla ædes habitans, (bricans
Qui ei fecit scutũ varium, septem bubulis pedibus constans
Taurorum saginatorum: octavũmq; super induxit æs, *id est*
Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax (*laminam æreã.*
Stetit valde prope Hect. minitabundúsque alloquutus est
" Hector nunc quidem manifestè cognosces cum solo solus
" Quales etiam Danais optimates intersunt, (præditum,
" Et præter Achil. virorum ordines perrumpentẽ animo leo.
" Sed hic quidẽ in navib. curvas puppes habentibus ponti-
" Jacet, iratus Agamemnoni pastori populorum: (gradis
" Nos autem sumus tales qui tibi obviam ire possimus
" Etiam multi, sed ordire pugnam & prælium.
Hunc autem rursus alloquutus est pulchrè galeatus Hect.
" Ajax die, Telamonie, princeps populorum,
" Ne me tanquam puerum imbecillem tenta.
" Vel mulierem, quæ nescit bellica opera.
" Sed ego bene novi pugnásque cædésque virorum,
" Scio ad dextram, scio ad sinistram movere scutum
" Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare.
" Scio etiam in pugna stataria sævo canere Marti:
" Novi etiam insilire in equas celeres.
" Sed enim non te volo ferire talem existentem,
" Clam circumspiciens, sed palam, si assequi potuero.
Dixit, & vibrans projecit longam lanceam, (factum.
Et percussit Ajacis ingens scutum ex septem pellibus boum
Summam juxta laminam æream, quæ octava erat in ipso:
Ac per sex *pellium* plicas penetravit findens æs indomitum,
In septima autem pelle hæsit. Secundus rursus
Ajax dius emisit longam hastam.
Et percussit Priamidæ scutum undique equale:
Scutum quidem penetravit lucidum fortis hasta,
Et per thoracem variegatum infixa est.

E regi-

Οἵ τ' εἰσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν.
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων.
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος * Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων, γρ. ὕδῃ.
Ὅ, οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα,
“ Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
“ Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
“ Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα·
“ Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
“ Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
“ Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
“ Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“ Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
“ Μή τι μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε,
“ Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
“ Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε·
“ Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
“ Ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
“ Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
“ Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων.
“ Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα,
“ Λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν αἴ κε τύχωμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο.

Ἀντικρὺ

E regione autem juxta ile diſcidit loricam
Haſta : ſed is inclinatus eſt : & vitavit mortem nigram.
Hi autem evellentes longas haſtas manibus ſimul ambo,
Congreſſi ſunt, leonibus ſimiles crudivoris.
Vel ſuibus apris, quorum robur non imbecille.
Priamides quidem poſtea medium ſcutum feriit haſta,
Neq; perrupit laminam æream : reflexa eſt autem ei cuſpis
Ajax autem clypeum percuſſit inſiliens, & penitus
Tranſivit haſta, repreſſit autem ipſum irruentem.
Cæſim autem cervicem læſit, ater autem ſubſiliebat ſanguis
Verum nè ſic quidẽ ceſſavit à pugna pulchrè galeatus Hect.
Sed retrocedens lapidem accepit manu forti,
Jacentem in campum, nigrum, aſperúmque magnúmque
Eo percuſſit Ajaois horrendũ ſcutũ,è ſeptem pellibus boum
Medium ad umbonem : circum autem ſonuit æs.
Secundus autem Ajax multo majorem lapidem elevans
Miſit contorquens : adhibuítq; vim immenſam :
Intra autem ſcutum fregit percutiens rotundo lapide.
Labefactavit a. ei dilecta genua : is igitur ſupinus extenſus
Scuto inhærens : ſed eum ſtatim erexit Apollo.
Et jam enſibus cominus vulneraſſent *ſe invicem*,
Niſi præcones, Jovis nuncii atq; hominum, (catorum
Veniſſent:alter quidẽ Trojanorũ, alter verò Achivorũ lori-
Talthybiúſque & Ideus, prudentes ambo :
In medio autem amborum ſceptra ſuſtulerunt: dixítq; ver-
Præco Ideus prudentia conſilia ſciens, (bum
" Nè amplius filii dilecti bellate, neque pugnetis.
" Utrumq; enim veſtrum diligit nubium coactor Jupiter,
" Ambo autẽ bellatores *eſtis*:quod quidẽ etiã ſcimus omnes,
" Nox verò jam adeſt : bonum quoque nocti parêre,
Hunc autẽ reſpondens alloquutus eſt Telamonius Ajax,
" Idæe Hectorem hæc jubete loqui,
" Ipſe enim pugna provocavit omnes proceres :
" Incipiat : & ego valdè parebo, ſi quidem ipſe *paruerit*.
" Hunc autem rurſus alloq. eſt magnus caſſide varia Hect.
" Ajax, quando tibi Deus dedit magnitudinémq; viréſq;
" Et prudentiam ; & inter Achivos haſta præſtantiſſimus es
" Nunc quidem ceſſemus à prælio & certamine
" Hodie : poſthac rurſus pugnabimus, donec Deus
" Nos dirimat, det autem alteri è nobis victoriam.
" Nox jam adeſt : bonum & nocti parere :
" Ut tu lætifices omnes apud naves Achivos.
" Tuóſque maximè cives, & ſodales qui tibi ſunt :
" At ego in civitate magna Priami regis

" Trojanos

Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ᾽ ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ᾽ ἐκσπασσαμένω δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἅμ᾽ ἄμφω,
Σύν ῥ᾽ ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί.
Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή·
Αἴας δ᾽ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ * διὰ πρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. γρ. διαπρὸ.
Τμήδην δ᾽ αὐχέν᾽ ἐπῆλθε· μέλαν δ᾽ ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
Ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ᾽ ἄρα χαλκός·
Δεύτερος αὖτ᾽ Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ᾽ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν᾽ ἀπέλεθρον·
Εἴσω δ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ᾽· ὁ δ᾽ ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ᾽ αἶψ᾽ ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ᾽ αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ᾽ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε, καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
Μέσσω δ᾽ ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς,
“ Μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον,
“ Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ἄμφω δ᾽ αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
“ Ἰδαῖ᾽, Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
“ Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
“ Ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴ περ ἂν οὗτος.
“ Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
“ Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
“ Καὶ πινυτήν· περὶ δ᾽ ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι.
“ Νῦν μὲν παυσώμεθα μάχης, καὶ δηϊοτῆτος
“ Σήμερον, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰσόκε δαίμων
“ Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
“ Νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
“ Ὡς σύ τ᾽ ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
“ Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ τοι ἔασιν·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ κατ᾽ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

“ Τρῶας

" Trojanos exhilarabo & Trojanos peplos trahentes,
" Quæ pro me supplicantes, divinum ingredientur concil.
" Dona verò age mutuo inclyta demus ambo,
" Ut aliquis sic dicat Achivorúmque Trojanorúmque,
" Profectò pugnabant pro contentione animum rodente
" Et iterum in amicitia separati sunt, quum essent conciliati.
Sic utriq; loquutus dedit ense argenteis clavis distinctũ,
Cum vaginâq; offerens & artificiose facta corrigia:
Ajax autem balteum dedit puniceo colore splendidum.
Hi autem dirempti, hic quidem ad exercitum Achivorum
Ibat, alterv. ad Trojan. multitudinem ivit: hi a. gavisi sunt
Postquam viderunt vivúmque & sospitem advenientem,
Ajacis elapsum fortitudinem & manus invictas,
Et deduxerunt ad civitatem, desperantes salvum esse.
Ajacem rursus ex altera parte bene armati Achivi
Ad Agamemnonem divum duxerunt, lætum victoria,
Hi autem quando jam ad tentoria Atridæ venerunt,
Agamē-non duces cœna excipit. Iis bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon.
Marem quinquennem, potenti Saturnidæ.
Hunc excoriarunt, aptarúntq; & ipsum dissecuerunt totum,
Minutatímq; inciderunt rite, infixerúntq; verubus,
Assarúntq; peritè, detraxerúntq; omnia.
Sed postquam cessarunt à labore, pararúntq; convivium,
Epulati sunt neque animus indigebat convivio æquali.
Tergi partibus autem Ajacem longis honoravit
Heros Atrides latè dominans Agamemnon.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
His senex primus omnium texere cœpit consilium,
Nestor, cujus & antea optimum apparuerat consilium,
Qui ipsis benè cupiens concionatus est, & dixit,
" Atrida, & cæteri optimates Achivorum,
Nestoris oratio de sepeliendis mortuis construendóque muro. " Multi enim mortui sunt comati Achivi,
" Quorum nunc sanguinem atrum, circa limpidũ Scamand.
" Diffudit asper Mars, animæ autem ad orcum descenderũt.
" Itaq; te oportet bellum quidem prima luce sedare Achi.
" Ipsi vero congregati advehemus huc cadavera
" Bobus & mulis, & comburemus ea
" Paulò longè à navibus; ut ossa filiis quisque
" Domum vehat, quando iterũ revertemur in patriã terrã,
" Tumulum autem circa pyram unum congeramus egressi,
" Indiscretũ; extra campum; apud autẽ ipsũ ædificemus citò
" Turres altas, propugnaculum naviúmq; & nostri ipsorum,
" In ipsis verò portas faciemus bene coagmentatas,
" Ut per ipsas equestris via sit:

“ Τρῶας ἐϋφρανέω, καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
“ Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
“ Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
“ Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
“ Ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
“ Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ * ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι· γρ. ἐϋτ-μήτῳ
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι·
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', * οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων. γρ. ἐκ δ' ἔπ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
“ Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν·
“ Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
“ Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
“ Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης· ψυχαὶ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθον.
“ Τῶ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν.
“ Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς γρ. κατα-κείομεν
“ Βουσὶ, καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ [κατακήομεν αὐτοὺς
“ Τυτθὸν [ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος γρ. ἀπο-πρό.
“ Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
“ Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες, γρ. ἐκ πεδίῳ
“ Ἄκριτον * ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
“ Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν· γρ. ἱπ-πηλασίη
“ Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας, γρ. ἵππον
“ Ὄφρα δι' αὐτάων * ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

" Exterius autem profundam fodiamus propè fossam
" Quæ equos & populum prohibeat circum existens,
" Ne quando ingruat bellum Trojanorum superborum.
Ita dixit; Illi autem omnes approbarunt reges.
Trojanorum item concio facta est Trojæ in arce summa
Formidulosa, turbulenta, apud Priami fores.
His autem Antenor prudens cœpit concionari,

Antenor censet belli præcidere causam

" Audite me Trojani & Dardani & auxiliarii,
" Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet *dicere*.
" Eia agite, Argivam Helenam & opes cum ipsa
" Demus Atridis abducendas; nunc autem fœdera fida
" Fallentes, pugnamus: quare nihil utile nobis
" Spero perfectum iri, nisi fecerimus ita.
Hic quidem sic loquutus resedit, inter autem hos surrexit
Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ,

Quid Paris? ut salvus regnat vivátq; beatus, cogi posse negat.

Qui ipsi respondens verbis alatis alloquutus est,
" Antenor, tu quidem non mihi grata hæc dixisti.
" Novisti & alium sermonem meliorem hoc excogitare:
" Si autem verè hunc *atque* seriò dicis,
" Certè jam tibi in posterum dii mentem ademerunt ipsi.
" Sed ego apud Trojanos bellicosos concionabor:
" Disertè verò nego: uxorem quidem non reddam;
" Opes verò quascunque adduxi ex Argo nostram domum,
" Omnes volo dare atque etiam ex ædibus alias adjungere.
Hic quidē sic loquutus consedit inter hos autem surrexit
Dardanides Priamus, Deo consiliarius similis,
Qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit,

Priami verba.

" Audite me Trojani, & auxiliarii.
" Dum dico quæ me animus in pectoribus jubet.
" Nunc quidem cœnam sumite per exercitum, sicut antea.
" Et custodiæ mementote, & excubias agite quisque:
" Mane autem Idæus eat concavas ad naves,
" Ut dicat Atridis; Agamemnoni *scilicet* & Menelao,
" Sententiam Alexandri, cujus gratiā contentio exorta est,
" Et hoc dicat prudens verbum, si velint
" Cessare à bello tristi, donec cadavera
" Comburamus: postea iterum pugnabimus donec Deus
" Nos dirimat, détque alterutris victoriam.
Sic dixit: hi autē illū valde quidē audierunt & paruerunt
Cœnam deinde sumpserunt per exercitum, in *suis quisq;* ordinibus
Manè autem Idæus ivit concavas ad naves,
Atque invenit in concione Danaos ministros Martis
Navis apud puppim Agamemnonis, hic verò
Stans inter medios vociferatus est vocalis præco,

" Atri-

ʿ Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ʿ Ἥ χ' * ἵππους, καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα, γρ. ἱππῆας.
ʿ Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων. [illegible]
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ʿ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
ʿ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ʿ Δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ʿ Δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ʿ Ψευσάμενοι μαχόμεσθα, τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ʿ Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ʿ Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
ʿ Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
ʿ Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ʿ Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
ʿ Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
ʿ Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
ʿ Κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
ʿ Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε,
ʿ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
ʿ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ʿ Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε * κατὰ στρατὸν ὡς τὸ πάρος περ, γρ. κατὰ
ʿ Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος· πτόλιν.
ʿ Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
ʿ Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
ʿ Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
ʿ Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
ʿ Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
ʿ Κήομεν· * ὕστερον αὖτε * μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων γρ. Κείομεν.
ʿ Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην. γρ. μαχεσσόμεθ'.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
Στὰς ἐν μεσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ,

Idæus præco Paridis sententiam Græcis refert

'Atridæque & alii bene ocreati Græci,
'Jussit Priamusque & alii Trojani illustres
'Dicere, si quidem vobis gratum & jucundum sit,
'Sententiam Alexandri cujus gratia contentio exorta est:
'Opes quidem quascunq; Alexander concavis in navibus
'Adduxit ad Trojam (utinam ante periisset)
'Omnes vult dare, & item ex ædibus alias adjungere,
'Sed juvenem uxorem Menelai inclyti
'Negat *se* redditurum quanquam ipsum Trojani hortantur,
'Et hoc etiam jusserunt dicere verbum, si velitis
'Cessare à bello tristi donec cadavera
'Crememus, postea iterum pugnabimus donec Deus
'Nos dirimat, detque alterutris victoriam.
Sic dixit: hi autem omnes compresso ore tacuerunt.
Tandē autem interloquutus est fortis in prælio Diomedes;
'Neque quisquam opes Alexandri recipiat,
'Neq; Helenam: manifestum *est* & *ei* qui valde infans est,
'Quod jam Trojanis pernicies extrema imminet.
Sic dixit: omnes vero acclamarunt filii Achivorum,
Sententiā cū admiratione comprobantes Diomedis bellicosi.
Et tunc Idæum alloquutus est rex Agamemnon,
'Idæe, certe sententiam Achivorum ipse audis,
'Quemadmodū tibi respondeant, mihi autē *fieri* placet sic.
'Sed ad mortuos quod attinet, cremare *eos* non video.
'Neque enim aliquid lucri ex cadaveribus mortuis
'Est; *quin* postquam occubuerint, igne gratificeris *illis* statim.
'Fœderum autem Jup. testis sit, altisonans, maritus Junonis.
Sic fatus sceptrum sustulit omnibus diis:
Retrorsum autem Idæus ivit ad Ilium sacrum.
Sedebant autem in concione Trojani & Dardani
Omnes simul congregati, expectantes quando veniret
Idæus: hic autem venit, & legationem exposuit,
Stans in mediis: hi autem accingebantur valde celeriter
Utrunque *ad opus*: alii ad cadavera portanda, alii autem ad sylvam *cædendam*.

Sepeliuntur mortui.

Argivi vero ab altera parte bene tabulatis à navibus
Properabant cadavera cōportare, alii a. ad sylvā *cædendā ire*.
Sol vero dein recenter percussit *radiis* arva,
Ex leniter fluente profundo Oceano
Cœlum ascendens: hi autem occurrebant sibi invicem.
Tunc dignoscere erat virum quemque,
Sed aqua abluentes pulverem & sudorem sanguinolentum,
Lacrymas calidas fundentes curribus imposuerunt.
Neq; sinebat lugere Priamus magnus: illi igitur silentio

Cadavera

‘ Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
‘ Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
‘ Εἰπεῖν, αἴ κε περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
‘ Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
‘ Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
‘ Ἠγάγετο Τροίηνδ', (ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,)
‘ Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
‘ Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
‘ Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
‘ Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
‘ Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
‘ * Κήομεν, ὕστερον αὖτε * μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων — γρ. κείομεν.
‘ Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. — γρ. μαχεσόμεθ'
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‘ Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
‘ Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
‘ Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
‘ Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
‘ Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως·
‘ Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν * κατακηέμεν οὔ τι μεγαίρω. — γρ. κατακείμεν.
‘ Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων
‘ Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
‘ Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
Ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὁπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἱματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν·
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ

Cadavera rogo acervatim imponebant mœrentes corde.
Quæ quum igne cremassent, redierunt ad Ilium sacrum.
Similiter autem ex altera parte fortes Achivi
Cadavera rogo acervatim imponebant, tristes corde,
Quumq; ea igne cremassent, redierunt ad concavas naves.
Quando autem nondum aurora, sed adhuc dubia nox erat,
Tum circa pyram lecta surgebat multitudo Achivorum,
Græci murum ædificant
Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi,
Indiscretũ, extra campũ, apud autẽ ipsum, murũ extruxerunt
Turresq; altas, munimentum navium & ipsorum-met.
In ipsis vero portas fecerunt bene aptatas,
Ut per illas equestris via esset :
Exterius autem profundam circa ipsum fossam foderunt,
Latam, magnam, & in ea sudes acutas defixerunt :
In hoc quidem labore se exercebant comati Achivi.
Dii vero apud Jovem sedentes fulminatorem,
Cum admirat. spectab. magnum opus Achivorũ loricatorum,
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum.
Atq; inter hos sermonem accepit Neptun. terræ concussor.
' Jupiter pater, an quis est mortalium super immensã terrã
' Qui amplius immortalibus mentẽ & consiliũ suũ indicabit?
' Non vides quod rursus capite comati Achivi
' Murum struxerunt præ navibus : & circum fossam
' Duxerunt, neque diis dederunt inclytas hecatombas ?
' Illius profecto gloria erit quacunq; dispergitur aurora,
' At ejus obliviscentur quem ego & lucidus Apollo
' Heroi Laomedonti ædificavimus laborantes. (ctor,
Hunc autem valde commotus alloquutus est nubium coa-
' Proh, terræ quassator, latè potens, quid dixisti ? (Græcis
' Alius aliquis deorum hoc reformidaret opus excogitatum à
' Qui esset te multo imbecillior manibusque & robore :
' At tua gloria erit quacunque dispergitur aurora.
' Agedum, quando rursus capitibus comati Achivi
' Abierint cum navibus dilectam in patriam terram,
' Murum diruptum, hunc quidẽ in mare totum demergito,
' Rursus autem littus magnum arenis obtegito,
' Ut tibi ingens murus evanescat Achivorum.
Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
Occidit vero sol, absolutumque est opus Achivorum :
Boves autem mactabant in tentoriis, & cænam sumebant :
Cæterum naves è Lemno appulerunt vinum vehentes
Multæ, quas miserat Jasonides Euneus,
Græci vinum emunt.
Quem peperit Hypsipyle sub Jasone pastore populorum :
Seorsim autem Atridis, Agamemnoni & Menelao,
Dederat Jasonides ducendas vini mille mensuras.

Illinc

Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Ὣς δ᾽ αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύκη νύξ,
Τῆμος ἄρ᾽ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον * ἐκ πεδίου, ποτὶ δ᾽ αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν γρ. ἐν.
Πύργους θ᾽ ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ᾽ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας, γρ. ἱππηλασίη.
Ὄφρα δι᾽ αὐτάων * ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ᾽ αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν,
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
‘Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
‘Ὅστις ἔτ᾽ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
‘Οὐχ ὁράᾳς δ᾽ ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
‘Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
‘Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
‘Τοῦ δ᾽ ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς·
‘Τοῦ δ᾽ ἐπιλήσονται, ὅτ᾽ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
‘Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
‘Ὢ πόποι Ἐννοσίγαι᾽, εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
‘Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
‘Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε, μένος τε·
‘Σὸν δ᾽ ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς·
‘Ἄγρει μὰν ὅτ᾽ ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
‘Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
‘Αὖτις δ᾽ ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
‘Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν·
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δύσετο δ᾽ ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν·
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ᾽ ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
Πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ᾽ ἔτεχ᾽ Ὑψιπύλη ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ᾽ Ἀτρείδῃσ᾽ Ἀγαμέμνονι, καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Illinc vinum emebant capitibus comati Achivi,
Alii quidem ære, alii autem splendido ferro,
Alii autem pellibus, alii vero ipsis bobus,
Alii etiam mancipiis: apparabant itaq; convivia opipara,
Per totam noctem dein capitibus comati Achivi
Epulabantur. Troes vero in civitate, & auxiliarii.
Tota nocte vero ipsis mala moliebatur sapiens Jupiter
Terribiliter tonans: hos autem pallidus timor cepit.
Vinũ autẽ ex poculis humi fundebant, neq; aliquis sustinuit
Ante bibere quam libasset præpotenti Saturnio.
Cubuerunt autem deinde, & somni donum sumpserunt.

ARGUMENTUM VIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

JUpiter quum interdixisset diis, neutri auxiliari exercituum, in Idam descendit: & prius æquo Marte pugnantes Græcos, inferiores Trojanis reddit. Junonem autem & Minervam in auxilium Græcis profectas cohibuit Iris, Jove jubente. Vespere deinde orto, Hector concionatus est in campo *hortans* ut castra metarentur, & ignem per totam noctem incenderent.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

Theta Deorum concio, Troum victoria, Hectoris gloriatio.

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum consilium, sive mutilum prælium, vel *imperfectum.*

HOMERI ILIADOS. LIB. VIII.

AUrora quidem crocea veste spargebat totam per terram:
Jupit. vero deorum consilium habuit gaudens fulmine
Summo in vertice cacuminosi Olympi:
Ipse autem illis concionabatur: dii v. simul omnes auscultabant:
Jovis concio ad deos. Audite me omnes dii, omnesque deæ,
' Dum dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
' Ne qua vero fœmina dea hoc, neque aliquis mas
' Tentet rescindere quod ego dicam: sed simul omnes
' Probate, ut celeriter perficiam hæc opera:

' Quem-

Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί, [illegible]
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέροις βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ, καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας, ἐπέσχεν Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος· ἑσπέρας δὲ γενομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Θῆτα θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

ΑΛΛΗ,

Θεῶν ἀγορά. Ἤτοι κόλος μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Θ. Ῥαψῳδία.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Αὐτὸς δέ σφ' * ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον.
‘ Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι.
‘ Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
‘ Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
‘ Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
‘ Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα·

* ἢ ἀγό- ρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες.

' Quemcunque vero ego deorsum seorsum velle intellexero
' Profectum vel Trojanis auxiliari, vel Graecis,
' Saucius indecore redibit ad Olympum;
' Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum obscurum
' Procul valde, ubi profundissimum sub terra est barathrum;
' Ubi ferreaeque portae & aereum pavimentum:
' Tantum sub inferno, quantum coelum abest à terra.
' Cognoscet deinde quam *ego* sum deorũ fortissimus omniũ,
' Quin agite, periculum facite, ô dii, ut videatis omnes,
Jovis aurea catena. ' Catenam auream de coelo suspendentes,
' Omnes appendamini dii omnesque deae,
' Non tamen traxeritis ex coelo in terram
' Jovẽ summum consiliarium, neq; si valde multũ laboraveritis
' Sed quando jam ego lubens voluero trahere,
' Cum ipsa terra *deos* traxero, ipsoque *cum* mari;
' Catenam quidem dein ad verticem Olympi
' Alligavero: illa vero suspensa omnia fuerint.
' Tantum ego supero deos, superoque homines.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio,
Minervae verba ad Jovem. Orationem irati: valde enim severe concionatus erat.
Tandem autem interloquuta est dea caesiis oculis Minerva,
' O pater noster, Saturnie, summe rex,
' Bene & nos scimus, quod potentia *tua* non cedit *ulli*;
' Attamen Danaos lugemus bellicosos,
' Qui jam malum fatum explentes pereunt.
' Veruntamen bello quidem abstinebimus, si tu jubes;
' Consilium vero Argivis praebebimus quod juvabit,
' Ne omnes pereant irato te.
Hanc autem arridens alloquutus est qui cogit nubes Jupiter
Jupiter in Idam descendit. ' Bono esto animo Tritonia, dilecta filia, non sane animo
' Lubente *serio* loquor, volo autem tibi mitis esse.
Sic fatus currui aptavit aeripedes equos
Celeres, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipse induit circa corpus: accepitq; scuticam
Auream, artificiose factam; suum vero ascendit currum:
Percussit a scutica, ut agerent *currum*: hi vero non inviti volabant
Per medium terraeque & coeli stellati.
In Idam autem venit abundantem fontibus, matrem ferarum
Ad Gargarum ubi ei templum, araque odorata:
Ibi equos stetit pater hominumque deorumque,
Solutos ex curru: caliginem autem multum circumfudit.
Ipse autem in verticibus sedit, honore laetus,
Inspiciens Trojanorum civitatem & naves Achivorum:
Hi autem prandium ceperunt capitibus comati Achivi

Raptim

‘Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
‘Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
‘Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται οὔλυμπόν δε·
‘Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
‘Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
‘Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδός,
‘Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
‘Γνώσετ' ἔπειτ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
‘Εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
‘Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
‘Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι·
‘Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δε
‘Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
‘Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
‘Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
‘Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον οὐλύμποιο
‘Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
‘Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν,
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
‘Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων,
‘Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν,
‘Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
‘Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
‘Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
‘Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
‘Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο·
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
‘Θάρσει Τριτογένεια, φίλον τέκος, οὐ νύ τι θυμῷ
‘Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ὣς εἰπών, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Raptim in tentoriis: post illud vero armabant se.
Trojani autem rursus ex altera parte in civitate armabantur
Pauciores prompti autem erant etiam sic pugna certare
Necessitate dura, proque liberis, & pro uxoribus.
Omnes vero apertæ sunt portæ, exivit autem exercitus
Peditesq; equitesq; multusq; tumultus coortus est:
Hi autem quando jam in locum unum coeuntes venerunt,
Commiserunt scuta, simul & lanceas & robora virorum
Armatorum: & clypei umbonem habentes
Appropinquarunt inter se: multus autem tumultus ortus est.
Tunc vero simul ejulatusque & gloriatio erat virorum
Perdentiumq; & pereuntium: fluebat autem sanguine terra.
Quamdiu quidē mane fuit; dumq; adhuc crescebat sacer dies,
Tamdiu valde utrosq; tela attingebant; cadebat autē populus;
Quum vero sol medium Cœlum conscendisset,
Tum vero aureas pater attollit lances,
Imponitq; duo fata longum somnum adferentis mortis
Trojanorumq; equitatorum, & Achivorum armatorum,
Traxitq; medias prehensas: prægravabat a. fatalis dies Achivorum
Græcorum quidem fata in terra multipascua
Considebant: Troum autē *fata* ad cœlum latū elevabantur.
Ipse autem ex Ida valde tonabat, ardensque
Misit fulgur in exercitum Achivorum: hi autem conspicati
Obstupuerunt: & omnes pallidus timor invasit:
Græcorum fuga — Tunc neq; Idomeneus ausus est manere, neq; Agamemnon
Neque duo Ajaces remanserunt famuli Martis.
Nestor autem solus remansit Gerenius, custos Achivorum,
Nestor in periculo versatur. — Non *sponte* quidem, sed equus affligebatur, quem vulnerarat sagittâ
Nobilis Alex. Helenæ maritus pulchricomæ
Summo in vertice, ubi primi crines equorum
Capiti innascuntur: maxime vero lethale *vulnus* est:
Cum ergo doluisset, erectus est, telū autē in cerebrū penetravit:
Simul autem equos turbabat, volutans se circa ferrum
Dum senex equi lora incidit
Gladio insurgens: interim Hectoris veloces equi
Venerunt in tumultum, audacem aurigam ferentes
Hectorem: atque tunc senex vitam perdidisset,
Diomedes Ulyssem hortatur ad succurrendum Nestori. — Nisi illico animadvertisset in bello strenuus Diomedes,
Horrendum autem clamavit adhortans Ulyssem,
Nobilis Laertiade, prudentissime Ulysses,
'Quo fugis terga vertens, ignavus veluti, in turba?
'*Cave* nequis tibi fugienti tergo hastam infigat:
'Quin mane, ut à sene propellamus trucem virum.
Sic dixit, neque exaudivit patiens nobilis Ulysses,

Sed

Ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι· ἐν δ' ἔσσυτο λαός,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Επληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ενθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ολλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Οφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
Ημος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Εν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ελκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Εζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε· δαιόμενον δὲ
Ηκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Ενθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ακρην κακκορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·
Αλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Οφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορείας ἀπέταμνε
Φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ηλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Εκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα,
‘Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
‘Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ.
‘Μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
‘Αλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Sed præteriit concavas ad naves Achivorum.
Tydides a. ipse solus licet esset propugnatoribus mixtus est;
Stetit autem ante equos Neleidæ senis,
Et ipsum compellans verbis alatis alloquutus est:
' O senex, certe valde jam te juvenes premunt bellatores,
' Tua autem vis soluta est, gravis autem te senectus insequi-
' Debilis autem tibi famulus, tardique tibi equi. (tur.
' Sed age meum currum conscende, ut videas
' Quales Trojani equi, periti per campum
' Velociter valde hac & illac persequi & fugere,
' Quos nuper Æneæ abstuli perito fugæ.
' Hos quidem *tuos* famuli curent: *istos* vero nos
' In Trojanos equites dirigamus, ut & Hector
' Cognoscat, an & mea hasta insaniat in manibus.

Diomedes Nestori subvenit.

Sic dixit; neque recusavit Gerenius eques Nestor.
Nestoreos quidem postea equos famuli curabant
Fortes, Sthenelus, & Eurymedon fortitudinem amans.
Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt;
Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes,
Flagellebat autem equos: ocyus prope Hectorem venerunt.
Rectâ autẽ adversus hunc irruentẽ jaculatus est Tydei filius,
Et ab eo quidem aberravit: verum aurigam famulum
Filium magnanimi Thebæi Eniopeum,
Equorum habenas tenentẽ, percussit *in* pectus juxta papillã:
Decidit autem è curru; retrocesseruntq; ejus equi
Veloces: hujus autem ibi soluta est animaque roburque.
Hectorẽ vero gravis dolor operuit *in* mente propter aurigã
Eum *tamen* postea sivit, (dolens quamvis *ob* socium)
Jacere: *alium* autẽ aurigã quærebat audacem: neq; sane diu
Equi indiguerunt rectore: statim enim invenit
Iphitiden Archeptolemum audacem, quem tunc equos
Veloces conscendere fecit: dedit autẽ ei habenas in manibus
Tunc clades, & ardua opera facta fuissent,
Et conclusi fuissent *Trojani* in Ilium ceu agni,
Nisi cito *rem* animadvertisset pater hominumq; deorumque
Tonans autem horrende emisit cadens fulmen,
Ante vero equos Diomedis demisit in terram:
Terribilis autem flamma orta est sulphuris ardentis
Equi vero territi collapsi sunt ante currum:
Nestoris autem è manibus fugerunt habenæ splendidæ.
Timuitq; in animo: ac Diomedem alloquutus est,
' Tydide, age rursus in fugam impelle unungulos equos.
' An non cognoscis, quod à Jove non sequitur victoria?
' Nunc enim huic Saturnides Jupiter gloriam præbet

' Hodie:

Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί.
‘ Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
‘ Ηπεδανὸς δέ νυ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
‘ Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
‘ Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
‘ Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι,
‘ Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρε φόβοιο.
‘ Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τὼ δὲ νῶϊ
‘ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
‘ Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο·
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα
Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ηνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε,
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, (καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,)
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ ἔπι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο
Καί νύ κε σήκασθεν κατ' Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
Κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε.
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο·
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε, καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε,
‘ Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
‘ Ἦ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
‘ Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει

‘ Σήμερον

' Hodie: postea rursus etiam nobis, si voluerit,
' Dabit. Homo sane nequaquam Jovis mentem coegerit,
' Ne fortissimus quidem, quoniam longe potentissimus est.
Huic autem respondit postea in bello strenuus Diomedes,
' Profecto hæc omnia senex recte dixisti:
' Sed ille gravis dolor cor & animum incessit:
' Hector enim aliquando dicet inter Trojanos concionans,
' Tydides à me fugatus adivit naves.
' Sic aliquando gloriabitur: tunc mihi dehiscat ampla terra.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
' Heu fili Tydei periti bellatoris quid dixisti?
' Nam etsi te Hector ignavum & imbellem dixerit,
' Tamen non ei credent Trojani & Dardani,
' Et Trojanorum uxores magnanimorum scutatorum.
' Quarum in pulveres dejecisti juvenes maritos

Nestoris & Diomedis fuga.

Sic loquutus in fugam convertit unungulos equos
Retro in turbam: in *eos* autem Trojanique & Hector
Cum clamore ingenti tela suspiriosa fundebant.
In hunc autem alte clamavit magnus bellator Hector:
' Tydide præ *cæteris* quidem te honorabant Danai equites
' Sedeque, & carnibus, & plenis poculis:
' Nunc autē te ignominia afficient: mulieri namq; similis es:
' Abi *in malam rem* ignava virgo, at non cedente me,
' Turres nostras conscendes neque mulieres
' Abduces in navibus: prius tibi infortunium dabo.
Sic dixit: Tydides autem varie deliberavit,
Equosque convertere, & contra pugnare.
Ter quidem cogitavit in mente & in animo:
Ter autem ab Idæis montibus intonuit consiliarius Jupit.
Signum edens Trojanis, pugnæ alternantem victoriam.

Hector suos hortatur.

Hector autem Trojanos hortabatur, alte vociferans,
' Trojani & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
' Viri estote amici, mementote autem strenuæ fortitudinis.
' Cognosco autem quod mihi benevolus annuit Saturnius
' Victoriam & magnam gloriam, Græcis autem calamitatem.
' O stultos, qui has munitiones extruxerunt
' Infirmas, nihil æstimandas, quæ non robur meum arcebunt,
' Equi autem facile fossam transilient cavatam.
' Sed quando jam naves ad concavas venero,
' Memoria aliqua tum ignis ardentis esto
' Ut igne naves comburam, interficiam autem & ipsos
' Argivos apud naves perturbatos præ fumo.

Hectoris verba ad equos.

Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque,
' Xanthe & tu Podarge, Æthon, Lampeque nobilis,

' Nunc

‘ Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
‘ Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
‘ Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‘ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
‘ Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.
‘ Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
‘ Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας·
‘ Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘ Ὤ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος οἷον ἔειπες;
‘ Εἴ περ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν, καὶ ἀνάλκιδα φήσει·
‘ Ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,
‘ Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
‘ Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
‘ Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε, καὶ Ἕκτωρ,
‘ Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
‘ Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‘ Τυδείδη περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
‘ Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
‘ Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο·
‘ Ἔρρε κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο
‘ Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
‘ Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.
Τρὶς δ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεύς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
‘ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
‘ Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι· μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
‘ Γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
‘ Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
‘ Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
‘ Ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
‘ Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
‘ Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
‘ Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
‘ Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω· κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
‘ Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους * περὶ καπνῷ. ϰ. ὑπὸ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
‘ Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, δὲ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,

‘ Νῦν

‘ Nunc mihi pabulum rependite quod admodum multum
‘ Andromache filia magnanimi Eetionis
‘ Vobis prioribus suave triticum apposuit,
‘ Vinumq; immiscens ad bibendum, quando animus juberet
‘ Quam mihi, qui ei charus maritus glorior esse.
‘ Sed insequimini & festinate, ut capiamus
‘ Scutum Nestoreum, de quo nunc fama ad cœlum pervenit,
‘ Totum aureum esse manubriaque & ipsum:
‘ Ab humeris Diomedis vero bellicosi *capiamus*
‘ Artificiosum thoracem, quem Vulcanus studiose fabricav.
‘ Si hæc ceperimus, speraverim *me* Achivos
‘ Hac ipsa nocte naves conscendere coacturum veloces.
Sic dixit glorians: indigne tulit autem veneranda Juno.
Junonis ad Neptunum verba. Commota est autem in solio concussitq; magnum Olympum,
Et Neptunum magnum Deum coram alloquuta est:
‘ Pro dii, Neptune late potens, nè tibi quidem,
‘ Pereuntibus Danais gemuit in præcordiis animus?
‘ At illi tibi Helicen, & Ægas dona adducunt
‘ Multaque & venusta: tu vero ipsis cupias victoriam.
‘ Si enim velimus quotquot Danais auxiliares *sumus*
‘ Trojanos repellere, & coercere late prospicientem Jovem:
‘ Illic sane tunc tristaretur sedens solus in Ida.
Hanc vero indignabundus alloquutus est rex Neptunus,
‘ Juno mordax verbis qualem sermonem habuisti?
‘ Equidem nolim cum Jove Saturnio pugnare
‘ Nos alios, quoniam longe fortissimus est.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
Quantũ autẽ *spatium* ex navibus a munitione fossa continet
Repletum erat equis pariter & viris scutatis
Conclusis: concluserat autem veloci similis Marti
Hector Priamides, quoniam ei Jupiter gloriam dabat.
Quin ille concremasset igne comburenti naves æquales,
Nisi in mentibus posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
Ut ipsemet laborans, velociter incitaret Græcos.
Perrexit autem ire ad tentoria ad naves Achivorum,
Purpuream magnam vestem gestans manu robusta,
Stetit autem juxta Ulyssis magnam navim nigram,
Quæ in medio erat, ut vox exaudiri posset utrinque,
Tum in Ajacis tentorio Telamonidæ,
Tum in Achilleo, qui extremi naves æquales
Subduxerant, virtute freti, & fortitudine manuum.
Clamavit autem vehementes Græcos compellans,
‘ Pudeat *vos* Argivi, mala opprobria, forma *tantum* admira.
‘ Quo abierunt jactationes cum dicebamus *nos* esse fortis.

‘ Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
‘ Ανδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
‘ Υμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
‘ Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
‘ Η ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
‘ Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
‘ Ασπίδα Νεστορέην τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
‘ Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν·
‘ Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
‘ Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ηφαιστος κάμε τεύχων.
‘ Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Αχαιοὺς
‘ Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ηρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
Καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα·
‘ Ω πόποι Εννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
‘ Ολλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
‘ Οἱ δέ τοι εἰς Ελίκην τε, καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
‘ Πολλά τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
‘ Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ
‘ Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα * Ζῆν, γρ. ζῆ
‘ Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ιδῃ. Ν' αὐτοῦ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ενοσίχθων,
‘ Ηρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
‘ Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
‘ Ημέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ * φέρτερός ἐστιν. γρ. φερτερός.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων, εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Αρηϊ
Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καὶ νύ κεν ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Αγαμέμνονι πότνια Ηρη.
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Αχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας, καὶ νῆας Αχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν * ἀμφοτέρωσε, γρ. ἀμφοτέρωθεν.
Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ηδ' ἐπ' Αχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατοι νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν. γρ. ἔσχατα.
Ηὔσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
‘ Αἰδὼς Αργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί
‘ Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,

'Quas olim in Lemno vana jactantes dictitabatis
'Comedentes carnes multas boū erecta cornua gestantium,
'Bibentes crateras coronatos vino ? (vestrum
'Trojanorum adversus centenos, ducentenosque quemque
'Staturum in bello, nunc autem nè uni quidem pares sumus
'Hectori qui cito naves comburet igne ardenti.
'Jupiter pater, anne ullum potentium regum
'Tali clade afflixisti, & ipsum magna gloria privasti ?
'Et tamen nego me unquam tuam perpulchram aram
'Præterisse, cum nave transtrata huc malo fato venirem,
'Sed super omnibus boum pinguedinem & femora combussi
'Desiderans Trojam bene munitam expugnare.
'At tu Jupiter saltem hoc mihi perfice desiderium,
'Ipsis saltem nobis permitte effugere, & evadere,
'Neque sic à Trojanis sinas interimi Achivos.
Sic dixit, hujus autem pater misertus est lachrymantis,
Annuit vero ei exercitum salvum fore, neque periturum,
Mox autem aquilam misit perfectissimum volucrum,
Hinnulum tenentem unguibus sobolem cervæ velocis :
Juxta autem Jovis aram pulchram dejecit hinnulum,
Ubi Panomphæo Jovi sacrificabant Achivi :
Hi postquam viderunt, quod à Jove venisset avis, (di ardor
Alacrius in Troj. impetū fecere, rediitq; in animos pugnan-
Tum nemo Danaorum multorum quamvis existentium,
Gloriabatur ante Tydidē agitasse se priorem veloces equos,
Fossaque eduxisse, & contra pugnasse :
Sed longe primus, Trojanorum interfecit virum armatum
Phradmonidē Agelaum: is quidem in fugam verterat equos
Illius autem conversi in dorso hastam infixit,
Humeros inter perque pectus transegit.
Cecidit autem è curru : resonuerunt autem arma super ipso
Post *Diom.* autem Atridæ Agamemnon & Menelaus :
Post hos vero Ajaces, *venerunt*, impetuosum induti robur ;
Post hos, Idomeneus & comes Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ :
Deinde Eurypylus Evæmonis illustris filius :
Teucer autem nonus venit reflexos arcus tendens.
Stetit autem sub Ajacis scuto Telamonii.
Tunc Ajax quidem submovit scutum : ille vero heros
Circumspiciens, postquam aliquem jaculatus in multitudine
Vulneraverat (qui quidem ibi cadens vitam amittebat.)
Ipse regrediens puer tanquam ad matrem se recipiebat,
Ad Ajacem : is autem ipso scuto tegebat splendido.
Tunc quem primum Trojanorum interfecit Teucer eximius

Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interfecit.

Orsilochum

‘ Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
‘ Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
‘ Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
‘ Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
‘ Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
‘ Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
‘ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
‘ Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
‘ Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
‘ Νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρρων·
‘ Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, καὶ μηρί' ἔκηα,
‘ Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
‘ Ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
‘ Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν, καὶ ἀλύξαι,
‘ Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Νεῦσε δέ οἱ, λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν,
Ἔνθα Πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ὅτ' ἄρ ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος, Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους.
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.
Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεύς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι γ' ἐκ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων.
Στῆ δ' ἄρ ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκοι, (ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν)
Αὐτὰρ ὁ, αὖτις ἰών, παῖς ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;

Orfilochum quidem primum, & Ormenum, & Ophelestem
Dœtoraque, Chromiumque, & divinum Lycophontem.
Et Polyæmonidem Amopaonem, & Menalippum,
Omnes dejecit alium ſuper alium in terrā multos paſcentē
Eum autem conſpicatus lætatus eſt rex virorū Agamemnon
Arcu forti Trojanorum perdentem phalanges,
Stetit autem ad eum veniens & ipſi verbum dixit,
' Teucer charum caput, Telamonie, dux populorum,
' Jaculare ſic, ſi forte aliquod lumen Danais fias,
' Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum exiſt.
' Et te ſpurium licet exiſtentem excepit ſua domo:
' Hunc quamvis procul diſſitum bonam famam conſcendere
' Tibi autem ego dico ſicut & ratum erit, (fac.
' Si quidem mihi dederit Jupiter ægidem tenens & Miner.
' Trojæ expugnare bene ædificatam urbem,
' Primo tibi poſt me honorarium munus in manu ponam
' Vel tripodem, vel duos equos cum ipſo curru,
' Vel mulierem quæ tecum eundem lectum aſcendat.
Hunc vero reſpondens alloquutus eſt Teucer eximius,
' Atride illuſtriſſime, cur me properantem & ipſum
' Incitas? non enim quantum roboris in me eſt
' Ceſſo, ſed ex quo verſus Trojam repulimus ipſos,
' Ex eo jam arcubus excipiens viros interficio.
' Octo jam emiſi extenſas cuſpides habentes ſagittas:
Omneſque in corpore fixæ ſunt bellicoſorum juvenum.
' Hunc vero nequeo attingere canem rabidum.
Dixit, & aliam ſagittam è nervo emiſit
Hectorem contra: percutere autem ipſum deſiderab. animus
Verum *ille* ab hoc quidem aberravit: at eximium Gorgyt.
Filium generoſum Priami ad pectus vulneravit ſagitta
(Quem ab Æſima compreſſa peperit mater,
Pulchra Caſtianira, corpore ſimilis deabus.)
Papaver autem veluti alio caput flectit quod in horto eſt
Fructu gravatum, humiditatibuſque vernis:
Sic in alteram partem *Gorg.* inclinavit caput caſſide depreſſ.
Teucer autem aliam ſagittam è nervo miſit
Hectorem contra: tangere autem ipſum deſiderab. anim.
Sed tunc etiam aberravit: avertit enim Apollo.
At Archeptolemum audentem Hectoris aurigam
Ruentem ad pugnam percuſſit in pectore juxta papillam:
Decidit autem è curru: receſſeruntque ejus equi
Veloces: hujus vero ubi ſoluta eſt animaque roburque.
Hectoris autem gravis dolor cooperuit mentem ob aurigam,
Hunc tamen deinde reliquit triſtis licet ob ſocium:
Cebri-

Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
‘ Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
‘ Βάλλ' οὕτως, αἴ κεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
‘ Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
‘ Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
‘ Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον.
‘ Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται,
‘ Αἴ κεν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀθήνη,
‘ Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
‘ Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
‘ Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
‘ Ἠὲ γυναῖκ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
‘ Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
‘ Ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
‘ Παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
‘ Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
‘ Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς.
‘ Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
‘ Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα· καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
Υἱὸν ἐῢ Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
(Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῇσι·)
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὡς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ· βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Ἱέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου.

Cebrionem vero jussit fratrem prope existentem,
Equorum habenas accipere: hic autē non immorigerus fuit
Ipse autem ex curru humi desiliit splendido, (audivit:
Horribiliter vociferans: saxumq; prehendit manu,
Perrexit autē rectà in Teucrum: ferire a. ipsum animus jube-
Teucrū vulnerat Hector. Is quidem pharetra exemerat amaram sagittam, (bat
Aptaveratque nervo: at galeæ quassator Hector
Retro trahentem *nervum* ad humerum (ubi junctura separat
Cervicemque pectusque, maxime autem lethale est)
Ea parte *inquam* in se ruentem percussit lapide aspero:
Rupit autem ei nervum, torpuitque manus in junctura:
Stetit autem flexo genu collapsus: & arcus ei excidit manu.
Ajax autem non neglexit fratrem collapsum;
Sed currens protexit *eum* & ei scutum obtendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo chari soci',
Mecistius Echii filius, & divinus Alastor,
Naves ad concavas portarunt graviter suspirantem.
Confestim iterum Trojanis Olympius robur indidit.
Hi itaq; rectà in fossam profundam repulerunt Achivos:
Hector autem inter primos ibat, fortitudine terrorē afferens.
Sicut quando aliquis canis apri vel leonis
Prehendit retro pedibus velocibus confisus,
Coxasque clunesque, & convertentem se observat:
Ita Hector persequebatur comatos Achivos,
Semper occidens postremum quemque, hi vero fugiebant:
Sed postquam per palos & fossam transierunt
Fugientes, multiq; domiti sunt Trojanorum manibus:
Hi quidem apud naves continebantur manentes,
Invicem *sese* hortantes, & omnibus diis
Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.
Hector autem circum agebat pulchras jubas habentes equos
Gorgonis oculos habens, & sanguinarii Martis.
Hos autē conspicata, miserta est dea albis ulnis *nitens* Juno
Mox autem Minervam verbis alloquuta est,
Juno & Minerva sese parant in prælium ' Proh dii, ægidem tenentis Jovis filia, non amplius
' Pereuntes Danaos curabimus, *ad* extremum saltem?
' Qui jam malum fatum explentes, pereunt
' Viri unius impetu: qui furit non amplius tolerabiliter
' Hector Priamides: & jam mala multa patravit.
Hanc vero rursus alloquuta est dea cæsiis oculis Minerva.
' Ille vero penitus jam vires vitamque perdidisset.
' Manibus Argivorum confectus in patria terra:
' Sed pater meus mentibus furit non bonis,
' Durus semper, iniquus meorum conatuum remorator:

' Nec

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Ιππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί.
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου· βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.
Ητοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν·
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Εκτωρ
Αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε, στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι.
Ρῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Αλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Εχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Αλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Αψ δ' αὖτις Τρώεσσιν ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Αχαιούς,
Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ως δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος
Απτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
Ισχία τε, γλουτούς τε ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ως Εκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Αχαιούς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Αλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Εκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Αρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Αἶψα δ' Αθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
‘Ολλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
‘Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
‘Ανδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
‘Εκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
‘Καὶ λίην οὗτός γε μένος, θυμόν τ' ὀλέσειε,
‘Χερσὶν ὑπ' Αργείων, φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
‘Αλλὰ πατὴρ ὁ ἐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
‘Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

' Nec quicquam horum recordatur, quod ei sæpissime filii,
' Servavi pressum Eurysthei laboribus.
' Certe is quidem flebat adversus cœlum, sed me Jupit.
' Huic auxiliaturum à cœlo demisit.
' At si ego hæc scivissem mente prudenti,
' Cum ipsum ad Plutonis (*loca*) solidas portas habentis misit,
' Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis
' Non effugisset Stygis aquæ profunda fluenta.
' Nunc autē me quidē odit: Thetidis autem perfecit consilia
' Quæ ei genua osculata est & prehendit manu barbam,
' Supplicans ut honoraret Achil. urbiū eversorem (pellabit.
' Enimvero erit *tempus* cum iterum dilectā Glaucop. *me* ap-
' Verum tu quidem nunc nobis instrue unungulos equos,
' Donec ego ingressa Jovis domum ægidem gestantis,
' Armis ad bellum instruar, ut videam
' An nobis Priami filius galeæ motor Hector
' Lætabitur apparentibus per aciei semitas.
' Certe aliquis etiam Trojanorum saturabit canes & aves
' Pinguedine & carnibus stratus ad naves Achivorum.
Sic dixit, neque immorigera fuit dea albis ulnis Juno,
Hæc quidem profecta, aureis frænis aptavit equos
Juno veneranda dea, filia magni Saturni.
Sed Minerva filia Jovis ægidem gestantis,
Peplum quidem diffudit subtilem patris in pavimentum,
Varium, quem ipsa fecerat & elaborarat manibus:
Hæc autem loricam induta Jovis tempestatum autoris
Armis ad bellum instruebatur lacrymosum. (stam
In currum vero splendidum pedibus ascendit, corripuitq; ha-
Ponderosam, magnam, validam, qua domat ordines viro-
Heroum quibus irata fuerit forti-patre-genita. (rum
Juno autem scutica velociter agitabat equos.
Sua sponte vero portæ apertæ sunt cœli, quas tenebāt Horæ:
Quibus commissum est magnum cœlum Olympusque,
Ut & recludant densam nebulam, & imponant, *i. claudant*
Eâ per illas (*portas*) stimulis agi solitos dirigebant equos.
Jupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter.
Irim vero excitavit aureas alas habentem nunciaturam,
' Vade age Iri celer; retro eas verte neq; sine advers. (*me*)
' Venire: non enim bene congrediemur ad bellum.
' Sic enim dico, hoc & ratum erit:
' Debiles reddam quidem ipsis sub curribus veloces equos,
' Ipsas autem ex curru dejiciam, & currus confringam,
' Neutiquam in decem volvendos annos
' Vulnera curare poterunt, quæ impresserit fulmen;

Jupiter Irim mittit ad Junonem & Minervam à prælio exhibendas.

' Ut

‘Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
‘Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
‘Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
‘Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
‘Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
‘Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
‘Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
‘Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
‘Νῦν * δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, γρ. δὲ
‘Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
‘Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
‘Ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
‘Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
‘Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
‘Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
‘Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
‘Τηθήσει, * προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας γρ. προφανεῖσα.
‘Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς γρ. ἢ
‘Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη προφανεῖσαι.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους ἢ καὶ
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο. προφανεῖτε.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν,
‘Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
‘Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
‘Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
‘Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
‘Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·
‘Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
‘Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·

‘Ὄφρ'

‘ Ut cognoscat Minerva, quando cum suo patre pugnat.
‘ Junoni autem non tantum succenseo, neq; irascor:
‘ Semper enim mihi consuevit interpellare quicq. cogitaro.
Sic dixit: mota est autem Iris velox nunciatura.
Ivit autem ex Idæis montibus ad magnum Olympum.
In primis autem portis multiplicis Olympi
Occurrens coercuit, Jovisq; ipsis exposuit sermonem:
‘ Quo tenditis? cur vobis mentibus furit cor?
‘ Non sinit Saturnides auxiliari Argivis:
‘ Sic enim minatus est Saturni filius, si modo perficiat,
‘ Debiles redditurum quidē se v. sub curib. veloces equos
‘ Vos ipsas vero ex curru dejecturum & currum fracturum
‘ Neque ad decem completos annos
‘ Vulnera sanabitis, quæ impresserit fulmen:
‘ Ut scias Minerva, quando cum tuo patre pugnas.
‘ Junoni autem non tantum succenset, neq; irascitur:
‘ Semper enim ei solet interpellare quicquid cogitarit:
‘ Sed tu teterrima canis, intrepida. siquidem vere
‘ Audebis Jovem contra ingentem hastam tollere.
Hæc quidem sic loquuta, discessit pedibus velox Iris.
Sed Minervam Juno verbo alloquuta est,
‘ Eheu ægidem gestantis Jovis filia, non amplius ego
‘ Nobis permitto contra Jovem mortalium causa pugnare
‘ Quorum alius intereat, alius autem vivat,
‘ Ut fors tulerit: ille autem sua *consilia* sequens in animo
‘ Trojanosque & Danaos moderetur ut æquum *est*.
Sic fata, retro vertit unius ungulæ equos,
Illis horæ solverunt pulchre jubatos equos,
Et hos quidem ligaverunt ad immortalia præsepia.
Currus autem inclinarunt ad parietes splendidos,
Ipsæ aureis in thronis sederunt,
Mixtim cum aliis diis, charo mœstæ corde.
Jupiter a. pater ab Ida pulchras rotas habentem currum & (equos
In Olympum impulit, deorum autem pervenit ad sedes.
Huic equos solvit inclytus Neptunus.
Currus vero circa altaria posuit linea integumenta obten- (dens:
Ipse autem aureum in thronum late cernens Jupiter
Consedit, huic sub pedibus magnus concutiebatur Olymp.
Hæ autem solæ à Jove seorsum Minervaque & Juno:
Sedebant neq; ipsum alloquebantur, neq; interrogabant:
Sed ille cognovit suis in mentibus loquutusque est,
‘ Cur sic cruciamini Minerva & Juno?
‘ Non tamen diu laborastis pugna in gloriosa
‘ Perdendo Trojam, adversus quos odium grave reposuistis

‘ Omnino

‘Ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται,
‘Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
‘Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾷν ὅ, τι νοήσω.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.
‘Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
‘Οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν,
‘Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, εἰ τελέει περ,
‘Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
‘Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν.
‘Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
‘Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
‘Ὄφρ' εἰδῇς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι·
‘Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται.
‘Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν ὅ, τι νοήσῃ.
‘Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
‘Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
‘Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν.
‘Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
‘Ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
‘Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
Τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν.
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον — χ. περονῶτα.
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπον δὲ δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
Αἳ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
‘Τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
‘Οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
‘Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

‘Πάντως

‘ Omnino (quæ meæ sunt vires & manus invictæ)
‘ Non me in fugam verterint quotquot dii sunt in Olympo
‘ Vobis autem prius tremor invasit splendidos artus
‘ Quam bellum videritis, bellique curis plena opera.
‘ Sic enim edicam, quod & ratum erit,
‘ Nostris in curribus percussæ fulmine nequaquam
‘ Retro in Olympum rediissetis, ubi immortalium sedes est.
Sic dixit: hæ autem ringebantur Minervaq; & Juno,
Proximæ hæ sedebant, malaque Trojanis moliebantur,
Ac Minerva quidem tacita erat, neq; quicquam dixit,
Irata Jovi patri, ira autem ipsam gravis tenebat.
Juno autem non continuit pectore iram, sed alloquuta est,
‘ Minime ferende Saturni fili, quod verbum dixisti?
‘ Nos vero probe scimus quod potentia tua nulli cedit;
‘ Attamen Danaorum *causa* mœstæ sumus bellatorum,
‘ Qui jam malum fatum implentes pereunt.
‘ Sed bello quidem abstinemus, si tu jubes;
‘ Consilium autem Argivis suggeremus quod juvabit,
‘ Ne omnes pereant irato te.
Hanc autem excipiens alloquutus est nubes cogens Jupit.
‘ Cras mane vel maxime potentissimum Saturniden
‘ Videbis, si velis, pulchros oculos habens veneranda Juno
‘ Perdentem Argivorum copiosum exercitũ bellicosorum;
‘ Non enim prius à bello cessabit fortis Hector,
‘ Quam excitetur è navibus velox pedibus Pelides
‘ Die illo quando hi quidem ad puppes pugnaverint,
‘ Angustia in periculosissima pro Patroclo occiso:
‘ Sic enim fatale est; te vero ego non curo
‘ Iratam, neque si ultimos fines adires
‘ Terræ & maris, ubi Iapetusque Saturnusque,
‘ Sepentes, neque splendore Hyperionis solis
‘ Fruuntur, neq; ventis, *ubi* profundus etiam Tartarus circũ
‘ Etiamsi illuc perveneris errabunda, non tamen ego te
‘ Iratam curo: quoniam non est te impudentius aliud:
Sic dixit: hunc autem nihil alloquuta est alba ulnas Juno
Incidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,
Trahens noctem nigram super almam terram:
Trojanis quidem invitis occidit lux: sed Achivis
Grata multoties rogata supervenit nox atra.
Trojanorum autem concionem habuit illustris Hector,
Seorsim à navibus ducens fluvium apud vorticosum,
In *loco* puro, ubi mortuis *vacuus* apparebat locus.
Ex equis vero ubi descenderunt in terrã, orationẽ audiebant
Quam Hector dicebat Jovi charus; inque manu
Hastam

‘Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος, καὶ χεῖρες ἄαπτοι.
‘Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ·
‘Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
‘Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
‘Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
‘Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ,
‘Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν, Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διὶ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα,
‘Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
‘Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν,
‘Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
‘Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·
‘Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις.
‘Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
‘Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
‘Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
‘Ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
‘Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
‘Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
‘Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
‘Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
‘Ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
‘Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
‘Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε, Κρόνος τε
‘Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῇς ὑπερίονος ἠελίοιο
‘Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς.
‘Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
‘Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη,
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ* ἐνὶ δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος. γρ. ὅθι.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

Ἔγχος

Hastam tenebat undecim cubitorū: ante enim lanceæ splen-
Cuspis ærea: circum autem aureus ibat annulus: (debat
Huic innixus verbis alatis *eos* alloquutus est,
' Audite me Trojani & Dardani auxiliatores;
' Modo putabam navibus perditis & universis Græcis
' Rursus redituros *esse nos* ad Troj. ventis expositam, *i. altam*
' Sed prius caligo supervenit, quæ nunc servavit maximè
' Argivos & naves in littore maris.
' Quare nunc quidem pareamus nocti nigræ,
' Cœnasq; præparemus: atque pulchre jubatos equos
' Solvite curribus, ipsis vero apponite pabulum:
' Ex urbe autem adducite boves & pingues oves
' Propere, vinum autem suave afferte,
' Panemque ex domibus, insuper ligna multa colligite,
' Ut per totam noctem usq; ad auroram mane nascentem
' Accendamus ignes multos: splendor autem in cœlum per-
' Nè quo modo & per noctem comati Achivi, (veniat:
' Fugere properent per lata dorsa maris:
' Neve etiam sine properatione naves ascendant quieti
' Sed ut quis eorum, telum i. *vulnus* etiam domi curet,
' Vulneratus vel sagitta, vel hasta acuta,
' Navem insiliens, ut quis horreat etiam alius,
' Trojanis equestribus inferre lamentabile bellum.
' Præcones autem per urbem Jovi chari nuntient,
' Ut pueri pubescentes & temporibus cani senes,
' Cubent circa urbem à diis ædificatis in turribus:
' Fœminæ autem mulieres in domibus singulæ
' Ignem magnum accendant, custodiaq; aliqua firma sit
' Ne insidiæ intrent in civitatem, copiis absentibus,
' Sic esto Trojani magnanimi ut dico:
' Atque ea quidem quæ nunc diximus rata sunto.
' Alia vero mane Trojanos inter bellaces dicam.
' Glorior, sperans *in* Jovem aliosque deos,
' Expulsurum *me* hinc canes à fatis advectos *v. parcis*
' Quos fata *v. parcæ* duxerunt nigris in navibus.
' Sed per noctem custodiamus nos ipsos:
' Mane autem sub aurora cum armis armati
' Naves apud concavas excitemus acre prælium:
' Videbo an me Tydides fortis Diomedes
' A navibus ad murum repellet, an ego hunc
' Ferro confodiens, spolia cruenta auferam:
' Cras suam fortitudinem experietur an meam lanceam
' Sustinere possit adversus *se* venientem: sed inter primos
' Jacebat vulneratus: multi autē circa ipsum socii (puto)
' Ubi

Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα,
‘ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
‘ Νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
‘ Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
‘ Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν μὲν ἐσάωσε μάλιστα
‘ Ἀργείους, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
‘ Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
‘ Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
‘ Λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
‘ Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
‘ Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
‘ Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
‘ Ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
‘ Καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
‘ Μή πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
‘ Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
‘ Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
‘ Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
‘ Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
‘ Νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
‘ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα·
‘ Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
‘ Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
‘ Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
‘ Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
‘ Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω·
‘ Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
‘ Ὧδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
‘ Μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς εἰρημένος ἔστω.
‘ Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
‘ Εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
‘ Ἐξελάαν ἔνθεν δὲ κύνας κηρεσσιφορήτους,
‘ Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
‘ Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
‘ Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
‘ Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
‘ Εἴσομαι, αἴ κε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
‘ Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν
‘ Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
‘ Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
‘ Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
‘ Κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

‘ Ἠελίου

Ubi primum crastina lux apparuerit, utinam ego sic
" Sim immortalis & non senescens per dies omnes,
" Et colar sicut colitur Minerva & Apollo
" Ut nunc dies hæc *crastina* malum feret Argivis.
Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamarunt,
Hi equos quidem solverunt à jugo sudantes:
Ligaverunt autem capistris apud currus suos unusquisque
Ex civitate autem duxerunt boves & pingues oves
Celeriter: vinum etiam suave attulerunt,
Panemque ex ædibus: ligna autem multa collegerunt.
Nidorem vero ex campo venti ferebant in cœlum:
Hi elati animis in suis quique ordinibus
Sedebant per totam noctem: ignes autem eis ardebant multi
Sicut autem quando in cœlo stellæ lucidam circa lunam
Apparent perspicuæ, quando est tranquillus aer,
Apparentque omnes speculæ & vertices summi,
Et valles, de cœlo autem panditur immensa serenitas,
Omnia autem conspiciuntur astra, lætaturq; animo pastor:
Tot inter naves & Xanthi fluenta
Trojanorum ascendentium ignes apparebant ante Ilium,
Mille siquidem in campo ignes ardebant: apudq; singulos
Sedebant quinquaginta *viri ad* jubar ignis ardentis.
Equi vero hordeum album comedentes ad speltas,
Stantes apud currus pulchricomam auroram expectabant.

Trojanorum excubiæ.

ARGUMENTUM IX. LIBRI ILIADIS HOMERI.

QUum Agamemnon Græcis autor esset ut fugam capesserent, surgunt contrariam pronunciantes sententiam Diomedes, & Nestor. Nestoris autem suasu, ad Achillem mittuntur legati: & precantibus ipsis renuit Achilles. Hi vero renuntiant, & post hæc in somnum vertuntur.

Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Εἴην ἀθάνατος, καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἳ δὲ μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἴσαν δὲ τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ· συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις· καὶ δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἀντεῖπεν Ἀχιλλεύς· οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ALIUD ARGUMENTUM.

QUUM hostes castrametarentur propter felicem rerum successum juxta ipsam stationem navium, Agamemnon desperata salute in concione hortatur Græcos ut navibus conscensis aufugiant. Cui quum Diomedes contradixisset, Nestor Diomedis sermonem excipit, & quæ erant ab ipso prætermissa, adjicit, jubens ut custodes ad fossam deducerentur, & ut procerum coacto consilio quid optimum factum esset deliberarent. Rex Nestori obtemperat, ac proceres Græcorum convivio excipit: ubi rursus Nestor Agamemnoni optimorum consiliorum autor est, hortans eum ut iram erga Achillem deponeret, seq; tempori accommodaret, legatosque ad Achillem mitteret. Ac quum rex dona multa pollicitus esset se daturum, filiamque etiam suam Achilli desponsaturum, adeunt Achillem legati, Ulyssis Ithacensis, Ajax Telamonius & hoc amplius Phœnix. Ubi venerunt legati, precesque suas exposuerunt, & quo statu res Græcorum essent declararunt, significarunt etiam imminens periculum, Achilles manet immitis, neq; quicquam remitti de ira propter auditas Græcorum calamitates, sed memor injuriæ ab Agamemnone acceptæ, ejus dona contemnit, affinitatem aspernatur: deinde Phœnix flectere eum conatur, præsentem Græcorum statum deflens, tanquam commoturus ad misericordiam Achillem: revocat etiam in memoriam quomodo ipsum puerum educarit: exemplo etiam sui erga pellicem odii, innuit obscurè matri non esse in omnibus obsequendum: deinde addit, eum si necessitate inductus opem ferat, nullum consequuturum honorem ex hac pœnitentia, idque exemplo probat Meleagri cum Ætolis pugnantis, sed nec Phœnix felicem legationis exitum habuit: non enim magis Achillem movet quam alii, quin ne cognatus quidem Ajax eum movet, partim increpans partim orans, partim etiam conviviis incessens, omnique modo flectere eum conans. Achilles Phœnicem secum retinet. Ulysses & Ajax quæ cum Achille egissent referunt Græcis. Diomedes & Achillem reprehendit ut qui iræ supra modum indulgeret, & principes Græcorum ad prælium hortatur.

ALIUD

ἌΛΛΩΣ.

Ἐπαυλισαμένων τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν παρὰ τὸν ναύσταθμον, Ἀγαμέμνων ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπὶ τὰς τῶν νεῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας· Διομήδους δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀμείβεται τύπον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων· πείθεται τούτοις ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίνεται, τοῖς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι, πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι· τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸ τούτων Φοῖνιξ· τῶν δὲ πρέσβεων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλούντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν· καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων, καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς· καὶ ὅτι οὐ χρή, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, πάντα μηδὲ πείθεσθαι, δι' ὧν εἶπεν, αἰνίττεται· καὶ ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας χωρὶς τιμῆς μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγούμενος· οὔτε δὲ Φοῖνιξ πρεσβευτὴς εὐτυχής· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει· οὔτε δὴ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Αἴας ἔτρεψεν ἐπιπλήσσων τε καὶ ἱκετεύων καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος· ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ σὺν Αἴαντι τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἕλλησιν· ἐφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ χολάζοντος· τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

I. *Legatio est ad Achillem non persuasum.*

ALIA INSCRIPTIO.

Preces.

HOMERI ILIADOS. LIB. IX.

ITA quidem Trojani custodias agebant, sed Achivos
Divinitus immissa tenebat fuga, timoris frigidi socia:
Luctu vero intolerabili percussi erant omnes optimat.
Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,
Boreas & Zephyrus, qui è Thracia spirant
Ruentes repente, simul autem & unda nigra
Attollitur, multamque extra mare algam fundunt:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
Atrides autem dolore magno perculsus cor
Obibat præconibus sonora voce præditus jubens
Nominatim ad concionem vocarent virum unumquemque
Nec clamarent, & ipse inter primos laborabat.
Sederunt ergo in concione tristes: Agamemnon autem
Surrexit lacrymas fundens, sicut fons nigræ aquæ,
Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam:
Ita ille graviter suspirans, verba inter Argivos loquutus est:

Agamemnonis concio ad duces.

O amici Argivorum duces & principes,
Jupiter me valde Saturnius detrimento astrixit gravi
Durus, qui ante quidem mihi promisit & annuit,
Troja eversa bene murata *me* rediturum:
Nunc autē perniciosam fraudem commentus est, & me jubet
Inglorium Argos reverti, postquam multum amisi populum.
Ita videlicet Jovi præpotenti gratum est
Qui jam multarum civitatum diruit arces,
Ac etiam diruet, hujus enim potentia est maxima.
Sed agite sicut ego dixero, pareamus omnes,
Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram.
Non enim amplius Trojam capiemus latas vias habentem.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
Diu autem muti erant perculsi filii Achivorum:
Tandē vero inter *eos* loquutus est in bello fortis Diomedes.

Atride

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα,

ΑΛΛΗ.

Λιταί.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Ι. Ραψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη.
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώτε Θρήκηθεν ἄητον
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων, ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα,
‘ Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
‘ Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
‘ Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
‘ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
‘ Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
‘ Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
‘ Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
‘ Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
‘ Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
‘ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
‘ Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
‘ Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Diomedis verba

Atride, tibi primum adversabor insipienti,
'Quatenus fas est & rex in concione: tu autem ne irascaris.
'Fortitudinē quidem mihi tu primus exprobrasti inter Græ.
'Dicens *me* esse imbellem nec strenuum, hæc autem omnia
'Sciunt Argivorum & juvenes, & senes:
'Tibi autem duorum alterum dedit Saturni filius versuti;
'Sceptro quidem tibi dedit honorati supra omnes;
'Fortudinem autē non tibi dedit, quæ potentia maxima est:
'O bone, siccine prorsus putas filios Achivorum
'Imbellesque esse, & impotentes ut dicis?
'Sane si tibi ipse animus incitatus est ad redeundum,
'Abi, patet tibi via: naves autem tibi prope mare
'Stant, quæ te sequutæ sunt ex Mycenis valde multæ,
'Sed cæteri manebunt comati Achivi,
'Donec Trojam evertamus, quod si & ipsi *cupiunt*
'Fugiant *sane* cum navibus dilectam in patriam terram:
'Nos autem ego Sthenelusque pugnabimus donec exitum
'Illi invenerimus, deo enim duce venimus.
Sic dixit: omnibus autem acclamarunt filii Achivorum,
Sermonem admirati Diomedis equitandi periti.
Inter hos autem assurgens loquutus est eques Nestor:

Nestoris consilium de excubiis & cœna.

'Tydide super *omnes* in bello fortis es.
'Et concilio inter omnes æquales es optimus.
'Nemo tibi hunc sermonem vituperabit, quotquot Achivi
'Neque contra dicet, caput tamen rei non es consequutus,
'Et sane juvenis es, meus etiam filius esses
'Minimus natus & tamen loquutus es prudentia
'*Erga* Græcorum reges, quoniam decenter dixisti.
'Sed age, ego qui te senior esse glorior
'Eloquar, & omnia persequar, neq; aliquis mihi
'Sermonem improbabit, neque rex Agamemnon.
'Sine cognatione, injustus, sine domo est ille,
'Qui bellum amat intestinum, asperum.
'Sed nunc quidem pareamus nocti nigræ,
'Cœnasque instruamus, custodes autem singuli
'Cubent ad fossam profundam, murum extra.
'Juvenibus quidem hæc præcipio, sed deinde
'Atride tu quidem incipe, tu enim maximus rex es:
'Præbe convivium proceribus: decet te, nec indecens est:
'Plena tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
'Quotidie ex Thracia per latum pontum advehunt.
'Omnis tibi est commoditas excipiendi, multisq; imperas,
'Multis autem congregatis, illum audies qui optimum
'Consilium consuluerit, valde autē opus est omnibus Græcis

'Bono

Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς. γρ. μαχέσσομαι.
Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον, καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
Ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης γρ. ἥς, π.
Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶι δ' ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος, μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ,
Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος,
Οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων,
Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης,
Ὁπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγ'· ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός· γρ. βασιλεύτερος.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε, σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι,
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
Πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις·
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς

 Ἐσθλῆς,

'Bono & prudenti *consilio*, quin hostes prope naves
'Accendunt ignes multos: quis in his lætetur?
'Nox autem hæc vel penitus perdet exercitum, & servabit.

Græcorum excubiæ.

Sic dixit, hi autem eum libenter audierunt & obedierunt.
Custodes vero cum armis exierunt.
Nestorides Thrasymedes pastor populorum,
Et Ascalaphus & Jalmenus, filii Martis:
Et Meriones Aphareusque, Deipyrusque,
Et Creontis filius Lycomedes divinus:
Septem erant duces custodum, centum vero *cum quolibet*
Juvenes una ibant, longas hastas manibus habentes,
Inque medio fossæ & muri sedebant profecti. (quisque
Ibi autem ignem accenderunt, paraveruntq; cœnam unus-
Atrides autem proceres congregatos duxit Achivorum
In tentorium, ipsisq; apposuit gratum animo convivium.
Hi autem in epulas paratas, appositas, manus extenderunt.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt;
Illis senex primus texere cœpit consilium
Nestor, cujus & antea optimum apparuerat consilium.
Qui ipsis recte sapiens concionatus est, & dixit,

Nestoris consilium de placando Achille.

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
In te quidē finiam, à te autem incipiam, quoniam multorum
Populorum es rex, & tibi Jupiter dedit
Sceptrumque & jura, ut ipsis consulas,
Ideo te, oportet supra *omnes* dicere sententiam, & audire,
Perficere etiā alterius *sermonem* quum aliquē animus jusserit
Dicere in bonū: à te a. pendebit quæcunq; sententia vincet,
At ego dicam ut mihi videtur esse optimum:
Non enim quis sententiam alius meliorem hac cogitabit
Qualem ego cogito, & olim & adhuc etiam nunc,
Jam ab eo tempore quum *tu ô* generose, Briseida puellam
Irato Achille à tentorio ejus abduxisti.
Non quidem secundum nostra sententiam: valde enim tibi
Multum dissuadebam: tu autem tuo elato animo
Cedens, virum optimum, quem immortales honoraverunt,
Inhonorasti: ereptū n. habes prœmiū, veruntamē nunc quoq;

Agamemnon culpam suam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur.

Deliberemus quomodo ipsum placantes flectamus
Donisque placidis, verbisque blandis.
Hunc rursus alloquutus est rex virorum Agamemnon,
'O senex, neutiquam mendaciter mea peccata ennumerasti.
'Offendi, neque ipse nego, præ multis
'Populis est vir, quem Jupiter ex animo amaverit.
'Ut nunc hunc honoravit domuitq; exercitum Achivorum.
'Sed postquam peccavi mentibus perniciosis obtemperans.

'Iterum

‘ Ἐσθλῆς, καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
‘ Καίουσι πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
‘ Νὺξ δ' ἥδ', ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε.
Ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον.
Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
Κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.
Ἔνθα δὲ πῦρ * κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος. γρ. κεῖαντο.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
‘ Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘ Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
‘ Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
‘ Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
‘ Τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
‘ Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
‘ Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.
‘ Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
‘ Οὐ γάρ τις νόον * ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει, γρ. ἄλλον.
‘ Οἷον ἐγὼ νοέω ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
‘ Ἐξέτι τοῦ, ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
‘ Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
‘ Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
‘ Πόλλ' ἀπεμυθεόμην, σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
‘ Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν
‘ Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
‘ Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
‘ Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘ Ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
‘ Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
‘ Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
‘ Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
‘ Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,

‘ Ἂψ

' Iterum volo placare, dareque infinita dona.
' Atq; inter vos omnes inclyta dona nominabo, (lenta.
' Septẽ tripodas, quos igni non admoverunt, decẽq; auri ta-
' Igni aptos, *vel nitentes* lebetes viginti, duod. autem equos
' Bene compactos, victoresq; qui præmiũ pedũ *velocitate* tu-
Non mendicus esset vir, cui tanta contingerent, (lerunt;
Neque inops valde pretiosi auri,
Quanta mihi attulerunt præmia unungli *illi* equi.
Dabo autem septem mulieres præstantes, opera scientes,
Lesbias, quas, quando Lesbum bene conditam cepit ipse
Delegi, quæ pulchritudine vincebant genera mulierum,
Has quidem ei dabo, & inter *eas* erit, quam tunc eripui
Filiam Brisei, & insuper magno jurejurando jurabo
Nunquam cubile ascendisse, neque rem habuisse *cum ea*,
Ut mos hominum est virorum & mulierum.
Hæc quidem statim omnia aderunt, si vero posthac
Civitatem magnam Priami dii dederint evertere,
Navem abunde ære & auro oneret
Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
Trojanas autem mulieres viginti ipse deligat,
Quæ post Argivã Helenã pulcherrimæ sunt. (*mum solum*,
Si autẽ Argos redierimus Achaicum uber terræ, *id est uberri-*
Gener mihi erit, honorabo vero eum æque ac Orestem,
Qui mihi unicus nutrietur deliciis in multis.
Tres autem mihi sunt filiæ in domo bene composita,
Chrysothemis, Laodice & Iphianassa:
Harum quam velit dilectam sine dote abducat
Ad domum Pelei, ego vero dotem addam
Ingentem valde, quantam nemo unquam suæ dedit filiæ.
Septem autem ei dabo celeberrima oppida,
Cardamylem, Enopenque, & Hiram herbosam,
Pherasque divinas, & Antheem pratosam,
Pulchram Æpeam, & Pedasum vitiferam.
Omnia autem prope mare habitantur Pyli arenosæ,
Inque iis viri habitant pecore & bobus abundantes,
Qui ipsum donis deum tanquam honorabunt, (*ent jura.*
Et ejus sub sceptro optima solvent tributa: *vel, læta perfici-*
Hæc ei præstabo cessanti *ab* ira. (domitus,
Vincatur i. *sinat se exorari*. Pluto quidem implacabilis, & in-
Propterea etiam hominibus deorum odiosissimus omnium.
Et mihi cedat, quatenus major rex sum,
Et quatenus ætate major glorior esse.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor,
Atride, illustrissime rex virorum Agamemnon,

Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, } laudat Xen. 887 C.
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν·
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆα ἅλις, χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
Αἴ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν·
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης.
Γαμβρός κέν μοι ἔοι, τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
Τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς τιμήσουσι,
Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων·
Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

Δῶρα

Dona quidem neutiquam aſpernanda das Achilli regi ?
Sed agite, electos *legatos* excitemus, qui velociſſime
Erant in tentorium Pelidæ Achillis.
Eia age, quos ego deſignavero, hi pareant,
Phœnix quidem primum Jovi dilectus, ſit dux,
Sed deinde Ajaxque magnus & nobilis Ulyſſes :
Præconum autem Hodiuſq; & Eurybates ſimul ſequantur,
Ferte autem manibus aquam, & linguis favere jubete,
Ut JoviSaturnio ſupplicemus, ſi miſereatur.
Sic dixit : his autem omnibus gratum ſermonem dixit.
Illico præcones quidem aquam in manus fuderunt.
Juvenes autem crateras coronaverunt potu,
Diſtribueruntque omnibus iterum orſi poculis.
Sed poſtquā libaverunt, biberuntq; quantum voluit animus,
Properant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.
Illis autem multa mandabat Gerenius eques Neſtor,
Nutu & geſtu monens quemque : Ulyſſem autem maximè,
Eniti ut flectant eximium Peliden.
Hi autem iverunt juxta littus multiſoni maris,
Multum valde ſupplicantes terram continenti Neptu,
Ut facile inducerent magnum animum Æacidæ.
Myrmidonum vero ad tentoria & naves venerunt,
Illū autē invenerunt animum oblectantē cithara dulciſona
Pulchra,ingenioſe facta(ſuperne autē argenteū erat jugum)
Quam ceperat è ſpoliis, urbe Eetionis deſtructa.
Hac ille animum oblectab.canebat autē glorioſa geſta virū,
Patroclus vero ei ſolus è regione ſedebat cum ſilentio,
Expectans Æaciden, quando deſineret canere.
Hi vero progreſſi ſunt ulterius, præibat autem nobilis Ulyſ.
Steterunt autem ante ipſum:admiratus vero ſurrexit Achil.
Ipſa cum cythara, relicta ſede in qua ſedebat.
Sic autē eodē modo Patroclus, poſtquam vidit viros ſurrex.
Illoſq; amice excipiens alloquutus eſt pedibus celer Achil.
' Salvete,certe grati viri veniſtis,ſane multū neceſſitas *urget*
' Qui mihi irato licet Achiv. gratiſſ. eſtis.
Sic utique fatus ulterius duxit divinus Achilles,
Et ſedere fecit in ſedilibus, tapetibuſq; purpureis.
Statim autem Patroclum alloquutus eſt prope exiſtentem,
' Majorem jam craterem Menœtii fili appone,
' Meraciuſque miſce, poculum autem para unicuique ;
' Chariſſimi enim iſti viri meo ſub tecto.
Sic dixit. Patroclus autem dilecto obedivit ſocio.
Sed is cacabum ingentem poſuit ad ignis jubar :
Tergum autem in ipſo poſuit ovis & pinguis capræ,

Neſtor nominat qui ſint ad Achillem mittendi legati.

Legati ad Achillem proficiſcuntur.

Achilles legatos convivio excipit.

Appo-

‘Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ᾽ ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
‘Ἀλλ᾽ ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
‘Ἔλθωσ᾽ ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
‘Εἰ δ᾽ ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων·
‘Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα Διῒ φίλος ἡγησάσθω·
‘Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Αἴας τε μέγας, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
‘Κηρύκων δ᾽ Ὀδίος τε, καὶ Εὐρυβάτης ἅμ᾽ ἑπέσθων.
‘Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
‘Ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ᾽, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ᾽, ἔπιόν θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
Ὁρμῶντ᾽ ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Τοῖσι δὲ πόλλ᾽ ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
(Δενδίλλων ἐς ἕκαστον,) Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα
Πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ μάλ᾽ εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ᾽ ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἱκέσθην·
Τὸν δ᾽ εὗρεν φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ (ἐπὶ δ᾽ ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν)
Τὴν ἄρετ᾽ ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας,
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ᾽ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Στὰν δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάασσεν·
Ὣς δ᾽ αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη·
Τὼ καὶ δεικνύμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
‘Οἵ μοι σκυζομένῳ περ, Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἷσεν δ᾽ ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
‘Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίστα,
‘Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ᾽ ἔντυνον ἑκάστῳ.
‘Οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δ᾽ ἄρα νῶτον ἔθηκ᾽ ὄϊος, καὶ πίονος αἰγός·

Ἐν

Apposuit etiam suis saginati scapulã abundantẽ pinguedine:
Huic tenebat carnes Auto, secabatq; nobilis Achilles.
Ea quidem scite in minuta secabat, & verubus affigebat:
Ignẽ autẽ Menœtiades accendebat magnum, deo similis vir:
Sed postquam ignis deflagravit, & flamma extincta est.
Prunas sternens verua desuper extendit,
Inspersit autem sale sacro, à lapidibus elevans.
At postquam assavit & in mensas culinarias fudit,
Patroclus quidem panem accipiens distribuit in mensâ
Pulchris in canistris: sed carnem distribuit Achilles.
Ipse autem adversus sedit Ulyssi divino,
Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit
Patroclum suum socium: is vero in ignem jecit libamenta
Hi autem in cibos paratos appositos manus immiserunt,
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Innuit Ajax Phœnici: intellexit autem divinus Ulysses,
Implensque vino poculum, propinavit Achilli:

Ulyssis oratio ad Achillem

Salve Achilles, epulis quidem æqualibus non indigemus,
Sive in tentorio Agamemnonis Atridæ,
Sive & hic nunc: adsunt enim sufficientia multa
Ad epulandũ: at non convivii amabilis opera *nobis* sunt curæ:
Sed valde magnam cladem, ô nobilis, inspicientes
Timemus: in dubio autem *est utrum* serventur vel pereant
Naves bene tabulatæ nisi tu induas fortitudinem.
Prope enim naves & munitiones castra posuerunt
Trojani animosi & è longinquo convocati auxiliares
Accendentes ignes multos per castra, negantq; *se* amplius
Retentos iri, sed in naves nigras irrupturos esse.
Jupiter autem ipsis Saturnius prospera signa ostendens
Fulgurat: Hector vero valde robore superbiens
Furit terribiliter, fretus Jove: nec quicquam curat
Viros neque deos: sed ingens ipsum rabies invasit,
Precatur autem ut citissime appareat aurora divina,
Sperare *se* enim dictitat navium *se* abscissurum summa rostra
Ipsasque incensurum ardenti igne, at Græcos
Interfecturum apud ipsas, turbatos, præsumo.
Hæc graviter timeo in mente, ne ei minas
Perficiant dii: nobis autem jam fatale sit
Perire in Troja longe ab Argo equis apto. (vorum
At *tu* surge, siquidẽ est animus vel sero quamvis, filios Achi-
Afflictos liberare à Trojanorum tumultu.
Ipsi tibi postea dolor erit: neque aliqua facultas
Patrato malo erit remedium inveniendi: sed multo ante
Considera, ut Danais auxiliando propulses malum diem.

O amice,

Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ·
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ γ. Ἰδαῖοι.
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι, νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα,
‘Χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
‘Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
‘Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
‘Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
‘Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
‘Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
‘Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν·
‘Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
‘Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι, γ. Κηάμενοι.
‘Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
‘Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
‘Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
‘Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων,
‘Μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει
‘Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς, κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν·
‘Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν.
‘Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
‘Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
‘Δῃώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
‘Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
‘Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
‘Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
‘Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
‘Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
‘Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
‘Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
‘Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν * ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. γρ. ἀλεξήσετε.

Ὦ πέπον,

O amice, profecto tibi pater præcipiebat Peleus
Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit:
Fili mi, victoriam quidem Minervaque & Juno
Dabunt, si voluerint; tu autem magnos *istos* spiritus
Contine in pectoribus, benignitas enim melior *est*.
Desine autem à contentione malum machinante, ut te magis
Honorent Argivorum & juvenes & senes:
Sic præcipiebat senex, tu v. oblivisc. sed tamen nunc quoque
Finem fac, & pone iram acerbam, tibi autem Agamemnon
Digna bona dabit desinenti *ab* ira.
Quod si *vis* tu me audi: ego autem tibi recensebo
Quanta tibi in tentoriis promisit dona Agamemnon,
Septem qui igni non imponuntur tripodes, decemq; auri ta-
Igni aptos lebetes viginti, duodecim equos (lenta,
Pingues victores, qui præmia pedibus reportarunt.
Non mendicus esset vir cui tanta contingerent,
Neque inops valde pretiosi auri,
Quanta Agamemnonis equi prœmia pedibus reportarunt.
Dabit & septem fœminas præstantissim. opera scientes,
Lesbias, quas, quando Lesbum bene conditam cepisti ipse,
Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierum,
Has quidē tibi dabit, inter *eas* autem erit, quam tunc abstulit
Filiam Brisei, & insuper jurejurando jurabit,
Nunquam cubile *se ejus* ascendisse, neq; rem habuisse *cum ea*,
Ut mos est, ô rex, & virorum, & fœminarum.
Hæc quidem statim omnia aderunt; quod si postea
Civitatem magnam Priami dii dederint diripere.
Naves abunde auro & ære oneres
Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
Trojanas autem fœminas viginti ipse deligas
Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ fuerint.
Si autem Argos redierimus Achaicum, uber terræ,
Gener ei eris, honorabit autem te æque *ac* Orestem,
Qui ei unicus educabatur deliciis in multis.
Tres autem ei sunt filiæ in domo bene compacta,
Chrysothemis & Laodice & Iphianassa.
Harum quacunque volueris charam sine dote abducas
Ad domum Pelei: ipse vero dona dabit
Multa sane, quanta nemo unquam suæ dedit filiæ.
Septem quippe tibi dabit bene habitata oppida,
Cardamylen, Enopenque, & Hiram herbosam,
Pherasque divinas, & Antheam pratosam,
Pulchramque Æpeam, & Pedasum vitiferam.
Omnes autem prope mare habitantur Pyli Emathoentis.

Viri

‘Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
‘Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
‘Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
‘Δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
‘Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
‘Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
‘Τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
‘Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
‘Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
‘Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
‘Εἰ δὲ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
‘Ὅσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
‘Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
‘Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
‘Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
‘Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
‘Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
‘Ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
‘Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
‘Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
‘Ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
‘Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
‘Κούρην Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
‘Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι
‘Ἣ θέμις ἐστὶν ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.
‘Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
‘Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
‘Νῆας ἅλις, χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
‘Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
‘Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
‘Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν·
‘Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
‘Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
‘Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ·
‘Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
‘Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα,
‘Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
‘Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
‘Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·
‘Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
‘Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
‘Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
‘Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
‘Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται, Πύλου ἠμαθόεντος·

Viri a, *eas* incolunt multas pecudes multosq; boves habentes,
Qui te donis tanquam deum honorabunt,
Et tibi sub sceptro optima solvent tributa:
Hæc tibi præstabit cessanti *ab* ira.
Quod si tibi Atrides invisus est in corde magis,
Ipse, & ejus munera: tu tamen cæteros omnes Græcos
Oppressos miserare in castris, qui te veluti deum
Honorabunt: certe enim ipsis valde magnã gloriam tuleris;
Nunc n. Hect. interficere queas, cum proxime tibi access.
Rabiem habens perniciosam: negat enim quemquam similē
Sibi esse Danaorum, quos huc naves tulerunt.

Achillis ad Ulyssem responsio.

Hunc vero respondens alloquutus est pedibus velox Achilles,
Jovigena Laertiade, prudentissime Ulysses,
Oportet sane responsum aperte dare
Quemadmodum sentio, & ut ratum erit,
Ut non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
Inimicus enim mihi ille æque *ac* inferni portæ,
Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit:
Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum,
Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto
Neque alios Græcos: quoniam nulla gratia erat,
Pugnare hostibus cum viris assidue semper:
Æqua portio *est* manenti (*in castris*) & si valde quis pugnet:
Inque eodem honore, tum ignavus, tum fortis:
Occumbit æque, & otiosus vir & qui multa fecit.
Nec aliquid mihi superest, postquam passus sum dolores animo
Semper meam animam exponens ad pugnandum.
• Sicut autem avis implumibus pullis affert
• Escam postquam acquisierit, male autem ei est ipsi:
• Sic ego multas quidem insomnes noctes traduxi,
• Dies autem cruentos exegi bellum gerens
• Cum viris pugnans uxorum gratia ipsorum.
• Duodecim utique classe civitates vastavi hominum,
• Pedes vero undecim, aio, circa Trojam glebosam.
• His ex omnibus res pretiosas multas & insignes
• Abstuli, & omnia ferens Agamemnoni dedi
• Atridæ, hic vero remanens apud naves veloces,
• Accipiens, pauca distribuit, pleraque autem retinuit.
• Atque alia quidem quæ optimat, dedit munera & regibus,
• Istis quidem firma manent, à me vero solo Græcorum
• Abstulit, habet autem uxorem animo gratam, cui accumb.
• Delectetur, quid autem oportet bellare cum Trojanis
• Argivos? quid vero exercitum adduxit huc congregatum
• Atrides? annon Helenæ causa pulchricomæ?

• An

‘Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
‘Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὣς τιμήσουσι,
‘Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
‘Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
‘Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον
‘Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
‘Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε θεὸν ὣς
‘Τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
‘Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ
‘Λύσσαν ἔχων ὀλοὴν, ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον
‘Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
‘Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
‘Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν·
‘Ἣ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
‘Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
‘Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
‘Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
‘Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
‘Οὔ τέ με γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
‘*Οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν — γρ. Οὔ τ' ἐμέ γ'.
‘Μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
‘Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις *πολεμίζοι· — γρ. πολεμίζει.
‘Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
‘Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς.
‘Οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
‘Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
‘Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
‘Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
‘Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
‘Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
‘Ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
‘Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
‘Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
‘Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
‘Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
‘Ἀτρείδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
‘Δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
‘Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
‘Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
‘Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
‘Τερπέσθω· τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
‘Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
‘Ἀτρείδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;

‘ An soli diligunt uxores variis linguis loquentiũ hominum
‘ Atridæ ? nam quisquis bonus & prudens *est*
‘ Suam ipsius amat & curat, ut & ego hanc
‘ Ex animo amabam, captivam quamvis existentem.
‘ Nunc a. postquam è manibus præmium eripuit, & me frau.
‘ Ne me tentet bene scientem, non enim mihi persuad.
‘ Verum ô Ulysses tecumque & cum aliis regibus,
‘ Deliberet à navibus propellere hostilem ignem.
‘ Sane quidem jam permulta fecit sine me,
‘ Jam murum ædificavit & effodit fossum ad ipsum
‘ Latam, magnam, inque *ea* palos defixit.
‘ Sed ne sic quidem potest vim Hect. hominum occisoris
‘ Coercere : dum autem ego inter Græcos pugnabam,
‘ Nolebat pugnam relictis mœnibus movere Hector,
Sed tantum ad Scæasque portas & fagum veniebat.
Ubi aliquando *me* solum expectav. vixq; meũ effugit impetũ.
Nunc vero quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,
Cras sacris Jovi factis & omnibus diis
Oneratas deinde naves postquam in mare deduxero,
Videbis (si volueris, & si tibi hæc curæ fuerint)
Mane summo Hellespontum per-piscosum navigantes
Naves meas, inque *ipsis* viros remigandi studiosos :
Si autem prosperam navigationem dederit inclytus Neptun.
Die tertio Phthiam glebosam pervenero : (veniens.
Sunt autem mihi permulta *bona* quæ reliqui malis avib. huc
Aliud vero hinc aurum & æs rubrum,
Et fœminas graciles : splendidumque ferrum
Abducam, quæ sum sortitus: præmium autem mihi qui ded.
Rursus per contumeliam abstulit rex Agamemnon
Atrides : ei omnia referto, ut mando,
Palam, ut & alii indignentur Græci,
Si quem Danaorum adhuc sperat se decepturum,
Semper impudentia indutus : non tamen me
Ausit, impudentissimus licet sit in faciem intueri :
Neque cum eo consilia communicabo, neque facta,
Nam me jam decepit & offendit, neque item rursus
Imponet verbis : sat ipsi *sit* : sed quietus
Abeat in malã rem: nam ei mentẽ exemit consiliarius Jup.
Invisa a. mihi hujus dona : honoro vero eũ æque atq; Car.
Neque si mihi decies & vicies tot *opes* daret
Quot ei nunc sunt & si alicunde alia accederent,
Nec quot Orchomenon advehuntur, nec quot Thebas
Ægyptias, ubi multæ in domibus opes reconditæ jacent,
Quæ centum portarum sunt, ducenti autẽ per unamquamq;

‘Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
‘Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
‚Τὴν αὐτοῦ φιλέει, καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
‘Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
‘Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε.
‘Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει·
‘Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε, καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
‘Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
‘Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο·
‘Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
‘Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
‘Ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
‘Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
‘Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
‘Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν·
‘Ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν·
‘Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ,
‘Αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας, καὶ πᾶσι θεοῖσι,
‘Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
‘Ὄψεαι (ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κεν τοι τὰ μεμήλῃ)
‘Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
‘Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
‘Εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
‘Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
‘Ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
‘Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσόν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
‘Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον
‘Ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι ὅς περ ἔδωκεν,
‘Αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
‘Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω
‘Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
‘Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
‘Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
‘Τετλαίη, κύνεός περ ἐών, εἰς ὦπα ἰδέσθαι. γρ. Οὐδ' ἴπ.
‘Οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
‘Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν, οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
‘Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
‘Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
‘Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
‘Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε, καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
‘Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
‘Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν * ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας γρ. προτινίσσεται.
‘Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
‘Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην

Viri egrediuntur cum equis & curribus. (risq; est,
Neque si mihi tantum *opum* daret quantum arenæq; pulve-
Nec sic tamen amplius animum meum flectet Agamemnon,
Priusquam omnē mihi luat,animum-cruciantem contumeliā
Filiam autē non ducam in uxorem Agamemnonis Atridæ:
Nec si cum aurea Venere pulchritudine certet:
Operibus autem Minervæ cæsiæ par sit, (eligat,
Nec sic quidem ipsam ducam; ipse vero Achivorum alium
Qui ei conveniat, & qui rex major sit,
Si enim me servent dii, & domum perveniam,
' Peleus mihi tunc uxorem desponsabit ipse.
' Multæ autem Achivæ sunt in Græciaque Phthiaque,
' Filiæ optimatum, qui civitates tuentur,
' Harum quam voluero dilectam faciam uxorem,
' Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,
' Ducta legitima uxore, apta conjuge,
' Possessionibus delectari, quas senex acquisivit Peleus.
' Nihil enim mihi cū vita *videtur* comparandū nè illa quidē
' Ilium possedisse bene habitatā urbem (omnia quæ aiunt
' Ante, tempore pacis, prius quam appulissent filii Achiv.
' Nec quanta lapideum limen jaculatoris intus continet
' Phœbi Apollinis Pytho in saxosa.
' Parabiles namque boves & pingues oves,
' Parabiles & tripodes, & equorum flava capita.
' Viri autem anima neque revocari potest
' Neque recuperari, postquam transiverit septum dentium.
' Mater enim me dicit dea Thetis argenteis pedibus insignis
' Duo fata ferre mortis ad finem:
' Si quidem hic manens Trojanorū civitatem circa pugnav.
' Periit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit,
' Quod si domum revertar dilectam in patriam terram,
' Periit mihi gloria bona,in diuturnū *tempus* autē mihi vita
' Erit, neque me celeriter finis mortis deprehendet.
' Quin aliis quoque ego consulucro
' Domum navigare, quia non amplius invenietis exitum
' Ilii excelsi, valde enim ipsum altitonans Jupiter
' Manu sua protegit, audaces facti sunt autem populi.
' Sed vos quidem euntes optimatibus Achivorum
' Nuntium renuntiate (hoc enim munus est legatorum)
' Ut aliud considerent in mentibus consilium melius,
' Quod ipsis naves servet & populum Achivorum
' Naves ad concavas, quoniam non ipsis hoc paratum.
' Quod nunc cogitaverunt, me iram ponente.
' Phœnix autem hic apud nos manens cubet.

Geminum fatum Achillis.

' Ut

‘Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
‘Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε,
‘Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων
‘Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην·
‘Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
‘Οὐδ' εἰ χρυσείη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
‘Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
‘Οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
‘Ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
‘Ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοί, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
‘Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσεται αὐτός.
‘Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε, Φθίην τε,
‘Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
‘Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν·
‘Ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
‘Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν·
‘Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
‘Οὐ γὰρ* ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν γρ. ἰμῆς.
‘Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
‘Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
‘Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
‘Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
‘Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,
‘Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
‘Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε* λεϊστή, γρ. λεϊστή
‘Οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
‘Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
‘Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
‘Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
‘Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται· γρ. Ὤλετο μέν.
‘Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
‘Ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
‘Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
‘Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
‘Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
‘Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε· τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
‘Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
‘Ἀγγελίην ἀπόφασθε· (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων)
‘Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
‘Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
‘Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
‘Ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
‘Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,

' Ut me in navibus charam in patriam sequatur
' Cras si voluerit: vi vero neutiquam, ipsum ducam.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio
Sermonem admirantes: admodum enim præfracte neg.
Tandem vero interloquutus est senex equitator Phœnix
Lacrymas cũ gemitu effundens, valde n.timebat nav.Achi-
' Si quidem jam reditum in animum clare Achil. (vorum
' Inducis, neque omnino arcere à navibus velocibus
' Ignem vis hostilem, quoniam ira incidit in animum,
' Quomodo postea sine te, chare fili, hic relinquar
' Solus? tecum vero me misit senex equitator Peleus,
' Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
' Infantem, nondum peritum omnibus perniciosi belli,
' Neqne concionum, ubi homines illustres redduntur:
' Propterea me misit ut docerem te ista omnia,
' Dicendiq; peritus ut evaderes, & idoneus rebus agendis.
' Itaque sine te dilecte fili non velim
' Relinqui: neque si mihi promitteret deus ipse
' Senectute detersa, affecturum *me* juvenem pubescentem
' Qualis *eram* quũ primũ liqui Hell. pulchras mulieres ha-
' Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidæ (bentem,
' Qui mihi ob pellicem irascebatur pulchricomam,
' Quam ipse diligebat, & contemnebat uxorem
' Matrẽ meam: hæc autem semper me rogabat genibus *preh.*
' Ut cum pellice miscerer, ut odio haberet senem.
' Et obedivi & feci: pater autem meus statim suspicatus
Multa imprecatus est: odiosas vero invocabat Furias,
Ne unquam genibus meis imponerem dilectum filium
Ex me genitum: dii autem perfecerunt imprecationes,
Jupiterque infernus: & dura Proserpina.
Tum me non amplius omnino coercebat in mẽtibus animus
Patris irati in domo ut versarer.
Certe quidem multum familiares & cognati circum
Ibi orantes *me* detinebant in ædibus (flentes
Multas a. pingues oves & curve gradientes nigros boves exi-
Mactabant: multi autem sues florentes pinguedine
Assati extendebantur per flammam ignis.
Multum autem ex doliis vinum bibebatur ipsius senis.
Per novem noctes autem circa me ipsum noctes egerunt.
Atq; hi per vices custodias habeb. neq; unquam extingueb.
Ignis, alter quidem in porticu bene munitæ aulæ,
Alter autem in vestibulo ante thalami fores:
Sed quando jam decima mihi advenit nox obscura,
Et tunc ego thalami foribus dense compactis,

Phœnicis verba ad Achillem.

ʻ Ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἕπηται
ʻ Αὔριον ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ᾽ οὔτι μιν ἄξω·
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ᾽ ἀναπρήσας, (περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν) γρ. βούλεαι. οὐδ᾽ ἔπ.
ʻ Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ
ʻ Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
ʻ Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
ʻ Πῶς ἂν ἔπειτ᾽ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
ʻ Οἶος; σοὶ δέ μ᾽ ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ʻ Ἤματι τῷ, ὅτε σ᾽ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
ʻ Νήπιον, οὔπω εἰδόθ᾽ ὁμοιΐου πολέμοιο,
ʻ Οὐδ᾽ ἀγορέων, ἵνα τ᾽ ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
ʻ Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
ʻ Μύθων τε ῥητῆρ᾽ ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
ʻ Ὡς ἂν ἔπειτ᾽ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
ʻ Λείπεσθ᾽, οὐδ᾽ εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς
ʻ Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
ʻ Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
ʻ Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ʻ Ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
ʻ Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ᾽ ἄκοιτιν
ʻ Μητέρ᾽ ἐμήν· ἡ δ᾽ αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
ʻ Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν᾽ ἐχθήρειε γέροντα·
ʻ Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ᾽ ἐμὸς αὐτίκ᾽ ὀϊσθεὶς,
ʻ Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ᾽ ἐπεκέκλετ᾽ Ἐρινῦς, γρ. ἐφέζεσθαι.
ʻ Μή ποτε γούνασιν οἷσιν * ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
ʻ Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ᾽ ἐτέλειον ἐπαρὰς
ʻ Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
ʻ Ἔνθ᾽ ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ᾽ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ʻ Πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ʻ Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες,
ʻ Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
ʻ Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
ʻ Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
ʻ Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
ʻ Πολλὸν δ᾽ ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
ʻ Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ᾽ αὐτῷ * παρὰ νύκτας ἴαυον· γρ. περί.
ʻ Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ᾽ ἔσβη
ʻ Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ᾽ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
ʻ Ἄλλο δ᾽ ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων·
ʻ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
ʻ Καὶ τότ᾽ ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας

ʻ Ῥήξας,

Ruptis exivi, & transilii septum aulæ
Facile latens custodesque viros famulasque mulieres;
Fugi postea procul per Helladem spatiosam;
In Phthiam perveni glebosam, nutricem ovium,
Ad Peleum regem, hic autem me lubens excepit:
Et me amavit ut pater suum filium amaverit
Unicum extrema ætate natum amplis in possessionibus:
Et me divitem fecit, multum autem mihi dedit populum.
Incolebã vero extremã oram Phthiæ, Dolopibus imperans,
Et te tantum reddidi ô diis par Achilles,
Ex animo diligens quoniam nolebas cum alio,
Neque ad convivium ire, neque in ædibus comedere,
Antequam te super meis ego genibus collocans,
Obsonioque satiarem præincidens, & vinum adhibens,
Sæpe mihi rigasti in pectoribus vestem
Vinum evomens, in infantia molesta.
Sic propter te permulta passus sum, & multa laboravi,
Ea cogitans, quod mihi nullam dii prolem dabant
Ex me, sed te *in* filium ô diis similis Achilles,
Adoptabam, ut à me aliquando sævam mortem propuls.
Age *ergo* Achilles mitiga animum magnum, neq; te opor,
Crudele cor habere, flexibiles autem *sunt* & dii ipsi,
Quorum etiam major virtus honorq; potentiaque
Tamen hos suffimentis, & votis benignis,
Libamineque nidoreque flectunt homines
Deorum preces & noxa. Precantes, postquam aliquis prævaricatus fuerit vel pec.
Etenim preces sunt Jovis filiæ magni,
Claudæque rugosæque strabæque oculis,
Quæ noxam curant quanquam eam sequuntur.
Noxa vero robustaque & pedibus integra: ideo omnes
Longe præcurrit, antevertit autem omnem per terram
Lædens homines: sed hæ medentur post modo.
At eum quidem qui venerabitur filias Jovis proprius acce-
Valde juvant, & exaudiunt precantem: (dentes
Qui autem renuerit, & præfractius recusarit,
Precantur tunc hæ Jovem Saturnium euntes,
Eum ut Noxa simul sequatur, quo accepto damno pœnas
Quare Achilles, da & tu Jovis filias sequi (luat;
Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium,
Si enim non dona ferret, aliaque in posterum nominaret
Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
Non equidem te ira abjecta hortarer
Argivis auxiliari indigentibus quantumlibet.
Nunc v. simul statim multa dat, aliaq; in posterum pollicetur.
Viros

‘Ῥῆξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
‘Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας·
‘Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
‘Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων
‘Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
‘Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
‘Μοῦνον, τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
‘Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
‘Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
‘Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
‘Ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ,
‘Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι.
‘Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας,
‘Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχὼν,
‘Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
‘Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
‘Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
‘Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
‘Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
‘Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
‘Ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν. οὐδέ τί σε χρὴ
‘Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
‘Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε.
‘Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι, καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
‘Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
‘Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἁμάρτῃ.
‘Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
‘Χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
‘Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
‘Ἡ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
‘Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
‘Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
‘Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας
‘Τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
‘Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ.
‘Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
‘Τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ.
‘Ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
‘Τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
‘Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι.
‘Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
‘Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
‘Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης·
‘Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη·

Ἄνδρας

Viros autem ad precandum insuper misit præstantissimos
Electos inter exercitum Achaicum, qui tibi ipsi
Amicissimi *sunt* Argivorum, horum, ne tu orat. inanem reddas,
Neq; pedes: ante quidē non reprehendendum *erat te* iratum
Sic & priscorum audivimus laudes virorum (esse,
Heroum quando aliquem vehemens ira occuparet,
Donisq; placabiles erant, exorabilesque verbis.
Memini hoc factum ego vetustum, neutiquam recens,
Quale fuerit: inter vos autem exponam omnes amicos,
De Meleagro narratio. Curetes pugnabant & Ætoli pugnaces
Circa urbem Calydona & se mutuo interficiebant,
Ætoli quidem defendentes Calydona amœnam,
Curetes autem diripere cupientes ferro.
Etenim *in* hos malum aurea sede Diana excitavit
Irata quod non ei primitias *in* ubere solo
Oeneus sacrificaver. aliis diis epulantibus hecatombas,
Soli vero non sacrificavit Jovis filiæ magni,
Sive obliv. sive imprudentia, nocuit certe multum animo.
Hæc autem irata, divinum genus sagittis gaudens,
Incitavit in gramine cubantem suem sylv. candidis dentibus
Qui mala multa faciebat vastans Oenei campum:
Multas autem hic funditus humi prostravit arbores altas
Cum ipsis radicibus & ipsis floribus pomorum,
Hunc autem filius Oenei occidit Meleager,
Multis ex civitatibus venatores viros ubi congregasset
Et canes: non enim domitus fuisset paucis hominibus,
Tantus erat, multos autem rogum ascendere fecit tristem
Hæc autē ob ipsum excitavit magnum tumultum & præmiū
Pro apri capite, & pelle setosâ,
Curetasque inter & Ætolos magnanimos,
Quamdiu quidem igitur Meleager bellicosus pugnabat,
Tamdiu Curetibus male erat, neque poterant
Mœnia extra manere, multi quamvis essent.
Sed quando jam Meleagrum invasit ira (quæ & aliorum
Inflat in pectoribus mentem recte quamvis sapientium)
Certe hic matri dilectæ Althææ iratus corde,
Jacebat apud legitimam uxorem pulchram Cleopātram,
Filiam Marpissæ pulchræ, Eveni filiæ,
Idæique, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
Eorum *qui* tunc *erant*: & sane contra regem sumpsit arcum
Phœbum Apollinem pulchræ gratia nymphæ.
Hanc vero in ædibus pater & veneranda mater,
Alcyonem vocabant cognomine: quod ipsius
Mater Alcyonis luctuosæ casum habens

Flebat

‘Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
‘Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
‘Φίλτατοι Ἀργείων, τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς,
‘Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
‘Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
‘Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
‘Δωρητοί τε πέλοντο, παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
‘Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε
‘Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
‘Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
‘Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
‘Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
‘Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ·
‘Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε
‘Χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
‘Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
‘Οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
‘Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
‘Ἡ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
‘Ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
‘Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
‘Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
‘Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
‘Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
‘Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
‘Καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι.
‘Τόσσος ἔην· πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς·
‘Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν
‘Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
‘Κουρήτων τε μεσηγὺ, καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
‘Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
‘Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
‘Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες·
‘Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, (ὅστε καὶ ἄλλων
‘Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων)
‘Ἤτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
‘Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
‘Κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου, Εὐηνίνης,
‘Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
‘Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
‘Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
‘Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
‘Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
‘Μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,

‘Κλαῖ',

Flebat, quando ipsam longe faciens rapuit Phœbus Apo,
Huic is accubabat, iram cruciantem animum concoquens
Propter imprecationes matris iratus, quæ diis
Multum dolens supplicabat, *propter* fratris cædem,
Multum autem & terram multa nutrientem manibus pulsab,
Invocans Plutonem & gravem Proserpinam,
In genua considens, rigabantur autem lacrymis sinus:
Ut filio darent mortẽ: hanc autem per tenebras vagans Er,
Exaudivit ex Erebo, implacabilem animum habens:
Horum autem ad portas tumultus & strepitus excitabatur,
Turres dum ferirentur: hunc autem orarunt senes
Ætolorum, miseruntque deorum sacerdotes optimos
Ut exiret & opem ferret, polliciti magnum donum:
Ubi pinguissimus ager *est* Calydonis amœnæ,
Ibi ipsum jusserunt prædium amœnum eligere
Quinquaginta jugerum: dimidium quidem vitiferi soli,
Dimidium vero non consitum arvum in agro capere.
Multum autem ipsum obsecrabat senex equitator Oeneus
Limen conscendens excelsi thalami,
Quatiens compactos asseres, suppliciter rogans filium:
Multum autem hunc sorores, & veneranda mater
Rogabant: ille magis recusabat: multumque socii,
Qui ipsi maxime reverendi & amicissimi erant omnium:
Sed neque sic hujus animum in pectoribus flectebant,
Antequam jam thalamus frequenter percuteretur, ipsiq; tur,
Conscenderent Curetes, & inscenderent magnam urbem,
Tum demum Menelagrum formosa uxor
Rogavit ejulans, & recensuit omnes
Miserias quæ hominibus contingunt, quorum urbs capta fue,
Viros occidunt, urbem ignis absumit,
Liberos alii abducunt, formosasque mulieres,
Hujus autem commotus est animus audientis sæva facta,
Perrexit itaque ire, corporeque arma induit splendida.
Sic quidem *ab* Ætolis propulsavit malum diem,
Cedens suo animo, & tamen dona ei non persolverunt,
Multaque & decora; malum tamen depulit etiam sic.
Sed tu ne mihi ista cogites mentibus, neque te dæmon
Huc vertat ô amice: pejus autem esset
Navibus incensis auxiliari: sed propter dona
Veni: æque te *ac* deum colent Achivi.
Si autem sine donis pugnam viros perdentem ineas,
Non item æque in honore eris, bellum quamvis propulsaver.

Achillis responsio ad Phœnicem.

Hunc vero excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
Phœnix veneránde senex, nobilissime, non mihi hoc

‛Κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
‛Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
‛Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
‛Πόλλ' ἀχέουσ', ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
‛Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
‛Κικλήσκουσ' Ἀΐδην, καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
‛Πρόχνυ καθεζομένη· δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
‛Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
‛Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
‛Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος, καὶ δοῦπος ὀρώρει,
‛Πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
‛Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
‛Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
‛Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
‛Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
‛Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο,
‛Ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
‛Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
‛Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
‛Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
‛Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται, καὶ πότνια μήτηρ,
‛Ἐλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
‛Οἵ οἱ κεδνότατοι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
‛Ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
‛Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
‛Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
‛Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
‛Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
‛Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
‛Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
‛Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
‛Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα.
‛Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα·
‛Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
‛Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν,
‛Πολλά τε χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
‛Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
‛Ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
‛Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
‛Ἔρχεο, ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί·
‛Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
‛Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‛Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὔ τι με ταύτης

Χρεώ

Opus est honore: puto autem *me* honoratū esse Jovi volunt
Quæ me retinebit apud naves curvis puppibus dum spi.
In pectoribus manserit & mihi chara genua movebuntur.
Aliud vero tibi dico, tu autem animo manda tuo:
Ne mihi turba animum flens & moerens,
Atridæ heroi gratificans, neutiquam te convenit
Istum amare, ut ne mihi odio sis *te* amanti.
Decet te mecum, eum lædere qui me læserit:
Æque *ac* ego regna, & dimidium sortire honorem;
Isti renuntient, tu autem hic cubato remanens
Lecto in molli: simul atque aurora illuxerit,
Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.
Dixit & Patroclo superciliis annuit tacite,
Phœnici ut sterneret densum lectum; ut citissime
E tentorio reditum curarent, inter illos autem Ajax
Deo par Telamonius orationem habuit,

Ajacis oratio.

Nobilissime Laertiade, prudentissime Ulysses,
Abeamus: non enim mihi videntur preces *nostræ* exitum
Hoc quidem itinere ullum esse consequuturæ: nunciare autē
Oportet responsum Danais, licet non bonū sit, (velocis.
Qui alicubi nunc sedent expectantes. At Achilles
Immitem in pectoribus posuit superbam iram:
Durus neque rationem habet amicitiæ sodalium,
Ejus qua eum apud naves honorabamus supra cæteros.
O immisericordem! etenim aliquis *pro* fratris cæde
Satisfactionem, vel *pro* suo filio accepit occiso: (persolvit
Et his quidem *qui occidit* in civitate manet ibi, multa postq.
Alterius autem sedatur cor & animus elatus
Pretio accepto; tibi vero incessabilemque sævamque
Iram id pectoribus dii posuerunt, gratia puellæ
Unius: nunc autem tibi septem præbemus eximie optim.
Aliaque multa præter has: tu itaq; placidum assume animum
Reverere autem tectum sub quo apud te sumus:
Ex cœtu vero Græcorum profitemur nos tibi supra alios
Maxime necessarios esse & amicissim. quotquot sunt Ach.

Achillis ad Ajacem responsio.

Hunc autem excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
‘ Ajax nobilis, Telamonie, princeps populorum,
‘ Omnia mihi ex animo visus es dixisse.
‘ Sed mihi tumescit cor ita, quoties illius
‘ Recordor, qui me vilem inter Argivos fecit
‘ Atrides, tanquam aliquem immunem advenam.
‘ Quare vos abite, & legationem renuntiate.
‘ Non enim ante bellum curabo sanguinolentum,
‘ Quam filius Priami bellicosi Hector divinus

‘ Myrmi-

‘ Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
‘ Ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
‘ Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
‘ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
‘ Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
‘ Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
‘ Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
‘ Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ,
‘ Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς·
‘ Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
‘ Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι,
‘ Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦ κε μένωμεν.
Ἦ· καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε,
‘ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
‘ Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
‘ Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
‘ Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
‘ Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
‘ Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
‘ Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
‘ Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
‘ Νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
‘ Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.
‘ Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
‘ Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
‘ Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε, κακόν τε
‘ Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
‘ Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
‘ Ἀλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν·
‘ Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον, ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
‘ Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
‘ Κήδιστοί τ' ἔμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘ Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
‘ Πάντα σύ μοι κατὰ θυμὸν * ἐείσαο μυθήσασθαι· γρ. ἰείσω.
‘ Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
‘ Μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
‘ Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
‘ Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε.
‘ Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
‘ Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον

' Myrmidonum ad tentoria & naves veniat
' Interficiens Argivos, incendatque igne naves.
' Circum vero meum tentorium & navem nigram
' Hectorem etiam cupidum à pugna cohibitum iri puto.
Sic dixit: hi vero unusquisq; accepto poculo rotundo
Libantes, ad naves iverunt rursus, præibat autem Ulysses,
Patroclus vero sociis & ancillis imperavit
Phoenici sternere densum lectum quam celerrime.
Illæ autem obedientes straverunt lectum ut imperaverat:
Pellesque ovinas, culcitramque, linique subtilem florem:
Ibi senex cubuit, & auroram divinam expectavit.
Sed Achilles cubuit *in* recessu tentorii artificiose facti,
Huic autem accubuit mulier, quam è Lesbo adduxerat
Phorbantis filia Diomeda pulchras genas habens.
Patroclus autem ex altera parte dormivit, juxtaq; ipsum
Iphis formosa, quam ei dederat nobilis Achilles,
Scyron cum cepit altam, Enyei oppidum.
Legati ad Agamemnonem redeunt infecta re.
Illi vero postquam ad tentoria Atridæ venerunt,
Hos quidem aureis poculis filii Achivorum
Excipiebant aliunde alius assurgentes, interrogabantque
Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon,
Dic age mihi ô laudatissime Ulysses ingens gloria Achiv.
An ergo vult à navibus defendere hostilem ignem?
An recusat, itaque tenet superbum animum?
Hunc autem rursus alloquutus est patiens nobilis Ulysses,
Atride illustrissime rex virorum Agamemnon.
Ille non vult restringere iram, sed adhuc magis
Impletur ira: te autem parvi pendit & tua dona.
Ipsum te consultare una cum Argivis jussit,
Quomodo naves serves & exercitum Achivorum,
Ipse vero minatus est, simulatque aurora apparuerit,
Naves bene tabulatas in mare tracturum quæ utrinq; remis (aguntur.
Atque etiam alios dixit *se* hortari
Ut domum renavigent: quia non amplius invenietis exitum
Trojæ altæ, valde enim ipsam altitonans Jupiter
Manu sua protegit, animumq; sumpserunt populi.
Sic dixit: adsunt & hi, ut hæc dicant qui me sequuti sunt.
Ajax & præcones duo prudentes ambo.
Phœnix vero illic senex cubuit: sic enim jussit,
Ut se in navibus dilectam in patriam sequatur,
Cras, si velit: vi autem neutiquam ipsum ducet.
Sic dixit: hi vero omnes conticuerunt silentio,
Sermonem admirati: valde enim duriter recusaverat.
Diu autem taciti erant perculsi filii Achivorum:

Tandem

‘Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας, καὶ νῆας ἱκέσθαι
‘Κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε φλέξαι πυρὶ νῆας.
‘Ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ, καὶ νηῒ μελαίνῃ
‘Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε γρ. αἰλδῆ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε, γρ. ἐπι-λαι.
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε
Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
‘Ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ;
‘Ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
‘Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
‘Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
‘Πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
‘Αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν
‘Ὅππως κεν νῆάς τε σόοις, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
‘Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
‘Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας·
‘Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
‘Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
‘Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
‘Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
‘Αἴας, καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω·
‘Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὣς γάρ ἀνώγει,
‘Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
‘Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν, ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Μῦθον ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·

Tandem vero loquutus est bello strenuus Diomedes;
  Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
Utinam non orasses eximium Peliden,
Infinita dona dans: is enim etiam alias superbus est;
Nunc rursus ipsum multo magis in superbiam impulisti.
Sed illum quidem sinamus, sive abeat,
Sive maneat: tunc vero rursum pugnabit, quando ipsum
Animus in pectoribus impulerit & deus incitaverit.
Sed agite, sicut ego dixero obsequamur omnes:
Nunc quidem cubate refecti charum cor
Cibo & potu (hoc enim robur est & virtus:)
Sed postquam apparuerit pulchra roseis digitis aurora,
Ocyus ante naves siste exercitumque & equos,
Adhortatus & vero ipse inter primos pugna.
  Sic dixit: hi vero omnes approbarunt reges,
Consilium admirati Diomedis equitandi periti.
Et tunc quum libassent iverunt ad tentorium unusquisq;
Ibi autem cubuerunt, & somni donum sumpserunt.

ARGUMENTUM X. LIBRI ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON vigilans excitat optimates Achivorum, ipseque, & Menelaus, & in fossa habito concilio mittunt speculatores in Trojanorum exercitum, Ulyssem & Diomedem, qui Dolonem quidem, una obviam facti, interficiunt. Edocti autem ab ipso Rhesum quendam regem & Thraces prope esse, & ubi castrametarentur, digressi, conficiunt Rhesum, ejusque sociorum quosdam, & equos abigentes ad navium stationem redeunt.

ALIUD

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
‘ Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘ Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
‘ Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
‘ Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
‘ Ἀλλ' ἤ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,
‘ Ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κεν μιν
‘ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
‘ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες· γρ. ὀρίνῃ.
‘ Νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ,
‘ Σίτου, καὶ οἴνοιο· (τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·)
‘ Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
‘ Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε, καὶ ἵππους
‘ Ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα, καὶ Διομήδην, οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι. πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἀπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

K, *ex utroque exercitu speculatores sunt praefecti.*

VEL ITA

K, *autem Rhesi caput abscidit Tydei filius.*

ALIA INSCRIPTIO.

Vigilia nocturna, & cædes Dolonis, sive Doloneia.

HOMERI ILIADOS LIB. X.

Cæteri quidem apud naves principes omnium Achivorũ
Dormiebant totam noctem, molli domiti somno.
At non Atriden Agamemnonem pastorem populorum
Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.

Agamemnon & Menelaus æstuant.

Veluti cum fulgurat maritus Junonis bene comptæ,
Parans vel magnum imbrem, immensamve grandinem,
Vel nivem, quando nix dealbavit arva,
Vel alicubi belli magnum os amari:
Tam frequenter in pectoribus suspirabat Agamemnon
Imo ex corde: tremebant autem ei præcordia intus,
Cum quidem in campum Trojanum respexisset,
Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
Tibiarum, fistularumq; sonum, tumultumque hominum:
Verum quum ad navesq; respexisset & exercitum Achiv.
Multos ex capite radicitus evellebat capillos
Superne existenti Jovi: valde autẽ gemebant gloriosum cor.
Hæc autem ejus animo potior visa est sententia,
Ad Nestorem primum Neleium accedere virorum,
Si quod secum consilium salutare fabricaret,
Quod remedium malorum cunctis Danais foret:
Erectus itaque induit circa pectora tunicam:
Pedibus autem infra robustis alligavit pulchros calceos,
Deinde autem rufam induit pellem leonis
Fulvi, magni, dimissam usque ad pedes: sumpsitq; hastam.
Eodem modo Menelaum tenebat tremor: nam ne ipsi quidẽ
Somnus in palpebris insidebat, nequid paterentur
Argivi qui utique sui gratia spatiosum per mare

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἢ ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥήσου τὴν κεφαλὴν εἷλε Τυδέος υἱός.

ΑΛΛΗ.

Νυκτεγερσία δὲ Δολωνοφονία, ἤτοι Δολώνεια.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Κ. ῥαψῳδία.

ΑΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο,
Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,
Ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
Νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο·
Ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· (οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε,) μήτι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν

Venerant ad Trojam, bellum audax cogitantes.
Pelle pardi quidem primum tergum latum operuit
Maculosa, sed galeam in capite elevans
Imposuit æream, hastamque cepit manu robusta,
Perrexit autē ire excitaturus suū fratrē, qui potenter cunctis
Argivis præerat, & tanquam deus colebatur in populo;
Hunc autē invenit circum humeros ponētem arma pulchra
Navis ad puppim: hic autem gratus fuit veniens:
Hunc prior alloquutus est in bello strenuus Menelaus,

Agamemnon & Menelaus inter se deliberant.

' Cur sic frater, armaris? num quem sociorum
' Impellis Trojanis exploratorem? sed valde admodum
' Timeo, nè nullus tibi promittat hoc opus,
' Ut viros hostes exploret, solus accedens
' Noctem per divinam: valde quispiam audax erit.
Hunc autem respondens, alloquutus est rex Agamemnon,
' Opus est consilio mihi & tibi à Jove nutrite ô Menelae
' Prudenti, quod liberabit atque servabit
' Argivos & naves, quoniam Jovis aversa est à nobis mens.
' Hectoreis sane magis animum adjecit sacrificiis,
' Non enim unquam vidi neq; audivi (ex alio) referente
' Virum unum tanta ardua opera uno die molitum esse,
' Quanta Hector fecit Jovi charus, filiis Achivorum;
' Ita ut est neque deæ filius dilectus neque dei:
' Opera autem fecit, quæ aio curæ fore Græcis
' Diuq; & in longum tempus, tantis enim malis affecit A-
' Sed i, Ajacem & Idomeneum voca (chivos.
' Cito currens ad naves, ego vero ad Nestorem divinum
' Vado, & hortabor ut surgat, si quidem velit
' Venire ad custodum sacrum cœtum, & mandare eis:
' Illum enim potissimum audient, hujus siquidem filius
' Præest custodibus & Idomenei assecla
' Meriones: his enim commisimus maxime.
' Huic autem respondit deinde in bello strenuus Menel.
' Quomodo vero mihi sermone mandas & jubes?
' Ibine maneam inter illos, præstolans donec venias?
' An curram ad te rursus, quam bene illis præcepero?
Hunc autē rursus alloquutus est rex virorū Agamemnon,
' Illic mane, ne forte aberremus invicem
' Venientes, multæ enim per exercitum sunt viæ:
' Clama autem quà iveris, & vigilare jube,
' A patre & stirpe compellans virum quemque
' Omnes laudans; neque superbias animo:
' Sed & nosmet-ipsi laboremus: sic quippe nobis
' Jupiter ascendentibus injecit calamitatem gravem:

Sic

Ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες. Aga-
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε memnon
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας Nesto-
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ. rem adit
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε· θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
Νηῒ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
‘ Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
‘ Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
‘ Δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
‘ Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἶος ἐπελθὼν
‘ Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
‘ Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφές, ὦ Μενέλαε,
‘ Κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
‘ Ἀργείους, καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
‘ Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
‘ Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
‘ Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,
‘ Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος, υἷας Ἀχαιῶν
‘ Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
‘ Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
‘ Δηθά τε, καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.
‘ Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
‘ Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
‘ Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
‘ Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
‘ Κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
‘ Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
‘ Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
‘ Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
‘ Αὖθι μένω, μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
‘ Ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘ Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
‘ Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
‘ Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃσθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι, γρ. ἐγρηγόρθαι.
‘ Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
‘ Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
‘ Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
‘ Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς

Agamemnon Nestorem adit

Sic fatus: dimisit fratrem, bene postquam præcepisset.
Sed hic perrexit ire ad Nestorem pastorem populorum
Hunc vero invenit apud tentorium & navem nigram
Lecto in molli, juxtaque *eum* arma variegata jacebant,
Scutum & duæ hastæ, splendidaque galea.
Prope etiam balteus jacebat varie pictus, quo senex
Cingebatur quando ad bellum perniciosum armaretur,
Populum *suum* ducens: nam non indulgebat senectuti tristi
Erectum autem in cubitum caput elevans,
Atriden alloquutus est, & rogabat verbis,
Quis *tu es qui* sic ad naves per castra venis solus,
Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales cæteri?
An aliquem custodem quærens, an aliquem sociorum?
Loquere, neque tacitus ad me accede, quid tibi opus est?
Huic autem respondit rex virorum Agamemnon,
O Nestor Neleiade, ingens gloria Achivorum,
Cognosces Atriden Agamemnona, quem supra omnes
Jupiter injecit laboribus assidue, quoad spiritus
In pectoribus manet, & mihi chara genua moventur.
Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
Insidet, sed curæ est bellum & clades Achivorum.
Vehementer enim pro Græcis timeo, neq; mihi cor
Firmum est, sed jactor, cor autem mihi extra
Pectora exilit, tremunt vero præclara membra.
Sed si quid facere cogitas (quoniam neq; te somnus capit)
Eia ad custodes descendamus, ut videamus
Ne illi labore defessi, atque etiam vigilia,
Dormiant, at custodiæ prorsus obliviscantur:
Hostes autem viri prope sedent, neque scimus
An forte etiam per noctem in animo habeant pugnare.
Huic vero respondit deinde Gerenius eques Nestor
‘ Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
‘ Minime sane Hectori omnia *sua* cogitata consiliarius Jup.
‘ Perficiet quæcunque nunc sperat: sed ipsum puto
‘ Curis laboraturum & pluribus, si modo Achilles
‘ Ex ira molesta converterit dilectum cor:
‘ Te vero libenter sequar ego, insuper & excitemus alios
‘ Et Tydiden hasta inclytum, & Ulyssem,
‘ Ajacem celerem & Phylei fortem filium,
‘ Quin si quis & hos adiens vocaret
‘ Deo parem Ajacem & Idomenea regem.
‘ Horum enim naves sunt longissime, neq; valde prope.
‘ Sed amicũ quamvis existentem & venerandum Menelaum
‘ Increpabo, quamvis mihi succenseas; neq; celabo,

‘ Quod

Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ, καὶ νηῒ μελαίνῃ
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια.
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ.
‘Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος, γρ. ἔπι.
‘Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
‘Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
‘Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
‘Εἴσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
‘Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
‘Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
‘Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
‘Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος, καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
‘Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
‘Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
‘Στηθέων ἐκθρῴσκει· τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
‘Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, (ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,)
‘Δεῦρ' εἰς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν
‘Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
‘Κοιμήσωνται· ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
‘Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν
‘Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
‘Ἐκτελέσει, ὅσα που νῦν ἔλπεται· ἀλλά μιν οἴω
‘Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς γρ. Ἐκτελίει.
‘Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
‘Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
‘Ἠμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
‘Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
‘Ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
‘Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.
‘Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς,
‘Ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα, καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
‘Νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,

‘Ὣς

' Quod dormit, tibi vero soli commisit laborare.
' Nunc debebit circa omnes principes laborare,
' Suppliciter orans: necess. n. urget minime jam tolerabilis.
Hunc autẽ rursus alloquutus est rex virorũ Agamemnon,
' O senex alias quidem te *cum* accusare etiam hortor,
' Sæpe enim negligens est, nec vult laborare,
' Non quidem pigritiæ cedens, neq; insipientiæ mentis,
' Sed me respiciens & meum expectans nutum.
' Nunc autem longe ante me surrexit, & mihi astitit:
' Hunc quidem ego præmisi vocare, quos tu quæris.
' Sed eamus: illos autem inveniemus ante portas
' Inter custodes, ibi enim ipsi significavi ut congregarentur.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
' Sic nemo ei irascetur, neque immorigerus erit
' Argivorum, quando aliquem hortatus fuerit & jusserit.

Nestor vestem induit & Ulyssem adit.

Sic loquutus, induit circa pectora tunicam,
Pedibus autem infra robustis alligavit decoros calceos,
Circum autem chlænam fibulis connexit purpuream
Duplicem, extensam, crispa autem inerat lanugo.
Accepitq; fortem hastam, acutam acuto ferro.
Perrexit autem ire ad naves Achivorum armatorum
Primum, deinde Ulyssem Jovi consilio parem
E somno excitavit Gerenius eques Nestor,
Clamans: illi autem continuo ad animum accessit vox:
Exivitq; tentorio, & ipsos se mone alloquutus est,
Cur sic ad naves per castra soli vagamini
Noctem per divinam? quænam necessitas tanta advenit?
Hunc excepit postea Gerenius eques Nestor,
Nobilis Laertiade, ingeniose Ulysses,
Ne indignare, talis enim perturbatio urget Græcos.
Sed sequere, ut & alium excitemus quem decet
Consilia consultare, vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: hic vero ad tentorium reversus prudens Ulysses,
Varium circa humeros scutum posuit, ivitq; ad eos:
Iverunt autem ad Tydiden Diomedem, eum vero invene-
Extra tentorium cum armis circum autem socii (runt
Dormiebant, sub capitibus habentes scuta, hastæ vero ipsis
Erectæ in cuspide posteriore fixæ erant, longe autem ferrum
Splendebat velut fulgur patris Jovis: sed heros
Dormiebat, substraveratque pellem bovis agrestis,
At sub capite stragulum extensum erat splendidum.

Nestor Diomedem ex somno excitat.

Hunc astans excitavit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis movens, impulitque objurgavitque coram,
Surge Tydei fili, cur per totam noctem somnum carpis?
Non

‘Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
‘Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
‘Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα.
‘Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
‘Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
‘Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν·
‘Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
‘Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
‘Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
‘Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται, οὐδ' ἀπιθήσει
‘Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ, καὶ ἀνώγῃ·
Ὣς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ γ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον, ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε.
‘Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
‘Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
‘Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
‘Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
‘Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς·
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον.
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν * παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, γρ. πὰρ στάς.
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην,
‘Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

‘Οὐκ

Non audis quod Trojani in tumulo campi
Sedent prope naves, exiguus a. adhuc locus arcet *eos à nobis?*
Sic dixit, hic autem è somno valde celeriter surrexit,
Et ipsum, vociferans, verbis allatis alloquutus est, (sas,
Nimium patiens es senex, tu quidem à labore nunquã ces-
An non & alii sunt juniores filii Achivorum,
Qui jam unumquenque excitarunt regum
Quaquaversum obeuntes? tu sane indefessus es senex.
Hunc autem rursus alloquutus est Gerenius eques Nestor,
Certe jam hæc omnia amice, decore dixisti,
Sunt quidem mihi filii inculpabiles, sunt populi
Etiam multi, quorum aliquis percurrens accersere posset,
Verum valde magna necessitas urget Achivos.
Nunc enim omnibus in novaculæ *re* sita est acie,
Vel valde triste exitium Achivis, vel vita.
Sed nunc, Ajacem celerem & Phylei filium
Excita (tu enim es junior) si mei misereris,
Sic dixit: hic autem circa humeros induit pellem leonis
Fulvi, magni, talarem, cepitque hastam:
Perrexit vero ire, illosque illinc excitatos abduxit heros.
Hi vero quando jam ad custodes congregatos venissent,
Neque dormientes custodum duces invenerunt,
Sed vigilantes cum armis sedebant omnes,
Ac veluti canes circum oves ægre custodiunt in caula,
Feram ubi audierunt ferocem, quæ in sylva
Graditur *per* montes, multus autem tumultus super ipsam
Virorum & canum, atque ipsis somnus perit:
Sic horum dulcis somnus à palpebris perierat
Noctem custodientium tristem, ad castra enim semper
Conversi erant (*attenti*) quando Trojanos audirẽt ingruẽtes.
Hos itaq; senex lætatus est videns, confirmavitq; sermone,
Et eos, emissa voce, verbis allatis alloquutus est:
Sic nunc, dilecti filii, custodias agite, neq; aliquem somnus
Capiat, ne gaudium fiamus hostibus.
Sic loquutus fossam transiit, simul autem secuti sunt
Argivorum reges quotquot vocati erant *ad* concilium.
Cum his vero Meriones & Nestoris inclitus filius
Iverunt, ipsi enim vocabant ut una consultarent.
Vallum autem cum transissent defossum, conscenderunt
In *loco* puro, ubi tamen mortuorum apparebat locus
Qui ceciderant, à quo reversus erat fortis Hector
Interficiens Argivos, quum jam nox tenebras offuderat
Ibi considentes verba inter se loquebantur.
Inter hos autẽ sermonem orsus est Gerenius eques Nestor,

‘Οὐκ ἀΐεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
‘Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις·
‘Οὔ νυ, καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
‘Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
‘Πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
‘Εἰσὶ μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
‘Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
‘Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
‘Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
‘Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
‘Ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν
‘Ἄνστησον· (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος,) εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος,
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
‘Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες,
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
Ἀνδρῶν, ἠδὲ κυνῶν, * ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν· γρ. ἀπὸ δὲ
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε, μηδέ τιν' ὕπνος
‘Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν,
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι·
Τάφρον δ' ἐκ διαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ· ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
Ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἔνθα καθεζόμενοι, ἐπὶ ἀλλήλοισι πίφαυσκον,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

‘Ὦ φίλοι,

Nestoris verba de mittendis in hostium castra exploratoribus.

O amici, nunquid aliquis vir consideret suo ipsius
Animo audaci, ut ad Trojanos magnanimos
Eat? si quem forte hostium capiat in extremis castris errant,
Aut aliquem forte etiam rumorem inter Trojanos audiat
Quæque consultent inter se: an velint
Illic manere apud naves procul, an ad civitatem
Retro reversuri sint, quoniam domuerunt Achivos?
Hæc omnia si discere posset, & rursus ad nos redire
Illæsus, magna ei sub cœlo gloria esset
Universos apud homines: & ei præmium erit egregium,
Quotquot enim navibus imperat optimates,
' Ex his omnibus singuli ovem dabunt nigram, (similis,
' Fœminam subrumé agnum habentem, cui possessio nulla est
' Semper autem in conviviis & festivitatibus aderit.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
Inter eos vero etiam loquutus est in bello strenuus Diome.
Nestor, me movet cor & animus generosus,
' Virorum hostium ingredi castra prope existentia
' Trojanorum, sed si quis me vir simul sequatur & alius,
' Major mihi spes & audacia erit:
' Euntibus namque simul duobus, alter ante alterum intel,
' Quod utile sit; solus vero etsi intelligat,
Tamen ei tardior animus est debiliusque consilium.
Sic dixit, optarunt autem multi Diomedem sequi,
Volebant Ajaces duo famuli Martis,
Volebant Meriones, valde autem volebat Nestoris filius:
Volebat, & Atrides hasta inclytus Menelaus,
Volebat & audax Ulysses penetrare in castra
Trojanorum, semper enim ei in mentibus animus erat aud.
Inter hos vero dein loquutus est rex virorum Agamemnon
' Tydide Diomedes, meo gratissime animo,
' Eum quidem socium eliges quem volueris
' Præsentium optimum, quandoquidem parati sunt multi
' Neque tu reveritus tuis mentibus fortiorem quidem
' Relinque, deterioré vero comitem deligas pudori cedens,
' Ad genus respiciens, neque si major rex sit.
Sic dixit, timuit autem de flavo Menelao.

Diomedes iturus ad hostium castra exploranda Ulyssem socium eligit.

Inter eos vero rursus loquutus est in bello strenuus Diom.
Si igitur socium jubetis meipsum eligere,
' Quomodo deinde Ulyssis ego divini oblivisci possem
' Cujus eximie quidem alacre cor est & animus virilis
' In omnibus laboribus, amatq; ipsum Pallas Minerva?
' Hoc certe comitante etiam ex igne ardenti
' Ambo redierimus: nam valde prudens est.

Hunc

Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
‘Θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
‘Ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα,
‘Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
‘Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
‘Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
‘Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
‘Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
‘Ἀσκηθής, μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
‘Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
‘Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
‘Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
‘Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
‘Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‘Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
‘Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα
‘Τρώων, ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
‘Μᾶλλον θαλπωρὴ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
‘Σύν τε δύ' ἐρχομένω καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
‘Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
‘Ἀλλά τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
Ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·
Ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
‘Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
‘Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
‘Μηδὲ σύ γ', αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
‘Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
‘Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ὣς ἔφατ'· ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‘Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
‘Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
‘Οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
‘Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
‘Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
‘Ἄμφω νοστήσαιμεν· ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

Hunc autem vicissim alloquutus est patiens nobilis Ulysses,
"Tydide, neque me nimium lauda, neq; quicquam vitup.
"Scientes enim hæc inter Argivos loqueris.
"Sed eamus, valde n. nox ad finem properat: prop. a. *est* au.
"Stellæ vero jam processerunt: præteriitq; major pars n.
"*Nempe* duæ partes: tertia autem adhuc pars reliqua est.
Sic loquuti arma gravia induerunt.
Tydidæ quidem dedit constans in prælio Thrasymedes
Diomedes & Ulysses armantur. Ensem ancipitē (nam ipsius ensis apud naves fuerat relictus
Et scutum, & ei galeam capiti imposuit
Taurinam, sine conoque & sine crista, quæ καταῖτυξ
Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.
Meriones autem Ulyssi dedit arcum & pharetram,
Et ensem, & ei galeam capiti imposuit
Ex corio factam: multis autem intrinsecus loris
Ligata erat fortiter: extrinsecus vero candidi dentes
Albidentis apri crebri muniebant hinc atque illinc,
Bene & scite: in media autem pileus aptatus erat,
Hanc quondam ex Eleone Amyntoris Ormenidæ
Eripuit Autolycus, solidam domum quum effregisset;
In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti:
Amphidamas autem Molo dedit pro hospitali munere:
Sed hic Merioni dedit suo filio ut gestaret:
Tum vero Ulyssis texit caput circumposita.
Hi vero postquam arma gravia induerunt,
Perrexerunt ire: reliquerunt autem illic omnes optimat.
Ostentũ. His autem faustam misit ardeolam prope viam
Pallas Minerva: quam ipsi non viderunt oculis
Noctem per obscuram: sed clangentem audierunt.
Gavisus est autem propter avem Ulyss. precatusq; est Miner.
"Audi me ægidem gestantis Jovis filia quæ mihi semper
"In omnibus laboribus ades, neque te lateo
"Quum moveor: nunc rursus maxime me ama Minerva:
"Da vero rursus ad naves inclytas ut redeamus,
"Patrato magno facinore, quod Trojanis sollicitud. sit.
Secundus deinde precatus est bello strenuus Diomedes
Diomedis preces ad Minervam. "Audi nunc & me Jovis filia indomita,
"Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tyd. divi.
"Ad Thebas, quando pro Achivis legatus venit.
"Illos quidem ad Æsopum liquit loricatos Achivos:
"Sed ipse blandam orationem ferebat Thebanis
"Illuc: sed rediens valde ardua patravit opera
"Tecum dia dea, quando ei alacris adfuisti:
"Sic nunc mihi benevola adsis, & me serva,

"Tibi

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
‘Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει.
‘Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
‘Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
‘Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
‘Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, (τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηΐ λέλειπτο) γρ. ἐπὶ.
Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται· ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι, γρ. Σκαν-δεία.
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βάν ῥ' ἰέναι· λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
‘Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
‘Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
‘Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με *φῖλαι Ἀθήνη· γρ. φίλαι
‘Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλεῖας ἀφικέσθαι
‘Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.
‘Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‘Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη.
‘Σπεῖό μοι ὡς, ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
‘Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει·
‘Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς.
‘Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
‘Κεῖσ', ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
‘Σὺν σοὶ, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
‘Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε.

'Tibi autem ego sacrificabo juvencam hornam latifrontem;
'Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir:
'Hanc tibi ego sacrificabo, aurũ cornibus circumfundens.
Sic dixerunt, precantes: hos autem audivit Pallas Minerva.
Hi vero postquam precati sunt Jovis filiam magni,
Perrexerunt ire velut leones duo per noctem nigram,
Per cædes, per cadavera, perq; arma & atrum sanguinem
Sed neque Trojanos generosos sivit Hector,
Dormire, sed simul convocavit omnes præstantissimos
Quicunque erant Trojanorum duces & principes.
His ille convocatis prudens texuit consilium:
'Quis mihi hoc opus promittens perficiet
'Præmium ob magnum? (merces ei sufficiens erit:
'Dabo enim currumque duosque alta cervice equos,
'Qui reliquis antecellant celeres apud naves Achivorum)
Quicunq; *hoc* ausus fuerit: sibiq; ipsi gloria compararit,
Naves veloces prope accedere & explorare,
An custodiantur naves sicut antea:
'An jam manibus nostris superati *Græci*,
'Fugam consultant inter se, neque velint
'Noctem custodire, labore defatigati gravi.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
Erat vero quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius
Præconis divini, dives auri, dives æris,
Qui utiq; specie quidem erat deformis, sed pedibus velox:
Is solus erat inter quinque sorores.
Qui tunc Trojanisque & Hectori dixit astans,
'Hector, me impellit cor & animus generosus
'Ad naves celeres prope ire, atque explorare.
'Sed age, mihi sceptrum attolle, & mihi jura,
'Omnino te ipsosque equos & currus ornatos ære
'Daturum, qui vehunt inculpabilem Peliden. (opinio est:
Tibi autẽ ego non vanus speculator ero, neq; alius quam tua
Tamdiu enim per exercitum vadã passim, donec perveniam
Ad navem Agamemnoniam, ubi nimirum par est principes
Consilia capere vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: hic autẽ manibus sceptrum prehendit, & ei juravit,
Sciat nunc Jupiter ipse valde sonans maritus Junonis,
Non profecto his equis vir vehetur alius
Trojanorum: sed te assero perpetuo ornatum iri *illis*.
Sic dixit, & sane perjurium juravit: hunc autem concitavit.
Protinus vero circa humeros aptavit curvos arcus,
Induit & desuper pellem cani lupi.
Capiti a. imposuit mustelinã galeam, cepitq; acutum jacululũ,

Hector Dolorẽ mittit exploratum castra hostium.

Perrexit

‘Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
‘Ἀδμήτην, ἣν ὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
‘Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
Ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἅμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
‘Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
‘Δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; (μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
‘Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
‘Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν)
‘Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
‘Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
‘Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
‘Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
‘Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
‘Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς,
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
Ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν,
Ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε, καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς,
‘Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
‘Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
‘Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον,
‘Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
‘Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
‘Σοὶ δ' ἐγὼ οὐκ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
‘Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
‘Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
‘Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε,
‘Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
‘Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
‘Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο·
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,

Perrexit autem ire ad naves ab exercitu, neque erat
Reversurus a navibus rursus Hectori nuntium relaturus.
Sed quando jam equorumq; & virorum reliquit catervam,
Ivit per viam promptus: hunc autem animadvertit accedent.
Nobilis Ulysses Diomedemque alloquutus est,
Iste tibi ô Diomedes à castris *hostium* venit vir,
' Haud scio an navibus explorator nostris,
' An aliquod spoliaturus cadaver mortuorum.
' Sed sinamus ipsum primum præterire campum
' Parumper, deinde vero ipsum insequentes capiemus
' Statim; si autem nos præcurrat pedibus,
' Semper ipsum ad naves à castris *suis* propellito,
' Hastâ impetens, ne quomodo ad civitatem refugiat.
Sic loquuti extra viam inter cadavera
Inclinaverunt se, hic vero celeriter prætercurrit temerit,
Sed quum jam aberat quantum *fulci* sunt
Mularum (hæ enim bobus præstantiores sunt
Ad trahendum in novali profundo compactum aratrum)
Illi quidem accurrerunt: *Dolon* vero constitit strepitu audito
Putabat enim in animo ut *se* revocarent socios
Ex Trojanis venire rursus Hectore jubente.
Sed quando jam aberant hastæ jactum, vel etiam minus,
Agnovit viros inimicos: velocia autem genua movit
Ut fugeret: illi confestim insequi festinarunt.
Ac veluti quum serratis dentibus duo canes periti venati,
Aut hinnulum aut leporem urgent incessanter semper,
Locum per sylvosum: ille autem cursu præit clamans:
Sic hunc Tydides atque urbium vastator Ulysses
Ab exercitu intercludentes, persequebantur constanter sem.
Sed quando jam mox erat permixturus se custodibus,
Fugiens ad naves, tum vero robur injecit Minerva
Tydidæ, ut ne aliquis Achivorum loricatorum
Prior gloriaretur vulnerasse, ille vero secundus veniret.
' Hastâ autem impetens, alloquutus est *eum* fortis Diomed.
' Vel mane, vel te hasta consequar: neque te puto
Diu mea è manu effugiturum gravem mortem.
Dixit, & hastam emisit: sponte autem aberravit à viro.
Dextrum vero supra humerum politæ hastæ cuspis
In terra fixa est; hic autem constitit timuitque,
Balbutiens præ pavore (stridorq; per os fiebat dentium)
Pallidus præ timore: hi autem anhelantes assequuti sunt,
Manibusq; prehenderunt: ille autem lacrym. verbum dixit
Vivum *me* capite: & ego me redimam; est enim *mihi* intus
' Æsque aurumque & elaboratum ferrum.

Ulysses & Diomedes invadunt in Dolonem.

Diomedes & Ulysses Dolonem capiunt & interrogant.

Βῆ δ' ἰέναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσεύς· Διομήδεα δὲ προσέειπεν,
‘ Οὗτός τοι Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
‘ Οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
‘ Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
‘ Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
‘ Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
‘ Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
‘ Αἰεί μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν,
‘ Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως ποτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσον τ' ἐπίουρα πέλονται,
Ἡμιόνων (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον)
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας,
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὁρμήθησαν.
Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης,
Ἢ κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδεΐδης, ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν· ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
‘ Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σε φημὶ
‘ Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν· ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
Βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην·
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα,
‘ Ζωγρεῖτ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
‘ Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·

‘ Ex his vobis donabit pater ingens redemptionis pretium,
‘ Si me vivum esse audiverit apud naves Achivorum.
Hunc vero excipiens, alloquutus est prudens Ulysses,
‘ Bono animo sis, neque tibi mors obversetur animo,
‘ Sed age, mihi hoc dic, & vere narra:
‘ Quonam sic ad naves à castris vadis solus
‘ Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales cæteri?
‘ An aliquod spoliaturus cadaver mortuorum?
‘ An te Hector præmisit speculatum singula
‘ Naves ad concavas, an te ipsum animus impulit?
Huic dein respondit Dolon (membra autem tremebant)
‘ Multis pollicitis noxiis præter voluntatem induxit Hector,
‘ Qui mihi Pelidæ illustris unungulos equos
‘ Daturum annuit, & currus decoros ære,
‘ Jussit autem me euntem, velocem per noctem obscuram
‘ Ad viros hostes prope accedere, & explorare
‘ An custodiantur naves veloces ut antea,
‘ An jam manibus à nostris domiti
‘ De fuga deliberetis inter vos neque velitis
‘ Nocte excubias agere labore defatigati gravi.
Hunc vero subridens alloquutus est prudens Ulysses,
‘ Certe tibi magna dona optabat animus,
‘ Equos Æacidæ bellicosi; hi autem difficiles *sunt*
‘ Viris quidem mortalibus ad domandum & equitandum
‘ Alii quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
‘ Sed age, mihi hoc dic, & vere narra. (rum?
‘ Ubi nunc huc veniens reliquisti Hectora pastorem populo-
‘ Ubi autem ejus arma jacent mavortia? ubi & ejus equi?
‘ Quomodo autē aliorum Troja. excubiæ & cubilia *disposita*
‘ Quæque consultent inter se, *narra*: an cupiant (*sunt*?
‘ Illic manere apud naves procul an ad urbem
‘ Retro redituri sint posteaquam domuerunt Achivos.
Hunc autem rursus alloquutus est Dolon Eumedis filius
‘ Equidem tibi hæc valde vere narrabo.
‘ Hector quidem inter eos omnes qui consiliarii sunt,
‘ Consilia init divini apud monumentum Ili,
‘ Seorsim à strepitu; *de* custodiis autem quas percontaris
‘ Nullæ certæ tuentur castra, neque custodiunt: (heros.
‘ Quotquot enim Trojanorum ignis foci, quibus necesse *est*
‘ Hi vigilant, excubiasque agere hortantur
‘ Inter se, at rursum longe evocati auxiliarii
‘ Dormiunt: Trojanis enim committunt custodias:
‘ Non enim illis liberi prope sedent, neq; mulieres (lysses,
Hunc autē excipiens, alloquutus est abundans consiliis U-

Quomodo

‘Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
‘Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
‘Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
‘Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
‘Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
‘Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
‘Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων,
‘Ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
‘Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἢ αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα.
‘Πολλῆσί μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
‘Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
‘Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
‘Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
‘Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
‘Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
‘Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
‘Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
‘Νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
‘Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
‘Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
‘Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι
‘Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
‘Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
‘Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;
‘Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
‘Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
‘Ἀσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
‘Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
‘Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός,
‘Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
‘Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
‘Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου
‘Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι ἥρως,
‘Οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
‘Ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
‘Οἵ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
‘Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
‘Εὕδουσι· Τρωσὶ γὰρ ἐπιτρεπέουσι φυλάσσειν.
‘Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

‘Πῶς

Quomodo vero nunc Trojanis permisisti bellicosis
'Dormiunt? an seorsim? aperte dic mihi, ut intelligam.
Huic autem respondit deinde Dolon Eumedis filius,
'Equidem & hæc valde vere narrabo:
'Ad mare quidem *sunt* Cares, & Pæones curvis arcubus
'Et Leleges, & Caucones, nobilesq; Pelasgi: (utentes;
'Ad Thymbram vero sortiti sunt Lycii, Mysique super,
'Et Phryges equites, & Meones equis armatis utentes.
'Sed cur ex me hæc percontamini singula?
'Si enim jam cupidi estis Trojanorum adire exercitum,
'Thraces hi seorsim *sunt* novi advenæ extremi omnium
'Interque ipsos Rhesus rex filius Eionei;
'Hujus enim pulcherrimos equos vidi & maximos:
'Candidiores *sunt* nive, ad currendum autem ventis sim.
'Currus vero ei auroque & argento scite fabricatus est:
'Armaq; aurea, ingentia, mirabile visu,
'Venit habens: quæ quidem neutiquam mortalibus convenit
'Viris gestare, sed immortalibus diis.
'At me nunc *ad* naves adducite veloces,
'Aut me ligantes relinquite hic duro vinculo,
'Interea dum redeatis, & experiamini me,
'An secundum veritatem dixi vobis, sive minus.
Hunc autem torve aspiciens alloquutus est fortis Diom.
'Ne jam mihi effugium Dolon injice menti,
'Bona quamvis nunciasti, postquam venisti manus in nost.
'Si enim te jam dimiserimus ut laxaverimus,
'Certe & posthac venies veloces ad naves Achivorum,
'Aut speculaturus, vel contra pugnans:
'Si vero meis manibus stratus vitam amiseris,
'Non amplius posthac tu nocumentum unquam eris Argiv.

Diomedes Dolonem interfecit.

Dixit, & is quidem ipsum erat barbam manu crassa
Tangens precaturus: hic vero cervicem mediam petc.
Ense impetens, & ambos incidit nervos:
Loquentis vero hujus caput pulveribus mistum est
Hujus autem mustelinam galeam à capite detraxerunt,
Et pellem lupinam & arcus qui retrorf. adducuntur, & ha-
Et hæc Minervæ prædatrici nobilis Ulyss. (stam longam,
In altum sublata dicavit manu, & precans verbum dixit,
'Lætare dea istis: te enim primam in Olympo
'Omnium immortalium invocabimus sed & rursus
'Prosequere *nos* ad Thraces viros, equosque, & cubilia.
Sic dixit, & à se in altum elevans,
Posuit super myricam: conspicuumq; insigne imposuit.
Convellens arundines, myricæq; valde florentes ramos,

Ne

‘Πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
‘Εὕδουσ', ἦ ἀπάνευθε, δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
‘Τοιγὰρ ἐγώ τοι καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
‘Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
‘Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
‘Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
‘Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί·
‘Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
‘Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
‘Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·
‘Ἐν δέ σφιν, Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἠϊονῆος·
‘Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
‘Λευκότεροι χιόνος· θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
‘Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
‘Τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
‘Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
‘Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
‘Ἀλλ' ἐμὲ νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
‘Ἠέ με δήσαντες, λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
‘Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
‘Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδών, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
‘Μὴ δή μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
‘Ἐσθλά περ ἀγγείλας· ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
‘Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
‘Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
‘Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
‘Εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
‘Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν.
Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
‘Χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
‘Πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
‘Πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας.
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,

Μὴ

Ne lateret redeuntes præcipitantem per noctem nigram
Hi autem progressi sunt ulterius per arma & atrum cruorē
Statim autem ad Thracum ordines venerunt euntes:
Hi dormiebant labore defatigati: arma vero ipsorum
Pulchra, juxta ipsos humi acclinata erant rite & decenter,
Triplici ordine: & juxta unumq; eorum bijuges equi.
Rhesus verò in medio dormiebat, juxtaq; ipsum veloces equi
Ex parte currus ultima loris ligata erant,
Hunc autem Ulysses prior conspicatus, Diomedi ostendit,
' Ecce tibi, Diomedes, virum, hi tibi equi,
' Quos nobis narravit Dolon, quem occidimus nos.
' Sed age, jam exere validum robur, neq; te decet
' Stare otiosum cum armis, sed solve equos:
' Vel tu viros occide, mihi vero curæ erunt equi.
Sic dixit, huic autem inspiravit robur cæsia Minerva:
Interficiebat vero promiscue: horū autē gemitus excitabatur
Ense cæsorum, rubescebat vero sanguine terra, (fœdus
Sicut autem leo pecudibus incustoditis super veniens,
Capris vel ovibus hostili animo irruit:
Sic Thraces viros invasit Tydei filius,
Donec duodecim interfecit, at abundans consiliis Ulysses,
Quemcunque Tydides ense percusserat astans,
Hunc Ulysses à tergo *sequens* prehensum pede extrahebat,
Hæc cogitans in animo, ut pulchros crines habentes equi
Facile transirent, neque tremerent animo
Supra cadavera gradientes, insueti erant enim adhuc eorum,
Sed quando jam regem adeptus est Tydei filius,
Hunc tertium decimum dulci anima privavit
Anhelantem: malum enim somnium capiti astiterat
Illa nocte, Oenidæ filius per consilium Minervæ.
Interea a. patiens Ulysses solvit unicam ungulam habentes
Colligavitq; loris & eduxit ab exercitu, (equos
Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam
Pulchro ex curru cogitavit manibus capere,
Sibilavit autem significans Diomedi divino.
At is cogitabat manens quid audacius patraret,
An ipse currum capiens, ubi decora arma jacebant,
Per temonem extraheret, an exportaret in altum attollens
An etiam pluribus Thracibus vitam eriperet.
Dum hic hæc agitabat in animo, interim Minerva
Prope astans alloquuta est Diomedem divinum:
' Reditus jam memento magnanimi Tydei fili
' Naves ad concavas, ne & perterritus venias,
' Ne forte quis & Trojanos suscitet deus alius.

Diomedes dormientiū Thracū stragem edit.

Sic

Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες.
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
Τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε· παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
'Οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ· οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
'Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
'Ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
'Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
'Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικὴς,
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
Αἴγεσιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱὸς,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες, ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱὸς,
Τὸν τρεισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ' Οἰνεΐδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λῦε μώνυχας ἵππους,
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι.
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε, μένων ὅ,τι κύντατον ἕρδοι,
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
Ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη, προσέφη Διομήδεα δῖον,
'Νόστου δὴ μνῆσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ
'Νῆας ἔπι γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
'Μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσι θεὸς ἄλλος.

Ὡς

Sic dixit, hic autem intellexit deæ vocem loquutæ,
Confestim autem equos ascendit: verberabat autem Ulyss.
Arcu: hi vero volabant celeres ad naves Achivorum.
Neq; cæcam speculationem habebat argenteo arcu Ap.
Ut vidit Minervam Tydei filium sequentem,
Huic iratus Trojanorum ingressus est ingentem exercitum:
Excitavit autem Thracum consiliarium Hippocoontem,
Rhesi consobrinum bonum: hic autem è somno surgens
Ut vidit locum desertum, ubi steterant veloces equi,
Virosque palpitantes in sævis cædibus,
Ploravit sane deinde, charumque nomine compellavit soc.
Trojanorum autem clangor & immensus ortus est tumult.
Currentium simul: spectabant vero ardua facta,
Quæ viri quum patrassent, redierant concavas ad naves.
Hi a. quum jam pervenet. ubi speculat. Hector. occider.
Ibi Ulysses continuit, Jovi charus, celeres equos.
Tydides vero humi desiliens exuvias cruentas
In manibus Ulyssis posuit, conscenditque equos.
Flagellavit autem equos: hi vero non inviti volabant
Naves versus concavas: eo enim gratum erat animo.
Nestor autem primus sonitum audiit dixitque,

Diomedes & Ulysses ad naves revertuntur.

' O amici, Argivorum duces & principes,
' Mentiar aut verum dicam: jubetq; me animus *dicere*:
' Equorum mihi velocium sonitus circum aures ferit.
' Utin vero jam Ulyssesque & fortis Diomedes
' Huc protinus ex Troja impellerent unungulos equos:
' Sed vehementer timeo in mente, ne gravius quin accid.
' Argivorum præstantissimis à Trojanorum tumultu.
Nondum totum dictum erat verbum quum advenerunt ipsi
Et hi quidem descenderunt in terram: hi vero gavisi
Dextra *porrecta* salutabant verbisque suavibus
Primus auté percontabatur Gerenius eques Nestor, (corũ,
' Dic age mihi laudibus cumul. Ulyss. ingens gloria Græ-
' Quomodo hos equos cepistis, ingressi *ne* exercitum
' Trojanorum? an aliquis vobis præbuit deus obvians?
' Valde radiis similes *sunt* Solis:
' Semper quidem Trojanis immisceor: neqoq; me
' Manere apud naves senex quamvis sim bellator:
' Verum nondum tales equos vidi neque adverti:
' Sed aliquem vobis suspicor dedisse deum obviam factum.
' Ambos enim vos diligit nebularum congregator Jupit.
' Filiaq; ægidem gestantis Jovis glaucis oculis Minerv.
Hunc vero respondens alloquutus est prudens Ulysses,
' O Nestor Neleiade, ingens gloria Achivorum,

' Facile

Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον,
Ὦρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε Διῒ φίλος ὠκέας ἵππους·
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
Μάστιξεν δ' ἵππους· τοὶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·
'Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
'Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
'Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·
'Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε, καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης,
'Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
'Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
'Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
'Εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
'Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον, καταδύντες ὅμιλον
'Τρώων· ἤ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
'Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
'Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι· οὐδέ τί φημι
'Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
'Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα.
'Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.
'Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
'Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
'Ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

'Ῥεῖα

'Facile deus quidem volens & meliores quam *sunt* isti
'Equos donaret, quoniam multo potentiores sunt *s. dii*:
'Equi autem hi ô senex, nuper adducti de quibus quæris
'Threicii *sunt*: at ipsorum regem strenuus Diomedes
'Occidit, juxtaq; socios duodecim omnes præstantissimos
'Hunc tertiũ decimum speculat. interfecimus prope naves,
'Quem ut explorator exercitus esset nostri
'Hectorque miserat, & alii Trojani illustres.
Sic fatus, trans fossam egit unungulos equos,
Cachinnans, simul autem cæteri ibant gaudentes Achivi,
Hi vero quum ad Tydidæ tentorium bene structum venerunt
Equos quidem alligarunt scite sectis loris
Præsepe ad equinum, ubi Diomedis equi
Stabant veloces, dulce triticum edentes,
Navis autem in puppi exuvias cruentas Dolonis
Posuit Ulysses, ut sacrum pararent Minervæ.
Ipsi autem sudorem multum abluerunt, mare
Ingressi tibiasque & collum, circaque femora.
Sed postquam ipsis unda maris sudorem multum
Abluit à corpore, & refrigerati sunt dilecto corde,
In labra ingressi bene posita loti sunt.
Hique loti & uncti pingui oleo,
Jentaculo assidebant: exque cratere Minervæ
Pleno haurientes, libarunt dulce vinum.

ARGUMENTUM XI. LIBRI ILIADOS HOMERI.

AGAMEMNON quum & ipse arma induisset & alios jussisset idem facere Græcos, educit *copias* ad prælium: Hector autem Jove jubente, recedit à pugna, quousq; Agamemnon ad navale se recipit. Posthac Ulysses circundatus à Trojanis, ulciscitur ipsos Ajacis & Menelai præsidio. Vulnerantur veró Græcorum optimi, Agamemnon à Coone, Ulysses à Soco: porro ab Alexandro sagitta vulnerantur Diomedes & Eurypylus, & Machaon: quem redeuntem cum Nestore conspicatus Achilles, mittit Patroclum ad cognoscendum quis esset vulneratus: hic vero perveniens quum didicisset Machaonem esse, à Nestore admonetur, ut vel Achilli persuadeat opem ferre Græcis, vel ipse saltem assumptis omnibus Achillis armis, exeat ad pugnam. Rediens autem cum incidisset in Eurypylum, portans eum ad naves, curat eum.

ALIUD

‘Ῥεῖα θεὸς δ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἵδε,
‘Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
‘Ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδες οὓς ἐρεείνεις,
‘Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
‘Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
‘Τὸν τρεισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
‘Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο,
‘Ἕκτωρ τε προέηκε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσεὺς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ.
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς:
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο·
Τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείου ἀφυσσόμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται· μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ· τιτρώσκονται μὲν τοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος· ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς χρῆσαι λαβὼν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην· ἐπανερχόμενος δὲ περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

Λ, *Optimos quosq; Græcorum vulnerant Hectoris milites.*

VEL ITA

Λ, *Inter antesignanos miscetur rex Agamemnon.*

ALIA INSCRIPTIO.

Agamemnonis præclara facinora.

HOMERI ILIADOS. LIB. XI.

AURORA autem ex lectis à splendido Tithono
Surrexit, ut immortal. lucem afferret, atq; mortalib.
Jupiter autem Eridem misit veloces ad naves Achivorum, (Jupiter litem mittit ad naves Achivorū.)
Gravem, belli signum in manibus gestantem.
Stetit autem in Ulyssis vasta nave nigra,
Quæ in medio erat, ad clamandum ut exaudiri posset utrin.
Et in Ajacis tentorio Telamonii
Et in Achillis: qui in extrema parte naves æquales
Subduxerant virtute freti, & robore manuum.
Illic stans clamavit dea altum horribileque,
Alta *voce* Achivis, magnam autem vim injecit unicuique
In corde *ad* incessanter bellandum & pugnandum,
His vero statim bellum dulcius fuit quam redire
In navibus concavis dilectam in patriam terram.
Atrides autem clamavit, & armari jussit
Argivos: atque ipse quoque induit lucidum æs. (Agamēnon armatur.)
Ocreas quidem primum circum tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Secundo deinde thoracem circum pectora induit,
Quem olim ei Cinyras dederat in munus hospitalitatis:
Audiebatur enim ad Cyprum usq; magna fama, quod Achivi
Ad Trojam navibus navigaturi essent.
Ideo ei illum dederat gratificans regi.
Hujus quidem decem semitæ erant ex nigro cyano *metallo*,
Duodecim autem *ex* auro, & viginti *ex* stanno:
Cyanei autem Dracones surgebant ad jugulum
Tres, ab utraq; parte Iridibus similes, quas Saturnius

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἡ ἐπιγραφή.

Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

Ἢ ἔπως,

Λάμβδα δ' ἐπὶ προμάχοισι μέγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

ΑΛΛΗ.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Λ. ῥαψῳδία.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν,
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο.
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων

In nube fixit prodigium distincte loquentium hominum ?
Circa autem humeros posuit ensem, in eo vero clavi
Aurei relucebant : vagina vero circumdabat
Argentea, aureis loris aptata. (petuosum
Accepit auté undiq; corpus tegens, fabrefactum, scutum im-
Pulchrum, quod quidem circuli decem ærei ambibant :
Inque eo umbones erant viginti ex stanno
Candidi : in mediis autem erat *unus ex* nigro cyano
In eo Gorgon terribili aspectu in orbem depicta erat,
Horribiliter aspiciens : circum *erat* etiam terrorq; tim.
Ex eo autem argenteum lorum pendebat, & in ipso
Cæruleus sinuabatur draco : capita autem ei erant
Tria curvata in orbem, una cervice enata. (annulis orn.
Capiti a. utriq; fistulas habentem galeam imposuit quatuor
Cristatam ex setis equinis: terribiliter a. crista desuper nuta-
Cepit vero fortes hastas duas munitas ferro, (bat
Acutas : procul autem ferrum ab ipsis ad cœlum
Splendebat, insuper autem insonuerunt Minerva & Jun.
Honorantes regem opulentæ Mycenes.
Aurigæ quidem deinde suo præcipiebat unusquisque
Equos bene decenter continere illic ad fossam.
Ipsi vero pedites cum armis armati
Ruebant, immensus vero clamor ortus est auroram ante;
Priores autem cum equitibus apud fossam instructi sunt :
Equites vero paululum post insequebantur : ac tumultum
Prodigi-um. Concitavit perniciosum Saturnius, & ab alto demisit rores
Sanguine madidos ex æthere, eo quod erat
Multa generosa capita Orco demissurus.

Trojan. a. ex altera parte super tumulo campi *instruebantur*,
Hectorem circa magnum & eximium Polydamantem,
Æneaq; qui inter Trojanos ceu deus honorabatur *in* urb.
Tresq; Antenoridas, & Polybum, & Agenorem divinum,
Juvenemq; Acamanta similem immortalibus.
Hector autem inter primos ferebat scutum undiq; æquale
Qualis autem ex nubibus apparet perniciosa stella,
Lucens interdum autem rursus condit se in nubes obscu.
Hectoris splendor. Sic Hector interdum quidem inter primos apparebat,
Interdum autem inter extremos imperans, totus sane fer.
Splendebat, tanquam fulgur patris Jovis ægidem gestantis.
Hi autem, sicut messores oppositi inter se
Sulcum metentes obeunt viri locupletis per arvum,
Tritici vel hordei, manipuli autem crebri cadunt :
Conflictus. Sic Trojani & Achivi in se invicem insilientes
Cædebant, neutri vero recordabantur perniciosæ fugæ.

Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ᾽ ἕλετ᾽ ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
Καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοί· ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο·
Τῇ δ᾽ ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
Τῆς δ᾽ ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ᾽ ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ᾽ αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ᾽. Ἐπὶ δ᾽ ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ᾽ ἐπὶ * τάφρῳ· Ϗ. τάρ- φεν
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Ῥώοντ᾽· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ᾽ ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μέγ᾽ ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ᾽ ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης· κατὰ δ᾽ ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ᾽ ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ᾽ ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ᾽, ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ᾽ Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Ἠΐθεόν τ᾽ Ἀκάμαντ᾽, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἐν πρώτοισι φέρ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐΐσην.
Οἷος δ᾽ ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ,
Παμφαίνων, τοτὲ δ᾽ αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ᾽ ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ᾽ ἄρα χαλκῷ
Λάμφ᾽, ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ᾽, ὥστ᾽ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ᾽ ἄρουραν,
Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι θορόντες,
Δῄουν· οὐδ᾽ ἕτεροι μνώοντ᾽ ὀλοοῖο φόβοιο.

Æqualia autem in pugna capita habebant, ac veluti lupi
Ruebant. Eris autem luctuosa gaudebat aspiciens:
Sola enim deorum aderat pugnantibus,
Alii autem non illis aderant dii, sed quieti
Suis in edibus sedebant, ubi unicuique
Domus pulchræ fabricatæ erant per juga Olympi.
Omnes autem accusabant tempestatem autorem Saturnium
Eo quod Trojanis volebat gloriam dare,
Illos quidem non curabat pater, hic autem seorsim separ,
Ab aliis remotis sedebat gloria exultans,
Inspiciens Trojanorumq; urbem & naves Achivorum,
Ærisque fulgorem, interimentesque intereuntesque.
Quamdiu autem aurora erat, & crescebat sacra dies,
Tamdiu valde virorũq; tela penetrabant, cadebatq; populus:
Quando autem lignator vir apparat prandium
Montis in convallibus, postquam satiavit manus
Secans arbores longas, fastidiumq; ejus occupavit animum,
Cibique dulcis circum mentes desiderium capit:
Tunc sua virtute Danai perruperunt phalanges,
Hortantes socios per acies; itaque Agamemnon
Primus exiliit: interfecit a. virum Bianorem pastorem pop.
Ipsum, deinde & socium, Oileum agitatorem equorum,
Ille quidem ex equis desiliens adversus stabat:
Hunc autem recte irruentem in fronte acuta lancea
Percussit, nec galea hastam ejus repressit ære gravis:
Sed per ipsum penetravit & os: cerebrum autem
Intus totum fœdatum est: stravit autem ipsum ruentem,
Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon,
Pectoribus perlucentes, posteaquam spoliavit tunicas,
Cæterum hic ivit Isumque & Antiphum occisurus,
Filios duos Priami nothum & legitimum, ambos
In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
Antiphus vero pugnabat inclytus: quos olim Achilles
Idæ in jugis ligavit teneris viminibus (demptionis
Pascentes curantesq; oves nactus, & dimisit pro pretio re-
Tum vero Atrides late dominans Agamemnon,
Alterum supra papillam juxta pectus sauciavit hasta.
Antiphũ autẽ juxta aurem percussit ense, dejecitq; ad equis
Festinans vero ab his prædabatur arma pulchra:
Agnoscens etenim ipsos antea apud celeres naves
Viderat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles.
Sicut autem leo cervæ veloces parvulos catulos
Facile confregit, corripiens validis dentibus,
Veniens ad lectum, tenerumque ipsis cor abstulit:

Agamẽnon fortiter pugnat.

Illa

Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα,
Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κύδεϊ γαίων.
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας,
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον·
Ἤτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ'· οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια·
Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε, καὶ ὀστέου· ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶσόν τε, καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων·
Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων·
Σπερχόμενος δ', ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
Γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·

Illa vero quamvis adsit valde prope, non potest ipsis
Opitulari: ipsammet enim tremor vehemens invasit;
Confestim autem ruit per querceta densa ad sylvam
Festinans, sudans potentis feræ ob impetum:
Sic illis nemo potuit arcere perniciem
Trojanorum: quin & ipsi à Græcis fugiebant.
Sed hic Pisandrumque & Hippolochum bellicosum,
Filios Antimachi bellicosi (qui sane maxime
Aurum ab Alexandro accipiens splendida dona,
Non permittebat Helenam reddere flavo Menelao)
Hujus inquam duos filios deprehendit rex Agamemnon,
In uno curru existentes eodem loco a. habeb. veloces equos,
Namque ex ipsorum manibus fugerant habenæ molles.
Hi vero turbati sunt: ille autem contra ruit tanquam leo,
Atrides: hi vero tunc ex curru supplicabant flexis genib.
Vivos cape Atrei fili: tuq; digna accipe pretia redempt.
Multæ vero in Antimachi ædibus opes reconditæ jacent,
Æsque, aurumque, & artificiose factum ferrum:
Ex his tibi donabit pater infinita dona redemptionis,
Si nos vivos *esse* audierit apud naves Græcorum;
Sic hi flentes alloquuti sunt regem
Blandis verbis: at non blandam vocem audiverunt:
Si igitur Antimachi bellicosi filii estis,
Qui quondam in Trojanorum concione suadebat *ut* Mene-
Qui legatus venerat cum divino Ulysse (laum
Ibidem interficerent, neq; dimitterent rursum ad Achi.
Nunc quidem jam patris fœdam luetis injuriam.
Dixit, & Pisandrum quidem ab equis dejecit in humum
Hasta feriens ad pectus: hic vero supinus stratus est.
Hippolochus autem desiliit, quem rursus humi interfecit
Manus gladio amputans, & cervicem abscindens.
Mortarium vero tanquam, projecit volvendum per turbam,
Atq; hos quidẽ reliquit: ubi vero plurimæ turbabantur pha-
Illuc irruit, simulq; alii bene ocreati Achivi. (langes,
Pedites quidem pedites interficiebant fugientes necessita.
Equites vero equites: sub ipsis autem concitatus est pulvis
E campo, quem excitarant multisoni pedes equorum
Ære *terram* pulsantes: sed rex Agamemnon
Semper interficiens insequebatur, Argivos adhortans.
Veluti autem quãdo ignis perniciosf. in lignosam incidit syl.
Et undiq; convolvens ventus defert, arbusta vero
Radicitus cadunt agitata ignis impetu:
Sic sane sub Atrida Agamemnone cadebant capita
Trojanorum fugientium, multiq; procera cervice equi,

Ἡ δ᾽, εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ᾽ ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ᾽, ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ᾽ ὁρμῆς.
Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ᾽ Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, (ὅς ῥα μάλιστα
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
Οὐκ εἴασχ᾽ Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ)
Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁμοῦ δ᾽ ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ᾽ ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς,
Ἀτρεΐδης· τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐκ δίφρου γουναζέσθην.
‘Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ᾽ ἄξια δέξαι ἄποινα·
‘Πολλὰ δ᾽ ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
‘Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
‘Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
‘Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ᾽ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ᾽ ὄπ᾽ ἄκουσαν.
‘Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
‘Ὅς ποτ᾽ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
‘Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
‘Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ᾽ ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς.
‘Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ· καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ᾽ ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήσας, ἀπό τ᾽ αὐχένα κόψας·
Ὅλμον δ᾽ ὥς, ἔσσευε, κυλίνδεσθαι δι᾽ ὁμίλου.
Τοὺς μὲν ἔασ᾽· ὁ δ᾽, ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ᾽ ἐνόρουσ᾽, ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ·
Ἱππεῖς δ᾽ ἱππῆας· ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ᾽ Ἀργείοισι κελεύων.
Ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντῃ δ᾽ εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ.
Ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ᾽ ἐριαύχενες ἵπποι

Κείν᾽

Vacuos currus cum strepitu vehebant per ordinum belli in-
Aurigas desiderantes eximios, hi autem in terra (terval.
Jacebant, vulturibus gratiores quam uxoribus.
Hectorem vero extra tela subduxit Jupiter, extraq; pulv.
Extraq; cædem, extraq; sanguinem, extraq; tumultum:
Atrides autem sequebatur vehementer Danaos adhortans
Hi ad Ili monumentum veteris Dardanidæ,
Medium per campum ad caprificum ruebant,
Cupidi civitatis, hic vero clamans sequebatur usque
Atrides: cruore pulverul. a. fœdatas habebant manus dur.
Sed quando jam ad Scæasq; portas & fagum venerunt,
Ibi constiterunt, & alii alios expectabant:
Hi autē adhuc per medium campū fugiebant, boves tanquā,
Quos leo terruit, adveniens nocte intempesta
Omnes, *tum* uni *saltem* apparet grave exitium,
Hujus autem cervicem fregit, correptam validis dentibus
Primum, deinde vero sanguinem & viscera omnia abso.
Sic hos Atrides insequebatur rex Agamemnon,
Semper occidens postremum quemq; illi autem fugiebant
Multi autem pronique & supini excidebant equis,
Atridæ manibus, vehementer enim *ille* hasta furebat.
Sed quando jam mox erat ad civitatem altaq; mœnia
Perventurus, tunc sane pater hominumq; deorumque
Idæ in cacuminibus resedit abundantis fontibus,
E cœlo delapsus, tenebat autem fulmen in manibus,
Irin vero concitavit, aureis alis, nuntiaturam,

Jupiter Irim mittit ad Hectorē ut eum jubeat ad tempus à prælio abstinere

" Vade age Iri velox, hoc Hectori verbum dic,
" Quamdiu quidē videt Agamemnonē pastorem populorum
" Furentem in prima acie, perimentem acies virorum,
" Tamdiu recedat, ac reliquum exercitum jubeat
" Pugnare cum hostibus in forti pugna.
" Sed postquam vel hasta percussus, vel ictus jaculo,
" In equos saliet *Agamemnon*, tunc ei robur immittam
" Occidendi, donec ad naves bene tabulatas perveniat,
" Occidatq; sol, & caligo sacra superveniat.

Sic dixit, nec immorigera fuit ventosis pedibus velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus ad Ilium sacrum:
Invenit filium Priami bellicosi, Hectorem divinum,
Stantem ad equos & currus compactos:
Prope vero cum accessisset, alloquuta est pedibus velox Iris
" Hector fili Priami, Jovi consilio æqualis,
" Jupiter me pater misit tibi hæc dicere:
" Quamdiu quidem vides Agamemnonē pastorem populorū
" Furentem in prima acie, perimentem acies virorum,

Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ.
Ἀτρείδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
Οἱ δὲ παρ' * Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο, γρ. Ἴλου.
Μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα, καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο·
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
‘Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπε·
‘Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
‘Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
‘Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
‘Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
‘Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
‘Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
‘Κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
‘Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
‘Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
‘Ζεύς με πατὴρ προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
‘Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
‘Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

‘Τόφρ'

' Tamdiu cede à pugna, reliquumq; exercitum jube
' Pugnare cum hostibus in forti pugna.
' At ubi vel hasta vulneratus vel ictus telo,
' In equos saliet, tunc tibi robur inseret
' Ad occidendum, donec ad naves bene transtratas pervene,
' Occidatq; sol, & crepusculum sacrum superveniat.
Hæc quidem sic loquuta abivit pedibus velox Iris.
Hector autem è curribus cum armis desiliit in humum,
Vibransq; acuta hastilia per exercitum obibat passim,
Incitans ad pugnandum: excitavitq; pugnam gravem,
Hi autem conversi sunt, & adversi steterunt Achivis:
Argivi autem ex altera parte corroborarunt suas phalanges:
Instaurata est vero pugna, steteruntq; adversi: sed Aga.
Primus irruit: voluit autem longe pugnare ante omnes.

Agamem. non multos interficit.

Dicite nunc mihi musæ cœlestes domos habitantes,
Quisnam tum primus Agamemnoni obvius venit,
Vel ipsorum Trojanorum, vel inclytorum auxiliatorum?
Iphidamas Antenorides, amplusque magnusque,
Qui educatus est in Thracia glebosa, matre ovium:
Cisseus hunc educaverat domi parvulum existentem,
Avus maternus, qui genuit Theano pulchras habentem gen,
Sed postquam pubertatis gloriosæ pervenit ad mensuram
Illic eum detinuit: tradidit autem hic filiam suam:
Quam simul ac duxit, è thalamo ad famam venit Achiv.
Cum duodecim navibus rostratis quæ eum sequebantur,
Has quidem deinde in Percope reliquit naves æquales;
At ipse pedes existens ad Trojam venerat:
Qui tunc Atridæ Agamemnoni obvius venit.
Hi autẽ quando jam cominus erant inter se congredientes,
Atrides quidem assequutus non est, aversa enim ei est hasta:
Iphidamas autem ad balteum thoracem subter,
Percussit: & ipse incubuit gravi manu confisus:
Neq; perforavit balteum artificiose factum, sed multo prius
Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis:
Et hanc manu prehensam late dominans Agamemnon
Traxit ad se, promptus veluti leo; atque è manu
Extorsit: Illũ a. ense percuss. *ad* cervic. solvit vero membra;
Sic is quidem ibi lapsus, dormivit æreum somnum,
Miser, procul à desponsata uxore, civibus auxilians,
Virgine, cujus nullam voluptatẽ percepit: multa autẽ dede.
Primum centum boves dedit, deinde quoq; mille promis,
Capras simul & oves, quæ ei multæ pascebantur:
Sane tunc Atrides Agamemnon spoliavit *eum*.
Recessit autem portans per turbam Achiv. arma pulchra:

Hunc

Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
'Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
'Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
'Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
'Κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
'Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
Ἀρτύνθη δὲ μάχη· στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων;
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠΰς τε, μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο·
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει.
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε· παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὣς ἐτράπετ' αἰχμή.
Καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼς ὥστε λῖς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Σπάσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα· λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Hunc vero postquam cognovit Coon illustrissimus vir,
Maior natu Antenorides, gravis ipsius dolor
Oculos cooperuit ob fratrem prostratum:
Stetit autē à latere cum hasta latens Agamemnona nobilem,
Percussitq; ipsum in manum mediam, cubitum infra:
Ex altera parte autem transiit splendidæ hastæ cuspis:
Timuit vero tum rex virorum Agamemnon;
Sed ne sic quidem cessavit à pugna atque bello,
Sed irruit in Coonem, tenens validam hastam.
Hic quidem Iphidamanta fratrem & eodem patre natum
Trahebat pede festinans, & vocabat fortissimum quemque
Illum autem trahentem per turbam, sub scuto rotundo
Vulneravit hastili ærato, solvitque membra:
Ejus vero super Iphidamante caput abscidit astans.
Ibi Antenoris filii sub Atrida rege
Fatum explentes *suum*, descenderunt in domum Plutonis:
At hic aliorum obibat acies virorum,
Hastaque, enseque, magnisque saxis,
Quamdiu ei sanguis adhuc calidus subsiliebat è vulnere.
Sed postquam vulnus quidē siccatum est cessavitq; sanguis,
Acuti dolores subierunt robur Atridæ.
Veluti autem quando parturientem tenet acer dolor mulierum
Acerbus, quem mittunt dolorem parturientibus afferentes
Junonis filiæ, amaros dolores habentes: (Lucinæ
Sic acuti dolores penetrarunt robur Atridæ.
In currum autem conscendit, & aurigæ præcepit
Naves ad concavas currum agere, tristabatur enim corde.
Clamavit autem clare ut exaudiri posset, Danais vocifer.
"O amici, Argivorum duces & principes,
"Vos quidem nunc à navibus arcete pontigradis
"Pugnam molestam: quoniam non me consiliarius Jup.
"Sinit cum Trojanis toto die pugnare.
Sic dixit, auriga autem flagellavit pulchre jubatos equos
Naves versus concavas: hi non inviti volarunt:
Spumabat autem *in* pectoribus aspergebanturq; infra pul.
Laborantem regem à pugna seorsim portantes,
Hector verò postquā intellexit Agamemnonā seorsim profectum
Trojanosq; & Lycios hortabatur alte clamans:
"Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
"Viri estote amici; recordamini autem strenuæ fortitud.
"Abit vir fortissimus: mihi vero magnam gloriam dat
"Jupiter Saturnides: sed recta impellite solidungul. equos,
"*In* robustos Danaos, ut excellentiorem gloriam referat.
Sic loquutus, concitavit robur & animum cujusque,

Coon Agamemnonem vulnerat

Agamēnon vulneratus prælio decedit.

Hector suos hortatus in hostes irruit.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον, καὶ ὄπατρον
Ἕλκε ποδός, μεμαώς, καὶ ἀύτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμύ, τό, τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
'Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
'Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
'Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
'Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
Ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
'Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
'Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
'Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
'Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
'Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Veluti quando alicubi aliquis venator canes albidentes
Instigat in sylvestrem suem aprum, vel leonem;
Sic in Achivos instigavit Trojanos magnanimos
Hector Priamides, pernicioso similis Marti.
Ipse autem inter primos magno animo incidebat:
Irruit autem *in* aciem pugnantisi vehementi similis turbini,
Qui desiliens purpureum pontum commovet.
Tum quem primum quem ultimum interfecit
Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit?
Assæum quidem primum & Antonoum & Opiten,
Et Dolopem Clytii filium, & Opheltium & Agelaum,
Æsymnumque Orumque & Hipponoum bellicosum.
Hos iste principes Danaorum interfecit, ac deinde
Multitudinem: veluti quum Zephyrus nubes agitavit,
Procellosi *vero albi* Noti vehementi procella verberans,
Multusq; & tumidus fluctus volvitur, in altum autem spuma
Spargitur propter venti multi vagum flatum:
Sic crebra capita ab Hectore sternebantur de exercitu:
Tunc exitium fuisset, & incurabilia opera edita fuissent,
Et sane in naves incubuissent fugientes Achivi,
Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses,

Ulysses Diomedem hortatur ad prælium.

' Tydide quid passi obliti sumus strenuæ virtutis?
' Sed age huc clarissime, apud me sta: jam opprobrium
' Erit, si quidem naves capiat varia galea insignis Hect.
Hunc vero excipiens alloquutus est fortis Diomedes:
Profecto ego manebo & tolerabo, sed parum
Nostri erit usus, quoniam nebulatum congregator Jupiter
Trojanis mavult dare victoriam quam nobis.
Dixit, & Thymbræum quidem ab equis dejecit in terram,
Hasta assequutus ad papillam sinistram: Ulysses
Deo parem famulum Moliona regis.
Hos quidem deinde missos fecerunt postquam à bello remov.
Hi autem per turbã euntes tumultuabantur sicut quando a-
In canes venaticos magno animo irruunt: (pri duo
Sic perdebant Trojanos conversi à fuga: sed Achivi
Libenter respirabant fugientes Hectorem divinum.
Tunc ceperunt currumq; & viros civitatis fortissimos
Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum mortiferum: hi autem ei non
Obediverunt: fata enim *eos* ducebant atræ mortis.
Hos quidem Tydides hasta inclytus Diomedes
Anima & vita cum privasset, inclyta arma abstulit:
Hippodamum vero Ulysses Hypirochum occidit.

Tunc

Ὡς δ' ὅτε πού τις θηρήτωρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι·
Ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ.
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν, ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ,
Ἀργεστᾶο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς,
‛Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
‛Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
‛Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
‛Ἤτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
‛Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
‛Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέπερ ἡμῖν,
Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
Ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

Tunc eis æquavit pugnam Saturnius,
Ex Ida despiciens: illi vero sese invicem occidebant.
Tydei quidem filius Agastrophum vulneravit hasta
Pæonidem heroem ad coxam: non enim ei equi
Prope erant ad effugiendum: dolebat autem valde animo.
Hos enim famulus seorsum tenebat: ipse vero pedes
Currebat per propugnatores, donec dilectam perdidit vitam
Hector vero illico sensit per acies, irruitq; in ipsos
Vociferans, simulq; Trojanorum sequebantur phalanges.
Hunc autem conspicatus, timuit in bello strenuus Diomedes
Continuo vero Ulyssem alloquutus est qui prope aderat,
In nos sane hoc malum volvitur, sævus Hector.
Sed age, jam stemus, & arceamus sustinentes.
Dixit, & vibrans emisit longam hastam,
Diomedes Hectorem ferit.
Et assequutus est (neque aberravit collimans, à capite,)
Summam juxta galeam: repulsum est autem ab ære æs,
Neq; penetravit ad cutem pulchram: inhibuit enim galea
Triplex, acuta, quam ei præbuerat Phœbus Apollo.
Hector vero statim procul recessit & agmini se immiscuit,
Stetit autem in genua prolapsus, & innixus est manu forti
Terræ; circum vero oculos nigra nox operuit.
Interea vero dum Tydides hastæ sequitur impetum
Longe per antesignanos, ubi ei defixa fuerat *in* terram,
Tamdiu Hector rediit ad se & rursus in currum conscendens
Direxit *equos* ad multitudinem, & evitavit mortem nigram,
Hasta autem insequens alloquutus est fortis Diomedes,
‘ Rursus jam effugisti mortem, ô canis: certe tibi prope
‘ Venit malum nunc: iterum te liberavit Phœbus Apollo
‘ Cui scilicet vota facis, quum ad prælium venis.
‘ Certe te conficiam & post occurrens:
‘ Nimirum aliquis & mihi deorum adjutor est.
‘ Nunc vero alios aggrediar quemcunq; deprehendero.
Dixit & Pæoniden hasta inclytum interfecit:
Paris Diomedem vulnerat.
Sed Alexander Helenæ maritus pulchricomæ,
In Tydiden arcus tendebat pastorem populorum,
Cippo innixus viri defuncti in sepulchro
Ili Dardanidæ, antiqui senis honorati.
Profecto ille quidem thoracem Agastrophi robusti
Detraxerat à pectore varium clypeumq; ab humeris,
Et galeam solidam: hic autem arcus manubrium adduxit,
Et percussit (neq; ipsius vana sagitta effugit manum)
Plantam dextri pedis: penitus vero sagitta
In terram defixa est: hic autem valde suaviter ridens
Ex insidiis exiliit & glorians verbum dixit:

Vulneratus

Ἔνθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας· ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκλήγως· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
Τὸν δ' ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
‘Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ.
‘Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν· (οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν)
Ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
Τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας
Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
‘Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
‘Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
‘Ὧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
‘Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
‘Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
‘Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο
Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε,
Καὶ βάλεν· (οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς)
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα· ‘Βέβληαι

Vulneratus es, nec incassum telum effugit: utinam ita tibi
' Infimum in ventrem jaculatus vitam eripuissem:
' Sic enim etiam Trojani respirassent à calamitate,
' Qui te horrent, leonem velunt balantes capræ.
Hunc vero impavidus alloquutus est fortis Diomedes;
' Sagittarie contumeliose, coma clare, puellarum observator
' Siquidem jam contra armis experiaris;
' Non te juvabit arcus nec crebræ sagittæ. (stra
' Nunc a. quũ me perstrinxeris in planta pedis gloriaris fru-
' Non curo: acsi me mulier percussisset aut puer imprudens
' Obtusum enim telum viri imbellis & nullius pretii.
' Certe aliter à me, *nam* etsi paululum tantum tangat,
' Acutum telum est, & exanimem statim reddit:
' Illius autem uxoris quidem utrinq; laceratæ sunt genæ,
' Pueri autem orbi: ipse autem sanguine terram rubefaciens
' Macrescit: avesq; circum plures *sunt* quam mulieres.
Sic dixit: hunc autem Ulyss. hasta inclytus, prope veniens,
Stetit ante: ille vero à tergo sedens, jaculum velox
Ex pede traxit: dolor autem per corpus venit gravis.
In currum autem ascendit, & aurigæ præcipiebat
Naves ad concavas dirigere currum: dolebat enim corde
Destitutus est a. Ulyss. hasta inclytus, nec quisquã apud ipsum
Argivorum manebat, quoniam timor occupaverat omnes
Ingemiscens vero dixit ad suum magnum animum:
' Hei mihi quid faciam? ingens quidem malum, si fugiam
' Multitudinem metuens: illud vero pejus si capiar,
' Solus: cæteros autem Danaos in fugam vertit Saturnius
' Sed cur mihi hæc charus disputat animus?
' Scio enim quod ignavi quidem recedunt à pugna:
' Qui vero strenuus est in prælio, hunc omnino oportet
' Consistere firmiter sive feriatur, sive feriat alium.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interim Trojanorum cohortes supervenerunt scutatorum
Concluserunt autẽ in medio *sui*, intra se malum collocantes
Veluti autem quando circa aprum canes florentesq; juvenes
Ruunt, hic autem prodit profunda ex sylva,
Acuens album dentem in curvis mandibulis, (dentium
Et undique in eum impetum faciunt, sub *maxillis* v. stridor
Fit: hi autem sustinent facile horrendum licet existentem:
Sic sane tum circa Ulyssem Jovi dilectum saeviebant
Trojani: hic vero primum quidem inculpatum Deiopiten
Vulneravit super humerum insiliens acuta hasta.
Sed deinde Thoonem & Ennomum interfecit.
Chersidamantem vero deinde ab equis desilientem,

Ulysses ab hostibus circumvenitur.

Hasta

‛ Βεβλῆαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
‛ Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
‛ Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
‛ Οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
‛ Τοξότα λωβητὴρ, κέρᾳ ἀγλαὲ, * παρθενοπῖπα, γρ. παρθενοπῖπα.
‛ Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
‛ Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
‛ Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
‛ Οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων.
‛ Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
‛ Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
‛ Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
‛ Τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοι εἰσὶ παρειαὶ,
‛ Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
‛ Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ * περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες. γρ. περιπλέες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς ἕλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν, ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
‛ Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
‛ Ὤμοι ἐγώ τι πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴ κε φέβωμαι,
‛ Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἴ κεν ἁλώω
‛ Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
‛ Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
‛ Οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
‛ Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
‛ Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύωνται· ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε,
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,

Hastâ per umbilicum sub clypeo rotundo (palmâ manûs
Percussit: hic autem in pulveribus lapsus prehendit terram
Atq; hos quidem reliquit: is v. Hippasidem Charopem læsit
Germanum fratrem nobilis Soci. (hasta
Huic autem auxiliaturus Socus venit deo similis vir:
Stetit a. proxime quum accessisset & ipsum verbo alloq. est,
'O Ulysses charissime, insidiarum insatiabilis & laboris,
'Hodie aut *de* duobus gloriaberis Hippasi filiis,
'Quod tales viros occideris & arma abstuleris,
'Aut meo ab hastili verberatus, vitam perdes.

Socus Ulyssem vulnerat.

Sic loquutus vulneravit *eum* ad scutum undiq; æquale:
Per scutum quidem transivit splendidum valida hasta,
Et per thoracem ingeniose factum transacta est:
Omnem autem a lateribus cutem abstulit, neq; permisit
Pallas Minerva misceri visceribus viri.
Cognovit autem Ulysses quod sibi lethalis hasta non venerat
Itaque retrocedens Socum verbo alloquutus est,
'Ah miserum, sane valde te apprehendit gravis mors.
'Tu quidem me impedisti contra Trojanos pugnare,
'Tibi vero ego hic assero, cædem & mortem nigram,
'Die hoc fore: meaq; sub hasta domitum, (habenti.
'Gloriam mihi daturum, animam a. Plutoni inclytos equos
Dixit: & hic quidem in fugam retro conversus abierat
Huic autem converso in tergo hastam fixit
Humeros inter perque pectora transjecit:
Insonuit autem cadens: insultavit vero divinus Ulysses,
'O Soce, Hippasi fili, rei militaris periti equitis,
'Priorem te finis mortis assequutus est, neq; effugisti.
'Ah miser, non quidem tibi pater & honoranda mater
'Oculos claudent mortuo, sed aves
'Crudivoræ *eos* eruent, alis densis circundantes.
'Sed ubi ego mortuus fuero, sepelient me divini Achivi.
Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam

Ulysses Socum interficit.

E corpore traxit, & scuto umbonem habente: (animum
Sanguis autem ei extracta *hasta* profluebat, affligebatque
Trojani a. magnanimi postquam viderunt sanguinem Ulyssis,
Cohortantes *sese* per multitudinem in ipsum omnes ruerunt:
Sed hic retrocedebat, inclamabatque socios.
Ter quidem deinde clamavit quantum caput capiebat viri
Terque audivit clamantem bellicosus Menelaus:
Confestim autem Ajacem alloquutus est prope existentem,
'Ajax nobilis, Telamonie princeps populorum,
'Advenit ad me Ulyssis patientis clamor,
'Ei similis, ac si ipsi vim afferrent soli existenti

'Trojani

Δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φὼς,
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
‘Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ', ἠδὲ πόνοιο,
‘Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
‘Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας,
‘Ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν *ὀλέσσῃς. — γρ. ὀλέσαις.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα *πάντοσε ἴσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε — γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεὺς ὅ οἱ οὔ τι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘Ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
‘Ἤτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
‘Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
‘Ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
‘Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς.
‘Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
‘Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
‘Ἆ δείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
‘Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
‘Ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
‘Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος,
Ἔξω τε χροὸς ἕλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός·
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
‘Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
‘Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος *ἵκετ' ἀϋτὴ — γρ. ἵκετο φωνή.
‘Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα

Menelaus & Ajax Ulyssi opem ferunt.

'Trojani intercludentes eum à nobis in forti pugna,
'Quare eamus per turbam: juvare enim melius:
Timeo ne quid patiatur inter Trojanos solus relictus,
Strenuus existens: magnum autem desiderium Danais fiat.
Sic fatus, hic quidem præibat: una v. sequeb. divinus vir,
Invenerunt deinde Ulyssem Jovi charū: circum vero ipsum
Trojani sequebantur, sicut funesti lupi in montibus,
Circa cervum cornutum vulneratum, quem vulneravit vir
Sagitta à nervo *missa*: hunc quidem evasit pedibus
Fugiens, quamdiu sanguis tepidus & genua moventur:
Sed postquam eam domuit velox sagitta,
Crudivori ipsum lupi in montibus dilaniant,
In nemore umbroso: leonem autem super induxit deus
Nocivum, ac lupi quidem territi diffugiunt, sed hic vorat.
Sic tunc circa Ulyssem prudentem, ve sutum.
Trojani sequebantur multique & fortes: sed hic heros
Ruens sua hasta arcebat durum diem:
Ajax vero prope accessit ferens scutum velut turrim:
Stetitq;ante eum: Trojani autem diffugerunt aliorsum alius,
Hunc quidem Menelaus bellicosus eduxit multitudine
Manu tenens: donec famulus prope egit equos:
Ajax autem Trojanis insiliens interfecit Doryclum
Priamidē spurium filiū, deinde quoq; Pandocum vulneravit
Vulneravitq; Lysandrum & Pyrasum & Pylarten.
Veluti autem quando inundans fluvius in campū descendit
Torrens de montibus auctus Jovis imbre,
Multas vero quercus aridas, multasque pinus
Secum rapit, multasq; sordes in mare volvit;
Sic insequebatur pulsans campum illustris Ajax,
Cædens equosque & viros, neque dum Hector
Audierat: nam in acei sinistra parte pugnabat totius,
Ripas juxta fluvii Scamandri: ubi sane maxime
Virorū cadebant capita, prœliū enim ingens excitatum erat
Nestoraque circa magnum & bellicosum Idomeneum;
Hector quidem inter hos versabatur ardua patrans,
Hastaq; equitandiq; peritia juvenum destruebat phalanges.
Neque dum cessissent via divini Achivi,
Nisi Alexander Helenæ maritus bene comptæ,
Compescuisset strenue pugnantem Machaonē pastorē popu-
Sagitta trisulca jaculatus in dextrum humerum. (lorum
Huic certe timuerunt vires spirantes Achivi,
Ne forte ipsum pugna inclinata interficerent.

Paris Machaonem vulnerat.

Statim autem Idomeneus, alloquutus est Nestora divinum,
'O Nestor Neleiade, magna gloria Achivorum,

'Age

Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
Δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς
Ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς,
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ' ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν· αὐτὰρ ὁ δάπτει·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα * ποικιλομήτην, γρ. ποικιλόμητιν.
Τρῶες ἕποντο πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἷος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα Ajacis
Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
Ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Μήπως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ἀχει,

' Age, tuos currus ascende, juxtaq; Machaon
' Ascendat; versus naves a, celerrime dirige unungulos e-
' Medicus enim vir multis anteponendus aliis, (quos
' Ad sagittasq; excindendas & lenia pharmaca inspergenda.
Sic dixit, paruitque Gerenius eques Nestor:
Statim autem suos currus ascendit, juxtaq; Machaon
Ascendit Æsculapii filius eximii medici,
Flagellavit autem equos: hi vero non inviti volabant
Naves ad concavas: eo enim gratum erat animo pervenire
Cebriones autem Trojanos turbatos animadvertit,
Juxta Hectorem in curru sedens, & ipsum verbo affatus est
' Hector, nos quidem h c versamur cum Danais
' In extremitate belli tristis: cæteri vero,
' Trojani turbantur promiscue, equique & ipsi.
' Ajax autem turbat Telamonius, bene autem ipsum novi
' Latum enim circa humeros gerit scutum: quare & nos
' Illuc equosque & currum dirigamus, ubi maxime
' Equites peditesq; pernicioso certamine sibi proposito
' Mutuo se occidunt: clamor autem ingens coortus est.
Sic fatus verberavit pulchros crines habentes equos
Flagello stridulo: hi autem verbera sentientes,
Celeriter ferebant velocē currum inter Trojanos & Achivos
Calcantes cadaveraq; & scuta: sanguine autem axis
Infra totus pollutus erat, & orbes qui circa sellam currus e-
Quos ab equinis ungulis guttæ aspergebant, (rant
Et à canthis: hic autem cupiebat ingredi turbam
Virilem, perrumpereq; insiliens: tumultum autem
Immisit malum Danais, parum autem cessabat ab hasta:
Sed is aliorum obibat ordines virorum
Hastaque, enseque, magnisque saxis:
Ajacis autem vitabat pugnam Telamonidæ.
Ajacis fuga. Jupiter autē pater altijugus Ajaci metum incussit. (peum
Stetit vero attonitus: in tergum autē rejecit septemplicē cly-
Expavit autem circumspiciens in turbam feræ similis,
Convertens se subinde, & vix pedem pedi præferens.
Sicut autem fulvum leonem boum à stabulo
Abigunt canesque & viri rustici,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam noctem vigilantes: ille autem carnium cupidus
Recta irruit, sed nihil proficit: frequentia enim jacula
Contra feruntur audacibus à manibus,
Incensæque faces quas horret violentus quamvis:
Mane autem seorsum abit mœsto animo,
Sic Ajax tum à Trojanis tristis corde

Abiit

‘ Ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
‘ Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
‘ Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
‘ Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘ Ἕκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
‘ Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
‘ Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
‘ Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων.
‘ Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
‘ Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
‘ Ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
‘ Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Στείβοντες νέκυάς τε, καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον,
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ,

Abiit admodum invitus; timebat enim navibus Achivorum.
Sicut autem quum asinus in arvum profectus evicit pueros,
Piger, circa quem jam multi fustes fracti sunt:
Depascitq; ingressus altam segetem: pueri autem
Verberant baculis: vis autem infirma ipsorum *est*,
Vixque expulerunt postquam saturatus est pabulo:
Sic tunc deinde Ajacem magnum Telamonis filium,
Trojani magnanimi, & è longinquo vocati auxiliarii
Ferientes jaculis medium scutum, semper sequebautur.
Ajax autem modo quidem revocabat impetuosas vires
Retro conversus, & cohibebat phalanges
Trojanorum equitum: modo autem vertebat se in fugam,
Omnesque impediebat celeres ad naves ire,
Ipse vero Trojanorum & Achivorum ruebat in medio
Stans: ad jacula fortibus à manibus,
Alia quidem in scuto magno figebantur penetrantia ultro
Multa etiam in medio priusque corpus album attingerent
In terra stabant, cupientia corpore se saturare.
Hunc postquam advertit Evæmonis illustris filius,
Eurypylus densis premi jaculis,
Stetit ad ipsum accedens, & jaculatus est hasta splendida
Et percussit Phausiaden Apisaonem, pastorem populorum
Ad hepar subter præcordia, continuo autem genua solvit,
Eurypylus vero accurrit, & dempsit arma ab humeris,
Hunc vero postquam sensit Alexander divinus
Arma auferentem, Apisaonis statim arcum
Traxit in Eurypylum, & ipsum percussit in femore sagitta
Dextro, fracta est autem arundo; gravavit autem femur,
Retro autem sociorum ad agmen cessit mortem evitans.
Exclamavitque alta voce, Danais vociferans.

Paris Eurypylum vulnerat.

O chari Achivorum duces & principes,
Consistite conversi & arcete sævum diem
Ajaci, qui telis obruitur, neque ipsum opinor
Evasurum ex prælio tristi: quare valde contra
State circum Ajacem magnum Telamonium filium:
Sic dixit Eurypylus vulneratus: juxta autem ipsum
Propinqui steterunt, scuta humeris inclinantes,
Hastasque elevantes: his autem obvius venit Ajax.
Stetit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis,
Nestorem autem ex prælio ferebant Neleiæ equæ
Sudantes: ducebant autẽ Machaonem pastorem populorum,
Hunc autem intuitus cognovit pedibus velox divinus Achil.
Stabat enim in puppi vastæ navis,

Inspiciens,

Ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι, βίη * δέ τε νηπίη αὐτῶν,
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς· ϰ δὲ τι.
Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι
Νύσσοντες ξυστοῖσι * μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο. ϰ. μέγα.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν.
Ἐν γαίῃ ἵσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι.
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
'Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
'Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
'Αἴανθ' ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
'Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
'Ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
Πλησίον ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ,

Εἰσορόων

Inspiciens laborem durum, insequutionemq; lachrymosam,
Mox vero sodalem suum Patroclum alloquutus est,
Vocans è navi: hic autem ex tentorio, ut audivit,
Prodit similis Marti: mali autem ei fuit principium.
Hunc prior alloquutus est Menœtii fortis filius,
Cur me vocas Achilles, quid autem tibi opus est me?
Hunc autem vicissim alloquutus est pedibus velox Achilles,
Divine Menœtiade, meo charissime animo,
Nunc puto circa genua mea staturos Achivos
‘ Supplicantes: necessitas enim urget minime tolerabilis,
‘ Sed i nunc Patrocle Jovi dilecte, Nestorem interroga,
‘ Quemnam hunc ducit vulneratum è prælio.
‘ Ille quidem à tergo Machaoni omnia similis videtur
‘ Asclepiade, sed non vidi oculos viri,
‘ Equi enim me præterierunt ulterius properantes.
Sic dixit: Patroclus autem dilecto obedivit socio:
Cœpit autem currere ad tentoria & naves Achivorum.
Hi quando jam ad tentorium Neleidæ pervenerunt,
Ipsi quidem descenderunt in terram multos pascentem;
Equos autem Eurymedon famulus solvit senis
E curribus: illi sudorem exsiccabant à tunicis,
Stantes ad ventum apud littus maris: sed deinde
In tentorium venientes in sedibus sederunt.
His autem parabat potionem pulchricoma Hecamede,
Quam accepit è Tenedo senex, quando *eam* diripuit Achil.
Filiam Arsinoi magnanimi, quam ei Achivi
Elegerant, quoniam consilio superabat omnes.
Quæ ipsius primum quidem apposuit mensam
Pulchram, pedes ex cyano habentem, politam, ac super eam
Æream lancem: insuperq; cepam, potioni obsonium.
Atq; mel recens, juxtaque farinæ sacræ fructum,
Juxta etiam poculum perpulchrũ, quod domo tulerat senex,
Aureis clavis transfixum; ansæ autem ipsius
Quatuor erant; binæ autem columbæ circum quamlibet
Aureæ pascebantur, duo autem infra pedes erant.
Alius quidem vix submovisset à mensa
Plenum existens: Nestor autem senex sine labore tollebat
In hoc ipsis *potionem* miscuit mulier similis deabus
Ex vino Pramnio, & super *vinum* caprinum rasit caseum
Cultro æreo: ad hæc vero farinas albas inspersit:
Bibere autem jussit postquam præparavit potionem:
Hi autem postquam bibentes exemerunt valde aridam sitim,
Sermonibus delectabantur inter se colloquentes.
Patroclus autem foribus astitit divinus vir.

Achilles Machaonem vulneratum conspicatus, eo mittit Patroclũ ad sciscitandum.

Hunc

Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Δῖε Μενοιτιάδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν ὀΐω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο
Ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
Τῷ Ἀσκληπιάδῃ· ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός.
Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
Ἥ σφῶϊν πρῶτον μὲν, ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
Χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον.
Ἠδὲ μέλι χλωρόν· πὰρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
Πλεῖον ἐὸν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε.
Πινέμεναι δ' ὄτρυνεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς.

Patrocli cum Nestore colloquium.

Hunc vero intuitus senex, ex solio nitenti assurrexit,
Introque duxit manu prehensum, & sedere jussit.
Patroclus autem contra renuebat dixitq; verbum,
‘ Non tempus sedendi est, senex nobilis neq; mihi persuadebis
‘ Reverendus, formidandus est qui me misit sciscitari
‘ Quemnam nunc ducas vulneratum quanquam & ipse
‘ Cognosco, videoq; Machaonem pastorem populorum
‘ Nunc autem renunciaturus hoc redeo nuntius Achilli.
‘ Bene vero tu scis senex divine, qualis ille,
‘ Quam acer vir: facile vel insontem culpaverit.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor,
‘ Curnam vero sic Achilles miseratur filios Achivorum,
‘ Quotquot jam telis vulnerati sunt? ille nescit
‘ Luctus quantum excitatus sit per exercitum? nam fortissimi
‘ In navibus jacent percussi vulneratique. (quique
‘ Læsus est enim Tydides fortis Diomedes
‘ Vulneratus est & Ulysses hastæ inclytus, & Agamemnon,
‘ Ictus est autem & Eurypulus in femore sagitta,
‘ Hunc autem alium ego modo adduxi ex bello
‘ Sagitta à nervo *emissa* percussum: sed Achilles,
‘ Strenuus licet sit, Danaos non curat neq; miseratur.
‘ An expectat, donec jam naves veloces prope mare
‘ Argivis invitis igne hostili comburantur,
‘ Ipsiq; interficiamur ordine unus post alium? non enim vis
‘ Est qualis antea fuit in agilibus membris.

Nestor sua antiqua facinora commemorat.

‘ Utinam sic pubescerem, robur vero mihi firmum esset
‘ Sicut quando inter Eleos & nos contentio accidit
‘ Pro abactione boum, quando ego interfeci Itymoneum
‘ Fortem Hypirochiden qui in Elide habitabat,
‘ Pignora abigens, hic vero vim propulsans à suis bobus,
‘ Vulneratus est inter primos mea à manu jaculo:
‘ Et cecidit: copiæ vero circum trepidæ aufugerunt agrestes
‘ Prædam autem ex campo abegimus valde multam,
‘ Quinquaginta boum armenta totidem greges ovium,
‘ Tot suum greges, tot greges palantes caprarum,
‘ Equas autem flavas centum & quinquaginta,
‘ Omnes fœminas, multis autem pulli suberant,
‘ Et hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra
‘ Nocturni ad civitatem, lætabatur autem animo Neleus,
‘ Eo quod mihi contigissent multa juveni ad militiã profecto
Præcones autem ediderunt simul ac aurora oriretur
Illos accedere, quibus debitum debebatur in Elide ampla
At congregati Pyliorum Principes viri
Dividebant *prædam*; multis enim Epei debitum debebant:

Adeo

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον,
‘Οὐχ ἕδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
‘Αἰδοῖος, νεμεσητός, ὅ με προέηκε πυθέσθαι
‘Ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
‘Γιγνώσκω· ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν·
‘Νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
‘Εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
‘Δεινὸς ἀνήρ, τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
‘Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
‘Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; * οὐδέ τοι οἶδε γρ. οὐδέ τι
‘Πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν; οἱ γὰρ ἄριστοι
‘Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
‘Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
‘Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
‘Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
‘Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
‘Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
‘Ἐσθλὸς ἐών, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει·
‘Ἦ, μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
‘Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
‘Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
‘Ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
‘Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
‘Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
‘Ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα
‘Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
‘Ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν
‘Ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
‘Κάδδ' ἔπεσεν· λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται. γρ. Κάδ δ'.
‘Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
‘Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
‘Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
‘Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
‘Πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν·
‘Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω
‘Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
‘Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
‘Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
‘Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
‘Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
‘Δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον.

Adeo nos pauci malis affecti in Pylo eramus,
Veniens enim afflixerat vis Herculea
Prioribus annis: interfecti sunt autem fortissimi quique:
Duodecim enim Nelei egregii filii eramus,
Quorum solus relictus sum, alii autem omnes perierunt.
Ob hæc superbientes Epei loricati
Nos injuria afficientes, iniqua moliebantur:
Senex autem armentumq; boum & gregem magnum ovium
Sibi exemit, deligens trecenta & pastores:
Etenim huic debitum ingens delibatur in Elide nobili
Quatuor præmia referre soliti equi cum ipsis curribus,
Qui venerant ad certamina, pro tripode enim erant
Cursuri, hos vero illic rex virorum Augeas
Detinuit, aurigam autem demisit tristem equorum *causa*,
Ob hæc senex dicta iratus ac etiam facta,
Exemit admodum multa, reliqua autem populo dedit
Dividenda ne quis sua defraudatus abiret æquali portione.
Nos quidem hæc singula administrabamus, & per urbem
Faciebamus sacra diis: hi autem tertio die omnes
Venerunt simul & ipsi multi & ununguli equi
Frequentes, cumque ipsis Moliones duo armabantur,
Pueri adhuc existentes, nondũ admodum periti rei militaris,
Est autem quædam Thryoessa civitas altus tumulus,
Longe ad Alpheum, extrema Pyli Emathoentis,
' Hanc obsidebant expugnare cupientes.
' Sed quando omnes campos transierant, nobis Minerva
' Nuntia venit delapsa ab Olympo, ut armaremur,
' Noctu, neque invitum Pyli populum congregavit,
' Sed valde paratus ad bellandum: neq; me Neleus
' Sinebat armari, abscondit autem mihi equos,
' Nondum enim me existimabat scire bellica opera.
' Sed & sic inter equites lucebam nostros, (nerva.
' Quamvis pedes essem, quia sic *me* ducebat *ad* pugnam Mi-
' Est autem quidem fluvius Minyeius in mare currens
' Prope Arenam, ubi expectavimus auroram divinam
' Equites Pyliorum, & confluxerunt agmina peditum:
' Inde cum omnibus copiis, armis armati,
' Meridiani pervenimus ad sacrum fluxum Alphei,
' Ibi Jovi quum fecissemus potenti sacra pulchra,
' Taurumque Alpheo, taurumque Neptuno,
' Sed Minervæ glaucos oculos habenti juvencam gregalem,
' Cœnam deinde sumpsimus per exercitum in ordinibus.
' Et cubuimus in armis suis quisque,
' Circum fluenta fluvii; sed magnanimi Epei

' Circum

Ὣς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη,
Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν· γρ. ἐκ-παντεν.
Τῶν δ' οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
Ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εἵλετο, κεινάμενος τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
Θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
Ἔρδομεν ἱερὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
Ἦλθον ὁμῶς, αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
Τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
Εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους.
Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων,
Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἠῶ δῖαν
Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν·
Ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, γρ. Ἐνθεῦ
Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
Ἔνθα Διῒ ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερὰ καλά, πανσυ-
Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι, δίη.
Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
Δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ

'Circum stabant, civitatem evertere parati.
'Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis.
'Quando enim sol lucidus extulit caput supra terram,
'Congressi sumus pugna, Jovi supplicantes Minervæ.
'Sed quando jam inter Pylios & Epeos esset certamen,
'Primus ego occidi virum (abstuli vero unungulos equos)
'Mulium bellatorem: gener autem erat Augeæ.
'Maximam vero natu filiam habebat flavam Agamedam
'Quæ tot pharmaca noverat, quot alit lata terra,
'Hunc quidem ego accedentem percussi ærata hasta,
'Cecidit autem in pulverem: ego vero in currum insiliens
'Steti in prima acie, sed magnanimi Epei
'Territi fugerunt alius aliorsum, ut viderunt virum stratum
'Ductorem equitum, qui præstans erat *in* pugnando.
'At ego incurri atræ procellæ similis,
'Quinquaginta cepi currus, duo vero circa quemque
'Viri mordicus prehenderunt terram, mea hasta interfecti.
'Et sane Actoriones Moliones pueros interfecissem,
'Nisi ipsos pater late dominans Neptunus
'E bello servasset, cooperiens nebula multa.
'Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam præbuit.
'Tantisper enim insequuti sumus per late patenté campum,
'Interficientesq; ipsos, armaq; pulchra colligentes,
'Donec in Buprasium frugum ferax egimus equos,
'Petramq; Oleniam & Alesium (ubi *est quæ* Colone
'Appellatur) unde rursum convertit exercitum Minerva.
'Ibi viros interficiens extremum reliqui: sed Achivi
'Retro è Buprasio Pylum versus impellebant veloces equos,
'Omnes a. gratias agebāt, *ex* diis, Jovi, Nestoriq; ex homin.
'Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles
'Solus *sua* virtute fruitur, certe futurum puto
'Ut præ pœnitentia multum fleat, ubi exercitus perierit.
'O amice, sane quidem tibi Menœtius sic præcepit
'Die illo quando te ex Pthia Agamemnoni misit.
'Nos autem intus existentes, & ego & divinus Ulysses,
'Omnia facile in ædibus audiebamus sicut præcipiebat:
'Pelei enim venimus *ad* domos bene habitatas,
'Exercitum congregantes per Achaidem fœcundam,
'Illic vero deinde Heroem Menœtium invenimus intus,
'Atque te juxta & Achillem: senexq; equitator Peleus
'Pinguia femora adolebat bovis Jovi gaudenti fulmine,
'Aulæ in septo: tenebat autem aureum cyathum,
'Libans nigrum vinum supra ardentia sacra.
'Vos quidem vobis parabatis carnes: nos vero tum
'Stetimus

‘Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
‘Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος.
‘Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
‘Συμφερόμεσθα μάχῃ Διΐ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
‘Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
‘Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, (κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους)
‘Μούλιον αἰχμητὴν, γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
‘Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, v. schol. Theocr. 2.15.
‘Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
‘Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα, βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
‘Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
‘Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
‘Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
‘Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
‘Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος·
‘Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους· δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
‘Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
‘Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
‘Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
‘Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
‘Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε.
‘Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
‘Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
‘Ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
‘Πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ * Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη γρ. ἀλεισίου.
‘Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
‘Ἔνθ' ἄνδρας κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
‘Ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
‘Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
‘Ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
‘Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
‘Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
‘Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
‘Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
‘Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
‘Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
‘Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
‘Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
‘Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
‘Ἠδὲ σὲ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
‘Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
‘Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
‘Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐφ' αἰθομένοις ἱεροῖσι·
‘Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα· νῶϊ δ' ἔπειτα

" Stetimus in vestibulo: perculsus autem surrexit Achil.
" Introq; duxit manu prehendens, atq; considere jussit,
" Dapesq; abunde apposuit, quæ hospitibus apponere fas
" Sed postquam saturati fuimus cibo & potu,
" Orsus sum ego sermonem, hortans vos simul sequi:
" Vos a. libéter volebatis: hi vero ambo multa præceperunt;
" Peleus quidem suo filio senex præcepit Achilli
" Semper bene rem gerere, & eximius esse præ cæteris:
" Tibi vero sic præcepit Menœtius Actoris filius,
" Fili mi, genere quidem superior est Achilles,
" Major natu vero tu es: viribus autẽ ille multo præstantior,
" At tu recta ei dato consilia & admone,
" Et ei impera: ille parebit saltem in bonum.
" Sic præcepit senex: tu autem oblitus es: sed saltem nunc
" Hæc dicas Achilli bellicoso si forte pareat.
" Quis vero scit si et, favente deo, animum commoveris
" Admonens? bona autem admonitio est amici.
" Sin ille aliquod mentibus suis oraculum vitat,
" Et aliquid ei à Jove retulit veneranda mater,
" Saltem te mittat, simul & reliquæ copiæ sequantur
" Myrmidonum, si forte aliqua salus Danais fias:
" Et tibi arma decora det ad pugnam gestanda,
" Si forte te huic assimilantes abstineant à bello
" Trojani: respirent autem bellicosi filii Achivorum
" Afflicti: modica autem respiratio belli.
" Facile vero integri defessos viros prælio
" Repuleritis ad civitatem à navibus & tentoriis.

Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:
Perrexit autem currere ad naves ad Æaciden Achillem.
Sed quando jam ad naves Ulyssis divini
Pervenit currens Patroclus ubi ipsis forumq; judiciumque
Erat, qua parte etiam ipsis deorum extructæ erant aræ
Ibi ei Eurypylus vulneratus occurrit, *Eurypylus vulneratus occurrit medico.*
Generosus Evæmonides, in femore, sagitta,
Claudicans, *rediens* è bello, at humidus defluebat sudor
Humeris & capite: eique vulnere gravi
Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat:
Hunc autem intuitus, miseratus est Menœtii fortis filius,
Et lugens, verbis velocibus *eum* alloquutus est.

Ah miseri Danaorum duces & principes
" Siccine eratis procul ab amicis & patria terra
" Satiaturi in Troja veloces canes alba pinguedine?
" Sed age, mihi hoc dic nobilis Eurypyle heros,
" An adhuc sustinebunt immanem Hectorem Achivi

" An

‛ Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς·
‛ Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
‛ Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐστίν.
‛ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
‛ Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
‛ Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
‛ Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
‛ Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
‛ Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός,
‛ Τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς·
‛ Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων·
‛ Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
‛ Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
‛ Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
‛ Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι αἴ κε πίθηται.
‛ Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις,
‛ Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
‛ Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
‛ Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
‛ Ἀλλά σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
‛ Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
‛ Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόν δὲ φέρεσθαι·
‛ Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
‛ Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
‛ Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
‛ Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
‛ Ὤσαιτε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ἔνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων ἐκ πολέμου, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
‛ Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
‛ Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
‛ Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
‛ Ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί·

" An jam conficientur ab ipso hasta interfecti ?
Huic vero rursus Eurypylus prudens respondit :
" Non amplius divine Patrocle, facultas resistendi Achivis
" Erit, sed in naves nigras ruent
" Jam enim omnes quotquot ante erant fortissimi,
" In navibus jacent eminus cominusque vulnerati,
"Manibus Trojanorum: horum autem vires crescunt semper:
" Sed me quidem tu serva ducens ad navem nigram :
" E femore abscindendo extrahe sagittã:& ex eo sanguiné ni-
" Ablue aquâ tepidâ,& lenia medicamenta insperge, (grũ
" Bona ; quæ te aiunt ab Achille didicisse,
" Quem Chiron docuit justissimus centaurorum.
" Nam quod ad medicos, Podalyrium & Machaonem,
" Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
" Indigentem & ipsum perito medico
" Jacere;alter auté in campo Trojanor. sustinet acre præliũ.
Hunc auté rursus alloquutus est Mœnetii robustus filius,
" Quomodo erunt hæc opera?quid agemus Eurypyle heros?
" Eo ut Achilli bellicoso nuntiam referam,
" Quem Nestor præcepit Gerenius custos Achivorum :
" Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum. (lorum
" Dixit: & sub pectore prehensum ducebat pastorem popu-
Ad tentorium : famulus a conspicatus substravit pelles bovi-
Ibi ipso extenso, è femore excidit cultro (nas.
Acutum telum acerbum : ab ipso autem sanguinem atrum
Abluit aqua, & radicem imposuit amaram,
Manibus contritam, mitigatoriam, quæ ei cunctos (guis.
Sedavit dolores vulnus quidé siccatum est,cessavit auté san-

Patroclus Eurypyli vulnus curat.

ARGUMENTUM XII. LIBRI
ILIADOS HOMERI.

TRojani descendunt ab equis, & quamvis infausta avis apparuerat, fossam tamen transeunt ; ac in quinque ordines divisi, adoriuntur munitiones Græcorum. Ibi Sarpedon propugnaculum convellit : Hector autem saxo effractis portis, conscendit naves, & cæteri cum eo omnes Trojani.

ALIUD.

Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Οὐκέτι Διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
Ἔσσεται· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶ κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων.
Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων·
Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,
Κρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα,
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; ἢ ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως,
Ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
Ἦ· καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων καὶ ἰδὼν, ὑπέχευε βοείας.
Ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον· καὶ καί τοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων, Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ· Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

My *Trojanorum manibus ruit murus Achivorum.*

VEL ITA

My, *autem pugna ad murum, irrupitque clarus Hector.*

ALIA INSCRIPTIO.

Muri oppugnatio.

HOMERI ILIADOS. LIB. XII.

De muro Græcorum.

SIC quidem in tentoriis Menætii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: illi pugnabant
Argivi & Trojani catervatim, neq; certe poterat
Fossa amplius arcere Danaorum, & murus supra
Latus quem fecerat ante naves: circum autem fossam
Effoderant (neque diis dederant inclytas hecatombas)
Ut ipsis navesque veloces, & prædam multam
Intus continens custodiret, diis autem invitis extructus erat
Immortalib. quo circa etiā nō ad multū tempus integer fuit:
Quamdiu quidem Hector vivus erat, & irascebatur Achil.
Et Priami regis incolumis civitas erat:
Tamdiu & magnus murus Achivorum integer erat.
At postquam Trojanorum mortui sunt optimi quique:
Multiq; Argivorum, hi quidem domiti sunt, illi autem relicti
Eversa est autem Priami civitas decimo anno:
Argivi vero in navibus dilectam in patriam abierunt:
Tum vero consultarunt Neptunus & Apollo
Murum evertere, fluviorum violentiam inducentes,
Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt,
Rhesusque Heptaporusque, Caresusque, Rhodiusque
Grenicusque, & Æsepus, divinusque Scamander,
Et Simois, ubi multa scuta & galeæ
Deciderunt in pulveres, & semideorum genus virorum:
Horum omnium simul ostia convertit Phœbus Apollo:
Perq; novē dies in murū direxit eorū cursum: pluebat à Jup.
Continue, ut citius in mari natantia mœnia efficeret.
Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præibat,

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Η ἄλλως,

Μῦ ἡ μάχη περὶ τεῖχος· ὁ δ' ἔξοχος φαίδιμος Ἕκτωρ.

ΑΛΛΗ,

Τειχομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Μ. ῥαψωδία.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε·
Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλα δὲ προρέουσι,
Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥόδιός τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν

Ἡγεῖτ'

Præibat, & omnia fundamenta undis objiciebat
Stipitum & lapidum, quæ jecerant laboriose Achivi.
Plana autem fecit ad æstuosum usque Hellespontum;
Rursus vero littus magnum arenis cooperuit
Muro subverso, fluviosque vertit ut redirent
Per alveum, qua antea mittebant pulchrifluam aquam.
Sic sane in posterum Neptunus & Apollo
Facturi: tunc autem pugna clamorq; exarserat circa
Murum bene ædificatum, crepabant vero ligna turrium
Percussa. Argivi autem Jovis flagello domiti,
Navibus in concavis conclusi detinebantur,
Hectorem timentes fortem, autorem terroris:
Sed hic, sicut prius, pugnabat similis turbini.
Ceu vero quum inter canes & viros venatores
Aper sive leo versatur, fortitudine superbiens,
Hi autem instar turris seipsos conglobantes
Adversi stant, & jaculantur crebra
Spicula de manibus, hujus autem nunquam gloriosum cor
Pavet, neque terretur, audacia autem ipsum occidit:
Frequenterque se convertit catervas virorum tentans,
Quaque irruerit hac cedunt catervæ virorum:
Sic Hector per agmen ingrediens vertebatur, socios
Vallum adhortans transcendere: non tamen ipsius equi
Audebant veloces: valde autem hinniebant in summo
Labro stantes, nam deterrebat fossa
Lata neque ad transiliendum propius, neq; ad transeundum
Facilis, præcipitia enim declivia circa totam.
Stabant utrique: desuper autem palis
Acutis munita erat, quos statuerant filii Achivorum
Densos & magnos, hostilium virorum propulsionem.
Eo non facile equus volubilem currum trahens
Intrasset: pedites autem tentabant si perficere possent.
Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans,

Polydamantis consilium de fossa transeunda.

‘ Hectorque & alii Trojanorum duces & sociorum,
‘ Imprudenter perfossam impellimus per veloces equos:
‘ Illa vero admodum difficilis *est* transitu: pali enim in ipsa
‘ Acuti stant; prope autem ipsos murus Achivorum,
‘ Eo nullo modo licet descendere, neq; pugnare
‘ Equitibus; angustus n. *est locus*, ubi *eos* vulneratum iri puto.
‘ Quod si *Græcos* penitus inimico animo perdit
‘ Jupiter altitonans, Trojanis autem vult auxiliari:
‘ Equidem vellem vel statim hoc fieri, (hic;
‘ Ut ipsi Achivi ipsorumq; nomen pereat procul ab Argis
‘ Sin *illi* convertantur, & fugiendum fit,

Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον.
Αὖθις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
Καῤῥόον ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων·
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
Ὅππῃ τ' * ἰθύσει, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν· γρ. ἰθύσῃ.
Ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν * εἰλίσσεθ' ἑταίρους, γρ. ἐλίσσεθ'.
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ' οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος * ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων γρ. εὔξοον.
Ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
‘Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
‘Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
‘Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
‘Ὀξέες ἑστᾶσιν· ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,
‘Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
‘Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.
‘Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

Ἐκ

' A navibus, & fossæ impingamus profundæ.
' Tum ego puto ne nuntium quidem reversurum
' Reducem ad civitatem, conversis Achivis.
' Sed agite, sicut ego dixero obediamus omnes,
' Equos quidem famuli contineant ad vallum :
' Ipsi autem pedites cum armis armati
' Hectorem omnes sequamur conserti, at Achivi
' Non sustinebunt, si quidē ipsis extremū impendet *exitum*.
Sic dixit Polydamas: placuit autē Hectori cōsiliū salutare:
Statim autem ex curru cum armis desiliit in terram.
Ac ne cæteri quidem Trojani in equis congregabantur,
At descendentes ruerunt, ut viderunt Hectorem divinum;
Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque
Equos bene in ordine coercere ibi ad fossam :
Hi autem separati, seipsos instruentes,
In quinq; agmina distributi, simul *suos* duces sequebantur.
Hi quidem cum Hectore iverunt & eximio Polydamante,
Qui plurimi & optimi erant : cupiebant autem maxime
Muro rupto concavas apud naves pugnare.
Et ipsos Cebriones tertius sequebatur : apud currus autem
Alium Cebrione deteriorem reliquit Hector.
Alteris autem Paris præfuit, & Alcathous & Agenor ;
Tertiis autem Helenus & Deiphobus divinus,
Filii duo Priami : tertius autem erat Asius heros,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba vexerant equi
Rufi, magni, fluvio à Selleente.
At quartorum ductor erat bonus filius Anchisæ
Æneas : cum hoc duo Antenoris filii,
Archelochusque Acamasque, pugnæ bene periti omnis;
Sarpedon autem dux erat inclytorum sociorum :
Assumpsit vero Glaucum, & Mavortium Asteropæum.
Isti enim visi sunt eximie esse strenui
Supra alios post se quidem hic enim excellebat inter omnes,
Hi autem postquam sese instruxerunt fabrefactis coriis,
Iverunt recta ad Danaos alacres, neq; vero fore putabant
Ut sustinerent, sed in naves nigras ruerent.
Tum cæteri Trojani, & procul evocati socii,
Consilio Polydamantis inculpati paruerunt :
At non Hyrtacides voluit Asius præfectus virorum
Ibi relinquere equos & aurigam famulum,
Sed cum ipsis accessit *ad* naves veloces
Stultus qui non erat, malo fato evitato,
Equis & curribus exultans, & navibus
Retro reversurus ad Ilium excelsum

Trojani Græcorum murum adoriuntur.

Εκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
Οὐκέτ' ἔπειτ' ὀΐω, οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
Αψορρον προτὶ ἄστυ, ἑλιχθέντων ὑπ' Αχαιῶν.
Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ως φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Εκτορι μῦθος ἀπήμων.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Αλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Εκτορα δῖον·
Ηνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ιππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἱ μὲν ἅμ' Εκτορ' ἴσαν, καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Αλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Εκτωρ.
Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Αλκάθοος καὶ Αγήνωρ·
Τῶν δὲ τρίτων Ελενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδὴς,
Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ασιος ἥρως,
Ασιος Υρτακίδης, ὃν Αρίσβηθεν φέρον ἵπποι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Αγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷ γε δύω Αντήνορος υἷε,
Αρχέλοχός τ', Ακάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων·
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Αστεροπαῖον.
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων,
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· οὐδ' ἔτ' ἔφαντο,
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
Ενθ' ἄλλοι Τρῶες * τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι, γρ. τηλέκλειτοι τ'.
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Αλλ' οὐχ Υρτακίδης ἔθελ' Ασιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε, καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
Αλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι
Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ιπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
Αψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ιλιον ἠνεμόεσσαν.

Πρόσθεν

Prius enim ipsum fatum triste circumtexit,
Hasta Idomenei clari Deucalidæ,
Irruit enim navium ad sinistram partem, qua Achivi
Ex campo ibant cum equis & curribus:
Hac equosque & currus egit, neque portis
Invenit acclinatas tabulas & longum vectum.
Sed apertas tenebant viri, siquidem socium
E prælio fugientem salvum perducerent ad naves.
Hac recta exultans equos dirigebat:hi auté simul sequebãtur
Acriter clãantes: putabant enim fore ut non amplius Achivi
Sustinerent, sed intra naves nigras præcipites ruerent
Stulti: at in portis duos viros invenerunt fortissimos,
Filios animosos Lapitharum bellatorum,
Polypœtes & Leontius Alterum quidem Pirithoi filium fortem Polypœten,
Alterum vero, Leontium, pernicioso parem Marti.
Hi utique ante portas altas
Stabant: sicut quando quercus *stant* in montibus proceræ,
Quæ ventum sustinent & pluviam per dies omnes,
Radicibus magnis altius firmatæ:
Sic sane hi duo manibus freti atque viribus,
Sustinuerunt advenientem magnum Asium, neq; fugerunt,
Hi autem rectà ad murum bene ædificatum scuta arida
In altum elevantes, ibant *cum* magno clamore,
Asius imperator, & Jamenus & Orestes,
Asiadesque Acamas, Thoonque Oenomausque,
Illi autem interim quidem fortes Græcos
Hortabantur, intus existentes, defendere naves.
Sed postquam murum adorientes animadverterunt
Trojanos, Danaorum autem factus est clamorque, fugaque
Tum vero hi duo ruentes ante portas pugnabant
Agrestibus suibus similes, qui in montibus
Virorum & canum excipiunt strepitum venientem,
Obliquiq; impetú facientes circa se ipsos frangunt arbusta,
Radicitus evellentes: simulque stridor dentibus
Editur, donec aliquis jaculatus vitam eripuerit:
Sic horum resonabat æs in pectoribus lucidum
Ex adverso percussorum: valde enim fortiter pugnabant
Copiis quæ superne erant fidentes, atque viribus:
Illi enim lapidibus, bene ædificatis ex turribus
Jaciebant defendentes & seipsos & tentoria, (terram,
Navesque veloces; *lapides* enim instar nivium cadebant in
Quas ventus vehemens, nubes atras agitans,
Densas diffundit in terram multos pascentem:
Sic horum è manibus tela fluebant tam Achivorum

Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν. οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ'· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων·
Τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην·
Τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ,
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
Ὣς ἄρα τὼ, χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο,
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
Οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε, περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
Λαοῖσι καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον· ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε.
Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔῤῥεον ἠμὲν Ἀχαιῶν,

Quā etiā Trojanorū: galeæ aute circa siccū quid sonabant
Percussæ saxis, & scuta umbilicata.
Tum vero ingemuit & suā percussit femora
Asius Jovi irascitur. Asius Hyrtacides & indignatus verbum dixit:
‘ Jupiter pater, certe tu mendax factus es
‘ Valde admodum: non enim ego putabam heroas Achiv.
‘ Laturos nostrum robur & manus invictas:
‘ Illi vero sicut vespæ in medio pictæ atque apes
‘ Nidos faciunt via in prærupta,
‘ Neq; relinquunt concavam domum, sed expectantes
‘ Viros venatores defendunt fœtus *suos*:
‘ Sic hi nolunt à portis licet duo sint *tantum*
‘ Recedere, antequam vel occidantur vel capiantur.
Sic dixit, sed non flexit Jovis mentem hæc dicens:
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere.
Alii autem circa alias pugnam pugnabant portas.
Difficile autem *est* me hæc deum tanquam omnia recensere.
Passim enim circa murū excitatū est ardentissimum præliū
Lapideum: Argivi autem quamvis dolentes necessario
Pro navibus pugnabant: dii vero tristes erant animo
Omnes quotquot Danais in prælio adjutores erant.
Commiserunt autem Lapithæ prælium & pugnam.
Tum vero Pirithoi filius fortis Polypœtes
Hasta percussit Damasum per galeam æreas malas habentē
Neq; vero ærea galea prohibuit, sed penitus *transacta*
Cuspis ærea rupit os, cerebrum autem
Intus totum fœdatum est: domuitq; ipsum animosum.
Deinde vero Pylonem & Ormenum interfecit,
Filius autem Antimachi, Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum feriit hasta ad baltheum assequutus:
Rursum autem è vagina ut extraxit ensem acutum,
Antiphaten quidem primum, irruens per medium agmen
Percussit cominus: hic autem supinus solus stratus est.
Deinde & Menonem & Jamenum & Orestem
Omnes acervatim admovit terræ multos pascenti.
Dum ii hos spoliabant armis splendidis,
Interea Polydamantem & Hectorem juvenes sequebantur,
Qui plurimi & fortissimi erant, gestiebant autem maxime
Murum perrumpere, & incendere igne naves.
Hi tamen adhuc deliberabant stantes apud vallum:
Prodigium. Avis enim ipsis supervenit transire volentibus,
Aquila altivolans ad sinistram populum retinens,
Cruentatum draconem gestans unguibus, immanem,
Vivum adhuc palpitantem, qui nondū oblitus fuerat pugnæ,

Ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε, καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα,
‛Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
‛Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
‛Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
‛Οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,
‛Οἰκία * ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ, γρ. ποιήσωνται.
‛Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
‛Ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων·
‛Ὣς οἵγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
‛Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ ἁλῶναι·
Ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ' ἀγορεῦσαι.
Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον, Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ,
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' * ἀκαχείατο θυμῷ γρ. ἀκαχήατο θυμῷ
Πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
Δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου· γρ. καὶ θυμόν.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
Υἱὸς δ' Ἀντιμάχοιο, Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· (ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη)
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δ' ἄρ' δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.

Percussit enim ipsam tenentem ad pectus juxta collum,
Conversus retro: hæc autem à se dimisit in terram,
Dolens doloribus: medium autem dejecit in agmen.
Ipsa autem clangens avolavit flatibus venti: (pentem
Trojani autem horruerunt postquam viderunt volubilē ser-
Jacentē in medio ipsorum, Jovis portentum ægidē habentis.
Tum igitur Polydamas audacē Hectorē alloquutus est astās:
Hector, tu quidem semper me increpas in concionibus
Recte monentem: quandoquidem ne decet quidem
'Civem existentem aliter dicere, neque in curia
'Neq; unquam in bello; tuā vero potentiā semper augere:
'Nunc autem rursus dicam, ut mihi videtur esse optime:
'Ne eamus cum Græcis pugnaturi de navibus.
'Sic enim eventurum esse puto: si vere quidem
'Trojanis hæc avis advenit transire volentibus
'Aquila altivolans, ad lævam populum coercens,
'Cruentum serpentem portans unguibus, ingentem,
'Vivum cito tamen demisit, antequam ad charos nidos per-
'Neque perfecit portans ut daret pullis suis: (veniret
'Sic nos si portas & murum Achivorum
'Ruperimus robore magno, cedantque Achivi,
'Non decenter à navibus veniemus per easdem vias.
'Multos enim Trojanorum relinquemus quos Achivi
'Ferro interficient, pugnantes pro navibus.
'Sic certe exposuerit augur qui vere animo
'Peritus prodigiorum sit: & ipsi pareant populi. (Hect.
Hunc atorve intuitus alloquutus est galea pulchra instru.
'Polydama tu quidem minime mihi grata hæc dicis:
'Nosti & aliud consilium melius isto excogitare.
'Si autem vere jam hoc serio dicis,
'Sane jam tibi deinceps dii mentes perdiderunt ipsi,
'Qui me jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci
'Consiliorum: quæque mihi ipse promisit & annuit:
'Avibus vero alas expandentibus jubes
'Obedire, quas minime moror, neque curo,
'Sive ad dextram vadunt, versus auroramque solemque,
'Sive ad sinistram adversus occasum obscurum.
'Nos autem magni Jovis pareamus consilio,
'Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.
'Unum auspicium optimum pugnare pro patria.
'Cur tu times bellum & pugnam?
'Etsi enim alii circum occidamur omnes (pereas,
'Naves ad Achivorum: tibi tamen non est timendum ne
'Non enim tibi cor audax in hostem neq; pugnax.

Polydamas prodigium interpretatur & consilium dat.

Hector sapiens Polydamantis consilium stulte repudiat.

'Si

Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος * παρὰ δειρὴν, γρ. περί.
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ᾽ ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνησι· μέσῳ δ᾽ ἐνὶ κάββαλ᾽ ὁμίλῳ·
Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ᾽ ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν,
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
'Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ,
'Οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
'Νῦν δ᾽ αὖτ᾽ ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
'Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
'Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
'Τρωσὶν ὅδ᾽ ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
'Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
'Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
'Ζωόν· ἄφαρ δ᾽ ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί᾽ ἱκέσθαι,
'Οὐδ᾽ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
'Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
'Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ᾽ Ἀχαιοὶ
'Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα,
'Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
'Χαλκῷ δῃώσουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
'Ὧδε χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
'Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
'Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις,
'Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
'Εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
'Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
'Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
'Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
'Τύνη δ᾽ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
'Πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ᾽ οὐδ᾽ ἀλεγίζω,
'Εἴτ᾽ ἐπὶ δεξί᾽ ἴωσι πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
'Εἴτ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα,
'Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
'Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
'Εἷς οἰωνὸς ἄριστος * ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. γρ ἀμύνασθαι.
'Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
'Εἴπερ γάρ τ᾽ ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
'Νηυσὶν ἐπ᾽ Ἀργείων, σοὶ δ᾽ οὐ δέος ἔστ᾽ ἀπολέσθαι.
'Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.

'Si tamen tu à pugna abstinebis, vel alium
'Clam dehortans verbis avertis à bello,
'Protinus mea hasta percussus vitam amittes.
Ita fatus praecessit: hi autem sequebantur
Clamore immenso: insuper autem Jupiter gaudens fulmine
Excitavit ab Idaeis montibus venti procellam,
Quae recta in naves pulverem ferebat: sed Graecorum
Molliebat animum: Trojanis autē & Hectori gloriam dabat:
Hujus jam prodigiis confisi, atque robore suo
Perfringere magnum murum Achivorum tentabant.
Pinnas quidē turriū detrahebāt, & diruebant propugnacula
Pilasque prominentes vectibus avellebant, quas Graeci
Primas in terra posuerant, ut essent sustentacula turrium;
Has illi abstrahebant: sperabant autē se murum Achivorum
Rupturos esse: nondum tamen Danai cedebant de via:
Sed pellibus boum praemunientes propugnacula,
Feriebant ab ipsis hostes murum subeuntes,
Ambo autem Ajaces hortantes in turribus,
Omnes *acici* partes adibant, robur concitantes Achivorum
Alium blandis alium duris verbis (sent
Increpabant, quemcunq; omnino è pugna cessantem vidis-
'O amici Argivorum, quiq; eximius quiq; mediocris,
'Quiq; deterior *est*, quoniam non omnes similes
'Viri in bello, nunc est pugnandum omnibus,
'Et vero ipsi hoc cognoscitis: nequis retro
'Vertatur ad naves minacem Hectorem audiens,
'Sed ulterius procedite, & invicem vos hortamini,
'Si forsan Jupiter det Olympius fulgurator
'Ut praelio hinc repulso, hostes ad civitatem persequamur.
Sic hi clamantes pugnam excitabant Achivorum:
Horum autem, sicut grumi nivis cadunt crebri
Tempore hyemali, quando orsus est consiliarius Jupiter
Ningere hominibus, ostentans sua tela;
Sopitis vero ventis fundit constanter donec operiat
Celsorum montium vertices & cacumina summa,
Et campos herbosos, & virorum laeta opera:
Et super maris cani funduntur portubus & littoribus:
Fluctus autem ipsam *nivem* allidens prohibet, aliaq; omnia
Operiuntur desuper quando ingruit Jovis imber:
Sic horum utrinq; lapides volitabant frequentes,
Alii quidem ad Trojanos alii autem à Trojanis ad Graecos
Jacientibus, murum autem supra omnem strepitus ortus est.
Neque dum Trojani & illustris Hector
Muri perrupissent portas & longum vectem,

‘Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
‘Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
‘Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε.
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵ γ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου.
Ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων,
Πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.
‘Ὦ φίλοι Ἀργείων, ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
‘Ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
‘Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
‘Καὶ δ' αὐτοὶ τό γε γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
‘Τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
‘Ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
‘Αἴ κεν Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
‘Νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
Ὣς τώ γε προβοῶντε, μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, καὶ πρώονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτοῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
Εἰλύαται καθύπερθ' ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί·
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,

Sarpedonem in murum concitat Jupiter.

Nisi filium suum Sarpedona consiliarius Jupiter
Movisset in Argivos, ut leonē in boves tortuosa cornua habentes.
Statim a: scutū quidē ante tenebat undiq; æquale,
Pulchrum, æreum, extrinsecus obductum, quod faber
Fecerat: intus autem pelles bovinas assuerat spissas,
Aureis virgis longis circa orbem *clypei*.
Hoc ille ante tenens, duo hastilia quatiens,
Perrexit ire, sicut leo in montibus nutritus, qui indigens
Diu fuerit carnium, impellit autem ipsum animus superbus
Oves tentaturum, etiam in densam caulam ire;
Et si enim invenerit apud ipsam pastores viros,
Cum canibus & hastis custodiam agentes circa oves,
Haud tamen re non tentata patitur *se* à stabulo pelli:
Sed aut rapit insiliens, aut & ipse
Vulneratur inter primos veloci è manu *emisso* jaculo,
Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
Murum invadere, perrumpereq; propugnacula.
Statim autem Glaucum alloquutus est filium Hiopolochi,

Sarpedō Glaucū ad prælium hortatur

‘ Glauce, cur nos honoramur maxime,
‘ Sessioneque carnibusque & plenis poculis
‘ In Lycia, omnes, autem, deos tanquam, *nos* inspiciunt,
‘ Et prædium incolimus magnum Xanthi juxta ripas,
‘ Amœnum, soli arboribus consiti, & arvi frugiferi?
‘ Quare nunc oportet Lycios inter primos existentes
‘ Stare, & pugnæ ardenti interesse,
‘ Ut aliquis sic dicat Lyciorum bene armatorum;
‘ Nequaquam inglorii Lyciam administrant
‘ Nostri reges; eduntque pingues oves,
‘ Vinumq; eximium dulce: sed etiam vires *insunt illis*
‘ Validæ, quando Lycios inter primos pugnant.
‘ O amice, sane quidem si isto bello evitato
‘ Perpetuo essemus expertesque senii, immortalesque
‘ Futuri: neque ego ipse inter primos pugnarem,
‘ Neque te concitarem pugnam ad illustrem:
‘ Nunc vero quando fata instant mortis
‘ Infinita, quæ non licet effugere hominem neq; evitare,
‘ Eamus, vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
Sic dixit: neq; Glaucus aversus est, neq; non obedivit,
Hi autem rectà ibant Lyciorum magnum agmen ducentes.
Hos autem conspicatus, timuit filius Petei Menestheus.
Ejus enim jam ad turrim ibant malum ferentes.
Lustravit autē oculis per munitiones Achivorū si quē videret
Ducum, qui malum à suis sociis arceret.
Advertit autem Ajaces duos belli insatiabiles,

Stantes,

Εἰ μὴ ἄρ υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεύς,
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι λέονθ' ὣς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο * πάντοσε ἴσην, — γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Καλὴν, * χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειάς, — γρ. χρυσείην.
Χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς
Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
Εἴ περ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι.
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἱππολόχοιο,
‘Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα,
‘Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
‘Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσι,
‘Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων,
‘Οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κατακοιρανέουσιν
‘Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
‘Οἶνόν δ' ἔξαιτον, μελιηδέα, ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
‘Ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
‘Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
‘Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
‘Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
‘Οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
‘Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
‘Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι.
‘Ἴομεν, ἤ τινι κῦδος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε·
Τοὺς δὲ ἰδὼν, ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν * ἀμύναι· — γρ. ἀμύνῃ
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω

Ἑσταότας,

Stantes, Teucrumque modo è tentorio profectum
Prope: sed non poterat ille clamando exaudiri,
Tantus utiq; strepitus erat, clamorq; ad cœlum ibat
Percussorum scutorum, & setis equinis cristatarum galearũ,
Et portarum, ad omnes enim accesserat, hi autem per ipsas
Stantes nitebantur vi perrumpentes ingredi.
Statim autem ad Ajacem misit præconem Thootam,
'I divine Thoota, currens Ajaces voca,
'Ambos quidem maxime (hoc enim longe optimum omnium
'Esset, nam cito hac parte fiet gravis cædes:
'Huc enim ingruerunt Lyciorum duces, qui antea etiam
'Valde acres sunt in validis præliis)
'Si vero ipsis etiam illic labor & certamen ortum est,
'Saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
'Et eum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.
Sic dixit neque ei præco non paruit postquam audivit.
Perrexit autem currere ad murum Achivorum loricatorum,
Stetitq; juxta Ajaces profectus: statim autem alloquutus est.
Ajaces Argivorum duces loricatorum,
'Petit Petei nobilis dilectus filius
'Illuc ut veniatis, & labori paululum occurratis,
'Ambo quidem maxime (hoc enim longe optimũ omnium
'Esset, nam ocyus ea parte parabitur gravis cædes.
'Eo enim impetũ fecerunt Lyciorum duces, qui antea etiã
'Valde acres existunt in validis præliis)
'Si autem & hic bellum & contentio surgit,
'Saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
'Et eum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.
Sic dixit neq; non obedivit magnus Telamonius Ajax:
Statim Oiliaden verbis alatis alloquutus est,
Ajax, vos quidem hic tu & fortis Lycomedes
Stantes Danaos urgete fortiter pugnare.
Cæterum ego, illuc ibo & occurram bello.
Protinus autem revertar: postquam bene auxiliatus fuero.
Sic utique fatus, abiit Telamonius Ajax,
Et cum eo Teucer ibat frater, & eodem patre natus:
Unà cum istis vero Pandion Teucri ferebat curvos arcus
Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
Murum intra euntes, laborantibus autem sociis advenerunt:
Hi vero pinnas murorũ ascenderunt, obscuro turbini similes,
Fortes Lyciorum duces & principes:
Congressi sunt a. ad pugnandũ ex adverso ortusq; est clamor.
Ajax vero primus Telamonius virum interfecit,
Sarpedonis sodalem, Epiclem magnanimum,

Menestheus misso Thoota ab Ajacibus petit auxilium.

Lapide

Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα,
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πώς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
Καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην,
'Ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
'Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· (ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
'Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
'Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
'Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας)
'Εἰ δέ σφι καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
'Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας·
'Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων ἐῢ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
'Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
'Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
'Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
'Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· (ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
'Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
'Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
'Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας)
'Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
'Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας·
'Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων ἐῢ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
Ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ᾔε κασίγνητος καὶ ὄπατρος,
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα,
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο·
Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή·
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον

Μαρμάρῳ

Lapide aspero percutiens, qui munitionem intra
Jacebat magnus apud propugnaculum suum: nec eum facile
Manibus ambabus sustinuisset vir, neque valde juvenis,
Quales nunc homines sunt:hic autem ex alto injecit sublatũ
Fregit autem quatuor conorum galeam: & ossa contrivit
Capitis omnia simul: hic autem urinatori similis
Decidit ab excelsa turri: liquitque ossa animus.
Teucer autem Glaucum fortem filium Hippolochi
Sagitta percussit irruentem à muro alto,
Qua vidit nudatum brachium: cessareque fecit à pugna:
Retro autem è muro desiliit furtim, ut nè quis Achivorum
Vulneratum videret & insultaret verbis.
Sarpedon muri pinnam abrumpit. Sarpedoni autem dolor fuit Glauco abeunte, (gnæ:
Statim postquam animadvertit: attamen non oblitus est pu-
Sed Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus
Percussit:extraxit autem hastam:ille sequens hastam cecidit
Pronus: circa autem ipsum crepuerunt arma varia ære.
Sarpedon autẽ propugnaculũ apprehensum manibus validis
Traxit:illud autem sequutum est totum prorsus,sed desuper
Murus denudatus est: multis vero fecit viam. (sagitta
Hunc autem Ajax & Teucer simul obviã facti, alter quidem
Percussit *ad* lorum circa pectora splendidum
Scuti totum corpus circundantis (sed Jupiter fata depulit
A filio suo, ne navium apud puppes interficeretur.)
Ajax autem scutum percussit insiliens, atque penitus
Intravit hasta: repressit autem ipsum irruentem:
Cessit autem paululum à propugnaculo,neq; tamen omnino
Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam adipisci:
Adhortatus est autem conversus divinos Lycios,
O Lycii cur sic remittitis strenuam virtutem?
" Difficile autem mihi est & fortissimo existenti,
" Soli perrumpenti *murum*, facere ad naves viam;
" Sed simul sequimini, multorum autem opus melius *est*.
Sic dixit: hi autem regis subveriti minas
Magis ingruerunt prudentem circa regem.
Argivi autem ex altera parte muniebant phalanges
Murum intra, ardua autem ipsis apparebat pugna.
Nam neque fortissimi Lycii Danaorum poterant
Muro rupto conficere ad naves viam:
Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retro repellere, postquam primum accesserant:
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
Mensuras in manibus tenentes communi in arvo,
Quique exiguo in loco litigant de æquali *portione*:

Sic

Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
* Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόωντ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν, ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης.
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
Πρηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπήδων δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει Τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· (ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη)
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· οὐδὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἔγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν,
'Ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
'Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
'Μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
'Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·

> γρ. Χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρης ἔχοι.

> γρ. καὶ Χείρεσσι τῇ ἑτέρῃ φέροι.

Sic quidem hos destinebant propugnacula, hi vero pro ipsis
Vastabant alii aliorum circa pectora bubulos
Clypeos, rotundos, parmasque leves,
Multi autem vulnerabantur in corpore sævo ferro,
Et si cui verso terga denudabantur
Pugnantium, multi autem penitus trans scutum ipsum.
Ubiq; itaq; turres & pinnæ murorum sanguine virorum
Aspersæ erant utrinq; à Trojanis & à Græcis.
Sed ne sic quidem poterant fugam facere Achivorum,
Sed se ita habebant ut lances mulier nendo victũ quæritans
Quæ pondus tenens & lanam separatim appendit (justa,
Exæquans, ut liberis duram mercedem ferat: (lumque,
Sic quidem horum æqualis hinc inde pugna extensa est bel-
Antequam Jupiter gloriam excellentiorem Hectori daret
Priamidæ, qui primus insilit in murum Achivorum
Clamavit autem ut exaudire posset, Trojanis vociferans,
Ingruite bellicosi Trojani, perrumpiteque murum
Argivorum, & manibus immittite ardentissimum ignem.
Sic dixit incitans; hi vero auribus omnes audiverunt:
Directe ibant autem ad murum conferti: atq; hi deinde
Pinnas murorum ascenderunt, acutas hastas tenentes:
Hector autem correptum lapidem portabat, qui portas
Hector muri portam perrumpit. Stabant ante, imus, crassus, sed desuper
Acutus erat, quem ne duo viri quidem populares fortissimi
Facile super plaustrum ex terra sustulissent, (etiam solus:
Quales nunc homines sunt; ille autem facile ipsum vibrabat
Hunc ei levem faciebat Saturni filius versuti.
Sicut autem quando opilio facile portat vellus agni
Manu accipiens altera: parvum autem ipsum pondus urget:
Sic Hector recta ad tabulas portabat lapidem sublatum
Quæ portas muniebant aptissime coagmentatas,
Bifores, altas: duo autem intus vectes,
Firmabant inter se proximi: una a. clavis accommodata erat.
Stetit autẽ valde prope veniens & adnixus percussit medias
Bene firmiter diductis pedibus, ne ei imbecille telum esset:
Rupit autem ambos cardines: cecidit vero lapis intus
Cum gravitate, valde a. circa portæ crepuerunt, neq; vectes
Sustinuerunt, tabulæ autem disruptæ dissilierunt alio aliæ
Lapidis ictu: insiliit autem illustris Hector,
Nocti veloci similis aspectu: splendebat autem ære
Terribili quo indutus erat circa corpus; duo autem manibus
Hastilia tenebat; nec quisquam ipsum repressisset occurrens,
Præter deos, quando insiliit portis: igne autẽ oculi ardebãt.
Imperabat autem Trojanis conversus ad agmen,

Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς,
Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
Ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο, πτόλεμός τε·
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς,
Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον·
Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν — γρ. Ἑστήκει.
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν, — γρ. ὀχλίσσειαν.
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας ὑψηλάς, δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας
Εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ' ἔχεν· οὐκ ἄν τίς μιν ἐρύκακοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει·
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,

Τεῖχος

Murum ut transcenderent: Illi hortanti obediverunt,
Protinus autē alii quidē murū transcenderūt, alii v. per ipsas
Factas irruerunt portas: Danai autem diffugerunt
Naves ad concavas: tumultus autē ingens consequutus est.

ARGUMENTUM XIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Neptunus victos miserans Græcos, Formam Calchantis assumit & ambos Ajaces concitat: deinde vero & alios. Posthæc Idomeneus strenue rem gerit, & interficit Othryoneum, & quosdam alios. Multi autem ipsorum interficiuntur. Vulnerantur vero Deiphobus & Helenus: at Hector congregatis iis quibus imperabat, ducit eos in hostes, & magna utrinque strages editur.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Ny autem Neptunus Danais robur præbuit clam.

VEL ITA

Ny autem pugna ad naves Danais auxiliatur Neptunus.

ALIA INSCRIPTIO.

Pugna ad naves.

HOMERI ILIADOS. LIB. XIII.

Jupiter autem postquam Trojanosque & Hectorem navibus admovit,
Hos quidē sinebat apud eas laboremq; sustinere & ærumnā
Indesinenter: ipse autem retro vertit oculos splendidos
Seorsim ad equitum Thracum despiciens terram. (rum
Mysorumq; cominus pugnantiū, & illustrium Hippemolgo-
Lacte vescentium, longævorum, justissimorum hominum:
Ad Troj. a. non omnino amplius vertebat oculos splend.
Non enim ille immortalium quemquā putabat suo in animo
Venientem, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.

Τείχεος ὑπερβαίνειν, τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας, Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ποσειδῶν νικωμένους ἐλεήσας τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ· ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλους· πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται· τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος, καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ἐπικούρους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ.

Ἢ οὕτως,

Νῦ, ἐπὶ νηυσὶ μάχῃ Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

ΑΛΛΗ.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Ν. ῥαψωδία.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
Γλακτοφάγων, Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
Οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiscitur.

At non vanam speculationem agebat rex Neptunus;
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
Alte super summum verticem Sami sylvosæ
Threiciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida;
Apparebat etiam Priami civitas, & naves Achivorum,
Ibi ille è mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos; Jovique graviter irascebatur.
Protinus vero de monte descendit aspero
Citatis pedibus progressus, tremebant a. montes alti & sylva
Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis. (destinatũ
Ter quidẽ perrexit gressum, q. autẽ *gressa* pervenit ad locum
Ægas. Ibi autem ei inclytæ ædes in profunditatibus maris
Aureæ, nitentes ædificatæ sunt, incorruptæ semper.
Eo cum venisset sub curru junxit æreis pedibus equos
Celeriter volantes, aureis jubis comantes:
Aurum autẽ ipsum induit circũ corpus: accepit vero scuticã
Auream eleganter factam: suumq; ascendit currum:
Cepit autẽ agitare per undas exultabant autẽ certe sub ipso
Undiq; è latebris: neq; non cognoverunt regem:
Præ lætitia vero mare diducebatur, *equi* autem volabant
Celeriter admodum, neq; subter madescebat æreus axis
Hunc vero ad Achivorum naves agiles ferebant equi
Est autem quoddam specus latum profundi *in* gurgitibus
Inter Tenedum & Imbrum asperam, (maris
Ibi equos stitit Neptunus quatiens terram,
Solutos ex curribus, juxtaq; divinum posuit pabulum
Ad edendum, circa autem pedes pedicas posuit aureas,
Quæ nec frangi nec solvi poterant, ut firmiter expectarent
Redeuntem regem, hic autem ad exercitum ivit Achivorum,
Trojani autem flammæ similes conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem perpetuo alacres sequebantur,
Valde strepentes, valde resonantes: sperantes naves Achivorũ
Capturos se esse, occisurosq; apud ipsas omnes Achivos.
Sed Neptunus terram cingens, quatiens terram,
Argivos concitabat profundo è mari veniens,
Assimulatus Calcanti corpore & indefessa voce,
Ajaces primos alloquutus est promptos & ipsos,

Neptunus Ajaces animat.

Ajaces, vos quidem servabitis exercitum Achivorum;
' Fortitudinis memores, non autem lethalis fugæ.
' Alibi quidem ego non timeo manus duras
' Trojanorũ qui magnũ murum transcenderunt *suo* agmine
' (Sustinebunt enim omnes fortes Achivi)
' Hac parte vero gravissime extimesco nequid patiamur,
' Qua hic furiosus flammæ similis imperat

' Hector,

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων.
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη,
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
Χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην * εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου· γρ. ἰΰκτον.
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Λύσας ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ, πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν,
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι, ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι, δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
„ Αἴαντε σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
„ Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
„ Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
„ Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
„ Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
„ Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
„ Ἧ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει

' Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *se* esse,
' Vobis autem sic deorum aliquis in mentibus faciat,
' Ut & ipsi persistatis fortiter, & hortemini alios:
' Ita enim quantumvis alacrem repelleretis à navibus
' Velocibus, etsi eum Jupiter ipse incitet.
Dixit, & sceptro, terram continens, terræ quassator
Ambos tangens implevit robore forti,
Membra autem fecit levia, pedes & manus desuper.
Ipse autem ut accipiter pernix concitatur ad volandum
Qui à prærupta petra præaltaque levatus,
Properat per campum insequi avem alius generis:
Sic ab his digressus est Neptunus quatiens terram.
Ex ipsis duobus autem sensit prius Oilei *filius* celer Ajax,
Protinus autem Ajacem alloquutus est Telamoniũ filium:
Ajax, quoniam aliquis nobis deorũ qui Olympũ habitant
' Vati assimilatus, jubet apud naves pugnare:
' Neque hic Calchas est vates augur:
' Vestigia enim retro pedum & surarum
' Facile cognovi abeuntis: faciles cognitu autem dii *sunt*
' Atque mihi ipsi animus in pectoribus dilectis
' Alacrior ad pugnam & ad prælium est:
' Appetunt etiam pugnam subter pedes & manus supra.
Hunc autem excipiens alloquutus est Telamonius Ajax:
' Sic nunc & mihi in hastam manus invictæ (pedibus
' Imp. magno feruntur: & mihi robur movetur, subter autem
' Impellor ambobus paratus sum autem & solus
' Cum Hectore Priamide perpetuo alacri pugnare.
Dum hi quidem talia inter se dicebant
Pugnæ studio læti, quod ipsis deus immiserat animo:
Interim retro existentes Neptunus concitavit Achivos
Qui apud naves veloces reficiebant charum animum:
Quorum simul gravi labore chara membra soluta erant
Et ipsis dolor in animo oriebatur aspicientibus
Trojanos qui magnum murum transcenderant *suo* agmine,
Hos illi inspicientes sub superciliis lacrymas fundebant:
Non enim putabant *se* effugituros è clade: sed Neptunus
Facile interveniens fortes concitavit phalanges,
Ad Teucrum prius & Leitum venit adhortans,
Peneleumque heroem, Thoantemque Deipyrumque
Merionenque, & Antilochum, peritos belli:
Hos ille incitans verbis alatis alloquutus est, (quidem
Neptunus Achivos excitat.
Pudendum vobis Argivi adolescentes juvenes: vobis e-
' Pugnantibus confidebam salvas fore naves nostras:
' Sin vos prælium intermittatis perniciosum,

‘Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
‘Σφῶϊ δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
‘Αὐτώθ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
‘Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
‘Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Η, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω * κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο, *γρ. κακοφαὶς.*
Γυῖα * δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. *γρ. ἧκεν.*
Αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὥς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν.
‘Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
‘Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι·
‘Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής.
‘Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
‘Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
‘Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
‘Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
‘Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
‘Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
‘Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
‘Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι, μενοινώω δὲ καὶ οἶος
‘Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον.
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Αἰδὼς Ἀργεῖοι κοῦροι, νέοι, ὔμμιν ἔγωγε
‘Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
‘Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,

‘ Jam nunc illuxit dies quo à Trojanis domabimur,
‘ Pro dolor, magnum miraculum hoc oculis video,
‘ Terribile, quod nunquam equidem eventurum putabam,
‘ Trojanos ad nostras accedere naves; qui prius
‘ Fugacibus cervis similes erant quæ in sylva
‘ Lyncum, leopardarumque, luporumque escæ fiunt,
‘ Temere errantes, imbelles, neq; nati ad pugnam:
‘ Sic Trojani prius robur & manus Achivorum
‘ Expectare nolebant ex adverso, ne paululum quidem,
‘ Nunc vero procul ab urbe concavas ad naves pugnant
‘ Ducis ignavia, cessationeque militum:
‘ Qui cum illo contendentes, defendere nolunt
‘ Naves veloces, sed interficiuntur in ipsis.
‘ Sed si jam & omnino vere in culpa est
‘ Heros Atrides late regnans Agamemnon,
‘ Eo quod contumelia affecit pedibus celerem Peliden,
‘ Nobis quidem nullo modo licet cessare à prælio.
‘ Sed medeamur cito: medicabiles *sunt* mentes bonorum
‘ Vos autem minime honeste remittitis strenuam virtutem,
‘ Omnes fortissimi quum sitis per exercitum: nec equidem
‘ Cum viro litigarem qui à pugna cessaret,
‘ Imbellis quum sit: vobis autem indignor ex animo:
‘ O molles: mox jam aliquod malum facietis majus
‘ Hac cessatione: quare in mentibus reponite singuli
‘ Pudorē & reprehensionē: jam enim ingens certamen ortū
‘ Hector jam apud naves in prælio strenuus pugnat (est,
‘ Fortis, effregit vero portas & longum vectem.
Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos,
Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperasset interveniens,
Neque Minerva populos impellens: nam præstantissimi
Delecti Trojanosq; & Hectorem generosum exceperunt
Munientes hastas hastis, clypeos clypeis densis:
Clypeus itaq; clypeo hærebat, galea galeæ, viro vir:
Tangebant se cristatæ ex setis equinis cassides splenden.
Nutantium: adeo densi constiterunt inter se. (conis
Hastilia autem crispabantur audacibus à manibus
Concussa; illi autem animis ibant rectà parati ad pugnam.
Trojani vero prius verberarunt conferti: præibat autē Hect.
Contra ruens: *lapis* rotundus veluti de scopulo *convulsus*
Quem à summo montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
Alteq; subsiliens volat, resonatq; sub ipso (veniat
Sylva: hic autem sine impedimento currit continua donec

In

‘Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
‘Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
‘Δεινόν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
‘Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τοπάρος περ
‘Φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
‘Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤια πέλονται,
‘Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη.
‘Ὣς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
‘Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον οὐδ' ἠβαιόν·
‘Νῦν δ' ἑκάθεν πόλιος, κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται, Hector suos cohortatur.
‘Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
‘Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
‘Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
‘Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
‘Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
‘Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
‘Ἡμέας γ' οὔπως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
‘Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
‘Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
‘Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
‘Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
‘Λυγρὸς ἐών, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
‘Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον,
‘Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
‘Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
‘Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
‘Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὥς ῥα κελευτιόων, γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος, οἳ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες, λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ, γρ. ὤσει.
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης.
Ὕψι τ' ἀναθρῴσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ.
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται

In planitiē, tunc vero nequicquā volvitur, impulsus quamvis
Sic Hector hactenus quidem minabatur usque ad mare
Facile se perventurum ad tentoria & naves Achivorum
Occidentem: sed postquam in densas incidit Phalanges,
Stetit valde firmiter hærens, at adversi filii Achivorum,
Percutientes ensibusque & hastis ancipitibus
Repulerunt eum à se, is cedens repulsus est;
Clamavit autem alte Trojanis vociferans:
Hector suos cohortatur. Trojani, & Lycii & Dardani bellicosi,
' Perstate, non diu me sustinebant Achivi,
' Quamvis valde instar turris sese instruxerint;
' Sed puto cedent sub hasta, si vere me
' Incitavit deorum optimus altitonans maritus Junonis.
Deiphobum incassum ferit Meriones. Sic fatus, commovit robur & animum uniuscujusque,
Deiphobus autem inter hos valde animosus ivit
Priamides: ante autem tenebat scutum undiq; æquale,
Leviter pedibus procedens, & sub clypeo progrediens.
Meriones autem in eum collimavit hasta lucida,
Et assequutus est (neq; aberravit) ad scutum undiq; æquale
Taurinum, id autem minime penetravit: sed multo prius
In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus vero
Scutum taurinum removit à se: timuit autem animo
Hastam Merionis bellicosi: heros vero
Retro sociorū ad agmen recessit indignatus est autē graviter
Propter utrumque, victoriáq; *amissam*, & hastā, quā fregerat.
Perrexit vero ire ad tentoria & naves Achivorum,
Allaturus hastam longam, quam ille in tentoriis reliquerat:
Alii vero pugnabant; clamor autem immensus ortus est,
Teucer Imbrium interficit. Teucer autem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium bellatorem, divitiis equorum Mentoris filium:
Habitabat autem Pædæum antequā venissent filii Græcorū:
Filiam vero Priami spuriam habebat Medesicasten.
Sed postquā Danaorū naves venerūt utrinq; remis impulsæ
Rursus ad Ilium venit, & excellebat inter Trojanos;
Habitabat autem apud Priamū, qui eum honorabat æquè *ac* filios
Hunc filius Telamonis sub aurem hasta longa
Læsit, evulsitq; hastam: ille retro cecidit, fraxinus tanquam
Quæ montis in vertice procul apparentis
Ære incisa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit: circum autē ipsum sonuerunt arma insignia ære.
Teucer vero accurrit cupiens arma exuere:
Hector autem in accurrentem jaculatus est hasta lucida:
Sed is ex adverso conspicatus declinavit æream hastam
Paululum: hic vero Amphimachum Cteati filium Actorionis

Veni-

Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ εἷος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης,
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
‘Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
‘Παρμένετ'· οὔ τι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί.
‘Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
‘Ἀλλ' ὀΐω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
‘Ὦρσε θεῶν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα * πάντοσε ἴσην, γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Κοῦφα ποσὶ προβιβάς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ.
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα * πάντοσε ἴσην
Ταυρείην· τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ, Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
Ἥτ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ τεμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος * ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· γρ. ὀρέξατο.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,

Νισσόμενον

Hector Amphimachum interficit

Venientem ad pugnam in pectore percussit hasta :
Insonuit autem lapsus, sonuerunt vero arma super ipso.
Hector autem accurrit ut galeam temporibus aptatam
De capite raperet magnanimi Amphimachi.
Ajax autem ruentem petiit hasta lucida
Hectorem: sed nulli parti corporis adacta est: totus enim ære
Horrendo tectus erat : hic autem scuti umbonem percussit :
Retrusit autem ipsum robore magno : ille vero cessit retro
Ab utroq; cadavere : hæc autem extraxerunt Achivi :
Amphimachum quidem Stichias divinusque Menestheus,
Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achiv.
Imbrium vero Ajaces cupidi impetuosæ pugnæ,
Sicut duo capram leones à canibus serratos dentes habenti-
Rapientes ferunt per virgulta densa, (bus
Alte supra terram in maxillis tenentes :
Sic hunc alte tenentes duo Ajaces armati,
Arma spoliârunt : caput autem tenera à cervice
Amputavit Oiliades iratus *propter* Amphimachum :
Jecit vero ipsum instar globi contorquens per turbam :
Hectoris autem ante pedes cecidit in pulveribus.
Et tunc jam in animo Neptunus iratus est
Nepote cæso in gravi pugna.
Perrexit vero ire ad tentoria & naves Achivorum,
Hortaturus Danaos, Trojanis autem dolores parabat.
Idomeneus vero ei hasta inclytus occurrit
Rediens à socio qui ei nuper è bello
Venerat in poplite vulneratus acuto ferro. (cepisset
Hunc quidem socii asportarant: hic a medicis postquá præ-
Redibat ex tentorio : adhuc enim pugnæ cupiebat
Interesse, hunc autem alloquutus est rex Neptunus,
Assimilatus voce Andræmonis filio Thoanti,
Qui *in* tota Pleurone & excelsa Calydone
Ætolis imperabat, deusq; tanquam honorabatur vulgo.

Neptuni cum Idomeneo colloquium.

' Idomeneu, Ctetensium princeps, quonam tibi minæ
' Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum ?
' Hunc rursus Idomeneus Cretensium dux contra alloq. est
' O Thoa, nullus vir nunc culpandus, quantum equidem,
' Intelligo : omnes enim scimus præliari. (pigritiæ
' Neq; quenquam timor detinet exanimans, neq; quisquam
' Cedens, recusat bellum malum, sed ita nimirum
' Gratum est præpotenti Jovi,
' Inglorios perire procul à Peloponneso hic Achivos,
' Sed Thoa, quandoquidem ante bellicosus fuisti,
' Impellereq; soles & alium, ubi negligentem videris :

' Ideo

Νισόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο· γρ. ὠρέξατο
Αἴας δ' ὁρμηθέντος· ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος, ἀλλ' οὔ πῃ χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼ δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
Ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν· σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
‘Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
‘Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν·
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
‘Ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
‘Γινώσκω, πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν.
‘Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
‘Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
‘Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
‘Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
‘Ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα·
‘Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·

‘Τῷ

‘ Ideo nunc & perge ipse, & hortare virum quemque.
Huic autem respondit postea Neptunus quatiens terram,
‘ Idomeneu, utinam non ille vir amplius revertatur
‘ E Troja, sed ibi canum ludibrium fiat,
‘ Quicunque in die hoc voluntarius cessat pugnare.
‘ Sed age, armis sumptis huc veni, hæc autem simul opor-
‘ Maturare, ecquid prodesse queamus licet duo soli
‘ Collatæ enim vires prosunt virorum etiam valde timid.
‘ Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, hic quidem rursus abiit deus ad pugnã virorum:
Idomeneus auté quando jam ad tentorium pulchrum venit
Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitq; duo hastilia:
Perrexit autem ire fulguri similis, quod Saturnius
Manu accipiens concussit à splendido Olympo,
Ostendens signum hominibus: conspicui autem ejus radii;
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei famulus bonus obviam venit
Prope adhuc tentorium: nam hastam æream ibat
Allaturus, hunc autem alloquuta est vis Idomenei,
‘ Merione, Moli fili, pedibus celer, amicissime sociorum, — Idomeneo occurrit Meriones.
‘ Cur venisti, prælioque deserto & pugna?
‘ Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?
‘ An alicujus rei nuntius ad me venisti? at ne ipse quidem
‘ Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.
Hunc vero rursus Meriones prudens contra alloquutus est,
‘ Idomeneu, Cretensium princeps loricatorum,
‘ Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,
‘ Allaturus: eam enim jam confregimus quam prius habe-(bam,
‘ Scutum Deiphobi feriens superbi.
Hunc vero rursus Idomeneus Cretensiũ dux contra allo-(quutus est
‘ Hastas quidem si volueris unam & viginti invenies,
‘ Stantes in tentorio ad parietes lucentes,
‘ Trojanas, quas à cæsis abstuli: non enim puto
‘ A viris hostibus longe stantem *me* pugnare,
‘ Ideo mihi hastæ *sunt* & scuta umbilicata,
‘ Et galeæ, & thoraces splendide nitentes.
Hunc auté rursus Meriones prudés contra alloquutus est,
‘ Et mihi apud tentorium & navem nigram *sunt*
‘ Multa spolia Trojan. sed non prope sunt ut capere possim
‘ Nam ne me quidem puto oblitum esse fortitudinis:
‘ Sed inter primos in pugna illustres viros reddente
‘ Sto, quando certamen oritur belli.
‘ Alium forte aliquem potius Achivorum loricatorum
‘ Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto.

Hunc

‘Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
‘Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
‘Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
‘Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
‘Ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
‘Σπεύδειν· αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
‘Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
‘Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῒ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί.
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
Οἰσόμενος, τὸν δὲ προσέειπε βίη Ἰδομενῆος,
‘Μηριόνη Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ φίλταθ' ἑταίρων,
‘Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
‘Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
‘Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
‘Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
‘Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
‘Ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
‘Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον,
‘Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.
‘Δούρατα * γ' αἴ κ' ἐθέλῃσθα καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις
‘Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ * πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, γρ. δ'.
‘Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀπαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω γρ. πεφ-
‘Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν. ανόντα.
‘Τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
‘Καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
‘Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
‘Πόλλ' ἔναρα Τρώων, ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
‘Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς·
‘Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
‘Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
‘Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
‘Λήθω μαρνάμενος· σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.

Hunc vero Idomeneus Cretensium dux contra alloqu. est,
' Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
' Si enim nunc apud naves deligeremur omnes fortissimi
' Ad insidias, (ubi maxime virtus perspicitur virorum:)
' Ubi & quis timidus vir, & quis fortis facile apparet.
' Nam ignavi mutatur color aliter alias,
' Neq; ei quiete ut sedeat continetur in mentibus animus
' Sed mutat sedes, & in utrunque pedem sedet,
' Intusque ei cor valde in pectoribus pulsat,
' Mortem suspicanti, stridor autem fit dentium:
' Strenui vero neq; mutatur color, neque valde
' Timet, postquam primum ingressus fuerit insidias virorum
' (Optat autem cito misceri in prælio acri)
' Ne ibi quidem tuum robur & manus *quis* vituperarit.
' Nam sive eminus sive cominus, pugnans vuln. fueris,
' Non in cervicem à tergo cadat telum, neq; in dorsum
' Sed vel pectoribus vel ventri occurrat
' Ulterius ruentis ad turbam pugnantium in prima acie.
' Sed age, ne hæc dicamus infantes tanquam
' Stantes ne aliquis supra modum indignetur:
' Sed tu ad tentorium profectus cape validam hastam.
Sic dixit: Meriones autem veloci par Marti,
Celeriter è tentorio sustulit æream hastam,
Ivit autem ad Idomeneum valde belli curam habens.
Qualis autem perniciosus Mars ad bellum accedit,
Ipsumq; terror charus filius simul validus & impavidus
Comitatur (qui terret fortem licet bellatorem:)
Qui quidem è Thracia in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos: neque hi quidem
Exaudierunt utrosque: alteris vero gloriam dederunt:
Tales Merionesq; & Idomeneus duces virorum
Ibant in bellum, armati splendenti ære,
Hunc & Meriones prior verbo alloquutus est,
' Deucalide, qua parte cupis ingredi multitudinem?
' An ad dextram totius exercitus, an per medios,
' An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeo
' Indigere bello capite comatos Achivos.
Hunc a. rursus Idomeneus Cretensium dux alloquutus est,
' Navibus quidem in mediis *qui* auxilientur sunt & alii,
' Ajacesq; duo Teucerq; qui præstantissimus Achiv. *est*.
' Arte jaculandi, strenuus autem in stataria pugna.
' Qui satis repellent etiam studiosum pugnæ
' Hectorem Priamidem: etsi valde fortis est.
' Arduum ei erit valde licet cupido pugnandi,

De ignavo & strenuo milite.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
‘Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι, τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
‘Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
‘Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν·
‘Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη·
‘Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
‘Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
‘Ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
‘Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
‘Κῆρας ὀϊομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
‘Τοῦ δ' ἀγαθοῦ, οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
‘Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν.
‘Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·)
‘Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο,
‘Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
‘Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
‘Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε
‘Πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
‘Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς
‘Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
‘Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
Ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώ γε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν.
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ·
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
‘Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον,
‘Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
‘Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὕτω
‘Δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
‘Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
‘Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ' ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
‘Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
‘Οἵ μιν ἅδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
‘Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
‘Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

‘Κείνων

' Illorum superare fortitudinem & manus duras
' Navesque postea incendere: modo non ipse Saturnius
' Injiciat ardentem torrem navibus velocibus.
' Viro autem non cesserit magnus Telamonius Ajax
' Qui mortalis sit & edat Cereris munus,
' Ferroque obnoxius magnisque saxis:
' Nam nec Achilli fortissimo cederet (contendere
' In stataria *pugna* quidem: pedibus a. nullo modo potest
Nobis vero huc ad sinistrã cursum dirige exercitus ut citiss.
Videamus, an alicui gloriam præbeamus an quis nobis.
Sic dixit: Meriones autem veloci similis Marti
Cœpit ire donec pervenerunt ad exercitũ quo ipsum jusser.
Hi a. postquã Idomeneũ viderunt flammæ similem fortitud.
Ipsum & famulum cum armis decoris,
Hortantes per turbam in ipsum omnes iverunt:
Horum autem par ortum est certamen ad puppes navium.
Veluti a. quando à stridulis ventis *agitatæ* festinant procellæ
Die illo quum plurimus pulvis *est* per vias,
Qui simul pulveris magnam excitant caliginem:
Sic sane horum conflixit pugna: cupiebant autem in animo
Invicem *se* per turbam interficere acuto ferro,
Horruit autem pugna perniciosa hastis (perstringebat
Longis, quas tenebant incidentes corpora: oculos autem
Splendor æris, galeis à lucentibus,
Thoracibusque nuper politis, scutisq; splendidis
Congredientium simul: valde animosus esset,
Qui tunc gauderet videns laborem neque tristaretur.
Illi vero discordantes duo Saturni filii fortes,
Viris heroibus fecerunt dolores graves.

Jupiter & Neptunus diversis favent.

Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam
Honorans Achillem pedibus celerem: neq; vero hic omnino
Volebat populum perdere Achaicum, Ilium ante:
Sed Thetin honorabat, & filium magnanimum.
Argivos autem Neptunus excitabat interveniens,
Clam emersus è cano mari, moleste enim ferebat, *eos*
A Trojanis domari: Jovi autem vehementer iratus erat.
Sane quidem utriq; eorum idem genus, eademq; patria
Sed Jupiter prior natu erat, & plura noverat,
Quocirca etiam palam quidem auxiliari cavebat,
Clam vero semper concitabat *eos* per exercitum viro simil.
Illi autem pugnæ validæ & æquabiliter perniciosi belli
Funem extremum implicantes super utrosq; tetenderunt.
Infrangibilemq; insolubilemq; qui multorum genua solvit,
Tunc semicanus quamvis existens, Danaos hortans,

Idome-

Κεῖνον νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ * δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, γρ. ἦκα.
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἔστιν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
Εἴδομεν, ἤ τινι εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἦρχ' ἦμος ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει·
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι,
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας, ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων * ἀπὸ λαμπομενάων, γρ. ἀπὸ λαμπομένων.
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ γ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἷα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα·
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε·
Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν · ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν,
Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας,

Idomeneus Othryoneum interficit.

Idomeneus Trojanis insiliens in fugam impulit:
Interfecit enim Othryoneum ex Cabeso, qui aderat,
Qui sane nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum forma optimam
Cassandram, indotem, pollicebatur autem magnum opus,
Ex Troja invitos expulsurum se filios Achivorum.
Huic senex Priamus promisit, & annuit
Daturum esse: ille vero pugnabat promissionibus fretus.
Idomeneus autem in ipsum collimavit hasta lucida, (thorax
Et percussit sublimi gradu incedentem assequutus, nec juvit
Æreus quem gestabat: medio autem in ventre fixit:
Sonuit vero lapsus: hic autem insultavit clamavitque,
'Othryoneu, supra jam te mortales laudo omnes,
'Si vere jam omnia perficies quæ pollicitus es
'Dardanidæ Priamo: is vero promisit filiam suam:
'Quin nos quoque hæc eadem pollicita perficeremus
'Daremusque filiarum Atridæ forma præstantissimam
'Ex Argis adducentes ut in uxorem ducas, si quidem no-
'Ilium destruxeris bene habitatam urbem. (biscum
'Sed sequere, ut in navibus paciscamur pontigradis
'De nuptiis, quoniam non tibi soceri mali sumus.
Sic fatus, pede traxit per fortem pugnam

Asium interficit Idomeneus.

Heros Idomeneus: huic vero Asius venit vindex,
Pedester ante equos: hos autem spirantes ad humeros
Semper tenebat auriga famulus: hic vero cupiebat animo
Idomen. percutere; sed *Idomeneus*, occupans eũ, percussit hasta
Ad jugulum sub mento: penitus autem hastam transegit.
Cecidit autem sicut quando aliqua quercus cecidit, vel po-
Vel pinus alta quam in montibus opifices viri (pulus,
Amputarunt securibus recenter acutis, navale lignum ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat extensus,
Fremens, pulverem carpens mordicus cruentum. (bat,
Ipsius autem auriga perculsus est mentibus, quas ante habe-
Neque is audebat hostium manus vitans,
Retro equos vertere: hunc vero Antilochus bellicosus
Hasta medium transfixit assequutus: neq; juvit thorax
Æreus quem gerebat: medio autem in ventre fixit.
Sed hic anhelans affabre facto excidit curru,
Equos vero Antilochus magnanimi Nestoris filius
Abegit à Trojanis ad bene ocreatos Achivos.
Deiphobus autem valde prope venit Idomeneum
Propter Asium tristatus & jaculatus est hasta lucida.
Sed hic quidem ex adverso conspicatus, vitavit æreã hastam
Idomeneus: occultatus est enim sub scuto undiq; æquali,

Quod

Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μεταλμενος ἐν φόβον ὦρσε.
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι, ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών, οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' * ἐν γαστέρι πῆξε. γρ. ἐνί.
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε,
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
‘Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
‘Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
‘Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
‘Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
‘Ἄργεος ἐξαναγόντες ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
‘Ἰλίου ἐκπέρσῃς * εὐναιόμενον πτολίεθρον, γρ. ἐῢ ναιόμενον.
‘Ἀλλ' ἕπεο, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
‘Ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς, τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ,
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, * διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν. γρ. διαπρό.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών, οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' * ἐν γαστέρι πῆξεν. γρ. ἐνί.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐΐσῃ,

Quod hic in coriis boum & splendido ære
Rotundum portabat, duobus manubriis aptatum,
Sub hoc totus latuit: supervolavit autem ærea hasta,
Aridum autem ejus clypeus attingente resonuit
Hasta, neque incassum sane gravi manu emisit:
Sed percussit Hyppasidem Hypsenorem pastorem populorū *Deiphobus Hypsenorem interficit*
In hepar sub præcordiis: mox autem genua solvit.
Deiphobus vero mirifice gloriabatur, alte clamans,
' Non utiq; inultus jacet Asius, sed ipsum dico (fortem
' Quamvis ad Plutonē descenderit, qui portas habet valid.
' Gavisurum esse in animo, quoniam ei dedi comitem.
Sic dixit: Argivis autem dolor factus est jactantis *causa*,
Antilocho autem maxime bellicoso animum commovit
Haud tamen tristatus quamvis suum neglexit socium,
Sed currens tutatus est, & ei scutum objecit.
Hunc quidem deinde subeuntes duo amabiles socii
Mecistheus Echii filius, & generosus Alastor,
Naves ad concavas, portarunt, graviter gementes.
Idomen. autem non remittebat vires magnas, cupiebat verò
Vel aliquem Trojanorum obscura nocte tegere, (semper
Vel ipse cadere depellens exitium Achivis.
Tunc Æsyetæ à Jovi nutriti charum filium
Heroen Alcathoum, gener autem erat Anchisæ, *Idomeneus Alcathoum interficit*
Maximamque natu duxit filiarum Hippodamiam,
Quam valde animo deligebat pater & veneranda mater
In domo: *supra* omnem enim æqualium cœtum præstabat
Pulchritudine & operum scientia & prudentia: quare &
Duxit vir optimus in Troja lata. (ipsam
Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,
Decipiens oculos lucidos: ligavit autem illustria membra:
Neq; enim retrò fugere poterat, neq; declinare:
Sed tanquam columnam vel arborem altam
Intrepide stantem, *ad* pectus medium vulneravit hasta
Heros Idomeneus: fregit autem ei circa loricam
Æream, quæ ei ante à corpore arcebat mortem.
Jam tunc aridum sonuit fissa ab hasta:
Resonuit autem lapsus: hasta vero in corde fixa est,
Quod ipsi palpitans etiam extremam partem quassavit
Hastæ: tunc autem deinde remisit impetum *ejus* fortis Mars.
Idomeneus vero tolerabiliter gloriabatur, alte clamans,
Deiphobe, num videtur aliquid memorandum
' Tres pro uno occisos esse? quoniam tu gloriaris inan.
' O bone & ipse contrarius consiste mihi
' Ut videas qualis Jovis soboles huc venio,

'Qui

Τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ,
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος, οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἕ φημι
Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
Ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου·
Ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεί,
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς,
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν.
Τὴν *περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πάσας γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο — γρ. ποτὶ.
Κάλλει καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
Θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ *ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι· — γρ. ἐξ ὀπίσω.
Ἀλλ' ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
Ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα *δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι — γρ. δή τοι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι *αὔτως· — γρ. καὶ δή τι σ'. γρ. οὕτως
Δαιμόνι'· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο, — Δαίμονιε.
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,

‘ Qui primus Minoa genuit Cretæ custodem;
‘ Minos autem rursus genuit filium inculpatum Deucalionem,
‘ Deucalion autem me genuit multis viris regem
‘ Creta in lata ; nunc vero huc naves vexerunt,
‘ Tibique malum & patri & aliis Trojanis.
Sic dixit : Deiphobus autem bifariam deliberavit,
An aliquem alicubi Trojanorum socium assumeret magnanimorum
Regressus, an experietur & solus.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Ire ad Æneam : hunc vero postremum invenit *in* turba
Stantem ; semper enim Priamo iratus erat divino,
Quod sane strenuum existentem inter viros, nihil honorabat,
Prope autem stans verbis velocibus *eum* alloquutus est,
Ænea, Trojanorum princeps, nunc te plane oportet
Socero auxiliari, si quid te gloria tangit.
Sed sequere, Alcathoo auxiliemur, qui te olim,
Socer existens, nutrivit in ædibus parvulum existentem
Hunc vero tibi Idomeneus hasta inclytus interfecit.
Sic dixit : huic vero animum in pectoribus concitavit,
Ivit autem ad Idomeneum valde pugnandi cupidus.
Sed non Idomeneum metus corripuit puerulum veluti
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum venientem multum virorum
Loco in deserto : horret autem dorso superne,
Oculi vero ei igne lucent, ac dentes
Acuit, repellere promptus canes, atque etiam viros :
Sic manebat Idomeneus hasta inclytus (neq; retrocessit,)
Æneam advenienté *in* prælio agilem : vocabat autem socios
Ascalaphumq; aspiciens, Aphareumq; Deipyrumque,
Merionenq; & Antilochum, peritos belli,
Hos hic adhortans verbis velocibus alloquutus est,
‘ Adeste amici, & mihi soli succurrite. timeo autem graviter
‘ Æneam antecedentem pedibus celeré, qui me aggreditur,
‘ Qui valde fortis est in pugna, *ad* viros interficiendum :
‘ Atq; obtinet juventæ florem, quæ res robur maximum :
‘ Si enim eadem ætate atque hoc animo essemus,
‘ Statim vel referret magnam gloriam vel referrem.
Sic dixit: hi auté omnes unú mentibus animum habentes,
Propinqui steterunt, clypeos humeris acclinantes;
Æneas autem ex altera parte hortatus est suos socios
Deiphobumq; Parinq; aspiciens, & Agenorem divinum
Qui cum eo duces Trojanorum erant : at deinde
Copiæ sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes
Potum ductæ à pascuis, lætatur autem mente pastor :

Deiphobus Æneam sibi ascisset, ut Idomeneum aggrediatur.

Sic

Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
‘Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
‘Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
‘Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
‘Σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισιν Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει.
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
Γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τε μένει κολυσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας, ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Δεῦτε φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
‘Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν,
‘Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
‘Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
‘Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
‘Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν, αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕπονθ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.

Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,
Ut vidit copiarum agmen sequens seipsum:

Circa Alcathoi cadaver pugna.

Hi autem pro Alcathoo cominus conflixerunt
Longis hastilibus, circa pectora vero æs
Horrendum resonabat petentium in turba
Se invicem: duo autem viri bellicosi præter cæteros
Æneasque & Idomeneus similes Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ferro,
Æneas vero primus jaculatus est *in* Idomeneum,
Sed hic quidem ex adverso conspicatus evitavit æream ha-
Cuspis autem Æneæ vibrata in terram (stam
Abiit, quoniam vana forti e manu irruit,
Idomeneus autem Oenomaum percussit ad ventrē medium;
Rupit vero thoracis concavitatem, intestina autem æs
Diffidit: hic v. in pulver. lapsus prehendit terrā palma manus
Idomeneus autem ex mortuo quidem longam hastam
Evulsit, neque item alia potuit arma pulchra
Humeris auferre, urgebatur enim telis:
Non enim amplius firma membra pedū erant curs. capessen,
Sive ut repeteret suam lanceam, sive ut alterius vitaret,
Ideoq; in stataria pugna quidem arcebat sævum diem,
Ad effugiendum a. non amp. facile pedes *eum* fereb. è bel.
Hunc vero pedetent. abeuntem jaculatus est hasta lucida

Deiphobus Ascalaphum Martis filium interfecit.

Deiphobus: odium namque ejus perpetuo retinebat.
Sed hic tunc aberravit, Ascalaphum autem percussit hasta,
Filium Martis, per humerum vero valida hasta (manus
Penetravit: hic autē in pulver. lapsus prehend. terram palma
Neq; dum quicquam audiverat clamosus fortis Mars
De filio suo qui ceciderat in forti pugna:
Sed is summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis retentus ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à bello.
Illi autem circa Ascalaphum cominus ruunt:
Deiphobus quidem ab Ascalapho galeam lucidam
Rapuit, Meriones vero veloci similis Marti,
Hasta brachium verberavit insiliens, exq; manu
Acuta galea humi resonuit prolapsa.

Meriones Deiphobum vulnerat

Meriones autem denuo insiliens vultur tanquam,
Extraxit imo brachio validam hastam,
Retro vero sociorum ad agmen cessit: hunc autem Polites
Germanus frater medium circumplexus
Eduxit bello tristi, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & bellum
Stabant aurigamq; & currus ornatos habentes,

Qui

Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος.
Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ'· ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι.
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος, ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης,
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης·
Αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·

Οἳ

Qui hunc ad civitatem vehebant graviter lamentantem,
Afflictum, sanguis vero ex modo vulnerata fluebat manu.
At cæteri pugnabant: clamor autem immensus ortus est.
Æneas vero in Aphareum Caletoriden irruens
Ad jugulum ferit contra se versum acuta hasta.
Inclinatum est a. in alterā partē caput, clypeusq; sequutus est
Et galea: circa autem eum mors fusa est exitialis.
Antilochus vero Thoonem terga vertentem observans,
Vulneravit petens: venam autem totam abscidit,
Quæ per dorsum currens, perpetuo ad cervicem pervenit,
Hanc totam ascidit: hic autem supinus in pulveres
Decidit ambas manus dilectis sociis extendens.
Antilochus autem accurrit & abstulit arma ab humeris,
Circumspiciens. Trojani autem circumstando aliunde alius
Pulsabant scutum latum, pulchrum, neque poterant
Intro perstringere tenerum corpus sævo ferro,
Antilochi, diligenter enim Neptunus quatiens terram
Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.
Non enim unquam seorsim ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur, neq; ei hasta stabat quiete, sed valde semper
Quassata flectebatur: observabat autem animo suo
Aut eminus aut cominus aliquem invadere.
Sed non latuit Adamanta observans in agmine
Asiaden, qui ei percussit scutum medium acuto ære
Cominus impetum faciens: debilitavit autem ejus cuspidem
Cæruleis crinib. Neptunus, vitā *Antilochi* nolēs *ei* concedere:
Et dimidium quidē ibi mansit, tanquam sudes igne præusta,
In scuto Antilochi: alterū vero dimidium jacebat super terra
Retro autem sociorum ad agmen cessit mortem fugiens:
Meriones porro abeuntem insequens vulneravit hasta
Pudenda inter & umbilicum, ubi maxime
Est Mars *i. plaga* gravis ærumnosis hominibus:
Ibi ei hastam infixit: hic autem sequens circa hastam
Palpitabat, velut quum bos, quem *in* montibus bubulci viri
Vinculis nolentem vi ligantes ducunt:
Sic iste verberatus palpitabat paululum, nec valde diu,
Donec ei ex corpore hastile evulsit quum prope accessisset
Heros Meriones: hujus vero tenebræ oculos texerunt.
Deipyrum autem Helenus ense cominus feriit ad tempus
Thracio, magno: galeam vero diffidit.
Hæc quidem excussa in terram decidit: & quidā Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam sustulit.
Hujus enim oculos obscura nox cooperuit.
Atridem porro dolor cepit *in* prælio strenuum Menelaum.

Ivit

Οἵ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔῤῥεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη· ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει.
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν
Ἤ τευ ἀκοντίσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο· τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Ivit autem minitans Heleno heroi regi,
Acutam hastam vibrans: ille vero arcum adduxit.
Ambo itaq; simul concurrunt, alter quidem hasta acuta
Cupiebat jaculari, alter vero nervo *emissa* sagitt.
Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta
Thoracis convexum: avolavit autem acerba sagitta.
Sicut vero quando à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ vel cicera,
Flatu à stridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai illustris
Multum rejecta longe volavit acerba sagitta.
Menelaus Helenum vulnerat
Atrides autem manu *in* prælio strenuus Menelaus
Eam percussit, quæ tenebat arcum politum: inq; arcu
E regione per manum adacta est ærea hasta.
Retro vero sociorum in multitudiedm cessit, mortem vitans
Manu suspensa: attrahebat autem fraxineam hastam.
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor.
Pisander à Menelao perimitur.
Ipsam vero colligavit pulchre circumvoluta ovis lana,
Funda, quam ei minister habebat pastori populorum.
Pisander autem rectè in Menelaum illustrem
Tendit: hunc autè ducebat fatum funestum mortis ad finem,
Ut à te Menelae sterneretur in gravi pugna.
Hi ergo quum proximi essent inter se concurrentes,
Atrides quidem aberravit, ipsiq; aversa est hasta:
Pisander vero scutum Menelai illustris
Percussit, neque penitus potuit æs trajicere.
Prohibuit enim scutũ latũ: fracta est autè in summa cuspide
Hasta, hic autem mentibus suis gavisus est, & sperabat vict.
Atrides vero extracto ense argenteis clavis distincto,
Insiliit in Pisandrum hic autem sub scuto accepit pulchram
Bipennem, ex bono ferro factam, oleaginum per manubriũ
Longum bene politũ; simul autem inter se congrediebantur.
Ille quidem galeæ conum percussit equinis setis hirsutæ
Summa sub crista ipsa: alter vero accedentem in fronte
Naso super extrem. crepuerunt autem ossa: at ei oculi
Ante pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulveres
Incurvatus est vero lapsus: hic autè calce in pectora ruens,
Armaq; exuit & glorians verbum loquutus est,
' Relinquetis demum sic naves Danaorũ celeribus equis u-
' Trojani perfidi, gravis insatiabiles pugnæ: (tentium
' Alio quidem flagitio & probro non caretis
' Quo me violastis improbæ canes neque animo
' Jovis altitonantis gravem veriti estis iram
' Hospitalis, qui aliquando vobis destruet urbem altam

' Qui

Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ' ἀκοντίσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν — γρ. Θρώσκωσι.
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον, ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας, τὸ δ' ἐφέλκετο * μείλινον ἔγχος. — γρ. χάλκεον.
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ·
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ, θανάτοιο τέλος δὲ,
Σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι· — γρ. διαπρό.
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρύ· κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ — γρ. ἔλπετο
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη καὶ * ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ, ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην, εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων * ἐφίκοντο· — γρ. ἀφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης,
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσι·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
‘ Λείψετέ θην οὕτω γε νῆας Δαναῶν ταχυπώλων
‘ Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς.
‘ Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
‘ Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
‘ Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
‘ Ξεινίου, ὅς τε ποθ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·

‘ Οἳ

'Qui meã uxorem quæ mihi virgo nupserat: & opes multas
' Nulla injuria lacessiti abduxistis, postquam amice tractati
' Nunc rursus in naves cupitis pontigradas (fulstis apud ipsa
' Ignem perniciosum jacere, occidereq; heroas Achivos:
' Sed aliquando coercebimini, cupidi quamvis a bello.
' Jupiter pater, (namq; te aiunt sapientia superare cæteros
' Homines atq; deos: à te autem hæc omnia manent)
' Ut jam viris gratificaris injustis
' Trojanis quorum animus semper impius *est*, neq; possunt
' Pugna satiari ex æquo perniciosi belli.
' Omnium quidem satietas est, & somni & amoris,
' Cantusque dulcis & egregiæ saltationis: (plere
' Quorum quidem quis etiam magis appetit desiderium ex-
' Quam belli: Trojani vero pugnæ insatiabiles sunt.
Sic loquutus, arma quidem à corpore cruenta
Diripiens sociis dedit Menelaus inculpatus:
Ipse vero retro iterum iens, propugnatoribus mistus est.
Tunc ei filius insilit Pylæmenis regis
Harpalion, qui patrem dilectum sequebatur bellans
Ad Trojam, neque rursus venit in patriam terram:
Qui tunc Atridæ medium scutum læsit hasta
Cominus, neque penitus potuit æs trajicere: (tans,
Retro autem sociorum in multitudinem cessit, mortem evi-
Undiq; circumspiciens ne quis corpus ære contingeret
Meriones autem *in* abeuntem misit æream sagittam,
Et vulneravit coxam ad dextram: at sagitta
E regione per vesicam sub os penetravit,
Subsidens autem ibi charorum in manibus sociorum,
Animam efflans, tanquam vermis supra terram (terram:
Jacebat extensus sanguisque niger effluebat, tingebat a.
Hunc quidem Paphlagones magnanimi curabant:
In currum vero collocatum duxerunt ad Ilium sacram
Dolentes: cumque ipsis pater ibat lacrymas fundens:
Ultio autem nulla ei contigit filii mortui.
Ob hunc autem interfectum Paris valde animo iratus est.
Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas:
Propter hunc is iratus emisit æratam sagittam.
Erat vero quidam Euchenor Polyidi vatis filius
Divesque fortisque, Corinthi domos habitans:
Qui bene sciens fatum perniciosum in navem ascendit,
Sæpe enim ei dixerat senex bonus Polyidus,
Morbo molesto interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideo simul gravem cædem declinabat Græcorum,

Harpalion à Meriore interficitur.

Euchenor à Paride interficitur.

‘Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον, καὶ κτήματα πολλὰ
‘Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
‘Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
‘Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
‘Ἀλλά ποθι σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος.
‘Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
‘Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται,
‘Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
‘Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
‘Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
‘Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
‘Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
‘Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
‘Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν. γρ. Ω.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων.
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι. γρ. διαμπερ.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιὸν, αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ,
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν·
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος·
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων·
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν.

Νοῦσον

Morbumq; molestum, ut non pateretur dolores animo?
Hunc percussit sub maxilla & aure: protinus autem animus
Abiit à membris, horrenda vero ipsum caligo occupavit,
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neq; norat
Quod ejus navium in sinistra parte profligabantur
Copiae ab Argivis (prope modū etiam victoria Achivorum
Erat: talis enim Neptunus terram continens & quatiens
Impellebat Argivos; insuperq; robore ipse auxiliabatur,)
Sed praestabat ubi primum portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutigerorum
Ubi erant Ajacisque naves & Protesilai
In littore maris cani subductae: at superne
Murus aedificatus erat humillimus ubi maxime
Acerrimi erant pugna, virique & equi.
Ibi Boeotii, & Jones longis vestibus utentes,
Locri, & Phthii, & clari Epei,
Alacriter irruentem in navibus arcebant: neq; poterant
Repellere à se flammae similem Hectorem divinum:
Alii quidem Atheniensium lectissimi inter eos autem
Praeerat filius Petei Menestheus: ipsum autē simul sequebat.
Phidasq; Stichusq; Biasq; magnus: sed *ante* Epeos,
Phylidesque Meges Amphionque Draciusque:
Ante Pthios autem Medonque Meneptolemusq; celer
Quorum alter, nothus filius Oilei divini
Erat Medon, Ajacis frater, & habitabat
In Phylace, terra procul à patria, virum quum occidisset
Fratrem Novercae Eriopidis quam habebat Oileus:
Alter vero Iphicli filius Phylacidae *erat*.
Hi quidem ante Pthios magnanimos armati
Ajacum conjunctio. Navibus auxiliantes cum Boeotiis pugnabant:
Ajax autem non jam ullo modo, Oilei velox filius,
Recedebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem:
Sed sicut in novali boves nigri compactum aratrum
Pari animo trahunt, circa autem ipsorum
Ima cornua multus emanat sudor:
Hos quidem jugum solum bene politum seorsum separat
Vadentes per sulcum: inciditur autem fundus arvi:
Sic hi congressi valde stabant inter se.
Sed Telamoniaden quidem multique & strenui
Populi sequebantur socii, qui ejus scutum excipiebant,
Quando ipsius laborq; & sudor genua occupasset.
Neq; vero Oiliaden magnanimum Locri sequebantur
Non enim ipsis in stataria pugna consistebat charus anim.

Non

Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον,
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε, Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο·
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ * παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕποντ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο
Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·

Polydamas Hectorem objurgat

γρ. Φυλείδης τε μέγης τ'

γρ. μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.

γρ. παρβεβαῶτε.

Scholiast ad Hesiod. 190. B.

Οὐ

Non enim habebant galeas æreas equinis setis hirsutas
Neque habebant scuta rotunda, & fraxineas hastas,
Sed arcubus & bene torta ovis lana
Ad Trojam simul secuti sunt freti, quibus deinde
Frequenter jacientes Trojanorum rumpebant phalanges;
Tum ergo illi quidem ante cum armis pulchris
Pugnabant, contra Trojanosq; & Hect. ære armatum,
Hi autem à tergo jacientes latebant, neq; pugnæ
Trojani recordabantur, conturbabant enim sagittæ.
Tum sane misere à navibus & tentoriis
Trojani recessissent ad Ilium altam,
Polydamas Hectorem objurgat
Nisi Polydamas audacem Hect. alloquutus esset astans,
‘ Hector indocilis es aliorum consiliis obtemperare,
‘ Quoniam tibi excellenter dedit deus bellica opera,
‘ Ideone etiam consilio vis præcellere cæteris ?
‘ At nullo modo simul omnia poteris tu solus consequi
‘ Alii enim tribuit deus bellica opera,
‘ Alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum,
‘ Alii v. in pectore posuit animum late prospiciens Jupit.
‘ Prudentem, cujus fructum multi percipiunt homines,
‘ Et civitates quoq; servat: præcipue autem ipse id agnos.
Et vero dicam ut videtur esse optimum.
‘ Undique circa te hostium causa corona flagrat.
‘ Trojani autem magnanimi postquam trans murum iverunt,
‘ Alii cessant cum armis, alii vero præliantur
‘ Pauciores cum pluribus, dissipati circa naves:
‘ Sed retrocedens voca huc omnes proceres,
‘ Deinde de summa rerum deliberabimus,
‘ An in naves multa transtra habentes irruamus,
‘ (Si quidem velit deus largiri victoriam) an deinde
‘ A navibus abeamus illæsi: certe enim ego
‘ Timeo ne hesternum exolvant Achivi
‘ Debitum: quoniam apud naves vir insatiabilis belli
‘ Manet, quem non amplius omnino à pugna cessat. puto.
Sic dixit Polydamas, placuit autē Hectori consilium salubr.
Continuo vero è curru cum armis desiliit in terram.
Et ipsum, edita voce verbis velocibus alloquutus est,
‘ Polydama, tu quidem hic contine omnes proceres,
‘ At ego illuc ibo, & occurram prælio,
‘ Mox vero revertar rursus, postquam bene iis imperav.
Dixit & digressus est monti nivali similis,
Inclamans, perq; Trojanos volabat & auxiliatores.
Hi autem ad Panthi filium fortem Polydamanta
Omnes accelerabant postquam Hectoris audiverunt vocem

Ille

Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους, καὶ μείλινα δοῦρα,
Αλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ,
Ιλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, * οἷσιν ἔπειτα — γρ. δ' επ μάλιστα.
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο, συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ενθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
‘Ἕκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
‘Οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
‘Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις * περιίδμεναι ἄλλων· — γρ. περιίδμεναι.
‘Αλλ' οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι. — γρ. ἔργα.
‘Αλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα * ἔργα,
‘Αλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν, * — Ἄλλῳ δ' ἐν στήθ.
‘Αλλῳ δ' ἐν στήθεσσι * τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
‘Ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι, — γρ. τιθεῖ.
‘Καί τε * πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω. — γρ. πολέας.
‘Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
‘Πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε. * — γρ. ἄριστον.
‘Τρῶες * δ' ἢ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν, — γρ. δὴ.
‘Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται — γρ. ἐπεὶ καὶ τεῖχος
‘Παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
‘Αλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
‘Ενθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
‘Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
‘Αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
‘Πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἔγωγε
‘Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
‘Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
‘Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους.
‘Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
‘Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὁρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς
Κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα,
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.

Ille vero Deiphobumque vimque Heleni regis,
Asiadenq; Adamanta, & Asium Hyrtaci filium
Ibat per propugnatores quærens sicubi inveniret.
Hos autem invenit non prorsus illæsos nec vivos:
Sed alii jam *ad* naves & puppes Achivorum,
Manibus Argivorum jacebant animabus amissis:
Alii a intra murum erant percussi *eminus* sauciatiq; cominus
Hunc vero protinus invenit pugnæ ad sinistram partẽ lacry.
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchricomæ.
Animantem socios & incitantem *ad* pugnandum,
Prope autem stans alloquutus est contumeliosis verbis,
'Infelix Pari, forma eximie, mulierose, deceptor,
'Ubi tibi Deiphobus, visque Heleni regis,
'Asiadesq; Adamas, & Asius Hyrtaci filius?
'Ubi & Othryoneus? nunc periit totum funditus
'Ilium altum: nunc tibi superest gravis pernicies.
'Hunc autem rursus alloquutus est Alexander divinus,
'Hector, quoniam tibi est animus insontem culpare:
Alias forte magis cessaturus à prælio
'Sum, quoniam ne me quidẽ prorsus imbellẽ genuit mater.
'Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
'Ex eo hic existentes congredimur cum Græcis
'Indesinenter: socii autem cæsii sunt quos tu requiris:
'Soli vero Deiphobusque visque Heleni regis
'Abierunt longis saucii hastilibus
'Ambo in manu: cædem vero avertit Saturnius.
'Nunc autem duc quo te cor animusque jubet: (puto
'Nos vero alacri admodum animo simul sequemur, neq;
'Virtutem desideratum iri, quantum quidẽ in nobis fuerit.
'Ultra vires autẽ non licet, quantumvis cupidum pugnare.
Sic fatus flexit fratris animum heros:
Cœperunt autem ire ubi maxime pugna & prælium erat,
Cebriones & inculpatus Polydamas,
Phalces, Orthæusque & divinus Polyphœtes,
Palmusque, Ascaniusque, Morusq; filii Hippotionis,
Qui ex Ascania glebosa venerant successores,
Die præcedente: tunc vero Jupiter impulit pugnare.
Hi autem ibant molestorum ventorum similes turbini,
Qui post tonitru patris Jovis vadit per campum,
Magno autem *cum* strepitu mari miscetur, insuntq; multæ
Undæ æstuantis multisoni maris
Turgidæ spuma albicantes, ante quidem aliæ, & post aliæ
Sic Trojani ante quidem alii stipati, & post alii
Ferro fulgentes una cum ducibus sequebantur:

Hector socios desiderat

Hector suis coactis hostes aggreditur.

Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτα.
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
'Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά·
'Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
'Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
'Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
'Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
'Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
'Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
'Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
'Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
'Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
'Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς·
'Οἴω Δηΐφοβός τε βίηθ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
'Οἴχεσθον μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
'Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
'Νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
'Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', * οὐδέ τι φημὶ
'Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι. γρ. οὐδέ τι.
'Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν·
Ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷε Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ,
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.

Hector autem præibat homicidæ similis Marti
Priamides: ante se vero habebat scutum undiq; æquale,
Pellibus densum: multum autem adaptatum erat æs:
Circum vero ejus tempora splendens movebatur galea:
Undiq; autem circum phalanges tentabat ingruens,
Si quo modo sibi cederent sub clypeo recte progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit late incedens,

Ajax Hectorem provocat.

'O bone, propius accede, cur terres ita
'Argivos? nequaquam profecto pugnæ imperiti sumus:
'Sed Jovis flagello malo domiti sumus Achivi,
'Sane quidem tibi animus sperat direpturum esse *te*
'Naves, attamen mox manus *ad* repellendum sunt & nobis,
'Profecto multo ante bene habitata civitas vestra
'Manibus à nostris captaque eversaque fuerit.
'Tibi vero ipsi dico instare *tempus* quando fugiens
'Supplicabis Jovi patri, & aliis immortalibus,
'Ut velociores accipitribus sint pulchre jubati equi *tui*,
'Qui te ad civitatē ferant pulverem excitantes *per* campum
Sic ei loquuto advolavit dextra avis
Aquila altivolans, acclamavit autem populus Achivorum
Confirmatus augurio: at respondit illustris Hector,

Hectoris ad Ajacem responsio.

'Ajax blaterator jactator, quid dixisti?
'Utinam enim ego sic Jovis filius ægidem gestantis
'Essem dies omnes, peperissetq; me veneranda Juno,
'Honorarer autem sicut honoratur Minerva & Apollo,
'Ut nunc dies hæc malum affert Argivis
'Omnibus valde, tuq; inter illos occideris si audeas
'Expectare meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
'Lacerabit: ac Trojanorum saturabis canes & aves
'Pinguedine & carnibus prostratus apud naves Græcorum
Sic utiq; loquutus præcessit, hi autem simul sequebantur
Clamore immenso: acclamarunt vero copiæ à tergo:
Argivi vicissim acclamabant, neq; obliviscebantur
Roboris sed expectabant Trojanorum invadentes optimos
Clamor a. utrorumq; pervenit ad æthera & Jovis splendor.

Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων,
‘Δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τί ἢ δειδίσσεαι αὔτως
‘Ἀργείους; οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν.
‘Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
‘Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
‘Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
‘Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
‘Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν, ἁλοῦσά τε περθομένη τε·
‘Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
‘Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
‘Θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
‘Οἵ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ, ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
‘Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
‘Αἴ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
‘Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
‘Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε, κακὸν * φέρει Ἀργείοισι γρ. οἴσει.
‘Πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
‘Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
‘Δάψει· ἀτὰρ Τρώων * κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς,
‘Δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. γρ. κορέσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

ARGUMENTUM XIV. LIBRI ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON secum assumptis vulneratis, & Nestore cum ipsis, exit ad prælium: Juno autem Cesto accepto à Venere, descendit, & Somno inducto sopit Jovem. Neptunus autem Græcis auxiliatur, & magna cædes fit Trojanorum: Ajax vero lapidis ictu Hectorem percutit, ille excreans sanguinem exanimatur. Ajax etiam Locrensis rem strenue gerit.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Ξ Jovem lecto, somnoque decipit Juno.

ALIA INSCRIPTIO.

Jovis fraus.

HOMERI ILIADOS. LIB. XIV.

Nestor prodit audito clamore ad spectaculum.

NESTOREM autem non latuit clamor, licet bibentem:
' Sed Æsculapiaden alatis verbis alloquutus est,
' Considera divine Machaon quomodo erunt hæc opera:
' Major jam apud naves clamor florentium juvenum.
' Sed tu quidem nunc bibe sedens rubrum vinum,
' Donec valida lavacra pulchricoma Hecameda
' Calefaciat, & abluat saniem sanguinolentam:
' At ego conscensa actutum cognoscam specula,
Sic fatus, clypeum accepit scite fabricatum filii sui.
Jacentem in tentorio Thrasymedis bellicosi,
Ære splendentem: ille autem tenebat scutum patris sui,
Accepit vero fortem hastam præfixam acuto ære.
Stetitq; extra tentorium, protinusq; inspexit rem indignam:
Hos quidem turbatos, illos vero turbantes retro,
Trojanos magnanimos: dirutus autem erat murus Achivo.
Veluti quum nigrescit pelagus magnum unda tacita,
Præsentiens stridulorum ventorum celeres motus
Temere, neq; sane pervolvitur in hanc neq; illam partem
Antequam aliquis certus descendat ex aere ventus.
Sic senex agitabat distractus in animo

Bifariam

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς ἐξέρχεται ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήττει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ, ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἤπαφεν Ἥρη.

ΑΛΛΗ.

Διὸς ἀπάτη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ξ. ῥαψῳδία.

Νέστορα δ' ὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης·
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
‘Φράζεο δῖε Μαχάον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
‘Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν·
‘Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
‘Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
‘Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
‘Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν·
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, ὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται, * ὐδετέρωσε, γρ. ὐδ' ἑτέρωσε.
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
Ὣς ὁ γέρων ὅρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν

Διχθάδι'

Bifariam, utrum per mediū agmen iret Danaorum bellicos,
An ad Atriden Agamemnona pastorem populorum,
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atriden. Illi invicem sese interficiebant
Pugnantes: resonabat autem ei circa corpus æs solidum,
Dum ferirentur ensibusque & hastis ancipitibus.
Nestori autem obviam facti sunt nobiles reges
Nestori occurrūt saucii. A navibus venientes, quotquot vulnerati erant ære,
Tydides, Ulyssesque, & Atrides Agamemnon.
Admodum enim procul à pugna subductæ erant naves
In littore maris cani: nam primas in terram
Traxerant: sed murum ad puppes ædificarant.
Minime enim, latum quamvis esset, poterat omnes
Littus naves capere: arctabantur vero copiæ:
Ideo gradatim more scalarum subduxerant, & impler. totius
Littoris fauces longas, quantas concludebant promont.
Quocirca hi cupientes videre clamorem & bellum,
Hastæ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis
Animus in pectoribus: occurrit vero senex
Nestor: terruit autem animum in pectoribus Achivorum,
Atq; hunc vociferans alloquutus est rex Agamemnon
'O Nestor Neliade magna gloria Achivorum,
'Cur relicto prælio pestifero huc venis?
'Timeo ne jam mihi perficiat verbum fortis Hector,
'Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
'Non prius à navibus ad Ilium rediturum se esse,
'Quam igne naves accendisset, interfecissetq; etiā ipsos nos.
'Is sic concionabatur: illa vero nunc omnia perficiuntur.
'Proh dii, certe & alii bene ocreati Græci
'In animo reposuerunt adversus me iram, sicut Achilles
'Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor,
'Certe hæc manifesta facta sunt, neque sane aliter
'Jupiter altitonans ipse moliri posset.
'Murus etenim jam decidit cui confidebamus,
'Inviolabile naviumq; & nostri munimen fore.
'Hi autem ad naves veloces pugnam inevitabilē sustinent
'Incessanter, nec amplius cognosceres, diligenter licet spe-
'Utra ex parte Achivi commoti turbantur. (culans,
'Adeo promiscue occiduntur: clamor autem ad cœlum pert.
'Nos vero deliberemus quomodo erunt hæc opera.
'Si quid consilium proficiet: prælium quidem non sum autor
'Ut ingrediamur: nullo n. modo vulneratum licet pugnare
Hunc autē rursus alloquutus est, rex virorū Agamemnon,
'Nestor,

Διχθάδι', εἰ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
Μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδεΐδης, Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς. τὰς γὰρ πρώτας πεδίον δὲ
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, * πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. γρ. πῆξε.
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
'Ω Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
'Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
'Δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
'* Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
'Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι, γρ. Ὅς ποτ'.
'Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
'Κεῖνος θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
'Ω πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
'Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς,
'Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
'Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
'Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
'Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
'Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι.
'Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
'Νωλεμὲς, οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
'Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
'Ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
'Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
'Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

'Νέστορ,

‘ Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
‘ Murus vero non profuit structus, neque fossa,
‘ Quam propter multa passi sunt Danai, sperabantq; ani.
‘ Inviolabile naviumq; & sui ipsorum munimentum fore;
‘ Sic nimirum Jovi præpotenti gratum est,
‘ Ingloriosi perire longe à Peloponneso hic Achivos.
‘ Agnoscebam enim quando promptus Danais auxiliab.
‘ Intelligo etiam nunc quod hos quidē æque ac beatos deos
‘ Honorat, nostrum vero robur & manus ligavit.
‘ Sed age, quemadmodum ego dixero, pereamus omnes,
Agamemnon fugam suadet. ‘ Naves quæcunq; primæ subductæ sunt prope mare,
‘ Trahamus, omnes autem deducamus in mare divinum,
‘ Alte verò in anchoris statuamus, donec veniat
‘ Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
‘ Trojani: deinde vero deducere poterimus naves omnes
‘ Non enim reprehensi, dignū est fugere malū etiā per noct.
‘ Melius *fecerit*, qui fugiens effug. malū quā qui fuerit captus
Ulysses Agamemnonem objurgat ‘ Hunc autem torve intuitus alloquutus est prudens Ulys.
‘ Attride, quæ oratio tuum fugit septum dentium?
‘ Perdite, utinam ignavo exercitui alteri
‘ Præesses, non autem nobis imperares quibus Jupiter
‘ A juventute dedit & usq; ad senium conficere
‘ Ardua bella, donec pereamus singuli.
‘ Siccine jam cupis Trojanorum civitatem lativiam
‘ Derelinquere, cujus gratia toleramus ærumnas multas?
‘ Tace, ne quis alius Achivorum hanc audiat
‘ Sententiam: quam nullus vir omnino in ore habeat
‘ Qui novit suo animo recta dicere,
‘ Et imperator sit, & ei obediat exercitus
‘ Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
‘ Nunc penitus judicium tuum improbo (quæ tua fuit orat.)
‘ Quæ jubes dum prælium committitur & clamor,
‘ Naves bene tabulatas in mare deducere: ut etiam magis
‘ Trojanis quidem optata contingant, jam licet superiorib.
‘ Nobis autem gravis internecio impendeat: non enim Ach.
‘ Sustinebunt pugnam navibus in mare deductis:
‘ Sed avolabunt, & desistent pugna.
‘ Tunc quidem tuum consilium nocebit, princeps populorum
‘ Huic autem respondit deinde rex virorum Agamem.
‘ O Ulysses, valde meum penetrasti animum increpation.
‘ Gravi sed neutiquam ego invitos jubeo
‘ Naves bene tabulatas in mare deducere filios Achivo.
‘ Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
‘ Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.

‘ Inter

‘ Νέστορ, ἐπειδὴ νῦν μὲν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται,
‘ Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
‘ Ἧ ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
‘ Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
‘ Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
‘ Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. ἢ Νωνύμους.
‘ Ἤδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
‘ Οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
‘ Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
‘ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
‘ Νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
‘ Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
‘ Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ. ἢ ἁλ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
‘ Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
‘ Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
‘ Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
‘ Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
‘ Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
‘ Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
‘ Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
‘ Σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
‘ Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
‘ Ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
‘ Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
‘ Τοσσοίδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
‘ Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες.
‘ Ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς
‘ Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
‘ Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
‘ Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
‘ Σχήσουσι πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
‘ Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
‘ Ἔνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘ Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
‘ Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
‘ Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
‘ Νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
‘ Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.

Τοῖσι

Diomedes suadet, ut saucii cæteros cohortatum eant.

' Inter hos vero etiam loquutus est in bello strenuus Diome.
' Prope ille vir, non diu inquiremus, si velitis
' Obedire; & nequid ira vituperetis unusquisque,
' Quoniam natu minimus sum inter vos,
' Patre autem ex nobili & ego genus glorior esse,
' Tydeo, quem Thebis humus ingesta cooperuit:
' Ex Portheo enim tres filii egregii procreati sunt:
' Habitabant autem in Pleurone & excelsa Calydone,
' Agrias & Melas, tertius vero erat eques Oeneus,
' Patris mei pater: virtute autem fuit præstantior illis,
' Ast hic quidem illic mansit: pater autem meus Argis habit.
' Actus erroribus: ita n. nimirum Jup. voluit, & dii cæteri:
' Adrasti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatq; domum
' Abundantem victu: abunde vero ei erant arva
' Frugifera, multi autem plantarum erant horti circum:
' Multæq; ei oves erant, ornatus erat. *Inter* omnes Achi.
' Hasta, hæc etiam debetis audisse, ut pote vera;
' Ideo non me genere ignavum & imbecillum putantes.
' Sententiam spreveritis dictam, quam quidem bene dixero,
' Age eamus ad pugnam, etsi vulnerati, necessitate.
' Tunc deinde ipsi quidem abstineamus à prælio,
' Extra tela, ne forte quis ad vulnus vulnus accipiat.
' Cæteros autem hortantes accendamus, qui jampridem
' Animo gratificantes cessant, nec pugnant.

Sic dixit: hi vero sane hunc libenter audiebant & pareb.
Perrexerunt autem ire, præibatq; ipsis rex virorum Agamem.
Neque vanam speculationem habuit inclytus Neptunus,
Sed ad eos accessit seni viro similis:
Dextram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ.
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,

Neptunus saucios consolatur, & Achivos animat.

' Atride nunc utique Achillis perniciosus animus
' Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum
' Aspiciens: quoniã non ei inest mens ne tantillum quidem:
' Verum quidem sic pereat, deus autẽ ipsum turpem reddat:
' Tibi vero nondum admodum omnino dii beati irascuntur.
' Sed adhuc fortasse Trojanorum duces & principes
' Latum pulvere implebunt campum: tu autem videbis
' Fugientes ad civitatem è navibus & tentoriis.

Sic loquutus, altum exclamavit ruens per campum:
Quantum novies mille exclamant, vel decies mille
Viri in bello contentionem committentes Martis,
Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
Emisit: Achivis autem ingens robur injecit unicuique
In cor, indefinenter ut bellarent, & pugnarent.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
‛ Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
‛ Πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
‛ Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν.
‛ Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
‛ Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
‛ Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
‛ Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
‛ Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς
‛ Πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
‛ Ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
‛ Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
‛ Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
‛ Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
‛ Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
‛ Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
‛ Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
‛ Τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
‛ Μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ' ἐῢ εἴπω.
‛ Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκῃ.
‛ Ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
‛ Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
‛ Ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
‛ Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
‛ Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς,
‛ Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
‛ Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
‛ Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
‛ Δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
‛ Ἀλλ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.
‛ Σοὶ δ' οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
‛ Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
‛ Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
‛ Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο,
Ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
Ἧκεν, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

γρ. χάλκεον γρ. πατρός.

Hen

Juno vero inspexit aureum thronum habens oculis
Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognovit
Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
Fratrem germanum & levirum : gaudebat vero animo;
Jovem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
Sedentem vidit : odiosus vero ei erat animo.
Cogitavit autem postea pulchris oculis veneranda Juno,
Quomodo deciperet Jovis mentem ægidem gestantis,
Hoc vero ei in animo optimum visum est consilium,
Ire in Idam, bene ubi concinnasset seipsam,
Ecquid desiderio tangi posset concumbendi
Sua cum pulchritudine: huic autē somnum innoxiumq; mollemque
Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.
Perrexit vero ire in thalamum, quem ei charus filius fecerat
Vulcanus : solidas autem januas postibus aptaverat
Cum clave occulta quam nec deus alius aperuisset.
Eo illa ingressa fores clausit fulgentes
Ambrosia quidem primum à corpore amabili
Sordes omnes purgavit : uncta est autem pingui oleo,
Divino, suavi, quod quidem ei odoriferum erat,
Hujus etiam commoti Jovis in solida domo,
Tamen ad terramque & cœlum pervenit odor.
Eo hæc sane corpus pulchrum ungens, & crines
Pectens, manibus capillos nexuit nitidos,
Pulchros, divinos ex capite immortali :
Circum autem divinam Chlamidem induit, quam ei Miner.
Expoliverat elaborans ; intexuerat autem ingeniosa multa
Aureis vero fibulis ad pectus connexuit :
Cinxit autem cingulum centum fimbriis concinnatum,
Ac sane in aures apposuit vero perforatis auriculis,
Spectabiles, elaboratas : venustas autem resplendeb. multa
Vitta desuper velata fuit dia inter deas
Pulchra, noviter facta : candida autem erat sol veluti :
Pedibus autem sub formosis ligavit pulchros calceos.
Sed postquam omnem circum corpus posuit ornatum,
Perrexit ire ex thalamo : vocatamq; Venerem,
Ab aliis seorsum diis, verbo alloquuta est,
Num mihi quod obedieris dilecta filia, siquid dixero
An negaveris, irata ob id animo,
Quoniam ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris ?
Hic autem respondit dein Jovis filia Venus,
" Juno veneranda dea, filia magni Saturni,
" Loquere quod cupis : perficere autem me animus jubet,
" Si possum perficere, & si perfici potest,

Juno ut Jovē decipiat seipsam comit.

Juno à Venere cingulū poscit, ad Jovē decipiendum.

Hanc

Ηρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου, αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ημενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
Οππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ηδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ελθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἑαυτήν,
Εἴπως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Η χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε, λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ηφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῗδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν· γρ. τὸν δ'.
Ενθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Αμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος,
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Αμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Εμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή,
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
Καλούς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Αμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Αθήνη
Εξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο·
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Εν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα, χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Αφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν,
'Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω,
'Ἠέ κεν ἀρνήσαιο; κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
'Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη.
'Ηρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο.
'Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
'Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Hunc autem dolum cogitans alloquuta est veneranda Juno;
'Da nunc mihi amorem & desiderium, quo tu omnes
'Domas immortales, & mortales homines:
'Vado enim visura almæ fines terræ,
'Oceanumq; deorum originem, & matrem Tethyn,
'Qui me in suis ædibus bene nutrierunt & educarunt,
'Suscipientes à Rhea quando Saturnum late videns Jup.
'Terram subter jecit & profundum mare:
'Hos vado visura, & ipsis acerbas contentiones dissolvam;
'Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
'Cubili & congressu, quoniam ira invasit animum:
'Si ipsos duos verbis persuadens charo animo,
'In lectum reduxero ut coeant amore,
'Semper quidem ejs dilectaq; & veneranda vocabor.
Hanc autem rursus alloquuta est amans risum Venus;
'Non licet, neq; decet quod petis denegare:
'Jovis enim optimi in ulnis cubas.
Dixit, & à pectoribus solvit acu pictum cingulum,
Varium: in eo autem ei illecebræ omnes factæ erant:
Ibi inerat amor, inerat desiderium, inerat colloquium,
Blandiloquentia quæ decipit mentē valde etiā prudentium;
Hoc ei imposuit manibus, sermonemq; habuit his verbis,
'Accipe nunc hoc cingulum, tuoq; impone sinui
'Contextum varie, in quo omnia facta sunt, neq; te puto
'Irritam redituram *in eo* quodcunq; mentibus tuis cupis.
Sic dixit: risit autem magnis oculis veneranda Juno.
Utq; risit deinde suo imposuit sinui.
Hæc quidem ivit ad domum Jovis filia Venus:
Juno autem festinans liquit summitatem Olympi:
Pieriam vero ingressa & Emathiam amœnam,
Properabat ad equitum Thracum montes nivosos,
Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus:
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem.
Lemnum vero pervenit civitatem divini Thoantis,
Ubi somno obviavit fratri Mortis.
Inque ejus hæsit manu, sermonemq; habuit his verbis,
'Somne, rex omniumq; deorum, omniumq; hominum,
'Si quidē jam olim meū verbū audisti, *tu* quoq; etiam nunc
'Pare: ego autem tibi habeo gratiam dies omnes:
'Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos splendidos
'Confestim, postquam ego accubuero in amore
'Dona vero tibi dabo, elegans solium incorruptum semper,
'Aureum: Vulcanus autē meus filius utroq; pede claudicans
'Fabricabit elaborans, sub pedibus autē scabellum mittet,

Juno Somnum adit, ut ei persuaderet ut Jovem sopiat.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
‘ Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
‘ Δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους,
‘ Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
‘ Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
‘ Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον,
‘ Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
‘ Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
‘ Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
‘ Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
‘ Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
‘ Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ.
‘ Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
‘ Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
‘ Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
‘ Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
‘ Ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
‘ Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ
‘ Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι
‘ Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα * ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ, γρ. μέσῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν,
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα.
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος·
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
‘ Ὕπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων, γρ. μεῦ.
‘ Εἰ μὲν δή ποτ' * ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, * ἠδ' ἔτι καὶ νῦν γρ. ἠδ' ἔτι.
‘ Πείθευ, ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
‘ Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
‘ Αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ * παραλέξομαι ἐν φιλότητι. γρ. παραλέξωμαι φιλότητι.
‘ Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ,
‘ Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
‘ Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει.

' Super quo tenere poteris nitentes pedes dum convivaris.

Somni responsum ad Junonem.

Hanc autem respondens alloquutus est dulcis Somnus,
' Juno veneranda dea filia magni Saturni,
' Alium quidem ego deorum sempiternorum
' Facile soporaverim, etiam fluvii fluenta
' Oceani, qui quidem parens omnibus est.
' Jovem autem non ego Saturnium prope adivero
' Nec soporavero, nisi ipse jusserit.
' Jam enim me & alias tuum admonuit præceptum,
' Die illo quando ille magnanimus Jovis filius
' Navigavit ex Ilio Trojanorum civitate destructa.
' Certe ego quidẽ demulsi Jovis mentem ægidem gestantis
' Dulcis circumfusus: tu autẽ ei mala machinabaris animo,
' Excitans sævorum ventorum per mare flatus:
' Et ipsum postea Coon bene habitatam asportasti
' Seorsum ab amicis omnibus hic a. experrectus indignab.
' Jactans per domum deos; me vero maxime omnium
' Quærebat & me perditum ab æthere injecisset ponto,
' Nisi nox domitrix deorum servasset & hominum,
' Quam adivi fugiens: ille autem cessavit iratus quamvis;
' Verebatur enim ne Nocti celeri ingrata faceret.
' Nunc rursus hoc me jubes periculosum aliud perficere.
Hunc a. rursus alloquuta est pulchris oculis veneranda Juno;
' Somne, cur vero tu hæc in mentibus tuis cogitas?
' An putas ita Trojanis favere late videntem Jovem,
' Sicut Herculem propter iratus est filium suum?
Age vade, ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
' Dabo, quam ducas uxorem, & quæ tua vocetur conjux,
' Pasitheam, quam semper desideras dies omnes. (est,

Juno Somno promissis persuadet.

Sic dixit: gavisus est a. Somnus: respondensq; alloquutus
' Age nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam;
' Manu vero altera quidem cape terram multipascuam,
' Altera vero mare marmoreum: ut nobis omnes
' Testes sunt inferi dii, Saturnum circa existentes,
' Omnino *te* mihi daturum esse Gratiarum unam juniorum
' Pasitheam, quam ego desidero dies omnes.
Sic dixit, neq; immorigera fuit dea candidis ulnis Juno;
Jurabat autem ut jubebat; deos vero nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
Sed postquam juravitque & absolvit juramentum,
Illi ibant, Lemniq; & Imbri oppidum relinquentes,
Ære induti, cito conficientes iter.
Ad Idam autẽ venerunt fontibus abundantem, matrẽ ferarũ,
Ad Lecton, ubi primum liquerunt mare: hi autem in terram
Ibant,

Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος,
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ' ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ * ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ, γρ. ἄλλο-
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς, τε ἢ ἐπι-
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. νύσσεν ἐ-
Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο φετμή.
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας.
Καί μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
Τὴν ἱκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ,
Ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὕπνε τί ἢ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς ὣς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα * Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆος * περὶ χώσατο παιδὸς ἑοῖο; γρ. ζῆν ὡς.
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν γρ. περι-
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα. χώσατο.
Ὣς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα,
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι * ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, γρ. ὦσιν
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Πασιθέην ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα. ἔνερθε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, γρ. καὶ
Ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας, ὅσσοι ἐνερ-
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται. θε.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου

Ibant, summa vero sub pedibus movebatur sylva.
Ibi somnus quidē mansit antequā Jovis oculi viderent *eum*,
In abietem ascendens proceram admodum, quæ nunc in Ida
Altissima nata per aerem ad æthera ibat,
Ibi sedit ramis opertus abiegnis,
Avi argutæ similis, quam in montibus
Chalcida nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno Jovem adit. Juno vero celeriter ascenderat Gargarum summum
Idæ excelsæ: vidit autem *eam* nubium congregator Jupiter:
Utq; vidit, subito ipsum amor densis mentibus cōplexus est,
Perinde ac quando primum misti sunt amore,
In cubile ascendentes, dilectis clam parentibus.
Stetit autem ante ipsam sermonemque habuit his verbis,
Juno, quo festinans ab Olympo huc venis?
Equi autem non adsunt & currus quos conscendas.
' Hunc vero dolum meditata alloquuta est veneranda Juno
' Venio visura almæ fines terræ,
' Oceanumq; deorum originem, & matrem Tethyn,
' Qui me in suis ædibus accurate nutrierunt & educarunt:
' Hos vado visura, & ipsis graves controversias dirimam.
' Jam enim longo tempore inter se abstinent
' Lecto & congressu, quoniam ira invasit animum
' Equi autem in radice fontibus abundantis Idæ
' Stant, qui me ferent supra terram & mare:
' Nunc autem tui gratia huc ab Olympo *ob* hoc venio,
' Ne forte mihi posthac irascaris, si cum silentio
' Abeam ad domum profundi Oceani.
Hanc autē excipiens alloquutus est nubiū coactor Jupiter
' Juno, illuc quidem licet & post proficisci:
' Nos autem in amore convertamus nos cubantes.
' Non enim unquam mihi sic deæ amor, neq; mulieris
' Animum pectoribus circumfusus domuit:
' Neq; quando captus fui amore Ixioniæ uxoris,
' Quæ peperit Pirithoum diis parem consilio
' Neque quando Danaes formosæ Acrisii filiæ,
' Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
' Neque quando *captus fui amore* Phœnicis filiæ inclyti
' Quæ peperit mihi Minoaq; & divinum Rhadamanthum
' Neq; quando Semeles, neq; Alcmenes in Thebis,
' Quæ Herculem fortem peperit filium:
' At Bacchum Semele peperit filium:
' Neque quando Cereris pulchricomæ reginæ:
' Nec quando Latonæ valde illustris, neq; tui ipsius:
' Ut tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capit.

Βήτην ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπεσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν,
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας,
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
‛Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
‛Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίης·
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
‛Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
‛Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
‛Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
‛Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
‛Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
‛Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
‛Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
‛Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν,
‛Νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
‛Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
‛Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
‛Ἥρη κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
‛Νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
‛Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
‛Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
‛Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
‛Ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
‛Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
‛Ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
‛Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
‛Ἣ τέκε μοι Μίνωτε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
‛Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
‛Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
‛Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
‛Οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
‛Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος· οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
‛Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

Hunc autem dolosa alloquuta est venerabilis Juno,
' Importunissime Saturni quale verbum dixisti?
' Si nunc in amore concupiscis cubare
' Idæ in verticibus: hæc autem *loca* patent omnia:
' Quomodo esset, si quis nos deorum semper existentium
' Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
' Indicaret? non ego tuam ad domum redirem
' E cubili consurgens; vituperabile autem esset;
' Sed si vis & tibi gratum est animo;
' Est tibi thalamus quem dilectus filius fecit
' Vulcanus, solidasq; fores postibus admovit,
' Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet concubitus.

Hanc autē excipiēs alloquutus est nubiū coactor Jupiter,
' Juno, nec deorum hoc metuas, nec quemquam hominum
' Visurum esse, talem tibi ego nebulam circumfundam
' Auream: ne Sol quidem nos per *eam* conspexerit,
' Cujus & acutissimum est lumen ad intuendum.

Dixit sane, & ulnis complexus est Saturni filius suā uxorē:
Hos autem subter tellus divina produxit recentem herbam
Lotumq; roscidum, & crocum, & hyacinthum,
Densum & mollem, qui à terra in altum elevabat *eos*.
In eo cubarunt: insuper autem nebulam induerunt:
Pulchram, auream: lucidi vero decidebant rores.
Sic hic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo
Somno & amore domitus; tenebat autem in ulnis uxorem:
Somnus Neptunum incitat. Perrexit vero currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuntium dicturus terram continenti Neptuno;
Prope autem stans verbis velocibus *eum* alloquutus est,
' Alacer nunc Græcis Neptune auxiliare,
' Et ipsis gloriam præbe parum saltem, dum adhuc dormit
' Jupiter, quoniam ipsi ego mollem soporem offudi:
' Juno autem in amore decepit *eum* ut dormiret.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytos cœtus hominum;
Illum vero magis impulit auxiliari Danais:
Statim autem inter primos alte prosiliens hortabatur,
' Argivi, iterumne concedimus Hectori victoriam,
Neptunus Achivos animat. ' Priamides ut naves capiat & gloriam auferat?
' *At* is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achilles
' Naves ad concavas manet iratus corde:
' Atqui illius non magnum desiderium erit, siquidem alii
' Non excitemur *ad* defendendum invicem.
' Sed agite, sicut ego dixero, assentiamur omnes:
' Scuta quotquot optima in exercitu & maxima
' Induti, capitaq; splendentibus galeis

' Tecti,

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἥρη μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι ἠέλιός περ,
Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν,
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο,
Καλὴν, χρυσείην, στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμεὶς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσείδαων ἐπάμυνε,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσε,
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται,
Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες,
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι

Κρύψαντες,

" Tecti, manibusque longissimas hastas tenentes
" Eamus: sed ego præibo: neque opinor
" Hectorem Priamidem expectaturum, valde licet alacr:
" Quicunq; a. vir strenuus est & gestat parvū scutum hume-
" Deteriori viro det, ipse vero scutum majus subeat. (ro
Sic dixit: illi vero eum libenter audierunt & paruerunt;
Hos autem ipsi reges instruebant, vulnerati quamvis,
Tydides, Ulyssesque, & Atrides Agamemnon:
Omnes autem adeuntes martia arma commutabant,
Bona quidem fortis induebat: pejora autem deteriori dabat
Sed postquam induti sunt circum corpus splendidum æs,
Perrexerunt ire, præibat vero eis Neptunus quatiens terram
Horrendum ensem longum habens in manu forti,
Similem fulguri: huic autem non fas est congredi
In pugna perniciosa: sed timor detinet viros.
Trojan. autem rursus ex altera parte instruxit illustris Hect,
Itaque tunc gravissimam contentionem belli intenderunt,
Cœruleam comam habens Neptunus & illustris Hector,
Scilicet hic quidem Trojanis, ille autem Achivis auxilians,
Inundavit vero mare ad tentoriaque navesque
Argivorum: illi congressi sunt magno clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram
E ponto impulsa flatu Boreæ gravis;
Neq; ignis tantus crepitus ardentis,
Montis in concavitatibus, quando properat urere sylvam;
Neque ventus tantum in quercubus excelsis
Sonat, qui maxime valde fremit sæviens:
Quantus profecto Trojanorum & Achivorum erat clam.
Vehementer vociferantium, quando in se invicem ruerunt
In Ajacem vero primus jaculatus est illustris Hector
Hasta, quoniam versus erat recta ad se: neq; aberravit
Qua duo lora circa pectora extensa erant,
Nempe hoc quidem scuti, illud a. ensis argen. clavis decori:
Quæ ei defenderunt tenerum corpus: ægre autem tulit Hect.
Quod ei telum velox irritum evolasset è manu.
Retro vero sociorum in multitud. cessit, mortem fugiens.
Ajax Hectorem vulnerat Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sane multa velocium retinacula navium
Inter pedes pugnantium volvebantur: horum unum tollens,
In pectus percussit super scuti circumferentiā prope jugulum:
Trochum autem sicut concussit feriens, rotatusq; est undiq;
Seu vero quum icta à patre Jove concidit quercus
Radicitus; teter autem sulphuris fit odor
Ex ea: eum autem non tenet fiducia qui viderit

‚ Κρύψαντες, χερσὶν τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες
‚ Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ
‚ Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
‚ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
‚ Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν,
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
Βάν ῥ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ * περὶ χέρσον, γρ. ποτί.
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ.
Οὔτε πυρὸς τόσος γε * ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο γρ. περὶ.
Οὔρεος ἐν * βήσσης ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην· γρ. βήσσησ'.
Οὔτ' ἄνεμος τόσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν γρ. καὶ βήσσῃ.
Ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. γρ. Τόσση.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε. γρ. Τῷ ῥα.
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος * βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς· γρ. ἐβε-βλήκει.
Στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
Ὡς δ' ὅθ' * ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς γρ. ὑπὸ.
Πρόρριζος· δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται

Ἐγγὺς

Prope existens: durum enim Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveres:
Manu autem ejecit hastam: ipsum vero scutum sequutum est
Et galea: circa autem ipsum sonuerunt arma decora ære.
At valde exclamantes accurrerunt filii Græcorum
Sperantes trahere *ad se* jaculabantur autem crebra
Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum (simi
Vulnerare, neq; percutere, prius enim protexerunt fortis-
Polydamasque, & Æneas, & divinus Agenor,
Sarpedonq; princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorumq; nemo ipsum neglexit: sed aute
Scuta rotunda tenebant: hunc autem socii (equos
Manibus elevantes asportarunt ex prælio donec pervenit ad
Veloces, qui ei post pugnam & bellum
Stabant, aurigamque & currus decoros habentes,
Qui hunc ad urbem portarunt graviter gementem:
Sed quando jam ad vadũ pervenerunt placide fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Ibi ipsum ex equis admoverunt terræ, illumque aqua
Asperserunt: hic autem recreatus est & suspexit oculis,
Sedens vero in genua, atrum sanguinem evomuit:
Iterum autem retro lapsus est in terram: ejusq; oculos
Nox obtexit nigra ictus enim adhuc animum domabat,
Argivi igitur ut viderunt Hectorem seorsum ineuntem,
Alacrius in Trojanos insilierunt, memineruntq; pugnæ.
Tunc longe primus Oilei *filius* Ajax
Satnium vulneravit, hasta insiliens acuta
Enopiden, quem nympha pepererat Nais inculpata,
Enopi armenta pascenti apud ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oiliades hasta inclytus prope ascendens
Læsit ad ventrem: hic autem resupinatus est, circaq; ipsum
Trojani & Danai commiserunt validam pugnam.
Ad hunc vero Polydamas hastam vibrans accessit vindex
Panthoides, vulneravit a. Prothoenorẽ *ad* dextrũ humerum,
Filium Areilyci: per humerum vero fortis hasta (manus
Penetrav. hic autẽ in pulveres lapsus prehendit terrã palma,
' Polydamas vero insolenter gloriatus est, valde clamans,
' Haud equidem puto magnanimi Panthoidæ
Manu à robusta vanum exiliisse telum,
' Sed aliquis Argivorum excepit corpore, & ipsum puto
' Eo innitentem descensurum domum Plutonis intra.
Sic dixit: Argivis autem dolor ortus est eo gloriante:
Ajaci vero maxime bellicoso animum commovit
Telamonidæ; hunc enim cecidit proxime

Hector saucius ex acie effertur.

Polydamas Prothoenorem interficit.

Ajax Archelochum interfecit.

Ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός.
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς, ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν, πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ'· ἀλλὰ πάροιθεν γρ. τῶν τ'
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι γρ. ἀκήδισεν.
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν, ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν.
Αὖτις δ' * ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, κὰδ δέ οἱ ὄσσε γρ. ἐξ ὀπίσω.
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὖτα δουρὶ μεταλμένος ὀξυόεντι
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν γρ. Οὔτασε.
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ καλλιπάρῃον.
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἔπι Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·
‘Οὐ μὰν αὖτ' * οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο γρ. οἶω.
‘Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
‘Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
‘Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.

Καρπα-

Statim autem *in* abeuntem jaculatus est hasta splendida;
Polydamas vero ipse quidem vitavit mortem nigram
Oblique declinando; excepit autem Antenoris filius
Archelochus: huic enim dii destinaverant mortem,
Hunc percussit capitisq; & cervicis ad juncturam
Summam vertebram *spinæ*: ambos vero amputavit nerv.
Hujus autem multo prius caput, osque, naresque
Solo adhæserunt, quam tibiæ & genua cadenti.
Ajax vero rursus clamavit inculpato Polydamanti,
Animadverte Polydama, & mihi verum dic,
' Num iste vir pro Prothoenore occiso sit (ex ignavis
' Digna compensatio? non quidem mihi ignav. videt. neque
' Sed frater Antenoris equorum domitoris.
' Vel filius: ipsi enim genere proxime similis est.

Acamas Bœotiũ occidit.

Dixit, bene cognoscens: Trojan. autem dolor cepit anim.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hasta,
Patrem circumstans: is autem trahebat per pedes.
Ob hunc Acamas mirifice gloriatus est, alte clamans,
' Argivi telis destinati, minarum insatiabiles,
' Non quidem solis laborque erit & luctus
' Nobis, sed aliquando sic occidemini & vos,
' Videte ut vobis Promachus cæsus dormit
' Hasta mea, ut non fratris vindicta
' Diu inulta sit; ideo & quilibet aptat vir
' Fratrem in ædibus cædis vindicem restare.

Peneleus Ilioneũ perimit.

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est eo jactantẽ.
Peneleo vero maxime bellicoso animum commovit
Ruit autem *in* Acamantem, ille vero non sustinuit impetum
Penelei regis: hic vulneravit Ilioneum
Filium Phorbantis divitis; quem maxime
Mercurius Trojanorum diligebat, & facultates dederat:
Ei vero mater solum peperit Ilioneum.
Quem tunc sub palpebra vulneravit juxta oculi radices,
Excussitque papillam, hasta vero per oculum penitus
Et per cervicis nervũ venit: hic autẽ resedit manus tendens
Ambas; Peneleus vero extrahens ensem acutum,
Cervicem mediam amputavit, dejecitq; humi
Ipsa cum galea caput, adhuc autem fortis hasta
Erat in oculo: hic vero dixit capite sublato,
Denuntiavitq; Trojanis, & glorians verbum loquutus est,
Renuntiate mihi Trojani, illustris Ilionei
Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus.
Neque enim ipsa Promachi uxor Alegenoridæ
Ob virum charum reversum lætabitur: quando jam

Ex

Καρπαλίμως δ' ἀπιόντ⊕ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχ⊕· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχέν⊕ ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὔδει πλῆντ', ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντ⊕.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι.
"Φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες
'Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
'Ἄξι⊕· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ,
'Ἀλλὰ κασίγνητ⊕ Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
'Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ' εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
'Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι,
'Οὐ θὴν οἴοισίν γε πόν⊕ τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
'Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
'Φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημέν⊕ εὕδει
'Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτου γε ποινὴ
'Δηρὸν ἄτιτ⊕ ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
'Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις Ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
Πηνελέῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὁρμήθη δ' Ἀκάμαντ⊕· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτ⊕· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντ⊕ πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύ⊕ οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην, δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο * διαπρὸ, γρ. διὰ πρό.
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμεν⊕ ξίφ⊕ ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε·
Αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμεν⊕ ἔπος ηὔδα,
Εἰπέμεναί μοι Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆ⊕
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
'Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ

'Ἐκ

Ex Troja cum navibus revertemur juvenes Achivorum.
Sic dixit: illos autem omnes pallidus timor occupavit:
Circumspiciebant vero unusquisq; qua fugeret gravē mortē.
Trojani fugiunt. Dicite nunc mihi Musæ cœlestes domos habitantes,
Quis jam primus cruenta spolia Achivorum
Sustulit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax primus Telamonius Hyrtium vulneravit
Gyrtiadem Mysorum ducem strenuorum;
Phalcen autem Antilochus & Mermerum spoliavit;
Meriones autem Morynq; & Hyppotionem interfecit
Teucer autem Prothoonaq; peremit, & Periphetem.
Atrides autem deinde Hyperenorem pastorem populorum
Vulneravit ad Ile: intestina vero æs laceravit
Incidens: anima autem per inflictum vulnus
Erupit coacta, hujusque caligo oculos texit.
Plurimos vero Ajax interfecit Oilei celer filius:
Non enim ei quisquam par *ad* insequendum pedibus erat
Viros fugientes quando Jupiter fugam immisisset.

ARGUMENTUM XV. LIBRI ILIADOS HOMERI.

JUpiter expergefactus, & intuitus Trojanos qui vincebantur, Junonem increpat: & Irin mittit ad Neptunum jubens absistere bello: Apollinem autem, ut vires reficiat Hectoris: qui assumpta ægide Græcos in fugam convertit, & ipsis jam ad naves usq; compulsis, Ajax Telamonius multos interficit hostium, qui navibus ignem inferebant.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

O, *Saturnius iratus est Neptuno & Junoni.*

ALIA INSCRIPTIO.

Pugnantium fuga.

HOMERI ILIADOS. LIB. XV.

SED postquam transq; palos & fossam iverunt
Fugientes, multiq; prostrati sunt Danaorum manibus
Hi quidem jam apud currus coercebantur manentes,

Pallidi

Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν·
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε· γρ. ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν γρ. ὅποι.
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα γρ. ῥῖτ.
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων.
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε· γρ. ἱπποτίωνα.
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα.
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν, γρ. Οὔτασε
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε καλλαπάρην.
Δῃώσας, ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναρρώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μάχεται τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος, πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
ἢ ἐπιγραφή.

Ὁ Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.

ΑΛΛΗ.

Παλίωξις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ο. ῥαψῳδία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες· πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,

Pallidi præ timore fugati: experrectus est autem Jupiter
Idæ in verticibus apud habentē thronum aureum Junonem;
Stetit vero exurgens, viditq; Trojanos & Achivos;
Hos quidem turbatos, illos autem turbantes à tergo
Argivos, interq; ipsos Neptunum regem.
Hectorem vero in campo vidit jacentem: circum autem socii
Sedebant, hic vero gravi angebatur anhelitu mente alienat.
Sanguinem vomens: quia eum validissim. læserat Græcor.
Hunc a. intuitus miseratus est pater hominumq; deorumq;
Graviter autem torve intuitus Junonem verbo alloqu. est
Certe valde improbus, ô callida, tuus dolus, Juno,
' Hectora nobilem cessare fecit à pugna fugav. & copias:
' Nescio ad rursus insidiarum tristium
' Prima fructum percipias, & te verberibus cædam.
' An non meministi quando pependisti ab alto, à ped. aut.
' Incudes demisi duas, circum manus autē vinculum ligavi
' Aureum, firmum? tu vero in æthere & nubibus
' Pendebas, ægre ferebant autem dii per altum Olympum:
' Solvere a. nō potuerunt circumstantes; quemcunq; n. prehē-
' Projiciebam correptum de cœlo donec perven. (dissem
' In terram vix spirans: me autem neq; sic ira remisit
' Acerba *propter* cruciatum Herculis divini,
' Quem tu cum Borea vento inductis procellis
' Misisti per indomitum pontum, mala machinans,
' Et ipsum postea ad Coum bene habitatam adduxisti:
' Eum tamen ego inde liberavi & reduxi iterum
' Argos in aptum equis, multa licet perpessum.
' Hæc tibi rursus in memoriam reducā, ut desistas à fraudib.
' Ut scias an tibi profuerit congressusq; & cubile
' Quo mista es veniens seorsum è diis, & me decepisti.
Sic dixit: horruit autem bovinis oculis veneranda Juno;
Et ipsum edita voce, verbis velocibus alloquuta est.
Sciat nunc hoc terra & cœlum latum superne
' Et subter labens Stygis aqua (quod maximum
' Juramentum gravissimumque est beatis diis)
' Tuumq; sacrum caput, & noster ipsorum lectus
' Juvenilis (per quem equidem nunquam temere jurârim)
' Minime hortatu meo Neptunus terræ quassator
' Lædit Trojanosq; & Hectorem: hic autem auxiliatur.
' Sed nimirum ipsum animus impellit & instigat:
' Afflictos apud naves videns miseratus est Achivos.
' Verum ego & ille consuluerim
' Eâ ire, quâ quidem tu, ô *Jup.* atras nubes cogens duxeris.
Sic dixit: risit autem pater hominumq; deorumque,

Jupiter experrectus Junonem objurgat.

Juno Jovi negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis.

Jupiter Junoni jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem.

Et

Χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης,
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἥαθ', ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
‘ Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν, Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘ Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη
‘ Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
‘ Οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
‘ Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
‘ Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν Theocr. 5.116.
‘ Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
‘ Χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
‘ Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον.
‘ Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι
‘ Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
‘ Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει
‘ Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
‘ Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
‘ Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα,
‘ Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
‘ Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
‘ Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
‘ Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων, γρ. Ὄφρ' ἴδῃς ὅττι
‘ Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
‘ Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
‘ Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
‘ Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.
‘ Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
‘ Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι.
‘ Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
‘ Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα· τοῖσι δ' ἀρήγει.
‘ Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. γρ. [illegible]
‘ Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
‘ Αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Et respondens, verbis alatis alloquutus est,
Si quidem jam tu nunc bovinis oculis veneranda Juno
"Idem mecum sentiens inter immortales sederes,
"Propterea Neptunus, etsi valde tendit alio,
"Confestim converteret mentem ad tuam & meam volun-
"Sed si jam quidem ex animo & vere loqueris (tatem,
"Vade nunc ad cœtus deorum & huc voca
"Irinque accedere & Apollinem inclytum arcu
"Ut hæc quidem ad exercitum Achivorum loricatorum
"Eat, & dicat Neptuno regi,
"Ut cessans à pugna, suas ad ædes redeat:
"Hectorem vero incitet ad pugnam Phœbus Apollo,
"Iterum autem inspiret robur, obliviscaturq; dolorum,
"Qui nunc ipsum affligunt in mentibus: sed Achivos
"Iterum avertat, imbellem fugam immittens,
"Fugientes autem in naves transtratas irruant
"Pelidæ Achillis: hic vero excitabit suum socium
"Patroclum, huncq; interficiet hasta illustris Hector
"Ilium ante, multos ubi perdiderit juvenes,
"Cum alios, tum etiam filium meum Sarpedona divinum;
"*Ob* hunc iratus, interficiet Hectorem nobilis Achilles,
"Ex eo deinde tempore reciprocam fugam à navibus
"Semper ego faciam perpetuo usq; dum Achivi
"Ilium excelsum capiant Minervæ per consilia:
"Prius autem neq; ego cessabo *ab* ira, neq; quempiá aliorú
"Immortalium Danais auxiliari hic sinam,
"Priusquam Pelidæ explicatur desiderium,
"Sicut ei promisi prius, meoque annui capite,
"Die illo, quando mea dea Thetis complexa est genua,
"Supplicans ut honorarem Achillem urbium vastatorem.
Sic dixit: neq; immorigera fuit dea albis ulnis Juno:
Juno reliquos Deos adit. Descendit autem ab Idæis montibus in altum Olympum,
Sicut vero quando discurrit mens viri, qui multa
Terra peragrata mentibus prudentibus consideret
Huc iveram vel illuc, cogitetque multa,
Sic cito properans pervolavit veneranda Juno:
Pervenit autem in altum Olympum, congregatisq; superv.
Immortalibus diis Jovis *in* domo: hi vero conspicati
Omnes assurrexerunt & excipiebant poculis:
Themis Junoni propinat. Hæc autem alios quidem dimisit, à Themide vero form.
Suscepit poculum: prima enim obvia venit currens,
Et ipsam edita voce verbis alatis alloquuta est,
Juno cur ascendisti, turbata autem videris:
"Certe valde jam te terruit Saturni filius, qui tibi maritus,

Huic

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
‘Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
‘Αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
‘Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
‘Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
‘Ἶριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
‘Ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
‘Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
‘Παυσόμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι· γρ. Παυσάμενον.
‘Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων
‘Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
‘Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
‘Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας.
‘Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
‘Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὃ δ' * ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον γρ. ἀνστήσῃ
‘Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ,
‘Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
‘Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
‘Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
‘Ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
‘Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
‘Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
‘Τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἂρ ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
‘Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
‘Πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
‘Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι
‘Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
‘Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' * ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι * νοήσῃ γρ. ἂν ἀΐξῃ. γρ. νοήσει.
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά.
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη,
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ, οἳ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν·
Ἣ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας·
‘Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;

Huic autem respondit deinde dea albis ulnis Juno,
‘ Ne ex me, dea Themi, hæc sciscitare: scis & ipsa,
‘ Qualis illius animus superbus & sævus est:
‘ Sed tu præsis inter deos in ædibus convivio æquali;
‘ Hæc autem etiam inter omnes audies immortales,
‘ Qualia Jupiter mala opera machinatur: non equidem puto
‘ Omnibus pariter animum gavisurum esse, neq; mortalib.
‘ Neq; diis, etsi quis nunc convivatur hilaris.
Illa quidem sic loquuta consedit veneranda Juno.
Moleste tulerunt autem per domum Jovis dii: illa autem
Labiis: non tamen frons super supercilia nigra (risit
Exhilarata est; inter omnes autem indignata loquuta est,
‘ O stultos *nos* qui Jovi irascimur insipientes,
‘ Aut etiam ipsum cupimus compescere propius accedent.
‘ Vel verbo, vel vi: hic vero longe sedens non curat,
‘ Neque movetur: ait enim inter immortales deos
‘ Fortitudineq; potentiaq; eximie *se* esse optimum.
‘ Ideo tolerate quodcunq; malum mittat vestrum unicuiq;
‘ Jam enim nunc opinor Marti damnum contigisse.
‘ Filius enim ei interiit in pugna, dilectissimus virorum
‘ Ascalaphus, quem ait suum esse potens Mars.
Sic dixit: sed Mars virentia feriebat femora
Manibus demissis: lugens autem alloquutus est,

Mars audita morte filii irascitur.

‘ Ne nunc mihi succenseatis coelestes domos incolentes
‘ Ultum cædem filii euntí ad naves Achivorum.
‘ Etiamsi mihi quoq; fatale esset Jovis percusso fulmine
‘ Jacere una cum mortuis inter sanguinem & pulveres.
Sic dixit: & equos jussit Merumque, Terroremque
Jungere: ipse autem arma induit præfulgentia,
Tunc quædam majorque & gravior alia
A Jove immortalibus ira & indignatio parata fuisset,
Nisi Minerva cunctis timens diis
Prosiliisset extra vestibulum, liquissetq; solium ubi sedebat:

Minerva Martem cohibet.

‘ Hujus quidem à capite galeam dempsit & scutum humeris
‘ Hastamq; firmavit valida è manu rapiens
‘ Æream: verbisq; corripuit impetuosum Martem,
‘ Furiose, mentibus stolide, periisti: an vero tibi frustra
‘ Aures ad audiendum sunt, mens autem periit & pudor.
‘ Non audis quæ dicit dea albas ulnas habens Juno?
‘ Quæ jam nunc à Jove Olympio venit.
‘ An velis ipse quidem perpessus mala multa
‘ Reverti ad Olympum & quidem dolens necessitate?
‘ Cæterum autem malum magnum omnibus creare?
‘ Continuo enim Trojanos quidem magnanimos & Achiv.

‘Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
‘Μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
‘Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
‘Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
‘Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
‘Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
‘Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
‘Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί, ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα,
‘Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
‘Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες,
‘Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ, ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
‘Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
‘Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
‘Τῷ ἔχεθ' ὅ, ττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.
‘Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
‘Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι φίλτατος ἀνδρῶν
‘Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα,
‘Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, γρ. δ' ἰ-τως ἠΰδα
‘Τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
‘Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
‘Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. γρ. ζα-γνύμεν.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε·
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων·
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα,
‘Μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας· ἦ νύ τι αὔτως
‘Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
‘Οὐκ ἀΐεις ἅ τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
‘Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·
‘Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
‘Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
‘Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
‘Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς

' Linquet: hic autem nos veniet conturbaturus in Olym.
' Corripiet v. ordine omnes, quicunq; in culpa est, quiq; etiā non
' Ideo te rursus nunc jubeo sedare iram ob filium tuum:
' Jam enim aliquis eo potentia & manibus fortior
' Vel interfectus est, vel etiam postea interficietur: diffi. autē
' Omnium hominum liberare generationem & partum.
Sic loquuta, firmavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irinque, quæ diis internuntia est immortalibus.

Juno Apollini & Iri Jovis mandata refert.

Et ipsos compellans verbis alatis alloquuta est,
' Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime.
' At postquam veneritis Jovisq; conspectum aspexeritis
' Facite quicquid ille injunxerit & præceperit.
Hæc quidem sic loquuta, retro cessit veneranda Juno,
Seditq; in solio: hi autem properantes volaverunt,
Idamq; pervenerunt fontibus abundantē matrem ferarum:
Invenerunt autem late videntem Jovem, in Gargaro summo
Sedentem, ipsum autem undiq; odorifera nubes cingeb.
Hi vero coram ut venerunt Jovi nubicogo
Steterunt, neque ipsos videns iratus est animo,
Quoniam ejus celeriter verbis dilectæ uxoris paruerant.
Irin autem priorem verbis alatis alloquutus est.
' Vade age, Iri velox, Neptuno regi
' Omnia hæc nuntia, neque falsa nuntia sis;
' Desistentem ipsum jube à pugna & prælio
' Venire ad cœtus deorum vel mare divinum.
' Si autem meis verbis non obediet, sed spernet,
' Consideret deinde mente & animo,
' Ne me, fortis quamvis existens, invadentem sustineat
' Expectare; quoniā eo dico virib. multo præstantior me esse
' Et natu majorem: at ejus non veretur dilectum cor
' Æqualem se dicere mihi, quem metuunt & cæteri.
Sic dixit: neq; immorigera fuit ventipes velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus ad Ilium sacrum:
Veluti vero cum ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida ab impetu serenifici Boreæ:
Sic celeriter festinans devolavit velox Iris,
Prope autem stans alloquuta est inclytum Neptunum,
Nuntium aliquem tibi, Neptune nigris crinibus decore,
' Veni huc afferens à Jove ægidem gestante:
' Desistentem te jubet à pugna & prælio
' Venire ad cœtus deorum, aut in mare amplum.
' Si autem ejus verbis non obtemperabis, sed spernes,
' Minatur & ille ex adverso pugnantem

' Huc

‘Λείψει δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
‘Μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
‘Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
‘Ἤδη γάρ τις τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
‘Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται, ἀργαλέον δὲ
‘Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε, τόκον τε.
Ὣς εἰπὼν, ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
‘Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
‘Ἔρδειν ὅ, ττί κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην·
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
Στήτην, οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
‘Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
‘Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
‘Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
‘Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσι πιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει·
‘Φραζέσθω δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
‘Μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
‘Μεῖναι, ἐπεί εὗ φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
‘Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
‘Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον,
‘Ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα,
‘Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
‘Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
‘Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν·
‘Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
‘Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων,

‘Ἐνθάδ'

‘ Huc *se* venturum, te autem evitare jubet
‘ Manus: quoniam ait *se* viribus multo fortiorem esse te,
‘ Et natu majorem, tuum vero non veretur charum cor
‘ Æqualem *te* ei dicere, quem pertimescunt & alii.

Neptunus Jovi stomachatur.

Hunc autem valde indignatus affatus est inclytus Neptu.
‘ Proh dii! certe potens quamvis sit superbe loquutus est
‘ Si me pari honore præditum vi invitum coercebit.
‘ Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,
‘ Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans.
‘ Trifariam vero omnia divisa sunt: quisq; v. nactus est reg.
‘ Quippe ego sortitus sum canum mare habitare semper
‘ Motis sortibus: Pluto autem sortitus est caliginē obscuram
‘ Jupiter vero sortitus est cœlū latum in æthere & nubibus
‘ Terra autem adhuc communis omnium, & altus Olympus.
‘ Ideo sane nequaquam Jovis curo mentes, sed quietus,
‘ Quantumvis sit potens, maneat tertia in portione.
‘ Manibus vero ne quid me omnino ignavum veluti terreat
‘ Filias enim & filios satius esset
‘ Asperis verbis increpare, quos genuit ipse:
‘ Qui eum hortantem audient vel necessitate.
Huic autem respondit deinde ventipes velox Iris,
‘ Itane jam à te Neptune cœrule à coma decore
‘ Hoc referam Jovi responsum sævumq; durumque?
‘ An aliquid mutabis? mutabiles quidem mentes bonorum,
‘ Scis quod majores natu Erynnyes semper sequuntur.
Hanc autē rursus alloquutus est Neptunus quatiens terrā,
‘ Iris dea, valde hoc verbum opportune dixisti:
‘ Bonum & hoc est, quando nuntius decentia novit.
‘ Sed ille gravis dolor cor & animum occupat,
‘ Quando parem dignitate, & pari natum fato
‘ Objurgare vult iracundis verbis:
‘ Veruntameu nunc *quamvis* indignatus cedam.
‘ Aliud vero tibi dicam, & minabor illud animo:
‘ Siquidem sine me & Minerva prædatrice,
‘ Junone, Mercurioque & Vulcano rege,
‘ Ilio excelso parcet, neque volet
‘ Destruere, dareque magnam victoriam Argivis,
‘ Sciat hoc, quod nobis insanabilis iracundia erit.

Jupiter Apollinē mittit ad suscitandum Hectorem.

Sic fatus, liquit copias Achaicas Neptunus, (Achivi,
Subiitq; pontum profectus: desiderabunt autem *eum* heroes
Et tunc Apollinem alloquutus est nubium coactor Jupiter
Vade nunc dilecte Phœbe ad Hectorem ære armatum,
‘ Nunc etenim Neptunus quatiens terram
‘ Abiit in mare humidum, fugiens iram gravem

Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον οἷ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα, βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκε Ῥέη,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν, ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
Τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἕκηλος
Καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
Χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσι γάρ τε καὶ υἱάσι κάλλιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
Οἵ ἑθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν·
Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἶρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ;
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ,
Αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν

Ἡμέ-

' Nostram : nam *alioqui* valde pugnam audivissent & alii
' Qui quidem inferi sunt dii, Saturnum circa existentes,
' Sed hoc tum mihi multo utilius, tum sibi ipsi
' Fuit, quod reveritus cessit
' Manus meas : quoniam non sine sudore perfecta fuisset *res*
' Sed tu quidem manibus accipe ægidem fabricatam,
' Quam vehementer quassans, terreto heroas Achivos
' Tibi v. ipsi curæ sit *ô Apollo* procul feriens illustris Hect.
' Tantisper itaq; ei excita robur magnum, dum Achivi
' Fugientes ad navesq; & Hellespontum perveniant.
' Illinc autem ipse ego consultabo quid sit faciendum dicen-
' Ut rursus Achivi respirent à labore. (dumq;

Apollo Hectorẽ aggressus suscepit.

Sic dixit : neq; sane patri immorigerus fuit Apollo :
Descendit vero ab Idæis montibus, accipitri similis
Celeri, columbarum occisori quiq; celerrimus volucrum :
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,
Sedentem, neq; amplius jacebat; modo n. collegerat animum
Circum se agnoscens socios ; sed anhelitus & sudor
Cessarat, postquam ipsum excitavit Jovis animus Ægiochi :
Prope autem stans, *eum* alloquutus est longe operans Apol-
Hector fili Priami, cur tu seorsum ab aliis (lo,
Sedes animo deficiens ? num aliquis te dolor occupat ?
Hunc vero languidus alloquutus est galeæ motor Hector
' Quis vero tu es optime deorum qui me interrogas coram?
' Non audis quod me navium ad puppes Achivorum,
' Suos socios perdentem, *in* bello strenuus percussit Ajax
' Saxo ad pectus, cessare fecit autem à strenua fortitudine
' Et sane ego putabam mortuos, & domum Plutonis
' Die hoc *me* visurum, quoniam charam expirabam animam
Hunc vero rursus alloquutus est rex longe operans Apol.
' Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
' Ex Ida emisit astare & auxiliari,
' Phœbum Apollinẽ aureo gladio conspicuum, qui te anteą
' Protego simul ipsumque & altam urbem.
' Sed age, nunc equites hortare multos,
' Naves ad concavas impellere veloces equos.
' Sed ego ante iens, equis viam
' Omnem complanabo, & vertam *in fugam* heroas Achivos

Hector prælium repetit.

Sic loquutus inspiravit robur magnum pastori populorum
Ut autẽ quum quis otiosus equus hordeo pastus ad præsepe,
Vinculo perrupto currit per campum quatiens *terram*,
Assuetus lavari pellucido fluvio,
Exultans : alte autem caput tenet, circaq; jubæ
Humeros motantur : eum autem splendorẽ fretum,

Facile

‘Ἡμετέρου· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
‘Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
‘Ἀλλὰ τόδ᾽, ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδ᾽ ἑοῖ αὐτῷ γρ. αὐτῷ-[illegible]
‘Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
‘Χεῖρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ᾽ ἐτελέσθη·
‘Ἀλλὰ σύ γ᾽ ἐν χείρεσσι λάβ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
‘Τῇ μάλ᾽ ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·
‘Σοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ.
‘Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
‘Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
‘Κεῖθεν δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε, ἔπος τε,
‘Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων· γρ. πε.
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ᾽ ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον
Ἥμενον, οὐδ᾽ ἔτι κεῖτο, νέον δ᾽ ἐσαγείρετο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἓ γιγνώσκων ἑτάρους, ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο·
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
‘Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο τί ἢ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ᾽ ἄλλων
‘Ἧσ᾽ ὀλιγηπελέων· ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‘Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην·
‘Οὐκ ἀΐεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
‘Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
‘Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
‘Καὶ δὴ ἔγωγ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Ἀΐδαο
‘Ἤματι τῷδ᾽ ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
‘Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
‘Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
‘Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
‘Ῥύομ᾽, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
‘Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
‘Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
‘Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς·
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,

Ῥίμφα

Facile genua ferunt ad consueta loca & pascua equorum?
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
Hi vero, ut vel cervum cornutum, vel sylvestrem capram
Insequuntur canesque & viri agrestes:
Hunc quidem alta petra & umbrosa sylva
Servavit, neque enim ipsis adipisci fatale erat;
Horum autem ob clamorem apparet leo bene jubatus
Ad viam statim vero omnes avertit quamvis animosos:
Sic Danai hactenus quidem catervatim semper sequebantur
Ferientes ensibus & hastis ancipitibus:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum
Timuerunt: omnibus autem in pedes decidit animus.
His vero dein concionatus est Thoas Andræmonis filius
Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculandi:
Strenuus etiã in stataria: concione vero ipsum pauci Achivi
Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentia:
Qui inter eos prudens concionatus est, & dixit,
Proh dii, certe valde mirandum hoc oculis video,
‘ Qualiter autem rursus de integro surrexit morte vitata
‘ Hector, atqui ipsum valde sperabat animus cujusque
‘ Manibus Ajacis moriturum esse Telamonii:
‘ Sed aliquis rursus deorum liberavit & servavit
‘ Hectorem, qui jam multorum Danaorum genua solvit,
‘ Quemadmodum & nunc fore puto: non enim sine
‘ Jove valde tonante in prima stat acie adeo alacris.
‘ Sed agite, sicut ego dixero, obediamus omnes:
‘ Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire,
‘ Ipsi vero quicunq; optimi in exercitu gloriamur esse
‘ Stemus: si forte primum arceamus obviantes,
‘ Hastas elevantes: hunc autem puto etiam alacrem
‘ Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: illi vero & eum audiverunt & paruerunt:

Græcorum optimi quique coeunt.

Ergo Ajax cum suis, itemque Idomeneus rex,
Teucer, Merionesque, Megesque similis Marti,
Pugnam apparabant, proceribus coactis,
Hectorem & Trojanos contra: sed retro
Turba ad naves Achivorum redibant: (Hector
Trojani autem priores irruperunt conferti: præibat autem
Lato gradu incedens: ante vero ipsum ibat Phœbus Apollo
Indutus humeris nebulam: tenebatq; ægidem impetuosam,
Gravem, undiq; villosam, insignem, quam faber ferrarius
Vulcanus Jovi dederat gestare ad terrorem hominum:
Hanc utique ille in manibus tenens duxit copias.

Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη, καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδόν· αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ εἷος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ, ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
‘Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
‘Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
‘Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου,
‘Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
‘Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
‘Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
‘Ὣς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
‘Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
‘Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
‘Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
‘Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
‘Στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
‘Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
‘Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς, πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι

Argivi a. impetũ exceperunt confertim; excitatus est v. clamor
Acutus utrinque: à nervis autem sagittæ
Exiliebant multaq; hastilia fortibus à manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum
Multa vero & in medio, antequã corpus pulchrum tangerent
In terra figebantur cupientia corpus lædere: (Apollo
Quamdiu quidẽ ægida manibus tenebat immotam Phœbus
Tamdiu valde utrosq; tela attingebant, cadebãt autẽ multi.
Sed postquam in vultum intuitus Danaorum equitum
Concussit, ipseq; inclamavit valde admodum, illis animum
In pectoribus enervavit; oblitiq; sunt strenui roboris
Hi autẽ sicut vel boum armentum vel gregẽ magnum oviũ
Feræ duæ turbant, nigræ noctis intempestæ *tempore*,
Venientes repente custode non præsente;
Sic fugati sunt Achivi imbelles; in *eos* enim Apollo
Misit fugam. Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.
Tunc vir interfecit virum dissipata acie,
Hector quidem Stichiumq; & Arcesilaum occidit, *Trojani magnam cædem faciunt.*
Hunc quidem Bœotiorum ducem æreas tunicas habentium
Illum autem Menesthei magnanimi fidum socium,
Æneas vero Medonta, & Jasum spoliavit.
Scilicet hic quidem nothus filius Oilei divini
Erat Medon Ajacis frater, sed habitabat
In Phylace terra procul à patria, virum cum occidisset,
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:
Jasus autem dux quidem Atheniensium erat,
Filius vero Spheli vocabatur Bucolidæ.
Mecisteum autem sustulit Polydamas, Echiumq; Polites
Primo in conflictu: Clonium vero interemit nobilis Agenor
Deiochum autem Paris percussit *in extremo* humero retro
Fugientem inter propugnatores, penitus autẽ ferrũ transegit
Dum hi illos spoliabant armis, interim Achivi
In fossam & palos delapsi effossam, (sitate:
Huc & illuc fugiebant, ingrediebantur autẽ murum neces-
Hector vero Trojanis imperabat, alte clamans,
In naves ruere, omittere autem spolia cruenta,
" Quem vero ego remotum à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem struam: neque sane eum
" Fratresq; sororesq; rogo imponent mortuum:
" Sed canes distrahent ante urbem nostram.
Sic fatus scutica super humeros impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi cum ipso (equos,
Omnes minaciter clamantes, dirigebant trahentes currum
Clamore immenso: ante autem Phœbus Apollo

Facile

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες, ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
' Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
' Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
' Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα·
' Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ γρ. τρώεσσιν ἐπί.
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens,
In medium dejecit: munivit vero viam
Longam & latam, quantum hastæ jactus
Progreditur, quum vir roboris periculum faciens mittit.
Hac illi profundebantur turmatim: ante *ibat* autem Apollo
Ægidē gestans valde pretiosam: diruit vero murū Achivorū
Facile admodum, ut quum quis arenam puer prope mare,
Qui postquam fecerat opera lusoria per infantiam,
Post iterum destruit pedibus & manibus, ludens:
Sic tu arcitenens Phœbe multum laborem & ærumnam
Fudisti Argivorum, ipsis autem fugam immisisti.
Sic illic apud naves detinebantur manentes,
Invicemq; adhortantes, & omnibus diis
Manus elevantes valde vota faciebant unusquisque.
Nestor autem maxime Gerenius, custos Achivorum
Precabatur manus porrigens in cœlum stellatum,
Nestoris preces.
Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo frugifero
' Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
' Precatus est ut rediret, tu autem promisisti & annuisti,
' Horum memento, & expelle, ô cœlestis, crudelem diem,
' Neque sic à Trojanis sinas superari Achivos.
Sic dixit orans, valde autem intonuit consiliarius Jupiter
Preces audiens Neleidæ senis. (gestantis,
Trojani autem ut intellexerunt Jovis mentem ægidem
Acrius in Argivos irruunt, recordatiq; sunt pugnæ,
Hi autem veluti magna unda maris vastissimi
Navis supra latera transcendit, quando urget
Vis venti, hæc enim maxime undas auget,
Sic Trojani magno clamore per murum scandebant:
Equos autem ubi intromisissent ad puppes pugnarunt,
Hastis utrinq; acutis cominus, hi quidem ab equis,
Illi autem à navibus ex alto nigris, *quas* conscenderant,
Longis contis, qui eis in navibus jacebant,
Ad navale prælium compacti, os muniti ferro.
Patroclus autem dum quidem Achiviq; Trojanique
Murum circa pugnabant veloces extra naves,
Tamdiu in tentorio humani Eurypyli
Sedebat, & hunc oblectabat sermonibus, inq; vulnere gravi
Pharmaca medelas spargebat atrorum dolorum:
Sed postquam murum invadentes percepit
Trojanos, at Danaorum ortus est clamorq; fugaque,
Ejulavit utiq; deinde, & sua percussit femora
Manibus pronis, lugensq; verbum dixit, (vis
Eurypyle, non amplius apud te possum, indigentem quam-

Ρεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι,
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρὸ δ' Ἀπόλλων
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον, ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ'· ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσει ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὣς ῥα σὺ ἤϊε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν,
Σύγχεας Ἀργείων· αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
'Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ,
'Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων
'Εὔχετο νοστῆσαι· σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
'Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ·
'Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος·
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης,
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρυμνῇσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἀφ' ἵππων.
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ' εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο,
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα, γρ. δὲ προσηύδα.
'Εὐρύπυλ' οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης.

Hic manere: jam enim magnum certamen ortum est.
Sed te quidem famulus oblectet: ego vero
Festinabo ad Achillem, ut *eum* adhorter pugnare.
Quis autem scit si forte ei cum deo animum movero,
Admonens? BONA autem admonitio est socii.

Patroclus ad Achillem revertitur. Anceps prælium.

Hunc quidem sic loquutum pedes ferebant: sed Achivi
Trojanos accedentes sustinebant constanter: tamen non poterant
Pauciores quamvis existentes repellere à navibus:
Neque unquam Trojani Danaorum phalanges
Rumpentes, tentoriis misceri, neque navibus:
Sed veluti amussis lignum navale dirigit,
Fabri in manibus periti, qui omnem
Bene scit artem, præceptis Minervæ:
Sic quidê horû æqualiter pugna porrecta erat præliumque:
Alii autem circa alias pugnam pugnabant naves:
Hector vero contra Ajacem venit illustrem.
Qui *duo* unam circa navem habebant laborem, neq; poterant
Neq; alter alterum expellere & incendere igne naves:
Neq; alter alterum repellere: quoniam *eum* admoverat deus:
Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax,
Ignem ad navem ferentem in pectus vulneravit hasta:
Sonuit autem lapsus, torris vero ei excidit manu.
Hector autem postquam vidit patruelem oculis
In pulveres procubuisse navem ante nigram,
Trojanosq; & Lycios adhortatus est, alte clamans,
Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
" Ne quomodo cedatis à pugna in angustia hac,
" Sed filium Clytii servate, ne ipsum Achivi
" Armis spolient navium in certamine lapsum.

Hector Lycophronem interficit.

Sic fatus *in* Ajacem jaculatus est hasta splendida. (filiû,
Ab hoc quidê erravit: deinde vero Lycophrontem Mastoris
Ajacis famulum Cytherium, qui apud ipsum
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris divinis:
Hunc vulneravit *in* capite super aurem acuta hasta,
Stantem prope Ajacem, hic autem supinus in pulveres
Navis à puppi humi cecidit, soluta sunt vero membra.
Ajax autem exhorruit, fratremq; alloquutus est,
" Teucer amice, jam nobis interfectus est fidus socius
" Mastorides, quem nos Cytheris huc advectum
" Æque *ac* charos parentes honorabamus in ædibus.
" Hunc autem Hector magnanimus occidit: ubi tibi sagittæ
" Lethiferæ, & arcus quem tibi dedit Phoebus Apollo?
Sic dixit: hic autê intellexit, ac currens prope eum astitit,
Arcum tenens in manu recurvum, atque pharetram

‘Ενθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
‘Αλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
‘Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
‘Τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
‘Παρειπών· ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
Παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν· γρ. Οὐδέ ποτε
Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο, πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὃ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
‘Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
‘Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
‘Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
‘Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἄπο πρυμνῆς, χαμάδις πέσε. λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
‘Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
‘Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
‘Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι.
‘Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε, ποῦ νύ τοι ἰοὶ
‘Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην

Teucer Clitum interficit

Sagittiferam, valde autem cito sagittas Trojanis immittebat;
Et percussit Clitum Pisenoris clarum filium,
Polydamantis socium clari Panthoidæ,
Fræna manibus tenentem: hic quidem laborabat circa equos:
Ea enim dirigebat qua longe plurimæ turbabātur phalāges,
Hectori & Trojanis gratificans: protinus vero ei
Venit malum, quod ei nullus prohibuit cupienti quamvis.
Cervici enim ejus à tergo multi gemitus incidit sagitta:
Decidit autem ex curru, retrocesserunt vero ei equi
Vacuum currum pulsantes: rex autem intellexit citissime
Polydamas, & primus obviam venit equis,
Hos ille Astynoo Protiaonis filio dedit,
Diligenter autem admonebat, prope se tenere inspicientem
Equos: ipsē vero rursus prosectus propugnatorib. mistus est
Teucer autem aliam sagittam in Hectorem armatum
Depromebat, & repressisset *eum* à pugna ad naves Achiv.
Si eum egregie pugnantem vulnerans eripuisset animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem qui custodiebat
Hectorem: sed Teucrum Telamonium gloria privavit:
Qui ei pulchre tortum nervum in optimo arcu
Rupit contra hunc trahenti, aberravit autem ei alio
Sagitta ære gravis, arcus vero excidit manu.
Teucer vero exhorruit, fratremq; alloquutus est,

Teucri arcus divinitus frangitur

' Papæ, certe jam omnino pugnæ consilia præcidit
' Deus nostræ, quod mihi arcum excussit manu,
' Nervum vero disrupit recens tortum, quem ei illigavi
' Mane, ut sustineret frequenter exilientes sagittas.
Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax,
' O amice, quin *tu* arcum quidem sine & crebras sagittas
' Jacere, quoniam confregit deus Danais invidens:
' Sed manibus sumens longam hastam, & scutum humero,
' Pugna contra Trojanos, & cæteras excita copias,
' Sane quidem non sine labore, quamvis victores, capiant
' Naves bene transtratas, sed recordemur pugnæ:
Sic dixit: ille autem arcum quidem in tentoriis posuit,
Ipse vero circum humeros scutum posuit quadruplex,
Capiteq; in generoso galeam benefactam posuit
Equinis setis cristatā, horrende antē conus superne nutabat:
Accepit vero robustam hastam præfixam acuto ære:
Perrexit autem ire, valdeq; cito currens Ajaci astitit.
Hector vero postquam vidit Teucri factas sagittas,
Trojanosq; & Lycios hortabatur alte clamans,

Hector suos cohortatur.

' Trojani, & Lycii & Dardani bellicosi,
' Viri estote amici, mementote autem strenuæ virtutis,
' Naves

Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει.
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους.
Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός· γρ. ἱεμένου πο.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα γρ. ἀν-
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων. τίος.
Τοὺς μὲν ὅγ' Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱεῖ δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπότρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
‘Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
‘Δαίμων ἡμετέρης, ὅτε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός· γρ. ἣν ἐνέ-
‘Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα δησα.
‘Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
‘Ὢ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
‘Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας.
‘Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ,
‘Μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
‘Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
‘Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
‘Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
‘Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

‘ Naves per concavas. Jam enim vidi oculis
‘ Viri primarii à Jove ductas sagittas.
‘ Facile autem innotescit hominibus Jovis auxilium,
‘ Tum quibus gloriam præstantiorem dederit,
‘ Tum quos minuerit, & quibus non velit auxiliari:
‘ Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobis autē auxiliatur,
‘ Sed pugnate ad naves conferti, qui autem vestrûm
‘ Vulneratus vel percussus mortē in fatum assequutus fuerit,
‘ Moriatur, NON ei indecorum pugnanti pro patria
‘ Mori, sed uxor salva erit & liberi in posterum,
‘ Et domus & patrimonium integrum, si Achivi
‘ Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
Ajax suos cohortatur. Ajax vero rursus ex altera parte hortatus est suos socios,
Pudeat vos Argivi, nunc satius vel perire
‘ Vel servari, & avertere mala à navibus.
‘ An speratis, si naves occuparit galea decorus Hector
‘ Pedibus perventuros esse in suam patriam terram singulos?
‘ An non incitantem auditis exercitum omnem
‘ Hectorem, qui jam naves incendere paratus est?
‘ Non ille ad tripudium jubet venire, sed pugnare:
‘ Vobis autem hoc nulla sententia & consilium melius,
‘ Quam cominus miscere manusque roburque,
‘ Melius aut perire semel aut vivere,
‘ Quam diu consumi in gravi pugna
‘ Sic temere apud naves à viris deterioribus.
Variæ cædes. Sic fatus, ascendit robur & animum uniuscujusque.
Tunc Hector quidem sustulit Schedium Perimedei filium,
Ducem Phocensium, Ajax autem interfecit Laomedontem
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium,
Polydamas vero Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ socium, magnanimorum ducem Epeorum: (est
Hunc autē Meges invasit intuitus: at in obliquū incurvatus
Polydamas, & ab hoc quidem erravit (non enim Apollo
Sivit Panthi filium inter primos pugnatores sterni:)
Sed hic Crœsmi pectus medium vulneravit hasta:
Insonuit autē lapsus, hic autē ab humeris arma detrahebat,
Interea autem in hunc irruit Dolops hastæ bene peritus
Lampetides, quem Lampus genuit optimus virorum
Laomedontiades, bene gnarum strenuæ fortitudinis:
Qui tunc Phylidæ medium scutum percussit hasta
Cominus impetu facto: densus autem ei profuit thorax,
Quem portabat concavitatibus aptatum, quem quondam
Attulerat ex Ephyra fluvio à Selleente, (Phyleus
Hospes

‘ Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
‘ Ἀνδρὸς ἀρίστοιο Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα·
‘ Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ·
‘ Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον * ἐγγυαλίξῃ. γρ ἐγγυαλίξει.
‘ Ἠδ' ὅτινας * μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν. γρ μινύθει.
‘ Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
‘ Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
‘ Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
‘ Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
‘ Τεθνάμεν, ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
‘ Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴκεν Ἀχαιοὶ
‘ * Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. γρ Οἴχονται
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
‘ Αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
‘ Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
‘ Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
‘ Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
‘ Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
‘ Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
‘ Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
‘ Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων
‘ Ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
‘ Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
‘ Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
‘ Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν * ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν. γρ ἐν ἀνδράσι.
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών, ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι.
Αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδὼς
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
Λαομεδοντιάδης εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,
Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,

Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In bellum ut ferret hostilium virorum munimen,
Qui ei & tunc filii à corpore defendit mortem;
Hujus autem Meges galeæ æratæ cristatæ
Conum summum percussit hasta acuta:
Rupit vero equinum conum ipsius, totus autem humi
Decidit in pulvere, recenter puniceo colore splendidus
Dū hic in hunc pugnabat præstans, adhucq; sperabat victoriā,
Interim ei Menelaus bellicosus venit adjutor:
Stetitq; à latere cū hasta latens: percussit autē humerū retro:
Cuspis autem pectus pervasit magno impetu
Ultra tendens: hic autem pronus decidit.
Illi quidem iverunt ærea arma ab humeris
Prædaturi: Hector autem cognatus adhortatus est
Omnes valde: primum autem Hicetaonidem increpavit
Fortem Menalippum, is ante quidem curvipides boves
Pascebat in Percota *dum* inimici remote abessent:
Sed postquā Danaorū naves venerunt quæ utrinq; agitātur,
Reversus est ad Ilium: excellebat autem inter Trojanos:
Habitabatq; apud Pr. qui ipsum honorabat æque *ac* filios,
Hector Menalippum adhortatur.
Hunc Hector objurgavit, sermonemq; habuit his verbis,
Itane jam Menalippe negligemus? neque tibi
' Movetur dilectum cor *ob* consobrinum occisum?
' Non vides qualiter Dolopis circa arma occupantur?
' Sed sequere: non enim amplius licet eminus cum Argiv.
' Pugnare, priusquam vel occidamus *eos*, vel funditus
' Ilium excelsum capiant interimantq; cives.
Sic fatus, ipse præibat, ille simul sequebatur deo par vir,
Ajax suos adhortatur
Argivos autem hortabatur magnus Telamonius Ajax,
' O amici viri estote, & pudorem ponite in animo,
' Aliiq; alios reveremini in strenuis pugnis:
' Verentium autem virorum plures salvi quam occisi sunt:
' Fugientium vero neq; gloria oritur neq; ulla fortitudo.
Sic dixit: hi autem ipsi auxiliari prompti erant:
In animo vero posuerunt verbum, vallaverunt autem naves
Vallo æreo: contra vero Jupiter Trojanos excitabat:
Menelaus Antilochum hortatur
Antilochum autem instigabat *in* bello strenuus Menelaus:
Antiloche, nullus est te junior alius Achivorum (dum.
' Neq; pedibus velocior, neq; robustus sicut tu *ad* pugnan-
' Utinam aliquē alicubi Trojanorum exiliens virum ferias,
Sic fatus ipse quidem recessit: illum autem concitabat.
Extra v. saliit propugnatores, & jaculatus est hasta splendid.
Circum se respectans, Trojani vero recesserunt
Viro jaculante: hic autem non vanum telum emisit,
Sed

Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν,
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Εἕως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
‘Οὕτω δή, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
‘Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
‘Οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
‘Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
‘Μάρνασθ', πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
‘Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπών, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
‘Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
‘Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
‘Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
‘Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
‘Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
‘Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι,
‘Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.
Ὣς εἰπών, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο· τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν·

Antilochus Melanippum interficit

γρ. κέλευσε.

Hectorē Jupiter incitat.

Ἀλλ'

Antilochus Melanippũ interficit

Sed Hicetaonis filium animosum Menalippum
Præcedentem ad pugnam percussit ad pectus apud papillam.
Insonuit autem lapsus, crepueruntq; arma super ipso.
Antilochus vero irruit canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit: quem ex lustro prosilientem
Venator assequutus feriit, solvit autem membra:
Sic in te Menalippe insiliit Antilochus bellicosus,
Arma spoliaturus: sed non latuit Hectorem divinum,
Qui ei obvius venit currens per aciem: (bellator:
Antilochus autem non expectavit, acer quanquam esset
Sed aufugit feræ quæ malum patravit similis:
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Nestorides; contra autem Trojaniq; & Hector
Clamore magno tela luctuosa fundebant,
Stetit autem conversus postquam venit ad agmen sociorum;
Trojani autem leonibus similes crudivoris,
In naves ruebant: Jovis autem perficiebant mandata:
Qui eis semper excitabat robur magnũ molliebatq; animũ
Argivorum & gloriam auferebat: illos autem instigabat,
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere

Hectorẽ Jupiter incitat.

Priamidæ, ut navibus curvas puppes habentib. flagrantẽ ignẽ
Injiceret indefessum: Thetidis autẽ indecentẽ supplicationẽ
Omnem perficeret: hoc enim expectabat consiliarius Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut videret.
Ex illo enim jam erat repulsam à navibus
Facturus Trojanorum, Danais autem gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in concavas suscitavit
Hectorem Priamiden, quamvis alacrem & ipsum. (ignis
Furebat a. veluti cum Mars hastam vibrans, vel perniciosus
In montibus furit profundæ in densitatibus sylvæ:
Spuma autem circa os oriebatur; at ei oculi
Splendebant torvis sub superciliis, circum autem galea
Horrendum tempora motabatur pugnantis
Hectoris, ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui ipsum plures inter viros solum existentem
Honorabat & glorificabat; brevis vitæ enim erat
Futurus: jam enim parabat ei fatalem diem
Pallas Minerva Pelidæ viribus *domando*:
Et volebat perrumpere ordines virorum, tentans
Quâ jam plurimam turbam videbat & arma optima:
Sed neq; sic poterat perrumpere, valde licet cupiens.
Prohibebant enim turris instar conferti, veluti petra
Alta, magna, canum mare prope existens,

Quæ

Ἀλλ' Ἱκεταονίδην ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅς τε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς.
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα· θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνῃ· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν·
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε, μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ ἐπόρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη, ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι·
Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἡ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα, καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,

Quæ sustinet stridulorum ventorum celeres meatus,
Undasq; ingentes quæ eructant in ipsam:
Sic Danai Trojanos sustinebant firmiter, neq; fugiebant.
Ille vero splendens igne undiq; insiliebat turbæ,
Incidit autē veluti quum unda velocem in navem ingruerit
Vehemens ē nubibus, ventis aucta: hæc autem tota
Spuma operta est: venti vero gravis flatus
In velo premit: trepidant autem animo nautæ
Timentes: paululum enim a morte distant:
Sic agitabatur animus in pectoribus Achivorum.
Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superveniens,
Quæ in prato paludis magnæ pascuntur
Infinitæ, inter has autem pastor nondum recte sciens
Cum fera pugnare nigræ bovis pro cæde:
Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus
Usq; simul graditur, ille autem in medias insiliens
Bovem devorat, hæ vero omnes suffugerunt: sic tunc Achivi
Divinitus in fugam conjecti sunt ab Hectore & Jove patre
Omnes: hic autem solum occidit Mycenæum Periphetem,
Cyprei dilectum filium, qui Eurysthei regis
Nuntius ibat vi Herculea:
Hoc genitus erat ex patre multo deteriore filius melior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando,
Et prudentia inter primos Mycenæorum fuit.
Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit,
Conversus enim retro scuti ad extremam oram offendit,
Quod ipse gestabat, talare septum jaculorum:
Hoc ille impeditus cecidit supinus, circum autem galea
Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
Hector vero protinus cognovit, currens autē ei prope astitit
Pectori vero hastam infixit, charosq; ipsum prope socios
Interfecit: illi autem non poterant, tristes licet *ob* socium,
Opem ferre, ipsi enim valde timebant Hectorem divinum;
Ad naves ergo se receperunt: circū autē sepserunt *eos* extreæ
Naves quotquot primæ subductæ erant: illi a. infundebātur.
Argivi vero a navibus quidem cesserunt vi
Primis: ibi autem apud tentoria manserunt (pudor
Congregati, nec dissipabantur per castra, detinebat enim
Et metus, continue enim stimulabant se invicem.
Nestor autem maxime Gerenius, custos Achivorum,
Precatus est per parentes obtestans virum quemque,
O amici viri estote, & pudorem ponite in animo
' Aliorum hominum: insuper memineritis quisque
' Filiorum & uxorum, & possessionis, & parentum,

Hector Periphetem interficit.

Nestor Græcos orat ut hosti resistant.

'Et

Ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε * τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται * αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο. ἢ τρε-φόεντα.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ· γρ. αὐτῇ.
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι γρ. καὶ, ἀκ-τῇ.
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων, ἀνεμοτρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχήσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν,
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι, καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν γρ. Χειρὶ μαχ.
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε, βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων,
Παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο.
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων,
Τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη, γρ. Στή-θεσι.
Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον. γρ μάλα δείδισαν.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι,
Νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο, τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων· αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, * οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς γρ οὐδὲ κίδναθεν.
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν, γρ. τοκή-ων.
Λίσσεθ' ὑπὲρ * τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον,
‘Ὦ φίλοι ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
‘Ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
‘Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,

‘Ἠ μὲν

'Et cui vivunt, & cui mortui sunt.
'Per hos hic ego obtestor non præsentes
'Ut stetis fortiter, neque vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujusque.
His autem ab oculis nebulam caliginis removit Minerva
Divinitus delapsam: valde autem ipsis lux orta est utrinq;
Tam ex parte navium quam ex parte molestissimi belli;
Hectorem autem viderunt *in* bello strenuum & socios,
Et quotquot retro absistebant, neque pugnabant,
Et quotquot apud naves pugnam pugnabant veloces
Neque amplius Ajaci magnanimo placuit animo
Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
Ajax naves defendit. Sed hic navium foros obibat magno gradu incedens;
Tractabat autem contum magnum navalem in manibus
Compactum ligneis clavis, duorum & viginti cubitorum,
Ut autem quum vir equis desultoriis uti bene sciens,
Qui postquam ex multis quatuor junxit equos,
Impellens ex campo magnam ad civitatem agitat,
Publicam per viam, multique eum admirando spectant
Viri & mulieres: hic autem firmiter ac tuto semper
Saliens, aliquando in alium alternat, illi autem volant;
Sic Ajax per multa velocium tabulata navium
Obibat late incedens, vox autem ejus ad æthera perveniebat
Semper vero terribiliter clamans Græcos hortabatur
Ad naves pugnatur acerrime. Naves & tentoria defendere: at ne Hector quidem
Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
Sed sicut avium volatilium aquila fulva
Multitudinem invadit fluvium juxta pascentium
Anserum, & gruum, vel cygnorum longa colla habentium:
Sic Hector tendebat ad navem, nigram proram habentem,
Obvius festinans: hunc autem Jupiter impulit à tergo
Manu valde magno: concitabat vero populum cum ipso,
Iterum autem acris pugna apud naves edita est.
Dixisses indefessos & indomitos inter se
Concurrere ad prælium, adeo alacriter pugnabant:
His autem pugnantibus hic erat animus, Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros:
Trojanis autem sperabat animus in pectoribus cujusque
Naves incensuros esse *se*, occisurosq; heroas Achivos:
Hi quidem hæc cogitantes instabant sibi invicem.
Hector puppim prehendit. Hector autem puppim navis apprehendit pontigradæ,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
*A*d Trojam; neq; rursum abduxit in patriam terram:
Hujus jam pro nave Achivique Trojanique

Occide=

" Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
" Τῶν ὕπερ ἐνθάδ᾽ ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
" Ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τοῖσι δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον, μάλα δέ σφι φόως γένετ᾽ ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Ἕκτορα δ᾽ ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ᾽ ἐμάχοντο,
Ἠδ᾽ ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλ᾽ ὅγε νηῶν ἴκρι᾽ ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων.
Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας * συναγείρεται ἵππους, γρ. συναείρεται.
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ * ἐλαύνει, γρ. δίηται
Λαοφόρον καθ᾽ ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ᾽ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα μακρὰ βιβάς· φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ᾽ ἵκανεν.
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ᾽ ὥς τ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν * παρὰ βοσκομενάων, γρ. παρα-βοσκομενάων.
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς * ὦσεν ὄπισθε γρ. ὦρσεν.
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ· ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ᾽ αὐτῷ·
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
Φαίης κ᾽ ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ᾽ ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ᾽ ἦν νόος, ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ᾽ ἐκ κακοῦ, ἀλλ᾽ ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ᾽ ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ᾽ αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε

Occidebant sese invicem cominus, neque illi
Arcuum impetus eminus excipiebant, neq; jaculorum,
Sed cominus stantes, eundem animum habentes,
Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis, & hastis utrinque acutis.
Multi vero gladii pulchri nigris manubriis, capulati,
Alii quidem è manu in terram cadebant; alii vero ab humeris
Virorum pugnantium: fluebat autem sanguine terra nigra.
Hector vero puppim postquam prehendit, non dimittebat
Summam oram manibus tenens: Trojanis autem jussit,
Ferte ignem, simul & ipsi conserti tollite clamorem,
‘ Nunc nobis omnibus Jupiter quovis pretio dignum *id est exoptatissimum* diem dedit
‘ Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ
‘ Nobis calamitates multas intulerunt, ignavia seniorum
‘ Qui me volentem pugnare ad puppes navium
‘ Ipsumq; detinebant, coercebantq; exercitum.
‘ Sed si tum lædebat mentes late prospiciens Jupiter
‘ Nostras, nunc ipse impellit & instigat.
Sic dixit, hi autem alacrius in Græcos impetum fecerunt
Ajax vero non amplius sustinuit (urgebatur enim telis)
Sed retrocessit paululum (putans *se* moriturum esse)
Ad scabellum septē pedale, liquit autem foros navis æqualis:
Ibi sane hic stetit observans, hasta vero semper
Troja. arcebat è navibus quicunq; ferret indefessum ignem;
Semper autem horrendum clamans Danaos hortabatur
‘ O amici heroes Danai, ministri Martis
‘ Viri estote, dilecti, recordamini autem strenuæ virtutis,
‘ An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
‘ Aut aliquem murum fortiorem, qui viris mortem avertat
‘ Non quidem aliqua prope est civitas turrib, munita,
‘ Qua defendamur faventem populum habentes:
‘ Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum
‘ Mari circundati longe sedemus à patria terra.
‘ Quare in manibus salus, non remissione pugnæ.
Dixit & furens insectabatur hasta acuta.
Quicunq; autem Trojanorum concavas ad naves ferretur,
Cum igne urenti, *in* gratiam Hectoris concitantis,
Hunc Ajax vulnerabat excipiens acuta lancea.
Duodecim autem ante naves cominus vulneravit.

Ajax suos cohortatus multos hostes interficit

ARGU-

Δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων ἀϊκὰς μένον ἀμφὶς, οὐδέ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν,
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε γρ. ὑμῖν.
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων,
Οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀϊόμενος θανέεσθαι
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν.
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες.
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης.
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
Ὅστις δὲ Τρώων * κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο γρ. κοίλας ἐπὶ νῆας ἄγοιτο.
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ARGUMENTUM XVI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

PAtroclo deprecanti Achilles sua ipsius omnia arma concedit accipere, & Myrmidonas educere ad pugnam. Hi vero egressi vertunt in fugam Trojanos. Patroclus autem Sarpedonem Jovis filium occidit, qui funalem equum currus Achillis interfecerat Pedasum. Postea autem Patroclum Hector interemit, vulneratum prius ab Euphorbo, quum Apollo abstulisset ipsi omnia arma.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Π, *Patroclum interfecit strenuum Hectoris lancea.*

ALIA INSCRIPTIO.

Patrocli res gesta.

HOMERI ILIADOS. LIB. XVI.

SIC hi quidem pro navi bene transtrata pugnabant:
Patroclus autem Achilli astitit pastori populorum,
Lacrymas fundens, tanquam fons nigram aquam habens,
Qui ab excelso saxo atram fundit aquam.
Achilles plorantem Patroclum interrogat. Hunc auté conspicatus miseratus est celer divinus Achilles,
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est.
'Curnam lacrymaris Patrocle tanquam puella
'Parvula? quæ cum matre currens elevari efflagitat,
'Vesti adhærens, & properantem detinet.
'Lacrymabunda autem ipsam aspicit dum suscipiatur:
'Huic similis Patrocle humidam lacrymam profundis.
'An aliquid Myrmidonibus nuntias, aut mihi ipsi?
'Aut aliquod nuntium ex Phthia audivisti solus?
'Vivere quidem adhuc aiunt Menœtium Actoris filium,
'Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas,
'Quibus valde ambobus tristaremur mortuis:
'An tu Argivorum *causa* luges quia pereunt
'Naves apud concavas injustitiæ gratia suæ?
'Eloquere ne cela mente, ut sciamus ambo.

Hunc

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Πάτροκλος δεηθεὶς Ἀχιλλέως τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέψαι ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

ΑΛΛΗ.

Πατρόκλεια.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Π. Ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἠΰτε κούρη
‘Νηπίη, ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
‘Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει.
‘Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
‘Τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν καταδάκρυον εἴβεις.
‘Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ,
‘Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
‘Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱὸν,
‘Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
‘Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
‘Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
‘Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
‘Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

Patroclus Achillem orat ut se saltem in Prælium mittat.

Hunc autẽ graviter suspirans alloquut. es Patrocle eques,
" O Achilles Pelei fili, multo fortissime Achivorum,
" Ne indigneris, talis enim dolor invasit Achivos.
" Hi etenim jam omnes quicunq; ante erant fortissimi
" In navibus jacent eminus cominusque vulnerati.
" Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes.
" Vulneratus autem est Ulysses hasta inclytus & Agamem.
" Percussus est etiam Eurypylus in femore sagitta:
" Hos quidem medici multa pharmaca scientes curant,
" Vulnera sanantes: tu autem implacabilis es Achilles:
" Non me igitur talis capiat ira, quam tu servas,
" Inutili virtute prædite: quis à te alius juv. sero natus quidem
" Si non *ab* Argivis indignum exitium avertas?
" O immitis: non utiq; tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater, cæruleum autem te peperit mare,
" Petræque altæ, quia tibi mens est sæva.
" Si vero aliquod animo tuo vaticinium vitas,
" Et aliquod tibi à Jove retulit veneranda mater
" At me saltẽ mitte cito, simulq; reliquum exercitum præbe
" Myrmidonum, si forte aliquod lumen Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma armari,
" Si me tibi assimilantes abstineant à bello
" Trojani, respirent autem bellicosi filii Achivorum
" Afflicti: exigua vero respiratio belli *fiat*.
" Facile autem recentes *nos* defessos viros prælio
Repellemus ad urbem à navibus & tentoriis.

Achilles Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat.

Sic dixit, supplicans valde demens: certe enim erat
Sibi ipsi mortemque malam & fatum rogaturus.
Hunc a. valde ingemens alloquutus est pedibus celer Achilles
Hei mihi nobilis Patrocle, quid dixisti?
" Neque oraculum curo quod sciam,
" Neque quid mihi à Jove attulit veneranda mater:
" Sed ille gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem vir vult privare portione,
" Et præmium rursus auferre qui potentia antecellit:
" Gravis dolor hic mihi est: quo. passus sum dolores animo:
" Puellam, quam mihi præmium exemerant filii Achivorum,
" Hastaq; mea acquisiveram, urbe bene munita eversa,
" Hanc rursus ex manibus eripuit *mihi* rex Agamemnon
" Atrides, tanquam alicui homini obscuro & inquilino,
" Sed quæ ante acta sunt sinamus: neq; enim licet
" Perpetuo irasci animo: statueram sane
" Non prius iram deponere, nisi quum jam
" Ad naves meas pervenisset clamorque præliumque.

Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ,
‘Ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
‘Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
‘Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
‘Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
‘Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
‘Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
‘Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
‘Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
‘Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
‘Μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις
‘Αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ
‘Αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
‘Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
‘Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
‘Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
‘Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
‘Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
‘Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
‘Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
‘Δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
‘Αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο γρ. δέ σ' ἄπιστε.
‘Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
‘Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
‘Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
‘Ὤσαιμεν ποτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὣς φάτο, λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν γρ. Αἴκε
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα λιτέσθαι. μοι σοί.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔειπες.
‘Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥν τινα οἶδα,
‘Οὔτέ τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
‘Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
‘Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
‘Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
‘Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
‘Κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
‘Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
‘Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
‘Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
‘Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
‘Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
‘Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
‘Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε·

' Tu autem humeris quidem mea inclyta arma indue;
' Dux vero esto Myrmidonibus pugnacibus *ad* pugnandum
' Siquidem obscura Trojanorum nubes circundat
' Naves fortiter: hi autem in littore maris
' Conclusi sunt, loci parvam adhuc portionem habentes
' Argivi: Trojanorum vero civitas tota ingruit
' Audax: non enim mihi galeæ vident frontem
' Prope splendentis: mox fugientes, fossas campestres
' Implevissent cadaveribus *suis*, si mihi rex Agamemnon
' Æquum se præstitisset: nunc autem castra oppugnant.
' Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
' Furit hasta, à Græcis mortem ut arcere possit.
' Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis
' Inimico ex capite, sed Hectoris homicidæ vox
' Trojanos adhortantis resonat: illi autem clamore
' Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.
' Sed & sic, Patrocle à navibus pestem propulsans,
' Irrue strenue, nè tandem igni ardenti
' Naves incendant: dulcem autem reditum auferant.
' Pare v. sicut tibi ego sermonis summam in mentibus pos.
' Ut mihi honorem magnum & gloriam referas
' Apud omnes Danaos, ac illi perpulchram puellam
' Iterum reddant, insuper vero splendida dona præbeant:
' Ex navibus ubi repuleris, revertere: si autem rursus tibi
' Det gloriam consequi valde sonans maritus Junonis,
' Ne tu sine me appete pugnare
' Cum Trojanis bellicosis: indecorum enim me facies,
' Neve exultans bello & pugna
' Trojanos occidens, ad Ilium ducas *exercitum*:
' Ne quis ab Olympo deorum sempiternorum
' Ingruat *in te*: valde hos diligit longe operans Apollo.
' Sed retro revertaris postquam salutem in navibus
' Feceris: illos autem mitte per campum pugnare.
' Utinam enim ô Jupiterq; pater, & Minerva & Apollo,
' Neq; Trojan. quisquam mortem effugiat quotquot sunt
' Neq; Argivorum quisquam: nos vero vitemus mortem,
' Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ajax laborat.

Ajax autem non amplius manebat: premebatur enim telis
Superabat eum Jovisq; mens & Trojani illustres
Jacientes magnum vero circa tempora splendida
Galea percussa sonum edebat: percutiebatur autem semper
Ad phaleras bene factas: ille autem sinistro humero lab.
Constanter usq; tenens scutum varium: neq; poterant

Circum

‘Τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
‘Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
‘Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
‘Νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
‘Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
‘Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
‘Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
‘Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
‘Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
‘Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
‘Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
‘Μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
‘Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
‘Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
‘Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
‘Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
‘Ἀλλὰ καὶ ὧς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
‘Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
‘Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
‘Πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
‘Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
‘Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
‘Ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
‘Ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
‘Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
‘Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
‘Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
‘Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι
‘Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
‘Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
‘Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
‘Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
‘Θήῃς, τοὺς δὲ δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι. γρ. πα- λλεσ- πάφαζει
‘Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
‘Μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
‘Μήτέ τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
‘Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι.
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
Βάλλοντες, δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο

Circum ipsum dimovere loco, annitentes telis:
Semper autem molesto tenebatur anhelitu, eiq; sudor
Undiq; ex membris multus defluebat, neq; usquam poterat
Respirare: passim vero malum malo firmabatur.

Dicite nunc mihi Musæ, cœlestes domos habitantes,
Incenduntur naves Achivorum.
Quomodo jam primo ignis incidit navibus Achivorum.

Hector autem Ajacis hastam fraxineam prope astans,
Percussit ense magno, cuspidis juxta commissuram retro;
Penitus vero amputavit, ac Telamonius quidem Ajax
Vibrabat frustra manu mutilam hastam; procul autē ab ipsa
Cuspis ærea in terram sonuit lapsa:
Agnovit vero Ajax in animo inculpato exhorruitque
Opera deorum: quod omnino pugnæ consilia præcidebat
Jupiter altitonans, Trojanisque volebat victoriam:
Recessit autē extra tela; hi vero injecerunt irrequietum ignē
Navi veloci: per hāc autē statim inextinguib. diffusa est flam-
Sic quidem puppim ignis circumdedit: at Achilles (ma
Femora percutiens, Patroclum alloquutus est;
"Surge generose, Patrocle eques,
"Video jam apud naves ignis ardentis impetum, (sit,
"Ne jam naves capiunt, & non amplius potestas aufugiendi
"Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo.

Patroclus armatur.
Sic dixit: Patroclus vero armabatur splendido ære.
Ocreas quidem primum circum tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Deinde autem thoracem circum pectora induit
Discolorem, stellatum, velocis Æacidæ:
Circum vero humeros jecit ensem argenteis clavis distinctū
Æreum, at deinde scutum magnumque validumque:
Capiti autem generoso galeam benefactam imposuit
Equinis setis cristatam, ac horrendum crista desuper nutabat;
Accepit vero robusta hastilia, quæ ei manibus quadrabat
Hastam autem non accepit solum egregii Æacidæ:
Achillis hasta.
Gravē, magnā, solidā quā quidē non potuit alius Achivorum
Vibrare: sed ipsum solus sciebat tractare Achilles:
Peliadem hastam, quam patri charo dederat Chiron
Pelii ex vertice ut cædes esset heroibus:
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit,
Quem post Achillem fortem, honorabat maxime:
Fidelissimus autem ei erat in pugna *ad* sustinendas minas:
Huic autem Automedon duxit sub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium qui duo pariter cum ventis volabant
Hos peperit Zephyro vento harpya Podarge,
Pascens *in* prato juxta fluxum Oceani:

Loris

Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· * κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς γρ. καὶ δέ.
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι, πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ δ' Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν,
Ὄρσεο διογενὲς Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα,
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον, καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην. γρ. παραὶ ῥόον ἠρι-
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι * παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο. δανοῖο.

Ἐν

Loris autem exterioribus eximium Pedasum admovit,
Quem quondam Eetionis capta urbe, abduxerat Achilles
Qui & mortalis existens sequebatur equos immortales:
Achilles Myrmidonas armat.
Myrmidonas autem adiens armavit Achilles
Omnes per tentoria cum armis: illi vero lupi tanquam
Crudivori, quibusqs in animo immensum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus cæsum
Vorant: omnibus autem maxilla sanguine cruentata:
Et gregatim vadunt à fonte nigram aquam habente,
Hausturi linguis tenuibus nigram aquam,
Summam, eructantes cruorem sanguinis: animus autem in
Pectoribus intrepidus est: distenditur vero venter:
Tales Myrmidonum duces & principes
Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
Ruebant: inter hos autem bellicosus stabat Achilles,
Urgens equosque & viros scutatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quas Achilles
Ad Trojam duxerat Jovi dilectus, in unaquaqs vero
Quinquaginta erant viri in transtris socii,
Quinque autem duces fecerat, quibus fidebat,
Ut imperarent, ipse vero multum potens regnabat.
Unius quidem ordinis dux erat Menesthius, vario thorace (ornatus,
Filius Sperchii ex Jove fluentis fluvii
Quem peperit Pelei filia pulchra Polydora,
Sperchio indefesso mulier deo concubans:
Sed cognomento Boro Perieris filio,
Qui palam *eam* uxorem duxerat, data ingenti dote:
Alterius autem Eudorus Mavortius dux erat,
Clam susceptus, quem peperat *in* chorea pulchra Poly.
Phylantis filia: hanc vero fortis Argicida *Mercurius*
Amavit, oculis conspicatus inter cantantes
In choro Dianæ aureum arcum gestantis, tumultuosæ:
Statim autem in cœnaculum ascendens, accubuit clam
Mercurius innocuus: dedit vero ei illustrem filium
Eudorum, in currendo celerem, atque pugnacem:
Sed postquam hunc parturientium patrona Lucina
Eduxit in lucem, & solis vidit jubar,
Hunc quidem Echeclei validum robur Actoridæ
Duxit ad ædes, postquam dedit infinita dona sponsalia.
Hunc autem senex Phylas diligenter nutrivit & educav,
Valde diligens ac si suus filius fuisset.
Tertii autem Pisander bellicosus dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hasta pugnando post Pelidæ socium,

Quarti

Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν, ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
Οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν.
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ,
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῗσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἷι,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ, τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' ἐς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε* πρὸ φόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς, γρ. προφόωσδε
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
Ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.

Quarti autem dux erat senex equitator Phœnix:
Quinti vero Alcimedon Laertii filius eximius.
Sed postquam omnes cum ducibus Achilles
Collocasset bene ordinans, dura mandata dedit:

Achilles Myrmidonas animat.

Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur
'Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis
'Toto tempore iræ, & me accusabatis unusquisque,
'Dure Pelei fili, bile sane te nutrivit mater
'Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
'Domum saltem cum navibus revertamur pontigradis
'Rursus, quoniam tibi adeo sæva ira incidit animo,
'Hæc mihi congregati frequenter dicebatis: nunc appar,
'Conflictus magnum opus, cujus antea quidem cupidi eratis
'Ibi aliquis generosum cor habens *adversus* Trojan. pugnet.
Sic fatus concitavit robur & animum uniuscujusque.
Magis autẽ catervæ densatæ sunt, postquam regem audierunt
Sicut vero quando murum vir coagmentarit densis lapidib.
Domus altæ, incursus ventorum vitans:
Sic densatæ erant galeæque, & scuta umbones habentia:
Scutum autẽ scutum fulciebat, galea galeã, virum autem vir,
Contingebant vero se invicẽ cristatæ galeæ fulgent. conis:
Nutantibus *ipsis*, adeo densi astabant inter se,
Ante omnes autem duo viri armabantur
Patroclusq; & Automedon, pari animo præditi,
Ante Myrmidonas ad bellandum, sed Achilles
Perrexit ire ad tentorium: ab arca autem operculum abstul.
Pulchra, affabre facta, quam ei Thetis argentipes
Posuit in nave portandam, bene implens tunicis,
Chlænisq; arcentibus ventum, villosisq; tapetibus.
Ibi autem ei poculum erat elaboratum, neq; aliquis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque alicui libabat deorum nisi Jovi patri.
Hoc utiq; tunc ex arca sumens purgavit sulphure
Primum, postea autem lavit aquæ amœnis fluxibus:
Lavitq; ipse manus: hausit vero ardens vinum,
Precatus deinde est *in* medio stans septo: libavit autem vin.
Cœlum suspiciens: (Jovẽ autẽ non latuit fulmine gaudent.)

Achilles Jovi vinum libat cum precibus.

Jupiter rex Dodonæe, Pelasgice, longe habitans,
'Dodonæ præsidens frigoribus expositæ: circum autem Selli
'Tui habitant vates illoti pedibus, humi dormientes,
'Certe quidem olim meum sermonem exaudisti precant.
'Honorasti quidem me, valde autem læsisti populum Achiv.
'Sed adhuc etiam nunc mihi hoc perfice desiderium:
'Ipse quidem ego manebo navium in congregatione,

'Sed

Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
'Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
'Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
'Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος,
'Σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
'Νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
'Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
'Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
'Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε, νῦν δὲ πέφανται
'Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.
'Ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐΰ πλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ — γρ. Τό ῥ' ῥα.
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι.
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον,
Εὔχετ' ἔπειτα μέσῳ στὰς ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον.
Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, * Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων, — γρ. πελαργικέ.
'Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ * δὲ Σελλοὶ
'Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι. — γρ. δέ σ' Ἑλλοί.
'Ἠ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
'Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
'Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
'Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

'Αλλ'

'Sed socium mitto multos inter Myrmidonas
'Pugnare: huic gloriam simul concede late prospiciens Jup.
'Confirma autem ei cor in mentibus, ut & Hector
'Intelligat, num etiam solus sciat pugnare
'Noster famulus, an ei tunc manus invictæ
'Insaniant, quando ego eo ad stragem Martis,
'Sed postquam à navibus pugnam clamoremq; amoverit,
'Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
'Armisq; cum omnibus, & pugnacibus socils.
Sic dixit precans, hunc autem audivit consiliarius Jup.
Huic alterum quidem dedit pater, alterum vero abnuit,
A navibus quidem ei arcere præliumque pugnamque
Dedit: salvum autem abnuit è pugna reverti.
Certe hic quidem quum libasset ac supplicasset Jovi pat.
Rursus tentorium ingressus est, poculumq; reposuit in arcam
Stetit autē egressus ante tentorium: ampliusq; voluit animo
Inspicere Trojanorum & Achivorum pugnam gravem:
Hi vero cum Patroclo magnanimo armati
Ordine ibant, donec in Trojanos valde exultātes irruerunt,
Protinus autem vespis similes effundebantur,
In via habitantibus, quas pueri irritant consueti,
Semper vexantes, in via domicilia *i. alvearia* habentes,
Stulti, commune autem malum multis faciunt:
Has si præteriens aliquis homo viator
Moverit invitus, hæ vero generosum cor habentes,
Ultra quæque volat, & defendit suos foetus:
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur, clamorq; immensus ortus est,
Patroclus autem socios hortatus est alte clamans,
Myrmidones socii Pelidæ Achillis,
'Viri estote, amici recordamini autem impetuosæ virtutis,
'Ut Peliden honoremus, qui longe fortissimus *est*
'Argivorum apud naves, & bellicosi famuli.
'Cognoscat autem & Atrides late dominans Agamemnon
'Suam culpam, quod fortissim. Achivorum non honorav.
Sic fatus, accendit robur & animum uniuscujusque:
Irruerunt autem in Trojanos conferti, circum vero naves
Terribiliter resonuerunt clamantibus Achivis.
Trojani autem postquam viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum & famulum cum armis resplendentes.
Omnibus cōmotus est, animus, turbabantur vero phalanges
Suspicantes apud naves velocem Peliden
Iram quidem abjecisse, amicitiam vero recepisse.
Circumspexit autē unusquisq; qua fugeret gravem perniciē.

Patroclus

Myrmidones in pugnam vadunt.

Patroclus Myrmidonas cohortatur.

‘ Ἀλλ' ἴσκω ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
‘ Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
‘ Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
‘ Εἴσεται ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
‘ Ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
‘ Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
‘ Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
‘ Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
‘ Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε· δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης· ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, γρ. ἐριδ- μαίνουσι.
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τοὺς δ' εἴ πέρ τε παρά τις ἰὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσῃ ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
‘ Μυρμιδόνες ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
‘ Ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
‘ Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
‘ Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
‘ Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
‘ Ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Patroclus cum suis, multos Trojanorum interficit

Patroclus vero primus jaculatus est hasta splendida
Penitus in medium, ubi plurimi tumultuabantur
Navis circa puppim magnanimi Protesilai.
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas galeatos *equites*
Duxit ex Amydone, ab Axio late fluente: (pulveres
Hunc percussit ad dextrum humerum: hic autem supinus in
Cecidit gemens, socii vero circa ipsum in fugã conjecti sunt
Pæones: Patroclus enim fugam immisit omnibus,
Ductore occiso qui antecellebat in pugnando.
A navibus autem repulit, & extinxit ardentem ignem:
Semiusta vero navis relicta est ibi: at in fugam versi sunt
Trojani magno tumultu: Danai autem infundebantur
Naves per concavas: tumultus vero ingens ortus est.
Sicut autem quando à summo cacumine montis magni,
Dimovet densam nubem fulgurator Jupiter,
Apparent vero omnes speculæ & vertices prominentes,
Et saltus, cœlitus autem erumpit ingens serenitas:
Sic Danai à navibus quidem expellentes hostilem ignem,
Paululum respirarunt: belli vero nulla erat cessatio.
Non enim dum quid Trojani bellicosis ab Achivis,
Conversi fugabantur nigris à navibus,
Sed adhuc resistebant: à navibus autem cedebant necessitate.
Tum vero vir interfecit virum, dissipata acie
Ducum, primus autem Menœtii fortis filius
Statim adversi Areilyci percussit femur
Hasta acuta: penitus vero ferrum transegit:
Fregit autem os hasta: ille vero pronus in terram
Decidit: sed Menelaus Mavortius vulneravit Thoantem
Pectore nudatum juxta scutum, solvit autem membra.
Phylides vero Amphiclum irruentem observans
Prævenit petens ultimum crus, ubi pinguissimus
Musculus hominis est: circa autem hastæ cuspidem
Nervi disrupti sunt: ejus autẽ tenebræ oculos cooperuerunt.
Nestoridarum autẽ alter quidẽ vulneravit Atymnium acutã
Antilochus: per ile vero trajecit æream hastam: (hasta,
Cecidit vero coram: Maris vero cominus hasta
Antilochum invasit *ob* fratrem iratus,
Stans ante cadaver: hunc autem divinus Thrasymedes
Prævenit petens, priusq; vulneravit, (neq; aberravit)
Humerum protinus: extremum vero brachium hastæ cuspis
Amputavit a musculis: os autem omnino abscidit:
Sonuit vero cadens: caligo autem oculos cooperuit:
Sic illi quidem à duobus fratribus interfecti,
Iverunt ad inferos Sarpedonis strenui socii,

Filii

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Αντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ πάρα πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ηγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ὁ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ηγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Εκ νηῶν δ᾽ ἔλασεν, κατὰ δ᾽ ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ημιδαὴς δ᾽ ἄρα νηῦς λίπετ᾽ αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ᾽ ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ως δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Εκ τ᾽ ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ᾽ οὐ γίγνετ᾽ ἐρωή.
Οὐ γάρ πω Τρῶες ὑπ᾽ ἀρηϊφίλων Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Αλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρ᾽ ἀνθίσταντο, νεῶν δ᾽ ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ενθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ᾽ ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν γρ. διαπρὸ
Εγχεϊ ὀξυόεντι, * διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· γρ. γαίῃ.
Ρῆξεν δ᾽ ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ * γαίης
Κάππεσ᾽· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα
Στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ᾽ Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
Εφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ᾽ ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ᾽, ὁ μὲν οὔτασ᾽ Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Αντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ηριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ᾽ αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Αντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ᾽ ἀντίθεος Θρασυμήδης
Εφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν,
Ωμον ἄφαρ, πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ᾽ ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ᾽ ὀστέον ἄχρις ἄραξε,
Δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ως τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

Filii jaculatores Amisodari, qui Chimæram
Nutrivit indomitam, multis malum hominibus.
Ajax vero Cleobulum Oiliades impetens
Vivum cepit, impeditum in turba: sed ejus ibi
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulato:
Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero in oculis
Occupavit nigra mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lyconq; concurrerunt; hastis enim
Aberrarunt à se invicem, incassum vero jaculati sunt;
Rursus autem ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Equinis setis cristatæ galeæ conum percussit, ac juxta capulũ
Ensis fractus est: sub aure vero cervicem percussit
Peneleus; totus autẽ intra penetrav. ensis, tenebat vero sola
Pellis, pendebatq; caput, solutaq; sunt membra.
Meriones autem Acamanta assequutus pedibus velocibus,
Percussit equos ascendentem in dextro humero:
Cecidit vero ex curru: oculis autem offusa est caligo.
Idomeneus vero Erymanta in ore sævo ferro
Percussit: ipsa autem ex adverso hasta ærea penetravit
Subtus sub cerebro: secuit vero ossa alba,
Excussi sunt autem dentes, impletiq; sunt ei ambo
Sanguine oculi, quem quidem per os & per nares
Efflavit hians, mortis autem nigra nebula obtexit.
Hi itaq; duces Danaorum interfecerunt virum unusquisque.
Sicut vero lupi agnos invadunt vel hœdos
Noxii, ex ovibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitia disjuncti sunt: hi autem conspicati
Statim diripiunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanos invadebant, illi vero fugæ
Horrisonæ meminerunt, obliti sunt autem strenuæ virtutis:
Ajax vero magnus semper in Hectorem ære armatum
Cupiebat jaculari, hic autem scientia rei militaris
Scuto taurino coopertus latos humeros,
Observabat sagittarumq; stridorem, & sonitum jaculorum
Certe quidẽ jam intelligebat pugnæ alternantem victoriã:
Sed & sic remanebat, servabatque amabiles socios.
Sicut autem quando ab Olympo nebula vadit cœlum usque
Æthere ex sereno quum Jupiter procellam excitat:
Sic horum à navibus factus est clamorque fugaque.
Hector fugit. Neq; decenter *fossam* transibant, Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis, deseruit autem populum
Troicum, quos invitos cavata fossa coercebat.
Multi autem in fossa trahentes currum veloces equi
Ruptos in primo temone liquerunt currus regum.

Patroclus

Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
Δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε, τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε, γρ. εἰσεπέρησε.
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί, τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος·
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσαι, ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων·
Ἦ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν, Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι,
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων·

Patroclus autem sequebatur vehementer Danaos hortans,
Trojanis mala cogitans: illi autem clamoreque fugaque (procella
Omnes impleverunt vias postquam dissipati sunt: in altum autem
Spargebatur sub nubes: tendebant autem ungulis equi
Retro ad civitatem à navibus & tentoriis.
Patroclus autem qua plurimum turbatum videbat populum,
Ea tendebat minaciter clamãs: sub axibus vero viri cadebãt,
Proni ex curribus: currus autem subvertebantur:
E regione vero per fossam transilierunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, præclara dona, (mus,
Ulterius tendentes: contra autem Hectorem instigabat ani-
Cupiebat enim percutere: hunc vero efferebãt veloces equi.
Sicut autem à turbine omnis nigra gravatur terra
Tempore autumnali, quando creberrimam fundit aquam
Jupiter, quando jam hominibus iratus sævit,
Qui per vim in foro obliqua edunt judicia, (bentes;
Justitiam autem expellunt, deorum reverentiã nullam ha-
Propter hos vero omnes quidem fluvii inundant fluentes;
Multas autem convalles tunc abscindunt torrentes,
In mare vero nigrum valde strepunt fluentes
Ex montibus in præceps: minuuntur autem opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currentes.
Patroclus autem postquam primas dissipavit phalanges,
Rursus ad naves repulit retrorsum, neque civitatem
Sinebat cupientes conscendere, sed inter
Naves ad fluvium & mœnia alta
Occidebat insequens: pro multis autem pœnas exigebat.
Tunc quidem Pronoum primum percussit hasta splendida
Pectore nudatum juxta scutum, solvit autem membra:
Sonuit vero lapsus: hic vero Thestorem Enopis filium
Secundo impetens: hic quidem bene polita in sella (bus
Sedebat contractus: perculsus erat n. animo, adeoq; ex mani-
Habenæ defluxerant, ille autem hasta percussit astans
Maxillam dextram, per ipsius autem transegit dentes, (vit
Traxit a. eum hasta prehens. super curru, sicut quando aliquis
Scopulo prominente sedens magnum piscem
Ex ponto foras *trahit* lino: & splendido ferro *(i. hamo)*
Sic traxit ex curru hiantem hasta lucida:
In os autem excussit: cadentem vero ipsum liquit anima.
Sed postea Eryalum irruentem percussit saxo,
Medio in capite: illud vero in duas partes totum scissum est
In galea forti: hic autem pronus in terram
Decidit: circum vero ipsum mors fusa est animum perdens
At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epalten:

Patroclus multos Trojanos interficit.

Tlepole-

Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δ' ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
Σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι,
Αψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
Τῇ ῥ' ἔχ', ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον,
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον·
Αντικρὺ * δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, χ δ' ἀνα
Αμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Εκτορι κέκλετο θυμός.
Ιετο γὰρ βαλέειν, τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι,
Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ηματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Εκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες.
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ες δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Εξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τ' ἔργ' ἀνθρώπων·
Ως ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Αψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
Ενθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ηνοπος υἱὸν
Δεύτερον ὁρμηθείς, ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ηστο ἀλείς, ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ηνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Ελκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν,
Εκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ως ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε, πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Εν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύμαντα καὶ Αμφοτερὸν, καὶ Επάλτην,

 Τληπό-

Tlepolemumq; Damastoriden, Echiumque Pyrenque,
Ipheaque Evippumque & Argeadam Polymelum,
Omnes coacervatos admovit terræ almæ.
Sarpedon autem postquam vidit armis spoliatos,
Manibus Patrocli Menœtiadæ prostratos,
Hortatus est eximios objurgans Lycios,
Pudor, ô Lycii, quo fugitis? nunc celeres estote.
' Occurram enim ego huic viro, ut intelligam,
' Quisnam iste vincit, & jam malis multis affecit
' Trojanos, quoniam multorumq; & fortium genua solvit.

Sarpedō cum Patroclo congreditur.

Dixit, & ex curru cum armis saltavit humi.
Patroclus autem altera ex parte ut vidit, desiliit è curru:
Hi autem sicut vultures unguibus curvis & rostris aduncis
Scopulo in excelso valde clangentes pugnant;
Sic hi clamantes sibi invicem irruebant,
Hunc autem intuitus misertus est Saturni filius versuti,
Junonem vero alloquutus est sororem, uxoremque,

Jupiter moriturum Sarpedonem miseratur.

Hei mihi, quod mihi Sarpedonem charissimum virorum
' Fatale *est* Patroclo Menœtiade interfici.
' Bifariam autem mihi cor deliberat mentibus cogitanti,
' An ipsum vivum existentem pugna à lacrymosa
' Collocem raptum Lyciæ in divite populo,
' An jam manibus Menœtiadæ domabo.
Hunc autē respondit deinde oculis decora venerāda Juno,
' Molestissime Saturni, quale verbum dixisti?
' Virum mortalem existentem pridem destinatum fato,
' Iterum vis à morte tristi liberare?
' Fac, cæterum non te omnes approbabimus dii alii:
' Aliud autem tibi dicam, tu vero animo manda tuo
' Si vivum miseris Sarpedonem suam ad domum,
' Vide ne quis postea deorum velit & alius
' Mittere suum dilectum filium è forti pugna.
' Multi enim circa urbem magnam Priami pugnant
' Filii immortalium, quibus iram gravem injicies,
' Sed si tibi charus est, tuumq; dolet cor,
' Sane quidem ipsum finito in forti pugna
' Manibus Patrocli Menœtiadæ interfici.
' At postquam jam hunc reliquerit animaq; & vita,
' Mitte ipsum ut mors ferat & profundus somnus,
' Donec Lyciæ latæ ad populum perveniant:
' Ibi ipsum sepelient fratresque civesque,
' Monumentoq; cippoque: hic enim honor est mortuorum
Sic dixit, neq; immorigerus fuit pater hominumq; deorumque.
Cruentas autem guttas defudit in terram,

Filium

Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, * Πύριν τε, γρ. Πύρειν τε.
Ἰφέα τ', Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν,
‘Αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
‘Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
‘Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
‘Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται·
Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε.
‘Ὤμοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν,
‘Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
‘Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι·
‘Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
‘Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ·
‘Ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον * ἔειπες; γρ. ἔειπας.
‘Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
‘Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
‘Ἔρδ', ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
‘Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
‘Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
‘Φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος,
‘Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.
‘Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
‘Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
‘Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
‘Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
‘Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι,
‘Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών.
‘Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὕπνον,
‘Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
‘Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
‘Τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,

Παῖδα

Filium charum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Troja glebosa, procul à patria.
Illi autem quum jam prope erant in se mutuo irruentes,
Tunc Patroclus quidem valde inclytum Thrasymedem,
Qui bonus auriga Sarpedonis erat regis,
Percussit primum ad ventrem, solvit autem membra.
Sarpedon vero ab illo quidem aberravit hasta splendida
Secundo ruens, hic autem Pedasum vulneravit equum
Hastili *in* dextrum humerum, is gemuit animum expirans:
Decidit vero in pulveres porrectus, avolavit autem anima.
Hi autem separati sunt, stridit vero jugum habenæq; ipsis
Confundebatur, postquã jacebat funalis *equus* in pulveribus,
Hujus quidem Automedon hastâ strenuus invenit finem,
Extracto longo ense crasso à femore,
Insurgens abscidit extra jugalem equum, neq; erravit.
Hi autem rectà iverunt, inque habenis directi sunt.
Illi vero rursus coibant contentionem propter perniciosam.
Tunc rursus Sarpedon quidem aberravit hasta lucida,
Patrocli autem super humerum sinistrum venit cuspis
Hastæ, neq; percussit ipsum: posterior vero invasit telo
Patroclus: cujus non vanum telum effugit manu,
Sed vulneravit ubi præcordia conclusa sunt circa solidũ cor.
Cecidit auté veluti quũ aliqua quercus cecidit vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri homines
Exciderunt securibus recens acutis, materia navibus ut esset
Sic is ante equos & currum jacebat extensus,
Fremens, pulverem carpens sanguinolentum:
Veluti taurum interficit leo armentum adortus
Fulvum, magnanimum: inter curvipedes boves,
Periitque gemens sub maxillis leonis:
Sic sub Patroclo Lyciorum dux scutatorum (cium.
Dum trucidaretur gemebat, charum autem compellavit so-
Glauce amice bellator inter viros, nunc te valde oportet
' Pugnacemque esse, & audacem bellatorem,
' Nunc tibi cordi sit bellum perniciosum: si agilis es.
' Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros
' Undiq; lustrans, ut pro Sarpedone pugnent:
' Ac deinde & ipse circa me pugna ferro:
' Tibi enim ego & deinceps mœstitia & infamia
' Ero dies omnes perpetuo, si me Achivi
' Armis spolient navium in certamine lapsum.
' Sed defende strenue, excita vero populum omnem.
Sic ipsius loquuti finis mortis texit
Oculos naresque: hic autem calce pectus insiliens,

Sarpedõ à Patroclo interficitur.

Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς, ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχει δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ·
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός.
Ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
Βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης·
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν
Αἴθωνα μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
'Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
'Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
'Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
'Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
'Πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
'Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ·
'Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
'Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
'Τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
'Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
Ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,

E corpore traxit hastam, præcordia vero ipsam sequuta sunt
Hujus autem simul animamq; & hastæ extraxit cuspidem.
Myrmidones vero illius detinuerunt equos anhelantes,
Cupientes fugere postquam deseruerunt currus regum.
Glauco autem gravis dolor accidit vocem audienti,
Commotum est vero ei cor quod non potuit auxiliari:
Manu autem tenens premebat brach.: affligebat enim grav.
Vulnus, quod jam ipsi Teucer irruenti inflixerat sagitta
E muro excelso, malum à sociis propulsans:
Precans autem dixit longe jaculanti Apollini.

Glauci preces ad Apollinem.

'Audi rex qui fortasse Lyciæ in divite populo
'Es, vel in Troja: potes autem undique audire
'Virum dolentem sicut nunc me dolor invadit.
'Vulnus quidem habeo hoc durum; circa autem mihi manus
'Acutis doloribus confixa est: neque mihi sanguis
'Siccari potest: gravatur autem mihi humerus ab ipso.
'Hastam autem non possum tenere firmiter, neq; pugnare
'Congressus *cum* hostibus, vir autem præstantissimus periit
'Sarpedon, Jovis filius, ille autem neq; suo filio auxiliatur:
'Sed tu saltem mihi ô rex, hoc violentum vulnus cura:
'Mitiga autem dolores, & da mihi robur, ut socios
'Hortando concitem Lycios ad pugnandum,
'Ipseque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans: hunc autem audivit Phœbus Apollo.
Statim sedavit dolores: & à vulnere molesto
Sanguinem atrum abstersit: vires autem ei injecit animo.
Glaucus autem agnovit suo animo, lætatusque est,
Quod eum cito audivit magnus deus precantem.
Primum quidem concitavit Lyciorum ductores viros,
Omnes *ordines* obeundo, ut pro Sarpedone pugnarent.
Sed deinde ad Trojanos ibat latis passibus incedens
Polydamantem ad Panthoiden, & Agenora divinum:
Ivit vero ad Æneamq; & Hectorem ære armatum:
Prope autem stans verbis alatis alloquutus est,

Glaucus Trojanos hortatur, ut Sarpedonis corpus tueantur

'Hector, nunc jam omnino oblitus es auxiliatorum,
'Qui tui gratia procul ab amicis, & à patria terra
'Animam perdunt, tu autem non vis auxiliari.
'Jacet Sarpedon Lyciorum ductor scutigerorum,
'Qui Lyciam tuebatur justitia & virtute sua.
'Hunc autem per Patroclum interfecit hasta æreus Mars,
'Sed amici adeste, indignemini autem animo,
'Ne arma auferant dedecorentque cadaver
'Myrmidones, *ob* Græcos irati quotquot perierunt,
'Quos ad naves veloces trucidavimus hastis,

Sic

Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
Τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
‛ Κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
‛ Εἲς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
‛ Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
‛ Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
‛ Ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
‛ Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ.
‛ Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
‛ Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε
‛ Σαρπηδὼν Διὸς υἱός, ὃ δ' οὐδ' ᾧ παιδὸς ἀμύνει.
‛ Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι·
‛ Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
‛ Κεκλόμενος Λυκίοισιν, ἐποτρύνω πολεμίζειν·
‛ Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο,
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε,
Ὅττί οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον.
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
‛ Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
‛ Οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
‛ Θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
‛ Κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
‛ Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
‛ Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
‛ Ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ.
‛ Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
‛ Μυρμιδόνες Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
‛ Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.

Sic dixit; Trojanos autem funditus cepit dolor
Intolerabilis, immensus: quoniam eis praesidium urbis
Erat alienigena quamvis existens: multae enim ipsum
Copiae sequutae erant in quibus ipse excellebat *in* pugnando
Ibant autem recta in Danaos ardentes: dux vero erat ipsis
Hector iratus *ob* Sarpedonem: sed Achivos
Excitabat Menœtiadae Patrocli prudens cor:
Ajaces primos allocutus est promptos & ipsos.

Patroclus Ajaces hortatur.

Ajaces, nunc vobis propulsare hostes placeat,
‘ Quales quidem antea eratis inter viros, vel etiam praestantiores,
‘ Jacet vir qui primus insiliit murum Achivorum
‘ Sarpedon, sed si ipsum deturpemus accipientes,
‘ Armaq; ab humeris auferamus, aliquem sociorum
‘ Ipsum defendentium interfecerimus saevo aere.
Sic dixit: illi autem & ipsi propulsare hostes gestiebant,
Postquam ergo utrinq; instruxerunt phalanges,
Trojani, & Lycii, & Myrmidones & Achivi,
Concurrerunt pro cadavere mortuo ad pugnandum

Circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur.

Horrendum clamantes: valde autẽ sonuerunt arma virorum:
Jupiter autẽ noctem perniciosam diffudit super forti pugna,
Dum charo pro filio pugnae perniciosus labor erat.
Repulerunt autem priores Trojani nigris oculis Achivos,
Occisus est enim neutiquam pessimus vir inter Myrmidonas
Filius Agaclei magnanimi divinus Epigeus,
Qui in Budeo bene habitata rex erat
Antea, sed tunc strenuum consobrinum quum occidisset
Ad Peleum venerat supplex, & ad Thetin candidis pedibus,
Hi autẽ simul cum Achill. fortissimo miserant, ut sequeretur
Ad Ilium pulchros equos habens, ut cum Trojanis pugnaret:
Eum tunc tangentem cadaver percussit illustris Hector
Saxo ad caput: illud vero bifariam totum discissum est
In galea forti: hic autem pronus super cadaver
Decidit: circa vero ipsum mors fusa est perniciosa.
Patroclo autem dolor ortus est interfecto socio.
Ivit vero recta per primam aciem, accipitri similis
Veloci, qui terruit graculosq; sturnosque:
Sic recta in Lycios Patrocle equis viam faciens,
Ruisti & *in* Trojanos: iratus eras enim corde *ob* socium,
Et percussit Sthenelaum Ithaemenis dilectum filium
Ad cervicem saxo, abrupit autem ejus nervos:
Cesserunt vero retro primi pugnatores, & illustris Hector;
Quantus autem jaculi jactus longi est,
Quod quidem vir emiserit periculi faciendi gratia, vel in certamine,
Vel etiam in bello, inter hostes anima-spoliantes *i. saevos*:

Tantum

Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος γρ. κατάκρηθεν.
Ἄσχετον οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
Δεινὸν ἀΰσαντες, μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο.
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε
Ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν γρ. κεχόλωτο.
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ. κ ὑπέγε
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων,

Τόσσον

Tantum recesserunt Trojani; impulerunt autem Achivi;
Glaucus vero primus Lyciorum ductor scutatorum
Conversus est, interfecit autem Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans
Opibusq; divitiisq; illustris erat inter Myrmidonas:
Hunc quidem Glaucus in pectore medio vulneravit hasta,
Conversus repente, quando ipsum assequutus est insequens:
Sonuit vero lapsus; densus autem dolor invasit Achivos
Ut cecidit strenuus vir; valde vero Trojani gavisi sunt
Steterunt autem circa ipsum euntes frequentes, neq; Achivi
Virtutis obliti sunt; vires autem recta ferebant in eos.
Tunc rursus Meriones Trojanorum sustulit virum armatum
Laogonum audacem, filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
Idæi erat; deusque veluti honorabatur *in* populo:
Hunc percussit sub maxilla & aure, statim autem anima
Discessit à membris; odiosa vero ipsum caligo invasit.
Æneas autem in Merionem hastam æream misit:
Sperabat enim se assequuturum *illum* sub scuto procedentē
Sed hic quidem contra intuitus, evitavit ferream hastam,
Antrorsum enim procubuit: at retro hasta longa
Terræ infixa est, posterior autem pars concussa est
Hastæ: ibi deinde remisit vim fortis Mars, *i. ferrum*,
Cuspis autem Æneæ vibrata in terram
Defixa est, quoniam frustra forti à manu ruit.
Æneas vero animo iratus est, dixitque,
' Merione, cito te saltatorem quamvis existentem,
' Hasta mea compescuisset perpetuo, si te assequutus fuissem.
Hunc autem rursus Meriones lancea inclytus contra affa-
' Ænea, arduum *est*, te fortem existentem, (tus est,
' Omnium hominum extinguere robur, quicunq; te contra
' Venerit pugnaturus: mortalis certe & tu natus es.
' Si & ego te assequutus fuero medium acuto ære,
' Statim fortis quamvis existens, & manibus fidens,
' Gloriam mihi dederis, animo autem Pluto inclyto equis.
Sic dixit: hunc vero objurgavit Menœtii fortis filius,
Merione, cur tu quamvis strenuus existens loqueris?
O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis
A cadavere cedent, antequam aliquem terra detineat.
In manibus enim finis belli, verborum in consilio.
Ideo non oportet verba fundit are, sed pugnare.
Sic fatus, hic quidē præcessit, ille a, sequutus est deo par vir.
Horum vero ut ligna incidentium virorum tumultus fit
Montis in convallibus, procul autem facta est auditio:
Sic horum excitabatur strepitus à terra spatiosa,

Cum

Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Στραφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων,
Δούπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο.
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος.
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος. ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε,
‘ Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
‘ Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
‘ Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
‘ Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
‘ Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
‘ Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ·
‘ Αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
‘ Εὖχος ἐμοὶ * δώης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
‘ Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
‘ Ὦ πέπον, οὔ τι Τρῶες * ὀνειδίοις ἐπέεσσι
‘ Νεκροῦ χωρήσουσι πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
‘ Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.
‘ Τῶ, οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή.
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,

* γρ. δοίης.
* γρ. ὀνειδείοις.

Cum & ærea arma & clypei è coriis boum bene facti
Percuterentur, ensibusq; & hastis utrinq; incidentibus,
Neq; amplius solers quamvis vir Sarpedonem divinum
Cognovisset, quoniam telis & sanguine & pulveribus
A capite tegebatur usq; ad pedes extremos,
Illi autē semper circū cadaver versabantur, ut quum muscæ
In tigurio circumstrepunt lacte plenas ad mulctras,
Tempore verno quando lac vasa rigat:
Sic sane hi circum cadaver versabantur: nunqā autē Jupiter
Flectebat à forti pugna oculos splendidos:
Sed ipsos semper aspiciebat, & consultabat animo
Multa valde de cæde Patrocli cogitans,
Num jam etiam illum in forti pugna
Illic supra divinum Sarpedonem illustris Hector
Ære cederet, deque humeris arma tolleret;
An adhuc pluribus augeret jam prælium acre.
Sic autem ei cogitanti, visum est melius esse,
Ut bonus famulus Pelidæ Achillis
Denuo Trojanosq; & Hectorem armatum
Repelleret ad urbem, multorum autem animam eriperet:
Hector fugit. Hectori vero primo imbecillem animum immisit:
In currum a. conscend. in fugam vertit se: hortatus est vero
Trojan. fugere, cognovit enim Jovis sacras lances (alios
Tunc me generosi quidē Lycii manserunt, sed in fugam versi
Omnes, postquam regem viderunt vulneratum corde, (sunt
Jacentem in cadaverum acervo, multi enim super ipso
Deciderunt, quando certamen asperum intendit Saturnius,
Hi autem ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
Ærea, splendentia, qui quidem concavas ad naves
Dedit portanda sociis Menœtii fortis filius: (Jupiter
Et tunc Apollinem alloquutus est nebularum congregator
Jupiter Apollini jubet, ut Sarpedoni parentandum curet.
' Eia age nunc dilecte Phœbe atro sanguine purga
' Iens ex jaculis Sarpedonem, & ipsum deinde
' Valde procul exportans lava fluminis fluxibus,
' Inungitoq; ambrosia, & immortales vestes induito,
' Mitte autem ipsum ut comitibus velocibus asportetur,
' Somno & morte gemellis, qui ipsum sane illico
' Statuent Lyciæ latæ *in* divite populo.
' Ibi ipsum sepelient fratresque amicique
' *Cum* monumentoq; pilaque: hic enim honor est mortuorum
Sic dixit, neq; patri immorigerus fuit Apollo.
Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statim veró é telis Sarpedonem generosum tollens
Valde procul ferens lavit fluminis undis,

Unxitq;

Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ, Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ * ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας γρ. ἐπι-βρομέωσι
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ.
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ,
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων·
Ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι, γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει, πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
'Εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον,
'Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
'Πολλὸν * ἀπὸ προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι, γρ. ἀπο προφέρων
'Χρῖσον τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
'Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
'Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
'Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
'Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
'Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας
Πολλὸν * ἀπὸ προφέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι, γρ. ἀπο προφέρων

Unxitq; ambrosia, & immortalibus vestibus induit;
Misit autem ipsum ut comitibus celeribus asportaretur
Somno & morte gemellis, qui ipsum statim
Deposuerunt in Lyciæ latæ divite populo.
Patroclus autem equos & Automedontem hortans,
Trojanos & Lycios aggressus est, & valde læsus est,
Stultus: quod si mandata Pelidæ observasset,
Certe evitasset fatum malum nigræ mortis.
Sed semper Jovis potentior mens quam hominum,
Qui & fortem virum terret, & eripit victoriam
Facile, *interdum* vero ipse hortatur pugnare:
Qui ei & tunc animum in pectoribus induxit,
Tum quem primum, quem & postremum interfecisti
Patrocle, quando te dii ad mortem vocaverunt?

Patroclus multos hostes interficit

Adrestum quidem primum, & Autonoum & Echeclum,
Et Perimum Megaden, & Epistora, & Menalippum:
Et postea Elasum, & Mulium, & Pylarten:
Hos interfecit, at alii fugam cogitarunt singuli.
Tunc altam Trojam cepisset filii Achivorum
Patrocli manibus (valde enim hasta furebat)
Nisi Phœbus Apollo bene ædificata in turri
Stetisset, huic perniciosa cogitans, Trojanis autem auxilians
Ter quidem in angulum ascendit muri alti
Patroclus, ter autem ipsum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus splendidum clypeum feriens:
Sed quando jam quarto irruit deo similis,
Graviter comminatus alloquutus est longe operans Apollo,

Apollo Patroclum à Trojæ mœnibus repellit.

Recede Patrocle generose, non tibi fatale
Tua hasta urbem expugnari Trojanorum magnanimorum
Neque sub Achille, qui te multo præstantior *est*.
Sic dixit: Patroclus autem cessit longe retro,
Iram evitans longe jaculantis Apollinis.
Hector vero in Scæa porta tenebat unungulos equos.
Dubitabat enim an pugnaret in turmam iterum impellens,
An copias intra murum juberet se concludere.
Hæc ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,
Viro similis juveniq; fortique
Asio, qui avunculus erat Hectoris equitatoris,
Frater germanus Hecubæ, filius autem Dymantis:
Qui Phrygiam habitabat ad fluenta Sangarii.
Huic similis ipsum alloquutus est clarus Apollo,
' Hector, cur à pugna cessas? haud sane te oportet.
' Utinam quanto deterior sum tanto te superior essem:
' Sic ut statim cum tuo malo à bello recederes,

' Sed

Χρῖσεν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Πάτροκλος δ' ἵπποις καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο·
Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν. γρ. ὅτι.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
‘ Χάζεο διογενὲς Πατρόκλεις· οὔ νύ σοι αἶσα
‘ Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
‘ Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους.
Δίζε γάρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφωνε Φοῖβος Ἀπόλλων,
‘ Ἕκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι· οὐδέ τί σε χρή.
‘ Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην,
‘ Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

' Sed age, in Patroclum impellito solidungulos equos:
' Siquo modo ipsum interficias, detq; tibi gloriam Apollo
Sic fatus, hic quidem rursus ivit deus in laborem virorum,
Cebrioni autem jussit bellicoso illustris Hector
Equos ad bellum flagellare, sed Apollo
Ingressus est multitudinem iens, tumultum autem Argivis
Immisit malum: Trojanis vero & Hectori gloriam præbuit
Hector a. cæteros quidem Danaos omittebat neq; occidebat
Sed in Patroclum dirigebat solidungulos equos:
Patroclus autem ex altera parte ab equis desiliit in terram,
Sinistra hastam tenens, altera autem cepit saxum,
Marmoreum, asperum, quod ejus manus obtexit;
Misit vero annixus, neque diu veritus est virum,
Neq; frustra misit telum, percussit autem Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* fronte acuto lapide:
Ambo autem supercilia confregit lapis, neq; eum impedivit
Os, oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes; ille vero urinatori similis
Decidit ab artificiose facto curru: liquit autem ossa animus
Hunc tu subsannans alloquutus es Patrocle equitator,
' Papæ, certe valde agilis vir quam facile urinatur.
' Sicubi & in mari piscoso esset,
' Multos satiaret vir hic ostrea quærens,
' Nave desiliens, etsi tempestuosum esset;
' Ita nunc in campo ex equis facile urinatur:
' Profecto etiam inter Trojanos urinatores sunt.
Sic loquutus, in Cebrionem heroem tetendit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratus est ad pectus, suaq; ipsum perdidit fortitudo:
Sic in Cebrionem Patrocli insiluisti alacer.
Hector autem rursus ex altera parte ab equis desiliit humi
Hi duo de Cebrione, sicut leones, contendebant,
Qui *in* montis vertice de interempta cerva
Ambo esurientes magno animo pugnant:
Sic pro Cebrione duo artifices bellici clamoris
Patroclusq; Menœtiades, & illustris Hector,
Cupiebant invicem incidere corpus sævo ferro:
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimisit:
Patroclus autem ex altera parte tenebat pede: cæteri vero
Trojani & Danai commiserunt acre prælium.
Sicut autem Eurusq; Notusq; certant inter se
Montis in convallibus altam concutere sylvam
Fagumque, fraxinumque, corticosamq; cornum,

Hector cum Patroclo congreditur. Patroclus Cebriorem interficit

Quæ

‘Ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
‘Αἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν· γρ. αἰ πόνον.
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ, γρ. καὶ ἐς πόνον.
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον,
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν·
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ.
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός·
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ,
‘Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
‘Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
‘Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
‘Νηὸς ἀποθρῴσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
‘Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ,
‘Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλεες ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,
Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύο μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,

Quæ inter se quatiunt extensos ramos
Sono magno, fragor autem *fit* dum franguntur:
Sic Trojani & Achivi in sese insilientes
Bellabant, neutri vero meminerant perniciosæ fugæ,
Multæ autem Cebrionem circa acutæ lanceæ fixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa etiam saxa magna clypeos quatiebant
Pugnantium circa ipsum: at ille in vertigine pulveris
Jacebat ingens late *porrectus*, oblitus aurigationis.
Quamdiu quidem sol medium cœlum circumibat,
Tamdiu valde utrosq; tela tangebant: cadebat autē populus
Quando vero sol urgebat ad vesperam,
Tunc sane supra modum Achivi fortiores erant:
Et Cebrionem è telis heroem traxerunt
Trojanorum & strepitu, & ab humeris arma ademerunt;
Patroclus autem Trojanis infesto animo irruit:
Ter ille deinde irruit veloci similis Marti
Horrende vociferans: ter vero novenos viros interfecit:
Sed quando jam quarto irruit deo similis
Tunc tibi Patrocle apparuit vitæ finis.
Occurrebat enim tibi Phœbus in forti pugna
Terribilis: hic quidem ipsum euntem per turbam non vidit:
(Caligine enim multa coopertus occurrit)
Stetit autem à tergo, percussit vero dorsum, latosq; humeros
Manu proclivi, vertigine autem correpti sunt ejus oculi,
Hujus vero à capite galeam dejecit Phœbus Apollo:
Quæ pervoluta sonitum edidit pedibus sub equorum,
Fistulata galea: fœdatæ sunt autem jubæ
Sanguine & pulveribus: antea sane fas non erat
Cristatam galeam fœdari pulveribus:
Sed viri divini caput venustamq; frontem
Protegebat Achillis: tunc autem Jupiter Hectori dedit
Suo capite ferendam: prope vero ei erat mors.
Tota autem ei in manibus fracta est longa hasta
Gravis, magna, valida, ferrata: sed ab humeris
Scutum cum loro humi decidit ad pedes usque pertingens:
Solvit vero ei thoracem rex Jovis filius Apollo. (artus.
Hujus autem stupor animum occup. debilitatiq; sunt egregii
Stetit vero attonitus, à tergo autem deorsum acuta hasta
Humeros inter cominus confixit Dardanus vir,
Panthaides Euphorbus, qui æquales superabat
Jaculoq; equitandiq; peritia, pedibusq; velocibus.
Etenim olim viros viginti deturbavit ab equis,
Quum primum venit curru vectus, ut disceret rem militarē

Euphorbus Patroclum vulnerat

Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ᾽ ἕτεροι μνώοντ᾽ ὀλοοῖο φόβοιο·
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ᾽ ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ᾽ ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ᾽ αὐτόν· ὁ δ᾽ ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει·
Τόφρα μάλ᾽ ἀμφοτέρων βέλε᾽ ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ᾽ ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἕλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ᾽ ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ᾽ ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή.
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός, ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ᾽ ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ᾽ ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ᾽ ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι, πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ᾽ ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ᾽ Ἀχιλλῆος, τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ᾽ ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ᾽ ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ᾽ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων * μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ, γρ. μεσσηγύς.
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο,
Ἔγχεΐ θ᾽ ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι.
Καὶ γὰρ δή τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ᾽ ἵππων
Πρῶτ᾽ ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,

Ος

Qui tibi primus immisit telum, Patrocle equitator,
Neq; domuit, ille quidem retro aufugit, mistusq; est turbæ,
E corpore extracta hasta fraxinea, neq; sustinuit
Patroclum, nudum quamvis existentem in pugna:
Patroclus autem dei plaga & hasta domitus,
Retro sociorum in multitudinem cessit mortem fugiens:
Hector Patroclum interficit.
Hector vero postquam vidit Patroclum magnanimum
Retro recedentem vulneratum acuto ferro,
Cominus ad eum venit per catervas, vulneravitq; hasta
Extremum in latus: penitus autem ferrum trajecit;
Insonuit vero lapsus: valde a. tristitia affecit populum Achiv.
Sicut autem quando aprum fortem leo superavit pugna,
Qui montis in verticibus valde acres pugnant
Fonte de parvo: volunt autem bibere ambo:
Multum vero anhelantem *aprum* leo domuit violentia:
Sic multos occidentem Menœtii fortem filium
Hector Priamides cominus hasta anima privavit,
Et ei gloriando insultans verba alata dixit,
Patrocle, sane putabas urbem te eversurum nostram:
' Trojanas vero mulieres libero die erepto
' Ducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
' Stulte: atqui pro his Hectoris veloces equi
' Pedibus extenduntur ad pugnandum: hasta vero ipse
' Inter Trojanos bellicosos excello: qui ab ipsis arceo
' Diem necessarium: te autem hic vultures comedent.
' Ah miser neq; tibi, strenuus sit licet, profuit Achilles,
' Qui fortasse tibi valde multa remanens præcepit abeunti,
' Ne ad me ante reverte Patrocle bellicose,
' Naves ad concavas, quam Hectoris homicidæ
' Sanguinolentam loricam circa pectora conscideris.
' Sic forte te alloq. est: tibi a. mentes dementi persuasit.
Hunc vero anima deficiens alloqu. es Patrocle eques,
' Jam nunc Hector valde gloriator: tibi enim dedit
' Victoriam Saturnides, & Apollo qui me domuerunt,
' Facile, ipsi enim ab humeris arma extraxerunt:
' Tales vero etiamsi mihi viginti occurrissent,
' Omnes ibi periissent mea hasta strati.
' Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius,
' Ex hominibus autem Euphorb. tu vero me tertius occidis
' Aliud vero tibi dicam, tu autem in mentibus pone tuis
' Non sane neque tu ipse diutius vives, sed tibi jam
' Prope adest mors, & fatum violentum,
' Manibus domito Achillis inculpati Æacidæ.
Sic ipsum loquutum finis mortis obtexit:

Anima

Ος τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεες ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε· μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Εκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Αψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Εκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Αψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αγχίμαλον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας· οὖτα δὲ δουρὶ,
Νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Αχαιῶν.
Ως δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω.
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
Ως πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Εκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
‘Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἀμὴν,
‘Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
‘Αξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
‘Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Εκτορος ὠκέες ἵπποι
‘Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν, ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
‘Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
‘Ημαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
‘Α δείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Αχιλλεὺς,
‘Ος πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
‘Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε
‘Νῆας ἔπι γλαφυρὰς, πρίν γ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο
‘Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
‘Ως πού σε προσέφη· σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε,
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ,
‘Ηδη νῦν Εκτορ μεγάλ' εὔχεο, σοὶ γὰρ ἔδωκε
‘Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Απόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
‘Ρηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
‘Τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
‘Πάντες κ' αὐτοῦ ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
‘Αλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
‘Ανδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
‘Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
‘Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
‘Αγχι παρέστηκεν θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιὴ
‘Χερσὶ δαμέντ' Αχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,

Ψυχὴ

Anima autem à membris volans ad infernum descendit,
Suam sortem lugens, linquens virilem ætatem & juventam.
Hunc & & mortuum alloquutus est illustris Hector,
Pattocle, cur mihi vaticinaris gravem mortem ?
Quis autem scit si Achilles Thetidis filius pulchricomæ,
Prius hasta mea percussus animum perdet.
Sic loquutus hastam æream è vulnere
Traxit, calce innixus: hunc autem supinum pepulit ab hasta,
Statim vero cum hasta in Automedontem ivit
Divinum famulum velocis Æacidæ,
Cupiebat enim vulnerare: hunc vero extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

ARGUMENTUM XVII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

DE Patrocli corpore acris committitur pugna, in qua & Euphorbus occiditur à Menelao : Hector autem Antilochum mittit ad Achillem, Patrocli mortem nuntiantem : subeuntes autem & tollentes corpus Patrocli humeris efferunt prælio : Ajaces vero propugnant & arcent hostes.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

P, *Danai, Trojaniq; circa cadaver manus commiserunt.*

ALIA INSCRIPTIO.

Præclara facinora Menelai.

HOMERI ILIADOS. LIB. XVII.

NEque latuit Atrei filium bellicosum Menelaum
Patroclus à Trojanis interfectus in prælio :
Ivit autem per primos pugnatores armatus fulgenti ære :
Circa autem ipsum ivit, sicut aliqua circa vitulum mater
Primo enixa, querula, non ante experta partum :
Ita circa Patroclum ivit flavus Menelaus.
Ante ipsum autẽ hastilia tenebat, & scutum undiq; æquale,
Eum interficere paratus quicunq; sibi obvius venisset.

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' * ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. γρ. ἀδροτῆτα.
Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ,
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο,
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος, καρτερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα· ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἡ ἐπιγραφή.

Ρῶ Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν περὶ χεῖρας ἔμισγον.

ΑΛΛΗ.

Ἀριστεία Μενελάου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ρ. ῥαψῳδία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι·

Neq; sane Panthi filius tractandæ hastæ peritus, neglexit
Patroclum collapsum egregium: prope autem ipsum
Stetit, & alloquutus est bellicosum Menelaum,
' Atride Menelae, generose dux populorum,
' Recede, & linque mortuum, & mitte spolia cruenta:
' Non enim aliquis prior Trojan. illustriumq; auxiliatorum
' Patroclum ferit hasta in forti pugna:
' Quare me sine gloriam bonam inter Trojanos reportare
' Ne te vulnerem, & dulcem vitam eripiam.

Euphorbus Menelaum cedere jubet.

Hunc valde indignatus alloquutus est flavus Menelaus,
' Jupiter pater, non sane honestum *est* supra vires gloriari.
' Atqui nec pantheræ tanta vis, neque leonis,
' Neque suis apri perniciosi (cujus maximus
' Animus in pectoribus magno robore furit:)
' Quantum Panthii filii pugnaces superbiunt,
' Neq; vero vel vis Hyperenoris equitis (expectavit,
' Suæ juventutis fructum percepit, quum me despexit, & me
' Et me dicebat inter Danaos probrosissimum bellatorem
' Esse: neq; ipsum puto pedibus suis reversum
' Oblectasse uxoremq; charam, venerandosq; parentes
' Sic certe & tuum ego solvam robur, si me contra
' Steteris, sed te ego recedentem moneo
' In multitudinem ire (neq; adversus consistas mihi;)
' Anteq. aliquod malum patiaris: factum a. demum stultus agn.
' Sic dixit: illum autem non flexit, sed respondens inquit,
' Nunc jam Menelae generose, certe dabis pœnas
' *Pro* fratre meo quem interfecisti: jactabundus autem præ-
' Viduasti vero uxorem *in* conclavi thalami novi, (dicas.
' Inenarrabilemq; parentibus luctum, & dolorem attulisti.
' Profecto ipsis miseris luctus solamen essem,
' Siquidem ego caputq; tuum & arma ferens,
' Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili:
' Neque vero diutius adhuc intentatus labor erit,
' Neque sine pugna, neq; robore, neque terrore.

Menelaus Euphorbo indignatur.

Sic fatus: vulneravit *eum* ad scutum undiq; rotundum
Neq; perrupit æs: incurvata est autem ejus cuspis
Scuto in forti: ille vero secundus impetum fecit ferro
Atrides Menelaus supplicans Jovi patri:
Retro autem cedentis *illius* ad stomachi principium
Vulneravit: ipse vero innixus est, forti manu fretus
E regione autem teneram per cervicem penetravit cuspis:
Insonuit vero lapsus, crepueruntq; arma super ipso
Sanguine ei rigabantur comæ Gratiis similes,
Capilliq; qui auroq; & argento revincti erant.

Euphorbum interficit Menelaus.

Qualem

Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
‘Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν·
‘Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
‘Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων
‘Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
‘Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
‘Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
‘Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
‘Οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
‘Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
‘Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι * περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
‘Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι * φρονέουσιν. γρ. μέγα. γρ. φορέουσιν.
‘Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο,
‘Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε·
‘Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
‘Ἔμμεναι, οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
‘Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας·
‘Ὣς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
‘Στήῃς· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
‘Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὐ πεῖθεν, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
‘Νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
‘Γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
‘Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
‘Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας· γρ. Ἀῤῥητον.
‘Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
‘Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
‘Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
‘Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
‘Οὐδέ τ' ἀδήριτος. οὐδ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διῒ πατρί,
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

Οἷον

Qualem autem nutrit plantam vir virescentem oliva
Loco in solitario, ubi abunde scatutit aqua.
Pulchram virescentem, quam flatus movent
Variorum ventorum, & scatet flore albo:
Veniens autem repente ventus cum turbine multo
Fossaque evulsit, & extendit in terram
Talem Panthi filium bellicosum Euphorbum
Atrides Menelaus postquam interfecit, armis spoliavit.
Ut autem quando quis leo montanus robore fretus,
Pascentis armenti bovem rapuit quæ optima *est*,
Hujus vero cervicem fregit correptam validis dentibus
Primum; deinde vero sanguinem & viscera omnia sorbet
Dilanians: circum autem hunc canesq; viriq; pastores
Multum valde exclamant procul, neq; volunt
Contra ire, valde enim pallidus timor tenet *eos*:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Ire contra Menelaum gloriosum.
Tunc facile abstulisset elegantia arma filii Panthi
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci similem Marti,
Viro assimilatus Ciconum duci Mentæ:
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,

Apollo Hectori mortem Euphorbi nunciat.

Hector, nunc quidem sic curris, frustra persequens
'Equos Æacidæ bellicosi; ipsi autem difficiles
'Viris quidem mortalibus domitu & ad vehendum
'Alium quam Achillem, quem immortalis peperit mater
'Interim autem Menelaus bellicosus Atrei filius,
'Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
'Panthoidem Euph. compescuit a. ab impetuoso robore
Sic fatus, ille quidem rediit deus in certamen virorum.
Hectorem autem gravis dolor sepsit præcordia circa nigra
Circumsp. vero deinde per turmas: statim autem cognovit
Hunc quidem auferentem inclyta arma: illum autẽ in terra
Jacentem: fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.
Ivit autem per primos in acie armatus splendenti ære,
Acute proclamans flammæ similis Vulcani
Inextinguibili, neq; filium latuit Atrei acute vociferans:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnanimum animum
Hei mihi siquidem deseruero arma pulchra,
'Patroclumque, qui meum jacet propter hic honorem,
'*Vereor* nè quis mihi Danaorum succenseat, quicunq; vid.
'Si autem cum Hectore solus existens, & Troj. pugnem
'Reveritus, *timeo* nè quo modo me circundent unum multi.
'Trojanos autem huc omnes ducit ornatus galea Hector

'Sed

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ᾽ ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ελθὼν δ᾽ ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρυ τ᾽ ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσ᾽ ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ατρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε᾽ ἐσύλα.
Ως δ᾽ ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ ἥ τις ἀρίστη·
Τῆς δ᾽ ἐξ αὐχέν᾽ ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ᾽ αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῃῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ᾽ ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ᾽ ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ᾽ ἐθέλουσιν
Αντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ως τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Αντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ενθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ατρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ος ῥά οἱ Εκτορ᾽ ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Αρηϊ,
Ανέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ιππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ᾽ ἀλεγεινοὶ
Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ᾽ ὀχέεσθαι
‘ Αλλῳ γ᾽ ἢ Αχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
‘ Τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ατρέος υἱὸς,
‘ Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
‘ Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς * ἂμ πόνον ἀνδρῶν· γρ. αἰπόνον.
Εκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
Πάπτηνεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ᾽ αἷμα κατ᾽ οὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Οξέα κεκληγὼς φλογὶ εἴκελος Ηφαίστοιο
Ασβέστῳ, οὐδ᾽ υἱὸν λάθεν Ατρέος ὀξὺ βοήσας.
Οχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
‘ Ωμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ
‘ Πάτροκλόν θ᾽, ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ᾽ ἐνθάδε τιμῆς.
‘ Μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδηται,
‘ Εἰ δέ κεν Εκτορι μοῦνος ἐὼν, καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
‘ Αἰδεσθεὶς, μή πως με περιστήωσ᾽ ἕνα πολλοί·
‘ Τρῶας δ᾽ ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Εκτωρ.

' Sed cur mihi hæc charus deliberat animus ?
' Quoties homo velit adversus deum cum homine pugnare,
' Quē deus honoret, statim in eum magna calamitas devol-
' Ideo mihi nemo Danaorū succensebit, qui viderit (vitur.
' Hectori cedentem, quoniam deo duce pugnat.
' Sicubi autem Ajacem in prælio fortem audivero,
' Ambo rursus euntes reminiscemur pugnæ,
' Quamvis adversus deum, si quo modo eripiamus cadaver
Pelidæ Achilli : è malis vero sane melius hoc esset.
Dum hæc cogitabat in mente & in animo,
Menelaus Hectori cedit. Interim Troum ordines supervenerunt: præibat autē Hector
At Menelaus retrocessit, reliquitq; cadaver
Subinde sese convertens, ut leo bene jubatus,
Quem canesq; & viri à stabulo abigunt
Hastis à clamore : hujus vero in præcordiis forte cor
Turbatur ; invitus autem abit à caula :
Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus :
Stetit vero conversus postquam venit ad agmen sociorum,
Lustrans oculis Ajacem magnum Telamonium filium :
Hunc autem valde cito animadvertit pugnæ ad lævā totius,
Hortantem socios, & concitantem ad pugnandum :
Ingentem enim eis fortitudinem injecerat Phœbus Apol.
Perrexit vero currere : statim autem astans verbum dixit,
Age mi Ajax, pro Patroclo mortuo
' Festinemus, si cadaver saltem Achilli feramus
' Nudum, num arma quidem habet galea insignis Hector.
Sic dixit : Ajaci vero bellandi perito animum commovit,
Ivit autem per primos pugnatores, simulq; flavus Menelaus.
Hectorq; Patroclum postquam inclytis armis exuisset,
Trahebat ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis tractum canibus daret.
Ajax autem prope venit gestans scutum velut turrim.
Ajaci cedit Hector. Hector vero retro ad agmen iens recessit sociorum,
In currum autem insiliit, dedit vero arma pulchra
Trojanis, ferenda ad urbem magna gloria ut essent ipsi.
Ajax vero circum Menœtiadem scutum latum obtendens,
Stetit, sicut aliquis leo circa suos catulos,
Cui quidem catulos ducenti occurrerint in sylva
Viri venatores, hic autem ferociter intuetur,
Totumq; supercilium deorsum trahit, oculos tegens,
Sic Ajax circa Patroclum heroem ivit :
Atrides autem ex altera parte bellicosus Menelaus
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus vero Hippolochi filius Lyciorum dux virorum,

‘ Αλλά τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
‘ Οππότ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
‘ Ον κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
‘ Τῷ μ᾽ οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
‘ Εκτορι χωρήσαντ᾽, ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
‘ Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
‘ Αμφω κ᾽ αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
‘ Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
‘ Πηλείδῃ Αχιλλῆϊ, κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Εως ὁ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Εκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Εντροπαλιζόμενος, ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ον ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Εγχεσι καὶ φωνῇ, τοῦ δ᾽ ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται· ἀέκων δέ τ᾽ ἔβη ἀπὸ μεσαύλοιο·
Ως ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Απόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα,
‘ Αἶαν, δεῦρο πέπον περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
‘ Σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Αχιλλῆϊ προφέρωμεν
‘ Γυμνόν, ἀτὰρ τάγε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολος Εκτωρ.
Ως ἔφατ᾽· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος·
Εκτωρ μὲν Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε᾽ ἀπηύρα,
Ελχ᾽ ἵν᾽ ἀπ᾽ ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον.
Εκτωρ δ᾽ ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ᾽ ἑταίρων·
Ες δίφρον δ᾽ ἀνόρουσε, δίδου δ᾽ ὅγε τεύχεα καλά,
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ᾽ ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἱστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
Ω ῥά τε νήπι᾽ ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ανδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ᾽ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
Ως Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Ατρείδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Εἱστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ᾽ Ιππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone,

Glaucus Hectorē fugæ accusat.

'Hector ô specie præstantissime: pugnā sane multū desecruisti

'Certe te frustra fama bona tenet fugax quum sis.

'Considera nunc quomodo civitatem & oppidum serves

'Solus cum copiis quæ in Ilio natæ sunt.

'Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danais

'Ibit pro urbe: quoniam nulla utiq; gratia esset

'Pugnare hostes inter viros indesinenter usque.

'Quomodo tu deteriorem virum servares inter turbam.

'Crudelis, postquam Sarpedonem simul hospitem & sociū

'Reliquisti Argivis direptionem & prædam fieri?

'Qui tibi magno commodo fuit, orbiq; & ipsi,

'Vivus dum erat: nunc autem non ab eo arcere canes sustinuisti

'Itaq; nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

'Domum ibimus, Trojæ vero existet gravis pernicies.

'Si enim nunc Trojanis robur audax inesset

'Intrepidum, quale viros invadit qui pro patria

'*Adversus* viros inimicos laborem & pugnam committunt

'Statim Patroclum traheremus Ilium intra:

'Si autem hic ad urbem magnam Priami regis

'Veniret mortuus, & ipsum traxissemus è pugna,

'Illico Argivi Sarpedonis arma pulchra

'Redderent, & ipsum duceremus Ilium intra.

'Talis quippe famulus interfectus est viri qui longe fortissimus

'Argivorum apud naves, & *cujus* cominus pugnaces famuli.

'Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti

'Stare contra, aculos intuitus hostium in pugna,

'Neq; ex adverso pugnare: quoniam te præstantior est.

Hectoris responsio ad Glaucū.

Hunc a. torve inspiciens alloquutus est bellicosus Hector

'Glauce, curnam tu talis existens superbe loquutus es?

'O amice, certe putabam te prudentia superare cæteros,

'Eos inquam omnes qui Lyciam glebosam habitant:

'Nunc autem tuam arguo omnino sententiam, quale dixisti:

'Qui me ais Ajacem magnum sustinuisse.

'Nequaquam ego horrui pugnam, neq; strepitum equorum:

'Sed semper Jovis melior mens ægidem gestantis,

'Qui & fortem virum terret, & aufert victoriam

'Facile: aliquando autem ipse compellit pugnare.

'Sed age huc amice prope sta, & vide opus:

'An tota die ignavus ero, ut dicis:

'An aliquem etiam Danaorum à robore admodū quamvis promptum,

'Compescam à defendendo Patroclo mortuo.

Sic loquutus, Trojanos hortatus est alte clamans,

'Trojani & Lycii, & Dardani pugnaces,

'Viri

Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
‘Ἕκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο· γρ. Ἕκτορ ὦ εἶδος.
‘Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα·
‘Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς.
‘Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
‘Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
‘Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
‘Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί·
‘Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον
‘Σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
‘Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
‘Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ
‘Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
‘Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
‘Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
‘Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
‘Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
‘Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
‘Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
‘Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
‘Ἔλθοι τεθνειώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
‘Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
‘Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.
‘Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
‘Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
‘Ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
‘Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ·
‘Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‘Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες·
‘Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων, γρ. Ὦ πέποι ἦ τ'.
‘Τῶν ὅσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι.
‘Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἷον ἔειπες·
‘Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
‘Οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
‘Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
‘Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
‘Ῥηϊδίως, * ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, γρ. ὅτε.
‘Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
‘Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι ὡς ἀγορεύεις,
‘Ἦ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
‘Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,

‘ Viri estote, ô amici, recordamini autem bellicæ virtutis,
‘ Dum ego Achillis fortissimi arma induam,
‘ Pulchra, quibus Patrocli vim spoliavi eo occiso.
Sic loquutus abiit galeam movens Hector
Hostili è bello : currensque assequutus est socios
Cito admodũ, nondũ procul pedibus velocibus insequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Hector Achillis arma induit. Stans vero seorsum à prælio lacrymoso, arma mutavit
Ille quidem sua dedit portanda ad Ilium sacrum
Trojanis pugnacibus : ipse autem immortalia arma induit
Pelidæ Achillis : quæ ejus dii cœlestes
Patri charo dederant, hic autem suo filio præbuerat
Senescens : sed non filius in armis patris consenuit,
Jupiter Hectorẽ miseratur. Hunc vero postquam seorsum vidit nubicogus Jupiter
Armis Pelidæ armatum divini,
Moto utique capite suum alloquutus est animum,
O miser, neque tibi mors in animo est,
‘ Quæ jam tibi prope est : tu vero immortalia arma induis
‘ Viri fortissimi, quem horrent & alii,
‘ Cujus socium interfecisti mitemque fortemque :
‘ Arma autem non decenter à capiteq; & humeris
‘ Abstulisti, verum tibi nunc magnum robur præbebo,
‘ Ejus loco quod tibi neutiquam è pugna reverso,
‘ Eximet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris superciliis annuit Jupiter,
Hectori autem aptavit arma ad corpus, subitq; eum Mars
Terribilis bellicus, impletaq; sunt ejus membra intus
Fortitudine & robore, & ad inclytos auxiliatores
Ivit valde clamans, similis vero videbatur ipsis omnibus A-
Armis splendens magnanimi Pelidæ. (chilli
Hortatus est autem verbis unumquemq; obiens,
Mestlenque, Glaucumque Medontemque, Thersilochumque
Asterophæumque, Desinoremque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiumque, & Ennomum augurem,
Hos hic incitans verbis alatis alloquutus est,
Hector suos hortatur. ‘ Auditæ innumeræ gentes finitimorum auxiliatorum :
‘ Non enim ego multitudinem quærens, neq; egens ea
‘ Huc à vestris civitatibus congregavi quemque :
‘ Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes pueros
‘ Alacriter tueremini bellicosis ab Achivis.
‘ Hæc cogitans donis exhaurio & commeatu
‘ Cives *Trojanos* : vestrum autem cujusq; animum augeo :
‘ Quare aliquis nunc rectà conversus aut pereat
‘ Aut servetur : hoc enim belli *est* commercium.

‘ Qui

‘ Ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
‘ Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
‘ Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μεταΐσσων,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δῦνε
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἐπέδρακε νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν,
‘ Ἆ δείλ', οὐδέ τι τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
‘ Ὃς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
‘ Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
‘ Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
‘ Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
‘ Εἵλευ, ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
‘ Τῶν ποινὴν, ὅ τοι οὔ τι μάχης ἐκνοστήσαντι γρ. ὅπ.
‘ Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος, μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
‘ Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
‘ Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
‘ Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
‘ Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
‘ Τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω, καὶ ἐδωδῇ
‘ Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
‘ Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
‘ Ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.

' Qui autem Patroclum, mortuum licet,
' Trojanos ad equorum domitores traxit, cesseritq; ei Ajax
' Dimidium huic spoliorum tribuam, dimidium vero ipse
' Habebo ego: gloria autem ei erit quanta mihi.
Sic dixit: hi autẽ rectà contra Danaos ingruentes iverunt,
Hastilia protendentes: admodum vero ipsis sperabat animus
Cadaver ab Ajace trahere Telamonida,
Stulti certe multis super ipso *cadavere* animam eripuit,
Et tunc Ajax alloquutus est *in* prælio strenuum Menelaum,

Ajax Menelaum alloquitur.

O amice, ô Menelae generose, non amplius nos
' Spero *nè* ipsos quidem redituros è bello:
' Nec sane tantum de cadavere timeo Patrocli,
' Qui quidem mox Trojanorum saturabit canes, & aves,
' Quantum meo de capite timeo, nè quid patiatur,
' Et de tuo: quoniam belli nimbus omnia obtegit,
' Hector: nobis autem rursus imminet gravis interitus.
' Sed age optimates Danaorum voca, si quis audiat. (laus.

Menelaus duces cohortatur.

Sic dixit, neq; immorigerus fuit *in* prælio strenuus Mene-
Clamavit autem longe lateq; Danais vociferans,
O dilecti Argivorum duces & principes,
Quique apud Atridas, Agamemnonem & Menelaum
' Publice vescuntur, & imperant singuli
' Copiis: à Jove vero dignitas & gloria procedit.
' Difficile autem mihi est speculari unumquemque
' Ducum, tanta enim contentio belli exarsit.
' Sed aliquis sponte sua veniat, indigneturq; in animo
' Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: continuo autem audivit Oilei *filius* velox Ajax.
Primus vero obvius venit currens per prælium:
Hunc vero post Idomeneus & minister Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ.
Cæterorum vero quisnam sua mente nomina diceret,
Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum.
Trojani a. priores impetum fecere conferti, duxq; erat Hect.
Veluti autem cum in ostiis à Jove fluentis fluvii
Resonat ingens unda ad fluxum: circa autem extrema
Littora resonant, eructante mari extra:
Tantus Trojanorum clamor erat: sed Achivi
Stabant circa Menœtiadem, eundem animum habentes,
Septi scutis æreis, circa autem ipsorum
Splendidas galeas Saturnius caliginem multam
Fudit: quoniam non Menœtiaden oderat antea
Quamdiu vivus existens famulus erat Æacidæ.
Nolebant autem ipsum hostium canibus prædam fieri

Trojanis,

‘Ὃς δέ κε Πάτροκλόν περ καὶ τεθνειῶτα περ ἔμπης
‘Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
‘Ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
‘Ἕξω ἐγώ, τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι, μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο,
Νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
‘Ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
‘Ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο·
‘Οὔ τι τόσον νέκυος * περιδείδια Πατρόκλοιο,
‘Ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς, γρ. ἀει-
‘Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ * περιδείδια μή τι πάθῃσι δείδια
‘Καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει γρ. ἀει-
‘Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος. δείδια.
‘Ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
‘Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
‘Οἵ τε παρ' Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
‘Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
‘Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
‘Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
‘Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν·
‘Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα * πολλὴν γρ. που-
Χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε, λύν.
Ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι.

Τρῳῇσιν,

Trojanis, ideoq; & ei auxiliari impulit socios.
Repulerunt autem priores Trojani nigroculos Græcos.
Circa Patrocli corpus fit acre prælium
Cadaver autẽ relinquentes fugerunt, neq; aliquem ipsorum
Trojani magnanimi interfecerunt hastis cupientes licet;
Sed cadaver trahebant: parumper tamen etiam ab eo Achivi
Absuturi erant, valde enim ipsos cito concitavit
Ajax, qui cum forma tum factis superabat,
Alios Danaos post inculpatum Peliden.
Ruit autem per primos pugnatores, suri similis robore
Apro, qui in montibus canes florentesque juvenes
Facile dissipavit, circumactus per convalles,
Sic filius Telamonis clari illustris Ajax
Facile adveniens, Trojanorum dissipavit phalanges,
Qui circa Patroclum iverant, cogitabant autem maxime
Oppidum versus suum trahere, & gloriam reportare,
Certe hunc Lethi Pelasgi illustris filius
Hippothous pede trahebat in forti pugna,
Quum alligasset loro juxta talum circa tendones,
Hectori & Trojanis gratificans: repente autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nullus avertit quamvis cupientiũ
Hunc autem filius Telamonis irruens per turbam,
Percussit cominus per galeam æneas malas habentem:
Scissa est autem equinas setas habens galea hastæ cuspide,
Percussa hastaque magna & manu crassa:
Hippothoum Ajax interficit.
Cerebrum vero juxta ferrum hastæ subsiliit ex vulnere
Sanguinolentũ hujus a. ibi solutum est robur: è manibus vero
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere: ipse vero prope ipsum cecidit supinus super mortuum
Longe à Larissa glebosa: neque parentibus
Educationis præmia charis reddidit: breve autem ejus ævum
Fuit, Ajacis magnanimi hasta interfecti.
Hector autem rursus in Ajacẽ jaculatus est hasta splendida,
Sed hic quidem ex adverso intuitus evitavit æream lanceã
Paululum: at Hector Schedium magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longe præstantissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans,
Hunc percussit sub jugulum medium: & penitus summa
Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
Sonuit autem lapsus: resonuerunt vero arma sub ipso.
Ajax autem rursus Phorcyna bellicosum Phænopis filium,
Hippothoum defendentem medio in ventre percussit:
Rupit vero thoracis concavũ, viscera autẽ ferrum (manus
Dilaceravit: hic v. in pulveres lapsus deprehẽdit terrã palma
Cesserant autem sensim primi pugnatores & illustris Hector

Τρωσὶν· τῷ καί μιν ἐπ' ἄμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν ἱέμενοί περ,
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐπιστρεφθεὶς διὰ βήσσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
Ἱππόθοος ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος, τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὁμίλου
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων,
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην, διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·

Ἀργεῖοι

Argivi vero valde clamabant traxerantq; mortuos
Phocynq; Hippothoumq; solverunt a. arma ab humeris
Tunc rursus Trojani bellicosis *fugati* à Græcis
In Ilium ascendissent per ignaviam *suam victi*, (tatem,
Argivi autem gloriam accepissent, etiam præter Jovis volun-
Robore & fortitudine sua: verum ipse Apollo
Æneam hortatur Apollo. Æneam excitavit corpore Periphanti similis
Præconi Epitidæ, qui ei apud patrem senem (doctus:
Præconem agens consenuerat, benevola mentibus consilia
Huic se assimulans ipsum alloquutus est Jovis filius,
' Ænea, quomodo & pater deum servaretis
' Ilium altum ? ita ut vidi viros alios
' Fortitudineq; potentiaq; confisos, virtuteque,
' Multitudineq; sua, & intrepidum populum habentes;
' At nos Jupiter quidem multo mavult quam Danaos
' Vincere: sed ipsi timetis valde, neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas a longe jaculantem Apollinem (clamans
Cognovit coram intuitus: valde vero Hectorē alloquutus est
Hectorq; & cæteri Trojanorum duces & sociorum
' Dedecus sane nunc *est*, *nos* bellicosis ab Achivis
' In Ilium ascendere ob ignaviam victos.
' Sed adhuc aliquis dicit deorum mihi prope astans,
' Jovem summum consultorem, pugnæ auxiliatorem esse.
' Quare recta in Danaos eamus, neq; illi quieti
' Patroclum navibus appropinquent mortuum.
Sic dixit, & multo ante propugnatores prosiliens stetit
Hi autem conversi sunt & adversi steterunt Achivis,
Ibi rursus Æneas Leocritum vulneravit hasta,
Filium Arisbantis Lycomedis fortem socium.
Hunc autem ipsum miseratus est bellicosus Lycomedes.
Sterit autē admo. prope iens, & jaculatus est lancea splendida
Et percussit Hippasiden Apisaonem pastorem populorum,
In hepate sub præcordiis, statim autem genua solvit,
Qui ex Pæonia fœcunda venerat,
Et post Asteropæum primas ferebat *in* pugnando.
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Asteropæus.
Irruit vero & hic promptus cum Danais pugnare,
Sed nullo modo adhuc poterat, scutis n. obsepti erant undiq;
Stantes circa Patroclum, ante autem hastas tenebant.
Ajax enim valde omnes obibat, multum adhortans:
Neq; cuiquam retro à cadavere recedere permittebat,
Neq; quemquā procurrere ad pugnandum Achiv, supra alios
Sed valde circa ipsum adesse, cominus autem pugnare:
Sic Ajax jubebat magnus: sanguine autem terra

Madesce-

Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυνθ', Ἱππόθοόν τε λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς
Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
‘ Αἰνεία πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
‘ Ἴλιον αἰπεινήν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
‘ Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
‘ Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
‘ Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
‘ Νίκην, ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας,
‘ Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
‘ Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
‘ Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας
‘ Ἀλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
‘ Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι.
‘ Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον·
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην * Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν, γρ. ἀμυθάονα.
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος.
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσιν μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτ' ἔχε· σάκεσιν γὰρ ἔρχατο πάντῃ
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων,
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν

Δεύετ

Madeſcebat purpureo: hi vero denſi cadebant
Mortui ſimul Trojanorum, & fortiſſimorum auxiliariorum,
Et Danaorum: neq; hi enim ſine ſanguine pugnabant;
Pauciores autē multo peribant: recordabantur enim ſemper
A ſe mutuo per turbam depellere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant inſtar ignis: plane dixiſſes
Ipſum quoque ſolem periiſſe ipſamque lunam;
Caligine enim detinebantur in prælio, quotquot fortiſſimi
Stabant circa Menœtiaden mortuum.
Cæteri vero Trojanique & ocreati Achivi,
Quieti pugnabant ſub divo: expanſus erat autem ſplendor
Solis acutus: nubes vero non apparebat per totam
Regionem neq; in montibus: intermittentes autē pugnabant
Sua invicem fugientes tela luctuoſa,
Longe diſſiti; qui vero in medio *erant*, dolores patiebantur
Caligine & prælio: affligebantur autem ſævo ære
Quotquot fortiſſimi erant, duo vero nondum viri audierant,
Viri glorioſi, Thraſymedes Antilochuſque,
De Patroclo mortuo, eximio, ſed adhuc putabant
Vivum in prima acie cum Trojanis pugnare.
Ipſi autem intuiti mortem & fugam ſociorum
Separatim pugnabant, quoniam ſic juſſerat Neſtor,
Concitans ad bellum nigris à navibus. (ortum
Illis vero per totum diem contentionis magnum certamen
Moleſtæ: labore autem & ſudore indeſinenter ſemper
Genuaque tibiæque, pedeſque ſubtus uniuſcujuſque
Manuſque oculique fœdabantur pugnantium
Circum fortem famulum velocipedis Æacidæ.
Sicut autem quando vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit diſtendendam temulentam pinguedine;
Accipientes autem utiq; hi diſpoſiti extendunt
In urbem, ſtatim vero humor exit, penetratq; adeps
Multis trahentibus: tenditur autem tota undique.
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in ſpatio
Trahebant utrinque: valde enim ipſis ſperabat animus,
Trojanis quidem *ſe* tracturos ad Ilium, ſed Græcis,
Ad naves concavas: ac pro ipſo tumultus ortus eſt
Crudelis, neq; Mars copiarum concitator, neq; Minerva
Hunc videns vituperaſſet, neq; ſi valde ipſam ira invaſiſſet:
Tale Jupiter ſuper Patroclo virorumq; & equorum
Die illo intendit noxium certamen, neq; vero quicquā adhuc
Sciebat de Patroclo interfecto divinus Achilles.
Multum enim procul à navibus pugnabant velocibus,
Muro ſub Trojanorum; *ob* id ipſum nunquam exiſtimabat
Mortuum

Achilles Patrocli mortem nondum audivit.

Δεύοντο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων, καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί * γε μάχοντο· γρ. γε μάχοντο.
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ γρ. καθ'.
Ἀλλήλοις * ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
Οὔτέ ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης, * ἔπι θ' ὅσσοι ἄριστοι γρ. ἐπὶ θ'.
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης, καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ'· ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος, οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.
Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ

Τεθνάμεν,

Mortuum esse, sed vivum ubi appropinquasset portis
Reversurum: nam nè illud quidem sperabat animo
Eversurum oppidum sine se neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat seorsum audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni mentem. (erat
Tamen tunc non ei dixerat malum tantum, quantum factum
Mater, quod scilicet ei longe charissimus perierat socius.
Hi autem semper circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indesinenter hærebant inter se, & se invicem interficiebant.
Sic autem aliquis dicebat Achivorum loricatorum,

Pugna pertinacissima circa Patrocli corpus.

O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
' Naves ad concavas, sed hic terra nigra
' Omnibus dehiscat, hoc q. nobis statim multo utilius esset
' Quam *si* istum *mortuum* Trojanis sinamus bellicosis
' Civitatem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis Trojanorum magnanimorum dixit,
' O amici, licet fatale *esset* juxta virum hunc prosterni
' Omnes pariter, nè quisquam *tamen* recedat à bello.
Sic sane aliquis dicebat: robur autem excitabat socii *sui.*
Sic hi quidem pugnabant: ferreus vero strepitus
Æreum ad celum ibat per aerem desertum:

Achillis equi lugent Patroclum.

Equi autem Æacidæ à pugna seorsum existentes
Flebant, postquam primum senserunt aurigam
In pulveribus lapsum per Hectorem homicidam.
Certe quidem Automedon Diori fortis filius
Sæpe quidem scutica cita concitabat verberans:
Sæpe vero blandis verbis alloquutus est sæpe etiam minis;
Hi autem non retro ad latum Hellespontum
Volebant ire, neq; in prælium ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris:
Sic manebant immote pulcherrimum currum habentes,
Solo inclinantes capita: lacrymæ autem ipsis
Calidæ ex palpebris in terram fluebant plorantibus
Aurigæ desiderio: florida autem fœdabatur coma
Circulo excidens juxta jugum ambobus.
Lugentes autem hos conspicatus miseratus est Saturnius,
Movens vero caput, ad suum loquutus est animum,

Jupiter Achillis equos miseratus.

' Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
' Mortali? vos autem estis senii expertes immortalesq;
' An ut infelices inter homines dolores habeatis?
' Non enim quicquam alicubi est ærumnosius homine,
' Omniũ *animantium* quæ super terrã spirantq; & serpunt.
' Sed non quidem vobis & curribus variegatis

Hector

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
‘Ὦ φίλοι οὐ μὰν * ἡμῖν εὐκλεὲς ἀπονέεσθαι
‘Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα — γρ. ἡμῖν
‘Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη, — εὐκλεῖς.
‘Ἢ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν,
‘Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
‘Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν,
‘Ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
‘Πάντας ὁμῶς, μή πω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα· πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον,
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος ἑστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει * ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν — γρ. ἐνι-
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν, — σκίμ-
Ἡνιόχοιο * πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη, — ψαντε.
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν * ἀμφοτέροισι·
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων· — γρ πόθῃ.
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν, — γρ. ἀμφο-τέρωθεν.
‘Ἆ δειλώ· τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
‘Θνητῷ· ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε·
‘Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
‘Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρός,
‘Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
‘Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν

‘Hector Priamides vehetur: neq; enim permittam.
‘An non satis quod & arma habet & gloriatur temere?
‘Vobis autem in genua mittam robur, & in animum,
‘Ut & Automedontem servetis è bello
‘Naves ad concavas, adhuc enim ipsis gloriam dabo
‘Interficiendi, donec ad naves transtratas perveniant,
‘Occideritq; sol, & crepusculum sacrum superveniat,
Sic loquutus, equis inspiravit robur magnum:
Hi autem à jubis pulverem in terram excutientes
Rapide ferebant citum currum ad Trojanos & Achivos:
His v. vectus Automedon pugnabat, dolēs quamvis ob sociū,
Equis impetum faciens, tanquam vultur in anseres.
Facile quidem enim fugiebat à Trojanorum tumultu:
Facile autem irruebat confertam per turbam insequens,
Sed non interficiebat viros quando concitabatur prosequi,
Non enim ullo modo licebat soli *illi* vecto sacro in curru
Hasta *simul* ruere, & inhibere veloces equos.
Tandem autem jam ipsum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laercei Æmonidæ:

Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt.

Stetit autem pone currum, & Automedontem alloquutus est,
‘Automedon, quis tibi deorum inutile consilium
‘In pectoribus posuit, & abstulit mentem sanam,
‘Ut contra Trojanos pugnes prima acie
‘Solus? cæterū tibi socius interemptus est; arma autē Hector
‘Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.
Hunc autē rursus Automedon alloquutus est Dioris filius,
‘Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis
‘*Ad* equorum immortaliū tenendam domitionē, *i. artem do-*
‘Nisi Patroclus diis consilio par (*mandi* roburq;
‘Vivus dum erat? nunc autem mors & fatum deprehen.
‘Sed tu quidem flagellum & habenas admirandas
‘Accipe: ego vero ab equis descendam ad pugnam.
Sic dixit: Alcimedon autem celerem currum ascendens
Statim flagellum & habenas accepit manibus.
Automedon autem desiliit; idq; animadvertit illustris Hect.
Statim vero Æneam alloquutus est prope astantem,
Enea Trojanorum consiliarie loricatorum,
‘Equos hos duos vidi velocis Æacidæ,
‘In bellum prodeuntes cum aurigis ignavis:

Hector & Æneas Achillis equos persequuntur.

‘Quocirca sperarem me capturum, si modo tu animo
‘Tuo velis: siquidem nequaquam irruentes nos
‘Sustinerunt adversum stantes decernere Marte.
Sic ait: neq; immorigerus fuit strenuus filius Anchisæ:
Hi autem rectà iverunt scutis contecti humeros

Aridis

‘ Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται, οὐ γὰρ ἐάσω.
‘ Ἢ οὐχ ἅλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
‘ Σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
‘ Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
‘ Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
‘ Κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
‘ Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὔδας δὲ βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις ἀΐσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας ὅτε σεύαιτο διώκειν.
Οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπισχέμεν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο.
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα,
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος, ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός,
Ἀλκίμεδον· τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
‘ Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
‘ Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν.
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
‘ Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
‘ Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
‘ Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι.
‘ Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
‘ Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
‘ Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὤμους,

Aridis, firmis: multum vero super inductum erat æs,
Una cum his autem Chromiusq; & Aretus deo similis
Iverunt ambo: valde vero illis sperabat animus
Se eos interfecturos, abacturosq; latam cervicē habentes e-
Stulti: neq; sane erant sine sanguine reversuri (quos
Rursus ab Automedonte: hic veró precatus Jovem patrem
Fortitudine & robore repletus est præcordia undiq; nigra:
Statim autem Alcimedontem affatus est fidum socium,
' Alcimedon, nequaquam à me longe detineas equos;
' Sed proxime inspirantes tergo *nostro*. neq; enim equidem
' Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto
' Antequam Achillis pulchre jubatos conscendat equos
' Nobis interfectis, & in fugam vertat turmas virorum
' Argivorum, aut ipse inter primos capiatur.
Sic fatus, Ajaces vocavit & Menelaum,
' Ajaces Argivorum duces, & Menelae,
' Certe quidem cadaver committite fortissimis quibusque
' Ut illud defendant, & propulsent acies virorum,
' A nobis vero vivis avertite crudelem diem:
' Huc namq; ingruerunt per bellum lacrymosum
' Hector Æneasque qui Trojanorum sunt fortissimi;
' Quanquam hæc sane deorum in genibus posita sunt.
' Jaculabor enim & ego; hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibrans emisit longam hastam,
Et jecit Areti contra clypeum undiq; æqualem: *Automedon Aretum cecidit.*
Hic autem hastam non prohibuit: pertransiit vero æs:
Intimum autem in ventrem per balteum intorsit.
Quemadmodum vero quando acutā habens securim juvenis
Cædens post cornua bovis agrestis (vir
Nervum incidit totum, hic vero prosiliens cadit:
Ita hic prosiliens cecidit supinus, hastaq; illi in
Visceribus valde acute vibrata labefactavit membra.
Hector vero Automedontem petiit hasta splendida.
Sed is q. ex adverso conspicatus vitavit æream hastam,
In faciem enim procubuit: retro autem longa hasta
Saxo infixa est: extrema pars vero concussa est
Hastæ, tum deinde laxavit robur fortis Mars.
Et sane jam ensibus cominus dimicassent,
Nisi ipsos Ajaces diremissent alacres
Qui venerunt per turmam socio vocante.
Hos autem subveriti cesserunt rursus retro
Hector Æneasque Chromiusque diis par:
Aretum vero ibi dereliquerunt vulneratum in corde
Jacentem: Automedon autem veloci æqualis Marti
Armisq;

Αὔῃσι στερεῇσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους,
Νήπιοι· οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον,
‘Ἄλκιμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
‘Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
‘Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω·
‘Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
‘Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
‘Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλοίη·
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
‘Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε, γρ. ἐπιτρέπεσθ'
‘Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν * ἐπιτέρπεσθ' ὅσοι ἄριστοι, ὅσοι.
‘Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμυνέμεν στίχας ἀνδρῶν.
‘Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
‘Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα,
‘Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
‘Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
‘Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ὡς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος γρ. Νηδυίοισι.
Νηδύιοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος, ἔνθαδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην,
Εἰ μὴ σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε.
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπεν δεδαϊγμένον ἦτορ
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

Armisq; *cum* spoliavit, & glorians verbum dixit,
Profecto paululum saltem *propter* Menœtiaden mortuum
Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim.
Sic fatus, in curru sublata spolia cruenta
Posuit, ipseq; conscendit pedes, & manus desuper
Sanguinolentus, ceu quis leo taurum qui voraverit.
Circa Patrocli corpus iteratur pugna. Rursus autem super Patroclo cepit intendi fortis pugna
Molesta, lacrymosa: excitavit vero certamen Minerva
E cœlo descendens; præmiserat enim late prospiciens Jup.
Concitare Danaos, namq; animus mutatus erat ejus
Veluti purpuream Irin mortalibus *cum* extenderit
Jupiter cœlitus signum ut sit vel belli,
Vel etiam tempestatis frigidæ, quæ quidem ab operibus
Homines quiescere facit in terra, ovibus vero nocet;
Sic hæc cærulea nebula convolvens seipsam,
Ingressa est Achivorum gentē: excitavit autē virum quemq;
Primum vero Atrei filium excitans affata est
Menelaum animat Minerva. Fortem Menelaum (hic enim illi prope aderat)
Assimilata Phœnici forma & indefessa voce,
' Tibi quidem Menelae mœror & dedecus
' Erit, siquidem Achillis clari fidum sodalem
' Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
' Sed gere te fortiter, incita vero exercitum totum,
Hanc autem rursus affatus est *in* prælio fortis Menelaus,
' Phœnix venerande, senex antique, utinam Minerva
' Dederit robur mihi, telorum vero depulerit impetum:
' Ideo equidem vellem adesse & opem ferre
' Patroclo, vehementer enim mihi moriens offendit animū
' Sed Hector ignis grave habet robur, neq; desistit
' Ferro trucidans: huic enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit, gavisa est autem cæsiis oculis Minerva,
Quia ipsam ante deos precatus erat omnes:
Vim autem in humeris & genibus posuit:
Et ei muscæ audaciam in pectoribus immisit:
Quæ quamvis depulsa frequenter à corpore humano
Appetit mordere, dulcisq; illi sanguis hominis est:
Tali eum audacia replevit in præcordiis atris.
Ivit autem ad Patroclum, & jaculatus est hasta splendida
Erat vero inter Trojanos Podes filius Eetionis,
Divesq; strenuusque, maximeq; ipsum honorab. Hect.
Inter populares, quoniam ei sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum assequutus est flavus Menelaus,
Properantem in fugam: penitus autem ferrum intorsit.
Insonuit vero lapsus, at Atrides Menelaus

Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
‘ Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
‘ Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπεφνών.
Ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν — γρ. ἀτό.
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτὴν — γρ. ὃ αὐτὴν.
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον·
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
Ἴφθιμον Μενέλαον· ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας, καὶ ἀτειρέα φωνήν·
‘ Σοὶ μὲν δή, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
‘ Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
‘ Τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκήσουσιν·
‘ Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· — γρ. Τὸν.
‘ Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
‘ Δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
‘ Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
‘ Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
‘ Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει — γρ. μέγα.
‘ Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο — γρ. δέ οἱ
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου.
Τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος

Cadaver à Trojanis subtraxit ad agmen sociorum;
Hectorem autem propius stans instigavit Apollo
Phœnopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum amicissimus erat, in Abydo ædes habitans;
Huic se assimilans ipsum affatus est longe jaculatus Apollo,
Hector, quis te amplius alius Achivorum formidet?
Ut jam Menelaum timuisti qui ante quidem
Mollis bellator, nunc autem abiit solus subtrahens
Cadaver ex Trojanis, tuumq; interfecit fidum socium,
Strenuum inter propugnatores, Poden filium Eetionis.
Sic dixit: hunc vero doloris nebula obtexit nigra,
Ibat autem per primam aciem armatus fulgenti ære:
Et tunc sane Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam
Splendentem, Idam vero nubibus cooperuit,
Fulgurans autem valde graviter insonuit: hanc vero concuss.
Victoriamq; Trojanis dedit, & in fugam vertit Achiv.
Primus Peneleus Bœotius capessit fugam:
Vulneratus n. erat ad humerū hasta, antrorsū convers. semper
Summum leviter: perstrinxit autem ei ad os usque
Cuspis Polydamantis, hic enim percussit prope accedens;
Leitum deinde Hector cominus vulneravit in manu ad volā
Filium Alectrionis magnanimi, cessare fecit autem à pug.
Territus est vero circumspiciens, quoniā non amplius sperā.
Hastam tenentem manu *se* pugnaturū cum Trojan, (animo
Hectorem autem Idomeneus in Leitum irruentem
Percussit ad thoracem in pectus juxta papillam,
In summo vero fracta est longa hasta, hi autem clamaverunt
Trojani, ille vero *in* Idomeneum jaculatus est Deucalidem
In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit.
Cæterum hic Meriones comitem aurigamque
Cœranum, qui è Licto bene habitata sequebatur ipsum;
Pedester enim primo linquens naves utrinq; agitatas
Venit: & Trojanis magnam victoriam præbuisset,
Nisi Cæranus confestim celeres impulisset equos:
Et huic quidem lux i. *salus* venit, depulitq; crudelem diem.
Ipse autem perdidit animum sub Hectore homicida.
Hunc percussit sub maxillam & aurem: at sane dentes
Excussit hasta extrema, linguamq; discidit mediam:
Cecidit autem è curru, at habenas dejecit in terram:
Et has Meriones accepit manibus charis
Procumbens è campo, & Idomeneum alloquutus est,
Flagella nunc quousq; veloces ad naves pervenias:
Cognoscis a. & ipse quod non amplius victoria *est* Græc.
Sic dixit: Idomeneus autem flagellavit pulch. jubatos equ.

Hectorē animat. Apollo.

Trojani fugant Achivos.

Naves

Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἐρύσειν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
‘Ἕκτορ τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν·
‘Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
‘Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
‘Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
‘Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
Ἄκρον ἐπιλίγδην, γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσασθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα,
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν.
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
Ἤλυθε, καὶ Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην,
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι,
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα,
‘Μάστιε νῦν εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
‘Γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν·
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·

Naves ad concavas, jam enim timor inciderat animo.
Neq; latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter: quum jam Trojanis dedit alteram victoriam.
Inter hos autē sermonē orsus est magnus Telamonius Ajax,
Ajax terretur. ' Papæ jam quidem & qui valde stultus est
' Cognosceret quod Trojanis pater Jupit. gloriam præb.
' Horum enim omnium tela tangunt quicunq; *ea* emittit
' Seu ignavus seu fortis, Jup: nihilominus omnia *tela* dir.
' Nobis vero incassum omnibus irrita cadunt humi.
' Sed agite, ipsi saltem excogitemus consilium optimum,
' Tum ut cadaver trahamus, tum etiam ut ipsi
' Gaudio charis sociis simus, reversi,
' Qui forte huc respicientes tristantur, neq; putant
' Hectoris homicidæ robur & manus inaccessas
' Laturos, sed in naves nigras præcipitaturos esse.
' Utinam vero esset aliquis socius *qui* nuntiaret citissime
' Pelidæ: quoniam non ipsum puto ne audisse quidem
' Triste nuntium quod ei dilectus periit socius.
' Atqui nondum possum videre talem inter Græcos:
' Caligine enim septi sunt simul ipsique & equi.
' Jupiter pater, sed tu libera à caligine filios Achivorum
' Facque serenitatem, daque oculis videre.
' In luce autem vel perde *nos*, quandoquidem tibi placuit ita
Sic dixit: hunc vero pater miseratus est lacrymantem
Ajax Menelaū hortatur, ut Antilochum mittat ad Achillē, nunciatū morem Patrocli.
Statim autem caliginem dispersit, & amovit nebulam,
Sol vero affulsit, acies autem omnis apparuit.
Et tunc Ajax alloquutus est *in* prælio fortem Menelaum,
' Circumspice nunc Menalae generose, an videas
' Vivum adhuc Antilochum magnanimum Nestoris filium
' Incita autem ut ad Achillem bellicosum ocius profect.
' Nuntiet quod ei multo charissimus periit socius. (laus,
Sic dixit: neq; immorigerus fuit *in* bello strenuus Mene-
Perrexit autem ire, veluti aliquis leo à caula,
Qui postquam fatigatus fuerit canesq; virosq; irritans
Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre,
Totam noctem vigilantes: his vero carnium cupidus
Recta irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa provolant audacibus à manibus,
Ardentesq; faces quas formidat, concitatus licet *sit*:
Mane autem seorsum ivit afflicto animo:
Sic à Patroclo *in* bello strenuus Menelaus
Ibat valde invitus: admodum enim timebat ne ipsum Ach.
Gravi præ timore dilanationem hostibus relinquerent:
Multum autem Merionenque, & Ajaces hortabatur.

Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
‘ Ὢ πόποι, ἤδη μέν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
‘ Γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
‘ Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅς τις * ἀφήῃ, γρ. ἀφείη.
‘ Ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
‘ Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
‘ Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
‘ Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
‘ Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες· γρ. χωοίμεθα.
‘ Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
‘ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
‘ Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
‘ Εἴη δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
‘ Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
‘ Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
‘ Ἀλλ' * οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν. γρ. ὕπῳ.
‘ Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
‘ Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
‘ Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
‘ Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
‘ Σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴ κεν ἴδηαι
‘ Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν.
‘ Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα,
‘ Εἰπεῖν, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες γρ. ἰθύνει.
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν, γρ. Ἀντίον
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν,

Αἴαντ'

Ajaces Argivorum duces, Merioneque.
Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
Recordetur: omnibus enim norat mitis esse
Vivus existens, nunc vero mors & fatum *illum* occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Undiq; circumspiciens, veluti aquila quam aiunt
Acutissime cernere *inter* aerias volucres,
Quamq; & alte existentem pedibus velox non latuit lepus
Arbusto sub frondoso jacens: sed in ipsum
Fertur, & ipsum confestim capiens exemit animam:
Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi
Undiq; vertebantur multorum per agmen sociorum,
Si forte Nestoris filium adhuc viventem videres.
Hunc vero citissime animadv. aciei parte in sinistra totius,
Animantemq; socios & excitantem ad pugnandum.
Prope vero astans alloquutus est flavus Menelaus,

Menelaus Antilochum mittit ad Achillē nunciatū mortem Patrocli

'Antiloche, eia age huc generose, ut audias
'Tristem nuntium, quæ *res* utinam nunquam evenisset,
'Jam quidem te & ipsum puto videntem
'Cognoscere quod cladem deus Danais advolvit:
'Victoria a. *est* Trojan. occisus est vero optimus Achivorum
'Patroclus: magnum autem desiderium Danais contigit
'Sed tu mox Achilli, currens ad naves Græcorum
'Nuntia, si forte celerrime cadaver ad navem servet
'Nudum: nam arma quidem habet galeam movens Hector
Sic dixit: Antilochus autē perculsus est verbum ut audivit
Diu vero ipsum silentium verborum corripuit: eiq; oculi
Lacrymis impleti sunt florida autem ejus hæsit vox:
Sed neque sic Menelai mandatum neglexit.
Perrexit autem currere: suaq; arma eximio dedit amico
Laodoco, qui juxta eum flectebat ungulos equos.
Hunc quidem lacrymantem pedes referebant è prælio,
Pelidæ Achilli infaustum nuntium nuntiaturum.
Neque tibi Menelae generose voluit animus
Afflictis sociis auxiliari: unde descessit
Antilochus, ingensq; desiderium Pyliis fuit:
Sed ille his Thrasymedem divinum immisit.
Ipse vero rursus ad Patroclum heroem profectus est.
Constitit autem quum ad Ajaces venit, ac statim alloquutus (est,
Illum quidem jam ad naves præmisi veloces
'Ut iret ad Achil. pedibus velocem, neq; tamen Achil. puto
'Nunc venturū vehementer quamvis iratū Hectori divino.
'Nullo n. modo nudus *armis* cum sit *contra* Trojan. pugnab.
'Nos autem ipsi saltem cogitemus consilium optimum,

Tum

‘ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
‘ Νῦν τις ἐνηείης Πατρόκλῆος δειλοῖο
‘ Μνησάσθω, πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
‘ Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὡς τότε σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
‘ Ἀντίλοχ' εἰδ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
‘ Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
‘ Ἤδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα,
‘ Γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει·
‘ Νίκη δὲ Τρώων, πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν
‘ Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
‘ Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
‘ Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
‘ Γυμνόν, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δ' ἄρ ἐπ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
‘ Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν
‘ Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
‘ Νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
‘ Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
‘ Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

‘ Ἠ μὲν

Tum ut cadaver trahamus, tum etiam ut ipsi
' Trojanorum ex vociferatione mortem & fatum fugia.
' Hunc autem excepit dein magnus Telamonius Ajax,
' Omnia pro decoro dixisti, admodum inclyte ò Menel.
' Sed tu quidem & Meriones subeuntes valde cito
' Cadaver sublatum ferte è prælio, sed à tergo (num
' Nos pugnabimus *adversus* Trojanosq; & Hectorem divi-
' Parum animum habentes, ejusdem nominis, qui ante
' Sustinemus acre prælium prope invicem manentes.
Sic dixit: hi vero cadaver à terra ulnis extulerunt
Alte admodum valde, acclamavitque populus retro
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Irruerunt autem canibus similes qui in aprum
Vulneratum festinant ante juvenes venatores,
Aliquantisper enim currunt vastare cupidi:
Sed cum jam in illos convertitur robore fisus,
Retroq; cedunt, diffugiuntq; alio alius:
Sic Trojani aliquantisper quidem turmatim sequebantur
Ferientes ensibusq; & hastis ancipitibus.
Cæterum ubi Ajaces conversi contra ipsos
Constitissent, eorum mutatus est color, neq; quisquam susti-
Procurrens pro mortuo pugnare. (nuit,
Sic hi alacres cadaver extulerunt è bello
Naves ad concavas, bellum vero intensum est ipsis
Infestum, velut ignis qui invadens civitatem virorum
Excitatus subito comburit, minuuntur autem domus
In flamma magna, quam cum fremitu agit vis venti:
Sic quidem hos, equorumque, & virorum bellicosorum
Indesinens tumultus insequebatur abeuntes:
Hi autem, tanquam muli validas vires assumentes,
Trahunt ex monte per asperam viam
Vel trabem vel lignum ingens navale: intus vero animus,
Affligitur simul laboreq;, & sudore festinantibus:
Sic hic prompti cadaver ferebant, at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut collis amovet aquam
Sylvosus, campum longe lateq; assequutus,
Qui rapidorum fluminum difficilia fluenta
Arcet, statim autem omnibus fluxum ad campum dirigit
Amovens, neq; ipsum vi *sua* perrumpunt flumina,
Sic usque Ajaces pugnam reprimebant retro
Trojan. hi v. simul sequebantur, duo a. inter hos maxime
Eneasq; Anchisiades & illustris Hector.
Horum autem sicut sturnorum agmen venit vel graculor.
Acute vociferantes, quando vident accedentem

Acci-

‘Ἡ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
‘Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
‘Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
‘Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
‘Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθε
‘Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
‘Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
‘Μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων,
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες εἷος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη — γρ. τῶν δ' ἰθέπτετο.
Πρόσσω ἀΐξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι. — γρ. δηεί-σασθαι.
Ὣς οἵ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν — γρ. καὶ δυ-είσασθαι.
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο·
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων,
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκὼς,
Ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα

Accipitrem, qui parvis cædem affert avibus:
Sic ab Æneaq; & Hectore juvenes Achivorum
Acute clamantes ibant obliviscebanturq; dimicationis.
Multa vero arma pulchra ceciderunt circumq; inq; fossam
Fugientium Danaorum: belli autem non fiebat cessatio.

ARGUMENTUM XVIII. LIBRI ILIADOS HOMERI.

Achilles Patrocli mortem resciens, luget; ascendens autem Thetis è mari consolatur ipsum, & suadet abstinere à bello, donec ei arma afferat à Vulcano. Jussu vero Junonis inermis progressus ad fossam apparet hostibus, qui ex viso perculsi fugiunt, & in fuga multi extinguuntur. Patrocli vero corpus salvum perductum Myrmidones lavant: Vulcanus autem Achilli armaturam præparat.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Σ, *Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.*

VEL ITA

Σ, *Arma fabricatus est Vulcanus Achilli.*

ALIA INSCRIPTIO.

Armorum fabricatio.

HOMERI ILIADOS. LIB. XVIII.

SIC hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Antilochus autem Achilli pedibus celer nuntius venit:
Hunc vero invenit ante naves erectas antennas habentes,
Ea cogitantem animo quæ jam perfecta erant.
Ingemiscens vero dixit ad suum generosum animum,
Hei mihi, cur rursus comati Achivi
Ad naves tumultuose pelluntur, turbati per campum?
Vereor ne jam mihi perficiant dii tristes curas animo,
Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
Manibus Trojanorum deserturum esse lucem solis.

Profecto

Κίρκον, ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. Κελευσάσης δὲ Ἥρας ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσι· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Σίγμα Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἢ οὕτως,

Σῖγμα, τεύχεα τεῦξε κάμων Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ΑΛΛΗ.

Ὁπλοποιΐα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Σ. ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε·
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
‘Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
‘Νηυσὶν ἔπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο.
‘Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
‘Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
‘Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
‘Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.

' Profecto omnino jam mortuus est Menœtii fortis filius,
' Miser: equidé monueram ut cum repulisset hostilem ignem,
' Ad naves rediret, neq; cum Hectore fortiter pugnaret.
Dum is hæc volvebat in mente & in animo,
Interim ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitq; nuntium tristem,

Antilochus Achilli mortem Patrocli nunciat.

' Heu Pelei fili bellicosi, certe valde triste
' Audies nuntium, quod utinam non accidisset,
' Jacet Patroclus; de cadavere autem pugnant
' Nudo: cæterum arma tenet galea movens Hector.
Sic dixit, hunc vero doloris nebula obtexit nigra.

Achilles sese ob mortem Patrocli affligat.

Ambabus autem manibus capiens pulverem atrum
Fudit super caput, gratiosam vero deturpavit faciem:
Divinæ autem tunicæ niger adhæsit cinis,
Ipse vero in pulveribus magnus late extensus
Jacebat charisq; manibus comam deturpavit evellens:
Ancillæ autem quas Achilles prædatus erat Patroclusque
Animo tristatæ vehementer ejulabant, & foras
Excurrerunt circa Achillem bellicosum: palmis vero omnes
Pectora plangebant: soluta sunt auté subtus membra cujusq;
Antilochus vero ex altera parte lugebat, lacrymas stillans
Manus tenens Achillis: hic autem suspirabat glorioso corde
Timebat enim ne jugulum abscinderet ferro.
Terribiliter vero plorabat: audivit autem veneranda mater
Sedens in gurgitibus maris apud patrem senem:
Ejulavit deinde; deæ autem circa ipsam congregatæ sunt
Omnes, quotquot in imo mari Nereides erant:
Ibi erat Glauceque, Thaliaque, Cymodoceque,
Nesæa, Spioque, Thoaque Haliaque magnis oculis decora,
Cymothoaque & Actæa, & Limnoria,
Et Melita, & Jæra, & Amphithoe, & Agave,
Dotoque Protoque, Pherusaque, Dynameneque
Dexameneque, & Amphinome, & Callianira,
Doris & Panope, & inclyta Galatea,
Nemertesque & Apseudes; & Callianassa:
Ibi etiam erat Clymene, Janiraque, & Ianassa,
Mæra & Orithya, & crinibus decora Amathia,
Aliæq; quæ in profundo maris Nereides erant: (omnes
Quibus etiam argentea implebatnr specus: hæ autem simul
Pectora tundebant: Thetis vero exorsa est luctum.

Thetis lugens Nereides alloquitur.

Audite sorores Nereides, ut bene omnes
' Sciatis audientes quanti meo insint dolores animo
' Hei m hi miseræ, hei mihi infelici, optimum *filium* enixæ:
' Quæ postquam peperi filium eximiumq; fortemque.

' Præstan-

‛Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
‛Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
‛Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι. γρ. Νῆας ἐπ' ἀψ ἰέναι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,
Δάκρυα θερμὰ χέων· φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
‛Ὤμοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
‛Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
‛Κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
‛Γυμνοῦ, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ·
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα,
Ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια.
Ἄλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
‛Κλῦτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
‛Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
‛Ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
‛Ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

' Præstantissimum heroum,(hic autem crevit plantæ similis)
' Hunc quidem ego educatum,plantam velut *in* fertili terra,
' Navibus misi curvas puppes habentibus ad Ilium
' Contra Trojanos pugnaturũ hunc autẽ ante non recipiam (iterum
' Domum reversum domum Peleiam intra.
' Quoad vero mihi vivit, & videt lumen solis,
' Tristatur, neq; quid ei possum auxiliari profecta ;
' Sed vado ut visamq; charum filium, & audiam
' Quisnam ipsum occupet luctus à bello cessantem.

Sic loquuta, reliquit speluncam : hæ autem cum ipsa
Lacrymabundæ ibant : circa vero ipsas unda maris
Discindebatur:hæ autem ubi jam Trojã fœcundam venerunt
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonũ subductæ erant naves celerẽ circum Achillem,
Huic autem graviter suspiranti astitit veneranda mater,
Acriter vero ejulans caput prehendit filii sui,
Et lugens verbis alatis *eum* alloquuta est.

Thetis Achillem interrogat, Achilles Thetidi luctum suum exponit.

Fili, quid fles ? quisve tuam mentem invasit dolor,
' Eloquere, ne cela : hæc quidem jam tibi perfecta sunt
' A Jove, sicut jam prius orasti manibus sublatis,
' Ut omnes ad puppes concluderentur filii Achivorum
' Tui indigentes, paterenturq; molestas res.

Hanc a.valde suspirãs alloquutus est pedibus velox Achil.
' Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit :
' Sed quæ mihi *ex* his voluptas quum charus perierit socius
' Patroclus ? quem ego præter cæteros honorabam socios
' Æque *ac* meipsum : hunc ego perdidi : arma vero Hector
' Postquam trucidasset exuit ingentia, mirabile visu,
' Pulchra, quæ quidem Peleo dii dederant splendida dona,
' Die illo quo te mortalis viri collocarunt in cubili.
' Utinam tu quidem ibi inter deas marinas
' Habitares : Peleus vero mortalem duxisset uxorem :
' Nunc *tu homini nupsisti*, ut & tibi luctus in animo esset
' Filio interfecto quem non suscipies rursus (mensus
' Domum reversum : quoniam neq; me animus impellit im-
' Vivere, neq; viris interesse, nisi Hector
' Primus mea hasta ictus animum amittat,
' Patrocli autem dilaniationem Menœtiadæ luat.

Hunc vero rursus alloquuta est Thetis lacrymas fundens
Cito moriturus mi fili eris, qualia narras :
Illico enim tibi dein post Hectorem mors parata.

Hanc a.valde ingemiscens alloq. est pedib.velox Achilles
' *Ego vero* illico moriar, quandoq. ita fata tulêre ut socio
' Dum occideretur non ferrẽ opẽ: ille quidẽ procul à patria

‘ Ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
‘ Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς, γουνῷ ἀλωῆς,
‘ Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
‘ Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
‘ Οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
‘ Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
‘ Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
‘ Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα * ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
‘ Ὅττί μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα. γρ. ἴδωμι
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος, αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες, ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ·
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς * ἑοῖο· γρ. ἑῆος.
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Τέκνον, τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
‘ Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
‘ Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχὼν,
‘ Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
‘ Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘ Μῆτερ ἐμὴ τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
‘ Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
‘ Πάτροκλος· τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων
‘ Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
‘ Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
‘ Καλὰ τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
‘ Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ,
‘ Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
‘ Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν·
‘ Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
‘ Παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖθις
‘ Οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ * οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
‘ Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ γρ. οὐδέ με
‘ Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
‘ Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα * Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ. γρ. μενοιτιάδαο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα,
‘ Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις.
‘ Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘ Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
‘ Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

‘ Quomodo autem ibo ad stragem? habent enim arma illi:
‘ Mater autem chara non me ante sinit armari,
‘ Quam ipsam venientem oculis videam:
‘ Spopondit enim à Vulcano allaturam arma pulchra.
‘ Alterius autē non scio cujus inclyta arma induere possim
‘ Nisi Ajacis scutum Telamonidæ;
‘ Sed & ipse hic (credo) inter primos versatur,
Hasta trucidans *hostes* circa Patroclum mortuum.
Hunc rursus alloquutus est ventipes velox Iris
‘ Recte sane & nos scimus quod tibi incl. arma detinentur:
‘ Sed saltem ad fossam profectus Trojanis appare,
‘ Si forte te veriti abstineant à bello
‘ Trojani: respirent autem martii filii Achivorum
Confecti: exigua vero *fit* respiratio belli.
Hæc sic affata abiit pedibus velox Iris;
At Achilles motus est Jovi dilectus, circa vero Minerva
Humeros validos posuit ægida fimbriatam;
Circumq; ejus caput nubem sepsit dia inter deas
Auream, exque ipsa incendebat flammam undiq; lucentem.
Veluti autem quum fumus iens ex urbe in ætherem assurgit
Procul ab insula quam hostes oppugnant,
Qui toto die horrendo decernunt Marte
Urbe ex sua, simul vero cum sole occidente
Ignésq; ardent crebri, in altum autem splendor
Fit assurgens, vicini ut videant,
Si forte cum navibus Martis propulsatores veniant:
Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
Constitit autem ad fossam iens à muro, neq; Achivis
Immixtus est, matris enim prudens observabat præceptum.
Ibi stans clamavit: procul etiam Pallas Minerva
Insonuit, atq; inter Troj. immensum excitavit tumultum.
Ut autem cum cognitu facilis vox *est*, quum clangit tuba
Urbem obsidentibus hostibus perniciosis;
Sic tunc clara vox fuit Æacidæ.
Illi postquam audiverunt vocem ferream Æacidæ,
Omnibus commotus est animus: sed pulchre jubati equi
Retro currus verterunt, præsagiebant enim dolores animo:
Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
Horrendum super caput magnanimi Pelidæ
Ardentem, illum autem accenderat dea cæsia Minerva:
Terq; super fossam valde clamavit divinus Achilles,
Ter autem turbati sunt Trojani inclitiq; auxiliatores,
Illic vero & tunc perierunt duodecim viri fortissimi
A suis curribus & lanceis, sed Achivi
Alacriter

‘Ἔφθιτ᾽· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
‘Νῦν ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ᾽ ἑτάροισι
‘Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
‘Ἀλλ᾽ ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
‘Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
‘Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
‘Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
‘Καὶ χόλος, ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
‘Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
‘Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠΰτε καπνός·
‘Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
‘Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
‘Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
‘Νῦν δ᾽ εἶμ᾽, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
‘Ἕκτορα, κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
‘Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
‘Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
‘Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
‘Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
‘Ὣς καὶ ἐγὼν εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
‘Κείσομ᾽, ἐπεί κε θάνω, νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
‘Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
‘Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
‘Δάκρυ᾽ ὀμορξαμένην ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
‘Γνοῖεν δ᾽ ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι·
‘Μηδέ μ᾽ ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις·
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
‘Ναὶ δὴ τοῦτό γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι
‘Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
‘Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
‘Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
‘Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται, οὐδέ ἕ φημι
‘Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
‘Ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
‘Πρίν γ᾽ ἐμὲ δεῦρ᾽ ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
‘Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι,
‘Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ᾽ Ἡφαίστοιο ἄνακτος·
Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ᾽ υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ᾽, ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα,
‘Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
‘Ὀψόμεναί τε γέρονθ᾽ ἅλιον καὶ δώματα πατρός,
‘Καί οἱ πάντ᾽ ἀγορεύσατ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
‘Εἶμι παρ᾽ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσιν

Filio meo inclyta arma dare undiq; lucida,
Sic dixit; illæ vero undam maris statim subierunt;
Ipsa vero iterum ad Olympum dea Thetis argentipes
Ivit, ut dilecto filio inclyta arma afferret:
Hanc quidem in Olympum pedes tulerunt, sed Achivi
Ingenti tumultu ab Hectore homicida
Fugientes, ad navesq; & Hellespontum pervenerunt.
Nec Patroclum quidem bene ocreati Græci
Ex telis traxissent mortuum ministrum Achillis:
Rursus enim jam hunc consequuti erant populusq; & equi
Hectorq; Priami filius flammæ similis fortitudine:
Hector Patrocli corpus iterum persequitur.
Ter quidem ipsum retro pedibus prehendit illustris Hect.
Trahere cupiens, valde autem Trojanos hortabatur:
Ter vero duo Ajaces impetuosum induti robur
A cadavere retuderunt: hic autem firmiter robore fretus,
Interdum irruebat in turbam, interdum vero rursus
Consistebat valde clamitans: retro vero non cedebat omn.
Sicut autem à corpore minime leonem fulvum possunt
Pastores agrestes valde esurientem abigere;
Sic non poterant duo Ajaces armati
Hectorem Priamidem à cadavere absterrere:
Et fortè pertraxissetq; & immensam retulisset gloriam,
Iris Achillem jubet succurrere corpori Patrocli.
Nisi Pelidæ ventipes velox Iris
Nuntia venisset festinans Olympo ut armaretur,
Clam Jove aliisq; diis, nam præmiserat ipsam Juno,
Prope autem stans verbis alatis alloquuta est,
Surge Pelide, omnium terribilissime virorum,
' Patroclo auxiliare cujus gratia conflictus gravis
' Consistit ante naves: hi autem se invicem perdunt.
' Alii quidem pugnantes pro cadavere demortui,
' Alii vero ut trahant ad Ilium ventis expositum
' Trojani recta irruunt: maxime autem illustris Hector
' Ad trahendū promptus est: caput autem ipsum animus im-(pellit
' Affigere palis, abscissum tenero à jugulo,
' Sed surge: nec amplius jaceas: reverentia autē tuum animū (tangat,
' Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
' In te *redundat* contumelia si cadaver fœdatum venerit
Hanc vero decepit deinde agilis divinus Achilles,
' Iri dea, quis te deorum mihi nuntium misit?
Hunc autem rursus alloquuta est ventipes velox Iris,
' Juno me misit Jovis gloriosa uxor,
' Neq; scit Saturnides sublimis, neque quis alius
' Immortalium, qui Olympum nivosum incolunt.
Hanc autē respond, alloquutus est pedibus celer Achilles
' Quomodo

‘Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
Ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο·
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα.
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες θοῦριν ἐπειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος·
Εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Ὄρσεο Πηλεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
‘Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
‘Ἕστηκε πρὸ νηῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
‘Οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
‘Οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
‘Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
‘Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς * ἀνώγει γρ. ἄνωγε.
‘Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
‘Ἀλλ' ἄνα, μηδέ τι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
‘Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
‘Σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος * ἔλθῃ. γρ. ἔλθοι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
‘Ἶρι θεὰ, τίς * γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε. γρ. τ' ἄρ σε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
‘Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
‘Οὐδ' οἶδε Κρονίδης, ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
‘Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Πῶς

‘ Interiit: me vero oportuit necem ab eo propulsare.
‘ Nunc (quoniam non redeo dilectam in patriam terram,
‘ Neque ulla Patrocli sui lux *i. salus*, neq; sociis
‘ Aliis, qui jam multi interfecti sunt ab Hectore divino;
‘ Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
‘ Talis existens, qualis nullus Achivorum loricatorum
‘ In bello: *in* concione autem meliores sunt etiam alii:
‘ Utinam contentio ex diis, & ex hominibus pereat,
‘ Et ira, quæ cogit prudentem licet sævire,
‘ Quæque multo dulcior melle liquido
‘ Virorum in pectoribus augetur, velut fumus:
‘ Sicut me nunc ad irã provocavit rex virorũ Agamemnon
‘ Sed illa quidem ante facta sinamus dolentes quamvis,
‘ Animum in pectoribus charum cohibentes quamvis
‘ Nunc *inquam* eo ut chari capitis perditorem inveniam
‘ Hectorẽ: mortẽ autẽ ego nunc recipiam quandocunq; jam
‘ Jupiter voluerit perficere, & immortales dii alii.
‘ Neque enim, neque vis Herculis effugit mortem,
‘ Qui dilectissimus erat Jovi Saturnio regi:
‘ Sed eum fatum domuit & difficilis ira Junonis:
‘ Ita & ego si jam mihi simile fatum paratum est, (assequar
‘ Jacebo ubi mortuus fuero: tunc autẽ gloriã bonam *utinam*
‘ Et aliquã Trojadũ & Dardanidũ mulierũ profundum sinũ
‘ Ambabus manibus genarum tenerarum (habentium
‘ Lacrymas abstergentem, misere suspirare cogam,
‘ Intelligantq; quod diu ego à bello cessavi. (persuaseris.
‘ Neq; vero me arceas à pugna, diligẽs quamvis: nec v. mihi

Thetis Achilli arma premittit à Vulcano.

Huic autem respondit deinde dea Thetis argentipes.
‘ Sane jam hæc fili, vere *dicis*, non malum est
‘ Ab afflictis sociis avertere grave exitium:
‘ Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
‘ Ærea splendida, quæ quidem sævus Hector
‘ Ipse gerens humeris gloriatur, neq; ipsum puto
‘ Dio gavisurum esse: quia cædes prope ei *adest*.
‘ Sed tu quidem non ingredere stragem Martis,
‘ Antequam me huc profectam in oculis videris.
‘ Mane enim revertar simul cum sole ascendente.
‘ Arma pulchra ferens à Vulcano regẽ.
Sic fata, recessit à filio suo:
Et conversa, marinas sorores alloquuta est,
Vos quidem nunc subite maris latum sinum.
‘ Visuræq; senem marinum, & ædes patris,
‘ Et ei omnia dicite: ego autem ad altum Olympum
‘ Vado ad Vulcanum inclytum fabrum, si velit

Filio

Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον, ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' * οὔ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ' (ἔλπομ') ἐνὶ * πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχει δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. γρ. προϊόντ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, * ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰών, Τρώεσσι φάνηθι, γρ. ὅπη
Αἴ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις. Troianorum concio
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν.
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι Polydamantis consiliū de pergendo in urbe.
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν * ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται. Ἰλ. β.
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
Δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
Τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἀσπασίως

Alacriter Patroclum è jaculis subtrahentes
Collocarunt in lectis: chari autem circumstabant socii
Lugentes, cum ipsis vero velox sequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, postquam vidit fidum socium;
Jacentem in feretro, perfossum acuto ære,
Quem quidem miserat cum equis & curribus
Ad prælium, neque rursum excepit reversum,
Solem autem indefatigatum oculis decora veneranda Juno
Misit ad Oceani fluenta invitum, ut abiret.
Sol quidem occidit, cessabantq; divini Achivi
A conflictu forti & omnibus peræque molesto bello,
Trojani vero rursus ex altera parte à forti pugna
Cedentes solverunt à curribus veloces equos,
Atq; ad cončioné congregabantur antequam cœnam curar.

Trojanorum concio.

Erectis a. stantibus concio habita est, neq; aliquis sustin.
Sedere, omnes enim habebat tremor, eo quod Achilles
Apparuisset; diu vero à pugna cessaverat tristi.
His autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes: hic enim solus videbat antrorsum & retrors.
Hectori autem erat amicus, eademq; nocte nati erant:
Sed hic quidem verbis ille autem hasta multum superabat.
Qui ipsis bene consulens, concionatus est & dixit,

Polydamancis consilii de petendà urbe.

Diligenter considerate amici: suadeo enim ego
' Ad urbem nunc ire, neq; expectare auroram divinam
' In campo apud naves, procul enim à muro sumus.
' Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni irascebatur div.
' Tamdiu faciliores ad debellandum erant Achivi.
' Lætabar enim & ego veloces apud naves excubans,
' Sperans naves me capturum quæ utrinq; remis agunt.
' Nunc autem valde timeo velocem Peliden,
' Qualis illius animus invictus, non volet
' Manere in campo in quo Trojani & Achivi
' In medio utriq; robur Martis decernunt:
' Sed de urbe pugnabit atque uxoribus.
' Itaq; eamus ad urbem: parete mihi, sic enim erit;
' Nunc quidem nox cessare fecit velocem Peliden
' Intempesta: si autem nos offenderit hic existentes
' Cras impetum faciens cum armis, probe quis ipsum
' Sentiet, libenter enim veniet ad Ilium sacrum (dent
' Quicunq; effugerit: multos vero canes & vultures come-
' Trojan. utinam vero procul sit ab aure *mea* tam tristis rei
' Si vero meis verbis paruerimus, afflicti licet, (auditio
' Noctuq. in concione confirmabimur, urbem autem turres
' Altæque portæ, foresque ad has aptatæ

' Longæ,

Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Μυρμιδόνες· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς, καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν γ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
‘Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι, κέλομαι γὰρ ἔγωγε
‘Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠόα δῖαν
‘Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
‘Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
‘Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
‘Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
‘Ἐλπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
‘Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
‘Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
‘Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
‘Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται·
‘Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν,
‘Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται·
‘Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
‘Ἀμβροσίη, εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
‘Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
‘Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν
‘Ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
‘Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
‘Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πειθώμεθα κηδόμενοί περ,
‘Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
‘Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι

Μακραὶ,

' Longæ, bene politæ, conjunctæ tutabuntur.
' Mane autem sub auroram armis instructi
' Stabimus super turres: illi autem pejus erit si voluerit
' Profectus à navibus pro muro nobiscum pugnare.
' Retro iterum ibit ad naves postquà ingentis cervicis equos
' Varia cursitatione satiarit sub civitatem discurrens:
' Intro vero non ipsum animus irruere sinet,
' Nec unquam vastabit: prius ipsum canes celeres comedent
Hector Polydamanti controdicit. Hunc autem torve intuitus alloqu. est galeatus Hector,
' Polydama, tu q. non jam mihi grata hæc concionaris,
' Qui jubes in urbem *nos* concludi reversos.
' An nondum satiati estis clausi intra turres?
' Antea enim Priami urbē diversis linguis utentes homines
' Omnes prædicabant auro abundantem divitem æris:
' Nunc autem jam perierunt ex ædibus thesauri pretiosi:
' Multæ vero jam *in* Phrygiam & Mæoniam amabilem
' Opes vendidatæ venerunt, postq. magnus iratus est Jup.
' Nunc autem quando mihi dedit Saturni filius versuti
' Gloriam referre prope naves, mariq; concludere Græcos
' Stulte ne amplius hæc consilia profer in populo:
' Non enim quis Troj, obtemperabit neq; enim sinam.
' Sed agite, sicut ego dixero pareamus omnes:
' Nunc quidem cœnam sumite per castra in ordinibus,
' Et excubiarum recordamini, & vigilate singuli:
' Trojanorum autem siquis *de* opibus nimium solicitus est,
' Collectas populis det ut publice consumantur:
' Horum aliquem melius est *illis* frui quam Achivos.
' Mane vero sub auroram cum armis armati
' Naves ad concavas excitemus acre prælium.
' Si autem revera apud naves surrexit nobilis Achilles,
' Durius, si voluerit, ipsi erit: non ipsum equidem
' Fugiam è prælio lamentabili, sed audenter contra
' Stabo: vel feret magnam victoriā, vel feram (esse occidit.
' Communis Mars *est* sæpeq; is quem alius videba. occisurus
Sic Hector concionatus est: Trojani autem applauserunt
Stulti: nam ipsis mentes abstulerat Pallas Minerva.
Hectori enim assenserunt male consulenti.
Polydamanti vero nemo qui *tamen* bonum dederat consiliū.
Cœnam deinde sumpserunt per castra; sed Achivi
Achilles Patroclū luget. Tota nocte circa Patroclum suspirabant lugentes:
His autem Pelides miserandum incepit luctum,
Manus homicidas imponens pectoribus socii,
Crebro admodum suspirans, sicut leo pulchre jubatus,
Cui catulos venator surripuerit vir,

Sylva

‘Μακρῆς, εὔξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσονται·
‘Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
‘Στησόμεθ' ἂν πύργους· τῷ δ' ἄλγιον αἴκ' ἐθέλησιν
‘Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τεῖχος ἄμμι μάχεσθαι.
‘Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
‘Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
‘Εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει·
‘Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‘Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
‘Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
‘Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
‘Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
‘Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
‘Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά.
‘Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
‘Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
‘Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
‘Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς·
‘Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
‘Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω·
‘Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
‘Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
‘Καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
‘Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
‘Συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
‘Τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤπερ Ἀχαιούς·
‘Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
‘Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
‘Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
‘Ἄλγιον αἴκ' ἐθέλῃσι τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
‘Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
‘Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην.
‘Ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι·
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων, ὥς τε λῖς ἠϋγένειος,
Ὧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ

Ὕλης

Sylva ex densa: hic autem tristatur posterior veniens:
Multas vero convalles adit post viri vestigia scrutans
Sicubi inveniat: valde enim acris ira corripuit:
Sic hic graviter suspirans alloquutus est Myrmidones.
Proh deos, certe vanum verbum emisi die illo,
" Animum addens heroi Menœtio in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta clarũ filium *me esse* reductur:
" Ilium ubi depopulatus fuissem, nactusq; prædæ partem.
" Sed minime Jupiter hominib. cogitatio. omnes perficit:
" Quia utriq; nostrum fatale est ut eandem terram rubefa-
" Hic in Troja, quoniam neq; me reversum (ciamus
" Suscipiet in domibus senex eques Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hic terra detinebit.
" Nunc autẽ postquam Patrocle te posterior subeo terrã
" Non te ante sepeliam quam Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris,
" Duodecim vero ante rogum obtruncavero
" Trojanorum inclytos filios, *ob* te interfectum iratus.
" Interea autem mihi apud naves curvis puppib. jaceb. sic:
" Circum autem te Trojanæ & Dardanides amplo sinu
" Plorabant noctesq; & dies lacrymas fundentes;
" Quas ipsi labore acquisivimus viq; hastaq; longa.
" Opulentas destruentes civitates diversis linguis loquent.
Sic fatus, sociis jussit divinus Achilles (hominum.
Ad ignem statuere tripodem magnum, ut celerrime
A Patroclo abluerent saniem cruentam:
Hi vero aptum ad lavacra tripadẽ statuerunt in ignẽ ardent.
In *ipsum* a. aquam fuderunt: subtus a. ligna ascend. admot.
Ventrem quidem lebetis ignis ambibat, calefiebatq; aqua.
Sed postquam ferbuit aqua nitido lebete,
Tunc quidem lavarunt, & unxerunt pinqui oleo:
Vulnera autem impleverunt unguento novennali:
In feretro vero componentes linteo subtili texerunt
Ad pedes à capite, desuper autem veste alba:
Tota nocte deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemebant lugentes.
Jupiter Junonẽ alloquitur de excitato Achille.
Jupiter antem Junonem alloquutus est sororem & conju.
" Perfecisti tandẽ aliquando pulcris oculis venerab. Juno
" Ut excitares Achillem pedibus celerem: nunquid ex te
" Ipsa nati sunt comati Achivi?
Huic autẽ respondit deinde pulch. oculis veneranda Juno
" Gravissime Saturnie, qualem orationem dixisti?
" Vel aliquis sane potuerit homo homini perficere,
" Qui *tamen* mortalis sit, & non tot consilia norit:
" Quomodo

Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
‘ Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ
‘ Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
‘ Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
‘ Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
‘ Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
‘ Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
‘ Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
‘ Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
‘ Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
‘ Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
‘ Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
‘ Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
‘ Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
‘ Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
‘ Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
‘ Ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
‘ Κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι,
‘ Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
‘ Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
‘ Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘ Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
‘ Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
‘ Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
‘ Ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·

'Quomodo jam ego, quæ aio dearum me esse præstantissima,
'Utroq; scilicet generis ratione nobilis, & ejus quod tua
'Sum, tu autem omnes inter immortales regnas: (uxor
'Non debebam Trojanis irata mala machinari?

Thetis Vulcani adit

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Vulcani autem pervenit ad domum Thetis argentipes,
Incorruptam, stellatam, decoram inter immortales,
Æneam, quam quidem ipse fecit claudus.
Hunc autem invenit sudantem, motantem sese circa folles,
Properantem, tripodes enim viginti omnino fabricabat,
Ut starent ad parietem bene ædificatæ domus:
Aureas autem rotulas eorum unicuiq; fundo supposuerat
Ut ei sponte sua divinum ingrederentur cœnaculum,
Ac rursus iterum domum redirent, mirabile visu:
Illi vero modo facti fuerant; ansæ autem nondum
Variæ additæ erant quas apparabat, incidebat autem clavos.
Dum ille hæc elaborabat magna artis peritia,
Interim prope eum accessit dea Thetis argentipes,
Hanc autem vidit progressa Charis bene compta,
Pulchra, quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus:
Inq; ejus hæsit manu, sermonemq; habuit his verbis.

Gratia Thetidẽ excipit ejusque adventũ Vulcano nunciat.

Cur Theti extensum peplum gerens, venis domum nostrã
Venerandaque amicaque? antea sane non frequentas.
Sed sequere ulterius, ut tibi hospitales epulas apponam.
Si loquuta, ulterius duxit nobilissima dearum. (stincta,
Hanc quidem deinde sedere fecit in sede argenteis clavis di-
Pulchra, artificiosa: scabellum autem pedibus suberat:
Vocavit vero Vulcanum, inclytum fabrum, dixitq; verbum,
Vulcane, ades huc, Thetis aliqua in re tui indiget.
Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus,

Vulcanus Thetidis in se beneficia comme-morat.

Certe mihi potensq; & veneranda dea intus,
'Quæ me servavit, quando me dolor cepit procul delapsum
'Matris meæ voluntate inverecundæ, quæ me volebat
'Occultare claudũ existentẽ: tunc passus fuissem dolores a-
'Nisi me Eurynomeq; Thetisq; excepissent sinu: (nimo
'Eurynome filia æstuosi Oceani.
'Apud istas per novennium fabricavi artificiosa multa,
'Fibulasque, tortilesq; armillas, fistulasq; & torques
'In specu concava, circum autem fluctus Oceani
'Spuma murmurans fluebat immensus: neq; quisquam alius
'Norat, neque deorum, neque mortalium hominum:
'Sed Thetis & Eurynome aderant, quæ me servarant.
'Hæc nunc nostrã domum venit: ideo me admodum decet
'Omnia Thetidi pulchricomæ præmia salutis solvere.

‘Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
‘Ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
‘Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
‘Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο·
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα, (γρ. δύσοιντο. γρ. καὶ δύσονται.)
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἳ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὅγε ταῦθ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
‘Τίπτε Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
‘Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
‘Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον,
‘Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
‘Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
‘Ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
‘Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησε
‘Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ, (γρ. τότ' ἄρ.)
‘Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
‘Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψόρροου Ὠκεανοῖο.
‘Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
‘Πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
‘Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
‘Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
‘Ἤδεεν οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
‘Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν·
‘Ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεώ,
‘Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.

Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hospitales lautas
Dum ego folles deponam, instrumentaque omnia.
Dixit, & ab incudis sede monstrum ingens surrexit
Claudicans; subtus autem suræ valide incedebant distortæ,
Folles quidem sepofuit ab igne, instrumentaq; omnia
Arculam in argenteam composuit quibus laborabat;
Spongia autem circum faciem & ambas manus abstersit,
Cervicemque solidam, & pectora villosa,
Induitq; tunicam, accepitq; sceptrum crassum, & exiit foras
' Claudicans: ancillæ vero validis ibant passibus sub rege
' Aureæ, vivis adolescentulis similes:
' Quibus quidem prudentia inest in manibus inestq; & vox,
Et virtus, ab immortalibus autem diis opera sciunt.
Hæ quidem coram rege opus faciebant, sed hic difficulter
Prope ubi *sedebat* Thetis in throno sedit lucenti, (gradiēs
Inque ejus hæsit manu, sermonemq; habuit his verbis,
' Cur Theti longum peplum gerens accedis nostrā domum
' Reverendaq; & chara? antea sane non frequentas.
' Loquere quod sentis, perficere vero me animus jubet,
' Si possum perficere modo, & si perfici res potest.
Huic autem respondit deinde Thetis lacrymabunda,
' Vulcane, an vero aliqua quotquot deæ sunt in Olympo
' Tot in mentibus suis pertulit curas molestas,
' Quot mihi præ cæteris Saturnides Jupit. dolores dedit?
' *Unam* quidē me ex omnibus marinis *nymphis* viro subjecit
' Æacidæ Peleo, & sustinui viri cubile,
' Admodū repugnans: hic quidē jam senio tristi (*Jupiter,*
' Jacet in ædibus confectus, alia a. mihi nunc *infortunia dedit*
' Postq. mihi dedit ut filius mihi & nasceret, & educaretur
' Præstantissimus heroum, hic autem crevit plantæ similis:
' Quē quidē ego postquā educavi, ut plantam *in* fertili solo,
' Navibus misi curvas puppes habentibus Ilium versus,
' *Contra* Trojanos pugnaturum, hunc vero non suscipiam
' Domum reversum domum Peleiam intra: (iterum
' Quamdiu autem mihi vivit, & videt lumen solis,
' Tristatur, neque ei possum auxiliari accedens:
' Puellam quam ei præmium exemerant filii Achivorum,
' Hanc rursus è manibus rapuit rex Agamemnon.
' Atq; *ob* hanc dolens animo tabescebat, sed Achivos
' Trojani ad naves compulerant, neque foras
' Sinebant exire: hunc autem precati sunt senes
' Argivorum, & multa inclyta dona nominatim polliciti sunt,
' Tum ipse quidem abnuit pestem arcere:
' Sed Patroclum suis ipsius armis induit,

Vulcanus Thetidē de ipsius adventus causa irate rogat.

Thetis Vulcanum orat ut Achilli fabricetur arma

Misitq;

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα.
Δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
‘ Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
‘ Χρύσειαι ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι·
‘ Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἳ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
‘ Τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
‘ Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
‘ Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
‘ Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα,
‘ Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
‘ Τόσσα δ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
‘ Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
‘ Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
‘ Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
‘ Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα, ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
‘ Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν·
‘ Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
‘ Ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
‘ Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
‘ Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
‘ Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
‘ Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω,
‘ Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο
‘ Ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
‘ Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
‘ Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
‘ Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
‘ Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
‘ Εἴων ἐξιέναι, τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
‘ Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
‘ Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
‘ Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,

" Misitq; ipsum ad bellum, multumq; simul populum dedit;
" Tota autem die pugnarant ad Scæas portas.
" At sane eadem die urbem evertissent, nisi Apollo,
" Multa mala qui fecerat Menœtii fortem filium (differ.
" Interemisset inter propugnatores, & Hectori gloriam de-
" Hujus gratia nunc tua genua amplector, si volueris
" Filio meo brevi morituro dare scutum & galeam,
" Et pulchras ocreas fibulis aptatas,
" Et thoracem, eum enim qui erat ei, perdidit fidus socius
" A Trojanis interfectus: hic autem jacet in terra animo mœrens.
Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus,
" Bono sis animo: nec tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Utinam ipsum à morte lamentabili sic possem
" Seorsum abscondere, quando ipsum fatū grave occupabit
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quis rursus
" Hominum multorum admirabitur quicunq; ea viderit.

Vulcanus Achilli arma fabricatur.

Sic loquutus, hanc quidem liquit ibi: ivit autem ad folles;
Illos vero ad ignem admovit, jussitq; operari.
Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnimodum facile accendentem flatum emittentes,
Interdū ut properanti adesset vehemens, interdū vero contra,
Quemadmodum Vulcanus vellet & opus perfici posset;
Æs autem in ignem jacit praedurum stannumque
Et aurum pretiosum, & argentum, ac deinde
Posuit in trunco magnam incudem: accepit autem manu
Malleum gravem: altera vero accepit forcipem.
Fecit autem primum clypeum magnumq; firmumque,

Clypeus Achillis.

Undiq; varieganS, cinxit autem circulo splendido,
Triplici splendente: extra autem argenteum lorum aptavit;
Quinque vero ipsius erant clypei plicæ, sed in ipso
Fecit varia multa docta mente.
In eo quidem terram effinxit, & cœlum & mare,
Solemque indefessum lunamque plenam,
Sideraque omnia, quibus cœlum coronatum est,
Pleiadesque, Hyadasque, roburque Orionis,
Ursamque, quam & Plaustrum cognomine vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Oriona observat:
Sola autem expers est undarum Oceani.
Inq; eo duas fecit civitates variarum linguarum hominum
Pulchras: in unaq; nuptiæq; erant conviviaq; solennia;
Sponsas autem ex thalamis, tædis subaccensis
Ducebant per urbem: multusq; hymenæus excitatus erat.
Juvenes vero saltatores in orbem agebant se, interq; hos
Tibiæ citharæque sonum edebant, sed matronæ

Stantes

‘Πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
‘Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι.
‘Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
‘Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
‘Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
‘Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα γρ. τί ἐμ'.
‘Υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
‘Καὶ καλὰς κνημῖδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
‘Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
‘Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
‘Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
‘Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
‘Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
‘Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
‘Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ γρ. ἐπ'.
Ῥαιστῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ γρ. ἐπ'.
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν,
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων,
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες

Stantes admirabantur in vestibulis singulæ. (tentio
Populi autem in concione erant frequentes: illic vero con-
Orta erat: duo autem viri contendebant gratia mulctæ
Viri interfecti: alter quidem affirmabat omnia reddidisse
Apud populũ causam agens: alter v. negabat quicquam acce-
Ambo vero cupiebant apud arbitrum litẽ dirimere. (pisse:
Cives vero utrisq; acclamabant hinc inde auxiliatores:
Præcones autem populum continebant, at seniores
Sedebant in politis lapidibus, sacro in circulo:
Sceptra veto præconum in manibus erant vocalium:
His *sceptris* dein incedebant, alternatimq; sententiã ferebãt,
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos sententiam rectissime dixisset.
Alterã autẽ civitatem duo exercitus obsidebant populorum
Armis fulgentes: bifariam vero ipsis placebat consilium,
Aut evertere, aut in duas partes omnia dividere, (tineret.
Possessionem s. omnem quam oppidum amœnum intus con-
Hi vero nondũ parebant: *ad* insidias autẽ clam armabantur:
Murum quidem conjugesq; dilectæ, & infantes filii
Custod. supra stantes: & in his viri quos habebat senectus.
Illi vero ibant: dux erat autẽ ipsis Mars & Pallas Minerva
Ambo aurei, aureas & vestes induti erant,
Pulchri & magni cum armis: sicut dii scilicet
Utrinq; conspicui: populi autem humiliores erant:
Hi vero quãdo pervenerunt, ubi ipsis cõmodũ erat insidiari,
Ad fluvium, ubi potatio erat omnibus armentis,
Ibi hi consederunt tecti splendenti ære.
His autẽ deinde procul duo speculatores sedebant populorũ
Observantes quando oves viderent & curvo incedẽtes boves
Illi vero cito procedebant, duoq: simul sequebantur pastores
Oblectantes sese fistulis; insidias vero neutiquã præsenserãt.
Illi quidem hæc providentes incurrerunt: moxq; deinde
Cædebant undiq; boum armenta, & greges pulchros
Candidarum ovium: interficiebant autem insuper pastores,
Illi vero postquam audierunt multũ strepitum apud boves,
Conciones ante sedentes, confestim equos
Conscendentes celeres insequuti sunt: moxq; pervenerunt,
Consistentes vero pugnarunt pugnam fluvii apud ripas:
Feriebant autem se invicem æratis hastis.
Ibi erat contentio, ibi Tumultus, ibi exitiale Fatum,
Alium vivum detinens recens vulneratum, alium illæsum,
Alium interfectum per stragem trahebat pedibus. (rorum:
Veste a. gestebat circa humeros valde cruentam sanguine vi-
Versabantur vero tanquam vivi homines, & pugnabant,

Cada-

Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει. γρ. ἔεργεν.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι, δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν,
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
Ὡμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,

Cadaveraque mutuo trahebant interempta.
In *eo* etiam posuit novale molle, pingue solum,
Latum, ter aratum: multi vero aratores in ipso,
Juga, vertentes *terram*, agitabant huc & illuc;
Hi autem quando *verso* solo venerunt ad finem arvi,
Illis tum in manibus poculum dulcis vini
Dabat vir accedens, hi autem vertebant per sulcos,
Cupientes novalis profundi ad terminum pervenire,
Ipsum autem nigrescebat a tergo: arato vero simile erat,
Aureum quamvis esset, hoc vero ingens miraculum erat.
In *eo* etiã ponebat campum altæ segetis, ibi autẽ messores
Metebant, acutas falces in manibus habentes, (in terram.
Manipuli verò alii quidẽ secundum sulcum densi cadebant
Alios vero manipulorum ligatores vinculis constringebant.
Tres autem manipulorum ligatores astabant, sed pone
Pueri manibus colligentes, in ulnis ferentes
Festinanter porrigebant: rex autem inter hos silentio
Sceptrum tenens stabat in sulco lætus corde,
Præcones autem procul sub quercu convivium præparabant.
Bovẽ vero postquã mactassent magnũ curabãt: mulieres autẽ
Cœnam operariis, albas farinas multas miscebant.
In *eo* etiam posuit uvis valde oneratam vineam,
Pulchram auream, nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat vero palis *suffulta* per totum argenteis.
Circum autem cœruleam fossam, circa eam septum duxit
Ex stanno: una vero sola semita erat in ipsam
Qua ibant bajuli quando vindemiarent vineam.
Virgines autem juvenes & innupti pueriliter sese gerentes,
Textis in calathis portabant dulcem fructum,
Hos vero inter medios, puer cithara sonora
Suaviter citharizabat, chorda autem belle resonabat
Tenella voce: hi vero pulsantes *terram* simul
Cantuque sibiloque pedibus tripudiantes sequebantur.
In *eo* etiã armentum fecit boum erecta capita habentium:
Ipsæ autem boves auro factæ erant, stannoque:
Cum mugitu autem ex stabulo ruebant ad pascua,
Secundũ fluviũ resonantẽ, valde rapidũ, cannis abundantem
Aurei autem pastores una ibant cum bobus
Quatuor: noves vero ipsos canes pedibus celeres sequeban- (tur,
Horrendi vero leones duo inter primas boves
Taurum valde mugientem tenebant: hic autẽ alte mugiens
Trahebatur: hunc canes consequebantur & juvenes:
Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
Viscera & atrum sanguinem sorbebant, pastores vero

Frustra

Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν, γρ. Ενθ'.
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι γρ. Ενθ'.
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν, γρ. Ενθ'.
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν·
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ,
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε·
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ * ῥοδανὸν δονακῆα· γρ. ῥαδαλόν.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο·
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες

Αὔτως

Frustra immittebant veloces canes incitantes:
At illi morsu quidem abstinebant à leonibus:
Stantes autem valde prope latrabant & evitabant.
In eo etiam pascuum fecit inclytus Vulcanus,
In amœna valle magnum ovium candidarum,
Stabulaque, tuguriaque tecta, atque ovilia
In eo etiam choream varie finxit inclytus Vulcanus,
Ei similem quam olim in Cnosso lata
Dædalus elaboravit pulchricomæ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosissimæ
Tripudiabant, invicem in carpo manus tenentes.
Horum autem hæ quidem tenues vestes gerebant; illi tunicas
Induebant bene textas, sensim nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas habebant, illi autem gladios
Gestabant aureos ab argenteis cingulis.
Illi vero modo *in orbem* saltabant doctis pedibus,
Agiliter admodum, sicut quum quis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit si currat.
Modo autem rursus saltabant per ordines *dispositi* inter se.
Plurima modo delectabilé choream circumstabat multitudo
Oblectantes sese, duo autem saltatores inter ipsos
Cantum exorsi versabant se per *eos* medios.
In *eo* etiam posuit fluminis magnum robur Oceani,
Ora in extrema scuti affabre facti,
At postquam fabricavit scutum magnum solidumque,
Fecit ei thoracem splendidiorem ignis fulgore,
Fecit ei galeam fortem, temporibus aptatam,
Pulchram, variegatam, suptaque auream cristam posuit;
Fecit etiam ei ocreas *ex* ductili stanno.
At postquam omnia arma elaboravit inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit attollens,
Hæc vero velut accipiter desiliit ab Olympo nivoso,
Arma splendentia à Vulcano afferens,

ARGU-

Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων·
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας, ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο * εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ· γρ. εὐνήτους.
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας γραφ. ad Hes. Θ 916.
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴ κε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ * κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν, γρ. κυνέην.
Καλήν, δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ' ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

ARGUMENTUM XIX. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Achilles, quum sibi Thetis arma à Vulcano attulisset, coactis in concionem Graecis, iram renuntiat, & accipit dona, quae ipsi Agamemnon se daturum promiserat, Cibum autem sumentibus illis, ipse jejunus permanens, armat se, & exercitum educit ad praelium. Postremus autem equorum ipsius Xanthus futurum ei interitum vaticinatur, quem & ob hoc increpat.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

T, *autem cessavit ab ira, & excurrit nobilis Achilles.*

ALIA INSCRIPTIO.

Irae renunciatio.

HOMERI ILIADOS. LIB. XIX.

Aurora quidem crocea ab Oceani fluctibus
Oriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalib.
Thetis vero ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumjacentẽ suum charum filiũ,
Flentem acriter: multi autem circa ipsum socii
Lugebant: ipsa vero inter hos astitit nobilis dea,
Inque ejus haesit manu, sermonemq; habuit his verbis,
Fili mi, hunc quidem sinamus dolentes quamvis
Jacere postquam semel deorum voluntate interfectus est:
Tu vero à Vulcano inclyta arma accipe,
Pulchra admodum, qualia nondum quispiam vir humeris ge-(stavit
Sic loquuta dea arma deposuit
Ante Achillem: haec vero insonuerunt artificiosa omnia.
Myrmidonas autem omnes cepit tremor, neq; quis sustinuit
Contra aspicere, sed timuerunt: at Achilles
Ut vidit statim ipsum magis subiit ira: intusq; ei oculi
Terribiliter sub palpebris tanquam jubar micabant.
Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
At postquã mentibus suis delectatus est artificiosa aspiciens

Thetis Vulcanis arma affert Achilli.

Continuo

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, οὗτος ἀγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας, [illegible] ποιεῖται [illegible] καὶ λαμβάνει [illegible] αὐτοῦ Ἀγαμέμνων [illegible] αὐτὸς ἄσιτος διαμένων [illegible] ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ [illegible] αὐτῷ ἀναίρεσιν [illegible].

Achilles [illegible] Patrocli corpus putrescat.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἢ ἐπιγραφή.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκδυε δῖος Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Τ. Ῥαψῳδία.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
Κλαίοντα λιγέως· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ, κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡσεὶ σέλας ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,

Achilles concionem convocat.

Achillis paratio.

Αὐτίκα

Achilles metuit, nè Patrocli corpus putrescat

'Continuo matrem suam verbis alatis alloquutus est,
'Mater mea, hæc q. arma deus dedit, qualia par est
'Opera esse immortalium, neq; mortalem virum perfecisse:
'Nunc certe quidem ego armabor: sed valde graviter
'Timeo ne mihi interea Menœtii fortem filium
'Muscæ ingressæ in ferro inflicta vulnera,
'Vermes generent, deturpentque cadaver,
'Vita autem adempta est, ac corpore toto putrescat.
Hunc vero excepit deinde dea Thetis argentipes,
'Fili, non tibi hæc in mentibus tuis sint curæ:
'Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina;
'Muscas, quæ viros bello necatos comedunt:
'Etsi enim jaceat solidum per annum,
'Semper huic erit corpus integrum, vel melius.
'Sed tu in concionem vocans heroas Achivos,
'Iram renuntians Agamemnoni pastori populorum
'Continuo valde ad bellum armeris, indueq; fortitudinem.
Sic fata robur audax immisit:
Patroclo autem deinde ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit in nares, ut ei corpus integrum esset.

Achilles concionem convocat.

Sed hic ivit ad littus maris nobilis Achilles,
Horrende vociferans: excitavit autem heroas Achivos,
Et quicunq; antea navium in cœtu manebant,
Qique gubernatores, & qui tenebant clavos navium,
Et promi condi apud naves erant cibi distributores:
Etiam hi tunc in concionem ibant, eo quod Achilles
Apparuisset: diu enim à pugna cessaverat molesta.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidesque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innixi (adhuc enim habebant vulnera gravia)
Inque prima concione sederunt profecti:
Ultimus vero venit rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim hunc in forti pugna
Vulneraverat Coon Antenorides ærea lancea.
Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,

Achillis parati oratio.

Inter hos consurgens loquutus est pedibus celer Achilles,
'Atride, an vero hoc ambobus utilius.
'Fuit tibi & mihi, quando nos dolentes corde
'Animũ consumente contentione irati fuimus gratia puellæ?
'Quam utinam in navibus occidisset Diana jaculo,
'Die illo quum ego cepi *eam*, Lyrnessum populatus:
'Id si fuisset, non tot Achivi mordicus arripuissent immensam terram
'Hostium sub manibus, me irato:
'Hectori quidem & Trojanis hoc utilius *fuit*: sed Achiv.
'Diu

Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
‛ Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
‛ Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
‛ Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
‛ Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
‛ Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
‛ Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
‛ Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται· κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
‛ Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
‛ Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
‛ Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
‛ Ἤν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
‛ Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων.
‛ Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
‛ Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
‛ Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ οἳ οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
Καὶ μὴν οἵ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά.
Κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
‛ Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
‛ Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ
‛ Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;
‛ Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
‛ Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
‛ Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
‛ Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
‛ Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

‘ Diu meæ & tuæ contentionis memores fore puto,
‘ At ea quidem antea facta sinamus, dolentes quamvis,
‘ Animum in pectoribus dilectum domantes necessitate:
‘ Nunc quidem profecto ego depono iram neq; me oportet
‘ Indesinenter semper irasci: sed age ocyus,
‘ Impelle ad bellum comatos Achivos,
‘ Ut adhuc prope Trojanos tentem obvius profectus,
‘ Si velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
‘ Libenter ipsorum genu flexurum esse qui effugerit
‘ Hostili ex bello ab hasta nostra.
Sic dixit: lætati autem sunt bene ocreati Achivi,
Iracundiæ renunciante magnanimo Pelide. (non;
Agamemnonis oratio de Noxa dea.
Inter hos a. etiam deinde loquutus est rex virorum Agamem-
Illinc è sede, neque inter medios surgens,
O chari heroes Danai famuli Martis,
‘ Stantem quidem honestum est audire, neq; convenit
‘ Impedire: difficile enim peritum licet existentem.
‘ Virorum autem in multa turba quomodo quis audiat,
‘ Vel dicat? impeditur a. sonorus licet existens concionator.
‘ Pelidæ quidem ego indicabo, sed vos cæteri (quisque
‘ Advertite animum Argivi sermonemq; bene cognoscite
‘ Sæpe jam mihi hunc Argivi sermonem dixerunt,
‘ Et me objurgarunt: ego autem non in culpa sum,
‘ Sed Jupiter, & fatum, & in tenebris agens Furia,
‘ Qui mihi in concione mentibus injecerunt sævam noxam,
‘ Die illo quando Achillem præmio ipse privavi.
‘ Sed quid facerem, dea omnia perficit
‘ Veneranda Jovis filia Ate, quæ omnes offendit,
‘ Perniciosa: hujus quidem molles pedes, non enim ad terram
‘ Appropinquat, sed hæc per virorum capita incedit,
‘ Lædens homines, itaque & alterum quoque irretivit.
‘ Etenim jam olim Jovem læsit, quem præstantissimum
‘ Hominum & deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc
‘ Juno fœmina existens, dolis decipit
‘ Die illo, quando erat vim Herculeam
‘ Alcmena paritura bene munitis in Thebis.
‘ Ille quidem jactabundus dixerat inter omnes deos,
Audite me omnesque dii, omnesque deæ,
‘ Ut dicam quæ me animus in pectoribus hortatur. (cina
‘ Hodie virum in lucem parturientibus dolorem afferens Lu-
‘ Edet, qui omnibus vicinis imperabit:
‘ Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
‘ Hunc vero dolum meditans alloquuta est veneranda Juno,
‘ Mentieris, neq; rursus finem sermoni impones,

‘ Eia

Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθών,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω γρ. αἴ κε.
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ * δή νύ ποτε Ζῆν ἄσατο, τόνπερ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν γρ. δή πο-τε Ζῆν' ἀάσατο.
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Ἤτοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι,
Κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
Σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσί.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη.
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.

‘ Eja nunc mihi jura Olympie firmum jusjurandum,
‘ Certe eum omnibus vicinis imperaturum
‘ Quicunq; die huc ceciderit intra pedes mulieris,
‘ Virorum qui tui ex sanguine sunt generis.
‘ Sic dixit: Jupiter autem neutiquam astutiam intellexit,
‘ Sed juravit magnũ juramentũ postea vero multũ læsus est,
‘ Juno autem delapsa liquit summitatem Olympi:
‘ Statim vero pervenit Argos Achaicum, ubi utiq; norat
‘ Præclaram uxorem Scheneli Perseidæ: (erat mensis
‘ Hæc autem gestabat utero charum filium, hicq; septimus
‘ Eduxitq; in lucem, licet immaturam existentem,
‘ Alcmenæ autẽ cohibuit partum, repressit & dolores partus:
‘ Ipsa vero renunciatura fatum, Jovem Saturnium alloq. est,
‘ Jup. pater lucidũ fulmẽ habens, verbũ aliquod tibi in mente
‘ Jam homo natus est nobilis, qui Argivis imperabit, (ponã,
‘ Eurystheus Stheneli filius Perseidæ,
‘ Tuum genus: non ei indecens imperare Argivis. (dam,
‘ Sic dixit: huic v. dolor acutus mentem verberavit profun-
‘ Illico autẽ corripuit Atẽ capite nitentibus capillis ornato,
‘ Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,
‘ Nunquam in Olympum & cœlum stellatum
‘ Redituram Aten, quæ omnes infortunio afficit,
‘ Sic fatus, jecit è coelo stellato
‘ Manu rotans: mox autem pervenit ad opera hominum,
‘ *Ob* hanc semper ingemiscebat, quãdo suũ charũ filiũ videret
‘ Opus iniquum sustinentem sub Euristhei laboribus.
‘ Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hector
‘ Argivos perdebat ad puppes navium,
‘ Non poteram oblivisci noxæ qua primum læsus fueram,
‘ At postquam offendi, & mihi mentem abstulit Jupiter
‘ Iterum volo placare, dareque infinita dona:
‘ Sed surge ad bellum, & cæteras incita copias:
‘ Dona a. ego ipse omnia præbebo quæcunq; tibi adveniens
‘ Hesternus in tentoriis promisit divinus Ulysses.
‘ Si autem vis, expecta, festinans quamvis ad bellum:
‘ Dona vero tibi ministri mea ex nave accipientes
‘ Ferent, ut intelligas quod tibi animum placantia dabo.

Achillis ad Agamemnonem responsio.

Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox A-
‘ Atride illustrissime rex virorum Agamemnon, (chilles,
‘ Dona quidem si vis præbere, ut æquum est, (micationis
‘ Vel retinere in tua est potestate: nunc vero recordemur di-
‘ Statim valde: non enim oportet subterfugere hic existentes,
‘ Neq; morari: adhuc enim magnum opus infectum,
‘ Ut quis rursus Achillem inter primos videat

‘Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
‘Ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
‘Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
‘Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
‘Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
‘Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
‘Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
‘Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
‘Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν· ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς·
‘Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόως δέ, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
‘Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
‘Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα,
‘Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
‘Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει
‘Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
‘Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
‘Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
‘Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
‘Μή ποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
‘Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται·
‘Ὣς εἰπών, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
‘Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων·
‘Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
‘Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων,
‘Ὣς καὶ ἐγών, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
‘Ἀργείοις ὀλέεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
‘Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
‘Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
‘Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
‘Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
‘Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
‘Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς·
‘Εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
‘Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
‘Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘Δῶρα μὲν αἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν ὡς ἐπιεικές,
‘Εἴτ' ἐχέμεν, παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης γρ. ἧ τ' ἐχέμεν· παρὰ σοί
‘Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
‘Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
‘Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται,

'Hasta ærea Trojanorum perdentem phalanges:
'Sic vero aliquis vestrum memor cum viro pugnet.

Ulysses suadet ut ante prælium cibum capiant milites.

Hunc à. excipiens alloquutus est abundans consiliis Ulysses,
'Non sic, strenuus quamvis existens, ô deo par Achilles,
'Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
'Contra Trojanos pugnatores: quia non exiguo tempore [erit
'Conflictus, quum semel congressæ fuerint phalanges
'Virorum, deusq; inspiraverit robur utrisque.
'Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
'Pane & vino: hoc enim robur est & fortitudo.
'Neque enim vir toto die usq; ad solem occidentem
'Expers cibi poterit contra pugnare.
'Etiamsi enim animo promptus sit ad pugnandum,
'Tamen sensim membra gravantur, & occupant
'Sitisque & fames, læduntúrq; genua eunti;
'Quisquis autem vir vino satiatus & cibo,
'*Cum* viris hostibus tota die pugnat,
'Audens ei animus in præcordiis, neq; quicquam membra
'Prius defatigantur, quam omnes recedant à bello.
'Sed age populum quidem dimitte, & jentaculum jube
'Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
'Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
'Oculis videant: tu vero in præcordiis propriis læteris:
'Juret autem tibi jusjurandum inter Argivos surgens,
'Nunquam se hujus cubile ascendisse & rem habuisse,
'Prout fas est, rex, & virorum & mulierum:
'Atque tibi ipsi animus in præcordiis mansuetus sit.
'Ac deinde te convivio in tentoriis oblectet
'Opiparo, ut ne quid juris mutilum habeas:
'Atride, tu vero deinde æquior & in alium
'Eris: non quidem enim quicquam vituperabile *est*, regem
'Virum *privatum* placare quando quis prior injuriam fecerit.
'Hunc vero rursus alloquutus est rex virorũ Agamẽnon,
'Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.
'Convenienter enim omnia persequutus es & numerasti:
'Hæc sane ego volo jurare, suadet enim mihi animus
'Neque pejerabo coram deo: sed Achilles
'Maneat hîc interea, cupidus licet *sit* belli:
'Manete etiam alii omnes, congregati, dum dona
'Ex tentoriis veniant, & fœdera rata feriamus.
'Tibi vero ipsi hoc ego præcipio & jubeo,
'Delectis juvenibus præstantissimis inter omnes Achivorum
'Dona mea à nave afferre, quæcunq; Achilli
'Heri promisimus daturos esse adducereq; mulieres.

'Talthy-

‘ Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
‘ Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
‘ Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ
‘ Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
‘ Τρωσὶ μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
‘ φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
‘ Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
‘ Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
‘ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
‘ Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
‘ Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
‘ Εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
‘ Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
‘ Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
‘ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
‘ Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
‘ Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
‘ Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
‘ Ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
‘ Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
‘ Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
‘ Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς·
‘ Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
‘ Μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι· χ. ἐν.
‘ Ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν·
‘ Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
‘ Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
‘ Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
‘ Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
‘ Ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
‘ Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
‘ Χαίρω σεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας.
‘ Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
‘ Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
‘ Οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
‘ Μιμνέτω αὐτόθι τεῖος, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
‘ Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
‘ Ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
‘ Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω,
‘ Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν, γρ Δῶρα δ'.
‘ Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
‘ Χθιζὸν ὑπέστημεν δόμεναι, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

‘ Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum
‘ Porcum præparet mactandum Jovique Solique.
Hunc autem excipiens alloquutus est pedibus velox Ach.
‘ Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
‘ Aliàs quidem & magis debetis hæc curare,
‘ Quando aliqua cessatio à bello fuerit,
‘ Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
‘ Nunc vero quidem jacent confossi, quos interfecit
‘ Hector Priamides, dum ei Jupiter gloriam præbuit:
‘ Vos autem ad cibum festinate: certe quidem
‘ Nunc juberem pugnare filios Achivorum
‘ Jejunos, impastos, simul vero ac sol occidet,
‘ Parare magnam cœnam, postquam ulti fuerimus contumeliam,
‘ Ante vero nullo modo mihi charum per guttur descendet
‘ Neque potus neque cibus, amico mortuo,
‘ Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
‘ Jacet, in vestibulo conversus: circum autem socii
‘ Lugent: ideo mihi neutiquam mentibus hæc curæ sunt,
‘ Sed cædes, & sanguis, & gravis gemitus virorum.

Achilles cibum se capturũ negat ante prælium. Ulysses Achilli suadet ut cibum capiat.

Hunc v. excipiens alloquutus est abundãs consiliis Ulysses,
‘ O Achilles Pelei fili, longe fortissime Achivorum,
‘ Præstantior es me, & potentior non parum quidem
‘ Hasta: ego vero te prudentia superavero
‘ Multum, quoniam prior natus sum & plura novi:
‘ Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.
‘ Statim pugnæ est satietas hominibus,
‘ Cujus plurimam quidem stipulam ad terram ferrum fudit:
‘ Messis autem parva, postquam inclinaverit lances
‘ Jupiter qui hominum dispensator belli est:
‘ Ventre vero neutiquam licet mortuum lugere Achivos.
‘ Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
‘ Cadunt: quando autem quis respiraret à labore?
‘ Sed oportet eum quidem sepelire quicunq; mortuus sit,
‘ Patientem animum habentes, in diem lacrymantes:
‘ Quotquot vero è prælio tristi reliqui fuerint,
‘ Meminisse potus & cibi, ut adhuc magis
‘ Viris *cum* hostibus pugnemus indesinenter usque,
‘ Induti corpus ære indomito, neque quis aliam
‘ Populorum cohortationem observans expectet.
‘ Hæc enim cohortatio male *ei* cedet quicunq; remanserit
‘ Apud naves Argivorum: sed conferti impetum facientes
‘ In Trojanos equorum domitores excitemus acre prælium.
Dixit: & Nestoris filios comites assumpsit clari,
Phylidenque Megeta, Thoantaque Merionenque,

Et

‘Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
‘Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ' ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
‘Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
‘Καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
‘Νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
‘Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
‘Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
‘Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
‘Νήστιας, ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
‘Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
‘Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη,
‘Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
‘Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ,
‘Κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
‘Μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
‘Ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
‘Ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
‘Κρείσσων εἰς ἐμέθεν, καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
‘Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
‘Πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα·
‘Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
‘Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
‘Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
‘Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
‘Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
‘Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
‘Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
‘Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
‘Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
‘Νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι * δακρύσαντας. γρ. δακρυχέοντας.
‘Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
‘Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
‘Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
‘Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
‘Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
‘Ἡ δὲ γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
‘Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
‘Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,

Achilli dona ab Agamemnone petuntur.

Et Creontiaden Lycomedem & Melanippum.
Perrexerunt autẽ ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ:
Statim deinde ſimulq; verbum fuit, perfectumq; eſt opus.
Septẽ quidẽ è tentorio tripodas ferebant, quos ei promiſerat,
Splendentesq; lebetes viginti, duodecim quoq; equos:
Eduxerunt autem ſtatim mulieres egregias, opera edoctas
Septem, ſed octavam Briſeida pulchras genas habentem,
Auri vero appendens Ulyſſes decem omnia talenta,
Præibat; ſimulq; alii dona ferebant juvenes Achivorum;
Et ea quidem in media concione poſuerunt; aſt Agamemnon
Surrexit: Talthybius autem deo ſimilis voce,
Porcum tenens manibus aſtitit paſtori populorum;
Atrides vero extrahens manibus cultrum,
Qui ei juxta enſis magnam vaginam ſemper pendebat,
Porci ſetas delibans Jovi manibus ſublatis,
Vota faciebat: hi vero omnes ibidem ſedebant tacite
Argivi, modeſte audientes regem.
Supplicans autem dixit ſuſpiciens in coelum latum,

Agamẽnon jurat ſe cum Briſeide rem non habuiſſe.

Teſtis eſto nunc Jupiter primum, deorum ſummus & præſtantiſſimus,
'Terraque, & Sol, & Furiæ, quæ ſub terram
'Homines puniunt, quicunq; perjurium jurarit,
'Quod nequaquam ego puellæ Briſeidi manum intuli,
'Neq; concubitus cauſa uſus, neq; alicujus alterius *rei*:
'Sed manſit intacta in tentoriis meis:
'Si vero quid horum perjurium *eſt*, mihi dii mala dent
'Multa admodum, quæcunq; dant *ei* qui ipſos offenderit jurando.
Dixit, & jugulum porci abſcidit ſævo ferro:
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum fluctum
Jecit rotans, eſcam piſcibus: ſed Achilles
Aſſurgens inter Argivos bellicoſos loquutus eſt,
'Jupiter pater, certe magna damna viris das,
'Non ſane unquam animum in pectoribus meis
'Atrides moviſſet prorſus, neque puellam
'Abduxiſſet me invito mala ſtruens: ſed nimirum Jupit.
'Voluit Achivis mortem multis contingere.
'Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus prælium
Sic dixit: ſolvit autem concionem celerem *i. cito*
Illi quidem diſpergebantur ſuam ad navem ſinguli:
Dona vero Myrmidones magnanimi curabant,
Iveruntque ad navem ferentes Achillis divini,
Eaq; in tentoriis poſuerunt, ac ſedere fecerunt mulieres,
Equoſque ad armentum egerunt famuli clari,
Briſeis autem deinde ſimilis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum ſaucium acuto ferro,

Circa

Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρῃον.
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
‘ Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
‘ Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
‘ Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
‘ Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' * ἐπενεῖκα, γρ. ἐπενείκαι.
‘ Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, * οὔτε τευ ἄλλου· γρ. εἴτ' εὐν.
‘ Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν. πρ. κεχρ.
‘ Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
‘ Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας·
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ· γρ. εἴ τι
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα τευ.
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
‘ Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
‘ Οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
‘ Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
‘ Ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
‘ Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
‘ Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί·
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειθ' ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,

Ἀμφ'

Circa ipsum fusa stridule ejulabat, manibus autem laniabat
Pectoraq; & tenerum collum & pulchram faciem:
Dixit autem flens puella similis deabus,

Briseis Patroclum luget.

Patrocle, mihi miseræ plurimum grate animo,
‘ Vivum quidem te reliqui ego ex tentorio discedens:
‘ Nunc autem te mortuum invenio princeps populorum,
‘ Iterum rediens: ut me excipit malum ex malo semper.
‘ Virum quidē cui collocarant me pater & veneranda mater,
‘ Vidi ante civitatem confossum acuto ære,
‘ Tresque fratres, quos mihi eadem pepererat mater
‘ Charos, qui omnes exitialem diem consequuti sunt.
‘ Minimeq; me sinebas, quando virum meum velox Achilles
‘ Interfecit, evertitq; civitatem divini Mynetis,
‘ Flere: sed me, dicebas Achillis divini (navibus,
‘ Charissimam uxorem te facturum esse, abducturumq; in
‘ In Phthiā, instructurumq; epulas nuptiales inter Myrmidon.
Ideo te insatiabiliter fleo mortuum, mansuetum semper.
Sic dixit flens: ingemiscebantq; puellæ
Patroclum specie, suos autem ipsarum dolores singulæ.
Ipsum vero circum primates Achivorum congregabantur,
Precantes ut jentaculū sumeret: hic autē negabat suspirans,
‘ Obsecro si quis mihi charorum paret sociorum,
‘ Non me ante cibo jubere neque potu
‘ Satiare charum cor: quoniam me dolor gravis invadit.
‘ Ad occidentē autē usq; solem permanebo & patiar tamen:
Sic fatus alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridæ remanserunt, & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneusque, senexque eques Phœnix,
Oblectantes perpetuo mœstum, neq; quicquam animo
Recreabatur, antequam belli aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus autem graviter edidit *gemitus* exclamavitque,

Achilles Patroclū pertinaciter luget.

Certe mihi olim & tu infelix charissime sodalium,
‘ Ipse in tentorio suave prandium apposuisti
‘ Propere & diligenter, quando festinarunt Achivi
‘ Trojanis equorum domitoribus inferre lacrymabile bellū:
‘ Nunc autem tu quidem jaces confossus, sed meum cor
‘ Expers potus & cibi, intus susceptorum,
‘ Tui desiderio, non enim aliquid pejus aliud pati possem.
‘ Non si vel patrem interfectum audirem,
‘ Qui forte nunc in Phthia teneram lacrymam distillat
‘ Desiderio talis filii, at ego externo in populo
‘ Gratia odiosæ Helenæ *adversus* Trojanos bellum gero:
‘ Vel hunc qui in Scæro mihi educatur dilectus filius,
‘ Si forsan adhuc vivit quidem Neoptolem. deo similis:
‘ Antea

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα,
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι,
‘Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
‘Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
‘Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν — γρ. δὲ πι.
‘Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
‘Ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
‘Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
‘Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
‘Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
‘Οὐδὲ μὲν * οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς — γρ. οὐδέ με.
‘Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
‘Κλαίειν, * ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο — γρ. ἀλλά με.
‘Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
‘Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
‘Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων,
‘Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
‘Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
‘Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
‘Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
Δοιὼ δ' Ἀτρείδα μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον, οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἁδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε,
‘Ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταίρων,
‘Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
‘Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
‘Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
‘Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
‘Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων
‘Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
‘Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
‘Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
‘Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὃ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
‘Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
‘Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱὸς,
‘Εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.

Πρὶν

‘ Antea quidem enim mihi animus in pectoribus sperabat
‘ Solum me periturum esse longe ab Argo apto equis
‘ Hic in Troja: te autem ad Phthiam rediturum esse,
‘ Ut mihi filium veloci cum nave nigra
‘ E Scyro educeres, & ei ostenderes singula, (domum:
‘ Opes meas, servosque, & altum tectum habentem magnam
‘ Nunc enim Peleum puto vel omnino
‘ Interiisse, vel pendulum adhuc viventem affligi
‘ Senioque molesto, & meum expectantem semper
‘ Tristem nuntium, quando extinctum audiet.
Sic dixit flens: post autem ingemuerunt proceres,
Reminiscentes quae quisque in aedibus reliquerat.
Lugentes vero hos videns miseratus est Saturnius,
Jupiter Minervam mittit ad Achillē refocillandum.
‘ Confestim autem Minervam verbis alatis alloquutus est,
‘ Filia mea, jam omnino deseris virum fortem.
‘ An tibi non amplius in mentibus curae est Achilles?
‘ En ille ante naves erectas antennas habentes
‘ Sedet lugens socium charum: alii autem
‘ Abeunt ad coenam: Is vero jejunus & impastus *est*.
‘ Sed vade, ei nectar & ambrosiam amabilem
‘ Instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet.
Sic dicens impulit antea per se promptam Minervam,
Haec autem harpae similis extensas pennas habenti, argutae
E coelo desiliit per aethera, Achivi vero (vocis,
Continuo armabantur per castra: haec autem Achilli
Nectar in pectora & ambrosiam suavem
Instillavit, ut ne ipsius fames injucunda genua occuparet,
Ipsa autem ad patris praepotentis solidam domum
Rediit: hi vero longe à navibus fundebantur velocibus.
Sicut autem quando densae nives ex aere volant
Frigidae, propter impetum sudifici Boreae;
Sic tunc densae cassides clare splendentes
E navibus ferebantur, ut scuta umbilicata,
Thoracesque solidi, & fraxineae hastae. (terrà
Splendor autem ad coelum ibat, ridebat vero omnis circum
Propter aeris splendorē, sub pedibus autē strepitus excitaba-
Achilles armatur.
Virorum: in mediis autē armabatur divinus Achilles: (tur
Hujus & dentium stridor erat: at ei oculi
Ardebant velut ignis flamma; ejusque cor
Subiit dolor intolerabilis: itaque Trojanis iratus
Induit dona dei, quae ei Vulcanus *magno* labore fecit,
Ocreas quidem primum circum tibias posuit,
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Deinceps autem thoracem circa pectora induit:

‘ Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
‘ Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
‘ Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
‘ Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ
‘ Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
‘ Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
‘ Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
‘ Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
‘ Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν* ποτιδέγμενον αἰεὶ
‘ Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο δαείη. γρ. ποτιδέγμενον. γρ. πύθηται.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον·
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων.
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
‘ Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἐῆος*. γρ. ἑῆος.
‘ Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάμπαν ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
‘ Κεῖνος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
‘ Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
‘ Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
‘ Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
‘ Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ' ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκοιτο.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
Ψυχραὶ* ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο, γρ. ὑπὸ.
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα.
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα* περὶ χθὼν γρ. ποσὶ χθὼν.
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.

Circũ vero humeros posuit ensem argenteis clavis distinctũ
Æreum, at deinde clypeum magnum firmumque
Cepit: hujus autem procul splendor emicuit ut lunæ.
Ut vero quando ex ponto fulgor nautis apparet
Ardentis ignis: ille autem ardet alte in montibus
Stabulo in solitario: hos autem invitos procellæ
Pontum in piscosum ab amicis procul deferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor in ætherẽ ibat
Pulchro, affabre facto, cassidem vero tollens
Capiti imposuit gravem: hæc autem ut stella lucebat
Cristata galea: circum vero movebantur crines
Aurei quos Vulcanus posuerat: conum circum frequentes:
Tentavit autem seipsum in armis nobilis Achilles,
An ei apta essent & congruerent clara dona.
Ei vero tanquam alæ erant, attollebantq; pastorẽ populorũ.
Ex armentario autem patriam extraxit hastam (vorum
Gravem, magnã, firmã, quam quidẽ non poterat alius Achi-
Tractare, sed ipsam solus sciebat vibrare Achilles,
Peliadem hastam, quam patri charo inciderat Chiron
Pelei ex vertice, cædes ut esset heroibus.
Equos autem Automedonq; & Alcimus curantes
Jungebant: pulchrasq; antilenas induerunt, frena autem
Faucibus injecerunt & habenas induerunt retro
Compactum ad currum: hic vero scuticam fulgentem
Manu prehendens habilem, in equos insiliit
Automedon: retro vero armatus conscendit Achilles,
Armis totus fulgens tanquam lucidus sol:
Terribiliter autem equis imperitabat patris sui,
Xantheque & Balie, incliti pulli Podarges,
'Aliter jam considerate ut servetis aurigam
'Retro Danaorum ad turbam, ubi satiati fuerimus bello:
'Neque ad Patroclum relinquatis mortuum.
Hunc autem à jugo alloquutus est pedibus celer equus
Xanthus (statim vero nutavit capite, omnisq; juba
Circulo colli excidens juxta jugum, ad terram pervenit:
Vocalem autem *eum* fecit dea albiulna Juno (Achilles
Et studiose quidẽ te adhuc, nunc saltẽ servabimus fortissime
'Sed tibi prope dies *est* exitialis, neque quid nos
'Culpandi, at deusq; magnus, & fatum præpotens.
'Neque enim nostra tarditate segnitieque
'Trojani ab humeris Patrocli arma ceperunt,
'Sed deorum optimus, quem pulchricoma peperit Latona
'Interfecit inter propugnatores, & Hectori gloriam dedit.
'Nos sane etiam cum flatu Zephyri curremus,
'Quem

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι* φανείῃ, γρ. φαείνῃ.
Καιομένοιο πυρὸς· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας,
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
Ἱππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι,
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς, γρ. δ' οἱ
Εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ δῶρα· γρ. δῶρα.
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίγνετ'· ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες,
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς γρ. Ζεύγνυον.
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω,
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
‘ Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης·
‘ Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν * ἡνιοχῆα,
‘ Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον· ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο· γρ. ἡνιοχῆας
‘ Μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα. γρ. ἐῶμεν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
‘ Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
‘ Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
‘ Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
‘ Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε, νωχελίῃ τε,
‘ Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
‘ Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
‘ Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
‘ Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν

" Quem levissimum dicunt esse: sed sibi ipsi
" Fatale est à deoque & viro forti occidi.
" Sic loquutæ Furiæ inhibuerunt vocem. (Achilles
Hunc autem valde indignatus alloquutus est pedibus velox
" Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neq; quid te decet,
" Bene novi & ipse quod mihi fatale *est* hic perire,
" Procul à charo patre & matre: attamen
" Non cessabo, antequam Troas abunde abegero è prælio.
" Dixit, & inter primos clamans direxit unungulos equos.

ARGUMENTUM XX. LIBRI ILIADOS HOMERI.

JOve promittente descenderunt auxiliaturi dii omnes: Græcis quidem, Juno, & Minerva, & Neptunus, & Vulcanus, & Mercurius: Trojanis autem Venus & Apollo, & hoc amplius Diana, & Latona, Marsque & Scamander. Æneam autem resistentem Achilli, servat Neptunus nebula coopertum. Achilles autem cum alios interficit, tum etiam Polydorum Priami filium. Hector vero postquam ei restitisset fugit, Apolline servante ipsum, cæteros autem Achilles ad urbem fugientes urget.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Υ, *Deorum lis oritur, affert autem victoriam Achivis,*

VEL ITA

Υ, *Deorum tumultus, & pugna cœlestium.*

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum pugna.

HOMERI ILIADOS. LIB. XX.

SIc hi quidem apud naves curvis puppibus armabantur
Circum te Pelei fili pugnæ insatiabiles Achivi:
Troj. a. rursus ex altera parte in loco editiore campi.
Jupiter vero Themidem jussit deos ad concionem vocare
" Vertice ab Olympi multiplicis, illa igitur passim

Obiens

‘Ἣν ἄρ' ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
‘Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε, καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
‘Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
‘Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
‘Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
‘Οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
‘Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Διὸς ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται δὲ βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας· Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατατείνει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ὓ μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κῦδος Ἀχαιοῖς.

Ἢ ἄλλως,

Ὓ μακάρων ἐνοπὴ καὶ φύλοπις ἀθανάτων.

ΑΛΛΗ.

Θεῶν μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Υ. Ραψῳδία.

Ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντῃ

Obiens imperavit Jovis ad domum ire.
Nullus igitur fluviorum aberat, præter Oceanum:
Neq; nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herbosa.
Venientes autem ad domum Jovis nubicogi,
Politis sedibus insederunt, quas Jovi patri
Vulcanus fecerat docta arte.
Sic hi q. Jovis intra *ædes* congregabantur, neq; Neptunus
Non audivit deam, sed à mari venit ad illos:
Sedit autem in mediis, Jovisq; interrogavit sententiam
Cur tu fulminator, deos in concilium vocasti?
An aliquid de Trojanis & Achivis deliberas?
Horum enim nunc proxime pugna bellumq; flagrant.
' Hunc autem excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter
' Nosti Neptune meum in pectore consilium, (quamvis
' Quorum gratia congregavi: curæ sunt mihi pereuntes
' Sed profecto ego quidem manebo *in* cacumine Olympi
' Sedens, inde conspiciens mentem oblectabo, at jam *vos*
' Abite, donec perveniatis ad Troj. & Achivos (cæteri
' Utrisque v. auxilium ferte, prout animus est uniuscujusq;
' Si enim Achilles solutus contra Trojanos pugnet,
' Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem,
' Etenim ipsum etiam antea tremebant videntes:
' Nunc vero quum jam & animo *ob* sociũ irascitur graviter,
' Vereor ne & murum præter fatum evertat.

Jupiter jubet omnes deos o, itulari utris quisque velit.

Sic dixit Saturnides, bellum autem ineluctabile suscitavit:
Perrexeruntq; ire ad bellum dii divisum animum habentes
Juno quidem ad stationem navium, & Pallas Minerva,
Et Neptunus terram ambiens, & perutilis
Mercurius, qui præcordiis prudentibus ornatus erat:
Vulcanus autem cum his ibat *ob* robur superbiens,
Claudicans: subtus vero tibiæ validæ incedebant distortæ:
Ad Trojanos vero Mars mobilis in armis: sed cum ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens,
Latonaque, Xanthusque, amansque risum Venus.
Quamdiu quidem seorsim dii à mortalibus erant viris,
Tamdiu Achivi quidem valde exultabant, quod Achilles
Apparuisset: diu enim pugna abstinuerat molesta:
Trojanorum autẽ tremor gravis invasit *in* membris quemq;
Timentium quum viderunt pedibus velocem Peliden,
Armis conspicuum pernicioso similem Marti.
Sed postquam ad turbam dii venerunt virorum, (nerva
Mota est contentio acris populi commotrix, clamavitq; Mi-
Stans interdum quidem ad fossam cavatam extra murum
Interdum

φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ', οὐδ' ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς·
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἤ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις; γρ. Ἦ τι.
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα·
Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες.
Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω μὴ καὶ τεῖχος * ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ. γρ. ὑπέρμορον.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται,
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη
Εἷος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη
Στᾶσ', ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,

Interdum super littoribus valde sonantibus valde clamabat:
Clamabat & Mars ex alia parte obscuræ procellæ similis,
Acute à summa urbe Trojanos adhortans,
Interdum apud Simoentem currens prope Callicolonem
Sic utrosque beati dii excitantes
Commiserunt, interq; ipsos contentionem ruperunt gravé,
Graviter autem intonuit pater hominumq; deorumque
Ex alto: sed subter Neptunus concussit
Terram immensam, montiumq; alta cacumina:
Omnes autem commotæ sunt radices fontosæ Idæ
Et vertices, Trojanorumq; urbs & naves Achivorum.
Timuit vero subtus rex inferorum Pluto,
Territus autem ex throno desiliit,& clamavit,ne ei desuper
Terram rescinderet Neptunus quassator terræ,
Domus autem *ipsius* mortalibus & immortalibus apparerent
Horrendæ, squallidæ quas horrent dii etiam.
Tantus adeo sonitus ortus est deorum contentione congre-
Etenim contra Neptunum regem (dientium.
Stabat Apollo Phœbus habens sagittas pennatas;
Contra Martem dea cæsia Minerva;
Contra Junonem vero stabat, aurea tela gerens, sonora,
Diana sagittis gaudens, soror procul jaculantis *Apollinis*:
Contra Latonam autem stabat serv.tor perutilis Mercurius
Contra vero Vulcanũ magnus fluvius altos vortices habens
Quem Xanthum vocant dii, homines autem Scamandrum,
Sic quidem dii contra deos ibant; sed Achilles
Hectorem contra maxime cupiebat ire per aciem
Priamiden: hujus enim potissimum animus suadebat
Sanguine satiare Martem fortissimum bellatorem.
Æneam autem rectà populi excitator movit Apollo
Contra Peliden: immisit vero ei robur ingens:
Filio autem Priami Lycaoni similis erat voce.
Huic se ipsum assimilans alloquutus est Jovis filius Apollo
Ænea Trojanorum consiliarie, ubinam minæ
Quas Trojanorum regibus promisisti convivans,
Fore ut Peliden Achillem contra pugnares?
' Hunc vero rursus Æneas respondens alloquutus est;
' Priamide cur me hæc etiam invitum jubes,
' Contra Peliden superbum pugnare?
' Non sane jam primum velocipedem contra Achillem
' Stabo, sed jam me & alias hasta terruit,
' Ex Ida, quando boves invasit nostras,
' Diruit autem Lyrnesum & Pedasum: sed me Jupiter
' Liberavit, qui mihi indidit robur velociaq; genua.

Dii singuli singulis oppositi.

Apollo Æneam concitat in Achillem.

Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ, κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ·
Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ * ἴαχε μή οἱ ὕπερθε γρ. ὑπο- προ.
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
Σμερδαλέ', εὐρώεντα τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων,
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος,
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων,
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·
Τῷ μιν ἐεισάμενος, προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
'Αἰνεία Τρώων βουληφόρε· ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
'Ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων,
'Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
'Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
'Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
'Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
'Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
'Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
'Ἐξ Ἴδης ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι.
'Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
'Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.

' Certe occubuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
' Quæ eum præcedens, faciebat lumen: & jubebat
' Hasta ærea Lelegas & Trojanos interficere.
' Ideo non potest contra Achillem vir pugnare.
' Semper enim adest aliquis deorum qui perniciem aver.
' Et alioqui rectà hujus telum volat, neq; desinit
' Antequam corpus humanum penetret, si vero deus
' Æqualem præberet pugnæ sortem, non me valde facile
' Vincet, neq; si totus æreus glorietur esse.

Hunc autem rursus alloquutus est rex Jovis filius Apol.
' Heros quin & tu deos sempiternos
' Precare nam te aiunt Jovis filia Venere
' Natum esse, ille autem inferiore ex dea est:
' Hæc etenim Jovis *filia* est, illa autem ex marino sene.
' Sed recta fer ferrum inviolabile, neq; te ullo modo
' Sævis verbis avertat & minis.
' Sic fatus, inspiravit robur magnum pastori populorum:
Ivit atq; inter primos pugnatores armatus fulgenti ære;
Nec latuit Anchisæ filius candidis ulnis Junonem
Contra Peliden pugnans per turmas virorum:

Juno cæteros deos alloquitur, super Ænea congressuro cum Achille.

Hæc autem in unum convocans deos, verbum dixit,
' Considerate jam vos Neptune & Minerva
' In mentibus vestris, ut se habebunt hæc negotia.
' Æneas hic ivit armatus fulgenti ære,
' Contra Peliden, impulit autem Phœbus Apollo.
' Sed agite nos ipsum avertamus retro
' Illinc, aut aliquis deinde etiam nostrûm Achilli
' Assistat, detq; robur magnum, neq; quid animo
' Deficiat, ut fiat, quod ipsum diligunt potentissimi
' Immortalium: hi vero contra inanes, qui antea quidem
' Trojanis auxiliantur *in* bello & pugna:
' Omnes autem de cœlo descendimus interfuturi
' Huic prælio, ut nè quid à Trojanis patiatur
' Hodie, in posterum vero ea patietur quæcunq; ei parca
' Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater,
' Si vero Achilles non hæc ex deorum didicerit oraculo,
' Timebit postea quando quis contra deus venerit
' In bello, graves autem dii quum apparent manifesti.

Huic respondit deinde Neptunus terræ quassator,
' Juno ne irascaris præter rationem, neq; *enim* te decet:
' Non ego velim deos in certamen concurrere
' Nos alios quoniam multo fortiores sumus:
' Sed nos quidem deinceps sedeamus euntes
' Ex via in speculam, bellum autem hominibus curæ erit.

'Si

Ἤ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι.
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν, εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥεῖα
Νικήσει, οὐδ' εἰ πάγχαλκος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Ἥρως ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς, μετὰ μῦθον ἔειπε,
Φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τε θυμῷ
Δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσά οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον, * οὐδέ τί σε χρή· γρ. οὐδέ τι
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι * ξυνελάσσαι γρ. ξυνελάσσαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν. Ἀλλ'
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. ἡμεῖς.

Εἰ

'Si autem Mars inceperit pugnam, aut Phœbus Apollo,
'Vel Achillem impedierint, & non siverint pugnare,
'Statim tum etiam nobis juxta ipsos contentio orietur
'Conflictus: valde autem celeriter diremptos puto
'Redituros ad cœlum deorum ad cœtum aliorum,
'Nostris manibus necessitate fortiter domitos.
Sic loquutus præibat cærulea cæsarie *Neptunus*
Ad murum aggere cinctum Herculis divini,
Altum, quem utique ei Trojani & Pallas Minerva
Condiderant, ut cete fugiens evitaret,
Quando ipsum abigeret à littore ad planitiem:
Ibi Neptunus considebat & dii cæteri,
Circumque densam nebulam humeris induerant,
Illi vero ex altera parte sedebant in jugis Callicolones,
Circum te, ô jaculator Phœbe & Martem urbium eversorē
Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
Consilia: inire autem molestam pugnam,
Cunctabantur utriq; Jupiter vero sedens alte, hortabatur,
Iis autem totus impletus erat campus & fulgebat ære
Virorum & equorum: sonitum dedit vero terra pedibus
Concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi
In medium utrorumq; congrediebantur parati pugnare,
Æneæ & Achillis congressus. Æneasque Anchisiades, & divinus Achilles.
Æneas autem primum minatus processerat,
Nutans galea firma: sed clypeum violentum
Ante pectus habebat: vibrabat vero ferream hastam,
Pelides autem ex altera parte contra ruebat, leo veluti
Noxius, quem viri interficere parant (dens
Confluente tota civitate: hic autem primum quidē vilipen-
Incedit: sed quando quis *in* bello velocium juvenum
Hasta petierit, convertitur hians: circumq; spuma dentes
Oritur, eique in pectore gemit validum cor,
Cauda vero lateraque & lumbos utrinque
Verberat, seq; ipsum excitat ad pugnandum (interficiat
Oculis splendens autem recta fertur *magno* impetu, si quem
Virorum, vel ipse trucidetur prima in turba.
Sic Achillem incitabat robur & animus virilis,
Ut iret contra magnanimum Æneam.
Quum autem proximi jam essent in sese vicissim irruentes,
Hunc prior alloquutus est pedibus velox divinus Achilles
Achilles Æneam sibi cedere jubet. 'Ænea cur tu tam *extra* turbam multum egressus
'Constitisti? an te animus mecum pugnare hortatur,
'Sperantem Trojanis imperaturum equorum domitoribus
'Pari honore ac Priamum? atqui licet me interfeceris,

'Non

‘Εἰ δέ κ' Ἄρης * ἄρξωσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, γρ. ἄρχωσι.
‘Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
‘Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος * ὀρεῖται
‘Φυλόπιδος, μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω
‘Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων, γρ. ὀρητ. γρ. ἀνάγκη ἶφι.
‘Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν * ἀλέοιτο, γρ. ἀλέαιτο.
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἳ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ ἤϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἳ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος·
Πηλεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
‘Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
‘Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
‘Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
‘Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,

‘Οὐ

'Non tibi propterea Priamus regni administrat. tradet
'Sunt enim ei filii ipseque sanus est neq; amens:
'An aliquem tibi Trojani agrum exemer. exim. *præ* cæt.
'Amœnum, consiti soli & sativi, ut *eo* fruaris
'Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc fact.
'Jam enim te (puto) & alias hasta terrui.
'An non recordaris quando te à bobus solum existentem
'Repuli ab Idæis montibus, velocibus pedibus
'Celeriter? tunc vero non convertebaris fugiens:
'Indeq; in Lyrnessum evasisti, ego vero illam
'Everti egressus cum Minerva & Jove patre:
'Captivas autem mulieres libero die privans
'Abduxi, sed te Jupiter liberavit & dii cæteri
'Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum
'Inducis: equidem te recedentem hortor
'In multitudinem regredi: neq; contrarius stes mihi,
Æneæ ad Achillem responsio 'Antequam aliquod malum patiaris, *malum* autem commissum *demum* stultus cognoscit.
Huic autem rursus Æneas respondit, dixitque,
'Pelide, nè jam me verbis puerulum tanquam
'Speres *te* territurum: quoniam plane scio & ipse
'Et convitia & indecentia etiam loqui.
'Novimus quidem alter alterius genus, scimus & paren.
'Passim divulgata audientes verba mortalium hominum
'Visu tamen minime tu meos vidisti, neq; vicis. ego tu.
'Aiunt te quidem Pelei præclari prolem esse,
'Matre vero ex Thetide pulchricoma marina nympha:
'At ego filius magnanimi Anchisæ
'Glorior prognatus esse, mater autem mihi est Venus:
'Horum jam nunc alterutri quidē charum filium plorabunt
'Hodie, non enim puto verbis puerilibus
'Sic diremptos à pugnaredituros esse.
'Quod si vis & hæc intelligere, ut bene scias
'Nostrum genus (multi sane ipsum viri norunt)
Æneæ genus. 'Dardanum primum genuit nubicogus Jupiter,
'Condiditq; Dardaniam, quoniam nondum Ilium sacr.
'In campo conditum erat oppidum diversar. linguar. homin.
'Sed adhuc submontana habitabant fontosæ Idæ.
'Dardanus rursus genuit filium Ericthonium regem
'Qui tum ditissimus erat mortalium hominum:
'Hujus ter mille equæ paludem circa pascebantur
'Fœminæ pullis exultantes teneris;
'Has autem Boreas amavit pascentes
'Equoq; assimilatus concubuit cæruleas jubas habenti.

'Hæ

‘Οὔ τοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
‘Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος ἀεσίφρων·
‘Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
‘Καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
‘Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν,
‘Ἤδη μὲν σέ γε φημὶ καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
‘Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
‘Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
‘Καρπαλίμως, τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
‘Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
‘Πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί,
‘Ληϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
‘Ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
‘Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
‘Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
‘Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
‘Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
‘Πηλεΐδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὣς
‘Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
‘Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
‘Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
‘Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
‘Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ ἐγὼ σούς.
‘Φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
‘Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης.
‘Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
‘Εὔχομαι ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
‘Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
‘Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
‘Ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι·
‘Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς
‘Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι.
‘Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
‘Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιος ἱρὴ
‘Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
‘Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
‘Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
‘Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
‘Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος * κάτα βουκολέοντο
‘Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
‘Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
‘Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·

γρ. καταβουκολίοντο

' Hæ vero gravidæ factæ pepererunt duodecim pullos;
' Istæ autem quum saltabant super altam terram,
' Per summũ spicarũ fructum currebant, neq; frangebant:
' At quum jam saltarent super lata dorsa maris,
' Per summam superficiem maris cani currebant.
' Troem autem Erichthonius genuit Trojanis regem,
' Ex Troe vero rursum tres filii inculpati nati sunt,
' Ilusque Assaracusque & divinus Ganymedes,
' Qui sane pulcherrimus fuit mortalium hominum:
' Quem etiam rapuerunt dii, Jovi ut pocillator esset,
' Pulchritudinem ob suam, ut immortalibus interesset.
' Ilus autem rursus genuit filium præclarum Laomedonta:
' Laomedon vero Tithonum genuit, Priamumque,
' Lampumq; Clytiumq; Hycetaonemq; ramum Martis:
' Assaracus autem Capym: hic vero Anchisen genuit filium
' Sed me Anchises, Priamus autem genuit Hector. divinum
' Ex hoc ego genere & sanguine glorior esse.
' Jupiter autem virtutem viris augetque minuitque
' Prout voluerit? ille enim potentissimus *est* omnium.
' Sed age, ne amplius hæc dicamus puerull veluti,
' Stantes in medio conflictu pugnæ:
' Licet enim ambobus opprobria loqui (dus portaret.
' Multa valde, *quorum* ne centũ quidẽ transtrorũ navis pon-
' Volubilis enim lingua est hom. multiq; insunt sermones
' Omnigeni: verborum autẽ ingens campus hinc atq; illinc
' Quale dixeris verbum, tale etiam audies.
' Sed quid rixis & opprobriis nobis necesse est
' Contendere mutuo contra, ut mulieres,
' Quæ iratæ contentione perniciosa
' Contendunt mutuo, mediam viam prodeuntes,
' Multa vera & non: ira autem & ista jubet.
' A virtute vero non me verbis avertes alacrem,
' Priusquam ære pugnes contra: sed age ocyus
' Experiamur mutuo æreis hastis.

Æneæ & Achillis prælium.

Dixit utiq; & in gravem clypeum impegit ferream hastam
Vehementer: valde autẽ circa clypeum crepuit hastæ cuspis
Pelides vero scutum quidem *procul* à se manu crassa
Tenuit perterritus, putabant enim longam hastam
Facile penetraturam esse magnanimi Æneæ,
Stultus: neque cogitabat in mente & in animo
Quod non facile possunt deorum gloriosa dona
A viris mortalibus perrumpi, & cedere *eis*.
Neque tunc Æneæ bellicosi fortis hasta
Rupit clypeum: aurum enim inhibuit, dona dei:

Sed

‘ Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
‘ Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
‘ Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων,
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
‘ Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
‘ Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
‘ Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
‘ Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
‘ Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
‘ Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
‘ Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη·
‘ Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
‘ Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
‘ Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος·
‘ Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
‘ Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
‘ Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
‘ Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
‘ Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
‘ Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
‘ Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
‘ Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
‘ Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο·
‘ Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν· πολέες δ' ἔνι μῦθοι
‘ Παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
‘ Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις·
‘ Ἀλλὰ τί ἢ ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
‘ Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναῖκας,
‘ Αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
‘ Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
‘ Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
‘ Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
‘ Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
‘ Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
‘ Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
‘ Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ γρ. Σμερδαλέον.
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·

Ἀλλὰ

Sed duas quidem penetravit laminas, adhuc autem tres
Erant, quoniam quinq; laminas superinduxerat Vulcan.
Duas æreas, duaque intus stanni,
Unam vero auream, qua detenta est ærea hasta.
Secundo autem rursus Achilles emisit longam hastam,
Et jaculatus est Æneæ ad scutum undique æquale,
Oram sub primam, ubi tenuissimum currebat æs.
Tenuissimum etiã inductum erat corium bovis, ipsaq; penit.
Pelias transivit fraxinus: resonuit vero scutum sub ipsa:
Æneas autem contractus est, & à se procul scutum sustul.
Timens, hasta vero supra dorsum in terra
Stetit emissa: nam utrosque disruperat orbes
Clypei cingentis hominem: hic autem devitans hastam lon.
Constitit: dolor vero illi offusus est plurimus oculis
Territo quod prope eum fixum erat telum: sed Achilles
Promptus irruit distringens ensem acutum,
Terribiliter clamans: at saxum accepit manu
Æneas, magnum pondus, quod non duo viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: is a. ipsum facile versa. & solus.
Tum Æneas quidem irruentem percussisset saxo
Vel ad galeam vel ad scutum quod ab eo defendis. tristem
Pelidesq; eum prope ense anima privasset, (perniciem:
Nisi mox animadvertisset Neptunus quassator terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit,

Neptunus de Ænea conservando consultat

Heu certe mihi dolor *ob* magnanimum Æneam,
' Qui cito à Pelide domitus ad infernum descendet,
' Persuasus verbis Apollinis longe jaculantis,
' Stultus: neq; eum juvabit *adversus* triste exitium.
' Sed cur hic nunc innocens dolores patitur
' Incassum ob alienas culpas, grata autem semper
' Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
' Sed agite, nos saltem ipsum à morte subducamus,
' Nè forte & Saturnides irascatur, si Achilles
' Hunc interimat, fatale autem ei & evitare,
' Ut ne sine semine genus & prorsus extinctum pereat
' Dardani, quem Saturnides præ omnibus dilexit liberis
' Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.
' Jam enim Priami genus odit Saturnius:
' Nunc autem jam Æneæ vis Trojanis imperabit,
' Et nati natorum qui deinceps nascentur.
Huic a. respondit deinde pulchris oculis venerand. Ju.
' Neptune, ipse tu in mentibus tuis respice
' Æneam, an ipsum servabis, an finis
' A Pelide Achille interfici fortem existentem:

' Nam

Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας· αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔσχετο * χάλκεον ἔγχος, γρ. μείλινον.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην. ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ * διὰ πρὸ γρ. διαπρό.
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς·
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε,
Δείσας, ἐγχείη δ' ἄρ ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη· διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι.
Ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,
‘Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
‘Ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεὶς, Ἄϊδος δὲ κάτεισι
‘Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
‘Νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον·
‘Ἀλλὰ τί ἢ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
‘Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων· κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
‘Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
‘Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
‘Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
‘Τόνδε κατακτείνῃ. μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
‘Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
‘Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
‘Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
‘Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
‘Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
‘Καὶ παῖδες παίδων τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
‘Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
‘Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσῃς
‘Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα,

' Nam sane nos multa juravimus juramenta
' Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
' Nunquam à Trojanis aversuros esse malum diem:
' Neque si quando Troja infesto igne tota flagraret
' Incensa, incendant autem bellicosi filii Achivorum.
Sed postquam hoc audivit Neptunus quassator terræ
Perrexit ire perque pugnam, & per strepitum hastarum;
Pervenit autem ubi Æneas, & inclytus erat Achilles:
Confestim vero huic quidem deinde ob oculos fudit caligině
Pelidæ Achilli: hic autem hastam bene ferratam
Scuto extraxit magnanimi Æneæ,
Et hanc quidem ante pedes Achillis posuit:
Æneam vero agilem reddidit à terra in altum tollens,
Multos autem ordines heroum, multósq; etiam equorum
Æneas supersiliebat dei manu actus;
Pervenit vero ad extremam partem impetuosi belli,
Ibique Caucones ad prælium armabantur:
Hunc autem valde prope venit Neptunus quassator terræ
Et ipsum vociferans verbis alatis alloquutus est.

Neptunus Æneam Achilli subducit.

' Ænea quis te sic deorum *tui* negligentem jubet
' Contra Achillem præliari & pugnare,
' Qui te simul melior, & charior immortalibus?
' Sed recede quandocunque obviaveris ipsi:
' Ne & præter fatum domum Plutonis ingrediaris.
' Sed postquam Achilles mortem & fatum assequutus fuerit
' Audiens deinceps inter primos pugna.
' Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus reliquit ibi postquam significavit omnia:
Mox vero deinde Achillis ab oculis dispersit nebulam
Immensam: ille deinde clare vidit oculis:
Indignabundus autem dixit ad suum elatum animum,

Achilles Æneam evasisse indignatur.

' Proh dii certe magnum miraculum hoc oculis video:
' Hasta quidem hæc jacet in terra, neque virum
' Video in quem emisi, interficere cupiens:
' Certe & Æneas dilectus immortalibus diis
' Erat, sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
' Valeat, non ei animus me amplius experiri
' Erit, qui & nunc fugit lubens à morte.
' Sed age, jam Danaos bellicosos adhortatus,
' Alios Trojanos expeririar obvius veniens.
Dixit, & in ordines saliit, imperavitq; viro cuique,
' Ne amplius nunc à Troja procul state divini Achivi:
' Sed age vir contra virum eat, paratusq; sit pugnare:
' Difficile autem mihi est & forti licet existenti,

' Tot

Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν·
Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν *ἀτέοντα κελεύει — γρ. ἀέκητι.
Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι;
Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι,
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ' ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων·
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι·
Ἐρρέτω, οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο,
Ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ,
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἵστατε δῖοι Ἀχαιοί,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι·
Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

' Tot homines insequi & *cum* omnibus pugnare:
' Ne Mars quidem qui deus immortalis *est*, neq; Miner.
' Tanti prælii insequeretur aciem & pugnaret.
' Sed quantum quidem ego possum manibusq; pedibusq;
' Et robore non me amplius puto remissurum esse, ne paul.
' Sed per aciem totam ibi, neq; aliquem puto (quidem.
' Troum gavisurum esse quicunq; prope hastā *meam* venerit
Sic dixit incitans: Trojanis vero illustris Hector
Hortabatur minatus (affirmabat autem ire *se* contra Achil.)
' Trojani magnanimi, ne timete Achillem:
' Etenim ego verbis vel *cum* immortalibus pugnarem,
' Hasta vero arduum *est* quoniam multo fortiores sunt.
' Neq; Achilles omnibus finem sermonibus imponet:
' Sed aliud quidē perficiet: aliud autem in medio insect. fin.
' Huic a. ego contrarius vado, etsi igni manibus sim. est,
' Etsi igni manibus similis est, robore autem ardenti ferro.
Sic dixit incitans: hi autem adversi hastas tollebant
Troes: horum vero simul mistum est robur ortusq; est clamor
Et tunc Hectorem alloquutus est astans Phœbus Apollo
Hect. ne amplius omnino cū Achil. congrediare ante aciē
' Sed in densa acie *manens* & ex tumultu excipe *illum*,
' Ne te vel jaculetur *eminus*, vel cominus ense feriat.
Sic dixit: Hector autem rursus ingressus est globum virorū
Territus, quando audivit dei vocem loquentis:
Achilles vero in Trojanos insiliit mentibus indutus robur
Horrende vociferans: primum autem interfecit Iphitiona
Stenuum, Otryndiden, multorum ductorem populorum
Quem nympha peperit Nais Otrynteo urbium eversori,
Tmolo sub nivoso, Hydæ in opulento populo:
Hunc q. recta ruentem percussit hasta divinus Achilles,
Medium per caput: id autem in duas partes totum fissum est,
Insonuitq; cadens: gloriabatur autem divinus Achilles
Jaces Otryntide, omnium terribilissime virorum,
' Hic sane tibi mors: genus autem tibi est ad lacum
' Gygæum, ubi tibi ager paternus est,
' Hyllum ad piscosum & Hermum vorticosum.
Sic dixit jactabundus: hunc vero caligo *in* oculis obtex.
Hunc quidem Achiv. equi canthis rotarum contriverunt,
Prima in acie: *Achilles* vero post hunc, Demoleontem
Strenuum propulsatorem pugnæ, Antenoris filium
Percussit secundum tempus per galeam æreas genas habentē:
Nec sane ærea galea prohibuit: sed per ipsam
Cuspis acta rupit os, cerebrumque
Intus omne fœdatum est: interf. vero ipsum ruentem *in se*

Hector cum Achille se congressurum jactat.

Apollo Hecto. e cum Achille congredi vetat.

Achilles interficit Iphitionem.

Et Demoleontem.

Hippo-

‘ Τόσσους δ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
‘ Οὐδέ κ' Ἄρης ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
‘ Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
‘ Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε,
‘ Καὶ σθένει,* οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν, γρ. οὐ μέν τι.
‘ Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
‘ Τρώων χαιρήσειν ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος.
‘ Τρῶες ὑπέρθυμοι μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
‘ Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
‘ Ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
‘ Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
‘ Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
‘ Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
‘ Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν,
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων,
‘ Ἕκτορ μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
‘ Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
‘ Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφατ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἱμένος ἀλκήν,
Σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλόν, Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ἴδης ἐν πίονι δήμῳ.
Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
Μέσσην κὰκ κεφαλήν, ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς,
‘ Κεῖσαι Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
‘ Ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
‘ Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν
‘ Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης Ἀντήνορος υἱὸν
Νύξε κατὰ κρόταφον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

Et Hippodamantem.
Hippodamantem autem deinde ab equis desilientem,
Ante se fugientem in dorso vulneravit hasta:
Sed hic animum efflavit & mugiit, ut quum taurus
Mugit tractus Heliconium circum regem,
Adolescentibus trahentibus, gaudetq; his Neptunus:
Sic utiq; hujus mugientis reliquit ossa animus elatus.

Et Polydorum.
Sed hic ivit cum hasta in divinum Polydorum
Priamidem, quem neutiquam pater sinebat pugnare,
Eo quod ipsi inter omnes minimus erat natu,
Et ei charissimus erat, pedibus vero omnes vincebat.
Tunc vero juvenili inscitia pedum virtutem ostentans,
Currebat per prima acie, quousq; charum perdidit animũ,
Hunc percussit medium jaculo velocipes divinus Achilles
In tergum, dum prætercurreret, ubi balteum fibulæ
Aureæ continebant: & duplex concurrebat thorax:
E regione autem penetravit juxta umbilicum hastæ cuspis:
Et in genua procidit ejulans: nebula autem ipsum obtexit
Nigra: ad se vero collegit intestina manibus inclinatus.
Hector autem postquam animadvertit fratrem Polydorum
Viscera manibus tenentem advolutum terræ,

Hector Achillem aggreditur.
Ejus oculis offusa est caligo, neq; amplius sustinuit
Diu procul versari, sed contrarius venit Achilli
Acutam hastam vibrans flammæ similis: sed Achilles
Ut vidit, statim exiliit, & jactabundus verbum dixit,
Prope *est* vir qui meum maxime confecit animum,
‘ Qui mihi amicum interfecit honoratum: neq; diutius
‘ Invicem subterfugitabimus per aciei semitas.
Dixit, & torve intuitus alloquutus est Hectorem nobilem
‘ Propius accede ut celeriter mortis fines consequaris:
Hunc autẽ non territus alloquutus est galea insignis He-
‘ Pelide, ne me verbis puerulum veluti (ctor,
‘ Speres *te* perterrefacturum: quoniam probe novi & ipse
‘ Et convitia & dicta superba loqui: (inferior,
‘ Scio autem quod tu quidem fortis, ego vero te multo
‘ Verum ista quidem deorum in genibus sita sunt,
‘ Si tibi, inferior quamvis existens, animam exemero
‘ Hasta jaculatus; quoniam & meum telum acutum ante *est*,
Dixit, & quatiens emisit hastam, eam vero Minerva
Flatu ab Achille avertit gloriose, (nobilem
Sensim admodum spirans, illa autem reversa est ad Hectorẽ

Apollo Hectorem Achilli surripit.
Ipsiusque ante pedes cecidit: sed Achilles
Ferox irruit occidere cupiens,
Horrendum clamans: illum vero eripuit Apollo
Facile admodum utpote deus, operuitq; nebula multa.

Ter

Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων, γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ,
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην, τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι
Οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Νῶτα παραΐσσοντος ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς·
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
Κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ' ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
‛Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον, οὐδ' ἂρ ἔτι δὴν
‛Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
‛Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον,
‛Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‛Πηλεΐδη μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὣς
‛Ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
‛Ἦ μὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
‛Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
‛Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
‛Αἴ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
‛Δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τὸ δ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο
Ἦκα μάλα ψύξασα, τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων, τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.

Ter quidem deinde irruit velocipes nobilis Achilles
Hasta ærea terque nebulam percussit profundam:
Sed quum jam quarto impeteret deo similis,
Graviter clamans verbis alatis alloquutus est.
'Rursus nunc effugisti mortem canis: certe tibi prope
'Venit exitium: nunc rursus te liberavit clarus Apollo,
'Cui sc. vota facere soles, proficiscens ad sonitum jaculorum
'Attamen te conficiam in posterum obviam factus,
'Si forte aliquis etiam mihi deorum adjutor est. (fuero
'Nunc autem alios Trojan. aggrediar quemcunq; assequut.

Achilles multos interfecit.

Sic loquutus Dryopem vulneravit per cervicē mediā jac.
Cecidit vero ante pedes: ille autem hunc quidem rel.
Demuchum vero Phyletoriden, amplumq; magnumque
In genu hasta percutiens detinuit: hunc quidem deinde
Vulnerans ense magno abstulit animam.
Sed hic Laogonum & Dardanum filios Biantis,
Ambos adortus ex equis depulit in terram,
Hunc q. lancea jaculatus, illū vero cominus ense verberans.
Troem autem Alastoridem: hic quidem obvius venit, ge.
Si quo modo sibi parceret, prehendens, & vivum dimit.
Neque interficeret, coæqualem ætate miseratus:
Stultus, neq; hoc noverat quod non persuasurus erat.
Non enim ullo modo mitis vir erat, neq; benignus,
Sed valde ferox: hic quidem tangebat manibus genua,
Cupiens precari: ille autem ense vulneravit *eum* ad hepar
Ejus vero hepar excidit, & ater sanguis ipsius
Sinum implevit: ejusque caligo oculos texit
Animo deficientis: ille vero rursus Mulium vulnerav. ast.
Hasta ad aurem: moxq; per aurem ivit alteram
Cuspis ærea: ille autem Agenoris filium Echeclum
Medium per caput gladio percussit manubriato:
Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero in oculis
Cepit nigra mors & fatum potens,
Deucalionem autem deinde, ubi connectunt *se* nervi
Cubiti: hac illum charam per manum confodit
Cuspis ærea, hic vero ipsum expectavit manu gravatus,
Præsentem videns mortem: ille autē gladio cervicem verbe.
Procul cum ipsa galea caput projecit, medulla rursus
Vertebris exiliit: ipse vero super terram jacuit extensus.
At ipse perrexit ire in strenuum Pirei filium
Rhigmum, qui è Thracia fertili venerat,
Hunc percussit medium telo, fixumq; est in ventre ferrum
Decidit autem è curru: hic vero Areithoum famulum
Retro equos convertentem *in* dorso acuta hasta

Feriit,

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐξ αὖ * νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι γρ. νῦν δ'
Ἦλθε κακόν, νῦν δ' αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι ὅν κε κιχείω·
Ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι,
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν, ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον υἷε Βίαντος,
Ἄμφω * ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε, γρ. ὁρμηθείς.
Τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας·
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
Εἴ πως * εὖ πεφίδοιτο λαβών, καὶ ζωὸν * ἀφείη, γρ. εὖ.
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας, γρ. ἱείη.
Νήπιος· οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων
Ἱέμενος λίσσεσθ'· ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ

Feriit, eque curru depulit, turbati sunt autem ejus equi.
Quemadmodū vero furit per profundas valles ingens ignis
Montis aridi: profunda autem accenditur sylva,
Et ubiq; turbans ventus flammam circumvolvit:
Sed hic huc illuc currebat cum hasta deo similis,
Occisos insequens, fluebat autem sanguine terra nigra
Ut vero quando quis subjugavit boves mares latifrontes
Ad triturandum hordeum album rotunda in area,
Quod facile comminuitur boū sub pedibus vehementer mugientium:
Sic sub Achil. magnanimo unica ungula equi
Calcabant simul mortuosq; & clypeos: sanguine autem axis
Infra totus fœdabatur, & orbes qui circa currum *erant*,
Quos ab equorum ungulis guttæ aspergebant,
Quæq; à canthis *subsiliebant*: is a.cupiebat gloriam referre
Pelides: tabo vero maculabat manus invictas.

ARGUMENTUM XXI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

TRojanis in duas divisis partes hos quidem ad civitatem, illos autem ad Scamandrum Achilles persequitur: & duodecim juvenes vivos capit in ultionem Patrocli: Lycaonem autem filium Priami, & Asteropæum interficit. Postea fluvio inundante periclitantem ipsum servat Vulcanus incendens fluvium & campum. Deinde oritur deorum pugna inter ipsos: Achillem autem Apollo impedit Agenori assimilatus, & fugiens decipit, donec Trojani salvi perveniunt ad civitatem.

ALIUD

Νύξ· ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε, κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν * εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, * γρ. ἰϋκτιμένῃ.
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας, αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ῬΑΨῼΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον, Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου, τὸν δὲ Λυκάονα τὸν Πριάμου καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ· ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ πλημμυρέοντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον· μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους· Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Φ *Labor Æacidæ ad ripas fluvii.*

ALIA INSCRIPTIO.

Fluvialis pugna.

HOMERI ILIADOS. LIB. XXI.

SED postq. ad alveum pervenerunt pulchre fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Ibi ut discidit *eos*, alios per campum insequebatur
Ad urbem, qua alii turbati fugerant
Die superiori, quando furebat illustris Hector:
Illac hi profundebantur in fugam versi: caliginem autẽ Juno
Offudit ante densam ut inhiberet: dimidii vero
In fluviũ volvebantur profundũ, argenteos vortices habentẽ,
Incideruntq; magno strepitu: insonuerunt vero alta fluenta,
Ripæ autẽ circum circa valde resonuerunt: hi vero clamore
Innatabant huc & illuc convoluti per vortices.
Sic autem cum impetu ignis locustæ evolant
Ut fugiant ad fluvium, ardetq; indefatigatus ignis
Excitatus repente: hæ vero subeunt præ timore aquam:
Sic ab Achille Xanthi profundos vortices habentis
Implebatur fluxus resonans mixtim equisq; & viris.
Sed hic nobilis hastam quidem reliquit ibi ad ripas,
Abditam myricis: ipse vero insiliit deo par
Gladium solũ habens: mala vero mentibus cogitabat opera:
Verberabat a. circum circa: horum v. gemitus excitabatur
Ense cæsorum, rubescebatq; sanguine aqua. (fœdus
Sicut autem à delphino ingenti pisces alii *minores*
Fugientes, implent cavernas portus tuti,
Formidantes (avide enim devorat quemcunq; ceperit)
Sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta (do,
Abdebant sese ad rupes: is autem ut fatigavit manus cæden-
Vivos è fluvio duodecim delegit juvenes,
Ad vindictam Patrocli Menœtiadæ mortui:
Hos eduxit foras *è fluvio* pavidos tanquam hinnulos,
Ligavit autem à tergo manus bene scissis loris,

Achilles in Xantho fluvio multos interficit.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Φῖ μόγος Αἰακίδαο παρ᾽ ἠϊόνας ποταμοῖο.

ΑΛΛΗ.

Παραποτάμιος μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Φ. ῥαψῳδία.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
Ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίον δ᾽ ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗ περ * οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο γρ. ἀχαιοὶ ἀτυζ.
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτι μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῇ ῥ᾽ οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ᾽ Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον ἀργυροδίνην·
Ἐν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ᾽ αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ᾽ ἀμφὶ περὶ μεγάλ᾽ ἴαχον· οἱ δ᾽ ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὀρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ᾽ ὕδωρ·
Ὡς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ᾽ * ὄχθαις γρ. ὄχθῃ.
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ᾽ * ἔνθορε δαίμονι ἶσος γρ. ἔσθορε
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ᾽ ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ᾽ ἀεικὴς,
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ᾽ αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ᾽ ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ᾽ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠΰτε νεβρούς· γρ. τοὺς
Δῆσε δ᾽ ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι·

Τοὺς

Quæ ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
Tradidit vero sociis deducendos concavas ad naves,
At ipse iterum irruit interficere cupiens:
Ibi filio Priami obviam factus est Dardanidæ
Ex fluvio fugienti Lycaoni: quem olim ipsemet
Adduxerat arreptum ex patris horto non volentem,
Per noctem accedens: ipse vero caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currus orbes essent,
Huic autem inopinatum malum venit nobilis Achilles.
Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene conditam vendidit
Navibus abducens, sed filius Jasonis pretium dedit:
Illinc vero hospes ipsum redemit, multa autem dedit
Imbrius Eetio: misit vero ad nobilem Arisben
Inde clam suffugiens paternam venit in domum:
Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amic.
Reversus ex Lemno: duodecimo vero ipsum rursus
Manibus Achillis deus injecit, qui ipsum erat
Missurus ad Plutonis *domum*, licet non volentem ire,
Hunc igitur ut agnovit velox pedibus nobilis Achilles
Nudum sine galeaq; & scuto: neq; habebat hastam,
Namq; hæc quidē omnia in terram abjecerat: confic. enim
Fugientem è fluvio: labor a. subtus genua lassabat (sudor
Indignabundus dixit ad suum magnanimum animum,

Lycaon Priamides ab Achille vinctus.

Proh dii certe magnum miraculum istud oculis video,
' Profecto jam Trojani magnanimi, quos quidem interf.
' Rursus resurgent à caligine obscura:
' Ut etiam iste venit vitato infausto die,
' Lemnum in claram venundatus: neq; ipsum detinuit
' Profunditas maris cani, quæ multos invitos coercet.
' Sed age jam & hastæ cuspidem nostræ
' Gustabit, ut videam in mentibus & intelligam
' An similiter & illinc evadet, an ipsum retinebit
' Terra alma, quæ fortem etiam detinet.
Sic cogitabat manens: is vero prope eum venit trepid.
Genua contingere cupiens: valde enim desiderabat ani.
Effugere mortemq; malam & fatum nigrum.
Verum ipse quidem hastam longam sustul. nobil. Achilles
Vulnerare cupiens: hic vero occurrit & prehendit genua
Procumbens: hasta vero supra dorsum in terra
Stetit cupiens corpore satiari humano:
Cæterum hic altera *manu* quidem capiens genua supplicabat
Altera vero tenebat lanceam acutam, neq; demittebat,
Et eum supplicans verbis alatis alloquutus est,
' Supplex te oro Achilles, tu a. me venerare & mei miser.

Lycaon Achilli supplicat

' Loco

Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε * κατακτάμεναι μενεαίνων. γρ. δαϊζέμεναι
Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε νέους ὅρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην * ἐπέρασσε
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε. γρ. ἐπέρνασε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων· πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγών, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο, δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς Ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ· κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
‘Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
‘Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οὓς ἐπέφνον,
‘Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
‘Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
‘Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
‘Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
‘Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
‘Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
Ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται· ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν· γρ. ἀνέσχεθε.
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν * ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας, ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη χροὸς * ἄμμεναι ἀνδρομέοιο·
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων· γρ. ἅμεναι
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘Γουνοῦμαί σ' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.

‘Ἀντί

' Apud te enim primum degustavi Cereris donum
' Die illo quo me cepisti bene culto in horto,
' Ac me vendidisti procul abducens à patreq; amicisque
' Lemnum in claram: centum boum pretium autem tibi inv.
' Nunc vero redimerer ter tantum dans: dies enim mihi est
' Hæc duodecima, ex quo in Ilium appuli
' Multa perpessus: nunc rursus me tuis in manibus posuit
' Fatum crudele: adeo me, credo equidē, odio habet Jup.pa.
' Qui me tibi rursus tradidit: brevis ævi autem me mater
' Peperit Laothoe filia Althæ senis,
' Althæ, qui Lelegis bellicosis præest,
' Pedasum altam obtinens prope Satnioentem *fluvium*.
' Hujus vero habuit filiam Priamus: multas quoq; alias
' Ex hac autem duo nati sumus: tu vero utrunq; obtruncab.
' Illum quidem primos inter pedites domuisti,
' Diis parem Polydorum, postquam jaculatus es acuta hast.
' Nunc vero hic mihi malum erit: non enim puto (deus
' Tuas manus effugiturum, postq. *me tibi* appropinquav.
' Aliud autem tibi dico, tu vero in mentibus pone tuis,
' Ne me interfice, quoniam non uterinus frater Hect. sum.
' Qui tibi socium interemit mitemq; fortemque.

Achilles Lycaonis preces repudiat. eum ue cecidit.

– Sic igitur ipsum Priami alloquutus est illustris filius,
Supplicans verbis, immite autem responsum audivit,
' Stulte, ne mihi pretia redemptionis recense neq; nar.
' Antequam enim Patroclus assequutus esset fatal. diem
' Interea aliquando mihi parcere in mentibus gratum erat
' Trojanis, & multos vivos cepi & vendidi:
' Nunc autem non est qui mortem effugiat, quemcunq; deus
' Ilium ante, meas in manus conjecerit
' Omnium Trojanorum, præcipue vero Priami filiorum:
' Sed amice morere & tu: quid ingemis frustra?
' Occubuit & Patroclus, qui te multo præstantior erat,
' Nonne vides qualis & ego pulcherq; magnusque?
' Patris autem sum *filius* nobilis, dea vero me pep. mater
' Sed post te etiam mihi mors & fatum violentum
' Erit, vel aurora, vel crepusculo, vel meridie,
' Quando quis & mihi ferro animum auferet,
' Sive ille hasta percutiens sive à nervis sagitta.

Sic dixit: hujus vero ibi soluta sunt genua & charum cor
Hastam quidem emisit: ipse vero sedebat manus pandens
Ambas: Achilles autem distringens ensem acutum
Percussit juxta compagem ad cervicem, totusq; intro
Penetravit ensis anceps: ille vero pronus in terra

Jacebat

'Ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.
'Πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτήν, γρ. πρῶτον.
'Ἤματι τῷ ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
'Καί με πέρασσας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
'Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
'Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοί ἐστιν
'Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
'Πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
'Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
'Ὅς με σοὶ αὖτις δῶκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
'Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
'Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
'Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι:
'Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας· γρ. ὑπὸ σατνιόεντα.
'Τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις,
'Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας
'Ἀντίθεον Πολύδωρον ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
'Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
'Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
'Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
'Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
'Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε,
'Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε.
'Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ,
'Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
'Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδ' ἐπέρασσα. γρ. αὐτόμον.
'Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν γε θεός γε
'Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι
'Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
'Ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ, τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
'Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων, γρ. καὶ πάντων.
'Οὐχ ὁράᾳς οἷος κἀγὼ καλός τε μέγας τε,
'Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ.
'Ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
'Ἔσσεται, ἢ ἠώς, ἢ * δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
'Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται, γρ. δείλη.
'Ἢ ὅγε δουρὶ βαλών, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

 Κεῖτο

Jacebat extensus, extraq; sang. ater fluebat, rigabatq; terram,
Hunc vero Achilles in fluvium arreptũ pede projecit ut fer-
Et ei insultans verba alata alloquutus est, (retur
Ibi nunc jace cum piscibus qui tibi vulneris
' Sanguinem lambent securi : neque te mater
' Impositum lectis deflebit, sed Scamander
' Feret vorticosus in maris latum sinum :
' Saltans aliquis per undam sub nigram superficiem vadet
' Piscis qui devoret Lycaonis album adipem,
' Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacri,
' Vos quidem fugientes, ego vero à tergo cædens :
' Neque vobis fluvius pulchrifluus, claris vorticibus
' Proderit, cui jam diu multos sacrificatis tauros,
' Vivos autem in vorticibus immittitis uuungulos equos
' Sed & sic peribitis dira morte, quoad omnes
' Luatis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
' Quos apud naves citas interfecistis, absente me.
Sic dixit : fluvius autem indignatus est animo magis,
Agitabatq; animo quomodo coerceret à cæde
Nobilem Achillem, à Trojanis vero pestem averteret.
Interea autem Pelei filius habens longam hastam,
Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis : hunc vero Axius latifluus
Genuit & Peribœa Acesameni filiarum
Natu maxima: huic enim mistus est fluvius altos vortices ha-
Hunc Achilles adortus est : ille vero contrarius è fluvio (bens
Stetit tenens duas hastas : robur autem ei in animum posuit
Xanthus, quia iratus erat ob interfectos juvenes,
Quos Achilles interfecerat in fluctu, neq; misertus erat.
Hi autem quum jam proximi essent, sibi invicem irruentes,
Hunc prior alloquutus est velox pedibus divinus Achilles
' Quis, unde es virorum qui mihi audes obvius venire ?
' Infelicium sane filii meo robori occurrunt.
' Hunc autem rursus Pelegonis alloquutus est illustris filius
' Pelide magnanime, cur genus quæris ?
' Sum ex Pæonia fertili procul distante, (mihi nunc
' Pæonas viros ducens longas hastas gestantes : hæc autem
' Dies undecima quando in Ilium veni :
' Sed mihi genus ex Axio late fluente :
' Axio qui limpidissimam aquam per terram fundit,
' Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc autem aiunt
' Genuisse *me* : nunc vero pugnemus illustris Achilles.
Sic dixit minitans : sustulit autem divinus Achilles
Peliadem hastam: ipse vero simul *geminis* hastis utraq; manu

Asteropæus cum Achille congressus occiditur

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
‘ Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
‘ Αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
‘ Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
‘ Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
‘ Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' * ὑπαΐξει γρ. ὑπαλύξει.
‘ Ἰχθύς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν. γρ. ἔσ.
‘ Φθείρεσθ' εἰς ὅ κεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
‘ Ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
‘ Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰρροος ἀργυροδίνης
‘ Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
‘ Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
‘ Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες
‘ Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
‘ Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Ὥρμαινεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν * ἀλάλκοι· γρ. ἀμμύω
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
‘ Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
‘ Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
‘ Πηλείδη μεγάθυμε, τί ἢ γενεὴν ἐρεείνεις;
‘ Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἐούσης,
‘ Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
‘ Ἠὼς ἑνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
‘ Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
‘ Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
‘ Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει, τὸν δ' ἐμὲ φασὶ
‘ Γείνασθ'· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, ὁ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

Heros Asteropæus *jecit*, quia ambidexter erat:
Atq; altera quidem hasta scutum percussit neq; penitus
Rupit scutum aurum enim prohibuit, dona dei:
Altera autem ipsius cubitum leviter perstrinxit manus
Dextræ; exiliit autem sanguis ater: illa vero supra ipsum
Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus vero Achilles hastam recta volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens,
Et ab hoc quidem aberravit: altam vero tetigit ripam,
Medio tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam:
Pelides vero ensem acutum extrahens à femore
Saliit in eum cupidus: ipse autem hastam Achillis
Non poterat è præcipitio evellere manu valida:
Ter quidem ipsam concussit extrahere cupiens,
Ter autem defecit vis: quarto vero parabat animo
Frangere incurvando hastam fraxineam Æacidæ,
Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit;
In ventre enim ipsum percussit apud umbilicum, omniaque
Effusa sunt humi intestina: hujus autem caligo oculos obtexit
Expirantis: at Achilles in pectora irruens,
Armaque detraxit, & glorians verbum dixit,

Achilles occisum Asteropæum alloquitur.

Jaceas sic, difficile tibi præpotentis Saturnii
' *Cum* filiis contendere, è fluvio licet natus *sis*.
' Dicebas tu quidem fluvii genus *te* esse late fluentis:
' At ego soboles magni Jovis glorior esse.
' Genuit me vir multis imperans Myrmidonibus
' Peleus Æacides: Æacus vero ex Jove erat:
' Quare præstantior quidem Jupiter fluviis in mare cum strepitu irrumpentibus:
' Præstantius etiam Jovis genus *quàm* fluvii est.
' Etenim tibi fluvius adest magnus, si potest quid
' Prodesse: sed non licet cum Jove Saturnio pugnare.
' Quapropter neq; rex Acheloius comparat se *Jovi*,
' Neque profundi magna potentia Oceani,
' Ex quo omnes fluvii & totum mare,
' Et omnes fontes, & putei alti oriuntur,
' Sed & is timet Jovis magni fulmen,
' Horrendumq; tonitru, quando e cœlo fragorem ediderit
Dixit & è ripa evulsit æream hastam:
Hunc autem illic reliquit postquam charo corde privavit
Jacentem in arenis, alluebat vero ipsum nigra aqua.
Hunc quidem anguillæq; & pisces circumdabant,
Adipem comedentes renibus obtensum rodentes.
Sed hic contendit ad Pœonas equites,

Qui

Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ γρ. διαπρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο.
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς· σύτο δ' αἷμα κελαινεφές, ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι. γρ. ἰθυκτίωνα
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην * ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην, γρ. Μεσσοπαλὲς.
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος,
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέταρτον ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι, ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο.
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
‘Κεῖσ' οὕτω, χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
‘Παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
‘Φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,
‘Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
‘Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
‘Πηλεὺς Αἰακίδης, ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
‘Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυ-
ρηέντων·
‘Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται·
‘Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
‘Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·
‘Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
‘Οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο,
‘Ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
‘Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν.
‘Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
‘Δεινήν τε, βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα.
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,

Qui adhuc juxta fluvium territi erant vorticosum,
Postquam viderant fortissimum in atroci pugna,
Manibus Pelidæ, & ense fortiter interemptum.
Tunc interfecit Thersilochumq; Mydonaq; Astypulumque
Mnesumque Thrasiumque, & Ænium, & Opheleften.
Et adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
Nisi iratus alloq, fuisset fluvius profundos vortices habens
Viro assimilatus: è profundo affatus est vortice,
O Achil.supra *cæteros* quidem fortis es, supraq; *alios* in-
' Viros:semper enim tibi auxiliantur dii ipsi. (digna patras
' Si quidem tibi Troj. concessit Saturni filius omnes perdere
' *Procul* à me saltem pellens, in campo ardua patra:
' Plena sunt enim jam mihi cadaveribus amœna fluenta,
' Neq; aliquò possum effundere fluxum in mare divinum
' Obstructus cadaveribus: tu autem interficis perniciose,
' Sed age,jam desiste,stupor me occupat,princeps populorum
Hunc autẽ excipiens alloquutus est pedibus celer Achil.
' Erunt hæc Scamandre divine ut tu jubes:
' Trojanos tamen non ante desinam superbos interficere,
' Quam conclusero intra civitatẽ, & eum Hectore expertus
' Contra, an me interficiet, an ego ipsum. (fuero
Sic fatus, in Trojanos irruit deo par.
Et tunc Apollinem alloq. est fluvius profundus vorticibus,
' Proh deos, argentei arcus Jovis fili, non tu consilia
' Observasti Saturnii qui tibi admodum diligenter præcepit
' Trojanis ut adesses & opem ferres, donec veniat
' Crepusculum vespertinum, obumbretq; fertilem terram
' Dixit, & Achilles quidem hasta inclytus insiliit medio
Ripa desiliens, ille autem irruit æstu fervens,
Omnia vero movit fluenta turbatus, impulit autem cadav.
Multa, quæ in ipso abunde erant, quæ confecerat Achilles
Hæc ejecit foras mugiens tanquam taurus
In terram: vivos vero servavit per pulchra fluenta,
Occultans in vorticibus profundis, magnis:
Horrenda autem circum Achillem turbata elata est unda
Repellebat vero *eum* in scutum ingruens æstus,neq; pedibus
Poterat firmus stare: ille vero ulmum prehendit in manibus
Pulchram, proceram: hæc autem à radicibus prolapsa
Crepidinem totam dispulit, detinuit vero pulchra fluenta
Ramis densis: ponte junxit autem illam ipsam,
Intus tota delapsa, hic vero ex alveo exiliens,
Properabat per campum pedibus velocibus volare, (sum
Territus: neq; cessavit magnus deus:motus est autem in ip-
In summo nigricans, ut ipsum cohiberet à bello

Xanthus fluvius Achillem alloquitur.

Xanthus timet in Achillẽ

Divinum

Οἱ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε, Θρασίον τε, καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην,
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγξατο δίνης.
‘Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
‘Ἀνδρῶν, αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
‘Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
‘Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας, πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζειν.
‘Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
‘Οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
‘Στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
‘Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘Ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
‘Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
‘Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
‘Ἀντιβίην ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
‘Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
‘Ὢ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
‘Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
‘Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
‘Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν. γρ. Εἰρύσσας.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν * δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων, γρ. δουρὶ κλυτός.
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος
Χέρσονδε· ζωοὺς * δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι. γρ. ἦ σάω
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὃ καὶ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην, ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ * λίμνης ἀνορούσας, γρ. δίνης.
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
Δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

Divinum Achillem, à Trojanisq; exitium averteret.
Pelides autem aufugit, quantum est hastæ jactus,
Aquilæ impetum habens nigræ venatricis
Quæ simul fortissimaque & celerrima alitum est;
Huic similis ruit: in pectoribus autem æs
Horrende insonabat: oblique vero ab hoc declinans
Fugiebat; hic autem à tergo fluens sequeb. magno strepitu.
Sicut vero quando vir aquæ ductor à fonte nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem habens, & alvei obices amovens,
Hac quidem profluente subtus calculi omnes
Provolvuntur: hæc autem cito defluens immurmurat
Loco in declivi, prævenit vero & ipsum deductorem;
Sic semper Achillem urgebat unda fluxûs,
Velox licet esset: dii enim præstantiores viris.
Quoties autem parabat agilis nobilis Achilles
Stare contra, & cognoscere si ipsum omnes
Immortales terrerent qui cœlum latum habitant,
Toties ipsum magna unda divini fluminis
Obruebat humeros desuper; hic autē in altum pedib. saliebat
Animo mœstus: fluvius vero subtus genua debilitabat
Vehemens, oblique fluens: pulverē autem subtrahebat pedi-
Pelides vero ejulavit intuitus in cœlum latum, (bus.
Jupiter pater, nullus me deorum miserabilem sustinet
' A fluvio liberare: postea vero mihi vel quidvis contingat
' Alius autem nullus mihi adeo culpandus cœlestium
' Ac dilecta mater, quæ me mendaciis decepit,
' Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
' Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
' Utinam me Hect. occidisset, qui hic educatus est fortiss.
' Sic fortis quidē occidisset, fortem autem *me* interfecisset;
' Nunc autem mihi ingloria morte fatale erat corripi
' Oppresso in magno fluvio, ut si essem puer subulcus,
' Quem torrens opprimit *per* tempestatem transeuntem.
Sic dixit; hunc a. valde cito Nept. & Minerva (erant,
Steterunt prope accedentes: forma a. hominibus similes facti
Manuq; manum prehendentes confirmarunt verbis.
Inter hos autem sermonē orsus est Neptunus terræ quassator
' Pelide, nequicquam trepide fugias, neq; amplius formi.
' Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
' Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
' Quoniam minime tibi *in* fluvio mori fatale est:
' At hic quidem cito desinet, tu autem videbis ipse,
' Sed te prudenter admonebimus si pareas;

Neptunus Achillem consolatur.

' Ne

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς * ἐρωὴν γρ. ἐρωήν.
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
Τῷ εἰκὼς ἤιξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν, ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ'· ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων, ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
‘Ζεῦ πάτερ ὥς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
‘Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι, ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
‘Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
‘Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
‘Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων,
‘Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
‘Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
‘Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε·
‘Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι
‘Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
‘Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.
Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
‘Πηλείδη, μετ' ἄρ τι λίην τρέε, * μητέ τι τάρβει. γρ. μήτ' ἔπ.
‘Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν,
‘Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
‘Ὡς οὔτοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
‘Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
‘Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴ κε πίθηαι·

‘Μὴ

'Ne prius abstineas manus ab omnibus æq; molesto bel.
'Quam in Ilii inclytos muros populum concluseris
'Trojanum, quicunq; fugerit: tu autem Hect. anima erepta
'Iterum ad naves ibis: damus vero tibi gloriam referre.
Hi quidem sic loquuti, ad immortales concesserunt,
At ille ivit (valde enim deorum impellebat *eum* præcept.)
In campum: hic vero totus plenus erat aqua effusa:
Multa autem arma pulchra bello cæsorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: hujus autem sursum genua subsult.
Adversus luxum ruentis recta: neq; ipsum retinuit
Late fluens fluvius: magnum enim robur injecerat Minerv.
Neq; Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Succensuit Pelidæ: extulit autem undam aquæ
Xanthus Simoenta invocat adversus Achillem.
In altum sublatus: Simoentem vero hortatur clamans,
Chare frater, robur viri ambo saltem
'Cohibeamus, quoniam cito civitatē magnam Priami reg.
'Evertet: Trojani vero in pugna non manebunt.
'Sed auxiliare celerrime & imple fluenta
'Aquæ ex fontibus, omnesq; concita torrentes:
'Erige itaq; magnam undam, multumq; fragorem excita
'Truncorum & lapidum, ut compescamus immanem virum,
'Qui jam nunc victor est, audetq; paria diis:
'Affirmo enim, neq; vim profuturam neq; formam,
'Neque arma pulchra, quæ alicubi in imo alveo
'Jacebunt sub luto tecta: sed eum ipsum
'Involvam arenis abunde colluviem circumfundens
'Infinite, neque ejus ossa poterunt Achivi
'Colligere: tanta eum colluvie desuper operiam:
'Illic ei & sepulchrum erit, neq; amplius ei opus
'Erit humatione, quum ipsum velint sepelire Achivi.
Dixit, & irruit in Achillem æstuans in altum furens
Murmurans spumaque, & sanguine, & cadaveribus.
Purpurea vero unda à Jove fluentis fluvii
Stetit elevata, ac Peliden corripuit.
Juno Vulcanū mittit in Xanthū.
Juno autem multum clamavit admodum timens Achilli,
Ne ipsum opprimeret magnus fluvius vorticosus:
Statim vero Vulcanum alloquuta est suum charum filium,
'Move te Vulcane, mi fili, contra te enim
'Xanthum vorticosum pugna conjicimus esse *i. stare*
'Proinde opem fer citissime accendeq; flammam multam:
'Ego vero Zephyri & procellosi Noti
'Ibo è mari gravem excitatura procellam,
'Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
'Incendium malum ferens: tu autem Xanthi juxta ripas

'Arbores

‘ Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πτολέμοιο,
‘ Πρὶν κατ' Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
‘ Τρωϊκόν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
‘ Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή·
Ἐς πεδίον, τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες, τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα,
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθὺν οὐδέ μιν ἴσχεν
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
Ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας.
‘ Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
‘ Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
‘ Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν·
‘ Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
‘ Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
‘ Ἵστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
‘ Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
‘ Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἶσα θεοῖσι.
‘ Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
‘ Οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
‘ Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
‘ Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας
‘ Μυρίον· οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι, τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, * οὐδέ τι μιν χρεὼ γρ. οὐδέ τι χρεὼ.
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί. γρ. καὶ οὐδέ τε.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα·
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀπόερσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
‘ Ὄρσεο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
‘ Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
‘ Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
‘ Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
‘ Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
‘ Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
‘ Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

‘ Δένδρεα

' Arbores ure, ipsumq; immitte igni, neq; te prorsus
' Blandis verbis avertat, aut minis:
' Neq; ante cohibeas tuam vim, nisi quando jam
' Loquar ego clamans, tunc compesce indefessum ignem.
Sic dixit: Vulcanus vero parabat ingentem ignem.

Vulcanus Xanthū urit.

Primum quidē in campo ignis ardebat; combussitq; cadave,
Multa, quæ in ipso abunde erant quæ confecerat Achilles
Totus vero siccatus est campus: coercitaq; est clara aqua
Ut autem quando autumnalis Boreas nuper rigatum hortū
Statim exsiccat: gaudet vero ipsum quisquis co'ere solet:
Sic exsiccatus est campus omnis, atque cadavera
Comburebat, hic vero in fluvium vertit flammam præfulg,
Urebantur ulmique, & salices, & myricæ,
Ardebat jam lotusque, & ulna, & cyperus,
Quæ circum amœna fluenta abunde fluvii natæ erant:
Consumebantur anguillæq; & pisces qui in vorticib. *erant*,
Qui per pulchra fluenta natabant huc illuc,
Spiritu confecti sapientis Vulcani:
Ardebatq; vis fluvii, sermonemq; habuit his verbis,

Xanthus Vulcano supplicat, & Junoni.

' Vulcane, nullus tibi deorum potest adversari,
' *Quare* neq; ego tecum sic igne flagranti pugnaverim:
' Desine à contentione, Trojan. autem & mox dives Achil,
' Urbe expellat: quid mihi *cum* contentione & auxilio?
Dixit igne æstuans, ebulliebantq; limpida fluenta.
Sicut autem lebes fervet intus dum urgetur igne multo
Arvinam liquefaciens bene saginati suis,
Undiq; ferventer, subque ligna sicca jacent:
Sic hujus amœna fluenta igne urebantur, bulliebatq; aqu,
Neq; poterat profluere, sed detinebat. premebat enim aura
Vulcani vi valde prudentis: at ille Junonem (*ignea*
Multum precans, verbis alaris alloquutus est,
' Juno, cur tuus filius meum fluxum invadit ut torqueat
' Præ cæteris? non sane ego tantum tibi culpandus sum
' Quantum cæteri omnes *dii* quotquot Trojan. auxiliator.
' Sed certe quidem ego desistam si tu jubes,
' Desistat autem & hic: ego autem insuper & hoc juro,
' Nunquam autem Trojanis aversurum esse exitialem diem
' Ne si quidem Troja combustivo igne tota flagraret
' Incensa: urerent autem bellicosi filii Achivorum.
At postquam hoc audivit dea albiulna Juno,
Confestim Vulcanum alloquuta est suum charum filium
Vulcane, abstine fili inclyte; non enim decet
Immortalem deum adeo mortalium gratia torquere.
Sic dixit: Vulcanus vero extinxit immensum ignem:

Retro

‘ Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ, μηδέ σε πάμπαν
‘ Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ· γρ. ἢ ἀ-
‘ Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
‘ Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ. ρειῆ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο· * καῖε δὲ νεκροὺς γρ. δαίε.
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι·
Καίετο δὲ λωτός * τ' ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, γρ. ἰδὲ
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
‘ Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν.
‘ Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
‘ Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
‘ Ἄστεος ἐξελάσειε, τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ.
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' Ἥρην
Πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
‘ Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
‘ Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
‘ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις.
‘ Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
‘ Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
‘ Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
‘ Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
‘ Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Ἥφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν,
Ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·

Ἄψορρον

Retrogradaq; unda rediit ad amœna fluenta.
At postquam Xanthi domita est violentia, hi quidem postea
Cessarunt: Juno enim coercuit irata quamvis:
Inter vero alios deos contentio cecidit gravis,
Deorum pugna. Difficilis; divisus vero ipsis in mentibus animus spirabat:
Concurrerunt autem magno strepitu insonuitq; lata terr.
Circumq; resonuit magnum cœlum: audivit autem Jup.
Sedens *in* Olympo: risitque ei charum cor
Præ gaudio, quod videbat deos contentione congredien.
Tum ii non amplius diu abstinuerunt: incepit enim Mars
Clypeos tundens & primus Minervam invasit,
Æream hastam tenens, & probrosum dixit verbum,
Cur rursus ô canina musca deos prælio committis,
'Audaciam insatiabilem habens? magnus ut te animus ind.
'An non recordaris quando Tyiden Diomedem immisisti
'Ad me vulnerandum, ipsaq; in omniũ conspectu hastã cap.
'Recta in me impulisti, corpusq; pulchrum sauciasti?
'Ideo te nunc puto luituram esse quæcunq; mihi fecisti.
Sic fatus pulsavit ad ægidem fimbriatam,
Horrendam quam ne Jovis quidem domat fulmen,
In hac ipsam Mars vulneravit pollutus cæde hasta longa.
Minerva Martem prosternit. Hæc vero recedens, lapidem accepit manu forti,
Jacentem in campo nigrum, asperumq; magnumque
Quem viri antiquiores posuerant ut esset terminus agri,
Hoc percussit fortem Martem juxta collum, solvit autem genua
Septemq; occupavit jugera lapsus, & pulvere fœdav. crines
Armaq; circum sonuerunt, risit autem Pallas Minerva,
Et ei insultans verbis alatis alloquuta est,
'Stulte, ne nunc quidem considerasti quanto præstanti.
'Glorior ego esse, quod mihi robur *tuum* opponis?
'Sic matris furias exolveris,
'Quæ tibi irata, mala machinatur: quoniam Achivos
'Reliquisti, at Trojanis perjuris auxiliaris,
Sic igitur loquuta convertit oculos splendidos,
Hunc vero abduxit manu prehendens Jovis filia Venus
Crebro admodum suspirantem, vixq; collegit animum.
Hanc igitur ut agnovit dea albis ulnis Juno,
Mox Minervam verbis alatis alloquuta est,
'Proh dii, Ægiochi Jovis filia Minerva:
'En rursus illa impudentissima ducit perniciosum Mart.
'Hostili è prælio per tumultum: sed persequere.
Minerva Venerem prosternit. Sic dixit: Minerva autem irruit, gaudebat vero anim.
Et adorta in pectus manu forti (cor:
Impegit: hujus autem illic debilitata sunt genua & charum

Αψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ηρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
Εν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
Αργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Αμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ημενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' * ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. γρ. ὁρᾶτο.
Ενθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν, ἦρχε γὰρ Αρης
Ρινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
‘ Τίπτ' αὖ ὦ * κυνάμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις, γρ. κυνάμυια
‘ Θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν·
‘ Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
‘ Οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα
‘ Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
‘ Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
Τῇ μιν Αρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
Η δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Αρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Επτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
‘ Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος * ἀντιφερίζεις, γρ. ἰσοφαρίζεις.
‘ Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
‘ Ἥτοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
‘ Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
‘ Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Αρηα
‘ Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον, ἀλλὰ μέτελθε.
Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ηλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τὼ

Illi itaq; ambo jacebant in terra multi-pascua
Hæc autem insultans verba alata dixit,
‘ Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores
‘ Sint, quando *cum* Argivis pugnant armatis,
‘ Tamq; audaces & tolerantes, ut Venus
‘ Venit Marti auxiliatrix, meo robori se opponens:
‘ Hoc pacto jampridem nos cessassemus à prælio
‘ Ilii depopulari munitissimam urbem.

Neptunus Apollinem provocat ad pugnam.

Sic dixit: risit autem dea candidis ulnis Juno.
Sed Apollinem alloquutus est rex quassator terræ,
‘ Phœbe, cur jam nos separati stamus? neq; decet
‘ Cum cœperint alii: hoc quidem turpius *erit*, si neq; pug.
‘ Eamus in cœlum, Jovis ad æream domum.
‘ Incipe: tu autem natu junior: non enim mihi quidem
‘ Honestum: quoniam prior natus sum & plura novi.
‘ Stulte, quam insipiens cor habes, nec vero horum
‘ Recordaris omnium quæ jam passi sumus mala ad Ilium
‘ Soli nos duo ex diis quando superbo Laomedonti
‘ A Jove profecti servivimus per annum,
‘ Mercede certa, hic autem imperans mandabat?
‘ Ego quidem Trojanis civitatem & muros ædificavi,
‘ Latosq; & valde pulchros, ut inexpugnab. civitas esset
‘ Phœbe, tu autem distorte gradientes, & lunatis corn. boves
‘ Idæ in jugis multos colles hab. sylvosæ, (pascebas
‘ Sed quum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
‘ Attulerunt, tunc nos vi fradavit mercede tota
‘ Laomedon terribilis, minatósque dimisit,
‘ Tibi quidem is minabatur *se* pedes & manus desuper
‘ Ligaturum & vænum missurum insulas in longinquas:
‘ Affirmabatq; idem utriusq; *se* abscissurum aures fer.
‘ Nos autem retrogradi ivimus irato animo,
‘ *Ob* mercedem irati, quam pollicitus non persolvit.
‘ Ideo jam nunc populis refers gratiam? neq; nobiscum
‘ Tentas, ut Trojani fœdi-fragi pereant
‘ Funditus male cum filiis & pudicis uxoribus?

Apollo cum Neptuno pugnare renuit.

Hunc autem rursus alloq. est rex longe operans Apollo,
‘ Neptune, haud me prudentem dixeris
‘ Esse si jam tecum hominum gratia dimicem
‘ Miserorum, qui foliis similes interdum quidem
‘ Florentes sunt, terræ fructum comedentes:
‘ Aliquando autem rursus pereunt excordes; sed citissime
‘ Desistamus à pugna: illi vero ipsi pugnent.
Sic igitur loquutus retro cessit: verebatur enim
‘ *Cum* patruo conserere manus,

‘ Hunc

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τί ἢ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἴ κ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
Μισθῷ ἔπι ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δὲ ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων. γρ. Παυώμεσθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.

‘ Hunc autem soror valde objurgavit veneranda, ferarum
‘ Diana venatrix, & probrosum dixit sermonem,
Fugis ô Apollo; Neptuno autem victoriam
‘ Omnem concedis, inaneque ei gloriam præbes?
‘ Stulte, cur ergo arcum gestas ventum frustra?
‘ Non te nunc amplius patris in domibus audiam
‘ Gloriantem, sicut antea inter immortales deos *gloriabaris*
‘ Contra Neptunum adversis viribus te pugnaturum.
Sic dixit: hanc vero neutiquam alloquutus est longe jaculans
Sed irata Jovis venerabilis uxor, (Apollo,

Juno Dianam vincit.

Increpuit jaculis gaudentem *Dianam*, contumeliosis verbis
‘ Quomodo tu nunc audes, canis intrepida, contra me
‘ Consistere? difficilis tibi ego ut te mecum robore conferas,
‘ Sagittaria licet sis: quoniam te leonem mulieribus
‘ Jupit. constituit, & dedit interficere quamcunq; volueris.
‘ Profecto facilius est per montes feras interficere,
‘ Agrestesq; cervas quam cum potentioribus fortiter pugnare.
‘ Sed si vis pugnæ periculum facere, *age* ut bene scias
‘ Quanto fortior sim, quandoquidem mihi robore confers *te.*
Dixit, & ambas ad primam palmæ partē manus prehendit
Sinistra, dextra autem ab humeris abstulit arcum;
Ipsoque verberavit *eam* ad aures, ridens,
Hunc illuc se versantem, veloces autem deciderunt sagittæ.
Lacrymabunda vero deinde dea fugit velut columba,
Quæ quidem ab accipitre in cavam volavit petram,
In latebram (neq; enim illi capi fatale erat)
Sic hæc lacrymabunda fugit, relinquitque ibi arcus.
Latonam autem alloquutus est nuntius Mercurius,
‘ Latona, ego vero tecum minime pugnabo, arduum autem
‘ Confligere *cum* uxoribus Jovis nubicogi:
‘ Sed valde prompta inter immortales deos
‘ Jactato te me vicisse firmo robore.
Sic dixit: Latona vero collegit incurvos arcus *& sagittas*
Quæ ceciderant alio alia in vertigine pulveris.
Hæc quidem arcus capiens filiæ suæ, iterum recessit:
Illa vero ad Olympum pervenit Jovis ad æream domum:
Lacrymabunda autem patris insedit genibus puella,
Circumq; incorruptibile peplum tremebat: hancq; ad se
Traxit pater Saturnides, & interrogavit dulce ridens,
‘ Quis tibi talia fecit chara filia superum
‘ Temere, tanquam aliquid mali patranti palam?
‘ Hunc vero rursus alloquuta est bene coronata Diana,
‘ Tua me conjux percussit, pater, albis ulnis Juno:
‘ Ex qua inter immortales contentio & lis imminet.

‘Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν,
‘Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
‘Φεύγεις δὴ ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
‘Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
‘Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
‘Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
‘Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
‘Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο, τὴν δ' οὔ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
‘Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
‘Νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
‘Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
‘Στήσεαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι, γρ. Στήσεσθαι.
‘Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σὲ λέοντα γυναιξὶ
‘Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
‘Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
‘Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
‘Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς
‘Ὅσσον φερτέρη εἰμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις. γρ. ἀντιφερίζειν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα,
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην, ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί.
Δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην
Χηραμὸν, οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
‘Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι, ἀργαλέον δὲ
‘Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
‘Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
‘Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας·
‘Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιώνων
‘Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
‘Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος κελαδεινή·
‘Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
‘Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Sic hi quidem talia inter se colloquebantur,
Sed Apollo Phœbus subiit Ilium sacrum,
Curæ erat enim ei murus bene ædificatæ urbis,
Ne Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum ibant dii sempiterni,
Alii quidem irati, alii vero valde exultantes:
Assederunt autem patri nubifero, sed Achilles
Trojanos simul ipsosq; perdebat, & unungulos equos.
Velut autem quando fumus vadens in cœlum latum pervenit
Urbe flagrante: deorum autem ipsum ira immisit:
Sic Achilles Trojanis laborem & dolores imposuit,
Priamus militibus portas aperire jubet. Cunctisq; attulit laborem multisq; dolores immisit:
Stabat autem senex Priamus divina in turri,
Agnovitq; Achillem immanem, atq; ab ipso (facultas
Troj. confestim turbabantur in fugā acti, neq; ulla resistendi
Erat: hic autem ejulans à turri descendit in terram,
Adhortans apud murum inclytos custodes portarum,
' Apertas in manibus portas tenete, dum copiæ
' Venerint ad urbem in fugam actæ: certe enim Achilles
' Ecce prope perturbans *adest*: nunc existimo exitum fore,
' Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,
' Rursus obserate fores portæ dense compactas.
' Metuo enim ne perniciosus vir in murum irrumpat.
Sic dixit: illi autem aperuerunt portas & amoverunt o-
Hæ vero apertæ attulerunt salutem, sed Apollo (bices
Obvius exiliit, à Trojanis ut exitium arceret.
Hi vero recta ad civitatem & murum altum
Siti aridi, pulverulenti ex campo (cor
Fugiebant, hic vero acriter insequebatur hasta: rabiesq; ejus
Semper habebat gravis: cupiebat enim gloriam referre.
Tum sane altam Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo clarus Agenorem divinum excitasset,
Virum Antenoris filium eximiumque fortemque.
In ejus siquidem cor audaciam injecit: juxtaq; eum ipse
Stetit, ut mortis graves manus arceret,
Agenor deliberat u'rū cum Achille congrediatur. Fago innixus: tectusque erat caligine multa.
At ille postquam agnovit Achillem urbium expugnatorem,
Constitit: multa vero ei cor volvebat manenti.
Indignabundus igitur dixit ad suum magnum animum
Hei mihi siquidem à forti Achille
' Fugero, qua etiam alii territi fugiunt:
' Capiet me etiam sic & imbellem obtruncabit:
' Si autem ego hos quidem turbari sinam
' A Pelide Achille, pedibusq; à muro aliorsum

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν.
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
‘ Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
‘ Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
‘ Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
‘ Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
‘ Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας.
‘ Δείδια γὰρ μὴ οὗλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας.
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ * καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο — γρ. καρφαλέοι.
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
‘ Ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
‘ Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι * φοβέονται,
‘ Αἱρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
‘ Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω — γρ. κλονέονται.
‘ Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ

' Fugero per campum Iliacum, donec pervenium
' Idæque ad saltus, densaq; virgulta subeam;
' Vespertinus autem deinde lotus fluvio,
' A sudore recreatus ad Ilium redierо.
' Sed cur mihi hæc charus cogitat animus?
' Ne me discedentem ab urbe ad campum persentiscat
' Et me persequens prehendat velocibus pedibus:
' Non amplius deinde licebit mortem & fatum fugere;
' Valde enim fortis supra omnes est homines:
' Quod si ipsi ante urbem obviam venero:
' Etenim hujus quoq; vulnerabile corpus acuto ære,
' Inestq; una anima, mortalemq; ipsum dicunt homin.
' Esse: sed ei Saturnides Jupiter gloriam præbet.

Sic fatus, Achillem conversus expectabat, intusq; ei animus
Fortis concitabatur ad bellum & pugnam.
Veluti panthera venit profunda ex sylva
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Timet, neq; formidat, postquam latratum audivit,
Etsi enim præveniens ipsam aut vulneret aut jaculetur:
Tamen & ab hasta transfixa non cessat
A robore, antequam vel cominus congrediatur, vel sternatur:
Sic Antenoris filius clari nobilis Agenor
Agenor cum Achille congreditur. Non voluit fugere antequam experiretur Achillem.
Verum hic clypeum quidem ante se tenebat rotundum:
Hasta autem in eum collimabat, & valde clamabat,
Certe jam nimium sperasti in mentibus illustris Achilles,
' Die hoc urbem te eversurum Trojanorum strenuorum,
' Stulte, adhuc multi erunt dolores ob ipsam.
' Intus enim multique & fortes viri sumus,
' Qui pro charissimis parentibus uxoribusq; & liberis
' Ilium defendimus, tu vero fatum hic consequeris,
' Adeo terribilis licet sis, & audax bellator.

Dixit, & acutum jaculum forti manu emisit,
Et quidem percussit tibiam sub genu, neq; aberravit:
Circa vero ipsam ocrea nuper facti stanni
Graviter insonuit, ferrum autem resultavit à
Percussa *ocrea*, neq; pervasit: dei enim obstiterunt dona.
Pelides autem invasit Agenorem divinum
Secundus, neque sivit Apollo *ipsum* gloriam referre,
Sed ipsum eripuit, texitque caligine multa:
Quietum vero ipsum à certamine misit ut abiret.
Ipse vero Peliden dolo avertit à populo;
Ipsi enim Apollo, Agenori per omnia assimilatus,
Stetit ante pedes: ille autem irruit pedibus persequi,

Dum

‘Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον*, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι γρ. Ἰδήϊον.
‘Ἴδης τε κνημοὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω·
‘Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο
‘Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς, προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
‘Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
‘Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
‘Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
‘Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
‘Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
‘Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
‘Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ·
‘Ἐν δ' ἴα ψυχὴ· θνητὸν δέ ἕ φασ' ἄνθρωποι
‘Ἔμμεναι, αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πόρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος* ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ γρ. ἐναντίη.
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ δῖος Ἀγήνωρ
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐΐσην·
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει,
‘Ἠδή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, γρ. Ἠδή-που.
‘Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων· γρ. ἀλό-
‘Νηπύτι' ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
‘Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν, χων το-
‘Οἵ κεν πρόσθε φίλων* τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν, κήων.
‘Ἴλιον* εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις, γρ. εἰρυ-σόμεσθα.
‘Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν, καὶ θαρσαλέος πολεμιστής. γρ. πα-
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα* βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· λείης.
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος, οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ.
Αὐτῷ γὰρ ῥ' ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν,

Dum ille hunc per campum persequebatur frumentiferum,
Conversus ad fluvium vorticosum Scamandrum,
Paululũ præcurrentẽ fugiendo : dolo enim decipiebat Apol.
Ut semper speraret *se* assequuturum pedibus suis.
Interim alii Trojani territi venerunt *cum* multitudine
Læti ad urbem : urbs vero implebatur conclusis.
Neq; vero hi sustinebant urbem & murum extra
Expectare se invicem, & cognoscere quiq; fugisset,
Quiq; occubuisset in bello, sed cupide infundebantur
In urbem, quemcunq; horum pedes & genua servarant.

ARGUMENTUM XXII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

TRojanis inclusis in civitatem, solus Hector expectans Achillem, primum quidem fugit : postea autem resistit Minervæ suasu, & interficitur. Alligatum deinde ipsum currui, Achilles per campum ad stationem navium trahit. Quod ubi vident qui conclusi sunt, luctum tollunt.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

X, ter circa murum agens interficit Hectorem Achilles.

VEL ITA

X, Thetidis filius celer interfecit Hectorem divinum.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris cædes.

HOMERI ILIADOS. LIB. XXII.

SIC hi quidem in urbem fuga acti, velut hinnuli (sitim,
Sudorẽ refocillando abstergebant, bibebantq; ac sedabant
Innixi pulchris propugnaculis : cæterum Achivi
Murum prope ibant, clypeos humeris inclinantes. (pulit
Hectorẽ vero ut ibi maneret exitiosum fatum vinctum com-
Ilium

Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον, γρ. γδ.
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλπετο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ,
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους καὶ γνώμεναι ὅστε πεφεύγοι,
Ὅστ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅν τινα τοῦ γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἡ ἐπιγραφή.

Χῖ δ' ἄρα τρὶς μὲν τεῖχος ἄγων, κτεῖνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ἢ οὕτως,

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

ΑΛΛΗ.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Χ. ῥαψῳδία.

ὩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες·
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ μοῖρ' ἐπέδησεν,

Ilium ante, portasque Scæas,
Sed Peliden alloquutus est Phœbus Apollo,
Apollo Achilli fraudem detegit.
'Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,
'Ipse mortalis existens deum immortalem? nec dum me
'Agnovisti quod deus sum, tu autem indesinenter furis.
'An tibi nequicquam est curæ Troum labor quos fugasti:
'Qui jam in urbem conclusi sunt, tu vero huc divertisti?
'Non tamen me interficies, quoniã non mortal. sum (les.
Hunc a. valde indignatus, alloq. est pedibus velox Achil-
'Læsisti me Apollo, deorum perniciosissime omnium
'Huc nunc avertens *me* à muro: sane adhuc multi
'Terram mordicus cep ssent antequam in Ilium pervenissent
'Nunc autẽ mihi magnam gloriam eripuisti, illos vero serv.
'Facile quoniã neutiquã ultionem formidasti in posterum.
Profecto te ulciscerer, si mihi facultas adesset.
Sic fatus, ad civitatem valde elatus ivit,
Ruens velut equus victor cum curribus
Qui facile currit extensus *per* campum:
Sic Achilles celeriter pedes & genua movebat.
Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis,
Undiq; fugientem, ut stellam ruentem *per* campum,
Quæ autumno oritur: valde lucidi autem ejus radii
Apparent multa inter astra nocte intempesta,
Quam canem Orionis cognomine vocant:
Splendidissima quidem hæc est: malum vero signum est,
Et affert multam febrem miseris mortalibus:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis:
Ejulabat vero senex, caputque tundebat manibus,
In altum tendens: valde autem plorans clamabat,
Orans dilectum filium: is enim ante portas
Stabat, indesinenter cupiens cum Achille pugnare. (dens.
Hunc vero senex miserabiliter alloquut. est manus exten-
'Hector, nè mihi expecta dilecte fili, virum hunc,
Priamus Achillẽ conspicatus Hectorẽ orat, ne cum eo congrediatur.
'Solus, absque aliis, ut ne mox mortem assequaris
'Ab Achille interfectus, quoniam multo fortior est.
'Infelix, utinam diis charus tantum esset,
'Quantum mihi, cito eum canes & vultures vorarent
'Jacentem: mihi certe gravis ex præcordiis dolor abiret:
'Qui me liberis multisq; & strenuis orbum fecit
'Interficiens, & deportatos vendens insulas in longinq.
'Etenim nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
'Non possum videre, Trojanis in urbe conclusis,
'Quos mihi Laothoe peperit regina mulierum.
'At siquidem vivunt in castris, certe postmodum

Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τίπτε με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας;
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ ° δεῦρο λιάσθης. γρ. δεῦρ' ἐλιάσθης.
Οὐ γάρ με ° κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τι μόρσιμός εἰμι. γρ. κτενέεις.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἔβλαψάς μ' ἑκάεργε θεῶν ° ὀλοώτατε πάντων, γρ. δολοέστατε.
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς,
‘Ἕκτορ, μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
‘Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
‘Πηλεΐωνι δαμεὶς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
‘Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
‘Ὅσσον ἐμοί, τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
‘Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
‘Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
‘Κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
‘Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
‘Οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
‘Τούς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν·
‘Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα

Χαλκοῦ

' Æreque auroq; redimemus (est enim intus:
' Multa namq; dedit filiæ suæ senex fama celebris Altes)
' Quod si jam mortui sunt & in Plutonis domibus,
' Dolor meo animo & matri, qui genuimus:
' Populis autem aliis minor dolor
' Erit, modo non & tu moriaris ab Achille domitus.
' Verum tu ingredere murum, mi fili, ut serves
' Trojanos & Trojanas, neq; magnam gloriam præbeas
' Pelidæ: ipseque chara vita priveris:
' Adhæc vero mei infelicis adhuc viventis miserere,
' Infortunati, quem pater Saturnides in senectutis limine
' Fortuna acerbâ perdet, multa mala conspicatum,
' Filiosque interemptos, raptasq; filias,
' Et thalamos eversos, & infantes filios
' Illisos ad terram in gravi conflictu,
' Tractasq; nurus perniciosis manibus Græcorum,
' Ipsum vero extremum me canes in primis foribus
' Crudivori lacerabunt (postquam aliquis acuto ære
' Cominus aut eminus feriens ex membris animã eripuerit)
' Quos nutrivi in ædibus mensarios janitores,
' Qui meum sanguinem bibentes gravati in animo
' Jacebunt in vestibulis: juvenem autem omnino decet
' *In* bello intersectum, confossum acuto ære,
' Jacere: omnia vero decora morienti, quodcunq; appareat
' Sed quum jam canum caput, canamq; barbam,
' Pudendaq; deturpant canes interempti senis,
' Hoc utiq; miserrimum est miseris mortalibus.

Dixit senex: canos vero capillos extrahebat manibus
Vellens è capite, neq; Hectori animum flectebat.
Mater autem rursus ex alia parte lugebat lacrymans,
Sinum denudans, altera autem *manu* mammillam exeruit,
Et ipsum lacrymans verbis alatis alloquuta est,

Hecuba Hectorẽ orat, ne cum Achille congrediatur.

Hector, fili mi, hæc reverere, & me miserare
' Ipsam, si unquam tibi vagitûs sedatricem mammam præbui
' Horum reminiscere chare fili: fuge vero inimicum virum,
' Mœnia introiens, neq; propugnator stes adversus istum
' Infelix: si enim te interemerit, neutiquam te equidem
' Plorabo in lectis charum germen, quod peperi ipsa,
Neq; uxor dives: seorsum autem te longe à nobis
Argivorum apud naves, canes veloces comedent.

Sic hi plorantes alloquebantur dilectum filium,
Multa precantes: neq; Hectori animum flectebant:
Sed hic expectabat Achil. ingentem propius accedentem
Ut autem draco in lustro montanus virum expectat

Pastus

‘ Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον,
‘ Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης·
‘ Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
‘ Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ τε μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
‘ Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
‘ Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
‘ Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
‘ Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
‘ Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
‘ Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε
‘ Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
‘ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
‘ Υἷάς τ' ὀλλυμένους ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
‘ Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
‘ Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
‘ Ἑλκομένας τε νυοὺς, ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν·
‘ Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
‘ Ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
‘ Τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
‘ Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας πυλαωρούς,
‘ Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ
‘ Κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
‘ Ἀρηϊ κταμένῳ δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ
‘ Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅτ', τι φανείη·
‘ Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
‘ Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος·
‘ Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων· πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
‘ Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν * ἐπέσχον, γρ. ἀνέσχον.
‘ Τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
‘ Τείχεος ἐντὸς ἐών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ
‘ Σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
‘ Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
‘ Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
‘ Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
Πολλὰ λισσομένω, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι

Pastus mala venena, subitq; ipsum ira gravis,
Torvumq; tuetur convolvens se circa latibulum:
Sic Hector inextinguibile habens robur non cessit,
Turrim ad prominentem lucido scuto acclinato.
Indignabundus vero dixit ad suum elatum animum,

Hector de Achille subsistendo secum delberat

' Hei mihi siquidem portas & mœnia ingressus fuero,
' Polydamas mihi primus vitio verterit,
' Qui me hortabatur Trojanos ad civitatem ducere,
' Nocte ista exitiosa, quando excitabatur divinus Achil.
' At ego non parui, (certe multo utilius fuisset)
' Nunc vero postquam amisi populum stultitia mea,
' Vereor Trojanos, & Trojanas trahentes longas vestes
' Ne quando quis dicat deterior alius me,
' Hector suis viribus confidens perdidit populum.
' Sic dicent: mihi autem nunc utilius esset
' Contra aut Achille interfecto redire,
' Aut ab ipso interfici gloriose pro civitate.
' Quod si scutum quidem deposuero umbilicatum
' Et galeam fortem, hastamq; ad murum acclinans,
' Ipse profectus Achilli strenuo obvius ivero,
' Et ei pollicear Helenam & opes cum ipsa
' Omnes prorsus quascunq; Paris concavis in navibus
' Duxit *in* Trojam (quæ fuit contentionis origo)
' Daturum Atridis abducendas, simulq; separatim Achiv.
' Alia distributivum quæcunq; civitas hæc occultat:
' A Trojanis vero rursus honorabile jusjurandum capiam
' Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
' Possessionem quamcunq; urbs desiderabilis intus continet
' Sed cur mihi hæc dilectus disseruit animus?
' Non ipsi quidem supplicabo iens: is enim mei non miser.
' Neque quid me revereb tur, interf. me nudum existentem,
' Temere, ut fœminam postquam arma exuero.
' Non quidem ullo modo nunc licet à quercu, neq; à petra
' Huic confabulari, ceu virgo adolescensque:
' Virgo adolescensq; colloquuntur inter se.
' Satius igitur prælio confligere, *ut* quam celerrime
' Videamus utri Olympius gloriam præbiturus sit.

Sic cogitabat expectans: at ei cominus venit Achilles
Similis Marti impetuoso bellatori,
Vibrans Peliadem hastam ad dextrum humerum,
Terribilem, circum autem splendebat æs simile fulgori
Vel ignis ardentis vel solis orientis.
Hectorem vero ut vidit, cepit timor, neq; amplius sustinuit
Ibi manere: à tergo autem portas liquit ivitq; perterritus.

Pelides

Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
‘ Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
‘ Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
‘ Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι
‘ Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
‘ Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦε.
‘ Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
‘ Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
‘ Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
‘ Ἕκτωρ, ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
‘ Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
‘ Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
‘ Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
‘ Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
‘ Καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
‘ Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
‘ Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
‘ Πάντα μάλ' ὅσσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
‘ Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
‘ Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
‘ Ἀλλ' ἀποδάσσασθαι, ὅσα τε πτόλις ἥδε κέκευθε·
‘ Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
‘ Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
‘ Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
‘ Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
‘ Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
‘ Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
‘ Αὔτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
‘ Οὐ μέν πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης
‘ Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
‘ Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
‘ Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν, ὅττι τάχιστα·
‘ Εἴδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἴκελος αὐγῇ,
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς

γρ. πρῶτον ἐλεγχ. καταχεύει.

Πηλεί-

Hectorē fugien ē persequitur Achilles.

Pelides vero irruit, pedibus celeribus fretus,
Veluti accipiter *in* montibus levissimus volucrum
Facile ruit in timidam columbam,
Hæc autem oblique fugit, ille vero prope acute clamitans
Crebro irruit capereq; ipsam animus jubet:
Sic hic promptus recta volabat: trepidus fugiebat a. Hector
Murum juxta Trojanorum, levia vero genua movebat,
Hi autem juxta speculam & caprificum altam
Murum usq; subter, per curulem viam currebant.
Ad fluentum vero venerunt pulcherrimum, ubi fontes
Duo scaturiunt Scamandri vorticosi,
Alter quidem aqua tepida fluit, circum autem fumus
Oritur ex ipso velut ignis ardentis,
Alter vero æstate defluit similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aqua *concreto* crystallo,
Ibi autem ad ipsos labra lata prope sunt
Pulchra, lapidea, ubi vestes splendidas
Lavabant Trojanorum uxores pulchræque filiæ,
Antea, tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.
Hac prætercurrerunt *alter* fugiens, alterq; á tergo persequens
Ante quidē fortis fugiebat, persequeb. v. ipsum multo fortior
Celeriter, quoniam non victimam, neq; tergus bovis
Petebant, qualia pedibus præmia sunt virorum:
Sed pro animo currebant Hectoris equorum domitoris.
Veluti autem quando certatores ad metas ununguli equi
Leviter valde currunt, & magnum propositum est præmium,
Vel tripus, vel mulier, viri in honorem defuncti:
Sic hi ter Priami civitatem circumacti sunt
Velocibus pedibus: dii autem omnes videbant:
Inter hos vero sermonē cœpit pater hominumq; deorumq;

Jupiter Hectorē miseratur.

‘ Proh malum, certe dilectum virum fugatum circa murum
‘ Oculis video: meum autem angitur cor
‘ *Ob* Hectorem, qui mihi multa boum femora adolevit
‘ Idæ in verticibus multa juga habentis, nonnunquam etiam
‘ In urbe summa: nunc autem divinus Achilles
‘ Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
‘ Sed agite, considerate dii & consultate,
‘ An ipsum à morte liberabimus, an ipsum jam
‘ Per Pelidem Achillem domabimus fortem existentem.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
‘ O pater fulminator nubifer quale dixisti?
‘ Virum mortalem existentem jam diu destinatum morti,
‘ Rursus vis à morte lugubri eripere:
Fac, cæterum non tibi omnes approbamus dii alii.

Hanc

Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν,
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων.
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦε μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Hanc autem excipiens alloq. est nubium coactor Jupiter,
‘ Confide Tritonia dilecta filia: non serio animo
‘ Serio loquor, volo autem tibi blandus esse.
‘ Fac prout tibi animus est, neque cesses.
Sic fatus, impulit ante jam se promptam Minervam:
Venit autem ab Olympi verticibus festinans.
Hectorem vero incessanter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut autẽ quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitans ex lustro per valles & per saltus,
Hunc quamvis lateat trepidans sub frutice,
Verũ tamen vestigia legens currit perpetuo donec invenerit:
Sic Hector non latebat velocipedem Peliden:
Quoties autem irruebat ad portas Dardanias
Recta ruere bene ædificatas ad turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur jaculis,
Toties ipsum antea avertebat adstans
In campum, ipse autem ad urbem volabat semper.
Quemadmodũ a. in somno non potest quis fugientẽ consequi
Neq; hic illum potest fugere neque ille insequi,
Sic hic illum non poterat assequi pedibus neq; ille effugere,
Quo tamen pacto Hector fata evasisset mortis
Nisi eo ultimoque & extremo obviasset Apollo
Prope, qui ei indidit robur velocesq; genua?
Populis autem innuebat capite nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem acerba tela,
Ne quis gloriã auferret jaculatus, ipse vero posterior veniret.
Sed quando jam quarto ad fontes pervenerunt,
Tum vero aureas pater suspendit lances,
Imposuitque duo fata perpetuæ mortis:
Hoc quidem Achillis, illud a. Hectoris bellicosi (dies
Traxit vero medias prehendens: inclinatus est a. Hect. fatalis
Descenditq; in infernum: reliquit vero ipsum Phœbus Apol.
Ad Peliden autem accessit dea cæsiis oculis Minerva:
Cominusq; stans verbis alatis eum alloquuta est,
‘ Nunc demum nos spero, Jovi dilecte illustris Achilles
‘ Relaturos magnam gloriam Achivos apud naves,
‘ Hectorem interficientes, pugnæ insatiabilẽ licet existentem,
‘ Non ei nunc amplius licet effugere a nobis,
‘ Neque si valde multa patiatur longe jaculatus Apollo,
‘ Advolutus ante patrem Jovem ægidem gestantem.
‘ Sed tu quidem nunc sta & respira: huic vero ego tecum
‘ Accedens persuadebo contra pugnare. (animo.
Sic dixit Minerva: hic vero persuasus est gavisusque est
Stetit vero fraxineæ hastæ æratæ innixus:

Hectorem persequi pergit Achilles.

Minerva sumpta Deiphobi forma Hectori persuadet, ut cum Achille congrediatur.

Hæc

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
‘ Θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος, οὔ νύ τι θυμῷ
‘ Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
‘ Ἔρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδ' ἔτ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ' εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους,
Εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθάς — γρ. παρφθάς.
Πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ·
Ὤχετο δ' εἰς Ἀΐδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Νῦν δὴ νῶϊ δ' ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
‘ Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
‘ Ἕκτορα δῃώσαντε, μάχης ἄατόν περ ἐόντα·
‘ Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
‘ Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ * πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων
‘ Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, — γρ. κάμοι
‘ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
‘ Οἰχομένη πεπιθήσω, ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς·

Hæc igitur eum quidē reliquis assequuta autē est Hectorem
Deiphobo assimilata corpore & magna voce. (divinum
Prope autem stans verbis alatis alloquuta est,
O frater, certe admodum te urget velox Achilles,
'Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens.
'Sed age stemus & arceamus *hostem* manentes.
Hanc a. vicissim alloqu. est magnus galeam quatiens Hector
'Deiphobe, certe mihi antea multo charissimus eras
'Fratrum, quos Hecuba & Priamus genuit filios:
'Nunc vero adhuc etiam magis cogito animo te honor.
'Qui sustinuisti mei gratia, postquam vidisti oculis,
'Murum egredi: alii vero intus manent.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsiis oculis Mine.
'O frater, profecto q. multum pater & veneranda mat.
'Precabantur continenter genibus advolutis circumq; soc.
'Ibi ut manerem (adeo eum tremunt omnes)
'Sed meus intus animus conficiebatur mœrore gravi:
'Nunc vero rectà cupidi pugnemus, neq; amplius hastarum
'Sit parsimonia, ut videamus an Achilles
'Nobis interfectis spolia sanguinolenta referat
'Naves ad concavas, an tua hasta dometur.
Sic loquuta est, & *per* fraudem præcessit Minerva:
Hi vero quum jam prope essent sibi invicem irruentes,
Hunc prior alloquutus est magnus galeam quatiens Hect.
Non te amplius Pelei fili fugiam, ut antea (fui
'Ter circum urbem magnam Priami fugi, nec unquam ausus
Hectoris cum Achille prælium. 'Expectare te ingruentem: nunc autem me animus impellit
'Stare contra te, *sive* interimam, sive interimar
'Sed age, hic deos testes adhibeamus: hi enim optimi
'Testes erunt, & custodes pactorum.
'Non igitur ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupit.
'Dederit singularem victoriam, tuamq; animam *tibi* eripu.
'Sed ubi te spoliavero pulchris armis Achilles,
'Cadaver Achivis reddam: sic & tu fac. (Achilles
Hunc vero torve intuitus alloquutus est pedibus velox
'Hector, ne mihi, acerbissime *hostis*, pacta memora.
'Ut non sunt leonibus & viris fœdera fida,
'Neque lupi & agni concordem animum habent,
'Sed mala cogitant perpetuo sibi invicem: (ulla nobis
'Sic fieri nequit ut ego & tu amicitiam contrahamus, neque
'Fœdera erunt, antequam alter stratus
'Sanguine satiet Martem fortem bellatorem.
'Omnigenæ virtutis recordare: nunc te valde oportet
'Bellatorem esse & audacem pugnatorem.

'Non

Ἤϊ᾽ ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ᾽ Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
‛Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‛Ἠθεῖ᾽ ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‛Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων.
‛Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‛Δηΐφοβ᾽, ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
‛Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
‛Νῦν δ᾽ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
‛Ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ᾽, ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
‛Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ᾽ ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
‛Ἠθεῖ᾽ ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
‛Λίσσονθ᾽ ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
‛Αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
‛Ἀλλ᾽ ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
‛Νῦν δ᾽ ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
‛Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
‛Νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
‛Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ᾽ Ἀθήνη·
Οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‛Οὔ σ᾽ ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
‛Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ᾽ ἔτλην
‛Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
‛Στήμεναι ἀντία σεῖο, ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
‛Ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
‛Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
‛Οὐ γὰρ ἐγώ σ᾽ ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
‛Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι.
‛Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε᾽ Ἀχιλλεῦ,
‛Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν, ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‛Ἕκτορ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
‛Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
‛Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν·
‛Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
‛Ὣς οὐκ ἔστ᾽ ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊ
‛Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ᾽ ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
‛Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
‛Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο, νῦν σε μάλα χρὴ
‛Αἰχμητήν τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

' Non tibi est effugium: mox enim te Pallas Minerva
' Hasta mea domabit: nunc vero simul omnes lues
' Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta fur.
Dixit: & vibrans projecit longam hastam,
Et hanc quidem ex adverso intuitus evitavit illustris Hect.
Resedit enim praevidens, supervolavitq; aerea hasta;
In terra autem fixa est: iterumq; evulsit Pallas Miner.
Rursusq; Achilli dedit, latuitq; Hectorem pastorem popul.
Hector autem alloquutus est strenuum Peliden,
' Aberrasti, nec dum sane, ô diis par Achilles,
' Ex Jove noveras meum fatum: atqui dicebas:
' Verum loquax quidem & subdolus es verbis,
' Ut te veritus, roboris virtutisque obliviscerer.
' Non sane mihi fugienti tergo lanceam infiges,
' Sed recta ruenti per pectora adige,
' Si tibi dedit deus, nunc rursus meam hastam evita
' Æream, utinam jam ipsam tuo in corpore totam recip.
' Et sane levius bellum Trojanis fieret
' Te interfecto: tu enim ipsis *es* detrimentum maximum.
Dixit, & vibrans projecit longam hastam,
Et percussit Pelidae medium scutum nec aberravit,
Procul autem resiliit e scuto hasta, iratusq; est Hector
Quod ei telum velox incassum effugerat e manu:
Stetit autem moestus, neq; aliam habebat fraxineam hastam
Deiphobum vero vocab. albo scuto utentem, valde clamans:
Petebat ab ipso longā hastā: hic vero neutiquam prope eum
Hector autem agnovit in sua mente, dixitque,
' Proh dii, profecto jam me dii ad mortem vocarunt,
' Deiphobum enim ego putabam heroem adesse,
' Sed hic quidem intra murum *est*: me vero decepit Miner.
' Nunc a. jam prox. mihi mors mala, neq; ampl. proc. *abest*
' Neq; effugium *est*: certe quidem olim hoc charius erat
' Joviq; & Jovis filio Apollini, qui me antea
' Benevoli tutabantur, nunc vero me fatum assequitur.
' Haud tamen ignaviter, & inglorie peream,
' Sed patrato insigni facinore, *quod sit* & posteris audiendū.
Sic fatus distrinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat, magnusque, gravisque,
Ivit autem conversus, velut aquila alte volans,
Quæ descendit in campum per nubes obscuras,
Raptura vel agnam teneram, vel timidum leporem:
Sic Hector irruit quatiens ensem acutum,
Irruit & Achilles, roboreque implevit animum
Feroci: ante vero scutum pectus prætendit

Pulchrum

‘Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
‘Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
‘Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
‘Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
‘Ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦ τοι ἔφης γε·
‘Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο *μύθων, γρ. μύθοις
‘Ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε *λάθωμαι. γρ. καὶ μύθων.
‘Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις, γρ. λαθοίμην.
‘Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
‘Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος *ἄλευαι
‘Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο. γρ. ἀλθεῖ.
‘Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
‘Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηΐφοβον δὲ κάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀΰσας·
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
‘Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·
‘Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
‘Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
‘Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν,
‘Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
‘Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
‘Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
‘Μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
‘Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε

Pulchrum, artificiosum: galea autem nutabat lucida
Quatuor conorum, pulchræ autem circum movebantur jubæ
Aureæ, quas Vulcanus posuerat circa conum densas.
Qualis autem stella oritur inter astra noctis vespera,
Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo stat stella:
Talis ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achil.
Vibrabat dextra, machinans malum Hectori divino,
Inspiciens corpus pulchrum qua cederet maxime:
Hujus autem (quod ad reliquum q. attinet) tegeb. corpus ærea arma
Pulchra quibus Patrocli vim exuit ubi occid.
Apparebat autem quà juncturæ ab humeris cervicem dirimunt
Colli, ubique animæ citissima mors:
Ea parte in ipsum ruent. ferit hasta nobilis Achilles,
Penitus autem teneram per cervicem venit cuspis,
Neque guttur hasta abscidit ære gravis,
Ut aliquod ipsum alloqueretur mutuis sermonibus.
Cecidit autem in pulvere: gloriatus vero est divinus Achil.
Hector tu quidem putabas Patroclum interficiens
“ Salvum te fore: me autem nihil curabas absentem.
“ Stulte, atqui procul ab eo ultor multo melior
“ Navibus in concavis ego retro relictus eram,
“ Qui tibi genua solvi, te quidem canes & aves
“ Lacerabunt turpiter: hunc autem sepelient Achivi.
Hunc v. deficiente anima alloqu. est galeâ movens Hect.
“ Precor per animam & genua tua, tuosque parentes,
“ Ne me sinas apud naves canes dilaniare Achivorum
“ Sed tu quidem æsque abunde aurumque sume
“ Dona quæ tibi dabunt pater & veneranda mater,
“ Corpus autẽ domum *referendum* meum reddito, ut rogo me
“ Trojani & Trojanorum uxores dignentur mortuum.
Hunc a. torve intuitus alloquutus est pedib. velox Achil.
“ Ne me canis, *per* genua precare, neque *per* parentes:
“ Utinam enim aliquo modo ipsum me robur & anim. sinat,
“ Crudas dissecantem carnes commedere, qualia mihi feci.
“ Adeo non est qui à tuo canes capite arceat,
“ Neque si decies que & vicies tanta dona
“ Statuant huc afferentes, promittant etiam & alia:
“ Neque si te ipsum auro redimere velit
“ Dardanides Priamus, ne sic quidem honoranda mater
“ Imponens lectis lugeb. r, quem peperit ipsa:
“ Sed canesque & aves totum te discerpent.
Hunc autẽ moriens alloquutus est galeam movens Hect.
“ Certe te bene noscens prædico: neque sane etiam
“ Persuasurus: certe enim tibi ferreus intus animus,

Καλὸν, δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστὴρ,
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς.
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς,
‛Ἕκτορ, ἀτάρ που * ἔφησθα Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων γρ. ἔφης.
‛Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
‛Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
‛Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην·
‛Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
‛Ἑλκήσουσ' αἰκῶς· τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί. γρ. Ἐλκύσουσ' αἰκῶς.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‛Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
‛Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
‛Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο
‛Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
‛Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
‛Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
‛Μή με κύον γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων,
‛Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
‛Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷα μ' ἔοργας.
‛Ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
‛Οὐδ' εἴκεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
‛Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
‛Οὐδ' εἴκεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
‛Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
‛Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή·
‛Ἀλλὰ κύνες τε, καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
‛Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
‛Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·

‛Φράζεο

‘ Conſidera nunc ne quo pacto tibi deorum iræ cauſa ſim
‘ Die illo, quo te Paris & Phœbus Apollo
‘ Strenuum exiſtentem perdent in Scæis portis.
Sic ipſum loquutum finis mortis cooperuit:
Anima autem è membris volans, ad inferos ivit,
Suum caſum lugens, linquens vigorem & juventutem.
Hunc & exanimem alloquutus eſt divinus Achilles,
Morere: fatum vero ego tunc accipiam quandocunque
Jupiter voluerit perficere, & immortales dii cæteri.

Achivi occiſum Hectorē vulnerāt

Dixit, & è cadavere traxit æream haſtam,
Et hanc ſeorſim poſuit: atq; ab humeris arma ſpoli.
Cruenta: alii autem accurrerunt filii Achivorum,
Qui & admirati ſunt ſtaturam & ſpeciem admirabilem
Hectoris: neq; ei quiſquam, qui vulnus non infliger. aſtitit:
Sic vero quis dicebat, reſpiciens in proximum alium,
‘ Proh dii, certe valde jam mollior tactu eſt
‘ Hector quam quando naves incendit igne infeſto.
Sic quiſpiam dicebat, & vulnerabat aſtans.
Hunc autem ubi ſpoliavit pedibus velox Achilles,
Stans inter Achivos verbis alatis loquutus eſt,
‘ O amici Argivorum duces, atque principes,
‘ Poſtquam hunc virum dii occidendum dederunt,
‘ Qui mala multa patravit, quanta non univerſi alii,
‘ Eia agite, circa civitatem armis experiamur,
‘ Ut quid intelligamus Trojan. mentem, quamnam habent;
‘ An deſerent urbem ſummam, hoc interempto,
‘ An manere velint etiam Hectore non amplius exiſtente
‘ Sed cur mihi hæc dilectus deliberat animus?
‘ Jacet apud naves mortuus, indefletus inhumatus
‘ Patroclus: hujus autem non obliviſcar quoad ego
‘ Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
‘ Et quamvis mortuorum oblivio eſt in inferno,
‘ Tamen ego & ibi dilecti recordabor ſocii.
‘ Nunc age cantantes Pæana juvenes Achivorum
‘ Naves ad concavas redeamus, hunc autem ducamus;
‘ Retulimus magnam gloriam, interfecimus Hector. divin.
‘ Cui Trojani in urbe velut deo vota faciebant.
Dixit: & *in* Hectorem nobilem indigna molitus eſt ope.
Arborum retro pedum perforavit nervos,
Ad talum uſque à calcaneo, bovinaq; appendit lora.
Ex curru autem ligavit, caputque trahi ſivit:
In currum vero conſcendens, ſupraq; inclyta arma tollens
Flagellavit equos ut agerent, hi autem non inviti volabant
Is quum traheretur, oriebatur turbo pulveris, circumq; cap.

Flavi

‘ Φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
‘ Ηματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Απόλλων,
‘ Εσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Αϊδόσδε βεβήκει
Ον πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα, καὶ ἥβην· γρ. ἀνδρεῖτητα.
Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Αχιλλεύς,
‘ Τέθναθι, κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
‘ Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ηρα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Αχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Εκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη,
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
‘ Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
‘ Εκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ως ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Στὰς ἐν Αχαιοῖσιν, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
‘ Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, γρ. ἥρωες
‘ Επειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν, δαναοὶ
‘ Ος κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, θεράπον-
‘ Εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, τες ἄρηος.
‘ Οφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον ὅν τιν' ἔχουσιν,
‘ Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
‘ Ηὲ μένειν μεμάασι καὶ Εκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
‘ Αλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
‘ Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος
‘ Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
‘ Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
‘ Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αΐδαο,
‘ Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
‘ Νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Αχαιῶν,
‘ Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
‘ Ηράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Εκτορα δῖον,
‘ Ω Τρῶες κατ' ἄστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
Η ῥα· καὶ Εκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ες σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Εκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ες δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην,
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται

Flavi implebantur: caputque totum in pulveribus
Jacebat, olim gratiosum, tunc vero Jupiter hostibus
Dederat deturpandum sua in patria terra:
Sic hujus quidem pulvere fœdatum est caput totum: mater
Vellebat comam, molleque abjecit velamen (autem
Procul, ejulabat vero magnopere filium inspiciens,
Ploravit etiam misere pater dilectus, circumq; populi
Ejulatu tenebantur & ploratu per urbem.
Huic autem maxime erat simile, ac si totum
Ilium altum igne arderet à vertice.
Priami luctus super Hectoré. Populi quidem senem vix tenebant afflictantem sese,
Exire volentem portas Dardanias:
Omnes autem precabatur volutatus per fimum,
Nominatim nominans virum quemque,
' Quiescite amici, & me solum finite solicitî licet,
' Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
' Precabor virum hunc insolentem, horrenda patrantem
' Si forte ætatem revereatur, & misereatur
' Senectutis: & huic pater talis est
' Peleus qui ipsum genuit & nutrivit nocumentum ut esset
' Trojanis: præcipue vero mihi præ cæteris dolores imposuit
' Tot enim mihi filios interemit florentes
' Quorum omnium *causa* non tantum lugeo, afflict, quamvis,
' Quantum unius (cujus me dolor acris deferet ad Infer.)
' Hectoris: utinam mortuus fuisset in manibus meis.
' Sic enim satiati fuissemus flentesque lugentesque,
' Materq; quæ ipsum peperit infelix, & ego ipse.
Sic dixit flens: simulque ingemiscebant cives,
Hecuba luget Hectoré *Inter* Troadas autem Hecuba miserabilem orsa est luctum,
' Fili ego misera curnam vivo gravia patiens
' Te mortuo? qui mihi noctesque & dies
' Gloria per urbem eras, omnibusque utilitas
' Trojanisq; & Troadibus per urbem qui te deum tanquam
' Excipiebant. Certe enim ipsis magnopere gloria eras
' Vivus existens, nunc autem mors & fatum occupat.
Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum. Sic dixit flens: uxor vero nondum aliquid audierat
Hectoris: non enim ei aliquis verax nuntius veniens
Nuntiarat, quod ei maritus extra mansisset portas:
Sed ipsa telam texebat in conclavi domus altæ,
Duplicem splendidam, inque flores varios intertexebat.
Jusserat autem ancillis pulchricomis in domo,
Circa ignem statuere lebetem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra è pugna reverso:
Imprudens, neq; sciebat quod ipsum valde longe à lavacris

Manibus

Κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο πάρος χαρίεν, τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον.
Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ
‘ Ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
‘ Λίσσωμαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
‘ Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
‘ Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
‘ Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
‘ Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
‘ Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
‘ Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
‘ Ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
‘ Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι,
‘ Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
Μήτηρ δ' ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
‘ Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ * παθοῦσα, (Η. πρώ-σω.)
‘ Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
‘ Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
‘ Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
‘ Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
‘ Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔ πώ τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν

Andro-mache.

Χερσὶν

Manibus Achillis interfecerat cæsia Minerva.
Lamentationem vero audivit & ululatum à turri:
Hujus autē concussa sunt membra: humi vero ei excidit radius:
Hæc autem rursus ancillis pulchricomis loquuta est,
‘Adeste, duo me sequimini, ut videam quænam opera sint,
‘Venerandæ socrus vocem audivi, mihiq; ipsi in
‘Præcordiis salit cor ad os, infra autem genua
‘Hæret prope jam aliquod malum Priami filiis, (graviter
‘Utinam nunquā contigisse audiat hoc meū verbū: sed valde
‘Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem divinus Achilles
‘Solum intercludens ab urbe per campum insequatur,
‘Et ipsum jam reprimat à virilitate molesta, (rum:
‘Quæ ipsum tenebat: nam nunquam in cœtu manebat viro-
Sed longe procurrebat suô robore nulli cedens.

Andromaches luctus super Hectorem.

Sic loquuta, domo exiit furenti similis,
Commota animo: simul autem ancillæ ibant cum ipsa
Sed postquam ad turrimq; & virorum venit cœtum,
Stetit circumspiciens in muro: hunc vero cognovit
Tractum ante civitatem: celeres autem ipsum equi
Trahebant inhumaniter concavas ad naves Achivorum.
Hanc vero in oculis obscura nox texit.
Collapsa est autem retrorsum, & animam expiravit:
Longe vero è capite fudit ligamina splendida,
Reticulum, vittamque & implexum redimiculum,
Velumque, quod ei dederat aurea Venus,
Die illo, quando ipsam bellicosus duxit Hector
Ex domo Eetionis, postquam præbuit ingentem dotem.
Circumq; ipsam gloresq; & fratriæ sequentes stabant
Quæ ipsam inter se tenebant afflictatam ad mortem.
Sed hæc ut respiravit, & ad mentem animus collectus est,
Alte ejulans inter Trojanos dixit,

Hector, ô me infelicem, eodem nati sumus fato
Ambo: tu quidem in Troja Priami in domo,
At ego Thebis *urbe* sub Placo monte sita nemoroso,
‘In domo Eetionis, qui me educavit parvulam existentem
‘Infelix infelicem, utinam non genuisset *me*.
‘Nunc tu quidem ad Plutonis domos sub latebris terræ
‘Vadis, at me tristi in luctu linquis
‘Viduam in ædibus: puer autem infans prorsus

Hectoris filius Astyanax.

‘Quem genuimus tuq; egoq; infelices; neq; tu huic
‘Eris Hector usui, quoniam occubuisti, neq; tibi iste.
‘Siquidem enim bellum fugerit lachrymosum Achivorum
‘Semper huic quidem labor & dolores in posterum
‘Erunt, alii enim ei auferent agros,

‘Dies

Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου.
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
‘Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
‘Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ γρ. ἴδωμ'
‘Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
‘Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
‘Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
‘Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
‘Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
‘Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
‘Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
‘Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην, γρ. τε ἰδὲ
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις * ἔσταν, γρ. ἔσταν
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν, γρ. θυμὸν
‘Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος, ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ γρ. γεινόμεθ'.
‘Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
‘Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
‘Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν
‘Δύσμορος αἰνόμορον, ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
‘Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
‘Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
‘Χήρην ἐν μεγάροισι, πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
‘Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
‘Ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
‘Εἴ περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
‘Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
‘Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας·

‘Ημαρ

' Dies autem orbativus omnibus æqualibus filium privat
' *In* omnibus tristis est, lacrymis madent genæ,
' Egens vero procedit filius ad patris socios,
' Alium quidem sago trahens, alium vero tunica,
' Horũ autẽ miserantiũ cyathum aliquis tantillum admovit
' Labraq; quidem rigavit, palatum autem non rigavit.
' Hunc a. & juvenis utrumq; parentẽ habens è conv. repulit
' Manibus verberans, & contumeliosis *verbis* insectans,
' Abi in malam rem sic, non tuus pater convivatur nobiscum
' Lacrymabundus autem redit filius ad matrem viduam
' Astyanax, qui ante quidem sui super genua patris
' Medullam solam comedebat, & ovium pinguem adipem:
' At quando somnus occuparet, desiisseťq; vagire,
' Dormiebat in lectis in ulnis nutricis,
' Lecto in molli deliciis repletus corde;
' Nunc autem multa patietur charo patre privatus
' Astyanax, quem Trojani cognomine vocant. (gos.
' Solus enim ipsis (ô *Hector*) defendebas portas & muros lon-
' Nunc te quidem apud naves rostratas procul à parentibus
' Mobiles vermes edent, postquam canes saturati fuerint
' Nudum: atqui tibi *tot* vestimenta in ædibus jacent
' Tenuiaque & venusta, facta manibus mulierum.
' Certe hæc omnia cremabo igne infesto,
' *Quæ* nihil tibi usui *erunt* quoniam non jacebis in ipsis;
' Sed ad Trojanorum & Trojanarum gloriam sint.
Sic dixit flens: simulque suspirabant mulieres.

ARGUMENTUM XXIII. LIBRI ILIADOS HOMERI.

Achilles justa exequiarum exhibet Patroclo, contumeliose crudeliterq; tractatis & mactatis propter ipsum duodecim Trojanis adolescentibus, & canibus, & equis, & aliis victimis. Postea etiam certamen funebre instituit, in quo vincit quidem equis Diomedes, cursu autem Ulysses, alii autem aliter: & sic certamen dimittitur.

ALIUD

‘Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι.
‘Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
‘Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
‘Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
‘Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
‘Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
‘Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
‘Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ * ὀνειδείοισιν ἐνίσσων, γρ. ὀνειδίοισιν.
‘Ἔρρ' οὕτως, οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
‘Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
‘Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
‘Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
‘Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
‘Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
‘Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
‘Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν
‘Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
‘Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
‘Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
‘Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται
‘Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
‘Λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
‘Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
‘Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
‘Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ [illegible]

Ὁμήρου

Ἀχιλλεὺς τῷ νενομισμένῳ [illegible] Πατρόκλῳ, τυμβεύσας καὶ σφάξας [illegible] καὶ Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας [illegible] καὶ [illegible] ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, [illegible] Διομήδης, [illegible] Ὀδυσσεὺς [illegible] ὁ ἀγὼν διαλύεται.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Ψ, Danais certamen exhibens perfecit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Certamen funebre.

HOMERI ILIADOS, LIB. XXIII.

SIC hi quidem suspirabant per urbem: at Achivi
Postquam ad naves & Hellespontum pervenerunt,
Hi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:
Achilles Myrmidonibus luctum indicit. Myrmidonas autem non sivit dispergi Achilles,
'Sed hic suis sociis bellicosis loquutus est,
'Myrmidones veloces equos habentes, mihi chari socii,
'Nondum à curribus solvamus unungulos equos,
'Sed *cum* ipsis equis & curribus propius accedentes,
'Patroclum defleamus: hic enim honor est mortuorum.
'At postquam tristi satiati fuerimus in luctu,
'Equos solventes coenabimus hic omnes.
Sic dixit: hi autem plorabant frequentes, incepit vero Ach.
Illi autem ter circa cadaver pulchre crinitos egerunt equ.
Lugentes: interq; ipsos Thetis luctûs desiderium excitav.
Madescebant arenæ, madescebantque arma virorum
Lacrymis: talem desiderabant artificem fugæ.
Inter hos autem Pelides miserabilem orsus est luctum,
Manus homicidas imponens pectoribus amici:
'Salve mihi ô Patrocle in Plutonis ædibus.
Achilles Patroclum luget. 'Omnia enim jam tibi perago quæ antea pollicitus sum:
'Hectore huc tractum daturũ canib. in frusta cruda discer-
'Duodecim autem ante pyram obtruncaturum (pendum:
'Trojanorum nobiles filios, *ob* te interfectum iratus.
Dixit, & *in* Hectorẽ nobilẽ indignissimam molitus est rem
Pronum apud lectum Menœtiadæ extensus
In pulveribus: hi vero arma exuerunt singuli,
Ærea, splendentia: solveruntque altisonantes equos.
Discubuerunt autem apud navem velocipedis Æacidæ,
Infiniti: at hic illis epulum funebre lautum instruxit,
Multi quidem boves candidi mugiebant circa ferrum,
Dum jugularentur, multæ etiam oves & balantes capræ,

Multi

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Ψ. Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἢ Ψ. Ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
‘ Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
‘ Μὴ δή πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
‘ Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες
‘ Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
‘ Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
‘ Ἵππους λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου.
‘ Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
‘ Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
‘ Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
‘ Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
‘ Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, * λῦον δ' ὑψηχέας ἵππους. γρ. λῦντο δὲ μώνυχας ἵπ.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες.

Multi etiam albis dentibus sues florentes pinguedine
Usti extendebantur per flammam ignis.
Undiq; autem circum cadaver multus fluebat sanguis:
At regem velocipedem Peliden
Ad Agamemnonem divinum duxerunt reges Achivorum
Vix flectentes, *causa* socii iratum corde: (euntes,
Hi autem quum jam ad tentorium Agamemnonis venissent
Statim præconibus argutis imperavit
Ad ignem statuere lebetem magnum, si inducere possent
Peliden, ut ablueret tabum cruentum.
At hic recusabat constanter, insuperq; juramentum juravit
' Non per Jovem, qui deorum summus & præstantissimus *est*,
' Non fas est lavacra *ad* caput prope accedere,
' Antequã Patroclum imposuero rogo tumulumq; erexero,
' Secueroq; comam: quoniam non mihi amplius iterum sic
' Invadet dolor animum, quamdiu vivis interero.
' Verum nunc quidem invisо pareamus epulo,
' Diluculo autem impera rex virorum Agamemnon,
' Lignumq; comportare, præbereq; quantum par est
' Mortuum habere subeuntem tenebras obscuras:
' Ut hunc quidem comburat indefessus ignis
Ocyus ab oculis, populi autem ad opera revertantur.
Sic dixit: illi autẽ hunc libenter q. audierunt & paruerunt,
Sedulo vero coenam parantes singuli
Convivabantur, neq; quid animus egebat convivio æquali:
At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Hi quidem dormiturientes iverunt ad tentorium singuli:
Pelides autem in littore multisoni maris
Jacebat graviter ingemens, multos inter Myrmidones
In *loco* puro ubi fluctus littus alluebant,
Quando hunc somnus cepit solvens curas animi
Dulcis circumfusus (valde enim lassaverat formosa membra,
Hectorem persequens circum Ilium altam:)
Supervenit anima Patrocli miseri,
Per omnia ipsi magnitudineq; & oculis pulchris similis,
Et voce, & tales circa corpus vestes induta erat.
Astitit autem supra caput, & ipsum verbo alloquuta est,
Dormis & mei oblitus es Achilles?
Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum
Sepeli me quam citissime portas Plutonis *ut* intrem:
Longe me abigunt animæ: umbræ defunctorum:
Neq; me ullo modo misceri *aliis* trans flumen sinunt,
Sed incassum erro per latas portas habentem Ditis domum.
' Et mihi da manum, obtestor: non enim amplius iterum

Patroclus Achilli in somnis apparet.

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν * κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα. γρ. κοτυλήρυτον.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ,
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι * κέλευσεν γρ. κέλευον.
Ἀμφὶ πυρὶ στῆναι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθ' ἄπο βροτὸν αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο * στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν, γρ. στυγερῶς.
‘Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος, καὶ ἄριστος,
‘Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι.
‘Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρί, σῆμά τε χεῦσαι,
‘Κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
‘Ἵξετ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
‘Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
‘Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
‘Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν ὡς ἐπιεικὲς
‘Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
‘Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
‘Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Κεῖτο βαρυστενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος, ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκεῖα,
Καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ·
‘Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
‘Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο * περήσω. γρ. περήσω. Τῆλέ με εἴργ.
‘Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων,
‘Οὐδέ με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
‘Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ,
‘Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις

 ‘Νίσομαι

' Redibo ab inferis, postquam me rogo tradideritis.
' Non etenim vivi dilectis seorsim à socils,
' Consilia sedendo consultabimus: sed me quidem fatum
' Absorbuit odiosum quod me sortitum est etiam nascen.
' Atque etiam tibi ipsi fatum, ô diis par Achilles,
' Muro sub Trojanorum generosorum perire.
' Aliud autem tibi dicam, & mandabo si forte obedieris
' Ne mea à tuis seorsum condas ossa Achilles,
' Sed simul, sicut nutriti sumus in vestris ædibus:
' Quando me parvulum existentem Menœtius ex Opo.
' Duxit ad vestram *domum* cædem ob perniciosam
' Die illo quo filium interfeci Amphidamantis,
' Imprudens, non sponte in ludo talorum iratus,
' Tum me excipiens in ædibus eques Peleus,
' Nutrivit accurate & tuum famulum nominavit:
' Sic etiam & ossa nobis una urna contegat,
' Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater:
Hunc autẽ excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
' Cur mihi, ô charum caput, huc venisti,
' Et mihi hæc singula mandas? at ego tibi
' Omnia diligenter perficiam & obediam, ut tu jubes.
' Sed me prope sta, *ut* paululum saltem complexi
' Invicem miserabili delectemur luctu.
Sic fatus, extendit manus charas,
Neq; prehendit: anima enim sub terram tanquam fumus
Abiit murmure stridens: stupefactus autem surrexit Achil.
Manibusq; complosit, sermonemq; lugubrem dixit.
' Proh dii certe aliqua est etiam in inferni domibus
' Anima & simulachrum, sed præcordia non insunt omn.
' Pernox enim mihi Patrocli infelicis
' Anima astitit ploransque lamentansque,
' Et mihi singula præcepit, similisq; erat mire ipsi.
Sic dixit: illis autem omnibus desiderium excitav. luctus
Lugentibus vero ipsis apparuit rosea Aurora
Circa cadaver miserabile: at rex Agamemnon
Mulosque excivit, & viros ad convehendum lignum
Undiq; è tentoriis, simul autem vir strenuus excitabatur
Meriones, minister fortis Idomenei:
Hi vero ibant lignisecas secures in manibus habentes,
Funesq; bene tortos: ante autem ipsos muli ibant:
Multa vero acclivia declivia, præruptaq; transversaq; tran- (sierunt
At quum jam ad juga venerunt fontosæ Idæ,
Protinus quidem quercus alticomas lato ferro
Inciderunt festinantes: hæ autem magnum sonum dantes
Cade-

‘Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
‘Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
‘Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
‘Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ.
‘Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
‘Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
‘Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
‘Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ·
‘Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
‘Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
‘Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης * ὕπο λυγρῆς, γρ. ἀλεγεινῆς.
‘Ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
‘Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
‘Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
‘Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
‘Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
‘Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
‘Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας,
‘Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
‘Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
‘Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
‘Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς, γρ. συμ-
Χερσί τε * συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν· παστάγησεν.
‘Ὢ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
‘Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
‘Παννυχίη γάρ μοι Πατρόκλῆος δειλοῖο
‘Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
‘Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν * ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, γρ. ἱφ.
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
Πάντοθεν ἐκ * κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει γρ. κλισιῶν.
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

Cadebant, has quidem postea præcidentes Achivi
Alligarunt mulis, hæ vero terram pedibus emetiebantur,
Cupidæ campi per arbusta densa.
Omnes autem lignatores truncos ferebant (sic enim jusserat
Meriones famulus amantis viros Idomenei)
Atque in littore dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum & sibi ipsi.
At postquam undiq; apposuerunt immensam materiem;
Sederunt ubi manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus pugnacibus jussit
Armis indui, jungereq; sub curribus unumquemque
Equos: hi vero festinarunt & arma induerunt,
Conscenderuntq; currus pugnatores aurigæq; (peditum,
Ante quidem equites, pone autem nubes i. agmen sequebatur
Infiniti, inque mediis ferebant Patroclum socii:
Capillis autem totum mortuum tegebant quos injiciebant
Tondentes, pone vero caput tenebat nobilis Achilles
Mœstus: sociū enim strenuum mittebat ad inferos. (Achill.
Hi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat
Deposuerunt, statimq; ei sufficientē accumularunt materiā.
Tum vero alia cogitavit pedibus valens divinus Achilles,
Stans seorsim à pyra flavam abscidit comam,
Quam Sperchio fluvio nutriebat florescentem.
Indignabundus autem dixit, inspiciens nigrum pontum,

Achilles Sperchio fluvio comam radit.

Sperchie frustra tibi pater vovit Peleus,
' Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
' Tibi comā tonsurum, sacrificaturumq; sacram hecatombem
' Quinquaginta autem masculas illic oves sacrificaturum
' Ad fontes, ubi tibi fanum, altareque odoratum.
' Sic vovit senex: tu vero ei desiderium non perfecisti.
' Nunc autem quoniam non redibo dilectam in patriā terrā
' Patroclo heroi comam præbebo asportandam.
Sic fatus, comam in manibus chari socii
Posuit: his autem omnibus desiderium movit luctus.
Et sane lugentibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles protinus Agamemnoni dixisset astans.
Atride (tuis enim maxime populus Achivorum
' Parebunt dictis) luctu quidem licet etiam *alias* satiare,
' Nunc autem à pyra dimitte, & cœnam jube
' Parari; hæc vero curabimus quorum maxime
' Cura dignus est mortuus: apud nos autem duces maneant.
At postquam hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit ad naves æquales:
Curatores autē funeris ibi manebāt, & accumulabant ligna:

Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο, γρ. διαρ-ρήσσοντες
Ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὲς φέρον, ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι, ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
‘ Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
‘ Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘ Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
‘ Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
‘ Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
‘ Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
‘ Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
‘ Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς,
‘ Ἀτρείδη, σοὶ* γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν γρ. μῦθ' πι
‘ Πείσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι·
‘ Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
‘ Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
‘ Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.

Ποίησαν

Fecerunt verò pyram centum pedum quoquoversus:
Inq; pyra suprema cadaver posuerunt tristes corde, (boves
Multas a. pingues oves, & flexip. tortuosa cornua habentes
Ante pyram excoriarunt & disposuerunt, exq; omnibus
Adipem accipiens, obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite: circumq; excoriata corpora accumula-
Imposuitq; mellis & olei amphoras (bat:
Ad feretrum inclinans: quatuor a. procera cervice equos
Festinanter injecit pyræ, graviter suspirans.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Et quidem ex his injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim etiam Trojanorum magnanimorum filios fortes
Ferro mactans: mala autem meditabatur opera,
Inque ignis robur projecit ferreum ut depasceretur.
Luxitq; deinde, dilectum a. nominatim compellavit amicũ,
Salve mihi ô Patrocle, etiam in inferni domibus:
‘ Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum;
‘ Duodecim quidem Trojanorum magnanim. filios nobiles,
‘ Quos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem a. neuti-
‘ Dabo Priamiden igne devorandum, sed canibus. (quam
Sic dixit minitans: hunc vero non canes circumlaniabant.
Nam canes quidem abegit Jovis filia Venus
Dies & noctes: rosaceoque unxit oleo
Divino, ne *quis* ipsum laceraret trahens.
Huic vero nigram nubem induxit clarus Apollo
Cœlitus ad campum: operuitque locum totum
Quantum occupabat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis & membris:
Neque pyra Patrocli ardebat mortui.
Tunc rursus alia cogitavit pedibus valens divinus Achilles
Stans seorsim à pyra duos orabat ventos,
Boream ac Zephyrum, & promittebat sacrificia pretiosa:
Multa etiam libans aureo calice, supplicabat
Ut venirent, ut citissime igne comburerent cadaver,
Lignumq; festinaret ardere: velox autem Iris
Preces audiens, internuntia venit ventis:
Hi quidem Zephyri graviter spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant, currens autem Iris astitit
Limine in lapideo, hi vero ut viderunt oculis,
Omnes surrexerunt, vocaruntq; ipsam ad se quisque.
Illa autem sedere quidem recusavit, dixit vero verbum,
‘Non *est* sedendi *tempus*: redeo enim rursus in Oceani flueta,
‘ Æthiopum ad terram ubi sacrificant hecarombas
‘ Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum
‘ Verum

Hectoris corpus à putredine prohibent Venus & Apollo.

Achilles ventis supplicat.

Iris ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli.

Ποίησαν δὲ πυρὴν* ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Εν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. γρ. ἑκα-
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς τόμπεδον
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Αχιλλεὺς
Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
Εν* δὲ πίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, γρ. ἐτί-
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους θει.
Εσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα* σοναχίζων· γρ. στενα-
Εννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν χίζων.
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
Χαλκῷ δηϊόων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Εν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο·
Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
‘Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αΐδαο δόμοισι·
‘Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην·
‘Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
‘Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει, Εκτορα δ' οὔτι
‘Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ως φάτ' ἀπειλήσας, τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Αλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη,
Ηματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Αμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Απόλλων
Ουρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Οσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλη ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν·
Ουδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά.
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
Ενθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο *νεκρὸν, γρ. νεκροὶ
Υλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ιρις
Αράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Ειλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ιρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐνὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Η δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον,
‘Ουχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
‘Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
‘Αθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

‘Αλλ'

‘ Verum Achilles Boream, & Zephyrum ſonorum
‘ Venire orat, & pollicetur ſacra pulchra,
‘ Ut pyram ſuſcitetis ad comburendum, in qua jacet
‘ Patroclus, quem omnes deplorant Achivi.
Hæc quidem ſic loquuta abiit, hi vero ruebant
Sonitu *cum* immenſo, nubes tumultuarie agentes præ *ſe* :
Stat.autẽ ad pontũ pervenerũt ad flandũ,elata eſt vero unda
Flatu vehementi:ad Trojam autẽ fœcundam pervenerunt,
Inq; ignem inciderunt:valde autem crepitavit ingens ignis :
Tota nocte: hi vero ex rogo ſimul flammam *ſurſum* jecerunt
Flantes ſtridulè, at tota nocte velox Achilles
Aureo ex cratere, habens poculum rotundum,
Vinum exhauriens humi fudit, rigavitque terram,
Animam vocans Patrocli miſeri.
Ut vero pater ſui filii lamentatur oſſa cremans
Adoleſcentis, qui moriens miſeros triſtitia affecit parentes:
Sic Achilles ſocii lamentabatur oſſa comburens,
Reptans prope rogum, frequenter ingemiſcens.
Quando vero lucifer venit lumen nuntians ſuper terram,
Quem poſt crocea ſuper mare ſpargitur aurora :
Tunc ignis elanguit, ceſſavitque flamma :
Venti autem retro iterum abiverunt domum ut redirent
Thracium per pontum : hic vero ingemebat æſtu fervens.
Pelides autem à rogo alio ſejunctus,
Procubuit defeſſus, & in eum dulcis ſomnus irruit,
At familiares Atridæ, crebri congregati ſunt :
Quorum ipſum accedentium tumultus & ſtrepitus excitavit:
Sedit vero erectus, & ipſos verbo alloquutus eſt,
‘ Atridæque & alii optimates omnium Achivorum,
‘ Primum quidem rogum extinguite nigro vino
‘ Omnem, quantum occupavit ignis robur : at deinde
‘ Oſſa Patrocli Menœtiadæ colligamus
‘ Bene diſcernentes (cognitu facilia enim ſunt :
‘ In media namque jacebat pyra, alii vero ſeorſum
‘ *In* extrema ora urebantur promiſcue equiq; & viri)
‘ Et ea quidem in aurea phiala, & duplici adipe
‘ Ponamus, donec ipſe ego apud inferos condar.
‘ Sepulchrum autem non adeo magnum ego fieri juſſi,
‘ Sed mediocre : poſt modum vero & hoc Achivi
‘ Latumque altumque facite, qui me
‘ Poſteriores in navibus tranſtratis ſuperfueritis,
Sic dixit : hi autem paruerunt veloci Achilli :
Primum quidem rogum extinxerunt nigro vino, (cinis:
Quantum flamma penetraverat : profundus autem decidit
Flentes

‘ Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
‘ Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
‘ Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
‘ Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον * ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην.
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
Ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ * στεναχίζων.
Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ·
Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘ Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
‘ Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
‘ Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
‘ Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
‘ Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται.
‘ Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
‘ Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
‘ Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
‘ Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ Ἄϊδι * κεύθωμαι.
‘ Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
‘ Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
‘ Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
‘ Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκληΐσι λίπησθε.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

Marginal notes: γρ. ἀήμεναι. — γρ. στεναχίζων. — γρ. κλαύθωμαι.

Κλαίοντες

Patrocli sepulchrum. Achilles ludos funebres instituit.

Flentes vero socii pii ossa alba
Collegerunt in auream phialam & duplicem adipem:
In tentoriisque ponentes linteo subtili operuerunt:
Struxerunt sepulchrum, fundamentaque jecerunt
Circa pyram, moxque infusam terram infuderunt;
Aggesto vero tumulo redierunt: at Achilles
Ibi populum detinuit, & sedere fecit ad latū certam. *locum*:
E navibus autem afferebat præmia lebetesque tripodasque
Equosque mulosque boumque fortia capita,
Et fœminas bene cinctas, candensque ferrum.
Equitibus quidem primum velocibus præclara præmia
Posuit, mulierem ut ducerent inculpatam, opera doctam
Et tripodem ansatum, duarum & viginti mensurarum
Primo: at secundo equam posuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero gestantem:
At tertio, igni non admotum deposuit lebetem
Pulchrum quatuor mensuras capientem, album etiamnum:
At quarto posuit duo auri talenta:
Quinto autē utrinq; sedem habentem phialam novam posuit
Stetit vero rectus, & verbum inter Argivos dixit
' Atrideque & alii fortissimi Achivi,
' Equites hæc præmia expectantia jacent in circo.
' Siquidem nunc ob aliud certaremus Achivi,
' Certe ego prima capiens ad tentorium portarem.
' Scitis enim quantum mei virtute superent equi:
' Immortales enim sunt, Neptunus autem dedit ipsos
' Patri meo Peleo: hic vero rursus mihi tradidit.
' Nunc vero ego quidem manebo & ununguli equi:
' Talis enim robur eximium amiserunt aurigæ
' Mansueti, qui ipsis admodum sæpe humidum oleum
' Jubis superfudit quum lavasset aqua alba.
' Hunc hi stantes lugent, & *ad* terram ipsis
' Jubæ profusæ sunt, hi autem stant tristes corde:
' *Vos* vero alii accingimini per exercitum, quicunq; Achiv.
' Equis fidit, & curribus compactis.
Sic dixit Pelides: veloces autem equites concitati sunt
Motus est vero primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti charus filius, qui equitandi arte ornatus erat:
Hunc vero post Tydides surrexit fortis Diomedes:
Equos autē Trojan. duxit sub jugum, quos quondam abstu.
Æneæ: tamen ipsum liberavit Apollo.
Hunc autem post, Atrides motus & flavus Menelaus
Jove satus, subque jugum duxit veloces equos,
Æthen Agamemnoniam suumque Podargum:

Illam

Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε,
Ἵππους θ' ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα, δυωκαιεικοσίμετρον
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
‘Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
‘Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι·
‘Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
‘Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
‘Ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι
‘Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
‘Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ· ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
‘Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μένω καὶ μώνυχες ἵπποι.
‘Τοίου γὰρ * σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο γρ. κλέος
‘Ἠπίου, ὅς σφωϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
‘Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
‘Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδει δέ σφιν
‘Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
‘Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν
‘Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
Διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·

Τὴν

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus,
Muneri, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium altum,
Sed ibi se oblectaret manens: magnas enim ei dederat
Jupiter divitias, habitabat enim hic in ampla Sicyone;
Hanc iste sub jugum duxit valde cursus cupidam.
Antilochus autem quartus formosus instruxit equos,
Nestoris clarus filius magnanimi regis
Neleidæ: Pylii autem ei equi
Velocipedes agebant currum: pater vero ipsi prope astans
Præcepta dabat honesta, prudens intelligenti & ipsi:

Nestor de cursu filio præcepta dat.

' Antil. certe quidē te juvenē quamvis existentē dilexerunt
' Jupiterq; Neptunusque, & equitandi artem docuerunt
' Omnigenam: ideo te docere non multum opus est.
' Nosti enim recte circa metas *currum* flectere: sed tibi equi
' Tardissimi *in* currendo: ideo puto damnum fore.
' Horum autē equi quidem sunt celeriores, neq; quidem ipsi
' Plura sciunt te ipso considerare.
' Sed age, jam tu dilecte *mihi* consilium manda animo
' Omnigenum, ut non te effugiant præmia.
' Arte quidem sylvicida multo præstantior quam viribus:
' Arteque rursus gubernator in nigro ponto
' Navem celerem dirigit jactatam ventis:
' Arte etiam auriga superat aurigam:
' Sed qui tamen equis & curribus suis fidens,
' Inepte multum vagatur huc & illuc,
' Equi autem vagantur in stadio, neque detinet:
' Qui autem & utilia novit agitans deteriores equos,
' Semper metam inspiciens flectit prope, neque eum latet
' Quo pacto primum adducat bovinis loris,
' Sed continet diligenter & præcedentem observat:
' Metā autē indicabo tibi valde manifestam, neq; te latebit
' Stat lignum aridum quantum ulna supra terram,
' Vel quercus, vel piceæ, (quod quidem non putrefit imbre)
' Lapides autem ejus ex utraq; parte oppositi sunt duo albi
' In angustiis viæ: planum autē equorum curriculum circum:
' Aut cujusdam monumentum hominis jampridem defuncti,
' Aut meta fuit tempore priscorum hominum,
' Et nunc metam posuit pedibus valens divinus Achilles.
' Huic tu valde appropinquans impelle prope currum & e-
' Ipse vero incumbe bene-facto in curru (quos.
' Paululum ad sinistram horum; at dextrum equum
' Punge vociferans, laxaq; ei habenas manibus:
' Ad metam autem tibi equus sinister appropinquet:
' Ut tibi modiolus videatur summum attigisse

' Rotæ

Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων, μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅ δ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο, * Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα, πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς (γρ. Πυλοιγενέες.)
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ,
‘ Ἀντίλοχ' ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
‘ Ζεύς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
‘ Παντοίας, τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
‘ Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
‘ Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
‘ Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
‘ Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
‘ Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
‘ Παντοίην ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
‘ Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
‘ Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
‘ Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι.
‘ Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο·
‘ Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
‘ Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
‘ Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
‘ Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
‘ Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει
‘ Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν.
‘ Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει,
‘ Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
‘ Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,
‘ Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
‘ Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
‘ Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφὶς,
‘ Ἤ τέο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
‘ Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
‘ Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
‘ Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
‘ Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
‘ Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
‘ Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν·
‘ Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
‘ Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι

* Xenoph. 882. A
v. ii Portum, & Theocr.
crit. 24:118.

'Rotæ benefactæ, in lapidem vero cave impingere,
'Ne aliquo modo equosq; vulneres, & currus confringas,
'Gaudium autem aliis, probrum vero tibi ipsi
'Erit: proinde dilecte *mihi*, prudens cautus esto.
'Si etenim ad metam prætervehearis persequens,
'Non erit qui te assequatur transiliens, neq; prætereat,
'Non si à tergo Arionem divinum impelleret
'Adrasti velocem equum, qui ex deo genitus erat:
'Aut si Laomedonteos, qui hic nutriti sunt eximii.
Sic loquutus Nestor Neleius, iterum in loco
Resedit postquã suum filium summatim de omnibus monuit
Meriones vero quintus pulchre jubatos paravit equos,
Conscenderunt autem currus, sortes vero injecerunt,
Movebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc autem sortitus est rex Eumelus;
Hunc vero post Atrides inclytus hasta Menelaus:
Post hunc a. Meriones sortitus est ut agitaret: postremus
Tydid.longe præstantis. existens, sortit. est ut impel. equos
Steterunt autem ex ordine, significavitque metas Achilles
Procul in plano campo, juxtaque speculatorem collocavit
Divinum Phœnicem, assectatorem patris sui,
Ut consideraret cursum & veritatem referret.
Cursus equitum. Hi autem simul omnes super equos flagella sustulerunt,
Percusseruntq; flagellis hortatiq; sunt verbis
Studiose: hi autem ocyus pervadebant campum,
Procul à navibus celeriter: sub pectoribus vero pulvis
Stabat elevatus tanquam nubes, vel procella,
Crines vero movebantur auris venti,
Currus autẽ interdum quidem terræ appropinquabant almæ
Interdum vero attollebantur sublimes: at aurigæ
Stabant in sellis, palpitabat autem animus uniuscujusque
Victoriæ cupidorum: imperitabat autem suis unusquisque
Equis: hi autem volabant pulverem excitantes *per* campum
Sed quum jam extremum peragebant cursum veloces equi
Iterum ad mare canum, tunc utique virtus cujusque
Apparebat: statim autem equabus tensus est cursus, cito vero
Pheretiadæ veloces efferebantur equi: (dein
Has vero post, prætervehebantur, Diomedis mares equi
Trojani, neq; valde procul erant, sed valde prope.
Semper enim currum ascensuris similes erant:
Flatu autem Eumeli dorsum latique humeri
Calefiebant: in ipsum enim capita ponentes volabant.
Et certe pervenisset, aut dubiam *victoriam* fecisset,
Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
Qui

‘ Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
‘ Μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ἄξῃς,
‘ Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
‘ Ἔσσετ'· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶ. γρ. Ϝεται
‘ Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
‘ Οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
‘ Οὐδ' εἴκεν μετόπιθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι
‘ Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
‘ Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὁπλίσαθ' ἵππους·
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου, μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταστοιχεί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
Τηλόθεν ἐν λίῳ πεδίῳ, παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμους, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσιν,
Ἐσσυμένως, οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν ταχέως, ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη, ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα, τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων, κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις· οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ'· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι.
Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς.
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἀναβησομένοισιν ἐΐκτην·
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Θέρμετ', ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νυ κεν ἢ * παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν, γρ. παρή-λασεν.
Εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Qui ei à manibus excussit flagellum splendidum
Hujus vero ab oculis effusæ sunt lacrymæ irati,
Quoniam has quidem videbat etiam multo magis euntes
Sui autem ei retardati fuerant sine stimulo currentes.
Neque vero Minervam dejiciens latuit Apollo
Tydiden: valde autem cito accessit ad pastorem populorũ
Dedit vero ei flagellum roburque equis immisit.
Ipsa autem ad Admeti filium indignata ivit:
Equinum vero ei fregit dea jugum: atq; ei equæ
In utramq; partem viæ currebant: temo autẽ in terrã devo.
Ipse vero ex curru juxta rotam devolutus est;
Cubitis autem laceratus est, oreque naribusque,
Collisus est etiam *ad* frontem in superciliis, eiq; oculi
Lacrymis impleti sunt: florida autem ei cohibita est vox.
Tydides vero prævertens, dirigebat unungulos equos
Multum præ aliis emicans, etenim Minerva
Equis emisit robur, & gloriam præbuit.
Hunc vero post Atrides agebat currum flavus Menelaus.
Antilochus autem equis imperitabat patris sui,

Antilochus suos equos hortatur.

' Incumbite, & vos extendite quam celerrime:
' Certe quidem *cum* illis contendere neutiquam jubeo
' Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva
' Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam attulit:
' Equos autem Atridæ assequimini, neq; deficiatis,
' Statim ne vobis dedecus offundat
' Æthа fœmina existens: cur deficitis optimi?
' Sic enim dico, & certe ita fiet:
' Non vobis victus jam apum Nestorem pastorem populorũ
' Erit, statim enim vos interficiet acuto ære,
' Si negligentes referamus vilius præmium.
' Sed insequimini, & festinate quam citissime:
' Hæc autem ego ipse machinabor & dispiciam,
' Angusta in via ut subrepam; neque me fallat.
Sic dixit: hi vero regis subveriti minas,
Magis currebant exiguo tempore: mox vero deinde
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus:
Hiatus erat terræ, quà hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*: profundumq; fecerat locum omnem:
Hac dirigebat Menelaus currum concursum vitans:
Antilochus autem avertens impellebat unungulos equos
Extra viam, parumper vero declinans agebat *illos*.
Atrides autem extimuit, & Antilocho loquutus est,
' Antiloche, temere equos agis: quare contine equos.
' Angusta enim via est, mox vero latiore *via* agitabis,

' Ne

Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ᾽ Ἀπόλλων·
Τυδεΐδην, μάλα δ᾽ ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ᾽ ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ᾽ Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ᾽ ἐβεβήκει·
Ἵππειον δέ οἱ ἆξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ᾽ ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥινάς τε,
Θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος, ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ κῦδος ἔθηκε·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀντίλοχος δ᾽ ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
‛Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
‛Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
‛Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
‛Ἵππους δ᾽ Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
‛Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
‛Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε φέριστοι;
‛Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
‛Οὐ σφῶϊν * κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν γρ. βιοτή.
‛Ἔσσεται· αὐτίκα δ᾽ ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ.
‛Αἴ κ᾽ ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
‛Ἀλλ᾽ ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
‛Ταῦτα δ᾽ ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
‛Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ᾽ εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων·
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει,
‛Ἀντίλοχ᾽, ἀφραδέως ἱππάζεαι, ἀλλ᾽ ἄνεχ᾽ ἵππους·
‛Στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ᾽ εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,

' Ne forte ambos offendas, currui meo impingens.
Sic dixit: Antilochus autē multo etiam magis impellebat
Stimulo urgens, tanquam non audienti similis:
Quantus autem disci impetus ab humeris jacti est,
Quem juvenis emisit vir faciens periculum juventæ:
Tantum præcurrerunt: recesserunt vero retro
Atridæ *equi*, ipse enim sponte remisit agitare,
Ne forte colliderentur in via ununguli equi
Currusque everterent bene connexos, & ipsi
In pulveres caderent festinantes pro victoria.
Hunc & objurgans alloquutus est flavus Menelaus,
' Antiloche, nullus te hominum perniciosior alius:
' Vale, quia non te vere putabamus sapientem esse Achivi
' Enim vero ne sic quidē sine juramento auferes præmium.
' Sic loquutus, equos hortabatur vociferatusq; est,
' Ne mihi moremini neve stetis tristes corde,
' Deficient istis pedes & genua fessa,
' *Potius* quam vobis: ambo enim privantur juventute.
Sic dixit: hi autem regis subveriti vocem
Magis currebant: statim vero ipsis propiores facti sunt.
Argivi autem in stadio sedentes inspiciebant
Equos: hi autem volabant pulverem excitantes *per* campum
Primus vero Idomeneus Cretensiū dux considerabat equos
Sedebat enim extra stadium sublimis in specula.
Hunc autem procul existentem aurigam audiens
Cognovit: viditque equum conspicuum præeuntem,
Qui quidem cætero corpore totus rufus erat, inq; fronte
Alba macula erat, rotunda tanquam luna:
Stetit vero rectus, & verbum inter Argivos dixit,
' O dilecti Argivorum duces & principes,
' Solus *ne* ego equos video, an & vos?
' Alii mihi videntur priores esse equi
' Alius etiam auriga videtur: illæ vero forte alicubi
' Læsæ sunt in campo quæ ibi præstantiores erant.
' Profecto enim has primo videram metam circumflexisse
' Nunc vero nequaquam possum videre, undiq; autem mihi
' Trojanorum per campum lustrant prospectanti: (oculi
' Aut aurigæ elapsæ sunt habenæ, neq; potuit
' Bene sistere circa metam, & non feliciter circumflexit:
' Ibi ipsum cecidisse reor & currus confregisse,
' Ipsæq; excurrerunt, postquam furor occupavit animum:
' Sed intuemini & vos stantes, non enim equidem
' Bene dignosco: videtur autem mihi esse vir
' Ætolus genere, interq; Argivos imperat,

' Tydei

‘Μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας·
Ὣς ἔφατ' Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε·
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης·
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
‘Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
‘Ἔρρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί·
‘Ἀλλ' οὐ μὰν, οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
‘Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
‘Φθήσονται* τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα, γρ. ἐθή-σονται.
‘Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δ' ἐσφισὶν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους.
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
‘Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
‘Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
‘Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
‘Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
‘Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
‘Νῦν* οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε γρ δ' οὔπῃ.
‘Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
‘Ἢ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
‘Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας.
‘Ἔνθά μιν ἐκπεσέειν ὀΐω σύν θ' ἅρματα ἆξαι·
‘Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
‘Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
‘Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
‘Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,

' Tydei equorum domitoris filius fortis Diomedes.

Hunc autem turpiter objurgavit Oilei *filius* velox Ajax;

Ajacis Oilei & Idomenei contentio in ludo.

' Idomeneu, quid coram garris? hæ autem adhuc longe
'Equæ in aere tollentes pedes latū per campum insequuntur
' Neque minimus natu es inter Argivos tantum,
' Neque tibi acutissime ex capite cernunt oculi,
' Sed semper verbis garris: neutiquam te decet
' Loquacem esse: adsunt enim & præstantiores alii.
' Equæ autem rursus sunt priores, quæ & antea,
' Eumeli *videlicet*: nam ipse tenens lota conscendit.

Hunc autem iratus Cretensium dux contra loquutus est,
' Ajax contentione optime, maledice, in cæteris quoq; omnibus
' Inferior es Argivis, quoniam tibi mens est immitis
' Age, vel tripodem deponamus vel lebetem,
' Arbitrum autem Atridē Agamemnonem faciamus ambo
' Utræ anteriores equæ, ut noris quum solveris.

Sic dixit: motus est autem protinus Oilei *filius* celer Ajax
Iratus, asperis *ut* exciperet *eum* verbis,
Et quidem ulterius adhuc contentio processisset utrisque
Nisi Achilles surrexisset, & habuisset orationem,

Ne amplius nunc molestis contendatis verbis,
' Ajax Idomeneuque malis, quoniam non convenit.
' Atqui alium reprehendere deberetis, quicunq; talia faceret
' Sed vos in certamine sedentes inspicite
' Equos: hi autem cito ipsi festinantes pro victoria
' Huc venient: tunc vero cognoscetis singuli
' Equos Argivorum, qui secundi, qui priores.

Sic dixit: Tydides autem valde prope venit impellens,
Flagello vero semper agitabat per humeros: ipsiq; equi
In altum tollebantur leviter percurrentes viam:
Semper autem aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus vero auro ornati stannoque,
Equos veloces sequebantur, neque profunda
Fiebat canthorum orbita retro
In tenui pulvere: hi autem properantes volabant:
Stetit vero medio in stadio; multusq; defluebat sudor
Equorum exq; summis cervicibus & à pectore in terram.
Ipse autem è curru humi desiliit nitido.
Acclinavit igitur flagellum ad jugum, neq; impiger fuit
Fortis Stenelus, sed studiose accepit præmium;
Dedit autem ducendam sociis magnanimis mulierem,
Et tripodem ansatum ferendum: ipse vero solvit equos,
Hunc vero post, Antilochus Neleius impulit equos,
Dolis, non velocitate, præveniens Menelaum.

Sed

‘ Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
‘ Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
‘ Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
‘ Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
‘ Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
‘ Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, οὐδέ τί σε χρὴ
‘ Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
‘ Ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ
‘ Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
‘ Αἶαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
‘ Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
‘ Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος,
‘ Ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
‘ Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν.
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον,
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν
‘ Αἶαν Ἰδομενεῦ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
‘ Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ, τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
‘ Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι, εἰσοράασθε
‘ Ἵππους, οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
‘ Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὴ γνώσεσθε ἕκαστος
‘ Ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα, κασσιτέρῳ τε
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον, οὐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος·
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν, οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον.

Sed & sic Menelaus dirigebat prope veloces equos :
Quantum vero à rota equus distat, qui quidem regem
Vehit *per* campum extensus cum curribus ;
Hujus quidem tangunt canthum pili extremi
Caudæ : is autem prope admodum currit, neq; magnum
Spatium in medio *per* ingentem campum currente *eo*,
Tam jam Menelaus forti Antilocho
Posterior erat: quamquam prius ad disci jactum relictus esset
Tamen ipsum statim assequutus est (crescebat enim robur
Equæ Agamemnoniæ pulchri-jubæ Æthes) (ingens
Si vero adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
Sic ipsum præteriisset, neq; dubiam victoriam fecisset.
Sed Meriones famulus bonus Idomenei,
Posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu.
Tardissimi etenim ejus erant pulchri-jubi equi
Infimus autem erat ad agendum currum in certamine.
Filius vero Admeti ultimus venit omnius,
Vehens currus pulchros, impellens ante equos. (chilles,
Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus valens divinus A-
Stans autem inter Græcos verbis alatis loquutus est,
' Ultimus vir optimus impellit unungulos equos :
' Quare age, jam ei demus præmium, ut par est,
' Secundum, at primum auferat Tydei filius.

Victoribus præmia dantur.

Sic dixit, atque omnes consenserunt ut jussit,
Et ei sane dedisset equam (approbabant enim Achivi)
' Nisi Antilochus magnanimi Nestoris filius
' Pelidem Achillem jure alloquutus fuisset surgens,
' O Achilles valde tibi irascar, si perfeceris
' Hoc verbum, debes enim auferre præmium,
' Hæc considerans, quos ei læsi sunt currus & veloces equi
' Ipseque bonus existens : sed debuit immortalibus
' Supplicare, ut neutiquam ultimus veniret agitans :
' Si autem ipsum miseraris, & tibi gratum est animo,
' Est tibi in tentorio aurum multum, & etiam æs,
' Et oves, sunt & tibi ancillæ, & ununguli equi,
' Ex his ipsi postea sumptum da etiam majus præmium,
' Sive etiam jam nunc, ut te laudent Achivi.
' Hanc equidem non dabo deque ipsa certet
' Virorum quicunque vult mecum manibus pugnare.
Sic dixit : risit autem pedibus valens divinus Achilles,
Gratulans Antilocho, quod ei dilectus erat socius.
Et ipsum excipiens verbis alatis alloquutus est,
' Antiloche, quandoquidem jam me jubes è domo aliud
' Eumelo dare, ego quoque id perficiam.

' Dabo

Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, * οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θέοντος· γρ. οὐδέ τι
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς * δίσκουρα λέλειπτο, γρ. δίσκ'
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν, ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ * ἐς.
Ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης· γρ. καὶ,
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι. δίσκουρα.
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Λεῖπτ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι·
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων * πρόσσοθεν ἵππους, γρ. πρόσσωθ'.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
'Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
'Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἄεθλιον ὡς ἐπιεικὲς
'Δεύτερ', ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί·
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς,
'Ὦ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσσῃς
'Τοῦτο ἔπος. μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
'Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
'Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
'Εὔχεσθαι, τό κεν οὔ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
'Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
'Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
'Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαί. καὶ μώνυχες ἵπποι,
'Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
'Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
'Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω, περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
'Ἀνδρῶν ὅς κε θέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
'Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
'Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ * δέ κε καὶ τὸ τελέσσω· γρ. δὴ καὶ.

'Δώσω

‘ Dabo ei thoracem quem ab Asteropæo abstuli
‘ Aureum, quem extrema ora fulgentis stanni
‘ Cingit : valde sane eo dignus erit.
Dixit, & Automedonti dilecto jussit socio
Ut ferret è tentorio, is vero ivit, & ei attulit,
Eumelo autem in manibus ponebat, hic vero accepit lætus
Inter hos autem & Menelaus surrexit animo dolens,
Antilocho graviter iratus, præcoque *ei* in
Manibus sceptrum posuit tacereque jussit
Argivos : ipse autem deinde loquutus est divinus vir,
Menelaus in ludo irascitur Antilocho.
Antiloche, ante prudens, quid egisti ?
‘ Dedecorasti quidẽ meam virtutem: læsisti autẽ mihi equos
‘ Tuos dum facis præcedere, qui multo inferiores erant.
‘ Sed agite, Argivorum duces & principes,
‘ Communiter utrisq; judicate, non ad gratiam,
‘ Ne quando quis dicat Achivorum loricatorum,
‘ Antilocum mendaciis opprimens Menelaus
‘ Abit equam agens, quod ei longe pejores erant
‘ Equi, ipse autem melior dignitateq; potentiaque.
‘ Eia vero ipse judicabo, & me nullum puto
‘ Aliũ increpaturum Danaorum:rectum enim erit *judicium.*
‘ Antiloche, eia huc ades generose, & æquum est :
‘ Stans ante equos, & currum, ut flagellum
‘ Manibus tenens mobile, quo antea agitabas
‘ Equos tangens, terram ambientem Neptunum
‘ Jurato, te non sponte meum dolo currum impedivisse.
Hunc autem Antilochus prudens contra loquutus est
‘ Patere nunc, multo enim ego junior sum
‘ Te rex Menelae, tu autem senior est præstantior.
‘ Scis qualia juvenis viri peccata sunt :
‘ Acatior namq; mens, imbecille vero consilium,
‘ Ideo ferat tibi animus : equam vero tibi ipse
‘ Dabo quam accepi : & si è domo aliud
‘ Majus requiras, mox sane quamprimum dare
‘ Mallem, quam tibi ô nobilis, diebus omnibus
‘ Ex animo cecidisse, & deos offendisse.
Antilochus Menelaum cedendo vincit.
Dixit, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manibus posuit Menelai : hujus autem animus
Lætatus est, velut circa spicas ros
‘ Segetis crescentis, quando horrent arva :
Sic tibi Menelae in mentibus animus lætatus est,
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,
‘ Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse
‘ Iratus, quoniam non levis, neque stolidus

‘ Eras

‘ Δώσω οἱ θώρηκα τὸν Ἀστεροπαῖον * ἀπηύρων
‘ Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
‘ Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται. γρ. ἀπηύρων.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
‘ Οἰσέμεναι κλισίηθεν, ὁ δ᾽ ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ᾽ ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος, ἐν δ᾽ ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ᾽ ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ᾽ ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς,
‘ Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
‘ Ἤσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
‘ Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν·
‘ Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
‘ Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀρωγῇ,
‘ Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
‘ Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος,
‘ Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
‘ Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
‘ Εἰ δ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ᾽ οὔ τινα φημὶ
‘ Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
‘ Ἀντίλοχ᾽, * αἱ δ᾽ ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστί, γρ. εἰ δ᾽.
‘ Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
‘ Χερσὶν * ἔχων ῥαδινήν, ᾗπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες, γρ ἑχ.
‘ Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον ἐννοσίγαιον
‘ Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
‘ Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
‘ Σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων·
‘ Οἶσθ᾽ οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι.
‘ Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
‘ Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη, ἵππον δέ τοι αὐτὸς
‘ Δώσω τὴν ἀρόμην, εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
‘ Μεῖζον * ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι γρ. ἐπαι-
‘ Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα τήσειας.
‘ Ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
‘ Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
‘ Χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ᾽ ἀεσίφρων

‘ Ἤδη

'Eras antea: nunc sane mentem vicit juventus:
'Satius autem *fuerit* cavere præstantiores ne decipias:
'Non enim me cito alius quispiam mitigasset Achivorum
'Sed tu jam multa passus es, & multa sustinuisti,
'Tuusque pater bonus, & frater gratia mei.
'Ideo tibi precanti obsequar, atque equam
'Dabo, meam licet existentem, ut intelligant & hi
'Quod meus nunquam animus superbus & sævus.
Dixit & Antilochi Noemoni dedit socio
Equam abducere: hic autẽ postea lebetẽ accepit splendentem
Meriones vero sustulit duo auri talenta,
Quartus ut impulit, quintum vero relinquebatur præmium,
Utrinq; sedem habens phiala, quam Nestori dedit Achil.
Argivorum per cœtum ferens, dixitque astans,
'Accipe nunc & tibi hoc senex munus sit, (ipsum

Achilles Nestori phialam donat.

'Patrocli sepulturæ monumentum ut sit: non enim amplius
'Videbis inter Argivos: do autem hoc tibi præmium
'Gratis, non enim cæstibus pugnabis neq; luctaberis
'Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
'Curres: jam enim gravis senectus occupat.
Sic fatus in manibus posuit: hic autem accepit gaudens,
Et ipsum inclamans verbis alatis alloquutus est,
Sane hæc omnia fili, decenter dixisti. (manus

Nestor Achilli gratias agit.

'Non enim amplius firma membra, ô amice, pedes, neque
'Ab humeris utrinque moventur agiles.
'Utinam ita pubescerem roburq; mihi firmum esset
'Ut quum regem Amaryncea sepelerunt Epei
'*In* Buphrasio, filii autem posuerunt regis præmia.
'Ubi nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
'Neq; ipsorum Pyliorum, neq; Ætolorum magnanimorum
'Pugnis quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
'Ancæum vero lucta Pleuronium, qui *in* me surrexit:
'Iphiclum autem pedibus præcurri, *licet* agilis esset:
'Hasta vero superavi Phyleumque & Polydorum:
'Solis me equis præverterunt Actoris filii
'Multitudine superantes, invidentes ob victoriam,
'Eo quod jam maxima ab ipsis relicta erant præmia:
'Hi vero erant gemini, alter quidem firmiter aurigabatur,
'Firmiter aurigabatur, alter vero flagello imperitabat.
'Talis quondam eram: nunc autem juniores subeant
'Opera ejusmodi: me vero oportet senectæ duræ
'Parere: tunc autem excellebam inter heroas.
'Sed abi ac tuo socio certaminibus inferias fac.
'Hoc autem ego libens accipio, gaudetq; mihi cor

'Quod

‘ Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
‘ Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
‘ Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
‘ Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
‘ Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο.
‘ Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
‘ Δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
‘ Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν, ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα·
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος ὡς ἔλασεν, πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς,
‘ Τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον, κειμήλιον ἔστω,
‘ Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι, οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
‘ Ὄψει ἐν Ἀργείοισι, δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
‘ Αὔτως· οὐ γὰρ * πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, γρ. πὺξ μεμαχήσεαι.
‘ Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι οὐδὲ πόδεσσι
‘ Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας * ἐπείγει. Γρ. ἔπεισιν καὶ ἱκάνει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
‘ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
‘ Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
‘ Ὤμων ἀμφοτέρωθεν * ἐπαΐσσονται ἐλαφραί. γρ. ἀπαΐσσονται.
‘ Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
‘ Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
‘ Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
‘ Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ Ἐπειῶν,
‘ Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
‘ Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἤνοπος υἱὸν·
‘ Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
‘ Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα.
‘ Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
‘ Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε
‘ Πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
‘ Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.
‘ Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
‘ Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
‘ Ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
‘ Ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
‘ Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
‘ Ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτέριζε·
‘ Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,

‘ Ὡς

Achilles pugnatorum certamen constituit.

‘ Quod mei semper recordaris benevoli, neq; te lateo
‘ Honore, quo me decet honorari inter Achivos :
‘ Tibi autem dii pro his gratiam plurimam referant.
Sic dixit : Pelides autem ingentem per cœtum Achivorum
Ivit postquam omnem laudationem audivit Nelidæ.
Cæterum ipse pugilatus difficilis proposuit præmia,
Mulam laboriosam ducens ligavit in circo,
Sexennem, indomitam, quæq; difficillima ad domandum;
Atque victo posuit poculum rotundum.
Stetit autem rectus, & verbum inter Argivos dixit,
‘ Atridæq; & cæteri bene ocreati Achivi,
‘ Viros duos pro his *præmiis* jubemus qui quidem præstantissimi *sunt*
‘ Pugnis alte elatis percutere : cui autem Apollo
‘ Dederit victoriam, sciantque omnes Achivi,
‘ Mulam patientem operum ducens ad tentorium eat :
‘ At victus poculum feret rotundum.
Sic dixit : prodit vero statim vir amplusq; magnusque
Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
Attigit autem mulam laboris patientissimam, dixitque,
‘ Prope veniat quicunque poculum feret rotundum,
‘ Mulam vero non puto aliquem abducturum Achivorum,
‘ Pugilatu vincentem, quoniam glorior esse præstantissimus
‘ An non satis quod *in* prælio inferior sum? nullo enim modo
‘ Omnium operum peritum eundem virum esse. (licet
‘ Sic enim dicam, quod certe & perficietur,
‘ Ex adverso corpus disrumpam & ossa confringam :
‘ Pollinctores autem ei hic frequentes remaneant,
‘ Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.
Sic dixit : omnes autem obmutuerunt silentio ;
Euryalus vero ei solus restitit deo par vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas venit, mortui Œdipodis
Ad exequias : ibi autem omnes superabat Thebanos.
Hunc quidem Tydides hasta inclytus circum-curabat
Adhortans verbis : valde vero ipsi volebat victoriam :
Cingulum autem ei primum circumposuit, at postea
Dedit lora affabre facta bovis agrestis :
Hi autem accincti iverunt in medium certamen,
Ex adverso vero elevatis manibus validis simul ambo
Congressi sunt, atq; ipsis graves manus commixtæ sunt,
Gravisq; crepitus maxillarum factus est, fluebatq; sudor
Undique ex membris, irruit autem divinus Epeus,
Percussitq; circumspectantem in malam, neq; amplius diu
Stetit : ipsis enim succiderunt nitida membra.

Ac

‘ Ὡς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
‘ Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς·
‘ Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν * ἄεθλα· γρ. ἄεθλον.
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', * ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον. γρ. ἀδμήτην.
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
‘ Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
‘ Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
‘ Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
‘ Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
‘ Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
‘ Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
‘ Ἆσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
‘ Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
‘ Πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
‘ Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
‘ Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
‘ Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
‘ Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀστέ' ἀράξω·
‘ Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
‘ Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας·
Τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
Θαρσύνων ἔπεσιν· μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην·
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω, χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
Σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'· ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο * θεῖος Ἐπειός, γρ. δῖος.
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰσήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα. γρ. Εἱστήκει.

At veluti quando à stridore Boreæ resilit piscis
Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
Sic percussus resilit: at magnanimus Epeus
Manibus prehendens erexit: dilecti autē circumsteterunt socii,
Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
Sanguinē crassum expuentē, caput rejectantē in alterā partē;
Alienatum mente autem apud se collocarunt ducentes:
Ipsique euntes portabant poculum rotundum.
Pelides autem mox aliis tertia posuit præmia,
Ostentans Danais luctæ laboriosæ:
Nempe vincenti magnum tripodem igni aptum,
Hunc vero duodecim boū pretio inter se æstimabant Achivi
Viro autem victo mulierem in medium posuit: (bobus,
Multa autem sciebat opera, æstimabantque ipsum quatuor
Stetit vero rectus & verbum inter Argivos dixit,
  Surgite qui & hujus certaminis periculum facietis.
Ajacis & Ulyssis lucta. Sic dixit: prodiit autem magnus Telamonius Ajax,
Ulysses vero astutus surrexit dolos sciens:
Accincti autem hi iverunt in medium certamen,
Ulnis vero invicem corripuerunt manibus validis:
Sicut autem quando *crepant* trabes quas inclytus coaptavit
Domus altæ, impetus ventorum vitans: (architectus
Sic crepuerunt dorsa validis à manibus
Tracta fortiter, atque humidus defluebat sudor:
Frequentes autem vibices per lateraq; & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: hi vero valde semper
Victoriam desiderabant tripode pro fabrefacto:
Neq; Ulysses poterat dimovere, terræq; admovere:
Neq; Ajax poterat: fortis autem prohibebat vis Ulyssis
Sed quando jam tædio afficerentur bene ocreati Achivi,
Tum vero ipsum alloquutus est magnus Telamonius Ajax,
  Generose Laertiade sapientissime Ulysses,
Vel me tolle, vel ego te: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
  Sic fatus sustulit: doli vero non oblitus est Ulysses.
Percussit pone coxam nactus, labefactavitq; membra,
Dejecitque retro: in pectus autem Ulysses
Decidit: populi vero mirabanturque stupebantque.
Secundo autem sustulit multa passus divinus Ulysses,
Movit vero paululum à terra neque levavit,
Genu vero implicuit inque terram ceciderunt ambo
Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
Et tertio rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset & cohibuisset,
  ‘ Ne amplius contendite, neq; conterimini malis:

‘ Victoria

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' * ἐπὶ φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν, γρ. ἐν
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε,
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες * τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων γρ. τὰς
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων. γρ.
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότος ἔρρεεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Ὣς εἰπὼν ἀνάειρε, δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδ' ἔτ' ἄειρεν·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νυ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, γρ. ἱεί-
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε· ζοιεν.
‛Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·

At veluti quando à stridore Boreæ resilit piscis
Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
Sic percussus resilit: at magnanimus Epeus
Manibus prehendens erexit: dilecti autē circūsteterunt socii,
Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
Sanguinē crassum expuentē, caput rejectantē in alterā partē:
Alienatum mente autem apud se collocarunt ducentes:
Ipsique euntes portabant poculum rotundum.
Pelides autem mox alia tertia posuit præmia,
Ostentans Danais luctæ laboriosæ:
Nempe vincenti magnum tripodem igni aptum,
Hunc vero duodecim boū pretio inter se æstimabant Achivi
Viro autem victo mulierem in medium posuit:
Multa autem sciebat opera, æstimabantque ipsum quatuor (bobus,
Stetit vero rectus & verbum inter Argivos dixit,
Surgite qui & hujus certaminis periculum facietis.

Ajacis & Ulyssis lucta.

Sic dixit: prodiit autem magnus Telamonius Ajax,
Ulysses vero astutus surrexit dolos sciens:
Accincti autem hi iverunt in medium certamen,
Ulnis vero invicem corripuerunt manibus validis:
Sicut autem quando *crepant* trabes quas inclytus coaptavit (architectus
Domus altæ, impetus ventorum vitans:
Sic crepuerunt dorsa validis à manibus
Tracta fortiter, atque humidus defluebat sudor:
Frequentes autem vibices per lateraq; & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: hi vero valde semper
Victoriam desiderabant tripode pro fabrefacto:
Neq; Ulysses poterat dimovere, terræq; admovere:
Neq; Ajax poterat: fortis autem prohibebat vis Ulyssis
Sed quando jam tædio afficerentur bene ocreati Achivi,
Tum vero ipsum alloquutus est magnus Telamonius Ajax,
Generose Laertiade sapientissime Ulysses,
Vel me tolle, vel ego te: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Sic fatus sustulit: doli vero non oblitus est Ulysses.
Percussit pone coxam nactus, labefactavitq; membra,
Dejecitque retro: in pectus autem Ulysses
Decidit: populi vero mirabanturque stupebantque.
Secundo autem sustulit multa passus divinus Ulysses,
Movit vero paululum à terra neque levavit,
Genu vero implicuit inque terram ceciderunt ambo
Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
Et tertio rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset & cohibuisset,
' Ne amplius contendite, neq; conterimini malis:

' Victoria

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' * ἐπὶ φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν· γρ. ἐν φυῇ
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε,
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφαθ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες * τές τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων γρ. τὺς
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων· γρ.
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν ἀνάειρε, δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε·
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ·
Καί νυ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, γρ. ἱεί-
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε, ζοντ.
Μηκέτ' ἐρείδετον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·

Certamen celeritatis pedum;

'Victoria ambobus: præmia autem æqualia accipientes
'Abite, ut cæteri certent Achivi.
'Sic dixit: hi autem hunc libenter audierunt & paruerunt,
Et absterso pulvere induerunt vestes.
Pelides autem mox alia posuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera fabrefactum: sex vero mensuras
Capiebat: at pulchritudine superabat omnem supra terram
Longe, quoniam Sidones ingeniosi scite elaborarant.
Phœnices autem attulerant viri per cæruleum pontum,
Steterantq; in portubus: Thoanti vero dono dederant:
Pro filio verò Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroi Jasonides Euneus;
Et hoc Achilles posuit præmium sui socii,
Quicunque levissimus pedibus velocibus esset:
Secundo autem bovem posuit, magnum & pinguem adipe:
Semitalentum vero auri ultimo posuit.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit,
Surgite qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: prodiit autem statim Oilei *filius* velox Ajax.
Surrexit etiam Ulysses vafer, deinde autem Nestoris filius
Antilochus (hic enim rursus juven. pedib. omnes vincebat)
Steterunt autem ordine, ostenditq; metam Achilles.
His vero à carceri. porrigebatur cursus: celeritet autem po-
Exivit Oiliades: post vero ruit divinus Ulysses (stea
Prope admodum, ut quum aliquis mulieris pulchræ
Ad pectus est radiolus, quem scite admodũ manibus explic.
Stamen extrahens extra licium, propeque admovet
Pectori: sic Ulysses currebat prope, atque à tergo.
Vestigia premebat pedibus antequã pulvis circũfunderetur,
Inque ejus caput, fundebat halitum divinus Ulysses,
Semper facile currens: acclamabant vero omnes Achivi
Victoriæ cupido, valde autem festinantem hortabantur.
Sed quum jam extremum peragebant cursum, mox Ulysses
Precatus est Minervam cæsiam suo in animo,
Exaudi dea, felix mihi auxiliatrix veni pedibus,
Sic dixit precans: hunc autem exaudivit Pallas Minerva:
Membra fecit levia pedes, & manus superne.
Sed quum jam essent assequuturi præmium,
Tunc Aiax quidem lapsus est currens, læsit enim Minerva:
Ubi boum fusum erat stercus interfectorũ, valde fugientium,
Quos ob Patroclum mactarat pedibus velox Achilles.
Ibi stercore bovino impletus est osque naresque,
Cætera autem abstulit patiens divinus Ulysses,
Ut venerat prævertens: at bovem accepit illustris Ajax.

‘ Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἄεθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
‘ Ερχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Αχαιοί.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Αργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ιησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Αχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ος τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
Δευτέρῳ * αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ημιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε. γρ. δ' ἐπ' αὖ
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ως ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
Αντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Αχιλλεύς.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, ὦκα δ' ἔπειτα
Εκφερ' Οϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Οδυσσεὺς
Αγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα * χερσὶ τανύσσῃ γρ. χειρί.
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Οδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
Ιχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Οδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Αχαιοὶ
Νίκης * ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον. γρ. ἱεμένων.
Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Οδυσσεὺς
Εὔχετ' Αθηναίῃ γλαυκώπιδι, ὃν κατὰ θυμόν,
‘ Κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ενθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Αθήνη.
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Ενθ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
Ως ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.

Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, interque Argivos dixit,
' Proh dii ! certe mihi læsit dea pedes, quæ jamdudum
' Veluti mater Ulyssi astat & auxiliatur.
Sic dixit hi autem omnes super ipso suaviter riserunt,
Antilochus vero jam extremum abstulit præmium
Ridens, & verbum inter Argivos dixit,
' Scientibus vobis dico omnibus amici, quod adhuc & nunc
' Immortales honorant ætate provectiores homines :
' Ajax enim me paulo natu grandior est :
' Hic autem prioris seculi *est*, priorumq; hominum,
' Crudæ senectæ vero ipsum dicunt esse : difficile autem
' Pedibus *cum eo* contendere Achivis, præterquam Achilli,
Sic dixit, ornavitque velocem pedibus Peliden.
' Hunc autem Achilles verbis respondens alloquutus est,
' Antiloche non quidem tibi inanis dicetur laus *de me*,
' Sed tibi semitalentum ego auri addam.
Sic fatus in manibus posuit, hic vero accepit lætus.
At Pelides quidem longam hastam
Deposuit in circum proferens, scutum & galeam,
Arma Sarpedonis : quæ ei Patroclus abstulerat.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit,
' Viros duos de his jubeamus, qui præstantissimi *sunt*,
' Arma indutos, sumpto acuto ferro,
' Sui invicem coram exercitu periculum facere,
' Uter præoccupaverit appetens corpus pulchrum,
' Attigeritq; intestina perq; arma & nigrum sanguinem,
' Huic quidē ego dabo hunc ensē argenteis clavis distinctū,
' Pulchrum, Threicium, quo quidem Asteropæum privavi :
' Arma autem ambo communia hæc ferant :
Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit : prodiit vero postea magnus Telamonius Ajax
Post autem Tydides prodiit fortis Diomedes.
Hi vero postquam ex utraq; parte multitudinis armati sunt,
In medium utrorumq; congressi sunt prompti pugnare,
Horrendo aspectu : stupor autem tenebat omnes Achivos.
Quum vero jam proximi essent sibi invicem irruentes,
Ter quidem irruerunt, terq; cominus impetum fecerunt.
Tunc Ajax quidem deinde per scutum undiq; æquale
Percussit, neq; corpus attigit, prohibuit enim intus thorax :
Tydides autem deinde supra scutum magnum
Semper cervicem assequebatur splendidæ hastæ cuspide :
Et tunc Ajaci timentes Achivi,
Cessantes jusserunt præmia paria referre.

Ajax & Diomedes hastis certant.

At

Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
‘ Ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
‘ Μήτηρ ὣς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
‘ Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
‘ Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
‘ Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
‘ Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
‘ Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
‘ Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
‘ Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
‘ Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπηδόνος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
‘ Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὥ περ ἀρίστω
‘ Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε
‘ Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
‘ Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
‘ Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
‘ Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
‘ Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον * ἀπηύρων· γρ. ἀπηύρον.
‘ Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
‘ Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν·
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον * ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, γρ. ἀμφοτέρω.
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν * ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, γρ. ἴσαν.
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ' οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

At Tydidæ dedit magnum ensem heros
Cum vagina proferens & fabrefacto loro.
Cæterũ Pelides posuit discum solidũ, in id tantum conflatũ,
Quem prius jactabat ingens robur Eetionis:
At hunc quidem interfecit pedibus fortis divinus Achill.
Illum vero duxerat ad naves cum aliis possessionibus.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit,
Surgite, qui hoc etiam certamen experiemini

Disci certamen.

‘ Si cui vel longissime in *Græcia* pingues agri *sunt*,
‘ Habebit ipsum etiam in quinq; circumvolutos annos
‘ Quo utatur: non enim illi indigens ferro
‘ Pastor, neq; arator ibit ad urbem, sed *discus* præbebit.
Sic dixit: prodiit autem postea bellicosus Polypœtes,
Surrexit etiam Leontei forte robur divini:
Surrexit etiam Ajax Telamonides & divinus Epeus:
Ordine autem stabant: discumq; accepit divinus Epeus,
Misitque rotans: riserunt autem omnes Achivi.
Secundus vero emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertio vero projecit magnus Telamonius Ajax
Manu à valida & ultra jecit notas omnes:
Sed quum jam discum accepit bellicosus Polypœtes,
Quantum quis projecit pedum bubulcus vir,
Quod rotatum volat per boves gregales,
Tantum omne spatium superavit: hi vero clamaverunt.
Surgentes autem socii Polypœtæ fortis,
Naves in concavas tulerunt regis præmium.
‘ At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum ferrum,
‘ Proposuit vero decem quidẽ secures, decemq; securiculas.

Sagittarum certamen.

‘ Malum autem statuit navis nigram proram habentis
‘ Longe in arena, exque *eo* timidam columbam
‘ Tenui funiculo ligavit *ex* pede, *in* quam jussit
‘ Jaculari: qui sane percusserit timidam columbam
‘ Omnes tollens bipennes, ad tentorium ferat.
‘ Qui vero funiculum attigerit ab ave aberrans,
‘ (Inferior siquidem *fuerit* is) hic ferat securiculas.
Sic dixit; prodiit vero postea vis Teucri regis:
Surrexit item Meriones comes bonus Idomenei:
Sortes autem in galea ærata movebant accipientes.
Teucer vero primus sorte sortitus est: statim autem sagittã
Misit fortiter, neque vovit regi (ficium
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytum sacri-
Ab ave quidem aberravit (invidit enim ei hoc Apollo)
At funem attigit juxta pedem, quo ligata erat avis.
Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta:

Illa

Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
'Ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
'Εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
'Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτούς
'Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
'Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσταντο, σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειός·
Ἧκε δὲ δινήσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα * πάντα, γρ. πάντων
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·
Ἡ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
'Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
'Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα. γρ. φέρεσθαι.
'Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
'Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
'Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός· ἧς ἄρ' ἀνώγει
'Τοξεύειν, ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
'Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε * φερέσθω·
'Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἁμαρτών·
'Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος· ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος·
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως· οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων·
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός·

Illa quidem dein volare cœpit ad cœlum: demissus vero est
Funiculus in terram: at clamaverunt Achivi,
Festinans autem Meriones extraxit manu,
Arcum: at jam sagittam tenebat dudum ut direxerat.
Statim autem vovit procul jaculanti Apollini (ben:
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytã hecatom-
Alte vero sub nubibus vidit timidam columbam;
Hanc ille huc illuc se vertentem sub ala percussit mediam:
Penitus autem transivit telum: hoc vero retrorsum in terram
Ante Merionis fixum est pedem: at avis
Malo insidens navis nigram proram habentis
Collum suspendit, simul autem pennæ densæ dispersæ sunt:
Velox autem ex membris anima volavit, longe autem ab illo
Decidit, populi autem rursus admirati stupefactiq; sunt.
Itaque Meriones bipennes decem omnes abstulit,
Teucer autem securiculas portavit concavas ad naves.
At Pelides quidem longam hastam,
Lebetemque novum bove dignum, variegatum,
Deposuit ad certamen ferens; & jaculatores viri surrexerunt:
Surrexit quidem Atrides late dominans Agamemnon;
Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.
Inter autem loquutus est agilis divinus Achilles,
Atride, scimus quantum antecellis omnibus,
Et ut viribusque, & jaculis es præstantissimus:
Quare tu quidem hoc præmium habens, concavas in naves
Vade, & hastam Merioni heroi demus,
Si tu tuo animo velis; velim enim equidem
Sic dixit: neq; immorigerus fuit rex virorum Agamemnon:
Dedit autem Merioni hastam æream: sed heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

ARGUMENTUM XXIV. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Jupiter curam gerens Hectoris, Thetin ad Achillem mittit, ut reddat herois corpus; Irin autem ad Priamum ut redemptionis præmio allato Achilli, cadaver filii recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiverat Græcos custodes, accedit ad Achillem, & post multas preces accepit filium, & reportans ad civitatem, sepelit, & in ejus honorem epulum constituit.

Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν, ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον, ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων * ἴδετο τρήρωνα πέλειαν, ϰ ἴδε τ.
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε * μέσσην, ϰ τὴν ῥ'.
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ γρ. μέσσης.
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε·
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα,
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
‘ Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
‘ Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
‘ Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων, κοίλας ἐπὶ νῆας
‘ Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
‘ Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα, Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ὑπολάβοι. ὁ δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κομίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Ω, Priamus mortuum filium recipiens munera dedit Achilli.

VEL ITA

Ω, Mortuum Hectorem patri redemptum pretio tradit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris redemptio.

HOMERI ILIADOS. LIB. XXIV.

Achillis inquieta nox Patroclum mœrentis.

DImissum vero est certamen: populi a. veloces in naves
Dispergebantur ut irēt:hi quidē cœnā curabāt,(singuli
Somnoque dulci ut fruerentur: at Achilles
Flebat chari amici memor, neque ipsum somnus
Cepit omnia domans: sed vertebatur huc & illuc,
Patrocli requirens vigorem, & robur ingens,
Et quot peregerat cum ipso, & passus erat dolores,
Virorumque bella periculosasque undas emensus:
Horum memor teneram lacrymam fundebat:
Aliquando in latera inclinatus, aliquando autem rursus
Supinus,aliquando vero pronus:interdū autē rectus surgens
Volutabat sese mœrens ad littus maris: neq; ipsum Aurora
Apparens latebat supra mareque littoraque:
Porro hic postquam junxisset sub curribus veloces equos,
Hectorem, ut traheretur, ligabat post currum:
Ter autem raptans circa sepulchrum Menœtiadæ mortui
Rursus in tentorio quiescebat, illum vero sinebat
In pulvere extendens pronum, hujus autem Apollo
Omnem turpitudinem semovit à corpore, virum miseratus
Etiam mortuum, circumque ægide totum operuit
Aurea, ut non ipsum laniaret raptans:
Adeo hic quidem Hectorem indigne tractabat furens.
Hunc autem miserabantur dii inspicientes:
Ut furaretur autē hortabantur bonū speculatorē Mercuriū.
Tunc aliis quidē omnibus placuit,nequaquā *tamen* Junoni,
Neque Neptuno, neque cæsiis oculis puellæ:
Sed *sic* affecti erant,ut ipsis primum odio erat Ilium sacrum,

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ω, Πρίαμος νέκυν ἦα λαβὼν, γέρα δῶκεν Αχιλλεῖ.

Η οὕτως,

Ω, νέκυν Εκτορα πατρὶ λύτρων πόρεν ὠκὺς Αχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Εκτορος λύτρα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ω. ῥαψῳδία.

ΛΥΤΟ δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Εσκίδναντ' ἰέναι, τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο,
Υπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ηρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων * ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ
Ηδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ανδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν.
Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Υπτιος, ἄλλοτε καὶ πρηνής, τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε·
Αλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Εκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
Εν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Απόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῒ φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνηότα περ, περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ως ὁ μὲν Εκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων,
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέπτειν δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον ἀργειφόντην.
Ενθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ηρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·
Αλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ιλιος ἱρὴ,

Γρ. ἀνδροτῆτά τε.

Καὶ

Et Priamus, & populus, Alexandri propter damnum,
Paridis judicium — Qui contempsit deas quando ejus ad tugurium venerant,
Hancque laudavit quæ ei præbuit libidinem tristem.
Sed quando jam ab illo duodecima erat aurora,
Apollo deos objurgat, quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiuntur. — Tum inter immortales loquutus est Phœbus Apollo,
' Improbi estis dii, noxii, nonne quondam vobis
' Hector crura cremavit boum, caprarumq; integrarum?
' Hunc jam non sustinetis etiam mortuum existentē servare,
' Suæq; uxori ad videndum, & matri, & filio suo,
' Et patri Priamo, populisque, qui sane eum mox
' Igne urerent, & justa exequiarum persolverent:
' Sed pernicioso Achilli dii vultis opitulari,
' Cui neque mens est laudabilis, neque animus
' Flexibilis in pectoribus: leo autem veluti agrestia sapit.
' Qui postquam magno robori & superbo animo
' Paruit, it ad oves hominum ut dapes accipiat:
' Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neq; ei pudor
' Est, qui viros valde lædit, atque juvat,
' Potest enim forte quis & chariorem alium amisisse,
' Vel fratrem uterinum, vel etiam filium:
' At profecto postquam flevit & luxit, negligit.
' Patientem enim fata animum indiderunt hominibus.
' At hic Hectora divinum postquam chara anima privavit,
' A curru religans circum sepulchrum socii dilecti
' Trahit: non sane ei hoc honestum, neq; utile.
Caveat ne forti quamvis existenti succenseamus ei nos:
Insensibilem enim terram contumelia afficit furens.
Juno Apollini contradicit. — Hunc autem irata alloquuta est albis ulnis Juno.
' Esto & hoc tuum verbum *Apollo* argenteum arcum habens,
' Si jam parem Achilli & Hectori tribuatis honorem.
' Hector quidem mortalisq; mulierisq; suxit mammam,
' Cæterum Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
' Nutrivique, & delicate educavi, & viro dedi uxorem
' Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus.
' Omnes autem interfuistis dii nuptiis, interq; hos tu
' Epulab. gestans citharam, ô malorū sodalis, semper perfide.
Jupiter Thetin accersi jubet. — Hanc autē excipiens alloquutus est nubium coactor Jup.
' Juno, ne jam omnino irascere diis.
' Non enim honor idem erit: attamen etiam Hector
' Charissimus erat diis *inter* homines qui in Ilio sunt.
' Sic enim mihi quidē; nā nunquā chara prætermittebat dona
' Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,
' Libamineq; nidoreq; hunc n. sortiti sumus honorem nos.
' Verum furari quidem omittamus, neq; ullo modo licet,

' Clam

Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
‘ Σχέτλιοί ἐστε θεοὶ * δηλήμονες, οὔ νύ ποθ' ὑμῖν γρ. ζηλήμονες.
‘ Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
‘ Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
‘ Ἥ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τεκέϊ ᾧ,
‘ Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
‘ Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
‘ Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
‘ Ὧ οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
‘ Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
‘ Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
‘ Εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
‘ Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
‘ Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
‘ Μέλλει * γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι, γρ. μῦθ.
‘ Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
‘ Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε.
‘ Τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν·
‘ Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
‘ Ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
‘ Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τόγε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
‘ Μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς.
‘ Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη,
‘ Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
‘ Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
‘ Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
‘ Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
‘ Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
‘ Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
‘ Πάντες δ' ἀντιάασθε θεοὶ γάμου, ἐν δὲ σὺ τοῖσι
‘ Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
‘ Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
‘ Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
‘ Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν.
‘ Ὣς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
‘ Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
‘ Λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
‘ Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστι,

'Clam Achille audacem Hectora: profecto enim ei semper
'Mater adest simul noctesque & dies.
'Sed siquis vocet deorum Thetim ad me,
'Ut aliquod ei dicam prudens verbum, ut Achilles
'Dona à Priamo accipiat, atque Hectora reddat.
Sic dixit, excitata est vero Iris velox nuntiatura,
Inter autem Samumque & Imbrum asperam
Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus. (est,
Ipsa autem glandulæ plumbeæ similis in profundum delapsa
Quæ in agrestis bovis cornua posita,
Descendit crudivoris piscibus mortem ferens.
Invenit autem in specu cava Thetin, circumq; aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ, hæc auté in medio earum
Flebat fatum sui filii eximii qui ei erat
Periturus in Troja fœcunda, longe à patria.
Prope vero stans, alloquuta est pedibus velox Iris,
'Surge Thetis, vocat *te* Jup. immortalia consilia tenens,
Huic auté respondit deinde dea Thetis argenteis pedibus,
'Cur nam me ille jubet *venire* magnus deus? vereor autem
'Misceri immortalib. habeo v. dolores innumeros animo
'Ibi quidem, neq; vanum verbum erit quodcunq; dixerit.
Sic fata velum accepit dia inter deas
Nigrum, hoc vero nullum nigrius erat vestimentum.
Perrexit autem ire; ante vero ventipes velox Iris
Ibat, circumq; ipsas dimovebatur unda maris:
Littus vero ascendentes in cœlum festinarunt: (omnes
Invenerunt auté late videntem Saturniden: circumq; cæteri
Sedebant simul congregati beati dii semper existentes:
Hæc autem apud Jovem patrem sedit, cessitq; Minerva:
Juno vero aureum pulchrum poculum in manu posuit,
Et exhilaravit verbis, Thetis autem reddidit postquam bibit.
Inter hos vero sermoné orsus est pater hominumq; deorúq;
Venisti ad cœlum dea Thetis mœsta quamvis,
'Luctum intolerabilem habens in mentibus, novi & ipse:
Jupiter Thetim mittit ad Achillem
'Verum tamen & sic dicam cujus te gratia huc vocavi,
'Novem dies contentio inter immortales orta est
'Hectoris propter cadaver, & Achillem urbium eversorem:
'Ut furaretur auté hortâbantur bonû speculatoré Mercuriû
'Verum ego hanc gloriam Achilli defero,
'Reverentiam & amicitiam tuam deinceps conservans.
'Confestim valde ad exercitum ito, & filio tuo præcipe,
'Irasci ei dic deos, me autem præcipue omnium
'Immortalium iratum esse quod mentibus iracundis
'Hector. detinet apud naves curvis puppib. neq; reddidit:
'Si

' Λάθρῃ Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
' Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
' Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
' Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
' Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπιστονάχησε δὲ λίμνη. γρ. ἐπεστονάχησε
Ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
Ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
' Ὄρσο Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
' Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός· αἰδέομαι δὲ
' Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
' Εἶμι μὲν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴποι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην.
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διῒ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε.
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι, Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
' Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
' Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός.
' Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
' Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν,
' Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ.
' Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον ἀργειφόντην,
' Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, γρ. περι: άπτω.
' Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
' Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱεῖ σῷ ἐπίτειλον,
' Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
' Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
' Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν.

Si quo modo me vereatur, Hectoremque solvat.
' Cæterum ego Priamo magnanimo Irim mittam,
' Ut redimat dilectum filium profectus ad naves Achivorũ
' Dona autem Achilli ferat, quæ animum recreent.
Sic dixit, neq; renuit dea Thetis argenteis pedibus,
' Descendit autem de cœli verticibus properans,
' Pervenitq; ad tentorium sui filii : intus vero hunc
' Invenit crebro suspirantẽ, dilecti autẽ circum ipsum socii
' Propere laborabant, & parabant prandium :
' Illis vero ovis lanigera magna in tentorio mactata fuerat
Ipsa vero valde prope ipsum sedit veneranda mater,
Manuq; ipsum demulsit, sermonemq; habuit his verbis
Fili mi quousque flens & dolens
' Tuum arrodes cor, neque memor cibi,
' Neque cubilis ? bonum vero mulieri in amore
' Misceri : non enim mihi diu vives, sed tibi jam
' Prope adest mors & fatum præpotens.
' Sed me audi, Jovis enim tibi nuntia sum :
' Irasci tibi ait deos, seque maxime omnium
' Immortalium iratum esse, quod mentibus furibundis
' Hectorem tenes apud naves rostratas, neq; redimi pateris
' Sed age, jam dimitte, cadaverisq; accipe præmia.
Hanc vero excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
Huc veniat qui dona ferat, & cadaver abducat,
Si quidem volenti animo Olympius ipse jussit.
Sic hi in navium congregatione materque & filius
Multa inter se verba alata dicebant.
Irin vero impulit Saturnides ad Ilium sacrum,
Vade age Iri velox, linquens sedem Olympi,
' Nuntia Priamo magnanimo Ilium intra,
' Ut redimat charum filium veniens ad naves Achivorum
' Donaque Achilli ferat quæ animum recreent,
' Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir :
' Præco *tantum* aliquis eum sequatur senior, qui dirigat
' Mulos & currum volubilem, atque rursus
' Cadaver reducat ad urbem quod interfecit divinus Achil.
' Non autem ei mors curæ sit mentibus, neq; terror :
' Ipsum enim ei ducem viæ dabimus Mercurium,
' Qui ducet, donec ducendo Achilli appropinquet.
' At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
' Neque ipse interficiet, & alios omnes prohibebit.
' Non enim est insipiens, neq; inconsideratus, neq; impius
' Sed valde benigne supplici parcet viro.

Jupiter Irim mittit ad Priamũ quæ eum jubeat ire ad Achillẽ.

‘ Αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπὸ θ' Ἕκτορα λύσῃ.
‘ Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω
‘ Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
‘ Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
‘ Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
‘ Ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον.
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
‘ Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
‘ Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος * οὐδέ τι σίτου — γρ. ἔπι τὸ
‘ Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
‘ Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
‘ Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
‘ Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
‘ Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοὺς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
‘ Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
‘ Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
‘ Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘ Τῇδ' εἴη ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν * ἄγοιτο, — γρ. ἄροιτο
‘ Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει·
Ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Ἶριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος οὐλύμποιο,
‘ Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
‘ Λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
‘ Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
‘ Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ·
‘ Κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, * ὅς κ' ἰθύνοι — γρ. κ' ἰθύνει.
‘ Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
‘ Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
‘ Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος,
‘ Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργειφόντην,
‘ Ὃς ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
‘ Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος
‘ Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
‘ Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων,
‘ Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Sic dixit: ruitque Iris velox nuntiatura: (que.
Venit autem ad Priami *ædes*, reperitq; clamoremq; luctum-
Filii quidem patrem circumsedentes in aula
Lacrymis vestes rigabant, ipse vero in mediis senex
Involutim læna tectus: circumque multæ
Sordes erant caputque & cervicem senis,
Quas volutans superjecerat manibus suis.
Filiæ vero per ædes & nurus lamentabantur,
Illorum reminiscentes, qui jam multi & strenui
Manibus Argivorum jacebant vita privati.
Stetit autem apud Priamum Jovis nuntia & alloquuta est
Summissa voce: hujus vero tremor occupavit artus.
Confide Dardanide Priame animo, neque formida;
' Non enim tibi ego malum nuntiatura huc venio
' Sed bona cogitans: Jovis autem tibi nuntia adsum,
' Qui tui procul *à te* existens magnũ curã habet & misere-
' Redimere te jussit Olympius Hectora divinum, (tur
' Dona autem Achilli ferre quæ animum exhilarent,
' Solum, neq; aliquis alius simul Trojanorum eat vir:
' Præco tantum aliquis te sequatur senior, qui regat
' Mulos & currum velocem, atque (chilles:
' Mortuum reducat ad urbem, quem interfecit divinus A-
' Neque tibi mors curæ sit mentibus neque metus.
' Talis enim te dux viæ comitabitur Mercurius,
' Qui te ducet quousq; ducendo Achilli appropinquet.
' At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
' Neque is interficiet, & alios omnes inhibebit:
' Neq; enim est demens neq; inconsideratus, neq; impius
' Sed valde benigne supplici parcet viro.
Hæc quidem sic fata abiit pedibus velox Iris:
At hic filios currum velocem mulorum
Apparare jubet, arculamque alligare ad ipsum:
Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
Cedrinum, excelsum, qui speciosa multa continebat,
Intro vero uxorem Hecubam vocavit, dixitque,
Priamus uxori mandata Jovis refert, & illa dissuadet.
O misera, à Jove mihi cœlestis nuntius venit
Ut redimam charum filium, profectus ad naves Achivorum,
' Donaque Achilli feram quæ animum oblectent.
' Sed age mihi hoc dic, quid tibi in mentibus videtur esse
' Valde enim me ipsum quidem robur, & animus jubet
' Illuc ire ad naves, in exercitum latum Achivorum.
Sic dixit: lamentabatur autem mulier & respondit verbis,
' Hei mihi, quoniam tibi prudentia abiit, qua antea
' Celebris

Ως ἔφατ᾽· ὦρτο δ᾽ Ιρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ιξεν δ᾽ ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ᾽ ἐνοπήν τε γόον τε·
Παῖδες μὲν πατέρ᾽ ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ᾽ ἔφυρον, ὁ δ᾽ ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Εντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι·
Θυγατέρες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ᾽ Αργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
Τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
‘ Θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει,
‘ Οὐ μὲν γάρ τι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ᾽ ἱκάνω,
‘ Αλλ᾽ ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
‘ Ος σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ᾽ ἐλεαίρει,
‘ Λύσασθαί σ᾽ ἐκέλευσεν Ολύμπιος Εκτορα δῖον,
‘ Δῶρα δ᾽ Αχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
‘ Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ·
‘ Κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος ὅς κ᾽ ἰθύνοι
‘ Ημιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
‘ Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ τὸν ἔκτανε δῖος Αχιλλεύς·
‘ Μηδέ τι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος.
‘ Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ᾽ ἕψεται Αργειφόντης,
‘ Ος σ᾽ ἄξει εἵως κεν ἄγων Αχιλῆϊ πελάσσῃ.
‘ Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Αχιλῆος,
‘ Οὔτ᾽ αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ᾽ ἄλλους πάντας ἐρύξει.
‘ Οὔτε γάρ ἐστ᾽ ἄφρων, οὔτ᾽ ἄσκοπος, οὔτ᾽ ἀλιτήμων·
‘ Αλλὰ μάλ᾽ ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
‘ Η μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ιρις·
Αὐτὰρ ὅ γ᾽ υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Οπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ᾽ αὐτῆς·
Αὐτὸς δ᾽ ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ες δ᾽ ἄλοχον Εκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε,
‘ Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ολύμπιος ἄγγελος ἦλθε
‘ Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
‘ Δῶρα δ᾽ Αχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
‘ Αλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι,
‘ Αἰνῶς γάρ μ᾽ αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
‘ Κεῖσ᾽ ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν.
Ως φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
‘ Ω μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ᾽ ᾗς τὸ πάρος περ

' Celebris eras inter homines hoſpites, & quibus imperas
' Quomodo vis in naves Achivorum ire ſolus
' Viri in conſpectum, qui tibi multoſque & fortes
' Filios interfecit ? ferreum ſane tibi cor.
' Si enim te capiet & inſpiciet oculis
' Crudelis & infidus vir iſte, non te miſerabitur,
' Neq; te reverebitur : nunc autem ploremus ſeorſim
' Sedentes in regia : huic vero ſic olim parca potens
' Naſcenti nevit filo, quando eum peperi ipſa
' Veloces pedibus canes ut ſatiaret ſuis procul à parentib.
' Virũ apud violentũ:cujus ego mediũ hepar utinam poſſem
' Comedere inhærens : tunc repenſa opera fierent
' Pro filio meo, quem ille minime q. ignavum occidit,
' Sed pro Trojanis & Troiadibus ampliſſimis
' Stantem, neq; timoris memorem, neq; fugæ.
Hanc autem rurſus alloquutus eſt ſenex Priamus divinus
' Ne me volentem ire retine, neque mihi ipſa
' Avis in ædibus mala ſis, neque mihi perſuadebis :
' Siquidem aliquis alius terreſtrium juberet,
' Seu qui vates ſunt auſpices, vel ſacerdotes,
' Mendacium putaremus, & parere recuſaremus magis :
' Nunc autem, ipſe enim audivi deam & inſpexi coram,
' Vado, & non vanus ſermo erit : ſi autem mihi fatale eſt
' Mori apud naves Achivorum ære loricatorum,
' Volo : ſtatim enim me interficiat Achilles,
' Ulnis ubi fuerim complexus meum filium, & ubi luctus deſiderium exemero.

Priamus dona ſumit quæ ferat Achilli.

Dixit & arcarum opercula pulchra reſeravit :
Hinc duodecim perpulchros exemit peplos,
Duodecim etiam ſimplices chlænas, totidemq; tapetas,
Totidemq; pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas :
Auri autem ponderans extulit decem integra talenta,
Extulitq; duos fulgentes tripodes, quatuorq; lebetes ;
Extulitq; poculũ perpulchrũ quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum : ſed ne ei quidem
Pepercit in ædibus ſenex : apprime enim cupiebat animo
Redimere charum filium: hic autem Trojanos quidem omnes
A porticu prohibuit, verbis contumelioſis increpans,
' Abite perditi, propudia, nonne & vobis
' Domi ineſt luctus ? quid me veniſtis curaturi ?
' An parvi penditis qu. mihi Saturnides Jup. dolores dedit
' Filium ut perderem optimum ? ſed cognoſcetis & vos.
' Faciliores enim magis Achivis jam eritis

' Illo

Ἐκλέ' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ, τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα, τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο — γρ. ἔκπ καν.
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ * οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής.
Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε· μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ, οὐδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην, — γρ. ἁλίη ὁδὸς ἔσσ.
Εἶμι, καὶ οὐχ * ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες — γρ ἐξεσ- σιν δ'
Ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες.
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,

' Illo mortuo ad capiendum, ast equidem
' Antequam depopulatam urbem eversamque
' Oculis videam, utinam descendam domum Plutonis intra.
Dixit, & sceptro insequebatur viros: hi autem exibant
Priamus filios suos objurgat
Urgente sene: isque filios suos increpabat,
Objurgans Helenumq; Parinque, Agathonemq; divinum
Pammonemque, Antiphonumq; *in* belloq; fortem Politem
Deiphobumque, & Hippothoum, & divinum Agavum:
Novem hos senex increpans jussit,
Festinate mihi ignavi filii, infames: utinam simul omnes
' Pro Hectore veloces ad naves occubuissetis.
' Heu me miserum, quoniam genui filios optimos
' Troja in lata, quorum nullum puto reliquum esse,
' Mestoraque pulchrum & Troilum equis pugnantem,
' Hectoraque qui deus erat inter viros, neq; videbatur
' Viri mortalis filius esse: sed dei.
' Hos quidem perdidit Mars: hi vero culpandi omnes super-
' Mendaces, saltoresque choreis optimi, (sunt
' Agnorum & hædorum publici raptores.
' An ne tandem mihi currum apparaveritis celerrime,
' Hæcque omnia imposueritis ut perficiam iter?

Priami filii ei currum præparant.
Sic dixit: hi vero patris timentes minas,
Currumq; extulerunt bonis rotis instructum, mulis actum
Pulchrum, nuper compactum: arcamq; ligarunt super ipso
Atque e paxillo jugum abstulerunt mulinum,
Buxinum, umbilicosumque, bene clavis aptatum:
Extuleruntq; funē jugalem simul cum jugo novē cubitorum:
Et eum bene disposuerunt perpolito in temone
Parte in extrema, atque annulum paxillo injecerunt:
Ter vero utrinq; ligarunt ad umbilicum: at postea
Ordine alligarunt: & in angulum *lorum* inflexerunt:
E cubiculo autem ferentes pulchrum super vehiculum,
Accumularunt *pro* Hectoreo capite infinita dona:
Junxerunt autem mulos validis ungulis subjugales,
Quos quondam Priamo Mysii dederat splendida dona:
Equos autem Priamus duxerunt sub jugum, quos senex
Ipse habens nutriebat polito in præsepi:
Hos quidem jungebant in ædibus altis

Hecuba profecturo Priamo consilium dat.
Præco & Priamo prudentia mentibus consilia tenentes:
Prope autem ipsos accessit Hecuba afflicto animo,
Vinum habens in manu dulce dextra,
Aureo in poculo, ut libarent prius quam abirent.
Stetit autem ante equos, sermonemque habuit his verbis,

Cape

‘ Κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
‘ Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
‘ Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας, οἱ δ' ἴσαν ἔξω.
Σπερχομένοιο γέροντος, ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ δῖον Ἀγαυόν,
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε,
‘ Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
‘ Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
‘ Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
‘ Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινα φημὶ λελεῖφθαι,
‘ Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱπποχάρμην,
‘ Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
‘ Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
‘ Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
‘ Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
‘ Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
‘ Οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν * ἐφοπλίσαιτε τάχιστα,
‘ Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο; γρ. ἐφοπλίσατε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν * πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς. γρ. πρωτοπαγέα.
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
Λύξινον * ὀμφαλόεντ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός. γρ. ὀμφαλόεν εὖ.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ * ἐννεάπηχυ,
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ, γρ. ἐννεάπηχυν.
Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλὸν, αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας * ἐντεσιέργους, γρ. ἐντεσιεργοὺς.
Τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν * ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ.
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι γρ. ἐϋξέστῃ.
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

‘ Τῆ,

Cape, liba Jovi patri, & precare ut domum redeas
' Redux ab hostibus viris, quoniam te animus
' Impellit ad naves, me quidem non volente:
' Sed supplica tu nigrarum nubium coactori Saturnio
' Idæo, qui Trojam totam conspicit:
' Pete autem alitem velocem nuntium (qui ipsi
' Gratissimus inter alites, & cujus robur est maximum)
' Dextrum, ut eum ipse oculis percipiens,
' Hoc fretus ad naves eas Danaorum equitum:
' Si autem tibi non dabit suum nuntium late sonans Jup.
' Non equidem te tum impellens horter
' Naves ad Argivorum ire, valde licet cupidum.
Hanc vero excipiens alloq. est Priamus pulcherrimus,
' O uxor, non quidem tibi hoc præcipienti negabo.
' Bonum enim Jovi manus elevare, si forte miserebitur.
Dixit, & ancillam promam condam jussit senex
Manibus aquam infundere puram: astitit autem
Pelvim ancilla gutturniumque simul manibus tenens:
Lotus vero, poculum accepit suæ uxoris,
Precatus est postea stans in medio atrio, libavitq; vinum,
Cœlum inspiciens, & edita voce verbum loquutus est,
' Jupiter pater, ex Ida imperans, gloriosissime, maxime,
' Da me ad Achillis gratum venire & miseratione dignum:
Priamus profecturus Jovem orat. ' Mitte autem alitem velocem nuntium, qui tibi ipsi
' Dilectissimus inter alites, cujus vis est maxima,
' Dextrum, ut eum ipse oculis percipiens,
' Hoc fretus in naves eam Danaorum equitum.
Sic dixit precans; hunc autem audivit consiliarius Jupiter:
Illico vero aquilam misit perfectissimam volucrum,
Nigram, venaticam, quam & Percnon vocant:
Quanta autem alti janua cubiculi est
Viri divitis, bene serata affabre aptata:
Tantæ hujus utrinq; erant alæ: visaque est ipsis
Dextra ruens supra urbem: hi autem videntes,
Lætati sunt & omnibus in præcordiis animus gavisus est.
Festinans vero senex politum conscendit currum,
Exegitque vestibulo & porticu valde resonante:
Ante quidem mulæ trahebant quatuor rotarum currum,
Quas Idæus agebat peritus: sed pone
Equi, quos senex regens flagello urgebat
Statim per urbem: amici autem simul omnes sequebantur
Multum lugentes, tanquam ad mortem euntem.
Illi vero postquam urbe descenderunt, ad campumq; pervenerunt,

Retro-

‛ Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ * εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι γρ. εὔχευ.
‛ Ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
‛ Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
‛ Ἀλλ' * εὔχου σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι γρ. εὔχευ.
‛ Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
‛ Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
‛ Φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
‛ Δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
‛ Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων·
‛ Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
‛ Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
‛ Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς,
‛ Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω.
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς,
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα·
Νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
‛ Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
‛ Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν·
‛ Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
‛ Φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
‛ Δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
‛ Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν
Μορφνὸν, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν·
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερὰ, εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας διὰ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσατο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο.

Retrogradi quidem ad Ilium redierunt
Filii & generi: hi vero non latuerunt late videntem Jovem
In campo ubi apparuêre, vidensq; misertus est senis.
Confestim autem Mercurium filium dilectum contra alloquutus est,
Mercuri (tibi enim præcipue gratissimum est
Virum comitari, & potes exaudire quemcunq; volueris.)
' Vade age, & Priamum cavas ad naves Achivorum
' Sic ducas, ut ne quis videat neque animadvertat
' Aliorum Danaorum, antequam ad Peliden perveneris.
Sic dixit, neque non paruit internuntius Mercurius,
Moxque sub pedibus ligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare,
Et supra immensam terram simul cum flati venti:
Accepit & virgam qua virorum oculos demulcet
Quorum vult, hos autem rursus & dormientes excitat:
Hanc in manibus tenens volavit fortis Mercurius:
Statim vero ad Trojam & Hellespontum pervenit,
Perrexit autem ire juveni regio similis,
Primum pubescenti, cujus gratissima pubertas:
Hi vero postquam magnum sepulchrum Ilii prætererunt
Stiterunt mulasque & equos ut biberent
In fluvio, jam enim & crepusculum venerat super terram:
Hunc ex propinquo videns percepit præco
Mercurium, & ad Priamum loquutus est, dixitque,
Considera Dardanide, pudentem animum res requirunt
' Virum video: cito autem nos perituros existimo.
' Sed age jam fugiamus in equis, vel ipsum postea
' Genua prehendentes rogabimus si forte miserebitur.
Sic dixit: seni autem animus confusus est timuitq; valde:
Erectæ vero comæ steterunt in languentibus membris.
Stetitq; attonitus: ipse autem Mercurius prope veniens
Manum senis accipiens, interrogavit & alloquutus est,
Quo pater, sic equos & mulas dirigis
' Noctem per solitariam, quando dormiunt homines alii?
' Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
' Qui tibi hostes & *quidem* implicabiles prope sunt.
' Quorum si quis te videat velocem per noctem nigram
' Tot opes ducentem, quæ jam tibi mens esset?
' Neque ipse juvenis es: senex autem te hic sequitur,
' Virum ad arcendum, quando aliquis prior injuria affecerit,
' Sed ego te non afficiam malo: imo alium
A te propulsarem: charo enim te patri adæquo.

Jupiter Mercurium ducem mittit Priamo.

Mercurius Priamum convenit & cum eo colloquitur.

Huic

Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα * Ζῆν γρ. ζῆ
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα. Ν ἐς πεδί.
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
‘ Βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
‘ Ὣς ἄγαγ' ὡς μή τ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
‘ Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνα δ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν,
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε,
‘ Φράζεο Δαρδανίδη, φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
‘ Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
‘ Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
‘ Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεῖδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών, αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε.
‘ Πῆ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
‘ Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
‘ Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
‘ Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
‘ Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
‘ Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
‘ Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ, γρ. ἀπαμυνέσθαι.
‘ Ἄνδρ' * ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
‘ Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, * ἀλλὰ καὶ ἄλλον γρ. ἠδὲ κεν.
‘ Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.

Τὸν

Huic autem respondit senex Priamus deo par forma,
Sic nimirum hæc sunt dilecte fili ut dicis,
Sed adhuc aliquis & me deorum protegit manu,
Qui mihi talem misit viæ ducem obviam fieri
Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
Sapisque animo, beatisque es ex parentibus.
Hunc autem rursus alloquutus est internuntius Mercurius
Ne *tu* hæc omnia senex rite dixisti:
Sed age, mihi hoc dic & vere recense,
An aliquo mittis thesauros multos & pretiosos
Viros ad aliegenas ubi ii tibi salvi maneant?
An jam omnes relinquitis Ilium sacrum
Timentes? talis enim vir optimus periit
Tuus filius, non enim pugna quicquam inferior erat Achivis.
Huic autem postea respondit senex Priamus divinus,
Quis vero tu es optime? quibusque es ex parentibus,
Qui mihi probe mortem infelicis filii narras?
Hunc autem rursus alloquutus est nuntius Mercurius,
Tentas me senex, & interrogas *super* Hectore divino;
Hunc quidem ego valde sæpe in pugna gloriosa
Oculis vidi, & quando ad naves compellens
Argivos interficiebat cædens acuto ære:
Nos vero stantes mirabamur: non enim Achilles
Sinebat *nos* pugnare iratus Atridæ.
Hujus enim ego famulus, eademq; duxit navis affabrefacta:
Ex Myrmidonibus enim sum: pater autem mihi est Polyctor:
Dives quidem hic est, senex vero jam sicut tu hic:
Sex autem ei filii sunt, ego vero septimus sum:
Inter hos facta sortitione, mihi sors obtigit ut huc sequer.
Nunc autem veni in campum a navibus, mane enim
Facient circum urbem pugnam fusci Achivi:
Dolent enim hi desidentes, neque possunt
Continere cupidos belli reges Achivorum.
Huic autem respondit postea senex Priamus formosissimus,
' Si quidem jam famulus Pelidæ Achillis
' Es, age, jam mihi omnem veritatem narra;
' An adhuc apud naves *est* meus filius, an ipsum jam
' Suis canibus membratim dissectum præbuit Achilles.
Hunc autem rursus alloquutus est internuntius Mercurius,
' O senex, nondum hunc canes ederunt, neque Aves,
' Sed adhuc is jacet Achillis apud navem,
' Neglectim in tentoriis, duodecimus autem ei dies
' Jacenti,

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμοῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς, γρ. ἰέπτις
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν * ἔειπας.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
Τίς δὲ σὺ ἐσσὶ φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ,
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας,
Ἀργείους κτείνασκε δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
Τοῦ γὰρ ἐγὼν θεράπων· μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής.
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ * δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ. γρ. Οὔτως
Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὥς σύ περ ὧδε· γρ. δ' ἐϊς ἤδε.
Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆας Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἤδη
Ἧσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ὦ γέρον οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς

Κειμένῳ

' Jacent, neq; tamen ei corpus putrescit, neq; ipsum vermes
' Edunt, qui viros in bello intersectos consumunt.
' Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui amici dilecti
' Trahit sævè, aurora quando divina apparet,
' Non tamen ipsum deturpat, mirareris & ipse superveniens
' Qualiter roscidus jaceat: circum autem sanguis oblutus est
' Neq; alicubi pollutus: at vulnera omnia conclusa sunt,
' Quæcunq; inflicta fuerant: multi enim ipsi ferrum immi-
' Sic tibi curant beati dii filium tuum (serunt.
' Et mortuum licet existentē, quoniam ipsis charus *est* ex an.
Sic dixit. gavisus est autem senex, & respondit verbo,
' O fili, sane bonum *est* & decentia dona dare
' Immo: talibus quoniam nun. meus filius si quando licebat,
' Oblitus est in ædibus *suis* deorum qui Olympum habitant:
' Ideo ejus recordati sunt, & in mortis licet fato.
' Sed age, jam hoc accipe à me pulchrum poculum,
' Ipsumque serva, & deduc me cum diis,
' Dum ad tentorium Pelidæ perveniam.

Mercurius Priamum ducit ad Achillem

Hunc autem rursus alloquutus est internuntius Mercurius
' Tentas senex juniorem, neq; mihi persuadebis,
' Qui me jubes tua dona clam Achille suscipere:
' Hunc quidem ego timeo, & vereor in animo
' Privare *ulla re*, ne mihi malum in posterum fiat:
Tibi autem ego comes etiam usque inclytum Argos irem
' Benevole in navi veloci, aut pedibus sequens:
' Non aliquis tecum ducem *me* contemnens pugnaverit.
Dixit: & irruens Mercurius in currum & equos,
Statim flagellum & habenas accepit manibus:
Inspiravit autem equis & mulis robur magnum.
Sed quum jam ad turresque navium & fossam pervenerunt
Tum vero primum circa cœnas custodes laborabant:
Illis somnum infudit internuntius Argicida
Omnibus, moxque aperuit portas & amovit vectes,
Introduxit vero Priamumq; & splendida dona in vehiculo
Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerunt
Altum, quod Myrmidonides fecerant regi,
Ligna abietis secantes, sed desuper cooperuerant
Lanuginosum culmen ex prato metentes,
Circum autem ei magnam aulam fecerant regi
Furcis frequentibus: januam autem continebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem claudebant Achivi:
Tres vero aperiebant magnum claustrum januarum,
Alii quidem: Achilles vero claudebat etiam solus.

Tunc

Κείμενος, οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη,
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
Ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα* διδοῦναι
Ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ* ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ* Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε* γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων.
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος, ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
Λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων,
Τῶν ἄλλων, Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.

γρ. διδό-σθαι.
γρ. ἐπε-μνήσαντο
γρ. Ἀχι-λῆος ἱ-κέσθ.
γρ. γένοιτο

Tunc vero Mercurius perutilis aperuit seni,
Introq; duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli:
Ex equis vero descendit in terram dixitque,
' O senex, certe ego deus immortalis veni
Mercurius Priamo se indicat.
' Mercurius: tibi enim me Jupiter simul ducem præbuit;
' Verum ego jam recedam, neque Achillis
' Oculos subibo, invidiosum enim esset
' Immortalem deum sic mortales amare palam,
' Tu autem ingressus, prehende genua Pelidæ,
' Et ipsi per patrem & matrem bene comptam
' Supplica, & filium ut ei animum commoveas.
Sic igitur fatus abiit ad altum Olympum
Mercurius: Priamus vero ex equis desiliit humi,
Idæum autem ibi reliquit: hic vero mansit retinens
Equos mulasque; senex autē rectà ivit *in eam* ædium partem
Ubi Achilles sedebat Jovi charus, intusq; eum ipsum
Invenit, socii autem seorsim sedebant, hiseq; duo soli
Heros Automedonque & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes, (modo autem quieverat à cibo
Edens & bibens: adhuc etiam apposita erat mensa)
Priamus Achilli convenit
Hos latuit ingressus Priamus magnus: prope vero stans
Manibus Achillis accepit genua, & osculatus est manus
Graves, homicidas, qui ei multos interfecerant filios:
Ut quando aliquem damnum magnum ceperit, qui in patria
Viro interfecto, ad alium pervenit populum
Viri ad divitis *domum*: stupor autem habet inspicientes:
Sic Achilles stupuit videns Priamum pulcherrimum,
Stupueruntque & alii, seque invicem aspiciebant:
Huic & supplicans Priamus verbum dixit,
Recordare patris tui, ô diis par Achilles,
' Ejusdem ætatis ac ego, in gravi senectutis limine:
' Et quidem forte illum alicubi vicini, procul existentes
' Vexant neque quis est *qui* damnum & pestem arceat:
' Verum ille quidem te vivere audiens
' Gaudet in animo atque sperat dies omnes
' Visurum *se* dilectum filium è Troja redeuntem,
' At ego omnino infelix, postquam genui filios optimos
' Troja in lata, horum jam nullum puto reliquum esse:
' Quinquaginta mihi erant, quando venerant filii Achiv.
' Novendecim quidem mihi uno ex ventre erant:
' Alios autem mihi pepererunt in domibus mulieres:
' Horum quidē multorum impetuosus Mars genua dissolvit,

' Qui

Δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα, φώνησέν τε,
‘ Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
‘ Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
‘ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
‘ Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
‘ Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
‘ Τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
‘ Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς, καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
‘ Λίσσεο, καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν, ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε Διῒ φίλος, ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δύ' οἴω — γρ. καθῆστο : τῶ
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ· θάμβος δ' * ἔχει εἰσορόωντας· — γρ. ἔχεν.
Ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε,
‘ Μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
‘ Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·
‘ Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται * ἀμφὶς ἐόντες — γρ. ἀμφὶς ἰόντες.
‘ Τείρουσ', οὐδέ τίς ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
‘ Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων
‘ Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
‘ Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
‘ Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
‘ Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
‘ Πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν.
‘ Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν·
‘ Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
‘ Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

' Qui autem mihi unicus erat custodiebatq; urbem & ipsos,
' Hunc tu nuper interfecisti pugnantem pro patria
' Hectorem, cujus nunc gratia venio ad naves Achivorum
' Redempturus à te, fero autem infinita dona :
' At *tu* reverere deos Achilles, meiq; ipsius miserere,
' Recordatus tui patris : ego autem etiam miserabilior :
' Sustinui enim qualia nondum quisquã terrestris homo alius,
' Viri filiorum interfectoris ad os manum porrigere.
Sic dixit: huic vero patris causa desideriũ commovit luctus:
Attingens vero manu repulit modeste senem.
Illi autem reminiscentes, hic quidem Hectoris homicidæ,
Flebat abunde ante pedes Achillis provolutus.
At Achilles plorabat suum patrem, interdum autem rursus
Patroclum : heroumq; gemitus in ædibus excitabatur.
At postquam luctu satiatus est divinus Achilles,
Et ei è præcordiis abiit desiderium atque è membris,
Protinus è sede surrexit, senem autem manu erexit,
Miseratus canumque caput, canamque barbam,
Et ipsum edita voce, verbis alatis alloquutus est,

Achilles Priamũ alloquitur.

' Ah miser certe jam multa mala tolerasti tuo animo.
' Quo modo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
' Viri ante oculos, qui tibi multosque & strenuos
' Filios interfeci ? ferreus tibi animus.
' Sed age jam conside in sede, dolores tamen
' In animo residere sinamus tristes licet.
' Non enim aliqua utilitas est frigidi luctus.
' Sic enim destinarunt dii miseris mortalibus.
' Ut vivant tristes : ipsi vero sine cura sunt.
' Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
' Donorum quæ dat, *alterum* malorum, alterũ vero bonorũ :
' Cui quidem miscens dederit Jupiter fulminator,
' Interdũ quidẽ malũ ipse consequitur, interdum vero bonũ:
' Cui autẽ ex malis dederit, eum perpetuo injuriæ exposuit:
' Et ipsum mala fames in terra alma exagitat :
' Vagatur autem nec diis honoratus, nec hominibus.
' Sic quidem Peleo dii dederunt illustria dona
' A nativitate, omnes enim supra homines ornatus est
' Felicitate divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus,
' Et ei mortali existenti deam fecerant uxorem,
' Sed tamen ei quoq; adjecit deus malum, quod ei nulla
' Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.
' Sed unum filium genuit brevis ævi : neq; vero eum
Senescentem curo, quoniam valde procul à patria

Ος δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
Τὸν σὺ πρῴην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Εκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Αλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ετλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ανδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Αψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Εκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει,
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αδείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ;
Αλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
Εν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ως γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
Ω μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Αλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ω δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε,
Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν·
Ως μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Εκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο·
Ολβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν
Αλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
Αλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

‘ Sedeo in Troja, teque affligens & tuos filios.
‘ Et te, senex, quondam quidem audiebamus beatum esse,
‘ Quantum Lesbus superius Macaris sedes, intus continet,
‘ Et Phrygia desuper, & Hellespontus immensus.
Horum te, senex, divitiisq; & *insuper* filiis aiunt excelluisse
‘ At postquam tibi damnum hoc adduxerunt superi,
‘ Semper tibi circa urbem pugnæq; virorumq; cædes:
‘ Perfer tamen, neque perpetuo luge tuo in animo:
‘ Nihil enim proficies mœrens ob filium tuum (patieris.
‘ Neque ipsum resurgere facies, quin potius malum aliud

Priamus sedere recusat.

Huic a. respondit postea senex Pria. divina forma prædit.
‘ Ne me adhuc in sedem colloca Jovis alumne, quamdiu
‘ Jacet in tentoriis insepultus, sed citissime (Hector
‘ Solve, ut oculis videam: tu autem suscipe dona
‘ Multa q. tibi ferimus, tu vero his fruaris, & pervenias
‘ Tuam in patriam terram, quoniam me primum sivisti
‘ Ipsumque vivere & videre lumen solis.
‘ Hunc a. torve intuitus alloquutus est pedibus velox
Achilles,
‘ Ne amplius nunc mihi animũ cõmove senex, cogito & ipse
‘ Hectorem tibi solvere: à Jove enim mihi nuncia venit
‘ Mater, quæ me peperit filia marina senis:
‘ Et te cognosco, Priame, mentibus, neq; me lates,
‘ Quod deorum aliquis duxit veloces in naves Achivorum:
‘ Non enim ausus esset homo venire, ne valdeq; pubescens
‘ Ad exercitum: neq; custodes latuisset, neq; obices
‘ Facile reserasset portarum nostrarum:
‘ Ideo nunc me mihi magis in doloribus animum moveas,
‘ Ne te senex, nec ipsum quidem in tentoriis sinam,
‘ Supplicem licet existentem, Jovisq; negligam mandata.
Sic dixit: timuit autem senex, & paruit verbo:
Pelides vero è domo tanquam leo saltavit foras,
Non solus, simul hunc duo famuli sequuti sunt,
Heros Automedonque & Alcimus, quos maxime
Honorabat Achilles inter socios, post Patroclum mortuum:
Hi tunc à jugo solverunt equos mulasque:
Intro autem duxerunt præconem vocalem senis:
Et in sedili collocarunt: bene polito vero à vehiculo
Portarunt Hectorei capitis infinita dona:
Reliqueruntq; duo pallia, bene contextamq; tunicam.
Ut cadaver tectum daret domum ferendum.
Ancillas autem evocans lavare jussit, circumq; ungere
Seorsim tollentes, ut ne Priamus videret filium,

Ne

Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καὶ σὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
Ὅσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. γρ. Τῷ σε
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Μή με πω ἐς θρόνον ἵζε διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλά, τά τοι *φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις γρ. φέρομεν.
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με *πρῶτον ἔασας γρ. πρῶτος.
Αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς,
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον, νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
Μήτηρ ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅττι θεῶν τις ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε·
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν, ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·

Ne is quidem tristi corde iram non contineret
Filium videns, Achilli autem moveretur charus animus,
Et ipsum interficeret, Jovisque negligeret mandata,
Hunc autem postquam ancillæ laverunt & unxerunt oleo,
Circa ipsum pallium pulchrum jecerunt & tunicam,
Ipse hunc Achilles lectis imposuit elevans,
Simulque socii elevarunt bene politum in vehiculum,
Ejulavitque deinde, charumque compellavit socium,

Achilles Hectoris corpus imponit currui Priami.

' Ne mihi Patrocle irascere, si quidem audias
' In Plutonis existens, quod Hectora divinum dimiserim
' Patri charo: quoniam non mihi indecentia dedit dona;
' Tibi autẽ rursus ego & hæc imperitiam quantum convenit.
Dixit & in tentorium rursus ivit divinus Achilles:
Sedit autem in sede affabre facta unde surrexerat
Pariete ex adverso, adque Priamum dixit verbum,
' Filius quidem jam tibi redditus est, senex, ut jussisti,
' Jacet autem in lectis, simul vero cum aurora apparente
' Videbis ipse abducens: nunc autem recordemur cœnæ;
' Etenim pulchricoma Niobe recordata est cibi;
' Cui duodecim liberi in domibus perierunt,
' Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
' Hos quidem Apollo interfecit argenteo arcu,
' Iratus Niobæ: illas vero Diana sagittis gaudens;
' Quoniam Latonæ *se* æquiparaverat pulchrigenæ:
' Dicebat eam duos peperisse, quum ipsa peperisset multos:
' Hi tamen & duo existentes omnes perdiderunt:
' Qui quidem novem dies jacebant in cæde: neq; quis erat
' Ad sepeliendum: populos enim lapides fecerat Saturnius.
' Hos vero decimo die sepelierunt superi, (lacrymando:
' Hæc itaque cibi recordata est postquam fatigata fuerat
' Nunc autem alibi in saxis, in montibus desertis,
' In Sipylo, ubi dicunt dearum esse cubilia
' Nympharum, quæ circa Acheloium tripudiant,
' Ubi lapis licet existens, divinitus *immissos* dolores coquit.
' Sed age, jam & nos curemus divine senex
' Cibum, deinde autem charum filium defleas,
In Ilium adducens: lacrymosusque tibi erit.

Niobæ fabula.

Dixit, & surgens ovem albam velox Achilles (decenter,
Mactavit, socii autem excoriarunt, & deposuerunt probe *ac*
Secueruntque scite, infixeruntque verubus,
Assaveruntque rite, extraxeruntque omnia:
Automedon autem cibum capiens distribuit in mensa
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.

Achilles Priamo cœnam parat.

Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόν δ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
‘ Μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθηαι
‘ Εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
‘ Πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
‘ Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεὺς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον,
‘ Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες·
‘ Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
‘ Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων, νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
‘ Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου·
‘ Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
‘ Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
‘ Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
‘ Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
‘ Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ.
‘ Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς.
‘ Τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
‘ Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
‘ Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
‘ Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
‘ Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ' ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
‘ Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν
‘ Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
‘ Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
‘ Ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
‘ Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
‘ Σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
‘ Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς·

Οἱ

Hi autem ad cibaria parata, apposita, manus extenderunt;
At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Certe Dardanides Priamum admirabatur Achilles,
Quantus erat, qualisque: diis enim aspectu similis erat;
At Dardaniden Priamum admirabatur Achilles,
Inspiciens aspectumque bonum, & sermonem audiens.
At postquam satiati sunt se invicem inspiciendo,

Priamus dormire cupit.

Hunc prior alloquutus est senex Priamus deo par forma,
' Dimitte cubitum nunc me citissime Jovis alumne, & jam
' Somno dulci oblectemur dormientes.
' Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
' Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam;
' Sed semper suspiro, & dolores infinitos concoquo,
' Aulæ in septis provolutus in stercore:
' Nunc jam & cibum gustavi, & ardens vinum
' Per guttur demisi: antea quidem nihil comedi.
Dixit: Achilles vero sociis & ancillis jussit
Lectos in cubiculo ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sternereq; desuper tapetas,
Chlænasque imponere villosas desuper induendas,
Illæ vero exierunt domo lumen in manibus habentes:
Statim autem straverunt duos lectos festinantes,
Hunc vero cavillans alloquutus est pedibus velox Achilles.
Extra tu quidē nunc dormi senex chare, ne quis Achivorū
' Hunc adveniat consiliarius, qui mecum assidue
' Consilia conferunt assidentes ut fas est:
' Horum si quis te videret celerem per noctem nigram,
' Statim referret *ad* Agamemnonem pastorem populorum,
' Et fortasse dilatio redemptionis cadaveris fieret.
' Sed age, mihi hoc dic & certe narra,
' Quot diebus cupis sepelire Hectorem divinum,
' Ut interea ipseq; maneam, & populum contineam,
Huic autem respondit tum senex Priamus specie divinus,
' Siquidem jam me vis persolvere justa Hectori divino,
' Sic mihi faciens Achilles grata facies,
' Scis enim ut intra urbem concludimur, procul vero sylva
' Cædenda est ex monte, valde autem Trojani timent.
' Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
' Decima autem & sepeliremus, convivareturque populus:
' Undecima vero tumulum super ipso faceremus:
' Duodecima autem pugnabimus, si ita sit necesse.
Hunc autem rursus alloquutus est pedibus valens divinus (Achilles,
' Erunt tibi & hæc senex Priame ut tu jubes

Reprimam

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην οἷός τε, θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής,
‘ Λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη
‘ Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
‘ Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
‘ Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
‘ Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
‘ Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
‘ Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον
‘ Λαυκανίης καθέηκα, πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἶψα δ' ἄρ ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
‘ Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
‘ Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
‘ Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
‘ Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κε μοι * ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης. γρ. ῥέξαι.
Οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν.
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός.
Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν.
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.

Σχήσω

' Reprimam enim tanto bellum tempore quanto jubes,
Sic utique affatus, in vola manum senis
Accepit dextram, ne quo modo timeret in animo.
Illi ergo vestibulo domus ibi dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes,
At Achilles dormivit in penetrali tentorii bene compacti.
Huic autem Briseis accubuit pulchrigena.
Ac cæteri quidem diique & viri galeati
Dormierunt tota nocte, molli domiti somno:
Sed non Mercurium perutilem somnus apprehendit,
Cogitantem in animo quomodo Priamum regem
Navibus emitteret, latens sacros portarum custodes:
Astitit autem supra caput, & ob ipsum verbum dixit,

Mercurius dormientem Priamū alloquitur.

O senex, non tibi curæ est malum: quomodo adhuc dormis
' Viros inter hostes, postquam te dimisit Achilles
' Et nunc quidē dilectum filium redemisti, multaq; dedisti?
' *Pro* te autem vivo & ter tot darent dona
' Filii tibi superstites, si quidem Agamemnon
' Agnosceret te Atrides, agnoscantq; omnes Achivi.
Sic dixit: timuit vero senex, præconem autē surgere jussit.
His vero Mercurius junxit equos mulasque:
Leviter vero ipse egit per exercitum, neq; quis agnovit.
Sed quandò jam ad alveum venerunt pulchrifluii fluminis
Xanthi vorticosi (quem immortalis genuit Jupiter)
Mercurius quidem postea abiit ad altum Olympum:
Aurora autem crocea veste spargebatur super omnem terrā;
Hi vero ad urbem impellebant *cum* fletuq; gemituque
Equos: mulæ autem cadaver ferebant neq; aliquis alius
Agnovit ante virorum pulchri-cinctarumq; mulierum;
Sed Cassandra similis aureæ Veneri
Pergamon ascendens, charum patrem animadvertit,
Stantem in curru, præconemque vocalem:
Hunc autem super mulabus vidit jacentem in lectis,
Ploravitque deinde, clamavitque totam per urbem,
' Aspicite Trojani & Trojanæ Hectorem venientes.
' Si quando & vivo à pugna redeunti (pulo.
Gratulabamini: nam magnum gaudium urbi erat omniq; po-

Priamus in urbem vehit corpus Hectoris

Sic dixit, neq; aliquis ibi in civitate relictus est vir,
Neq; mulier, omnes enim immodicus occupavit luctus:
Propeque portas occurrerunt cadaver ducenti;
Primæ super hoc uxorq; chara & veneranda mater
Laniabant crines, ad currum celerem tuentes,
Tangentes caput, flens autem circumstabat turba,

Et

Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσειε ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες· x Xen. 897. E.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
‘ Ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
‘ Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
‘ Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
‘ Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα,
‘ Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
‘ Γνοίη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. γρ. Παῖδί πε.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσι δ' ἄρ Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην.
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι.
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ,
‘ Ὄψεσθε Τρῶες καὶ * Τρῳάδες Ἕκτορ' ἰόντες, γρ. Τρωϊάδες.
‘ Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
‘ Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή, πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος.
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη, καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐφ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς, κλαῖον δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.

Καὶ

Et certe toto die ad solem occidentem
Hectora flentes ejulassent ante portas,
Nisi è curru senex populos alloquutus fuisset.
Cedite mihi ut mulabus transeam: at postea
Satiabimini fletu postquam duxero domum.
Sic dixit: hi vero divisi sunt, & cesserunt mulari vehiculo,
Hi autem postquā duxerunt ad inclytas domos, hunc q. tunc
Torno elaborat. in lectis posuerunt: juxtaq; collocarunt præ-
Qui lamentationes auspicabantur, qui flebile carmen (ficos
Ipsi quidē deflebāt cū cantu: insuper autē gēebant muliere.:
Andromachæ luctus super Hectore. Inter illas vero Andromache albis ulnis cœpit luctum,
Hectoris hominum interfectoris caput in manibus tenens,
'*Mi* vir ætate juvenis periisti: me vero viduam
'Reliquisti in ædibus: filius autem infans prorsus,
'Quem genuimus tuq; egoq; infelices, neque ipsum puto
'Ad pubertatē perventurum: prius enim civitas hæc à cul-
'Evertetur certe enim periisti custos qui illam (mine
'Custodiebas: servabas autē uxores venerandas & infantes
'Quæ brevi navibus avehentur concavis, (liberos:
'Et sane ego cum his: tu autem fili, vel me ipsam
'Sequêris, ubi opera indecentia operaberis,
'Laborans coram domino immiti: vel aliquis Achivorum
'Rotabit manu corripiens à turri tristem ad interitum
'Iratus: cui forte fratrem interfecit Hector,
'Aut patrem, aut etiam filium, nam valde multi Achiv,
'Hectoris manibus mordicus carpserunt immensum solum:
'Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi,
'Ob id & ipsum populi lugent per urbem.
'Funestum autē parentibus luctum & mœrorem imposuisti
'Hector, mihi autem maxime relicti sunt dolores graves,
'Non enim mihi mœrens è lectis manus porrexisti,
'Neq; aliquod mihi dixisti prudens verbum, cujus semper
'Recordare noctesq; & dies lacrymas fundens.
Hecubæ luctus super Hectorem. Sic dixit plorans, simulque ingemuerunt mulieres.
Inter has rursus Hecuba vehementem orsa est luctum,
'Hector, meo animo omnium multo dilectissime filiorū,
'Certe quidem mihi vivus existens charus eras diis,
'Qui tui curam habuerunt & in mortis fato.
'Alios enim filios meos pedibus celer Achilles (mitum,
'Vendidit, quemcunq; accepit *abducendum* trans mare indo-
'In Samum inq; Imbrum & Lemnum inaccessam.
'Tuam autem postquam exemit animam acuto ære,
'Sæpe raptavit sui circa sepulchrum socii

'Patrocli

Καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα,
Εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς [illegible]
Θρήνων ἐξάρχους, οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
Ἆνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ * δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ γρ. μὲν
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου, ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
Χωόμενος· ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνῄσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
Μεμνῄμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', * ὅν τιν' ἕλεσκε πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, γρ ἤ τιν'
Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο

Πατρόκλου

' Patroc. quem interfec. quẽ tamen ne sic quidẽ resurg. fecit,
' Nunc autẽ mihi roscidus & recenter interfectus in ædibus
' Jaces, illi similis, quem argenteum arcum gerens Apollo
' Suis mitibus sagittis superveniens occidit.
Sic dixit flens: luctum autem vehementem excitavit.
Inter has vero postea Helena tertia orsa est luctum,

Helenæ luctus super Hectore

Hector meo animo levirum multo dilectissime omnium,
' Certe mihi maritus est Alexander speciosus,
' Qui me duxit ad Trojam (quod utinam ante periissem
' Jam siquidem nunc mihi hic vigesimus annus est
' Ex quo huc veni, & à mea discessi patria:
' Sed nunquam à te audivi malum verbum, neq; durum.
' Verum si quis me etiam alius in ædibus increparet
' Levirum vel glorum, vel fratriarum stolatarum,
' Vel socrus (socer vero pater quam mitis semper?)
' Tu hunc verbis admonens, cohibebas
' Tuaque lenitate & tuis blandis verbis.
' Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolens corde.
' Non enim quisquam mihi amplius aliis in Troja lata
' Benignus, neque amicus, omnes autem me horrent.
Sic dixit flens: insuper autem gemuit populus multus.
Ad populum vero senex Priamus sermonem habuit,
' Ducite nunc Trojani ligna ad urbem, neque animo
' Timeatis Argivorum densas insidias, certe enim Achilles
' Demittens me nigris à navibus, sic promisit (aurora,
' Non prius se nobis infestum fore quam duodecima veniret

Hectoris funus.

Sic dixit: hi autem sub curribus boves mulosque
Junxerunt: statim vero dein ante urbem congregati sunt.
Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam.
Ast quum jam decima apparuit lucens mortalibus aurora,
Tunc extulerunt audacem Hectorem lacrymas fundentes,
Pyræq; summæ cadaver imposuerunt injeceruntq; ignem.
Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc circũ pyrã inclyti Hectoris congregatus est populus.
Sed postquam congregati sunt, frequentesque fuerunt.
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occuparat ignis robur: at deinde
Ossa alba collegerunt fratres sociique
Lugentes: calidæ autem manabant lacrymæ per genas,
Atque illa auream in urnam posuerunt sumentes,
Purpureis peplis obtegentes mollibus:
Mox autem in concavam fossam posuerunt, ac desuper
Densos lapides straverunt magnos,

Celeriter

« Πατρόκλου τὸν ἔπεφνες, ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
« Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
« Κεῖσαι, τῷ ἴκελος ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
« Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
« Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο,
« Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων
« Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
« Ὅς μ' ἄγαγε Τροίην δ', ὡς πρὶν * ὤφελλ' ἀπολέσθαι· γρ. ὄφελλ' ἀπολέσθαι.
« Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
« Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
« Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
« Ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν * ἐνίπτοι γρ. ἐνίσποι.
« Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
« Ἢ ἑκυρή, ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί·
« Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
« Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
« Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ.
« Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
« Ἤπιος οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν·
« Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
« Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν,
« Ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
« Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
« Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
« Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑφ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο·
Ἐννῆμαρ μέν τοι γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.

Celeriter autẽ tumulũ fuderunt: circum verò speculatores
Nè prius irruerent bellicosi Achivi: (sedebant passim,
Aggesto autem tumulo redierunt: deinde verò
Bene collecti epulati sunt valdè splendidum convivium
Ædibus in Priami à Jove nutriti regis.
Sic illi curarunt funus Hectoris equũm domitoris.

FINIS HOMERI ILIADIS.

Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ, εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον, αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ * ξυναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
Ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

* Al. συναγειρόμενοι.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Τέλος.

